Machine Translated by Google

The Classic *New York Times* Bestseller
With More Than Two Million Copies in Print

Women Who Run With the Wolves

Myths and Stories of the Wild Woman Archetype

Clarissa Pinkola Estés, Ph.D.

Machine Translated by Google

GİRİİŞ

Bones üzerinde şarkı söylemek

Yaban Hayatı ve Vahşi Kadın, her ikisi de nesli tükenmekte olan türlerdir.

Zamanla, kadınsı içgüdüsel doğanın yağmalandığını, geri itildiğini ve aşırı inşa edildiğini gördük. Uzun süreler boyunca yaban hayatı ve vahşi alanlar gibi yanlış yönetildi. Birkaç bin yıl boyunca, ne kadar kısa sürede ve ne sıklıkta sırtımızı dönersek, psişenin en fakir ülkesine gönderilir. Vahşi Kadın'ın ruhani toprakları tarih boyunca yağmalandı veya yakıldı, mağaralar yıkıldı ve doğal döngüler başkalarını memnun etmek için doğal olmayan ritimlere zorlandı.

Kendi iç vahşi doğamıza dair anlayışımız azaldıkça gezegenimizin el değmemiş vahşi doğasının ortadan kalkması tesadüf değildir. Yaşlı ormanların ve yaşlı kadınların neden çok önemli kaynaklar olarak görülmediğini anlamak o kadar da zor değil. Bu öyle bir gizem değil. Kurtlar ve çakallar, ayılar ve vahşi kadınların benzer üne sahip olmaları o kadar da tesadüfi değildir. Hepsi ilgili içgüdüsel arketipleri paylaşırlar ve bu nedenle, her ikisinin de hatalı bir şekilde acımasız, tamamen ve doğuştan tehlikeli ve açgözlü olduğu söylenir.

Jungcu bir psikanalist, şair ve eski hikayelerin bekçisi olan kantadora olarak hayatım ve işim, bana kadınların zayıflayan canlılığının, kadın yeraltı dünyasının harabelerine yapılan kapsamlı "psişik-arkeolojik" kazılarla restore edilebileceğini öğretti. Bu yöntemlerle doğal içgüdüsel psişenin yollarını bulabiliyoruz ve onun Vahşi Kadın arketipinde kişileştirilmesi yoluyla kadının en derin doğasının yollarını ve araçlarını ayırt edebiliyoruz.

Modem kadın bir aktivite bulanıklığıdır. Tüm insanlar için her şey olmaya baskı yapıyor. Eski bilmenin zamanı çoktan geçmiştir.

Bu kitabın başlığı. Kurtlarla Koşan Kadınlar: Vahşi Kadın Arketipinin Mitleri ve Öyküleri, yaban hayatı biyolojisi, özellikle de kurtlar üzerine yaptığım çalışmadan geldi. Canis lupus ve Canis rufus adlı kurtların çalışmaları, hem ruh halleri hem de çektikleri sıkıntılar açısından kadınların tarihi gibidir.

Sağlıklı kurtlar ve sağlıklı kadınlar belirli psişik özellikleri paylaşırlar: keskin algılama, oyuncu ruh ve yüksek bağlılık kapasitesi. Kurtlar ve kadınlar, doğaları gereği ilişkiseldir, sorgulayıcıdır, büyük bir dayanıklılık ve güce sahiptir. Derin bir sezgiye sahiptirler, yavrularıyla, eşleriyle ve sürüleriyle yoğun bir şekilde ilgilenirler. Sürekli değişen koşullara uyum sağlama konusunda deneyimlidirler; son derece sadık ve çok cesurdurlar.

Yine de her ikisi de takip edildi, taciz edildi ve yanlış bir şekilde yutucu ve dolambaçlı, aşırı saldırgan ve kendilerini eleştirenlerden daha az değerli oldukları iddia edildi. Ruhun vahşi ortamları kadar vahşi ortamlarını da temizleyecek, içgüdüsel olanı yok edecek ve arkasında hiçbir iz bırakmayanların hedefi olmuşlardır.

Vahşi Kadın arketipinin benim için kurtlarla ilgili araştırmalarda ilk kez kristalleştiği yer burasıydı. Ayı, fil ve ruh kuşları - kelebekler gibi diğer yaratıkları da inceledim. Her türün özellikleri, kadınsı içgüdüsel psişe hakkında bilinebilecek şeylere bol miktarda metaforik ipucu verir.

Vahşi doğa ruhumdan iki kez geçti, bir kez doğuştan tutkulu bir Meksikalı-İspanyol soyuna ve daha sonra ateşli bir Macar ailesi tarafından evlat edinilmeme. Michigan eyalet sınırının yakınında, ormanlık alanlar, meyve bahçeleri ve tarım arazileri ile çevrili ve Büyük Göller yakınında büyüdüm. Orada gök gürültüsü ve şimşek ana beslenmemdi. Mısır tarlaları geceleri gıcırdıyor ve yüksek sesle konuşuyordu. Uzaklarda, kuzeyde, ay ışığında açıklığa gelen kurtlar, zıplayarak ve dua ederek. Hepimiz aynı ırmaktan korkmadan içebiliriz.

O zamanlar ona bu isimle hitap etmesem de Vahşi Kadın'a olan aşkım küçük bir çocukken başladı. Bir atletten çok bir estettim ve tek dileğim kendinden geçmiş bir gezgin olmaktı.

Sandalyeler ve masalar yerine toprağı, ağaçları ve mağaraları tercih ettim, çünkü o yerlerde Tanrı'nın yanağına yaslanabileceğimi hissettim.

Nehir her zaman hava karardıktan sonra ziyarete çağrılır, hışırtılarını yapabilmeleri için tarlaların içinde yürünmesi gerekirdi. Yangınların inşa edilmesi gerekiyordu

Machine Translated by Google

geceleri orman ve yetişkinlerin duymadığı dışında anlatılması gereken hikayeler.

Doğada büyüdüğüm için şanslıydım. Orada, yıldırımlar bana ani ölümü ve hayatın yok oluşunu öğretti. Fare yavruları, ölümün yeni yaşamla yumuşadığını gösterdi. Topraktan "Hint boncukları" fosillerini çıkardığımda, insanların çok çok uzun zamandır burada olduğunu anladım. Başımın üzerine tünemiş hükümdar kelebekleri, gece takılarım olarak şimşek böcekleri ile kutsal kendini süsleme sanatını öğrendim. ve bilezik olarak zümrüt yeşili kurbağalar.

Bir kurt anne, ölümcül şekilde yaralanan yavrularından birini öldürdü; bu, katı bir merhameti ve ölümün ölene gelmesine izin vermenin gerekliliğini öğretti. Dallarından düşüp tekrar yukarı tırmanan tüylü tırtıllar, tekliği öğrettiler: Düşünce. Kolumda gıdıklamaları, derinin nasıl canlanabileceğini öğretti.
Ağaçların tepelerine tırmanmak, bir gün seksin nasıl hissettireceğini öğretti.

İkinci Dünya Savaşı sonrası neslim, kadınların çocuklaştırıldığı ve mülk olarak muamele gördüğü bir zamanda büyüdü. Nadas bahçeleri olarak tutuldular... ama neyse ki rüzgarla gelen yabani tohumlar her zaman vardı. Yazdıkları izinsiz olmasına rağmen, kadınlar yine de alevlendi. Yaptıkları tanınmasa da, yine de ruhu besledi. Kadınlar, sanatları için gerekli olan enstrümanlar ve alanlar için dilenmek zorunda kaldılar ve eğer bulamazlarsa ağaçlarda, mağaralarda, ormanlarda ve dolaplarda yer açtılar.

Dansa neredeyse hiç tahammülü yoktu, bu yüzden kimsenin onları göremediği ormanda, bodrumda ya da çöpü boşaltmak için dışarı çıkarken dans ettiler.
Kendinden dekorasyon şüpheye neden oldu. Neşeli vücut veya elbise, zarar görme veya cinsel saldırıya uğrama tehlikesini artırdı. Kişinin omuzlarındaki giysilere kendi kıyafetleri denilemezdi.

Çocuklarını istismar eden anne babaların olduğu bir dönemdi.

Son derece sömürülen kadınların ruhsal yırtıklarına "sinir krizi" denildiğinde basitçe "katı" olarak adlandırılırken, sıkı bir şekilde kuşanmış, dizginlenmiş ve sıkıca ağızlıklı kızlara ve kadınlara "hoş" denildiğinde ve bunu başarabilen diğer kadınlara "güzel" deniyordu. bir veya iki an için tasmayı kaydırmak için
hayat "kötü" olarak damgalandı.

Benden önceki ve sonraki birçok kadın gibi ben de hayatımı kılık değiştirmiş bir criatura, yaratık olarak yaşadım. Benden önceki akrabalarım gibi, yüksek topuklu ayakkabılarla kasıla kasıla yürüdüm ve kiliseye giderken bir elbise ve şapka giydim. Ama muhteşem kuyruğum genellikle etek ucumun altına düşüyordu ve kulaklarım şapkam en azından iki gözümün üzerine inene ve bazen de odanın karşı tarafına gelene kadar seğiriyordu.

O karanlık yılların şarkısını unutmadım, hambre del alma, aç ruhun şarkısı. Ama neşeli canto hondo'yu, derin şarkıyı da unutmadım, bizler duygulu ıslah işini yaptığımızda sözleri bize geri geliyor.

Gittikçe daha soluklaşan ve sonunda bir hiçe dönüşen bir ormandaki bir patika gibi, geleneksel psikolojik teori yaratıcı, yetenekli ve derin kadın için çok çabuk tükeniyor. Geleneksel psikoloji, kadınlar için önemli olan daha derin konular hakkında genellikle çekingen veya tamamen sessizdir: arketipsel, sezgisel, cinsel ve döngüsel, kadınların yaşları, bir kadının yolu, bir kadının bilgisi, onun yaratıcı ateşi. Yirmi yılı aşkın bir süredir Vahşi Kadın arketipiyle ilgili çalışmamı yönlendiren şey budur.

Bir kadının ruh sorunları, onu bilinçsiz bir kültür tarafından tanımlandığı gibi daha kabul edilebilir bir biçime sokarak tedavi edilemez ve bilincin tek taşıyıcısı olduğunu iddia edenler tarafından entelektüel açıdan daha kabul edilebilir bir biçime sokulamaz. Hayır, zaten güçlü ve doğal güçler olarak başlayan milyonlarca kadının kendi kültürlerinde yabancı olmasına neden olan şey budur. Bunun yerine amaç, kadınların güzel ve doğal psişik formlarının geri alınması ve desteklenmesi olmalıdır.

Peri masalları, mitler ve hikayeler, vahşi doğanın bıraktığı yolu seçip devam edebilmemiz için görüşümüzü keskinleştiren anlayışlar sağlar.
Hikâyede bulunan talimat, yolun bitmediğine dair bize güvence verir, ancak yine de kadınları daha derine ve daha da derine, kendi bilgisine götürür. Hepimizin takip ettiği izler, vahşi ve doğuştan gelen içgüdüsel Benliğin izleridir.

Ben ona Vahşi Kadın diyorum, tam da bu sözler için, vahşi ve kadın, lamar o tocar a la puerta'yı yaratın , derin kadın ruhunun peri masalı kapısını çalıyor. Llamar o tocar a la puerta , kelimenin tam anlamıyla bir kapıyı açmak için adın enstrümanını çalmak anlamına gelir. Bir geçidin açılışını çağrıştıran kelimeler kullanmak anlamına gelir. Bir kadın hangi kültürden etkilenirse etkilensin vahşi ve kadın kelimelerini sezgisel olarak anlar.

Kadınlar bu sözleri duyduğunda, eski, eski bir hatıra canlanır ve hayata döndürülür. Hatıra, vahşi dişil ile mutlak, inkar edilemez ve geri alınamaz akrabalığımızın, ihmalden hayalet gibi olmuş, aşırı evcilleştirme tarafından gömülmüş, çevreleyen kültür tarafından yasaklanmış veya artık anlaşılmamış bir ilişkidir. Adlarını unutmuş olabiliriz, bizimkini aradığında cevap vermeyebiliriz ama iliklerimizde onu tanıyoruz, onu özlüyoruz; onun bize ait olduğunu biliyoruz ve biz de ona.

Machine Translated by Google

Bu temel, temel ve özsel ilişkinin içine doğduk ve özümüzde de bu ilişkiden türedik. Vahşi Kadın arketipi, alfa anasoylu varlığı kaplar. Kısacık da olsa onu deneyimlediğimiz zamanlar oluyor ve devam etme isteği bizi çıldırtıyor. Bazı kadınlar için bu canlandırıcı "vahşi tadı" hamilelik sırasında, yavrularını emzirirken, çocuk büyütürken kişinin kendisindeki değişim mucizesi sırasında, sevilen bir bahçeye bakar gibi bir aşk ilişkisine katılırken gelir.

Onun bir duygusu da vizyon yoluyla gelir; büyük güzellik manzaraları aracılığıyla. Ormanlık alanda İsa-Tanrı gün batımı dediğimiz şeyi gördüğümde onu hissettim. Alacakaranlıkta fenerleri yanmış balıkçıların gölden çıktığını görmekten ve ayrıca yeni doğan bebeğimin ayak parmaklarının bir sıra tatlı şeker gibi dizildiğini görmekten içimde hareket ettiğini hissettim. Onu gördüğümüz yerde görüyoruz, ki bu her yerdedir.

O da bize sesle geliyor; göğüs kafesini titreten, kalbi heyecanlandıran müzik aracılığıyla; dosya davulu, ıslık, çağrı ve ağlama yoluyla gelir. Yazılı ve sözlü olarak gelir; bazen bir kelime, bir cümle, bir şiir ya da bir hikaye o kadar yankılanır, o kadar doğrudur ki, en azından bir an için, gerçekte hangi maddeden yapıldığımızı ve gerçek evimizin nerede olduğunu hatırlamamıza neden olur.

Bu geçici "vahşi tatlar", ilhamın gizemi sırasında ortaya çıkar - ah, işte burada; ha şimdi gitti. Ona duyulan özlem, bu çılgın ilişkiyi güvence altına alan biriyle karşılaştığında gelir. Özlem, kişinin mistik pişirme ateşine ya da rüya zamanına, kendi yaratıcı yaşamına, yaşam çalışmasına ya da gerçek aşklarına çok az zaman ayırdığını fark ettiğinde ortaya çıkar.

Yine de, hem güzellikten hem de kayıptan gelen bu geçici zevkler, bizi o kadar yoksun, heyecanlı, o kadar özler ki, sonunda vahşi doğanın peşinden koşmak zorunda kalırız. Sonra ormana, çöle ya da kara atlıyoruz ve hızla koşuyoruz, gözlerimiz zemini tarıyor, kulaklarımız keskin bir şekilde ayarlanıyor, altını arıyor, üstünü arıyor, bir ipucu, bir kalıntı, onun hala yaşadığına dair bir işaret arıyoruz, şansımızı kaybetmediğimizi.
Ve onun izini sürdüğümüzde, yetişmek için ata binmek, masayı boşaltmak, ilişkiyi boşaltmak, zihnini boşaltmak, yeni bir sayfa açmak, mola vermekte ısrar etmek, kuralları çiğnemek kadınların tipik bir örneğidir. , durdur dünyayı, çünkü artık onsuz devam etmiyoruz.

Kadınlar onu kaybettikten ve sonra tekrar bulduktan sonra, onu sonsuza kadar tutmak için mücadele edecekler. Onu bir kez geri kazandıklarında, onu elde tutmak için savaşacaklar ve çok savaşacaklar, çünkü onunla birlikte yaratıcı hayatları çiçek açıyor; ilişkileri anlam, derinlik ve sağlık kazanır; cinsellik, yaratıcılık, iş ve oyun döngüleri yeniden kurulur; artık başkalarının yağmalarının işaretleri değiller; büyümek ve gelişmek için doğa yasalarına göre eşit haklara sahiptirler. Artık gün sonu yorgunlukları, çok küçük bir zihniyete, işe veya ilişkiye kapanmış olmaktan değil, tatmin edici iş ve çabalardan geliyor.
Bir şeylerin ne zaman ölmesi ve ne zaman yaşaması gerektiğini içgüdüsel olarak bilirler; nasıl gideceklerini biliyorlar, nasıl kalacaklarını biliyorlar.

Kadınlar vahşi doğayla ilişkilerini yeniden ortaya koyduklarında, kalıcı ve içsel bir gözlemci, bilen, vizyon sahibi, kahin, ilham verici, sezgisel, yapıcı, yaratıcı, mucit ve yol gösteren bir dinleyici ile ödüllendirilirler. iç ve dış dünyalarda canlı bir yaşam önerir ve teşvik eder.
Kadınlar bu doğaya yakın olduklarında, bu ilişkinin gerçeği parlıyor.

onlara. Bu vahşi öğretmen, vahşi anne, vahşi akıl hocası ne olursa olsun iç ve dış hayatlarını destekler.

Dolayısıyla, buradaki vahşi sözcüğü , modern aşağılayıcı anlamında, kontrol dışı anlamında değil, doğal bir yaşam sürmek anlamına gelen orijinal anlamında, criatura'nın, yaratığın doğuştan bütünlük ve sağlıklı sınırlara sahip olduğu bir yaşamda kullanılır. Bu sözler, vahşi ve kadın, kadınların kim olduklarını ve ne hakkında olduklarını hatırlamalarına neden olur. Tüm kadınları finanse eden gücü tanımlamak için bir metafor yaratırlar. Kadınların onsuz yaşayamayacağı bir gücü kişileştirirler.

Vahşi Kadın arketipi, aynı derecede uygun başka terimlerle de ifade edilebilir. Bu güçlü psikolojik doğaya içgüdüsel doğa diyebilirsiniz, ancak Vahşi Kadın bunun arkasındaki çittir. Buna doğal psişe diyebilirsiniz ama bunun arkasında Vahşi Kadın arketipi de var. Buna kadınların doğuştan gelen, temel doğası diyebilirsiniz. Buna yerli, kadınların içsel doğası diyebilirsiniz. şiirde denilebilir

1 "Öteki" ya da "evrenin yedi okyanusu" ya da "uzaktaki ormanlar" ya da "Dost". belki de id, Benlik, medial Çeşitli psikolojilerde ve çeşitli bakış açılarından doğa olarak adlandırılabilir. Biyolojide buna tipik veya temel doğa denir.

Ancak zımni, öngörülü ve içgüdüsel olduğu için kantadoralar arasında bilge veya bilen doğa olarak adlandırılır. Bazen "zamanın sonunda yaşayan kadın" veya "dünyanın ucunda yaşayan kadın" olarak adlandırılır. Ve bu criatura her zaman bir yaratıcı cadı ya da ölüm tanrıçası ya da soyundan gelen bir bakire ya da herhangi bir sayıda başka kişileştirmedir. Yolunu kaybetmiş herkese, öğrenmeye ihtiyacı olan herkese, çözmesi gereken bir bilmecesi olan herkese, ormanda veya çölde dolaşıp arayan herkese hem arkadaş hem de annedir.

Gerçekte, psikoid bilinçdışında -bu fenomenin içinden çıktığı tarifsiz bir psişe katmanında- Vahşi Kadın'ın bir adı yoktur, çünkü o çok geniştir. Ancak bu güç, kadınlığın her önemli yönünü doğurduğu için, yalnızca doğasının sayısız yönüne bakmak için değil, aynı zamanda ona tutunmak için dünyada birçok adla anılır. Çünkü onunla ilişkimizi geri kazanmanın başlangıcında, bir anda sigaraya dönebilir.

Anında, onu adlandırarak, onun için içimizde bir düşünce ve duygu alanı yaratırız. Sonra gelecek ve değer verilirse kalacak.

Machine Translated by Google

Bu yüzden ona İspanyolca'da nehrin altındaki nehir olan Rio Abajo Rio , La Mujer Grande, Büyük Kadın diyorum; Luz del abtsmo, uçurumdan gelen ışık; kurt kadın La Loba ; ya da kemik kadın La Huesera .

Macarca, 0, Erddben, Ormanın Kadını ve Rozsomdk, The Wolverine olarak adlandırılır. Navajo'da o, insanların, hayvanların, bitkilerin ve kayaların kaderini dokuyan Örümcek Kadın Na'ashje'ii Asdzaa'dır. Guatemala'da, diğer birçok ismin yanı sıra, o, sonsuza dek yaşamış kadın olan Humana del Niebla, Sis Varlığıdır. Japonca'da, o, tüm ışığı, tüm bilinci getiren Numina, Amaterasu Omikami'dir . Tibet'te ona Dakini denir , kadınlarda net görüş üreten dans gücü. Ve devam ediyor. Devam ediyor.

Bu Vahşi Kadın doğasının anlaşılması bir din değil, bir uygulamadır. En gerçek anlamıyla bir psikolojidir: psuhi/psych, ruh; ology veya logos, ruhun bilgisi. O olmadan, kadınlar onun ruh konuşmasını duyacak veya kendi iç ritimlerinin çınlamasını kaydedecek kulakları yoktur.
O olmadan, kadınların gözleri karanlık bir el tarafından kapatılır ve günlerinin büyük bir kısmı yarı felç edici bir can sıkıntısı ya da hüsnükuruntu içinde geçer. Ter olmadan, kadınlar ruhlarının sağlamlığını kaybederler. O olmadan, neden burada olduklarını unutuyorlar, en iyi dayanabilecekleri zamana tutunuyorlar O olmadan çok fazla ya da çok az alıyorlar ya da hiç almıyorlar. O olmadan, aslında yandıklarında sessizdirler. O onların düzenleyicisidir, fiziksel bedeni düzenleyen insan kalbi gibi, onların ruhlu kalbidir.

İçgüdüsel psişe ile bağlantımızı kaybettiğimizde, yarı-yok olmuş bir durumda yaşarız ve kadınsı için doğal olan imgeler ve güçlerin tam gelişmesine izin verilmez. Bir kadın temel kaynağından koparıldığında, sterilize edilir ve içgüdüleri ve doğal yaşam döngüleri kaybolur, kültür, zeka ya da ego tarafından -kendine ya da başkalarına ait olanlara- kapsanır.

Vahşi Kadın tüm kadınların sağlığıdır. O olmadan kadın psikolojisinin bir anlamı yok. Bu vahşi kadın prototipik kadın... hangi kültür, hangi çağ, hangi politika olursa olsun değişmez. Döngüleri değişir, sembolik temsilleri değişir ama özünde değişmez . O ne ise odur ve bütündür.

Kadınlar aracılığıyla kanalize ediyor. Bastırılırlarsa, yukarı doğru mücadele eder. Kadın özgürse özgürdür. Neyse ki, ne kadar aşağı itilirse bastırılsın, tekrar yukarı zıplıyor. Kaç kez yasaklanmış, bastırılmış, kısaltılmış, seyreltilmiş, işkence görmüş, güvensiz, tehlikeli, deli ve diğer derogasyonlar olarak lanse edilse de, kadınlarda yukarı doğru yayılır, öyle ki en sessiz, hatta en kısıtlanmış kadın bile onun için gizli bir yer. En bastırılmış kadının bile gür ve vahşi, yani doğal olan gizli düşünceleri ve gizli duyguları olan gizli bir hayatı vardır. En çok yakalanan kadın bile vahşi benliğin yerini korur, çünkü bir gün bir boşluk, bir boşluk, bir şans olacağını sezgisel olarak bilir ve kaçmak için onu kovalayacağını.

Tüm kadınların ve erkeklerin doğuştan yetenekli olduğuna inanıyorum. Ancak ve gerçekten, yetenekli kadınların, yetenekli kadınların, yaratıcı kadınların psikolojik yaşamlarını ve yollarını tarif edecek çok az şey olmuştur. Öte yandan, genel olarak insanların ve özel olarak kadınların zayıflıkları ve zaafları hakkında çok yazı var. Ama Vahşi Kadın arketipinde, onu anlamak, kavramak, adaklarından yararlanmak için daha yaşlılarda, kadınları güçlendiren düşünce, duygu ve çabalarla daha fazla ilgilenmeli ve zayıflayan içsel ve kültürel faktörleri yeterince saymalıyız. kadın.

Genel olarak, vahşi doğayı, bir kadının en derin yaşamını canlandıran ve bilgilendiren, başlı başına bir varlık olarak anladığımızda, asla mümkün olmayan şekillerde gelişmeye başlayabiliriz. Kadın psikolojisinin merkezindeki bu doğuştan gelen ruhsal varlığa hitap edemeyen bir psikoloji, kadınları, kızlarını ve kızlarının kızlarını gelecekteki tüm anasoylu soylarda başarısızlığa uğratmaktadır.

Bu nedenle, vahşi psişenin incinmiş kısımlarına iyi bir ilaç uygulamak için, Wiki Kadını arketipiyle doğru bir ilişki kurmak için, psişenin kargaşalarını doğru bir şekilde adlandırmak gerekir. Klinik mesleğimde iyi bir tanısal istatistiksel el kitabımız ve oldukça fazla sayıda ayırıcı tanımız olduğu kadar, psikopatiyi nesnel psişedeki organizasyon (veya onun eksikliği) aracılığıyla tanımlayan psikanalitik parametrelere sahibiz.

2 ve ego-Benlik ekseni, daha başka

bir kadının referans çerçevesinden, sorunun ne olduğunu güçlü bir şekilde tanımlayan davranış ve duyguları tanımlamak.

Psişedeki vahşi güçle bozulan bir ilişkinin duygu tonlu semptomlarından bazıları nelerdir? Aşağıdaki yollardan herhangi birini kronik olarak hissetmek, düşünmek veya hareket etmek, derin içgüdüsel psişe ile olan ilişkiyi kısmen kesmek veya tamamen kaybetmek demektir. Yalnızca kadınların dilini kullanarak, bunlar: olağanüstü kuru, yorgun, kırılgan, depresif, kafası karışmış, ağzı tıkanmış, şaşkın, şaşkınlık hissi. Korkmuş, durmuş veya zayıf hissetmek, ilhamsız, cansız, duygusallıksız, anlamsız, utanç verici, kronik olarak dumanlı, uçucu, sıkışmış, yaratıcı olmayan, sıkıştırılmış, delirmiş hissetmek.

Güçsüz hissetmek, kronik olarak şüpheli, titrek, bloke olmak, devam edememek, yaratıcı hayatını başkalarına devretmek, eşlerde hayatı karartan seçimler, iş ya da arkadaşlıklar, kendi döngülerinin dışında yaşamak için acı çekmek, kendini aşırı korumacı, durağan, kararsız, bocalayan, hızına yetişememek ya da sınır koyamamak.

Kendi temposunda ısrarcı olmamak, kendinin bilincinde olmak, Tanrı'dan ya da Tanrılarından uzak olmak, dirilişinden ayrı kalmak, çok içine çekilmek. evcilik, entelektüellik, iş ya da atalet çünkü içgüdülerini kaybetmiş biri için en güvenli yer orası.

Machine Translated by Google

Kendi başına riske girmekten veya kendini ifşa etmekten korkmak, akıl hocası, anne, baba aramaktan korkmak, kusurlu işini bir eser olmadan ortaya çıkarmaktan korkmak, bir yolculuğa çıkmaktan korkmak, başkasına veya başkalarına bakmaktan korkmak, korku insan koşar, tükenir, tükenir, otorite önünde yaltaklanır, yaratıcı projeler karşısında enerji kaybı, ürkme, aşağılanma, öfke, uyuşukluk, kaygı.

Yapacak başka bir şey kalmadığında ısırmaktan korkmak, yeniyi denemekten korkmak, ayağa kalkmaktan korkmak, konuşmaktan korkmak, aleyhte konuşmaktan korkmak, mide bulantısı, kelebekler, mide ekşimesi, ortası kesik, boğulma, uzlaşmacı olma ya da çok kolay, intikam.

Durmaktan korkmak, harekete geçmekten korkmak, tekrar tekrar üçe kadar saymak ve başlamamak, üstünlük kompleksi, kararsızlık ve başka türlü tamamen yetenekli, tam işlevli. Bu ayrılıklar bir devrin ya da bir asrın hastalığı değil, her yerde ve her kadın yakalandığında, vahşi doğa tuzağa düştüğünde salgın haline geliyor.

Sağlıklı bir kadın bir kurda benzer: sağlam, takozlu, güçlü yaşam gücü, hayat veren, bölgesel olarak bilinçli, yaratıcı, sadık, başıboş. Ancak vahşi doğadan ayrılma, kadının kişiliğinin zayıf, zayıf, hayaletimsi, hayaletimsi olmasına neden olur. Kırılgan saçlarla, sıçrayamama, kovalamama, doğum yapamama, bir hayat yaratamama ile cılız olmak istemiyoruz. Kadınların yaşamları durağan olduğunda veya can sıkıntısıyla dolduğunda, her zaman vahşi kadının ortaya çıkma zamanıdır; psişenin yaratma işlevinin deltayı doldurmasının zamanı geldi.

Vahşi Kadın kadınları nasıl etkiler? Onunla müttefik, lider, model, öğretmen olarak, iki gözle değil, sezginin gözüyle görüyoruz.
çok gözlü. Sezgiyi öne sürdüğümüzde, bu nedenle yıldızlı gece gibiyiz: dünyaya bin gözle bakıyoruz.

Vahşi doğa, şifa için demetleri taşır; bir kadının olması ve bilmesi gereken her şeyi taşır. Her şeyin ilacını taşır. o taşır
hikayeler ve rüyalar ve kelimeler ve şarkılar ve işaretler ve semboller. O hem araç hem de varış noktasıdır.

İçgüdüsel doğaya katılmak, her şeyi soldan sağa, siyahtan beyaza değiştirmek, doğuyu batıya kaydırmak, çılgınca davranmak ya da kontrolden çıkmak anlamına gelmez. Bu, kişinin birincil sosyalleşmelerini kaybetmesi veya daha az insan olması anlamına gelmez. Tam tersi anlamına gelir. Vahşi doğanın geniş bir bütünlüğü vardır.

Bölge kurmak, kendi sürüsünü bulmak, vücudun yetenekleri ve sınırlamaları ne olursa olsun kesinlikle ve gururla vücudunda olmak, kendi adına konuşmak ve hareket etmek, farkında olmak, uyanık olmak, doğuştan gelen dişil güçlerden yararlanmak anlamına gelir. sezgi ve algılama, kendi döngülerine girmek, ait olduğu şeyi bulmak, onurlu bir şekilde yükselmek, mümkün olduğu kadar çok bilinci korumak.

Vahşi Kadının arketipi ve onun arkasında duran her şey, tüm ressamların, yazarların, heykeltıraşların, dansçıların, düşünürlerin, dua edenlerin, arayanların, bulanların hamiliğidir - çünkü hepsi icat işiyle meşguldür ve içgüdüsel doğanın ana özelliği budur. Meslek. Tüm sanatlarda olduğu gibi, kafada değil, bağırsaklarda bulunur. Takip edip koşabilir, çağırabilir ve püskürtebilir. Derinden hissedebilir, kamufle edebilir ve sevebilir. Sezgisel, tipik ve normatiftir. Kadınların ruh ve ruh sağlığı için son derece önemlidir.

Peki Vahşi Kadın'ı ne tehlikeye atıyor? Eski geleneklerde olduğu kadar arketipsel psikoloji açısından da kadın ruhudur. Oysa o daha fazla; kadınlığın kaynağıdır. O, içgüdünün, hem görünen hem de gizlenen dünyaların her şeyidir - o temeldir. Her birimiz ondan mı alıyoruz? hayatımız için gerekli tüm içgüdüleri ve bilişleri içeren parlayan bir hücre.

". O, Yaşam/Ölüm/Yaşam gücüdür, kuluçka makinesidir. Sezgi sahibidir, ileriyi görendir, derinden dinleyicidir, sadık kalplidir. İnsanları çok dilli kalmaya teşvik ediyor; düşlerin, tutkunun ve şiirin dillerinde akıcı. Gece rüyalarından fısıldıyor, bir kadın ruhunun arazisinde kaba bir saç ve çamurlu ayak izleri bırakıyor. Bunlar kadınları onu bulma, özgür bırakma ve onu sevme özlemiyle doldurur.

“O fikirler, duygular, dürtüler ve hafızadır. Uzun zamandır kayıp ve yarı unutulmuş durumda. O kaynaktır, ışıktır, gecedir, karanlıktır ve şafaktır. İyi çamur kokusu ve tilkinin arka ayağıdır. Bize sırları anlatan kuşlar ona aittir. O, 'Bu taraftan, bu taraftan' diyen sestir.

“Zalimliğin ardından gürleyen odur. Büyük bir tekerlek gibi dönen odur. O, döngülerin yapımcısıdır. Aramak için evden ayrıldığımız kişi o. Eve geldiğimiz kişi o. O tüm kadınların pis köküdür. O, işimizin bittiğini düşündüğümüzde bizi devam ettiren şeylerdir. O, ham küçük fikirlerin ve anlaşmaların kuluçka makinesidir. O bizi düşünen zihin, biz onun düşündüğü düşünceleriz.

“Nerede mevcut? Onu nerede hissedebilirsin, onu nerede bulabilirsin? Çöllerde, ormanlarda, okyanuslarda, şehirlerde, barriolarda ve kalelerde yürür. Kraliçeler arasında, kampesinler arasında, toplantı odasında, fabrikada, hapishanede, yalnızlık dağında yaşıyor. Gettoda, üniversitede ve sokaklarda yaşıyor. Büyüklüğü denememiz için ayak izleri bırakıyor. Bereketli toprak olan bir kadının olduğu her yerde ayak izleri bırakır.

"O nerede yaşıyor? Kuyunun dibinde, ırmaklarda, vaktinden önce eterde. Gözyaşı ve okyanusta yaşıyor. Büyüdükçe çınlayan ağaçların kambiyumunda yaşıyor. O gelecekten ve zamanın başlangıcından. Geçmişte yaşıyor ve bizim tarafımızdan çağrıldı. O şimdiki zamanda

Machine Translated by Google

ve masamızda bir sandalye tutar, arkamızda sıraya girer ve önümüzden geçer

yolda. O gelecekte ve şimdi bizi bulmak için zamanda geriye doğru yürüyor.

"Karları dürterek yeşilin içinde yaşıyor, ölmekte olan sonbahar com'un hışırtılı saplarında yaşıyor, ölülerin öpülmeye geldiği ve yaşayanların dualarını gönderdiği yerde yaşıyor. Dilin yapıldığı yerde yaşıyor. Şiir, perküsyon ve şarkı söyleyerek yaşıyor. Çeyrek notalarda ve zarafet notalarında ve kantatta, sestinada ve blues'ta yaşıyor. O, bize ilham gelmeden hemen önceki andır. Dünyamıza giren uzak bir yerde yaşıyor.

"İnsanlar onun varlığının kanıtı için kanıt isteyebilir. Esasen psişenin kanıtını istiyorlar. Psişe olduğumuz için, aynı zamanda kanıtız. Her birimiz sadece Vahşi Kadın'ın varlığının değil, kolektif içindeki durumunun da kanıtıyız. Bizler bu tarifsiz kadın sayısının kanıtıyız. Bizim varlığımız onunkine paralel.

"İçinde ve dışında onunla ilgili deneyimlerimiz bunun kanıtı. Gece rüyalarımız ve gündüz düşüncelerimiz, özlemlerimiz ve ilhamlarımız aracılığıyla içsel olarak onunla binlerce ve milyonlarca karşılaşmamız, bunlar doğrulamalardır. Yokluğunda yoksun kaldığımız, özlediğimiz ve özlediğimiz

Biz ondan ayrıldığımızda, bu yoldan geçtiğinin tecellileri bunlardır.. "3

Doktora, hem klinik psikoloji hem de etnoloji çalışması olan etno-klinik psikolojide, ikincisi ise grupların ve özellikle kabilelerin psikolojisinin incelenmesini vurguluyor. Doktora sonrası diplomam analitik psikoloji alanında, bu da beni Jungcu bir psikanalist olarak onaylıyor.
Cantadora/mesemondo, şair ve sanatçı olarak yaşam deneyimim , çalışmamı analizanlarla eşit derecede bilgilendiriyor.

Bazen kadınların vahşi doğalarına dönmelerine yardımcı olmak için danışma odamda ne yaptığımı anlatmam isteniyor. Klinik ve gelişimsel psikolojiye büyük önem veriyorum ve şifa için en basit ve en erişilebilir bileşen olan hikayeleri kullanıyorum. Birçok olay örgüsü ve hikaye içeren hastanın rüya materyalini takip ediyoruz. Analizanın fiziksel duyumları ve beden hatıraları da okunabilen ve bilince dönüştürülebilen taşlardır.

Ek olarak, Jung'un aktif hayal gücüne yakın olan güçlü bir etkileşimli transa geçme biçimi öğretiyorum - ve bu aynı zamanda müşterinin psişik yolculuğunu daha fazla aydınlatan taşlar da üretiyor. Vahşi Benliği belirli sorularla ve masalları, efsaneleri ve mitosları inceleyerek ortaya çıkarıyoruz. Çoğu zaman

Zamanla, bir kadının mevcut psişik gelişimi için ihtiyaç duyduğu tüm talimatları içeren yol gösterici efsaneyi veya peri masalını bulabiliriz. Bu hikayeler bir kadının ruh dramını içerir. Sahne talimatları, karakterizasyonu ve sahne donanımı olan bir oyun gibidir.

"Yapma sanatı" yaptığım işin önemli bir parçası. Müvekkillerime asırlık el sanatlarını öğreterek güçlendirmeye çalışıyorum ... aralarında sembolik tılsım yapma sanatı, las ofrendas ve retablos - bunlar basit şerit çubuklardan ayrıntılı heykellere kadar her şeydir. Sanat, ruhun mevsimlerini ya da ruhun yolculuğundaki özel ya da trajik bir olayı anması açısından önemlidir. Sanat sadece kişinin kendisi için değildir, sadece kişinin kendi anlayışının bir göstergesi değildir. Bizden sonra gelenler için de bir haritadır.

Tahmin edebileceğiniz gibi, her insanla çalışmak aşırı derecede özelleştirilmiştir, çünkü insanların bire bir yapıldığı doğrudur. Ama bu faktörler insanlarla çalışmamda sabit kalıyor ve bunlar, bugün onlardan önceki tüm insanların çalışmalarının, benim ve sizinkilerin karo temelidir. Soruların zanaatı, hikayelerin zanaatı, ellerin zanaatı - bunların hepsi bir şeyin yapımıdır ve o şey ruhtur. Ne zaman ruhu beslesek, artışı garantiliyor.

Umarım bunların eski yara dokusunu yumuşatmanın, eski yaraları iyileştirmenin ve yeniden tasavvur etmenin somut yolları olduğunu ve böylece ruhu gerçekçi yollarla görünür kılan eski becerileri geri kazandırdığını göreceksiniz.

Kadınların içgüdüsel doğasını aydınlatmak için buraya getirdiğim hikayeler, bazı durumlarda orijinal hikayelerdir ve diğer durumlarda, benim tias y tios, abuelitas y tarafından bana verilen o tuhaf hikayelere dayanarak yazdığım farklı edebi yorumlardır. abuelos, omahlar ve opahlar, ailemin eskileri - sözlü gelenekleri elimizden geldiğince bozulmamış olanlar

hatırlamak. Birkaçı kendi ilk elden karşılaşmalarımın yazılı belgeleridir, bazıları uzun zaman geçmiştir ve hepsi de yürektendir. İncelikleri anlayan, yaşayan üç nesil ailevi şifacı-anlatıcıların izni ve kutsamasıyladır.

ve iyileştirici fenomenler olarak hikayenin gereksinimleri, bunları ileriye taşıyabilirim.4

Ek olarak, analiz kumlarıma ve tavsiye verdiğim diğerlerine kendilerini hatırlamaları için sorduğum sorulardan bazılarını burada bulabilirsiniz. Ayrıca sizin için zanaatın bazılarını detaylandırıyorum - kadınların çalışmalarının numenini bilinçli bellekte tutmalarına yardımcı olan deneyimsel ve sanatsal oyun. Bütün bunlar, değerli vahşi Benlik ile yakınlaşmayı sağlamaya yardımcı olur.

Machine Translated by Google

Hikayeler ilaçtır. İlk duyduğumdan beri hikayeler beni benden aldı. Öyle bir güçleri var ki, bizim herhangi bir şey yapmamızı, olmamızı, hareket etmemizi gerektirmezler - bizim sadece dinlememiz yeterlidir. Herhangi bir kayıp psişik dürtünün onarılması veya yeniden kazanılması için çareler hikayelerde bulunur. Hikayeler, arketipi, bu durumda Vahşi Kadın'ı kendiliğinden yüzeye çıkaran heyecanı, üzüntüyü, soruları, özlemleri ve anlayışları doğurur.

Hikayeler, yaşamın karmaşıklığı hakkında bize rehberlik eden talimatlarla gömülüdür. Hikayeler, batık bir arketip yaratmanın gerekliliğini ve yollarını anlamamızı sağlar . Sonraki sayfalardaki hikayeler, onlarca yıldır birlikte çalıştığım ve üzerinde kafa yorduğum yüzlerce hikayeden ve Vahşi Kadın arketipinin cömertliğini en açık şekilde ifade ettiğine inanıyorum.

Bazen çeşitli kültürel katmanlar, hikayelerin temellerini alt üst eder. Örneğin, Grimm kardeşlerin durumunda (son birkaç yüzyılın diğer peri masalı koleksiyoncuları arasında), o zamanın muhbirlerinin (hikaye anlatıcılarının) bazen din kardeşlerinin iyiliği için hikayelerini "arındırdıkları" konusunda güçlü bir şüphe var. Zamanla, eski pagan sembolleri Hıristiyan sembolleriyle kaplandı, böylece bir masaldaki yaşlı bir şifacı kötü bir cadı, bir ruh bir melek, bir inisiyasyon peçesi veya cübbesi bir mendil veya Güzel (İng. Gündönümü festivali sırasında doğan bir çocuğun geleneksel adı) Schmerzenreich, Kederli olarak yeniden adlandırıldı. Cinsel unsurlar atlandı. Yardım eden yaratıklar ve hayvanlar genellikle iblislere ve öcülere dönüştürülürdü.

Seks, aşk, para, evlilik, doğum, ölüm ve dönüşümle ilgili birçok kadının öğrettiği masallar böyle kayboldu Eski kadınların gizemlerini açıklayan peri masalları ve mitler de böyle örtüldü. Bugün var olan eski peri masalları ve mitos koleksiyonlarının çoğu, skatolojik, cinsel, sapık (uyarılarda olduğu gibi), Hıristiyanlık öncesi, dişil, Tanrıçalar, erginleme, çeşitli psikolojik rahatsızlıkların ilaçlarından temizlendi. , ve manevi coşkular için talimatlar.

Ama sonsuza kadar kaybolmazlar. Bana çocukken, birçoğunu kendimde gördüğüm alem hikayelerinin cilasız ve bozulmamış temalarından birçoğu verildi.
bu işe getir. Ancak bugün var olan hikaye parçaları bile tüm hikayenin şeklini önceden haber verebilir. Peri masalı adli tıp ve paleomythology olarak adlandırdığım şeyle uğraştım, her ne kadar özü olarak yeniden inşa uzun, karmaşık ve tefekküre dayalı bir çaba olsa da. Bunun etkili olacağı durumlarda, ana motifleri karşılaştırarak, antropolojik ve tarihsel çıkarımları hesaba katarak ve hem yeni hem de eski biçimler alarak çeşitli tefsir biçimlerini kullanırım. Bu yöntem, kısmen, insanların içgüdüsel yaşamlarını anlamak için peri masallarındaki, efsanelerdeki ve mitoslardaki tüm motifleri ve olay örgülerini koruyan ve inceleyen analitik ve arketipsel psikolojide yıllar süren eğitimim boyunca öğrendiğim antik arketipsel örüntüleri yeniden yapılandırıyor. Hayali dünyalarda bulunan şablonlardan, bilinçdışının kolektif imgelerinden ve rüyalar ve olağandışı bilinç halleri aracılığıyla çizilenlerden yardım alıyorum. Hikâye matrislerini, ritüel çanak çömlek, maskeler ve figürinler gibi antik kültürlerin kendilerinden gelen arkeolojik kanıtlarla karşılaştırarak son bir cila elde edilebilir. Basitçe söylemek gerekirse, peri masalı deyimiyle külleri burnumla tırmıkla tırmıklamak için çok zaman harcıyorum.

Yaklaşık yirmi beş yıldır arketipsel kalıpları ve aile kültürlerime ait mitleri, peri masallarını ve folkloru iki kat daha uzun süredir inceliyorum. Hikayelerin kemikleri hakkında geniş bir bilgi birikimi öğrendim ve bir hikayede kemiklerin ne zaman ve nerede eksik olduğunu biliyorum. Yüzyıllar boyunca, ulusların diğer uluslar tarafından çeşitli fetihleri ve hem barışçıl hem de zorunlu din değiştirmeler, eski hikayelerin orijinal özünü örtbas etmiş veya değiştirmiştir.

Ama iyi haberler var. Masalların mevcut versiyonlarındaki tüm yapısal çöküş için, hala parıldayan güçlü bir model var. Parçaların ve parçaların biçiminden ve biçiminden, hikayeden neyin kaybolduğu iyi bir doğrulukla belirlenebilir ve bu eksik parçalar doğru bir şekilde yeniden çizilebilir - çoğu zaman kadınların üzüntüsünü iyileştirmeye başlayan şaşırtıcı alt yapıları ortaya çıkarır. gizemler yok edildi. Pek öyle değil. Yok edilmediler. Birinin ihtiyaç duyabileceği her şey, ihtiyacımız olabilecek her şey, hala hikayenin kemiklerinden fısıldıyor.

Hikayelerin özünü toplamak, sürekli bir paleontolojik çabadır. Ne kadar çok hikaye kemiği olursa, integral yapının bulunma olasılığı o kadar yüksek olur. Hikâyeler ne kadar bütünse, psişenin daha incelikli kıvrımları ve dönüşleri bize sunulur ve ruh çalışmamızı kavramak ve uyandırmak için o kadar iyi fırsatımız olur.
Ruhu çalıştırdığımızda, o, Vahşi Kadın, kendinden daha fazlasını yaratır.

Çocukken, birçok eski Avrupa ülkesinden ve Meksika'dan insanlarla çevrili olduğum için şanslıydım. Ailemin, komşularımın ve arkadaşlarımın birçok üyesi yakın zamanda Macaristan, Almanya, Romanya, Bulgaristan, Yugoslavya, Polonya, Çekoslovakya, Sırp-Hırvatistan, Rusya, Litvanya ve Bohemya'nın yanı sıra Jalisco, Michoacdn, Juarez ve birçok ülkeden gelmişti. Meksika/Teksas/Arizona sınırlarındaki aldeas fronterizas köylerinden. Onlar ve diğerleri -Yerli Amerikalılar, Appalachia'dan insanlar, Asyalı göçmenler ve Güney'den birçok Afrikalı-Amerikalı aile- çiftliğe, toplamaya, kül ocaklarında ve çelik fabrikalarında, bira fabrikalarında ve ev işlerinde çalışmaya geldiler. . Çoğu akademik anlamda eğitimli değildi ama yine de son derece bilgeydiler. Değerli ve neredeyse saf bir sözlü geleneğin taşıyıcılarıydılar.

Ailemin ve etrafımı saran komşu insanların çoğu, zorunlu çalışma kamplarından, yerinden edilmiş insan kamplarından, sürgün kamplarından ve aralarında hikaye anlatıcılarının Şehrazat'ın bir kabus versiyonunu yaşadığı toplama kamplarından sağ kurtulmuştu. Birçoğunun aile toprakları alınmış, göçmen hapishanelerinde yaşamış ve kendi istekleri dışında ülkelerine geri gönderilmişti. Hayatın ölüme, ölümün de her an hayata dönebileceğini anlatan masalları ilk önce bu rustik hikaye anlatıcılarından öğrendim. Çünkü bana gönderileri çok acıyla doluydu.

ve umutla, daha sonra kitaplarda basılmış peri hikayelerini okuyacak kadar büyüdüğümde, ikincisi tuhaf bir şekilde kolalanmış ve ütülenmiş gibi görünüyordu.

Genç bir yetişkin olarak batıya, Continental Divide'a göç ettim. Yahudi, İrlandalı, Yunan, İtalyan, Afro-Amerikalı ve Alsaslı yabancıları seven sevgi dolu bir ortamda yaşadım.

Machine Translated by Google

kim akraba ve arkadaş oldu. Güneybatı ABD'den Trampas ve Truchas, New Mexico gibi nadir ve eski Latin topluluklarından bazılarını tanıdığım için kutsandım. Kuzeydeki Inuitlerden, Batıdaki Pueblo ve Plains halklarına, Nahuas, Lacandones, Tehuanas, Huicholes, Sens, Maya-Quiches, Maya-Caqchiqueles, Orta ve Güney Amerika'da Mesquitos, Cunas, Nasca/Quechuas ve Jivaros.

Mutfak masalarında, üzüm çardaklarının altında, kümeslerde ve mandıralarda, tortillaları okşarken, vahşi yaşamı takip ederken ve milyonuncu kanaviçeyi dikerken şifacı kardeş ve kardeşlerle hikayeler paylaştım. Son bir kase acı biberi paylaştığım, ölüleri diriltmek için İncil kadınlarıyla şarkı söylediğim ve çatısı olmayan evlerde yıldızların altında uyuyabildiğim için şanslıyım. Küçük İtalya'da, Polonya Kasabasında, Hill Country'de, Los Barrios'ta ve kentsel Ortabatı ve Uzak Batı'daki diğer etnik topluluklarda ateşe ya da akşam yemeğine ya da her ikisine de oturdum ve son zamanlarda sparatlar, kötü hayaletler hakkında hikayeler paylaştım. , Bahamalar'daki erkek-grit arkadaşlarıyla.

Gittiğim her yerde çocuklar, matronlar, asil erkekler ve yaşlı karılar ve kocakarılar -ruh-sanatçılar- sürünerek gittiği için çifte şanslıydım.
beni caws ve kavels ile eğlendirmek için ormanların, cangılların, çayırların ve kum tepelerinin dışına. Ben de onlara.

Hikayelere yaklaşmanın birçok yolu vardır. Profesyonel halkbilimci, Jungçu, Freudcu ya da başka türden bir analist, etnolog, antropolog, teolog, arkeolog, her birinin hem masalları toplamada hem de onları kullanmada farklı bir yöntemi vardır. Hikâyelerle çalışmamı entelektüel olarak geliştirme yolum, analitik ve arketipsel psikoloji eğitimim sayesinde oldu. Psikanalitik eğitimim boyunca yarım on yıldan fazla bir süre boyunca ana motiflerin büyütülmesi, arketipsel semboloji, dünya mitolojisi, eski ve popüler ikonoloji, etnoloji, dünya dinleri ve yorum üzerine çalıştım.

Bununla birlikte, içsel olarak, hikayelere eski hikayelerin koruyucusu olan bir cantadora olarak geliyorum . Uzun bir veznedar soyundan geliyorum: mesemondok, dizleri açık, etekleri yere değen, dizleri açık, tahta sandalyelerde otururken ya da bir tavuğun boynunu sıkarken bunu kolayca anlayan eski Macar kadınları. ... ve cucntistalar, ayakta duran, göğüsleri sağlam, kalçaları geniş ve ranchera stilini haykıran yaşlı Latin kadınları. Her iki klan da kan ve bebek, ekmek ve kemik yaşamış kadınların sade sesiyle hikaye anlatıyor. Bizim için hikaye, bireyi ve toplumu güçlendiren ve doğrultan bir ilaçtır.

Bu zanaatın sorumluluklarını üstlenen ve zanaatın arkasındaki nümene bağlı olanlar, kutsal insanlar, ozanlar, ozanlar, griotlar, kantadoralar, kantorlar, gezgin şairler, serseriler, cadılardan oluşan muazzam ve eski bir topluluğun doğrudan torunlarıdır. ve çılgın insanlar.

Bir keresinde rüyamda hikayeler anlattığımı ve birinin beni cesaretlendirmek için ayağımı okşadığını hissettim. Aşağıya baktım ve yaşlı bir adamın omuzlarında durduğumu gördüm. ayak bileklerimi sabitleyen ve bana gülümseyen kadın.

Ben de ona, “Hayır, hayır gel omuzlarıma çık, çünkü sen yaşlısın, ben gencim” dedim.

"Hayır, hayır," diye ısrar etti, "olması gereken bu."

Kendinden çok daha yaşlı bir kadının omuzlarında durduğunu, daha da yaşlı bir kadının omuzlarında durduğunu, bir kadının omuzlarında durduğunu gördüm.
başka bir ruhun omuzlarında duran, omuzlarında duran cüppeli kadın...

İhtiyar rüya kadınının olması gerektiği gibi olduğuna inandım. Hikâye anlatma terbiyesi, benden önce giden halkımın kudretinden ve bağışlarından gelir. Deneyimlerime göre, hikayenin anlatım anı gücünü, zaman ve mekan boyunca birbirine bağlanmış, zamanlarının paçavraları ve cüppeleri veya çıplaklığı içinde özenle giyinmiş ve hala hayatla dolup taşan, yükselen bir insanlık sütunundan alır. yaşanmakta. Tek bir hikaye kaynağı ve hikaye sayısı varsa, bu uzun insan zinciridir.

Hikâye, psikoloji sanatı ve biliminden çok daha eskidir ve ne kadar zaman geçerse geçsin denklemde daima daha yaşlı olacaktır. En çok ilgimi çeken anlatmanın en eski yollarından biri, tutkulu trans halidir; burada anlatıcı, dinleyiciyi -ister birinin ister birden fazlasının dinleyicisi olsun- "hissettirir" ve sonra "dünyalar arasındaki dünya" durumuna girer. bir hikayenin trans anlatıcısına “çekildiği” ve onun aracılığıyla anlatıldığı yer.

5 Trans anlatıcı , dinleyicilerin yüzlerine ruh üfleyen rüzgar olan El duende'ye seslenir. Bir trans anlatıcısı, meditatif hikaye pratiği yoluyla psişik olarak çift eklemli olmayı öğrenir, yani sesin, taşlardan daha eski olan sesin konuşmasına izin vermek için belirli psişik kapıları ve ego açıklıklarını geri almak için kendini eğitir. Bu yapıldığında, hikaye herhangi bir iz alabilir, ters çevrilebilir, yulaf lapası ile doldurulabilir ve fakir bir kişinin ziyafeti için atılabilir, alınması için altınla doldurulabilir veya dinleyiciyi bir sonraki dünyaya kovalayabilir. Anlatıcı her şeyin nasıl ortaya çıkacağını asla bilemez ve bu, hikayenin nemli büyüsünün en az yarısıdır.

Bu, Vahşi Kadın arketipinin yolları hakkında bir kanca. Onun bir diyagramını çizmeye çalışmak, ruhsal yaşamının etrafına kutular çizmek,
ruhu Onu tanımak devam eden bir süreçtir, ömür boyu süren bir süreçtir ve bu yüzden bu çalışma devam eden bir çalışmadır, ömür boyu süren bir çalışmadır.

İşte size ruh vitaminleri olarak uygulayabileceğiniz bazı hikayeler, bazı gözlemler, bazı harita parçaları, tüyleri tutturmak için bazı küçük çam ziftleri

Machine Translated by Google

yolu göstermek için ağaçlara ve el mundo subterraneo'ya, yeraltı dünyasına, psişik evimize geri dönüş yolunu yönlendirmek için bazı düzleştirilmiş çalılara .

Hikayeler içsel yaşamı harekete geçirir ve bu özellikle içsel yaşamın korktuğu, sıkıştığı ya da köşeye sıkıştığı durumlarda önemlidir. Hikaye, yük asansörlerini ve makaraları yağlar, adrenalinin yükselmesine neden olur, bize çıkış, aşağı veya yukarı yolu gösterir ve bizim derdimiz için, bizim için daha önce boş duvarlarda ince geniş kapılar, düşler diyarına açılan açıklıklar açar. vahşi kadınları tanımak olarak bizi kendi gerçek hayatlarımıza geri götüren sevgi ve öğrenme.

"Mavi Sakal" gibi hikayeler, kadının kanayan yarası için ne yapılması gerektiğinin haberini veriyor. "İskelet Kadın" gibi hikayeler, ilişkinin mistik gücünü ve ölü hissin nasıl hayata dönebileceğini ve derin sevgiyi bir kez daha gösterir. Yaşlı Ölüm Ana'nın armağanları, yaşlı Vahşi Cadı Baba Yaga'nın karakterinde bulunur. Her şey kaybolmuş gibi göründüğünde yolu gösteren küçük oyuncak bebek, kayıp kadınsı ve içgüdüsel sanatlardan birini ortaya çıkarıyor.

6 "Bilge Vasalisa" da tekrar yüzeye çıktı. Çöldeki kemik bir kadın olan "La Loba " gibi hikayeler , psişenin dönüştürücü işlevini öğretir. "
Handless Maiden", eski zamanlardan kalma eski inisiyasyon ayinlerinin kayıp aşamalarını geri getiriyor ve böylece bir kadının hayatının tüm yılları için zamansız ve ömür boyu rehberlik sunuyor.

Konuşmalarımızı insanlarla, en muhteşem hareketlerimizi dans pistleriyle, kulaklarımızı sadece insan yapımı enstrümanlarla yapılan müzikle, gözlerimizi "öğretilmiş" şeylerle sınırlamamaya bizi yönlendiren vahşi doğayla olan fırçamızdır. ne güzellik, ne bedenlerimiz onaylanmış duyumlara, ne de aklımız zaten hepimizin hemfikir olduğu şeylere. Bütün bu hikayeler, içgörünün bıçağını, tutkulu yaşamın alevini, bildiğini söyleme nefesini, gördüğüne gözlerini kaçırmadan dayanma cesaretini, vahşi ruhun kokusunu sunar.

Bu, yol boyunca belirteçler olarak düzenlenen kadın hikayelerinden oluşan bir kitap. Bunlar, doğal olarak kazanılmış özgürlüğünüze, kendinize, hayvanlara, dünyaya, çocuklara, kız kardeşlere, aşıklara ve erkeklere olan ilginize doğru size yardımcı olmak için okumanız ve üzerinde düşünmeniz içindir. Size hemen şimdi söyleyeceğim, vahşi Benlik dünyasının kapıları az ama değerlidir. Derin bir yaranız varsa o kapıdır, eski, eski bir hikayeniz varsa o kapıdır. Gökyüzünü ve suyu neredeyse dayanamayacak kadar çok seviyorsan, o bir kapıdır. Daha derin bir yaşam, dolu bir yaşam, aklı başında bir yaşam için özlem duyuyorsanız, bu bir kapıdır.

Bu kitaptaki materyaller sizi cesaretlendirmek için seçildi. Eser, zorlu iç manzaralarda çalışanlar ve aynı zamanda dünyada ve dünya için çalışanlar da dahil olmak üzere yolda olanlar için bir tahkimat olarak sunulmaktadır. Ruhlarımızın doğal yollarında ve doğal derinliklerinde büyümesine izin vermek için çaba göstermeliyiz. Vahşi doğa, bir kadının belirli bir renge, belirli bir eğitime, belirli bir yaşam tarzına veya ekonomik sınıfa sahip olmasını gerektirmez ... aslında, zorunlu bir politik doğruluk anlayışımız veya dikkatsiz bir bütünlüğe görüş ve öz bütünlükle gelişir. Kendi doğasıyla gelişir.

Yani ister içe dönük, ister dışa dönük, kadın seven bir kadın, erkek seven bir kadın veya Tanrı'yı seven bir kadın ya da hepsi

Yukarıdakiler: İster basit bir kalbe sahip olun, ister bir Amazon'un hırslarına sahip olun, ister zirveye ulaşmaya çalışın, ister yarını geçin, ister baharatlı, ister kasvetli, ister asil veya kaba olun - Vahşi Kadın size aittir. sana. O tüm kadınlara aittir.

7 Onu bulmak için kadınların içgüdüsel yaşamlarına, en derin bilgilerine dönmeleri gerekir. Öyleyse şimdi devam edelim ve kendimizi vahşi ruha geri hatırlayalım. Onun etini kemiklerimize geri söyleyelim. Bize verilen sahte paltoları atın. Güçlü içgüdü ve bilmenin gerçek ceketini giy. Bir zamanlar bize ait olan psişik topraklara sızın. Bandajları aç, ilacı hazırla. Şimdi geri dönelim, vahşi kadınlar uluyarak, gülerek, Bizi çok seven O'nun şarkısını söyleyerek.

Bizim için mesele basit. Biz olmazsak Vahşi Kadın ölür. Vahşi Kadın olmadan ölürüz. Para Vida, gerçek yaşam için ikisinin de yaşaması gerekir.

BÖLÜM I

uluma:
Vahşi Kadının Dirilişi

La Loba, Kurt Kadın

Machine Translated by Google

Size ifşa etmeliyim ki, ben çöle yürüyen ve bilgelikle mesut dönen Tanrılardan biri değilim. Birçok yemek ateşi gezdim ve melek yemi yaydım

Her uyku yerini dolaşırım. Ancak, bilgelik kazanmaktan daha sık olarak, hassas bağırsakları olan orta sınıf bir mistiğin kaderi olan Giardiasis, ve amipli dizanteri. Ai! böyle
E. coli'nin nahoş epizodlarına maruz kaldım.

Garip yerlere ve sıra dışı insanlara yaptığım yolculuklarda hangi bilgeliği ya da düşünceyi görsem, barınmayı öğrendim, çünkü bazen yaşlı baba Academe, Kronos gibi, çocukları tedavi edici ya da şaşırtıcı hale gelmeden önce yemeye hâlâ eğilimlidir. Aşırı entelektüelleştirme, kadınların içgüdüsel doğasının kalıplarını gizleyebilir.

Bu nedenle, içgüdüsel doğayla olan akrabalık ilişkimizi ilerletmek için, hikayeleri bizim dışımızdaymış gibi değil de içlerindeymişiz gibi anlamamız büyük ölçüde yardımcı olur. İç işitme kapısından bir hikayeye gireriz. Konuşulan hikaye, kafatasının tabanından geçerek ponsun hemen altındaki beyin sapına giden işitsel sinire dokunur. Orada, işitsel dürtüler yukarıya, bilince ya da kişinin dinlediği tutuma bağlı olarak ruha iletilir.

Eski diseksiyoncular, işitsel sinirin beynin derinliklerinde üç veya daha fazla yola ayrıldığından bahsetti. Bu nedenle, kulağın üç farklı seviyede duymak için tasarlandığını varsaydılar. Bir yolun dünyanın sıradan konuşmalarını duyduğu söylendi. İkinci bir yol, öğrenmeyi ve sanatı kavradı. Ve üçüncü yol, ruhun kendisi burada, yeryüzündeyken rehberliği duyabilmesi ve bilgi edinebilmesi için vardı.

O halde şimdi ruhu duyarak dinleyin, çünkü hikayenin görevi budur.

Kemik kemiğe, saç kıla, Vahşi Kadın geri geliyor. Gece rüyaları aracılığıyla, yarı anlaşılan ve yarı hatırlanan olaylar aracılığıyla Vahşi Kadın geri gelir. Öykü aracılığıyla geri döner.

1960'larda Amerika Birleşik Devletleri'nde kendi göçüme başladım, ağaçlarla dolu, su kokulu ve sevdiğim yaratıkların yaşadığı bir yerleşim yeri arıyordum: ayı, tilki, yılan, kartal, kurt. Kurtlar, yukarı Great Lakes bölgesinden sistematik olarak yok ediliyordu; nereye gidersem gideyim kurtlar öyle ya da böyle takip ediliyordu. Birçoğu onlardan tehdit olarak bahsetmesine rağmen, ormanda kurtlar varken kendimi her zaman daha güvende hissettim. O zamanlar batıda ve kuzeyde kamp yapabilir ve dağların ve ormanın şarkı söylediğini, şarkı söylediğini, geceleri şarkı söylediğini duyabilirdiniz.

Ancak orada bile, dürbün tüfekleri, Jeep'e monte klieg ışıkları ve arsenik "ikramları" çağı, karada bir sessizlik çağının sürmesine neden oldu. Yakında, Rockies de kurtlardan neredeyse boşalmıştı. Yarısı Meksika'da, yarısı Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan büyük çöle böyle geldim. Ve ne kadar güneye gidersem kurtlar hakkında o kadar çok hikaye duydum.

Görüyorsunuz, çölde kadın ruhu ile kurt ruhunun zaman içinde buluştuğu bir yer olduğu söyleniyor. Teksas sınırında kurt olan ve kadın olan bir kadın hakkında "Loba Kızı" adlı bir hikaye duyduğumda bir şeylerin peşinde olduğumu hissettim . Sonra yetimlerin antik Aztek hikayesini buldum

2 ikiz, çocuklar kendi ayakları üzerinde durabilecek yaşa gelene kadar bir dişi kurt tarafından emziriliyor.

Ve son olarak, eski İspanyol arazi bağışçılarından ve Güneybatı'nın Pueblo halkından, ölüleri hayata döndüren eskiler olan kemikten insanlar hakkında tek satırlık haberler duydum; hem insanları hem de hayvanları restore ettikleri söylendi. Sonra kendi etnografik keşiflerimden birinde kemikli bir kadınla tanıştım ve o zamandan beri hiç eskisi gibi olmadım. İlk elden bir hesap ve tanıtım sunmama izin verin.

Kelime

YAŞLI BİR KADIN VAR , herkesin ruhunda bildiği, ancak çok azının gördüğü gizli bir yerde yaşayan . Doğu Avrupa masallarında olduğu gibi, kayıp ya da başıboş dolaşan insanların ve arayanların yerine gelmesini bekliyor gibi görünüyor.

O ihtiyatlı, genellikle kıllı, her zaman şişman ve özellikle çoğu şirketten kaçmak istiyor. Hem karga hem de gıdıklayıcıdır, genellikle daha fazla hayvana sahiptir.
insandan daha fazla ses çıkarır.

Tarahumara Hint topraklarındaki çürük granit yamaçlarda yaşadığını söyleyebilirim. Ya da Phoenix'in dışında bir kuyunun yanına gömüldüğünü. Belki o olacak

3'ü Monte Albán'a güneye, arka camı vurulmuş, harap bir arabada giderken görülürler. sırtında garip bir şekilde yakacak odun dalları oluşturdu. Kendine pek çok isimle hitap ediyor: La Huesera, Bone Woman; La Trapera, Toplayıcı ve La Loba, Kurt Kadın.

La Loba'nın tek işi kemik toplamaktır. Özellikle dünyada kaybolma tehlikesi olan şeyleri toplar ve muhafaza eder. Mağarası her türden çöl yaratığının kemikleriyle dolu: geyik, çıngıraklı yılan, karga. Ama uzmanlık alanı kurtlar.

Machine Translated by Google

Montanalarda , dağlarda ve arroyolarda, kuru nehir yataklarında, kurt kemikleri arayarak ve bütün bir iskeleti bir araya getirdiğinde, son kemik yerine yerleştirildiğinde ve yaratığın güzel beyaz heykeli yerleştirildiğinde sürünür, emekler ve elenir. önünde, ateşin yanında oturur ve hangi şarkıyı söyleyeceğini düşünür.

Ve emin olduğunda, criatura'nın üzerinde durur, kollarını onun üzerine kaldırır ve şarkı söyler. İşte o zaman kurdun kaburga kemikleri ve bacak kemikleri etlenmeye başlar. dışarı ve yaratık kürklü olur. La Loba biraz daha şarkı söyler ve yaratığın daha fazlası ortaya çıkar; kuyruğu yukarı doğru kıvrılır, tüylü ve güçlüdür.

Ve La Loba daha çok şarkı söylüyor ve kurt yaratık nefes almaya başlıyor.

Ve hala La Loba öyle derinden şarkı söylüyor ki çölün zemini sallanıyor ve şarkı söylerken kurt gözlerini açıyor, sıçrayıp kanyondan aşağı kaçıyor.

İster koşma hızıyla, isterse bir nehre sıçrayarak, ya da güneş ışığı ya da ay ışığının sağa çarpmasıyla, koşusunda bir yerde.
yanda, kurt aniden ufka doğru koşan gülen bir kadına dönüşür.

Bu yüzden unutmayın, çölde dolaşıyorsanız ve gün batımına yakınsa ve belki biraz kaybolmuşsanız ve kesinlikle yorgunsanız şanslısınız, çünkü La Loba
senden hoşlan ve sana bir şey göster - ruhtan bir şey.

Hepimiz bir çölde kaybolmuş bir kemik yığını, kumun altında yatan parçalanmış bir iskelet olarak başlıyoruz. Parçaları kurtarmak bizim işimiz. Bu, en iyi şekilde gölgeler doğru olduğunda yapılan özenli bir işlemdir, çünkü çok bakmak gerekir. La Loba neyi aramamız gerektiğini gösterir - yok edilemez yaşam gücü, kemikler.

La Loba'nın eserinin , bir mucize hikayesi olan uncuento milagro'yu temsil ettiği düşünülebilir . Bize ruh için neyin doğru gidebileceğini gösterir. Vahşi Kadın ile yeraltı dünyası arasındaki bağlantı hakkında bir diriliş hikayesi. Şarkıyı söylersek, vahşi ruhun psişik kalıntılarını çağırabileceğimizi ve onu tekrar canlı bir şekle sokabileceğimizi vaat ediyor.

La Loba , topladığı kemiklerin üzerinden şarkı söylüyor. Şarkı söylemek, ruh sesini kullanmak demektir. Gücünün ve ihtiyacının hakikatini nefeste söylemesi, hasta olan veya onarılması gereken şeyin üzerine ruh üflemesi demektir. Bu, kişinin vahşi Benlik ile ilişki arzusu taşana kadar büyük bir sevgi ve duygunun en derin ruh haline inerek, sonra da bu düşünce çerçevesinden kendi ruhunu söyleyerek yapılır. Bu kemiklerin üzerinde şarkı söylüyor. Bu harika duyguyu ortaya çıkarmaya çalışmak gibi bir hata yapamayız.

bir âşıktan gelen aşk, çünkü bu kadının yaratılış ilahisini bulup söyleme emeği yalnız bir iş, psişenin çölünde yürütülen bir iş.

La Loba'nın kendisini ele alalım . "Psişe"nin sembolik sözlüğünde, Yaşlı Kadın sembolü, dünyadaki en yaygın arketipsel kişileştirmelerden biridir. Diğerleri ise Büyük Anne ve Baba, İlahi Çocuk, Düzenbaz, Büyücü(er), Bakire ve Gençlik, Kahraman Savaşçı ve Aptal(ess). Yine de, La Loba gibi bir figür , özünde ve etkisinde çok farklı kabul edilebilir, çünkü o, bütün bir içgüdüsel sistemin besleyici kökünün simgesidir.

Güneybatıda yaşlı kadın arketipi aynı zamanda yaşlı La Que Sabe, Bilen Kişi olarak da anlaşılabilir . La Que Sabe'i ilk kez New Mexico'daki Sangre de Cristo dağlarında, Lobo Zirvesi'nin kalbinde yaşadığımda anladım. Ranchos'tan yaşlı bir cadı bana La Que Sabe'in kadınlar hakkında her şeyi bildiğini, La Que Sabe'in kadınları ilahi ayağının tabanındaki bir kırışıktan yarattığını söyledi: İşte bu yüzden kadınlar bilinçli yaratıklardır; özünde, her şeyi hisseden tabanın derisinden yapılırlar. Kültürlü bir Kiché kabilesi kadını bir keresinde bana ilk ayakkabılarını yirmi yaşındayken giydiğini ve hâlâ amansız yürüyüşlere alışamadığını söyledi . ojos vendados, ayaklarında gözleri bağlı.

Doğada yaşayan vahşi öz, yüzyıllar boyunca birçok isimle anılmış ve tüm ulusları çaprazlamıştır. Bunlar, tavuk için eski isimlerden bazılarıdır. Günlerin Annesi, gök ve yer de dahil olmak üzere tüm varlıkların ve eylemlerin Ana-Yaratıcı-Tanrısıdır; Anne Nyx , çamurdan ve karanlıktan gelen tüm talaşlar üzerinde hakimiyete sahiptir; Durga , gökyüzünü, rüzgarları ve tüm gerçekliğin yayıldığı insanların düşüncelerini kontrol eder; Coatlicue , rezilce ve kontrol edilmesi zor bir bebek evreni doğurur, ancak bir kurt anne gibi, onu kontrol altına almak için çocuğunun kulağını ısırır; Hekate, “halkını tanıyan” ve çevresinde humus kokusu ve Tanrı'nın nefesi olan eski görücü. çöl, derinlerde.

Adı ne olursa olsun, La Loba'nın kişileştirdiği güç, nesilden nesile hayatta kaldığı ve zamanın ötesinde eski olduğu için kişisel geçmişi ve kadim geçmişi kaydeder. Kadınsı niyetin bir arşivcisidir. Kadın geleneğini koruyor. Bıyıkları geleceği seziyor; yaşlı kocakarının uzağı gören süt rengi gözüne sahip; aynı anda zamanda ileri ve geri yaşar, bir tarafını diğeriyle dans ederek düzeltir.

Eski olan, Bilen, içimizdedir. Kadınların en derin ruh-ruhlarında, kadim ve yaşamsal vahşi Benlikte büyür. Evi, zaman içinde kadın ruhu ile kurdun ruhunun buluştuğu yerdir - aklın ve içgüdülerin karıştığı, bir kadının derin yaşamının sıradan yaşamını finanse ettiği yerdir. Ben ve Sen'in öpüştüğü nokta, kadınların tüm ruhlarıyla kurtlarla koştuğu yer.

Machine Translated by Google

Bu yaşlı kadın, rasyonellik ve mitos dünyaları arasında duruyor. O, bu iki dünyanın döndüğü mafsal kemiğidir. Dünyalar arasındaki bu toprak, bir kez deneyimlediğimizde hepimizin tanıyacağı o açıklanamaz yerdir, ancak şiir, müzik, dansı ve hikayeyi kullanmadığımız durumlar dışında, nüansları onları sabitlemeye çalışırsa kaybolur ve şekil değiştirir.

Vücudun bağışıklık sisteminin bu gizemli psişik diyarda kök saldığına dair spekülasyonlar var ve aynı zamanda mistik olanın yanı sıra, Tanrı açlığımız, gizemlere olan özlemimiz ve tüm kutsal içgüdüler de dahil olmak üzere tüm arketipsel imgeler ve dürtüler. dünyevi olanlar gibi. Bazıları, ışığın kökü, karanlığın bobini olan insanlığın kayıtlarının da burada olduğunu söyleyebilir. O bir boşluk değil, daha ziyade Sis Varlıklarının, şeylerin olduğu ve henüz olmadığı, gölgelerin maddeye sahip olduğu ve maddenin saf olduğu yerdir.

Bu toprakla ilgili kesin olan bir şey var, o da eski... okyanuslardan daha yaşlı. Yaşı yoktur; eskimez. Vahşi Kadın arketipi, içgüdüsel psişeden kaynaklanan bu katmanı finanse eder. Hayallerimizde ve yaratıcı deneyimlerde birçok kılığa bürünebilse de, anne, kızlık, orta kadın katmanından değildir ve iç çocuk değildir. O kraliçe, amazon, sevgili, gören değil. O sadece neyse odur. Ona La Que Sabe deyin, Bilen Kişi, ona Vahşi Kadın deyin, ona La Loba deyin, onu yüksek isimleriyle veya düşük isimleriyle çağırın, arayın

yeni isimleriyle ya da eski isimleriyle, olduğu gibi kalır.

Bir arketip olarak Vahşi Kadın, insanlık için çok sayıda fikir, görüntü ve özellik taşıyan taklit edilemez ve tarif edilemez bir güçtür. arketip her yerde vardır ve yine de olağan anlamda görülemez. Karanlıkta görülebilen şey, mutlaka gün ışığında görülemez.

Öykülerde, edebiyatta, şiirde, resimde ve dinde bulunan imge ve sembollerde arketipin kalıcı kanıtlarını buluyoruz. Parıltısı, sesi ve kokusu, kuyruklarımızdaki boku düşünmekten ara sıra yıldızlarla seyahat etmeye yükselmemizi sağlamak içindir.

La Loba'nın yerinde, fiziksel beden, şair Tony Moffeit'in yazdığı gibi, "ışıklı bir hayvandır". 4 ve vücudun bağışıklık sistemi, anekdot raporları aracılığıyla, bilinçli düşünce tarafından güçlendiriliyor ya da zayıflıyor gibi görünüyor. La Loba'nın yerinde , ruhlar şahsiyetler olarak tezahür eder ve derin psişenin Mitolojik Sesi olan La voz mitológica, şair ve kahin olarak konuşur. Psişik değeri olan şeyler, bir kez ölünce yeniden canlandırılabilir. Ayrıca, dünyada şimdiye kadar var olan tüm hikayelerin temel malzemesi, birinin bu açıklanamaz psişik diyarda yaşadığı deneyimle ve birinin başlarına gelenleri burada aktarma girişimiyle başladı.

Bu lokusun dünyalar arasında çeşitli isimleri vardır. Jung buna çeşitli şekillerde kolektif bilinçdışı, nesnel psişe ve psikoid bilinçdışı adını verdi - birincisinin daha tarif edilemez bir katmanına atıfta bulundu. İkincisini, biyolojik ve psikolojik dünyaların ana suları paylaştığı, biyoloji ve psikolojinin karışabileceği ve birbirini etkileyebileceği bir yer olarak düşündü. İnsan hafızası boyunca bu yer - Nod deyin, ona Sis Varlıklarının evi, dünyalar arasındaki çatlak deyin - ziyaretlerin, mucizelerin, hayallerin, ilhamların ve tüm doğaların şifalarının gerçekleştiği yerdir.

Bu site büyük bir psişik zenginlik iletmesine rağmen, oraya hazırlıkla yaklaşılmalıdır, çünkü kişi oradaki zamanının coşkusunda sevinçle boğulmaya cezbedilebilir. Mutabakat gerçekliği kıyaslandığında daha az heyecan verici görünebilir. Bu anlamda, psişenin bu daha derin katmanları, insanların sallantılı fikirler ve havadar sunumlarla kararsız bir şekilde geri döndüğü bir kendinden geçme tuzağı haline gelebilir.

Olması gereken bu değil. Nasıl geri dönüleceği, tenimize kutsalın kokusunu etkileyen, canlandırıcı ve bilgilendirici bir suya tamamen yıkanır veya batırılır.

Her kadının, nehrin altındaki bu nehir olan Río Abajo Río'ya potansiyel erişimi vardır . Oraya derin meditasyon, dans, yazma, resim yapma, dua etme, şarkı söyleme, davul çalma, aktif hayal gücü veya yoğun bir şekilde değişmiş bilinç gerektiren herhangi bir aktivite yoluyla ulaşır. Bir kadın bu dünyalar arası dünyaya hasretle ve gözünün ucuyla görebileceği bir şeyi arayarak gelir. Oraya derin yaratıcı eylemlerle, kasıtlı yalnızlık yoluyla ve herhangi bir sanatın pratiğiyle ulaşır. Ve bu iyi hazırlanmış uygulamalarla bile, bu tarifsiz dünyada olup bitenlerin çoğu bizim için sonsuza kadar gizemli kalır, çünkü bildiğimiz fiziksel yasaları ve rasyonel yasaları çiğner.

Bu psişik duruma ne kadar özen gösterilmesi gerektiği, en kutsal Hezekiel Çarkı'nı görmek isteyen dört hahamın küçük ama güçlü öyküsünde kayıtlıdır.

Dört Rabbinim

BİR GECE dört rabbini, onları uyandıran ve onları Yedinci Cennetin Yedinci Mahzenine taşıyan bir melek ziyaret etti. Orada kutsal Hezekiel Çarkı'nı gördüler.

Machine Translated by Google

Fardes'ten, Cennet'ten, Dünya'ya inişte bir yerde , böyle bir ihtişamı gören bir Haham, aklını kaybetti ve günlerinin sonuna kadar köpürerek ve köpürerek dolaştı. İkinci Haham son derece alaycıydı: "Ah, az önce Ezekiel'in Çarkını hayal ettim, hepsi bu. Gerçekten hiçbir şey olmadı." Üçüncü Haham, tamamen saplantılı olduğu için gördüklerini anlatmaya devam etti. Ders verdi ve her şeyin nasıl inşa edildiği ve ne anlama geldiğiyle bitmedi... ve bu şekilde yoldan çıktı ve inancına ihanet etti. Şair olan dördüncü haham, eline bir kağıt ve bir kamış alıp pencerenin yanına oturdu.

5 Akşam güvercinini, beşiğindeki kızını ve gökyüzündeki tüm yıldızları öven şarkı üstüne şarkı. Ve hayatını eskisinden daha iyi yaşadı.

Yedinci Cennetin Yedinci Kasasında kimin ne gördüğünü bilmiyoruz. Ama biliyoruz ki, Özlerin bulunduğu dünyayla temas, insanların olağan duyumlarının ötesinde bir şeyler bilmemize neden olur ve aynı zamanda bizi bir genişleme ve ihtişam duygusuyla doldurur. Bilen'in otantik temeline dokunduğumuzda, en derindeki bütüncül doğamızdan tepki vermemize ve hareket etmemize neden olur.

Hikâye, derin bilinçaltını deneyimlemek için en uygun tutumun ne çok fazla büyülenme ne de çok az, çok fazla değil.
çok huşu ama ne çok fazla sinizm, cesaret evet, ama pervasızlık değil.

6 Jung muhteşem denemesi "The Transandant Function"da, Benliğin peşinde koşan bazı kişilerin Tanrı ya da Benlik deneyimini aşırı estetikleştireceği, bazılarının onu küçümseyeceği, bazılarının gereğinden fazla değerlendireceği ve bazılarının buna hazır olmayan bazılarının buna aşırı değer vereceği konusunda uyarıda bulunur. ondan yaralanmak. Ama yine de diğerleri, Jung'un "ahlaki yükümlülük" dediği şeyi yaşama ve kişinin vahşi Benliğe iniş veya yükselişte öğrendiklerini ifade etme yolunu bulacaktır.

Sözünü ettiği bu ahlaki zorunluluk, psişik Elysian tarlalarında, ölülerin adalarında, ruhun kemik çöllerinde, dağın yüzü, denizin kayası, yemyeşil yeraltı dünyasında bulunsun, algıladığımız şeyi yaşamak anlamına gelir. -La Que Sabe'in üzerimize nefes alıp bizi değiştirdiği her yer. İşimiz, nefes aldığımızı göstermektir - göstermek, vermek, şarkı söylemek, ani bilişlerimiz yoluyla, bedenden, rüyalardan ve her türlü yolculuktan aldığımız şeyleri üst dünyada yaşamak.

La Loba , ölülerin hayata döndürüldüğü dünya mitlerine paraleldir. Mısır mitolojisinde İsis bu hizmeti, kötü kardeşi Set tarafından parçalara ayrılan ölü kardeşi Osiris için gerçekleştirir, İsis her gece alacakaranlıktan şafağa kadar kardeşini sabah olmadan tekrar bir araya getirmek için çalışır, aksi takdirde güneş doğmaz. . Mesih, uzun süredir ölü olan ve "kokusu olan" Lazarus'u diriltti. Demeter, solgun kızı Persephone'yi yılda bir kez Ölüler Diyarı'ndan çağırır. Ve La Loba kemiklerin üzerinde şarkı söylüyor.

Bu bizim kadınlar olarak meditasyon pratiğimizdir, kendimizin ölü ve parçalanmış yönlerini geri çağırmak, yaşamın kendisinin ölü ve parçalanmış yönlerini geri çağırmak. Ölmüş olandan yeniden yaratan kişi her zaman çift taraflı bir arketiptir. Yaratılış Annesi her zaman aynı zamanda Ölüm Annesidir ve bunun tersi de geçerlidir. Bu ikili doğa veya ikili görev nedeniyle, önümüzde duran büyük iş, etrafımızda ve çevremizde nelerin yaşaması ve neyin ölmesi gerektiğini anlamayı öğrenmektir. Bizim işimiz her ikisinin de zamanlamasını kavramak; ölmesi gerekenin ölmesine ve yaşaması gerekenin yaşamasına izin vermek.

Kadınlar için, Bone Woman'ın evi olan "Elrío abajo río, nehir altındaki nehir dünyası", dünyanın fideleri, anaçları, tohumları hakkında doğrudan bilgi içerir. Meksika'da kadınların hayat ışığı olan la luz de la vida'yı taşıdığı söyleniyor . Bu ışık, bir kadının kalbinde, gözlerinin arkasında değil , yumurtalıklarında, daha doğmadan önce tüm tohum stokunun atıldığı yumurtalıklarda bulunur. (Erkekler için, doğurganlık ve tohumun doğası hakkında daha derin fikirleri keşfeden, çapraz cinsiyet imajı tüylü çanta, los cojones , skrotumdur.)

Vahşi Kadın'a yakın olmakla kazanılacak bilgi budur. La Loba şarkı söylediğinde, vücudun derinliklerinden, zihnin derinliklerinden, ruhun derinliklerinden gelen bir biliş olan los ovarios'un bilgisinden şarkı söyler . Tohum ve kemik sembolleri birbirine çok benzer. Kök stoğu, temel, orijinal parça varsa, tohum mısır varsa, herhangi bir tahribat onarılabilir, yıkımlar yeniden dikilebilir, tarlalar dinlenebilir, sert tohum yumuşatmak, kırılmasına yardımcı olmak için ıslatılabilir. aç ve gel.

Tohuma sahip olmak, hayatın anahtarına sahip olmak demektir. Tohumun döngüleriyle birlikte olmak, yaşamla dans etmek, ölümle dans etmek, yeniden yaşama dans etmek demektir. Bu, Yaşam ve Ölüm Annesini en eski ve ilkeli biçiminde somutlaştırır. Bu sürekli döngülerde döndüğü için, ona Yaşam/Ölüm/Yaşam Anası diyorum.

Bir şey kaybolursa, başvurulması, konuşulması ve dinlenmesi gereken kişi odur. Onun psişik tavsiyesi bazen sert ya da uygulanması zor olabilir, ancak her zaman dönüştürücü ve onarıcıdır. Yani bir şey kaybolduğunda, her zaman yol dışı pelviste yaşayan yaşlı kadına gitmeliyiz. Orada, yaratıcı ateşin yarısı içinde ve yarısı dışında yaşıyor. Burası için mükemmel bir yer

kadınların yaşaması için, bereketli huevosların, yumurtalarının, dişi tohumlarının hemen yanında. Orada en küçük fikirler ve en büyük fikirler, onları tezahür ettirmek için zihnimizi ve eylemlerimizi bekliyor.

7 Yaşlı kadını, iki milyon yaşındaki en mükemmel kadın olarak hayal edin. O, nehrin altında ve üstünde yaşayan orijinal Vahşi Kadındır.

Machine Translated by Google

Dünya. O bizim içimizde ve bizim aracılığımızla yaşıyor ve biz onun tarafından kuşatılmış durumdayız. Çöller, ormanlık alanlar ve evlerimizin altındaki toprak iki milyon yaşında ve sonra bazı.

Kadınların toprağı kazmayı ne kadar çok sevdiği beni her zaman etkilemiştir. Bahar için soğan ekerler. Kararmış parmaklarını çamurlu toprağa sokarlar, keskin kokulu domates bitkilerini naklederler. Sanırım iki milyon yaşındaki kadını kazıyorlar. Ayak parmaklarını ve pençelerini arıyorlar. Onu kendilerine bir hediye olarak istiyorlar, çünkü onunla bir parça ve huzur içinde hissediyorlar.

O olmadan kendilerini huzursuz hissederler. Yıllar boyunca birlikte çalıştığım pek çok kadın, ilk seanslarına şu çeşitlemelerle başladı: "Pekala, kendimi kötü hissetmiyorum ama iyi de hissetmiyorum." Bence bu durum büyük bir gizem değil. Yetersiz çamurdan geldiğini biliyoruz. Kür? La Loba. İki milyon yaşındaki kadını bulun. Kadın-şeylerin ölü ve ölmekte olan bekçisidir. O, yaşayan ve ölü arasındaki yoldur. Yaratılış ilahilerini kemiklerin üzerinden söylüyor.

Yaşlı kadın, Vahşi Kadın, La voz mitológica'dır. O, geçmişi ve kadim tarihimizi bilen ve bizim için kayıt altına alan efsanevi sestir.
hikayeler. Bazen onu bedensiz ama güzel bir ses olarak hayal ediyoruz.

Cadı-kız olarak bize solmuş değil, büyümüş olmanın ne demek olduğunu gösteriyor. Bebekler içgüdüleriyle büyümüş olarak doğarlar. Neyin doğru olduğunu ve bu konuda ne yapacaklarını çok iyi biliyorlar. Doğuştandır. Bir kadın, gençken yaşlı ve yaşlı iken genç olma armağanına tutunursa, sonra ne olacağını her zaman bilir.

Çöldeki yaşlı La Loba, bir kemik koleksiyoncusu. Arketipsel sembolojide kemikler yok edilemez gücü temsil eder. Kolay indirgemeye kendilerini ödünç vermezler. Yapıları gereği yakılması zor, toz haline getirilmesi neredeyse imkansız. Mit ve hikayede, yok edilemez ruh-ruhunu temsil ederler. biliyoruz

ruh-ruh yaralanabilir, hatta sakatlanabilir, ancak öldürmek neredeyse imkansızdır.

Ruhu ezebilir ve bükebilirsiniz. Onu incitebilir ve yaralayabilirsin Üzerinde hastalık izlerini ve korkunun kavurucu izlerini bırakabilirsin. Ama ölmez,
çünkü yeraltı dünyasında La Loba tarafından korunmaktadır . O, kemiklerin hem bulucusu hem de kuluçka makinesidir.

Kemikler incitecek kadar ağırdır, eti kesecek kadar keskindir ve yaşlanınca ve gerildiğinde cam gibi çınlar. Canlının kemikleri kendi içlerinde canlı ve yaratıktır; kendilerini sürekli yenilerler. Canlı bir kemiğin tuhaf bir şekilde yumuşak bir "derisi" vardır. Görünüşe göre kendini yenilemek için belirli güçleri vardır. Kuru bir kemik olarak bile küçük canlıların yuvası olur.

Bu hikayedeki kurt kemikleri, vahşi Benliğin yok edilemez yönünü, içgüdüsel doğayı, özgürlüğe adanmış criatura'yı ve
bozulmamış, ölü ya da aşırı uygarlaşan bir kültürün zorluklarını ve gerekliliklerini asla kabul etmeyecek olan.

Bu hikayedeki metaforlar, bir kadını tüm içgüdüsel vahşi duyularına getirme sürecini simgeliyor. İçimizde kemikleri toplayan yaşlı var. İçimizde bu vahşi Benliğin ruh kemikleri vardır. İçimizde bir zamanlar olduğumuz yaratık olarak tekrar ete dönüşme potansiyeli var. İçimizde kendimizi ve dünyamızı değiştirecek kemikler var. İçimizde nefes, gerçeklerimiz ve özlemlerimiz var - birlikte söylemeyi özlediğimiz şarkı, yaratılış ilahisi.

Bu, saçlarımız gözümüze sarkarak ya da siyah halkalı tırnaklarla gezmemiz gerektiği anlamına gelmez. Evet, insan kalıyoruz, ama aynı zamanda insan kadının içinde hayvani içgüdüsel Benlik var. Bu romantik bir çizgi film karakteri değil. Gerçek dişleri, gerçek bir hırlaması, büyük cömertliği, eşsiz bir işitmesi, keskin pençeleri, cömert ve tüylü göğüsleri vardır.

Bu Benlik hareket etme, konuşma, öfkelenme ve yaratma özgürlüğüne sahip olmalıdır. Bu Benlik dayanıklı, esnektir ve yüksek sezgiye sahiptir. olan bir Öz'dür
ölüm ve doğumun ruhsal ilişkilerinde bilgili.

Bugün içinizdeki yaşlı kemik topluyor. Neyi yeniden yapıyor? O, ruh evinin kurucusu olan ruh Seif'tir. Ella lo bir mano, o yapar
ve ruhu elle yeniden yaratır. Senin için ne yapıyor?

En iyi dünyalarda bile ruhun zaman zaman yenilenmeye ihtiyacı vardır. Güneybatıdaki kerpiçler gibi, biraz soyulur, biraz düşer, biraz yıkanır. Her zaman kerpiç duvarlarda çamur bulamacı olan yatak odası terlik ayaklı yaşlı bir yuvarlak kadın vardır. Samanı, suyu ve toprağı karıştırır ve duvarları tekrar sıvazlayarak onları yeniden güzelleştirir. Onsuz, ev şeklini kaybedecek. Onsuz, sert bir yağmurdan sonra bir yumruya dönüşecek.

O ruhun bekçisidir. Onsuz, şeklimizi kaybederiz. Ona açık bir tedarik hattı olmadan, insanların ruhsuz veya lanetli ruhlar olduğu söylenir. Ruh evine şekil verir ve elle daha fazla ev yapar. Eski önlüklü olan o. Elbisesi önden arkaya göre daha uzun olan kişidir. Patta-pat-pats yapan kişidir. O, ruh yapıcıdır, kurt yetiştiricidir, vahşi şeylerin koruyucusudur.

Machine Translated by Google

Bu yüzden, size sevgiyle söylüyorum, hayali bir şekilde -Siyah kurt, Kuzey Grisi, Güney Kırmızısı veya Kuzey Kutbu Beyazı olun- en temel içgüdüsel criatura sizsiniz. Bazıları gerçekten kendin gibi davranmanı ve tüm mobilyalara neşeyle tırmanmamayı ya da insanların her yerine hoş karşılanmanı tercih etse de, yine de yap. Bazıları korku ya da tiksinti içinde senden geri çekilecek. Ancak sevgiliniz, sizin için doğru sevgiliyse, bu yeni yönünüzü besleyecektir.

Ne olduğunu görmek için her şeyi koklarsanız, bazı insanlar bundan hoşlanmayacaktır. Ve Tanrı aşkına, ayaklarınız havada sırt üstü yatmak yok.
Kötü kız. Kötü kurt. Kötü köpek. Doğru? Yanlış. Devam etmek. İyi eğlenceler.

İnsanlar psişik uyumu bulmak için meditasyon yaparlar. Bu yüzden insanlar psikoterapi ve analiz yaparlar. Bu yüzden insanlar hayallerini analiz eder ve sanat yaparlar. Bu yüzden bazıları tarot kartları üzerinde düşünür, I Ching yapar, dans eder, davul çalar, tiyatro yapar, şiiri okur ve dualarını ateşler. Bu yüzden yaptığımız her şeyi yapıyoruz. Bütün kemikleri bir araya toplama işidir. O halde ateşin başına oturup hangi şarkıyı kemiklerin üzerinden, hangi yaratılış ilahisini, hangi yeniden yaratma ilahisini söyleyeceğimizi düşünmeliyiz. Ve söylediğimiz gerçekler şarkıyı yapacak.

Kişi şarkıya, gerçek şarkıya karar verene kadar sorulması gereken bazı güzel sorular: Ruh sesime ne oldu?

Hayatımın gömülü kemikleri nelerdir? İçgüdüsel Benlikle ilişkim ne durumda? En son ne zaman özgürce koştum? Hayatı nasıl yeniden canlandırırım? La Loba nereye gitti?

Yaşlı kadın kemikler üzerinde şarkı söylüyor ve şarkı söylerken kemikler etten dökülüyor Bulduğumuz kemiklerin üzerine ruh döktükçe Biz de “oluyoruz”. Gençliğimizdeki, geçmiş yüzyıllarda bildiğimiz şeylerin ve gelecekte hissettiğimiz hızlanmanın kemiklerine özlemimizi ve kalp kırıklıklarımızı dökerken, dört ayak üzerinde duruyoruz, dört-Meydan. Ruhumuzu döktüğümüzde canlanıyoruz. Artık zayıf bir çözüm, çözülen kırılgan bir şey değiliz. Hayır, dönüşümün “olma” aşamasındayız.

Kuru kemikler gibi, çoğu zaman bir çölde başlarız. Haklarından mahrum bırakılmış, yabancılaşmış, bir kaktüs kümesine bile bağlı olmadığımızı hissediyoruz. Eskiler çölü ilahi vahiy yeri olarak adlandırdılar. Ama kadınlar için bundan çok daha fazlası var.

Çöl, yaşamın çok yoğun olduğu bir yerdir. Canlıların kökleri suyun son damlasına tutunur ve çiçek ancak sabah erken ve ikindi vakti ortaya çıkarak nemini biriktirir. Çölde yaşam küçük ama parlaktır ve olup bitenlerin çoğu yeraltında gerçekleşir. Bu hayatlar gibi
Birçok kadın.

Çöl, bir orman ya da cangıl gibi bereketli değildir. Yaşam formlarında çok yoğun ve gizemlidir. Çoğumuz çöl hayatı yaşamışızdır:
yüzeyde ve yerin altında muazzam. La Loba bize bu tür bir psişik dağılımdan gelebilecek değerli şeyleri gösteriyor.

Bir kadının psişesi, rezonanstan, geçmişteki zulümlerden ya da yer üstünde daha büyük bir yaşama izin verilmediği için çöle giden yolunu bulmuş olabilir. Çoğu zaman bir kadın, üzerinde parlak kırmızı bir çiçek olan tek bir kaktüsün olduğu boş bir yerde yaşadığını ve sonra her yöne 500 millik bir hiçlik olduğunu hisseder. Ama 501 mil gidecek kadın için bir şey daha var. Küçük cesur bir ev. Eski bir tane. o bekliyordu
sen.

Bazı kadınlar psişik çölde olmak istemezler Kırılganlıktan, onun kıtlığından nefret ederler Sürekli paslı bir şamata çevirmeye çalışırlar ve yolun aşağısında hayali parlayan bir psişe şehrine doğru yol alırlar. Ama hayal kırıklığına uğradılar, çünkü yemyeşil ve vahşi orada değil. Ruhlar dünyasında, dünyalar arasındaki o dünyada, Río Abajo Rio, nehrin altındaki nehirde.

Aptal olma. Geri dönün ve o kırmızı çiçeğin altında durun ve o son zorlu mil için dümdüz yürüyün. Yukarı çıkın ve eski, yıpranmış kapıyı çalın.
Mağaraya tırmanın. Bir rüyanın penceresinden sürün. Çölü eleyin ve ne bulduğunuzu görün. Yapmamız gereken tek iş bu.

Psikanalitik tavsiye mi istiyorsun?

Git kemik topla.

BÖLÜM 2

Machine Translated by Google

Davetsiz misafiri takip etmek: Başlangıç İnisiyasyonu

mavi sakal

Tek bir insanda, hepsi kendi değerlerine, amaçlarına ve araçlarına sahip birçok başka varlık vardır. Bazı psikolojik teknolojiler, bu varlıkları tutuklamamızı, saymamızı, isimlerini vermemizi ve mağlup olmuş köleler gibi karışana kadar onları koşumlara zorlamamızı öneriyor. Ama bunu yapmak, bir kadının gözünde vahşi ışıkların dansını durdurur; onun ısı yıldırımını durduracak ve tüm kıvılcım fırlatmalarını durduracaktı. Onun doğal güzelliğini bozmak yerine, tüm bu varlıklar için sanatçıların yapabileceği, aşıkların seveceği, şifacıların iyileştirebileceği vahşi bir kırsal inşa etmek bizim işimiz.

Peki, tamamen delirmiş olan ve düşüncesizce yıkım gerçekleştiren bu içsel varlıklarla ne yapacağız? Bunlara bile, içerilebilecekleri bir yer verilmelidir. Özellikle bir varlık, psişedeki en aldatıcı ve en güçlü kaçak, bizim hemen bilincimize ve çevremize ihtiyaç duyar ve bu da doğal yırtıcıdır.

İnsan ıstıraplarının çoğunun nedeni ihmalkar teşviklere dayandırılabilirken, psişede doğal olarak doğuştan gelen bir kontra naturam yönü, "doğaya karşı" bir güç de vardır. Kontra naturam yönü olumluya karşıdır: gelişmeye, uyuma ve vahşiliğe karşıdır. İçimize doğan, alaycı ve cani bir düşmandır ve en iyi ebeveyn terbiyesiyle bile, davetsiz misafirin tek görevi, tüm kavşakları kapalı yollara çevirmeye çalışmaktır.

Davetsiz Misafiri Takip Etmek: Başlangıç İnisiyasyonu

1 Bu yırtıcı hükümdar, kadınların rüyalarında defalarca ortaya çıkıyor. En duygulu ve anlamlı planlarının ortasında patlar. Kadını sezgisel doğasından koparır. Kesme işi bittiğinde, kadının hayatını ilerletmek için kendini çelimsiz hissetmesine neden olur; fikirleri ve hayalleri, canlanmadan arınmış ayaklarının dibinde yatıyordu.

2 Bluebeard böyle bir konunun hikayesidir. Kuzey Amerika'da en iyi bilinen Bluebeard versiyonları Fransızca ve Almancadır. Ancak, Macaristan'da Dombovar yakınlarındaki Csibrak'ta yaşayan Kathé Teyzem ("Katie" olarak telaffuz edilir) tarafından bana verilen gibi, Fransızca ve Slavca'nın karıştığı edebi versiyonumu tercih ederim. Çiftlik kadınları anlatıcı kadromuz arasında, Mavisakal hikayesi, Mavisakal'ın ölümünün tüyler ürpertici kanıtını gören birini tanıyan birini tanıyan biri hakkında bir anekdotla başlar. Ve böylece başlıyoruz.

Uzak dağlardaki beyaz rahibelerin manastırında saklanan bir sakal çilesi var. Manastıra nasıl geldiğini kimse bilmiyor. Bazıları, vücudundan geriye kalanları rahibelerin gömdüğünü söylüyor, çünkü başka kimse ona dokunmayacaktı. Rahibelerin neden böyle bir kalıntıyı sakladıkları bilinmiyor, ama bu doğru. Arkadaşımın arkadaşı kendi gözleriyle gördü. Sakalın mavi, daha doğrusu çivit rengi, göldeki koyu buz kadar mavi, geceleri bir deliğin gölgesi kadar mavi diyor.
Bu sakalı bir zamanlar başarısız bir sihirbaz, gözleri kadın olan dev bir adam, Mavisakal adıyla tanınan biri tarafından takılmıştı. Aynı anda üç kız kardeşe kur yaptığını söyledi. Ama tuhaf mavi dökümlü sakalından korktular ve o aradığında saklandılar. Onları güler yüzlülüğüne ikna etmek için onları ormanda bir gezintiye davet etti. Çanlara ve kırmızı kurdelelere dizilmiş önde gelen atlarla geldi. Kız kardeşleri ve annelerini atlara bindirdi ve ormanın içine doğru koşturdu. Orada çok güzel bir gün ata bindiler ve köpekleri yan yana koşturdu. Daha sonra dev bir ağacın altında durdular ve Mavisakal onları hikayelerle eğlendirdi ve onlara zarif yiyecekler yedirdi.

Kız kardeşler, "Belki de Mavisakal bu adam o kadar da kötü değildir" diye düşünmeye başladılar.

Eve döndüler, günün ne kadar ilginç geçtiği hakkında gevezelik ettiler ve iyi vakit geçirmediler mi? Ancak iki ablanın şüpheleri ve korkuları geri döndü ve Mavisakal'ı bir daha görmemeye yemin ettiler. Ama en küçük kız kardeş, bir erkek bu kadar çekici olabiliyorsa, belki de o kadar da kötü olmadığını düşündü. Kendi kendine ne kadar çok konuşursa, o kadar az korkunç görünüyordu ve sakalı da o kadar az maviydi.

Machine Translated by Google

Bu yüzden Mavisakal evlilikte kademeli bir el istediğinde kabul etti. Teklifini çok düşünmüş ve çok zarif bir kadınla evlenmek istediğini hissetmişti.
adam. Evlendiler ve sonra ormandaki kalesine gittiler.

Bir gün yanına geldi ve "Bir süreliğine gitmeliyim. İstersen aileni buraya davet et. Ormanda ata binebilir, aşçılara ziyafet vermelerini emredebilir, canınızın istediği, canınızın istediği her şeyi yapabilirsiniz. Aslında, işte benim anahtar yüzüğüm. Kilerlere, para odalarına, kaledeki her kapıyı açabilirsiniz; ama bu küçük küçücük anahtar, üstte kaydırma işi olan, kullanma."

Gelini, "Evet, ne istersen yapacağım. Kulağa çok hoş geliyor. O halde git sevgili kocam, merak etme ve çabuk dön." Ve bu yüzden
bindi ve o kaldı.

Kızkardeşleri ziyarete geldiler ve tüm ruhlar gibi onlar da, Üstat'ın o yokken yapılması gerektiğini söylediği şeyi çok merak ediyorlardı. Genç
karısı neşeyle onlara söyledi.

"İstediğimizi yapabileceğimizi ve biri hariç istediğimiz odaya girebileceğimizi söyledi. Ama hangisi olduğunu bilmiyorum. Sadece bir anahtarım var ve bilmiyorum
hangi kapıya uyar."

Kız kardeşler, hangi anahtarın hangi kapıya uyduğunu bulma oyunu yapmaya karar verdiler. Kale üç katlıydı, her kanadında yüz kapı vardı ve halkada birçok anahtar olduğu için kapı kapı dolaşıp her kapıyı açarak son derece iyi vakit geçiriyorlardı. Bir kapının arkasında mutfak dükkanları, diğerinin arkasında para dükkanları vardı. Her türlü mülk kapıların arkasındaydı ve her şey her zaman daha harika görünüyordu. Sonunda, tüm bu harikaları gördükten sonra, sonunda bodruma geldiler ve koridorun sonunda boş bir inilti.

Üstünde küçük kaydırma işi olan son anahtara kafaları karıştı. "Belki bu anahtar hiçbir şeye uymuyordur." Bunu söylerken garip bir ses duydular - "errmrrrrrr." Köşeden baktılar ve - işte ve işte - tam kapanan küçük bir kapı vardı. Tekrar açmaya çalıştıklarında sıkıca kilitlendi. Biri bağırdı, "Kız kardeş, anahtarınızı getirin. Elbette bu, o gizemli küçük anahtarın kapısıdır."

Kız kardeşlerden biri hiç düşünmeden anahtarı kapıya koydu ve çevirdi. Kilit azarladı, kapı açıldı ama içerisi o kadar karanlıktı ki,
görmemek.

"Kız kardeş, bir mum getirin." Böylece bir mum yakıldı ve odaya tutuldu ve üç kadın aynı anda çığlık attı, çünkü odada bir kan çamuru vardı ve
cesetlerin kararmış kemikleri etrafa saçıldı ve kafatasları elma piramitleri gibi köşelere yığıldı.

Kapıyı çarparak kapattılar, anahtarı kilitten çıkardılar ve nefes nefese birbirlerine yaslandılar, göğüsler inip kalkıyordu. Tanrım! Tanrım!

Karısı anahtara baktı ve kana bulanmış olduğunu gördü. Dehşete kapılarak elbisesinin eteğini temizlemek için kullandı ama kan galip geldi.
"Oh hayır!" ağladı. Her kız kardeş minik anahtarı eline aldı ve eskisi gibi yapmaya çalıştı ama kan kaldı.

Karısı küçük anahtarı cebine sakladı ve aşçının mutfağına koştu. O geldiğinde, beyaz elbisesi cebinden eteğine kırmızıya boyanmıştı, çünkü anahtar yavaş yavaş koyu kırmızı kan damlalarıydı. Aşçıya, "Çabuk, bana biraz at kılı ver" diye emretti. Anahtarı ovaladı ama kanamayı durduramadı. Küçücük anahtardan damla damla saf kırmızı kan damlası.

Anahtarı dışarı çıkardı ve fırından çıkan külü üzerine bastırdı ve biraz daha ovaladı. Kızartmak için ısıya tuttu. Akışı durdurmak için üzerine örümcek ağı ördü ama hiçbir şey akan kanı dindiremedi.

"Ah, ne yapacağım ben?" ağladı. "Biliyorum, küçük anahtarı bırakacağım. Onu dolaba koyacağım. kapıyı kapatacağım. Bu kötü bir rüya. hepsi olacak
tamam." Ve bu yaptı.

Ertesi sabah kocası eve geldi ve uzun adımlarla yürüdü.

karısını çağıran kaleye. "Peki? Ben yokken nasıldı?"

"Çok iyiydi efendim."

"Peki depolarım nasıl?" gürledi.

"Çok iyi efendim."

Machine Translated by Google

"Para odalarım nasıl?" diye hırladı.

"Para odaları da çok iyi, efendim."

"Yani her şey yolunda mı, karıcığım?"

"Evet, her şey yolunda."

"Pekala," diye fısıldadı, "o zaman anahtarlarımı geri versen iyi olur."

Bir bakışta bir anahtarın kayıp olduğunu gördü. "En küçük anahtar nerede?"

"Ben... Kaybettim Evet, kaybettim. Biniyordum ve anahtarlık düştü ve bir anahtarı kaybetmiş olmalıyım."

"Ona ne yaptın kadın?"

"Ben... ben... hatırlamıyorum."

"Bana yalan söyleme! Bana o anahtarla ne yaptığını söyle!"

Elini yanağını okşamak ister gibi yüzüne koydu ama bunun yerine saçını tuttu. "Seni kafir!" diye hırladı ve onu yere attı. "Sen oldun odaya girdin, değil mi?"

Gardırobunu açtı ve üst raftaki küçük anahtar, orada asılı duran elbiselerinin tüm güzel ipeklerini kan kırmızısına boyadı.

Şimdi sıra sizde leydim, diye bağırdı ve onu korkunç kapının önüne gelene kadar koridordan aşağı mahzene sürükledi. mavi sakal sadece ateşli gözleriyle kapıya baktı ve kapı onun için açıldı. Orada önceki tüm eşlerinin iskeletleri yatıyordu.

"Ve şimdi!!!" kükredi, ama kapı alevini yakaladı ve bırakmadı. Hayatı için yalvardı, "Lütfen! Lütfen beste yapmama izin verin kendimi ve ölümüme hazırlan. Canımı almadan önce bana sadece çeyrek saat ver ki Tanrı ile barışayım."

"Pekala," diye hırladı, "sadece bir çeyrek saatin var, ama hazır ol."

Karısı, merdivenleri koşarak odasına çıktı ve kız kardeşlerini kale surlarına yerleştirdi. Dua etmek için diz çöktü ama bunun yerine kız kardeşlerine seslendi.

"Kardeşler, kız kardeşler! Kardeşlerimizin geldiğini görüyor musun?*

"Açık ovalarda hiçbir şey görmüyoruz.*'

Birkaç dakikada bir surlara doğru haykırdı: "Kız kardeşler! Kardeşlerimizin geldiğini görüyor musun?*

"Uzakta bir kasırga, belki de bir toz şeytanı görüyoruz.**

Bu arada Mavisakal, karısının mahzene gelmesi için kükredi, böylece onun kafasını kesebilirdi.

Tekrar seslendi, "Kardeşler, kız kardeşler! Kardeşlerimizin geldiğini görüyor musun?*

Mavisakal yine karısı için bağırdı ve taş basamakları tırmanmaya başladı.

Kız kardeşleri bağırdı, "Evet! Onları görürüz! Kardeşlerimiz burada ve kaleye yeni girdiler."

Bluebeard koridordan karısının odasına doğru yürüdü. "Seni almaya geliyorum" diye bağırdı. Ayak sesleri denée idi; koridordaki kayalar gevşedi, harçtan gelen kum zemine döküldü.

Machine Translated by Google

Mavisakal, onu yakalamak için ellerini uzatmış bir şekilde odasına girerken, atlı kardeşleri kale koridorunda dört nala koştular ve onun odasına hücum ettiler. Orada Mavisakal'ı korkulukların üzerine çıkardılar ve sonra kılıçlarla üzerine ilerlediler, vurup savurarak, kesip kırbaçlayarak, Mavisakal'ı yere indirdiler, sonunda onu öldürdüler ve akbabalara kanını ve kıkırdağını bırakarak.

===

Ruhun Doğal Yırtıcısı

Vahşi doğa ile bir ilişki geliştirmek, kadınların bireyselleşmesinin önemli bir parçasıdır. Bunu başarmak için, bir kadın karanlığa girmeli, ama aynı zamanda oraya giderken ya da dönerken onarılamaz bir şekilde tuzağa düşmemeli, yakalanmamalı ya da öldürülmemelidir.

Bluebeard hikayesi, tüm kadınların ruhlarında yaşayan karanlık adam, doğuştan yırtıcı olan o esir hakkındadır. O spesifik ve tartışılmaz

Hafızaya alınması ve dizginlenmesi gereken 3 kuvvet. Psişenin doğal yırtıcısını dizginlemek için kadınların tüm içgüdüsel güçlerine sahip olmaları gerekir.

güçler. Bunlardan bazıları içgörü, sezgi, dayanıklılık, inatçı sevgi, keskin algılama, uzak görüş, keskin işitme, ölülerin üzerine şarkı söyleme, sezgisel şifa ve kendi yaratıcı ateşlerine yönelmedir.

Psikolojik yorumlamada, dramayı tek bir kadının ruhunda temsil etmek için peri masalının tüm yönlerini çağırırız. Bluebeard, tüm kadınların hayatlarının kenarında pusuya yatmış, ona karşı çıkmak için bir fırsat bekleyen, izleyen, derinden münzevi bir kompleksi temsil ediyor. Erkek psişelerinde kendisini benzer veya farklı şekilde sembolize etse de, her iki cinsiyetin de antik ve çağdaş düşmanıdır.

Bluebeardian gücünü tam olarak anlamak zordur, çünkü o doğuştandır, yani doğumdan itibaren tüm insanlara özgüdür ve bu anlamda bilinçli bir kökene sahip değildir. Yine de, doğasının insanların önbilincinde nasıl geliştiğine dair bir ipucumuz olduğuna inanıyorum, çünkü hikayede Mavisakal'a "başarısız bir sihirbaz" deniyor. Bu meslekte, psişenin kötü niyetli avcısını oldukça normatif görünümlü ama ölçülemez derecede yıkıcı bir büyücü olarak tasvir eden diğer peri masallarındaki figürlerle ilişkilidir.

Bu tanımlamayı arketipsel bir parça olarak kullanarak, mit tarihindeki başarısız büyücülük veya başarısız ruhsal güç hakkında bildiklerimizle karşılaştırırız. Yunan Ikaros güneşe çok yakın uçtu ve balmumu kanatları eriyerek onu dünyaya fırlattı. Zuni efsanesi “Oğlan ve Kartal”, kartal krallığının bir üyesi olacak ama Ölümün kurallarını çiğneyebileceğini düşündüğü için bir çocuktan bahseder. Gökyüzünde süzülürken, ödünç aldığı kartal paltosu elinden alındı ve kaderine yenik düştü. Hıristiyan mitinde, Lucifer Yahveh ile eşitlik iddiasında bulundu ve yeraltı dünyasına sürüldü. Folklorda, Doğa'ya aykırı davranmaya çalışarak gerçek beceri seviyelerinin ötesine aptalca cesaret eden çok sayıda büyücü çırağı vardır. Yaralanma ve felaketle cezalandırıldılar.

Bu leitmotifleri incelediğimizde, içlerindeki yırtıcıların diğerlerine karşı üstünlük ve güç arzuladığını görürüz. Varlığın, Yaşam ve Ölüm sistemleri ve insan doğasının kuralları da dahil olmak üzere Doğanın gizemli güçlerini geleneksel olarak dağıtan ve kontrol eden The Ineffable'dan daha yüksek, daha büyük ve eşit olmak istediği bir tür psikolojik enflasyon taşırlar. , ve benzeri.

Efsane ve hikayede, Anlatılmaz'ın çalışma biçimini kırmaya, bükmeye veya değiştirmeye çalışan bir varlığın sonucunun, ya gizem ve sihir dünyasında azalan yeteneğe katlanmak zorunda kalarak - örneğin çıraklar gibi - cezalandırılacağını buluyoruz. artık uygulamaya izin verilmez - ya da Tanrıların ülkesinden yalnız sürgüne ya da beceriksizlik, sakatlanma ya da ölüm yoluyla benzer bir lütuf ve güç kaybı.

Mavisakal'ın böyle bir dışlanma efsanesinin tamamının içsel temsilcisi olduğunu anlayabilirsek,
Kefaretten sürekli bir sürgün yaşadığı için bazen (bizi) kaplayan derin ve anlaşılmaz yalnızlığı kavrar.

Mavisakal masalında ortaya konan sorun, psişenin genç dişil güçlerinin ışığını güçlendirmek yerine, psişenin ışıklarını öldürmeye yönelik nefret ve arzularla dolu olmasıdır. Böyle kötü bir oluşumun içinde, bir zamanlar ışığı aşmayı dileyen ve onun yüzünden Lütuftan düşen birinin tuzağa düştüğünü hayal etmek zor değil. Sürgün edilen kişinin bundan sonra neden başkalarının ışığını kalpsizce takip ettiğini anlayabiliriz. Yeterince ruh(lar)ı kendine toplayabilirse , sonunda karanlığını ortadan kaldıracak ve kendi varlığını onaracak bir ışık parlaması yapabileceğini umduğunu hayal edebiliriz .
yalnızlık.

Bu anlamda, masalın başında, kurtarılmamış yönü ile ürkütücü bir varlık var. Yine de bu gerçek, masaldaki en küçük kız kardeşin kabul etmesi gereken, tüm kadınların kabul etmesi gereken temel gerçeklerden biridir - hem içeride hem de dışarıda, doğal Benliğin içgüdülerine karşı hareket edecek bir güç vardır ve kötücül güç ne ise odur. Ona merhamet göstersek de, ilk eylemimiz onu tanımak, kendimizi onun yıkımlarından korumak ve nihayetinde onu öldürücü enerjisinden yoksun bırakmak olmalıdır.

Machine Translated by Google

Bütün yaratıklar yırtıcıların var olduğunu öğrenmelidir. Bu bilgi olmadan, bir kadın kendi ormanı içinde güvenli bir şekilde pazarlık yapamaz.
yutulmak. Yırtıcıyı anlamak, saflık, deneyimsizlik veya aptallıktan savunmasız olmayan olgun bir hayvan olmaktır.

Kurnaz bir iz sürücü gibi, Mavisakal en küçük kızının onunla ilgilendiğini, yani av olmaya istekli olduğunu hissediyor. onun için sorar

evlilik ve genellikle delilik, zevk, mutluluk ve cinsel entrikanın bir bileşimi olan gençlik coşkusu anında evet diyor. Hangi kadın bu senaryoyu tanımıyor?

Av Olarak Naif Kadınlar

En küçük kız kardeş, en gelişmemiş olanı, saf kadının çok insani hikayesini oynuyor. Kendi iç takipçisi tarafından geçici olarak yakalanacak. Yine de, sonunda, daha akıllı, daha güçlü ve kendi ruhunun kurnaz avcısını görünürde tanıyarak çıkacaktır.

Hikayenin altında yatan psikolojik hikaye, doğuştan gelen yırtıcıyı tanımayı henüz tam olarak öğrenmemiş olan yaşlı kadın için de geçerlidir.
Belki sürece tekrar tekrar başladı, ancak rehberlik ve destekten yoksun olduğu için henüz süreci tamamlamadı.

Hikâyeleri öğretmek işte bu yüzden çok besleyicidir; Engellenen bir işin bile tamamlanabilmesi için başlangıç haritaları sağlarlar. Mavisakal hikayesi, çok genç olup yırtıcıyı yeni öğrenmiş olmalarına veya onlarca yıldır onun tarafından takip edilip taciz edilmelerine ve sonunda onunla nihai ve belirleyici bir savaşa hazırlanmalarına bakılmaksızın tüm kadınlar için değerlidir.

En küçük kız kardeş, psişede yaratıcı bir potansiyeli temsil eder. Coşkulu ve modaya uygun bir hayata doğru giden bir şey. Ama bir var
Kötü bir adamın ödülü olmayı kabul ettiği için yoldan sapar, çünkü fark etme ve aksini yapma içgüdüleri sağlam değildir.

Psikolojik olarak, genç kızlar ve genç erkekler, kendilerinin av olduğu gerçeği konusunda sanki uykudadır. Bazen tüm insanlar tamamen uyanık doğmuş olsaydı hayat çok daha kolay ve daha az acı verici gibi görünse de, öyle değiller. Hepimiz bir hücrenin merkezindeki potansiyel gibi anlagen doğarız : biyolojide anlage , hücrenin “olacak olan” olarak nitelendirilen kısmıdır. Anlayış içinde zamanla gelişecek ve tam bir insan olmamıza neden olacak ilk maddedir.

Yani kadınlar olarak hayatlarımız, anlamayı hızlandıran hayatlardır. Mavisakal masalı bu psişik merkezin uyanışından ve eğitiminden bahseder.
parlayan hücre. Bu eğitimin hizmetinde,

en küçük kız kardeş, çok zarif olduğuna inandığı bir güçle evlenmeyi kabul eder. Peri masalı evliliği, aranan yeni bir statüyü, psişenin açılmak üzere olan yeni bir katmanını temsil eder.

Ancak genç karısı kendini kandırmıştır. Başlangıçta Mavisakal'dan korktuğunu hissetti. O dikkatliydi. Ancak, ormanda küçük bir zevk, sezgisini geçersiz kılmasına neden olur. Hemen hemen tüm kadınlar bu deneyimi en az bir kez yaşamıştır. Sonuç olarak kendini Mavisakal'ın tehlikeli olmadığına, sadece kendine has ve eksantrik olduğuna ikna eder. Ne kadar aptalca. O küçük, yaşlı mavi sakaldan neden bu kadar vazgeçtim? Bununla birlikte, vahşi doğası durumu kokladı ve mavi sakallı adamın ölümcül olduğunu biliyor, ancak saf psişe bu içsel bilgiye izin vermiyor.

Bu yargı hatası, alarm sistemleri henüz gelişmemiş olan genç bir kadında neredeyse rutindir. Gölgelerden yaklaşan doksan kiloluk vaşaktan habersiz, açıklıkta yuvarlanan ve oynayan yetim bir kurt yavrusu gibidir. Vahşi doğadan o kadar kopmuş ki, içsel uyarıları zar zor duyabilen yaşlı kadın söz konusu olduğunda, o da safça gülümseyerek ilerliyor.

Tüm bunlardan kaçınılıp kaçınılamayacağını merak ediyor olabilirsiniz. Hayvanlar aleminde olduğu gibi, genç bir kız, annesinin ve babasının öğretileri aracılığıyla avcıyı görmeyi öğrenir. Ebeveynlerinin sevgi dolu rehberliği olmadan, kesinlikle erkenden av olacaktır. Geriye dönüp baktığımızda, hemen hemen hepimiz, en az bir kez, zorlayıcı bir fikir ya da yarı göz kamaştırıcı bir kişinin geceleri psişik pencerelerimizden içeri girip bizi hazırlıksız yakaladığını deneyimlemişizdir. Kar maskesi taksalar, dişlerinin arasında bir bıçak olsalar ve omuzlarına bir çuval para asmış olsalar da, bankacılık işinde olduklarını söylediklerinde onlara inanırız.

Bununla birlikte, akıllıca annelik ve babalık ile bile, genç kadın, özellikle on iki yaşından başlayarak, akran grupları, kültürel güçler veya psişik baskılar tarafından kendi gerçeğinden uzaklaştırılabilir ve bu nedenle, kendi gerçeğini kabul etmek için oldukça pervasız bir risk almaya başlar. kendi kendine öğren. Sadece doğru şekilde çalışırlarsa dünyanın iyi olduğuna ikna olmuş yaşı büyük genç kızlarla çalıştığımda, kendimi her zaman yaşlı, kır saçlı bir köpek gibi hissediyorum. Pençelerimi gözlerimin üzerine koyup inlemek istiyorum, çünkü onların görmediklerini görüyorum ve biliyorum, özellikle de inatçı ve alınganlarsa, öyle olduklarını biliyorum.

Şok uyanmadan önce en az bir kez yırtıcıyla ilişkiye girmekte ısrar edecekler.

Hayatımızın başlangıcında kadınsı bakış açımız çok naiftir, yani örtülü olanın duygusal olarak anlaşılması çok zayıftır. Ama burası hepimizin

Machine Translated by Google

kadın olarak başlar. Safız ve kendimizle bazı kafa karıştırıcı durumlar hakkında konuşuruz. Bu konularda acemi olmak, hayatımızın sadece aleni olanı görmeye karşı savunmasız olduğumuz bir döneminde olduğumuz anlamına gelir.

Kurtlar arasında, orospu yavrularını ava gitmek için terk ettiğinde, yavrular onu inin dışına ve patikadan aşağıya doğru takip etmeye çalışırlar. Onlara hırlar, onlara doğru hamle yapar ve kaçtıkları her şeyi kaçırıp inine geri kayarlar. Anneleri, yavrularının diğer canlıları nasıl tartıp değerlendireceklerini henüz bilmediklerini biliyor. Kimin yırtıcı olduğunu ve kimin olmadığını bilmiyorlar ama zamanla onlara hem sert hem de iyi bir şekilde öğretecek.

Kurt yavruları gibi, kadınların da iç ve dış dünyaların her zaman mutlu yerler olmadığını öğreten benzer bir inisiyasyona ihtiyacı vardır. Pek çok kadın, bir kurt annenin yavrularına verdiği yırtıcı hayvanlar hakkında temel öğretiye bile sahip değildir, örneğin: tehdit edici ve sizden büyükse, kaçın; daha zayıfsa, ne yapmak istediğinize bakın; hastaysa, rahat bırakın; tüyleri, zehirleri, dişleri veya jiletli pençeleri varsa, geri çekilin ve diğer yöne gidin; güzel kokuyorsa ama metal çenelere sarılıysa, yanından geç.

Hikayedeki en küçük kız kardeş, yalnızca kendi zihinsel süreçleri hakkında saf değil ve kendi ruhunun öldürücü yönü hakkında tamamen cahil değil, aynı zamanda egonun zevklerine de çekilebilir. Ve neden olmasın? Hepimiz her şeyin harika olmasını isteriz. Her kadın çanlar giymiş bir ata binmek ve uçsuz bucaksız yeşil ve şehvetli ormanda ata binmek ister. Bütün insanlar burada, yeryüzünde erken Cennete ulaşmak isterler. Sorun şu ki, ego harika hissetmek ister, ancak cennetsel için bir yen, saflıkla birleştiğinde, bizi tatmin etmez, yırtıcı için yiyecek yapar.

Canavarla evlenmeye bu rıza, aslında kızlar çok gençken, genellikle beş yaşından önce kararlaştırılır. Onlara görmemeleri ve bunun yerine sevimli olsun ya da olmasın her türlü groteskliği "güzelleştirmeleri" öğretilir. Bu eğitim sayesinde en küçük kız kardeş, “Hmmm, sakalı pek öyle değil .

mavi." “İyi olmak” için bu erken eğitim, kadınların sezgilerini geçersiz kılmalarına neden olur. Bu anlamda, aslında kasıtlı olarak yırtıcıya boyun eğmeleri öğretilir. Kızgın bir gelincik ya da kurnaz elmas sırtlı bir çıngırağın karşısında yavrusuna “iyi olmayı” öğreten bir kurt anne düşünün.

Masalda, anne bile gizlice işbirliği yapar. Pikniğe gidiyor, "gezi için gidiyor." Kızlarından hiçbirine ihtiyatlı bir söz söylemiyor. Bir
Biyolojik annenin ya da içsel annenin, çok genç kızlarda ya da annesiz kadınlarda sıklıkla olduğu gibi, uykuda ya da saf olduğunu söyleyebilir.

İlginç bir şekilde, masalda, ablalar Mavisakal'ı çok romantik ve cennetsel bir şekilde eğlendirip eğlendirmiş olmasına rağmen, Mavisakal'ı sevmediklerini söylediklerinde biraz bilinç gösterirler. Hikayede, ablalar tarafından temsil edilen psişenin bazı yönlerinin içgörüde biraz daha gelişmiş olduğu, yırtıcıyı romantikleştirmeye karşı uyarıda bulunan “bilme”leri olduğu yönünde bir his var. İnisiye olmuş kadın, ablalarının psişedeki seslerine dikkat eder; onu tehlikeden uzaklaştırırlar. Deneyimsiz kadın dikkat etmez; henüz saflıkla özdeşleşmiştir.

Örneğin, saf bir kadın, bir eş konusunda kötü seçimler yapmaya devam ediyor. Aklında bir yerde, bu kalıbın sonuçsuz olduğunu, durup farklı bir değer izlemesi gerektiğini biliyor. Çoğu zaman nasıl devam edeceğini bile biliyor. Ancak, yıkıcı örüntüyü sürdürmekle ilgili, Mavisakallı büyülemenin bir oğlu olan zorlayıcı bir şey var. Çoğu durumda, kadın eski kalıba biraz daha uzun süre tutunursa, aradığı cennetsel duygunun bir sonraki kalp atışında neden kesinlikle ortaya çıkacağını hisseder.

Başka bir uçta, kimyasal bağımlılığa karışmış bir kadının kesinlikle aklının bir köşesinde, “Hayır! Mümkün değil! Bu zihin için kötü ve vücut için kötü. Devam etmeyi reddediyoruz.” Ancak Cennet'i bulma arzusu, kadını psişik sarhoşların uyuşturucu satıcısı Mavisakal ile evliliğe çeker.

Bir kadın kendini hangi ikilemde bulursa bulsun, psişesindeki ablalarının sesleri onu bilinçli olmaya ve seçimlerinde akıllı olmaya sevk etmeye devam eder. Bu sesleri temsil ediyorlar

Bir kadının Cennet Bulundu fantezisine son verdiği için kaçınmak isteyebileceği gerçekleri fısıldayan zihnin gerisinde kalıyor.

Böylece, tatlı bir şekilde saf ve korkak bir şekilde ışıksız olanın karışımı olan kader evliliği gerçekleşir. Mavisakal yolculuğuna çıktığında, genç kadın, tek bir şey dışında, istediği her şeyi yapması tembih edilse de, daha çok yaşamaktansa daha az yaşadığının farkına varmaz. Birçok kadın tam anlamıyla Mavisakal masalını yaşamıştır. Yırtıcı hayvanlar konusunda henüz saf değilken evlenirler ve hayatlarına zarar verecek birini seçerler. O kişiyi sevgiyle “tedavi etmeye” kararlılar. Bir şekilde “evcilik oynuyorlar”. “Sakalı gerçekten o kadar mavi değil” diyerek çok zaman harcadıkları söylenebilir.

Sonunda, bu şekilde yakalanan bir kadın, kendisi ve çocukları için iyi bir yaşam umudunun gitgide azaldığını görecektir. Sonunda hayatının tüm yıkımının yattığı odanın kapısını açacağı umulmalıdır. Kadının hayatını karalayan ve altüst eden gerçek eşi olsa da, kendi psişesindeki doğuştan gelen yırtıcı aynı fikirdedir. Bir kadın, güçsüz olduğuna inanmaya zorlandığı ve/veya doğru olduğunu bildiği şeyleri bilinçli olarak kaydetmemek üzere eğitildiği sürece, ruhunun kadınsı dürtüleri ve armağanları öldürülmeye devam eder.

Genç ruh avcıyla evlendiğinde, hayatının bir gelişme olması gereken bir döneminde yakalanır veya kısıtlanır. yaşamak yerine

Machine Translated by Google

özgürce, yanlış yaşamaya başlar. Avcının aldatıcı vaadi, aslında cinayeti planlanırken, kadının bir şekilde kraliçe olacağıdır. Tüm bunlardan kurtulmanın bir yolu var, ama birinin bir anahtarı olmalı.

Bilmenin Anahtarı: Snuffling'in Önemi

Ah, şimdi bu küçük anahtar; tüm kadınların bildiği ama henüz bilmediği sırlara giriş sağlar. Anahtar, psişenin en derin, en karanlık sırlarını, bu durumda bir kadının potansiyelini akılsızca alçaltan ve yok eden bir şeyi bilme iznini temsil eder.

Mavisakal, karısına psişik olarak kendini tehlikeye atmasını söyleyerek yıkıcı planına devam eder; "Ne istersen onu yap" diyor. kadını tahrik eder
sahte bir özgürlük duygusu hissetmek. O

kendini beslemekte ve en azından kendi bölgesinin sınırları içinde pastoral manzaralardan zevk almakta özgür olduğunu ima eder. Ama gerçekte özgür değildir, çünkü psişenin derinliklerinde konuyu gerçekten anlamış olsa bile, yırtıcı hakkındaki uğursuz bilgiyi kaydetmekten kısıtlanmıştır.

Saf kadın, "bilmeme" olarak kalmayı zımnen kabul eder. Saf kadınlar ya da içgüdüleri hala incinmiş olan kadınlar, çiçekler gibi, güneş ne teklif ederse o yöne dönerler.
Saf veya yaralı kadın, ister ailesinin, akranlarının gözünde yüksek statü vaatleri, isterse artan güvenlik, sonsuz aşk, yüksek macera vaatleri olsun, rahatlık, kıvranan zevk, çeşitli zevk vaatleriyle çok kolay bir şekilde cezbedilir. , ya da sıcak seks.

Mavisakal, genç kadının onu bilincine ulaştıracak tek anahtarı kullanmasını yasaklar. Bir kadının bilinçli kendini bilmenin anahtarını kullanmasını yasaklamak, onun sezgisel doğasını, doğal merak içgüdüsünü ortadan kaldırır ve onu “altta yatanı” ve bariz olanın ötesinde keşfetmeye yönlendirir.
Bu bilmeden, kadın uygun korumadan yoksundur. Mavisakal'ın anahtarı kullanmama emrine uymaya kalkışırsa, ruhu için ölümü seçer. Korkunç gizli odanın kapısını açmayı seçerek hayatı seçiyor.

Masalda kız kardeşleri ziyarete gelirler ve “bütün ruhlar gibi onlar da çok meraklıydılar”. Karısı neşeyle onlara, "Bir şey dışında her şeyi yapabiliriz" der.
Kız kardeşler, küçük anahtarın hangi kapıya uyduğunu bulmak için bir oyun yapmaya karar verirler. Yine bilince doğru uygun dürtüye sahiptirler.

Freud ve Bettelheim dahil olmak üzere bazı psikolojik düşünürler, Mavisakal masalında bulunanlar gibi bölümleri psikolojik olarak yorumladılar.

Kadınların cinsel merakına 4 ceza. Klasik psikolojinin formülasyonunun başlarında, kadınların merakına oldukça olumsuz bir çağrışım verilirken, aynı niteliğe sahip erkeklere araştırmacı deniyordu. Kadınlara meraklı, erkeklere soran denirdi. Gerçekte, kadınların merakının can sıkıcı bir gözetlemeden başka bir şey değilmiş gibi görünmesi için önemsizleştirilmesi, kadınların içgörülerini, önsezilerini, sezgilerini reddeder. Tüm duyularını reddediyor. En temel güçlerine saldırmaya çalışır: farklılaşma ve kararlılık.

Bu nedenle, henüz açmamış olan kadınların

yasak kapı, Mavisakal'ın kollarına giren kadınlarla aynı olma eğilimindedir, ablaların merak için uygun vahşi içgüdülere sahip olmaları tesadüftür. Bunlar, bireysel kadının ruhunun gölge kadınlarıdır, bir kadının zihninin arkasındaki tikler ve dürtüler, onu hatırlatan, neyin önemli olduğu konusunda aklını geri getiren tiklerdir. Küçük kapıyı bulmak önemlidir, yırtıcının emrine itaat etmemek önemlidir ve bu tek odada neyin bu kadar özel olduğunu bulmak önemlidir.

Yüzyıllar boyunca kapılar hem taştan hem de ahşaptan yapılmıştır. Bazı kültürlerde, taşın veya ahşabın ruhunun kapıda tutulduğu düşünülür ve ondan da odanın koruyucusu olarak hareket etmesi istenir. Uzun zaman önce, evlerden çok mezar kapıları vardı ve kapı imgesinin kendisi, içinde ruhsal değer taşıyan bir şey olduğu ya da içinde tutulması gereken bir şey olduğu anlamına geliyordu.

Masaldaki kapı, psişik bir bariyer, sırrın önüne konan bir tür nöbetçi olarak tasvir edilir. Bu gardiyan bize bir kez daha avcının bir büyücü olarak ününü hatırlatıyor - bizi sihirle karıştıran ve bildiklerimizi bilmekten alıkoyan psişik bir güç. Kadınlar, kendilerini ya da birbirlerini çok derin düşünmekten ya da dalmaktan vazgeçirdiklerinde, bu bariyeri ya da kapıyı güçlendirirler, çünkü “pazarlık ettiğinizden fazlasını elde edebilirsiniz”. Bu engeli aşmak için uygun bir karşı büyü kullanılmalıdır. Ve uygun sihir, anahtarın sembolünde bulunur.

Doğru soruyu sormak, peri masallarında, analizde ve bireyselleşmede dönüşümün temel eylemidir. Anahtar soru, bilincin filizlenmesine neden olur. Düzgün şekillendirilmiş soru, her zaman arkasında neyin durduğuna dair temel bir meraktan kaynaklanır. Sorular, psişenin gizli kapılarının açılmasına neden olan anahtarlardır.

Kız kardeşler kapının ardında hazine mi yoksa sahtekarlık mı olduğunu bilmeseler de, iyi içgüdülerini , kesin psikolojik soruyu sormak için çağırırlar: " Sence bu kapı nerede ve onun ötesinde ne olabilir?"

İşte bu noktada naif doğa olgunlaşmaya, “Görünenin arkasında ne var? O gölgenin gökyüzünde belirmesine neden olan şey nedir?

Machine Translated by Google

duvar?" Genç saf doğa, eğer bir sır varsa, bir şey varsa, bunu anlamaya başlar.

bir şeyi gölgele, yasak bir şey varsa ona bakılması gerekir. Bilinci geliştirenler, kolayca gözlemlenebilir olanın arkasında duran her şeyin peşinden giderler: görünmeyen cıvıltı, karartılmış pencere, ağlayan kapı, bir pervazın altındaki ışık dudağı. Meselenin özü kendilerine açılana kadar bu gizemlerin peşinden giderler.

Göreceğimiz gibi, kişinin gördüğüne dayanma yeteneği, bir kadının derin doğasına dönmesini, orada tüm düşünce, duygu ve eylemlerde sürdürülmesini sağlar.

hayvan damat

Böylece genç kadın, yırtıcının emirlerini yerine getirmeye çalışsa ve mahzendeki sırdan habersiz olmayı kabul etse de, ancak bu kadar uzun süre itaat edebilir. Sonunda anahtarı, soruyu kapıya koyar ve derin hayatının bir bölümünde şok edici katliamı bulur. Ve o anahtar, hayatının o küçücük simgesi, aniden kanamasını durdurmayacak, bir şeylerin yanlış olduğunu haykırmaktan vazgeçmeyecek. Bir kadın hayatının yıkımlarından saklanmaya çalışabilir, ancak kanama, yaşam enerjisinin kaybı, yırtıcının ne olduğunu anlayana ve onu kontrol altına alana kadar devam edecektir.

Kadınlar kendi hayatlarının kapılarını açıp oradaki tenha yerlerde yaşanan katliamı incelediklerinde, çoğu zaman en önemli hayallerinin, hedeflerinin ve umutlarının toplu suikastlara uğramasına izin verdiklerini görürler. Cansız düşünceler, duygular ve arzular bulurlar; bir zamanlar zarif ve umut verici olan ama şimdi kanları çekilmiş. Bu umutlar ve rüyalar ilişki arzusu, bir başarı, bir başarı veya bir sanat eseri ile ilgili olsun, kişinin ruhunda böylesine korkunç bir keşif yapıldığında, Jie'nin doğal yırtıcı olduğundan emin olabiliriz. hayvan damat, bir kadının en değerli arzularını, endişelerini ve özlemlerini sistemli bir şekilde yok etmek için iş başındadır.

Peri masallarında hayvan damat karakteri, iyilik kılığına girmiş kötü niyetli bir şeyi temsil ettiği anlaşılabilen yaygın bir motiftir. Bu
ya da bir kadın hakkında naif önseziler taşıdığında bazı yakın karakterizasyonlar her zaman mevcuttur.

bir şey veya birisi. Bir kadın kendi yıkımlarının gerçeklerinden kaçınmaya çalışırken, gece rüyaları muhtemelen ona uyarılar, uyarılar ve uyanması için nasihatler verir! veya yardım alın! ya da kaç! ya da öldürmeye git!

Yıllar sonra. Bu hayvan damat özelliği veya bu şeyler-göründüğü kadar-güzel-olmayan aurası olan birçok kadının rüyasını gördüm. Bir kadın, güzel ve çekici bir adam hayal etti, ama aşağı baktığında, kolundan bir acımasız dikenli tel ilmeği çözülmeye başladı. Başka bir kadın, yaşlı bir kişinin karşıdan karşıya geçmesine yardım ettiğini hayal etti ve yaşlı kişi aniden şeytani bir şekilde gülümsedi ve kolunda “eriyerek” onu derinden yaktı. Yine başka bir kadın, çatalı masanın üzerinden uçup hayalperesti ölümcül şekilde yaralayan bilinmeyen bir arkadaşıyla yemek yemeyi hayal etti.

Bu görmemek, anlamamak, içsel arzularımızın dışsal eylemlerimizle birlikte olmadığını algılamamak; bu hayvan damadın geride bıraktığı iz. Psişede bu faktörün varlığı, bir ilişki yaşamak istediğini söyleyen kadınların neden sevgi dolu birini sabote etmek için ellerinden geleni yaptığını açıklar. Burada, orada, her yerde olmayı hedef edinen kadınlar, işte böyle ve şu anda yolculuğun ilk ayağına bile başlamaz, ilk zorlukta onu terk etmezler. Kendinden nefret etmeye yol açan tüm ertelemeler, aşağı ve iltihaba itilen tüm utanç duyguları, şiddetle ihtiyaç duyulan tüm yeni başlangıçlar ve tüm uzun gecikmiş sonlar bu şekilde karşılanmaz Avcının pusuya yattığı her yerde ve çalışır, her şey raydan çıkar, yıkılır ve başı kesilir.

Hayvan damat, peri masallarında yaygın bir semboldür, genel hikaye şöyle bir şeydir: Garip bir adam, gelini olmayı kabul eden genç bir kadına kur yapar, ancak düğün gününden önce ormanda yürüyüşe çıkar, kaybolur ve kaybolur. karanlık çöktüğünde, yırtıcılardan korunmak için bir ağaca tırmanır. Geceyi beklerken omzunun üzerinden bir kürekle nişanlısı gelir. Müstakbel damadıyla ilgili bir şey, onun gerçekten insan olmadığını ele veriyor. Bazen garip bir şekilde şekillendirilmiş ayağı, eli, kolu veya saçı kesinlikle dışarı çıkıyor ve onu ele veriyor.

Oturduğu ağacın altında bir mezar kazmaya başlar, bir yandan da şarkı söyleyip sonuncusunu nasıl öldüreceğini mırıldanır.

gelini bu mezara gömün. Dehşete kapılan kız bütün gece kendini gizler ve sabah damat adayı gittiğinde eve koşar, erkek kardeşlerine ve babasına haber verir ve adamlar hayvan damadın yolunu keser ve onu öldürürler.

Bu, kadınların ruhlarında güçlü bir arketipsel süreçtir. Kadın yeterince kavrayışlıdır ve ilk başta o da psişenin o doğal yırtıcısıyla evlenmeyi kabul etse ve o da psişede kaybolduğu bir dönemden geçse de, sonunda pes eder, çünkü görebilmektedir. tüm gerçeğin içine girer ve bunu bilincinde tutabilir ve meseleyi çözmek için harekete geçebilir.

Ah, öyleyse bir sonraki adım geliyor, daha da zor ve bu, kişinin gördüğü şeye, tüm kendi kendini yok etmesine ve ölü olmasına dayanabilmektir.

Kan Kokusu

Machine Translated by Google

Hikayede, kız kardeşler öldürme odasının kapısını çarparak kapatırlar. Genç karısı anahtardaki kana bakıyor. İçinde bir hıçkırık yükselir. "Bu kanı temizlemeliyim yoksa o bilecek!"

Artık saf benlik, psişenin içinde serbest kalmış bir öldürücü güç hakkında bilgi sahibidir. Ve anahtardaki kan kadın kanı. Sadece kişinin anlamsız fantezilerinin kurban edilmesinden kaynaklanan kan olsaydı, anahtarın üzerinde sadece bir damla kan olurdu. Ancak bu çok daha ciddidir, çünkü kan, kişinin yaratıcı yaşamının en derin ve en duygulu yönlerinin bir kırımını temsil eder.

Bu durumda bir kadın, ister okul, aile, arkadaşlıklar gibi hayatındaki sıradan meselelere, isterse daha büyük dünyadaki zorlayıcı meselelerle veya ruh meseleleriyle - kişisel gelişimiyle ilgili endişeleriyle ilgili olsun, yaratma enerjisini kaybeder. , onun sanatı. Bu sadece bir erteleme değil, çünkü haftalar ve aylar boyunca devam ediyor. Yassılaşmış, belki fikirlerle dolu görünüyor, ama derinden kansız ve giderek daha fazla onlara göre hareket edemiyor.

Bu hikayedeki kan adet kanı değil, ruhtan gelen atardamar kanıdır. Sadece anahtarı lekelemekle kalmaz, tüm kişiliği de yok eder. Giydiği elbisenin yanı sıra gardırobundaki tüm elbiseler de onun tarafından lekelenmiştir. Arketipsel psikolojide, giyim dış varlığı kişileştirebilir. Persona , bir kişinin dünyaya gösterdiği bir maskedir . Çok şey gizler. Uygun ruh dolgusu ile

ve kılık değiştirmeler, hem erkekler hem de kadınlar mükemmele yakın bir kişilik, mükemmele yakın bir dış görünüş sunabilir.

Ağlayan anahtar -ağlayan soru- kişiliğimizi lekelediğinde, artık sıkıntılarımızı gizleyemeyiz. İstediğimizi söyleyebiliriz, en güler yüzlü görünümü sunarız, ancak ölüm odasının şok edici gerçeğini bir kez gördükten sonra, artık yokmuş gibi davranamayız. Ve gerçeği görmek, enerjimizi daha da fazla kanamamıza neden oluyor. Bu acı verici; arter kesmedir. Bu korkunç durumu bir an önce düzeltmeye çalışmalıyız.

Dolayısıyla bu peri masalında anahtar aynı zamanda bir kap görevi görür, kişinin gördüğü ve şimdi bildiği şeyin hatırası olan kanı içerir. Kadınlar için anahtar her zaman bir gizeme veya bilgiye girişin simgesidir. Diğer masallarda, sembolik anahtar genellikle Ali Baba'nın yırtık pırtık bir dağa bağırarak tüm dağın gümbürdeyip içinden geçmesine neden olan “Açık Susam” gibi kelimelerle temsil edilir. Sindirella'daki peri vaftiz annesi Disney Studios'ta daha pikaresk bir tarzda "Bibbity-bobbity-boo!" ve balkabağı arabalara, fareler arabacıya dönüşür.

Eleusis gizemlerinde, anahtar dilde gizliydi, yani şeyin özü, ipucu, iz, özel bir dizi kelimede veya anahtar sorularda bulunabilirdi. Ve Mavisakal'da anlatılana benzer durumlarda kadınların en çok ihtiyaç duyduğu kelimeler şunlardır: Arkasında ne var? Göründüğü gibi olmayan nedir?
Yumurtalıklarımda bilmemeyi dilediğim derinlerde ne biliyorum? Neyim öldürüldü ya da ölmek üzere mi?

Bunların herhangi biri ve hepsi anahtardır. Ve eğer bir kadın yarı ölü bir hayat sürüyorsa, bu dört sorunun cevabının üzerlerinde kan olması çok muhtemeldir. Görevinin bir parçası olarak hiçbir bilincin oluşmadığını görmek olan psişenin öldürücü yönü, zaman zaman kendini göstermeye devam edecek ve herhangi bir yeni büyümeyi çarpıtacak veya zehirleyecektir. Bu onun doğasıdır. Bu onun işi.

Yani olumlu anlamda, psişenin gördüklerine tutunmasına neden olan sadece bu anahtardaki ısrarlı kandır. Görüyorsunuz, hayatımızda meydana gelen tüm olumsuz ve acı verici olayların doğal bir sansürü var. Sansürcü ego, odayı, kadavraları hiç gördüğünü kesinlikle unutmak ister. Bu yüzden Mavisakal'ın karısı anahtarı at kılı ile temizlemeye çalışır. O

bildiği her şeyi dener, kadınların halk tıbbından gelen kesikler ve derin yaralar için tüm çareler: örümcek ağları, kül ve ateş - hepsi Kaderler tarafından yaşam ve ölümün dokuması ile ilişkilidir. Ama sadece anahtarı dağlamakta başarısız olmakla kalmıyor, aynı zamanda bu işlemi yokmuş gibi yaparak da sonlandıramıyor.
Minik anahtarın kan ağlamasını engelleyemez. Paradoksal olarak, eski hayatı ölmekte olduğundan ve en iyi çareler bile bu gerçeği gizleyemediğinden, kan kaybının farkındadır ve bu nedenle daha yeni yaşamaya başlamıştır.

Eskiden saf olan kadın, olanlarla yüzleşmek zorundadır. Mavisakal'ın tüm "meraklı" eşlerini öldürmesi, yaratıcı dişinin, her türlü yeni ve ilginç yaşamı geliştiren potansiyelin öldürülmesidir. Yırtıcı, kadının vahşi doğasını pusuya düşürmede özellikle saldırgandır. En azından küçümsemeyi ve en fazla bir kadının kendi içgörüleri, ilhamları, takip etme ve daha fazlasıyla bağlantısını kesmeye çalışır.

Birlikte çalıştığım başka bir kadın, zeki ve yetenekli bir kadın bana Midwest'te yaşayan büyükannesinden bahsetti. tüm vitrinler ve zarif bir hanımefendi olmak. Kanca ya da dolandırıcı ya da kader tarafından bir çiftçiyle evlendi. Buğday tarlalarının ortasına taşındılar ve o tam doğru büyüklükteki o zarif küçük çiftlik evinde, doğru çocukları ve doğru kocasıyla çürümeye başladı. Bir zamanlar sürdürdüğü o "anlamsız" hayat için artık zamanı yoktu. Çok fazla "çocuk". Çok fazla “kadın işi”.

Yıllar sonra bir gün, mutfağı ve oturma odasının yerlerini elde yıkadıktan sonra, en iyi ipek bluzunu giydi, uzun eteğinin düğmelerini ilikledi ve büyük şapkasını iğneledi. Kocasının tüfeğini damağına dayadı ve tetiği çekti. Yaşayan her kadın neden önce yerleri yıkadığını bilir.

Machine Translated by Google

Aç bir ruh acıyla o kadar dolabilir ki, bir kadın artık buna dayanamaz. Kadınların kendilerini kendi ruhlu yollarıyla ifade etme ruh ihtiyacı olduğundan, onlar için mantıklı olan ve başkalarının tacizi olmadan gelişmeli ve çiçek açmalıdırlar. Bu anlamda kanlı anahtarın, bir kadının kadın soyunu, kendisinden önce gidenleri de temsil ettiği söylenebilir. Aramızda kim en az bir sevgili kadın tanımıyor?

kendisi için iyi seçimler yapma içgüdülerini kaybeden ve bu nedenle marjinal bir hayat ya da daha kötüsü yaşamak zorunda kalan kimdi? Belki de o kadın sensin.

Bireyleşmenin en az tartışılan konularından biri, kişi psişenin karanlığına olabildiğince güçlü bir şekilde ışık tuttukça, ışığın olmadığı yerde gölgelerin daha da koyulaşmasıdır. Bu nedenle, psişenin bir bölümünü aydınlattığımızda, sonuç olarak mücadele edilecek daha derin bir karanlık ortaya çıkar. Bu karanlık yalnız bırakılamaz. Anahtar, sorular gizlenemez veya unutulamaz. Onlara sorulmalıdır. Onlara cevap verilmeli.

En derin iş genellikle en karanlık olanıdır. Cesur bir kadın, bilge bir kadın, en yoksul psişik toprakları geliştirecektir, çünkü eğer sadece en iyileri inşa ederse. ruhunun toprakları, ne olduğunun en az bir görünümüne sahip olacak. Bu yüzden en kötüsünü araştırmaktan korkmayın.

Sadece taze içgörüler ve kişinin hayatını ve kendini yeniden gözden geçirmesi için fırsatlar yoluyla ruh gücünün artmasını garanti eder.

Wild Woman, bu psişik arazi geliştirme türünde parlıyor. En karanlık karanlıktan korkmaz, aslında karanlıkta görebilir. Sakatattan, reddetmekten, çürümekten, kokuşmaktan, kandan, soğuk kemiklerden, ölen kızlardan veya katil kocalardan korkmaz. Görebilir, alabilir, yardım edebilir. Mavisakal masalının en küçük kız kardeşi de bunu öğreniyor.

Odadaki iskeletler, en olumlu ışıkta, dişinin yok edilemez gücünü temsil ediyor. Arketip olarak, kemikler asla yok edilemeyenleri temsil eder. Kemik hikayeleri esasen psişede yok edilmesi zor olan bir şeyle ilgilidir. Sahip olduğumuz, yok edilmesi zor olan tek şey ruhumuzdur.

Dişil özden bahsettiğimizde, aslında dişil ruhtan bahsediyoruz. Mahzene dağılmış cesetlerden bahsettiğimizde, ruh gücüne bir şey olduğunu söylüyoruz ve yine de, dış canlılığı elinden alınmış olsa da, yaşam özünden sıkılmış olsa da, ruh gücüne bir şey olduğunu söylüyoruz. tamamen yok edilmiştir. Hayata geri dönebilir.

Sonunda eski cehalet kalıplarını kırabilen genç kadın ve kız kardeşleri aracılığıyla hayata geri döner.
korku ve uzağa bakma. Görebiliyorlar ve gördüklerine dayanabiliyorlar.

İşte yine La Loba'nın yerinde, arketipsel kemik kadın mağarasındayız. Burada bir zamanlar tam kadın olanın kalıntılarına sahibiz. Ancak, ölmeye hazır olan yaşamı alan, onu kuluçkaya yatıran ve tekrar dünyaya fırlatan Vahşi Kadın arketipinin döngüsel yaşam ve ölüm yönlerinin aksine, Mavisakal bir kadını kemikten başka bir şey olmayana kadar sadece öldürür ve parçalara ayırır. Kadına hiçbir güzellik, sevgi, benlik ve dolayısıyla kendi adına hareket etme yeteneği bırakmaz. Bunu düzeltmek için kadın olarak, ele geçirdiğimiz öldürücü şeye bakmalı, korkunç çalışmasının sonucunu görmeli, hepsini bilinçli olarak kaydetmeli ve bilinçte tutmalı ve sonra onun adına değil, kendi adımıza hareket etmeliyiz .

Kiler, zindan ve mağara sembollerinin hepsi birbiriyle ilişkilidir. Onlar kadim inisiyasyon ortamlarıdır; bir kadının öldürülen kişi(ler)e indiği, hakikati bulmak için tabuları yıktığı ve nükte ve/veya sancıyla psişenin katilini sürgün ederek, dönüştürerek veya yok ederek zafer kazandığı yerler. Mavisakal masalı bizim için net talimatlarla işi ortaya koyar: bedenleri takip edin, içgüdüleri takip edin, gördüğünüzü görün, psişik kası çağırın, yıkıcı enerjiyi ortadan kaldırın.

Bir kadın kendi ölülüğü ve cinayetiyle ilgili bu konulara bakmazsa, yırtıcının emirlerine itaat etmeye devam eder. Psişesinde ne kadar ölü, ne kadar katledilmiş olduğunu gösteren odayı açtığında, kadınsı doğasının ve içgüdüsel ruhunun çeşitli bölümlerinin nasıl öldürüldüğünü ve bir zenginlik cephesinin ardında alçak bir ölümle öldüğünü görür. Şimdi bunu gördüğüne, ne kadar tutsak edildiğini ve ne kadar psişik hayatın tehlikede olduğunu kaydettiğine göre, şimdi kendini daha da güçlü bir şekilde ortaya koyabilir.

Geri İzleme ve Döngü

Geri izleme ve döngü, bir hayvanın kaçmak için yeraltına dalışını ve ardından yırtıcının arkasından ortaya çıkmasını tanımlayan terimlerdir. Bu, Mavisakal'ın karısının kendi yaşamı üzerindeki egemenliğini yeniden kurmak için uyguladığı psişik manevradır.

Mavisakal, karısının aldatmacası olduğunu anlayınca saçından yakalar ve merdivenlerden aşağı sürükler. "Şimdi

sıra sende!" kükrer. Bilinçdışının öldürücü unsuru yükselir ve bilinçli kadını yok etmekle tehdit eder.

Analiz, rüya yorumu, kendini bilme, keşif, hepsi geri izleme ve döngüye girme yolları olduğu için üstlenilir. Onlar dalış yolları

Machine Translated by Google

Aşağıya inmek ve konunun arkasından gelmek ve farklı bir perspektiften görmek. Görme, gerçekten görme yeteneği olmadan, ego-benlik hakkında öğrenilenler ve muazzam Benlik kayıp gider.

Bluebeard'da psişe şimdi öldürülmekten kaçınmaya çalışıyor. Artık saf değil, kurnaz oldu; kendini oluşturmak için zamana, diğer bir deyişle, son savaş için kendini güçlendirmeye yalvarır. Dış gerçeklikte, ister eski bir yıkıcı moddan, ister bir sevgiliden ya da bir işten kaçmalarını planlayan kadınlar da buluruz. Zamanı oyalar, zamanını bekler, stratejisini planlar ve harici bir değişiklik yapmadan önce gücünü içeride toplar. Bazen, bir kadının uyumlu bir sevgili olmaktan, tetikte bir göz sahibi olmaya dönüşmesine neden olan şey, avcıdan gelen bu türden muazzam bir tehdittir.

İronik olarak, psişenin her iki yönü, yırtıcı ve genç potansiyel, kaynama noktasına ulaşır. Bir kadın av olduğunu anladığında,
hem dış hem de iç dünyalarda buna dayanamaz. Merkezde olduğu kişinin köküne iner ve yapması gerektiği gibi, yırtıcı gücü öldürmeyi planlar.

Bu arada, onun yağmacı kompleksi, yasak kapıyı zorlayarak açmasına öfkelenir ve onun tüm yollarını kesmeye çalışmakla meşguldür.
onun kaçışı. Bu yıkıcı güç öldürücü hale gelir ve kadının kutsalların kutsalını ihlal ettiğini ve şimdi ölmesi gerektiğini söyler.

Bir kadının ruhunun karşıt yönleri her ikisi de parlama noktalarına ulaştığında, bir kadın inanılmaz derecede yorgun hissedebilir, çünkü libidosu iki zıt yöne çekilmektedir. Ama bir kadın, sefil mücadelelerinden ölesiye yorulsa bile, ne olursa olsun, ruhu aç olsa bile, kaçışını planlamak zorundadır; kadın zaten kendini zorlamalı. Bu kritik zamanda, bir gün ve bir gece sıfırın altında bir havada olmak gibidir, hayatta kalmak için yorgunluğa teslim olmamalıyız. Şimdi uyumak kesin ölümdür.

Bu daha derin bir inisiyasyondur, bir kadının

avcının tanımlanıp sürgün edildiği uygun içgüdüsel duyuları. Bu, yakalanan kadının kurban konumundan kurnaz, kurnaz gözlü, keskin kulaklı konumuna geçtiği andır. Bu, neredeyse insanüstü bir çabanın çok yorgun psişeyi son çalışmasına götürmeyi başardığı zamandır. Anahtar sorular yardımcı olmaya devam ediyor, çünkü avcı bilinci yasaklasa bile anahtar bilge kanını kanamaya devam ediyor. Onun manyak mesajı, "Bilinç için - ölürsün." Tepkisi, ölümünü planlarken onun gönüllü kurbanı olduğunu düşünmesi için onu kandırmaktır.

Hayvanlar arasında yırtıcı ve av arasında gizemli bir psişik dans olduğu söylenir. Av, belirli bir tür kölece göz teması ve kaslarının üzerinde hafif bir deri dalgalanmasına neden olan belirli bir tür titreme verirse, avın, avcıya karşı zayıflığını kabul ettiği ve avcının kurbanı olmayı kabul ettiği söylenir. .

Titreyip kaçmak için zamanlar vardır ve olmamak için zamanlar vardır. Bu kritik zamanda, bir kadın titrememeli ve yalpalamamalıdır. Mavisakal'ın genç karısının kendini toplamak için zaman istemesi, yırtıcıya boyun eğmenin işareti değildir. Bu onun enerjisini kasta toplamanın kurnaz yolu. Ormanın belirli yaratıkları gibi, o da yırtıcıya karşı topyekün bir saldırı yapmaya hazırlanıyor. Avcıdan kaçmak için yere dalar, sonra beklenmedik bir şekilde onun arkasında yüzeye çıkar.

ağlamak

Mavisakal karısı için böğürdüğünde ve karısı değerli zamanı için durduğunda, ister özel olarak isterse de bir arada yıkıcı bir din, koca, aile, kültür veya bir kadının olumsuz kompleksleri olsun, onu esir eden kişiyi bunaltmak için enerjiyi uyandırmaya çalışıyor.

Bluebeard'ın karısı hayatı için yalvarır ama kurnazca. "Lütfen," diye fısıldıyor, "ölümüme hazırlanmama izin ver."

"Evet," diye hırlıyor, "ama hazır ol."

Genç kadın medyum kardeşlerini çağırır. Bunlar bir kadının ruhunda neyi temsil ediyor? Onlar daha kaslı, doğal olarak daha agresif
ruhun itici güçleri. Öldürme zamanı geldiğinde harekete geçebilen bir kadının içindeki gücü temsil ederler.

kötü huylu dürtüler. Her ne kadar bu nitelik burada erkek cinsiyet tarafından tasvir edilmiş olsa da, her iki cinsiyet tarafından da - ve davetsiz misafirin üzerine kapanan dağ, yağmacıyı sersemletmek için bir an için alçalan güneş gibi cinsiyetsiz olan diğer şeyler tarafından tasvir edilebilir. bir gevrek.

Karısı, merdivenleri koşarak odasına çıkar ve kız kardeşlerini surlara asar. Kız kardeşlerine ağlıyor, “Kardeşlerimizin geldiğini görüyor musun?” Ve kız kardeşleri henüz bir şey görmediklerini söylüyorlar. Mavisakal, karısının kafasını kesmesi için mahzene gelmesi için kükrerken, yine ağlıyor, "Kardeşlerin geldiğini görüyor musun?" Kızkardeşleri, uzakta küçük bir toz şeytanı ya da bir kasırga gördüklerini söylerler.

Burada bir kadının intrapsişik güç dalgalanmasının tüm senaryosu var. Kızkardeşleri -. daha akıllı olanlar—bu son inisiyasyon adımında merkez sahneyi alın; onun gözü olurlar. Kadının çığlığı, kardeşlerinin yaşadığı, psişenin savaşmak, gerekirse ölümüne savaşmak üzere eğitilmiş yönlerinin yaşadığı uzun bir psişik mesafe boyunca seyahat eder. Ancak başlangıçta, psişenin savunucu yönleri, olması gerektiği kadar hemen bilince yakın değildir.

Machine Translated by Google

Birçok kadının çevikliği ve savaşan doğası, verimli olduğu kadar bilince yakın değildir.

Bir kadın, çekişmeli doğasını, kasırgasını, toz-şeytana benzer niteliklerini çağırma veya çağırma alıştırması yapmalıdır. Dönen rüzgarın sembolü, dağılmak yerine odaklandığında bir kadına muazzam bir enerji veren merkezi bir kararlılık gücünü temsil eder. Hazır olan bu daha şiddetli tavırla, bilincini kaybetmeyecek veya geri kalanıyla birlikte gömülmeyecek. İç kadın cinayetini, libido kaybını, yaşama tutkusunu kaybetmeyi ilk ve son kez çözecek. Anahtar sorular, kız kardeşlerin gözleri olmadan, kılıç kullanan kardeşlerin kasları olmadan kurtuluşu için gereken açılımı ve gevşemeyi sağlarken, o tam olarak başarılı olamaz.

Mavisakal karısı için bağırır ve taş basamakları tırmanmaya başlar. Karısı kız kardeşlerine ağlıyor, "Peki şimdi onları görüyor musun?" Ve ter kızkardeşler, "Evet! Onları şimdi görüyoruz, neredeyse buradalar." Kardeşleri koridorda dörtnala koşarlar. Odasına hücum ederler ve Mavisakal'ı korkuluk üzerine sürerler.
orada, ile

kılıçlar, onu öldürürler ve ondan geriye kalanları leş yiyiciler için bırakırlar.

Kadınlar saflıklarından yeniden yüzeye çıktıklarında, onlarla ve kendilerine keşfedilmemiş bir şey çizerler. Bu durumda artık daha akıllı olan kadın bir
onun yardımına içsel eril enerji.

Jung psikolojisinde bu öğeye animus adı verilmiştir; peri masallarında ve rüya sembollerinde oğlu, kocası, yabancısı ve/veya sevgilisi olarak ortaya çıkan bir kadının ruhunun kısmen ölümlü, kısmen içgüdüsel, kısmen kültürel bir unsuru - o andaki psişik koşullarına bağlı olarak muhtemelen tehdit edici.
Bu psişik figür özellikle değerlidir, çünkü geleneksel olarak kadınlardan türetilen niteliklerle donatılır, saldırganlık bunlardan biridir.
yaygın.

Bu karşı cins doğası, "Mavisakal"daki kardeşlerin sembolize ettiği gibi sağlıklı olduğunda, içinde yaşadığı kadını sever. İstediği her şeyi başarmasına yardım eden şey içsel psişik enerjidir. Farklı yeteneklere sahip olabileceği psişik kaslara sahip olan kişidir. Bilinç arayışında ona yardım edecek ve yardımcı olacaktır. Pek çok kadın için bu karşıt-cinsel yön, iç düşünce ve duygu dünyaları -dış dünya- arasında köprü kurar.

Animus ne kadar güçlü ve bütünsel olarak genişse (animus'u bir köprü olarak düşünün), kadın fikirlerini ve yaratıcı çalışmalarını dış dünyada o kadar yetenekli, kolay ve üslupla somut bir şekilde ortaya koyar. Kötü gelişmiş bir animusa sahip bir kadının birçok fikri ve düşüncesi vardır, ancak bunları dış dünyada tezahür ettiremez. Harika imajlarının organizasyonu veya uygulanması konusunda her zaman yetersiz kalıyor.

Kardeşler, güç ve eylemin kutsamasını temsil eder. Sonunda, onlarla birlikte birkaç şey meydana gelir, bunlardan biri, yırtıcının engin ve engelleyici yeteneğinin bir kadının psişesinde etkisiz hale getirilmesidir. İkincisi, yabanmersini gözlü kızın yerini gözleri uyanık olan biri alır ve üçüncüsü, eğer çağırırsa her iki yanında birer savaşçı.

et yiyicilerin -karabatakların, yırtıcı kuşların ve akbabaların- uzaklara gitmesi için ayrıldı. Burada çok garip ve mistik bir sonumuz var. Eski zamanlarda günah yiyiciler denilen ruhlar vardı. Bunlar ruhlar, kuşlar veya hayvanlar, bazen insanlar, günah keçisi gibi günahları, yani toplumun psişik israfını üstlenen insanlar tarafından kişileştirildi, böylece insanlar arınabilir ve zor hayatın veya hayatın döküntülerinden kurtarılabilirdi. iyi yaşanmadı.

Ölüleri bulan, ölülerin kemikleri üzerinde şarkı söyleyen ve onları yeniden hayata döndüren vahşi doğanın nasıl örneklendiğini gördük. Bu Hayat/Ölüm/Hayat doğası, kadınların içgüdüsel doğasının merkezi bir özelliğidir. Aynı şekilde, mitolojide günah yiyiciler, ölüleri yiyip karınlarında kuluçkaya yatıran ve onları bir yer değil, bir insan olan Hel'e taşıyan leş yiyicilerdir. Hel, yaşam ve ölüm tanrıçasıdır. Ölülere geriye doğru nasıl yaşanacağını gösterir. Yeniden doğmaya ve hayata yeniden salıverilmeye hazır olana kadar daha da gençleşirler.

Günahların ve günahkarların bu şekilde yenilmesi ve ardından kuluçkalanması ve bir kez daha yaşama salıverilmeleri, psişenin en temel yönleri için bir bireyleşme sürecini oluşturur. Bu anlamda, enerjinin psişenin yırtıcı unsurlarından çekilmesi, deyim yerindeyse onları öldürmesi, güçlerini tüketmesi doğru ve uygundur. Daha sonra, daha az çekişmeli bir şekilde, dönüştürülmeleri ve yeniden yayımlanmaları için şefkatli Yaşam/Ölüm/Hayat Ana'ya geri döndürülebilirler.
durum.

5 Bu hikayeyi inceleyen birçok bilgin, Mavisakal'ın telafisi mümkün olmayan bir gücü temsil ettiğini düşünüyor. Ama psişenin bu yönü için ek bir zemin seziyorum - toplu katilden Bay Chips'e dönüşüm değil, daha çok akıl hastanesinde olması gereken bir insan gibi, ağaçları, gökyüzü, uygun beslenmesi ve belki de müziği olan nezih bir yer. yatıştırmak, ama psişede işkence görmek ve kötülenmek için bir geri koğuşa sürgün edilmemek.

Öte yandan, apaçık ve telafisi mümkün olmayan kötülük diye bir şeyin olmadığını tasvir etmek istemiyorum, çünkü o da var. Zaman içinde, insanlar tarafından yapılan herhangi bir bireyselleştirme çalışmasının, tüm insanların kolektif bilinçaltındaki karanlığı da değiştirdiği, yani insanların

6 yırtıcı yaşıyor. Jung bir keresinde insanlar daha bilinçli hale geldikçe Tanrı'nın daha bilinçli hale geldiğini söylemişti. İnsanların, kişisel iblislerini gün ışığına çıkardıklarında, Tanrı'nın karanlık tarafının ışıkla vurulmasına neden olduğunu öne sürdü.

Machine Translated by Google

Nasıl çalıştığını bildiğimi iddia etmiyorum, ancak arketipsel modeli takip edersek, şöyle görünür ve şöyle çalışırdı: Psişenin yırtıcısına sövmek ya da ondan kaçmak yerine onu parçalara ayırırız. Bunu, kendimize ruh-yaşamımız ve özellikle kendi değerimiz hakkında bölücü düşüncelere izin vermeyerek başarırız. Hain düşünceleri, herhangi bir zarar verecek kadar büyümeden yakalar ve onları parçalara ayırırız.

Yırtıcıyı, onun eleştirilerine kendi besleyici gerçeklerimizle karşılık vererek ortadan kaldırıyoruz. Predator: "Başladığınız hiçbir şeyi asla bitiremezsiniz." Kendiniz: "Birçok şeyi bitiririm." Doğal yırtıcının saldırılarını, ciddiye alarak ve yırtıcının söylediklerinde doğru olanla çalışarak ve sonra gerisini atarak ortadan kaldırırız.

Sezgilerimizi ve içgüdülerimizi koruyarak ve onun baştan çıkarmalarına direnerek yırtıcıyı ortadan kaldırırız. Hayatımızda bu noktaya kadar olan tüm kayıplarımızı sıralayacak olsak, hayal kırıklığına uğradığımız, eziyet karşısında aciz kaldığımız, hosting ve frou ile dolu bir fantazimiz olduğu zamanları hatırlasak, bunların savunmasız siteler olduğunu anlardık. psikolojimizde. Yırtıcı hayvanın tek amacının sizi mahzene sürüklemek ve enerjinizi kendisi için bir kan nakli olarak sülük etmek olduğu gerçeğini gizlemek için bu arzulu ve imtiyazsız taraflara başvurur.

Mavisakal hikayesinin finalinde kemikleri ve kıkırdakları akbabalara bırakılır. Bu bize avcının dönüşümüne dair güçlü bir fikir verir. Bu Mavisakallı yolculukta bir kadının son görevi budur: Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasının yırtıcıyı ayırmasına ve kuluçkaya yatırılmasına, dönüştürülmesine ve hayata geri bırakılmasına izin vermek.

Yırtıcıyı eğlendirmeyi reddettiğimizde, gücü alınır ve biz olmadan hareket edemez. Özünde, onu tüm yaratılışın henüz şekillenmediği psişenin katmanına sürüyoruz ve bir form bulana kadar, doldurması için daha iyi bir form bulana kadar o eterik çorbada kabarmasına izin veriyoruz. Yırtıcının psişik enerjisi dönüştürüldüğünde, başka bir amaç için biçimlendirilebilir. Biz yaratıcılarız o zaman; indirgenmiş ham madde o zaman kendi yaratılışımızın malzemesi olur.

Kadınlar, yırtıcıyı yendikçe, ondan yararlı olanı alıp gerisini bıraktıkça, yoğunlukla dolduğunu görürler; canlılık ve sürücü. Yırtıcıdan, onlardan çalınanı, kuvvetini ve özünü geri verdiler. Yırtıcının enerjisini işlemek ve yararlı bir şeye dönüştürmek şu şekillerde anlaşılabilir: Yırtıcının öfkesi, dünyada büyük bir görevi başarmak için bir ruh ateşine dönüştürülebilir. Avcının kurnazlığı, bir şeyleri uzaktan incelemek ve anlamak için kullanılabilir. Avcının öldürücü doğası, bir kadının hayatında uygun şekilde ölmesi gerekenleri veya dış hayatında ölmesi gerekenleri öldürmek için kullanılabilir, bunlar farklı zamanlarda farklı şeylerdir. Genellikle, tam olarak ne olduklarını bilir.

Mavi Sakal'ın parçalarını yapmak, öldürücü itüzümün şifalı kısımlarını veya zehirli belladonna bitkisinin iyileştirici unsurlarını alıp bu malzemeleri dikkatli bir şekilde, şifa ve yardım için kullanmak gibidir. O zaman yırtıcıdan geriye kalan kül, gerçekten de yeniden yükselecektir, ama çok daha küçük bir biçimde, çok daha belirgin bir biçimde ve çok daha az kandırma ve yok etme gücüyle - çünkü onun güçlerinin çoğunu yıkıcı bir biçimde kullandınız ve bu yetkileri yararlı ve uygun olana çevirdi.

Mavisakal, genç kadınlar için önemli olduğuna inandığım, yıllara göre değil, zihinlerinin bir kısmında önemli olduğuna inandığım birkaç öğretici hikayeden biridir. Bu bir psişik saflığın hikayesidir, ama aynı zamanda "bakmaya" karşı olan emri güçlü bir şekilde çiğnemenin hikayesidir. Bu, sonunda psişenin doğal yırtıcısını kesmek ve işlemekle ilgili bir hikaye.

Hikayenin içsel yaşamı yeniden harekete geçirmek için olduğuna inanıyorum. Mavisakal hikayesi, bir kadının iç yaşamının korktuğu, sıkıştığı veya köşeye sıkıştığı durumlarda uygulanması özellikle önemli olan bir ilaçtır. Hikâye çözümleri korkuyu azaltır, tam doğru zamanlarda adrenalin dozlarını ortaya çıkarır ve en önemlisi yakalanan naif benlik için önceden boş olan kapıları duvarlara keser.

Belki de en temel olarak, Mavisakal hikayesi psişik anahtarı, kişinin kendisi, ailesi, çabaları ve etrafındaki yaşam hakkında her türlü soruyu sorma becerisini bilinç düzeyine yükseltir. ve bir şeyin ne olduğunu keşfetmek için altında ve çevresinde, bir kadın en derin ve en karanlık sorularına gerçek cevaplar bulmakta özgürdür. Kendisine saldıran şeyden güçlerini çekip almakta ve bir zamanlar kendisine karşı kullanılan bu güçleri kendi uygun ve mükemmel kullanımlarına dönüştürmekte özgürdür. Bu, vahşi bir kadın.

Kadınların Rüyalarındaki Karanlık Adam

Psişenin doğal yırtıcısı sadece peri masallarında değil, rüyalarda da bulunur. Kadınlar arasında evrensel bir inisiyasyon rüyası vardır, o kadar yaygın ki, bir kadının böyle bir rüya görmeden yirmi beş yaşına gelmesi dikkat çekicidir. Rüya genellikle kadınların uyanmasına, çabalamasına ve endişelenmesine neden olur.

7 Rüyanın kalıbı şudur: Rüyayı gören yalnızdır, genellikle kendi evindedir. Dışarıda karanlıkta bir veya daha fazla prowler türü var. Korkmuş, yardım için acil durum telefon numarasını çevirir. Aniden, avcının evin içinde onunla birlikte olduğunu fark eder... ona yakın ... belki nefesini hissedebilir ... belki ona dokunuyor bile... ve acil durum numarasını çalamıyor. Hayalperest anında uyanır, gırtlaktan nefes alır, kalbi çılgın bir davul gibi.

Karanlık adamı hayal etmenin güçlü bir fiziksel yönü vardır. Rüyaya genellikle terlemeler, sarılmalar, boğuk nefes alma, kalp çarpması ve bazen rüyayı görenin korku çığlıkları ve iniltileri eşlik eder. Rüyayı yaratanın rüyayı görene ince mesajlardan vazgeçtiğini ve şimdi rüyayı görenin nörolojik ve otonom sinir sistemini sarsan görüntüler göndererek konunun aciliyetini ilettiğini söyleyebiliriz.

Machine Translated by Google

Bu "karanlık adam" rüyasının karşıtları genellikle kadınların kendi ifadesiyle "teröristler, tecavüzcüler, haydutlar, toplama kampı Nazileri, yağmacılar, katiller, suçlular, sürüngenler, kötü adamlar, hırsızlardır." Böyle bir rüyanın yorumlanmasının, yaşam koşullarına ve rüyayı göreni çevreleyen iç dramalara bağlı olarak birkaç seviyesi vardır.

Örneğin, genellikle böyle bir rüya, bir kadının bilincinin, çok genç bir kadının durumunda olduğu gibi, doğuştan gelen psişik avcının farkındalığını henüz kazanmaya başladığının güvenilir bir göstergesidir. Diğer durumlarda, rüya bir habercisidir; kadın hayalperest, ruhunun unutulmuş ve tutsak bir işlevini yeni keşfetti ya da keşfetmek ve özgürleştirmeye başlamak üzere. Yine başka koşullar altında, rüya, rüyayı görenin kişisel yaşamının dışındaki kültürde, ya savaşmaya ya da kaçmaya çağrıldığı, giderek daha katlanılmaz bir duruma ilişkindir.

İlk önce bu motifteki öznel fikirleri hayalperestin kişisel ve içsel yaşamına uygulandığı şekliyle anlayalım. Karanlık adam rüyası, bir kadına ne tür bir çıkmazla karşı karşıya olduğunu söyler. Rüya, haydut tarafından kişileştirilmiş olarak kendisine karşı acımasız bir tutumdan bahseder. Mavisakal'ın karısı gibi, kadın da bu konudaki “anahtar” soruyu bilinçli olarak kavrar ve dürüstçe yanıtlarsa, serbest bırakılabilir. O zaman psişenin soyguncuları, bağlayıcıları ve yırtıcıları ona çok daha az baskı uygulayacaktır. Bilinçdışının uzak bir katmanına düşecekler. Orada onlarla krizde olmak yerine vicdanlı bir şekilde başa çıkabilir.

Kadınların rüyalarındaki karanlık adam, bir inisiyasyon - bir bilgi ve davranış düzeyinden daha olgun veya daha enerjik bir bilgi ve eylem düzeyine psişik bir değişim - yakın olduğunda ortaya çıkar. Bu rüya, hem henüz başlamamış olanların hem de çeşitli geçiş törenlerinin gazilerinin başına gelir, çünkü her zaman daha fazla inisiyasyon vardır. Bir kadın kaç yaşında olursa olsun, kaç yıl geçerse geçsin onu bekleyen daha çok yaşları, evreleri ve daha çok “ilk dönemleri” vardır. İşte inisiyasyon bununla ilgilidir: kişinin yeni bir bilme ve olma biçimine geçmeye hazırlandığı bir kemer yaratır.

Rüyalar, bilinçte bir sonraki adım olan bireyleşme sürecindeki “ertesi gün” için portallar, girişler, hazırlıklar ve uygulamalardır. Bu nedenle, bir kadın, ruhsal koşulları çok sakin veya kayıtsız olduğunda yırtıcı hayvanı hayal edebilir. Bunun, bazı enerjik işlerin yapılabilmesi için psişede bir fırtına çıkarmak için gerçekleştiğini söyleyebiliriz. Ancak bunun gibi bir rüya, kadının hayatının değişmesi gerektiğini, rüyayı gören kadının zor bir seçimle ilgili bir ara ya da can sıkıntısına yakalandığını, bir sonraki adımı atmaya, bir sonraki mesafeye gitmeye isteksiz olduğunu, bir sonraki mesafeye gitmekte isteksiz olduğunu doğrular. kendi gücünü zorla almaktan çekiniyor

yırtıcıdan uzak, tam kapasiteyle, tam kapasitede olmaya/oynamaya/çabalamaya alışkın değil.

Ek olarak, karanlık adam rüyaları da uyandırma çağrılarıdır. Diyorlar ki: Dikkat edin! Dış dünyada, kişisel yaşamda veya dış kolektif kültürde bir şeyler kökten ters gitti. Klasik psikolojik teori, mutlak bir ihmal yoluyla, insan ruhunu, üzerinde yaşadığı toprakla olan ilişkiden, kırıklık ve huzursuzluğun kültürel etiyolojilerinin bilgisinden uzaklaştırma ve aynı zamanda ruhu, dünyayı şekillendiren politika ve politikalardan ayırma eğilimindedir. insanların iç ve dış yaşamları - sanki o dış dünya gerçeküstü değilmiş, sembollerle dolu değilmiş, içteki gürültü kadar insanın ruh hayatını etkilemiş ve empoze etmemiş gibi. İnsanın içinde yaşadığı toprak, kültür ve siyaset, bireyin psişik manzarasına her ne kadar katkıda bulunur ve bu ışıklarda kişinin öznel ortamı kadar değerlidir.

Dış dünya, bir bireyin ya da birçok kişinin temel ruh yaşamına izinsiz girdiğinde, karanlık adam rüyaları lejyonlar halinde gelir. York City, Idaho'daki zehirli izabe

tesisinin yakınında yaşayanlar gibi dış kültürde yanlış giden bir şeyden etkilenen kadınlardan, aktif olarak sosyal eyleme katılan bazı aşırı bilinçli kadınların rüyalarına kadar 8 rüya görmek benim için çok etkileyiciydi. ve las gerillalar gibi çevre koruma

Arkadaşları, Orta Amerika'nın Quebrada taşrasındaki savaşçı kız kardeşler, 9 Cofradios des Santuarios'taki kadınlar Amerika Birleşik Devletleri'nde 10 ve

Latino County'de 11 sivil haklar savunucusu. Hepsi birçok karanlık adam rüyası görüyor.

Genel olarak, saf veya bilinçsiz rüya görenler için bunların uyandırma çağrıları olduğu anlaşılıyor: "Holaf Dikkat, tehlikedesiniz." Ve oldukça bilinçli ve sosyal eyleme dahil olan kadınlara, karanlık adam rüyası, kadına neye karşı olduğunu hatırlatan, onu güçlü kalmaya, uyanık kalmaya ve çalışmaya devam etmeye teşvik eden neredeyse bir tonik gibi görünüyor. elde.

Bu nedenle, kadınlar doğal yırtıcıyı hayal ettiğinde, bu her zaman veya yalnızca iç yaşamla ilgili bir mesaj değildir. Bazen bir mesajdır
Ofiste küçük ama acımasız bir kültür olsun, içinde yaşadığı kültürün tehdit edici yönleri

kendi aileleri, mahallelerinin toprakları veya kendi dini veya ulusal kültürleri kadar geniş. Gördüğünüz gibi, her grup ve kültürün kendi doğal psişik yırtıcısı var gibi görünüyor ve tarihten görüyoruz ki, kültürlerde yırtıcının tanımlandığı ve mutlak egemenliğe izin verilen dönemler var, aksini düşünen insanlar bir gelgit haline gelene kadar. .

Psikoloji, insanlarda kaygının ailesel nedenlerini vurgularken, kültürel bileşen de aynı ağırlıktadır, çünkü kültür ailenin ailesidir. Ailenin ailesinde çeşitli hastalıklar varsa, o kültürdeki tüm aileler aynı rahatsızlıklarla mücadele etmek zorunda kalacaktır. Mirasımda cultura cura, kültür tedavileri diye bir söz vardır . Kültür şifacıysa, aileler nasıl iyileştirileceğini öğrenir; daha az mücadele edecekler, daha onarıcı olacaklar, çok daha az yaralayıcı olacaklar, çok daha zarif ve sevecen olacaklar. Yırtıcının hükmettiği, doğması gereken tüm yeni yaşamın, gitmesi gereken tüm eski yaşamın hareket edemediği ve vatandaşlarının ruh yaşamlarının hem korku hem de ruhsal kıtlıkla felç olduğu bir kültürde.

Machine Translated by Google

Kadınların rüyalarında genellikle araya giren bir erkek şeklini alan bu davetsiz misafirin neden içgüdüsel psişeye ve özellikle onun çılgınca bilme güçlerine saldırmaya çalıştığını kimse kesin olarak söyleyemez. İşin doğası bu diyoruz. Yine de, bir kadını çevreleyen kültür, derin içgüdüsel ve duygusal doğaya yönelik yıkıcı tutumları öne çıkardığı, beslediği ve koruduğu zaman, bu yıkıcı sürecin daha da şiddetlendiğini görüyoruz. Böylece, yırtıcının hevesle hemfikir olduğu bu yıkıcı kültürel değerler, tüm üyelerinin kolektif psişesinde güçlenir. Bir toplum, halkına güvenmemeye ve derin içgüdüsel yaşamdan kaçınmaya teşvik ettiğinde, her bir bireysel psişedeki oto-yıkıcı bir unsur güçlenir ve hızlanır.

Yine de baskıcı bir kültürde bile, Vahşi Kadın hâlâ hangi kadınlarda yaşıyorsa ve büyüyorsa, hatta parlıyorsa, sorulan "anahtar" sorular olacaktır, sadece kendimize dair içgörü için yararlı bulduklarımızı değil, aynı zamanda kültürümüzle ilgili olanları da. "Dış dünyada gördüğüm bu yasakların arkasında ne var?
Bireyin, kültürün, toprağın, insan doğasının ne iyiliği ya da yararlılığı öldürüldü ya da burada ölmekte olan yalanlar?" Bu hususlar incelendiğinde kadının kendi yeteneklerine göre, kendi yeteneklerine göre hareket etmesi sağlanır. Dünyayı kendi içine almak

ve ona doğru ruhla dolu ve ruh güçlendirici bir şekilde hareket etmek, vahşi bir ruhun güçlü bir eylemidir.

Bu nedenle, kadınların vahşi doğasının korunması ve hatta bazı durumlarda aşırı ihtiyatla korunması gerekir ki, birdenbire kaçırılıp boğazına saplanmasın. Bu içgüdüsel doğayı beslemek, onu barındırmak, büyütmek önemlidir, çünkü en kısıtlayıcı kültür, aile ya da psişe koşullarında bile, derin ve vahşi içgüdüselliğe bağlı kalan kadınlarda çok daha az felç olur. doğa. Bir kadın yakalanırsa ve/veya saf ve itaatkar kalması için kandırılırsa yaralanma olsa da, hala tutsak edenin üstesinden gelmek, ondan kaçmak, ondan kaçmak ve sonunda onu ayırıp kendi yapıcı kullanımları için kullanmak için yeterli enerji kalır. .

Kadınların karanlık adam rüyalarını deneyimleme olasılığının yüksek olduğu başka bir özel örnek daha vardır ve bu, kişinin içsel yaratıcı ateşinin kendi kendine sigara içtiği ve bankaya yattığı, köşede çok az yakıt kaldığı veya beyaz küllerin derinleştiği zamandır. her gün henüz tencere boş kalır.
Bu sendromlar, sanatımızın gazileri olduğumuzda ve ayrıca hediyelerimizi ilk ciddi şekilde dışa doğru uygulamaya başladığımızda bile ortaya çıkabilir. Psişeye yırtıcı bir saldırı olduğunda ortaya çıkarlar ve sonuç olarak orada oturmak, orada durmak veya sevdiğimiz her şeyi gerçekleştirmek için oraya seyahat etmek dışında her şeyi ve her şeyi yapmak için her türlü nedeni buluruz.

Bu durumlarda, karanlık adam rüyası, yürek hoplatan bir korkunun eşlik etmesine rağmen, uğursuz bir rüya değildir. Kişinin kendi psişesindeki yıkıcı bir harekete, kişinin ateşini çalan, vim'ine izinsiz giren, bir yerden, mekandan, zamandan, bölgeden birini soyan şeye uygun ve zamanında uyanma ihtiyacı hakkında çok olumlu bir şey. yaratmak.

Genellikle yaratıcı yaşam yavaşlar veya durur çünkü psişedeki bir şey bizim hakkımızda çok düşük bir fikre sahiptir ve biz orada onu kafasına vurup özgürlük için koşmak yerine ayaklarına kapanıyoruz. Çoğu durumda durumu düzeltmek için gereken şey kendimizi, fikirlerimizi, sanatımızı eskisinden çok daha ciddiye almamızdır. Birçok kuşak boyunca anasoylu (ve babasoylu) yaygın kopuşlar nedeniyle, kişinin yaratıcı yaşamına değer verme işi -yani, vahşi ruhtan çıkan tamamen özgün, güzel ve sanatsal fikirlere ve eserlere değer verme işi- çok yıllık bir konu haline geldi. için
kadın.

Danışma odamda, bazı şairlerin, şiirleri hazineden çok birer çöpmüş gibi, çalışma sayfalarını kanepeye attığını gördüm. Sanatçıların tablolarını oturuma getirdiklerini, içeri girerken kapı çerçevesine vurduğunu gördüm. Bazılarına göre, başkalarının yaratabildiği ve kendilerinin yarattığı öfkelerini gizlemeye çalışan kadınların gözlerindeki yeşil parıltıyı gördüm. sebep, olamaz.

Herhangi bir kadının uydurabileceği tüm bahaneleri duydum: Yetenekli değilim. Önemli değilim. eğitimli değilim. hiçbir fikrim yok.

Nasıl olduğunu bilmiyorum. Ne olduğunu bilmiyorum. Ne zaman bilmiyorum. Ve hepsinden daha ürkütücü olanı: Vaktim yok. Tövbe edene ve bir daha asla yalan söylemeyeceğine söz verene kadar onları her zaman alt üst etmek istiyorum. Ama onları sarsmak zorunda değilim, çünkü rüyalardaki karanlık adam bunu yapacak ve o yapmazsa başka bir rüya aktörü yapacak.

Karanlık adam rüyası korkutucu bir rüyadır ve korkutucu rüyalar çoğunlukla yaratıcılık için çok iyidir; yetenekli metruklar haline getirilmelerine izin verirlerse onlara ne olacağını sanatçıya gösterirler. Bu karanlık adam rüyası, bir kadını tekrar yaratmaya korkutmak için genellikle yeterlidir. En azından kendi rüyalarındaki karanlık adamı aydınlatan işler yaratabilir.

Karanlık adamın tehdidi hepimiz için bir uyarı görevi görüyor - eğer hazinelere dikkat etmezseniz, onlar sizden çalınacaklar. Bu şekilde, bir kadın bu rüyalardan birini veya birkaçını gördüğünde, hediyelerini yeniden değerlendirmenin gerçekleşebileceği inisiyasyon zeminine büyük bir kapının açıldığı anlamına gelir.
Orada, onu adım adım yok eden veya soyan her şey tanınabilir, yakalanabilir ve ele alınabilir.

Bir kadın kendi ruhunun avcısını gözetlemeye çalıştığında ve onun varlığını kabul edip onunla gerekli savaşı yaparsa, avcı psişede çok daha izole ve göze batmayan bir noktaya hareket edecektir. Ancak avcı görmezden gelinirse, kadını sonsuza dek susturma arzusuyla giderek ve derinden nefret ve kıskançlık kazanır.

Machine Translated by Google

Çok sıradan bir düzeyde, esmer erkek ve Mavisakal türü rüyalar gören bir kadının hayatını kendisi kadar olumsuzluklardan arındırması önemlidir.
Yapabilmek. Bazen sınırlamak gerekir

ya da belirli ilişkileri zayıflatın, çünkü bir kadın dışsal olarak derin yaşamına karşı düşmanca veya umursamaz kişilerle çevriliyse, içindeki yırtıcı bundan beslenir ve psişesinde ekstra kas geliştirir ve ona karşı daha fazla saldırganlık geliştirir.

Kadınlar, saldırgana karşı saldırganlık konusunda genellikle ikirciklidir, çünkü bunun "yapsam kahretsin, yapmazsam kahretsin" bir durum olduğunu düşünürler. Eğer kaçmazsa, karanlık adam onun koruyucusu ve o da onun kölesi olur. Eğer kaçarsa, sanki onun sahibiymiş gibi amansızca peşinden koşar. Kadınlar, onları tekrar boyun eğdirmek için peşine düşeceğinden korkarlar ve bu korku rüyalarının içeriğine de yansır.

Bu nedenle, yırtıcıdan gelen tehditlere yanıt olarak kadınların tamamen özgün, yaratıcı, duygulu ve vahşi doğalarını öldürmeleri yaygındır. Bu yüzden Mavisakal'ın mahzeninde kadınlar iskelet ve kadavra olarak yatarlar. Tuzağı öğrendiler, ama çok geç. Bilinç, kutudan çıkış yolu, işkenceden çıkış yolu. Karanlık adamdan uzak olan yoldur. Ve kadınların ona sahip olmak ve onu korumak için dişleriyle tırnağıyla savaşma hakları vardır.

Mavisakal hikayesinde, yırtıcının büyüsüne kapılan bir kadının nasıl uyandığını ve bir dahaki sefere daha akıllıca ondan nasıl kaçtığını görüyoruz. Hikâye, özellikle kadınlar için çekişmeli olan dört gölgeli introjeksiyonun dönüşümü hakkındadır: Vizyon bütünlüğü yok, derin bir içgörüsü yok, özgün sesi yok, kararlı eylemi yok. Yırtıcıyı kovmak için, içeride ne olduğunu görmek için kendimizi ve diğer konuları açmak için kilidini açmalı veya kaldırmalıyız. Gördüklerimize dayanmak için yeteneklerimizi kullanmalıyız. Gerçeğimizi net bir sesle söylemeliyiz. Ve ne olması gerekiyorsa onu yapmak için aklımızı kullanabilmeliyiz.
görürüz.

Bir kadının içgüdüsel doğası güçlü olduğunda, doğuştan gelen yırtıcıyı koku, görme ve işitme yoluyla sezgisel olarak tanır ... varlığını sezer, yaklaştığını duyar ve onu uzaklaştırmak için adımlar atar. İçgüdüleri zedelenmiş kadında, yırtıcı, onun varlığını kaydetmeden önce onun üzerindedir, çünkü dinlemesi, bilmesi ve kavrayışı - özellikle onu iyi olmaya, davranmaya ve özellikle ona karşı kör olmaya teşvik eden içe yansıtmalar yoluyla - bozulur. kötüye kullanılıyor.

Psişik olarak, henüz genç ve bu nedenle saf olmayan, henüz başlamamış olanlar arasındaki farkı söylemek ilk bakışta zordur.

ve içgüdüsel olarak yaralanan kadınlar. İkisi de karanlık avcı hakkında pek bir şey bilmiyor ve bu nedenle ikisi de hala saf. Ama ne mutlu bize ki, bir kadının ruhunun yırtıcı unsuru hareket halindeyken, rüyalarında belirgin izler bırakır. Bu izler sonunda keşfedilmesine, yakalanmasına ve muhafaza edilmesine yol açar.

Hem naif kadının hem de içgüdüleri zedelenmiş kadının tedavisi aynıdır: Sezginizi, iç sesinizi dinleme alıştırması yapın; sorular sor; meraklı ol; ne gördüğünü gör; duyduğunu duy; ve sonra doğru olduğunu bildiğin şeye göre hareket et. Bu sezgisel güçler, doğumda ruhunuza verildi. Belki de yıllarca ve yıllarca kül ve dışkıyla örtülmüştür. Bu dünyanın sonu değil, çünkü bunlar yıkanabilir. Biraz yontma, kazıma ve alıştırma ile algılama gücünüz tekrar bozulmamış durumuna geri getirilebilir.

Bu güçleri psişemizin gölgelerinden alarak, iç veya dış koşulların basit kurbanları olmayacağız. Kültür, kişilik, ruh ya da başka şeyler kadınların giyinmesini ve davranmasını ne kadar talep ederse etsin, başkaları tüm kadınları on dozer dua, refakatçi, yakındaki bir gaggle içinde tutmak isterlerse, bir kadının vücudunu hangi baskılar sıkıştırmaya çalışırsa çalışsın. duygusal bir yaşam, bir kadının kendisi olduğu ve bunun vahşi bilinçaltı tarafından dikte edildiği ve bunun çok, çok iyi olduğu gerçeğini değiştiremezler.

Karanlık adam rüyalarımız olduğunda, her zaman karşıt bir güç olduğunu, yani dengede duran ve bize yardım etmek için bekleyen bir gücün olduğunu hatırlamamız çok önemlidir. Yırtıcıyı dengelemek için vahşi enerjiyi başlattığımızda, tahmin edin hemen kim ortaya çıkıyor? Vahşi Kadın, yırtıcının diktiği çitler, duvarlar veya engellerin üzerinden atlayarak gelir. O, bir retablo gibi duvara asılacak bir ikon değil , dini bir tablo. Her yerde, her koşulda bize gelen canlı bir varlıktır. O ve yırtıcı birbirlerini çok uzun zamandır tanıyorlar. Onu rüyalar, hikayeler, masallar ve kadınların tüm yaşamları boyunca takip ediyor. Nerede olursa olsun, o, çünkü avlarını dengeleyen odur.

Vahşi Kadın, kadınlara duygusal yaşamlarını koruma konusunda ne zaman "hoş" davranmamaları gerektiğini öğretir. Vahşi doğa bilir ki,

Bu durumlarda "tatlı" sadece yırtıcıyı gülümsetir. Duygusal yaşam tehdit edildiğinde, sadece sınır çizmek ve bunu kastetmek kabul edilebilir değil, aynı zamanda gereklidir. Bir kadın bunu yaptığında hayatına uzun süre müdahale edilemez, çünkü neyin yanlış olduğunu hemen anlar ve yırtıcıyı ait olduğu yere geri itebilir. Artık naif değil. O artık bir işaret ya da hedef değil. Ve anahtarın - üstte kaydırmalı küçük olanın - sonunda kanamasını durdurmasına neden olan ilaç budur.

Machine Translated by Google

BÖLÜM 3

Gerçekleri Gözden Çıkarmak: alınması Başlatma Olarak Sezgi

Cebindeki Bebek: Bilge Vasalisa

Sezgi, bir kadının ruhunun hazinesidir. O, bir kehanet aleti gibidir ve içinden tekinsiz bir iç görüşle görülebilen bir kristal gibidir.
Her zaman yanınızda olan, size sorunun tam olarak ne olduğunu söyleyen, sola mı yoksa sağa mı gitmeniz gerektiğini söyleyen yaşlı bir bilge kadın gibidir. Eğer Bilen'in bir formuysa, yaşlı La Que Sabe, Vahşi Kadın.

İçinde büyüdüğüm geleneklerde, kendini adamış hikaye anlatıcıları her zaman psişik bir tepenin altında, hikaye tozunda dizlerine kadar, yüzyıllarca süren kirleri süpürür, kültür ve fetih kaplamalarının altını kazar, bulabildikleri her hikaye frizini ve freskini numaralandırırlardı. Bazen bir hikaye toz haline getirilmiş, bazen kısımlar ve detaylar eksik veya silinmiş, çoğu zaman form bozulmamış ama renk bozulmuş. Ancak yine de, her kazı, sağlam ve bozulmamış bir hikaye bütününü bulma umudunu taşır. Aşağıdaki hikaye tam anlamıyla inanılmaz bir hazinedir.

1 Bana göre, eski Rus masalı "Vasalisa", birkaç temel kemiğin yoldan çıkmış bir kadının inisiyasyon hikayesidir. Çoğu şeyin göründüğü gibi olmadığını anlamaktır. Kadınlar olarak, bir şeyleri koklamak için sezgilerimize ve içgüdülerimize başvururuz. Gerçeği şeylerden koparmak, kendi fikirlerimizden beslenmek, görülecek şeyleri görmek, bilinmesi gerekenleri bilmek, kendi yaratıcı ateşlerimizin koruyucusu olmak ve kendi yaratıcı ateşlerimizin koruyucusu olmak için tüm duyularımızı kullanırız.

tüm doğanın Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüleri hakkında samimi bilgiye sahip olun - bu inisiye olmuş bir kadındır.

Vasalisa'nın ana karakter olduğu taşlar Rusya, Romanya, Yugoslavya, Polonya ve tüm Baltık ülkelerinde anlatılıyor. Bazı durumlarda, masal genellikle "Bilge Wassilissa" olarak adlandırılır. En azından klasik Yunan kültüründen önce gelen eski at-tanrıça kültlerine kadar uzanan arketipsel köklerine dair kanıtlar buluyorum. Bu hikaye, vahşi dişi Tanrı'nın yeraltı dünyasına indüksiyon hakkında asırlık psişik haritalama taşır. İnsan kadınlara Vahşi Kadın'ın birincil içgüdüsel gücü olan sezgiyi aşılamakla ilgilidir.

Burada bükülmüş Vasalisa masalının edebi versiyonunun kalıbı bana Kathé teyzem tarafından verildi. En eski hikaye anlatma araçlarından biriyle başlar,
"Bir zamanlar vardı ve bir zamanlar yoktu ..." [2] Bu paradoksal ifade, dinleyicinin ruhunu, bu hikayenin hiçbir şeyin ilk göründüğü gibi olmadığı dünyalar arasındaki dünyada geçtiği konusunda uyarmak içindir. Öyleyse başlayalım.

=====

vasalise

Bir zamanlar vardı, bir zamanlar yoktu, ölüm döşeğinde yatan genç bir anne, yakındaki kilisenin kutsallığındaki beyaz balmumu güller kadar solgundu. Genç kızı ve kocası, eski ahşap yatağının ucuna oturdular ve Tanrı'nın onu güvenli bir şekilde öbür dünyaya yönlendirmesi için dua ettiler.

Ölen anne Vasalisa'ya seslendi ve kırmızı çizmeli ve beyaz önlüklü küçük çocuk annesinin yanında diz çöktü.

"İşte senin için bir oyuncak bebeğim," diye fısıldadı anne ve kıllı yorgandan Vasalisa'nın kendisi gibi kırmızı çizmeler, beyaz önlük, siyah etek ve her tarafı renkli ipliklerle işlenmiş yelek giymiş minik bir oyuncak bebek çıkardı. .

Machine Translated by Google

"İşte son sözlerim sevgilim," dedi anne. “Yolunu kaybedersen veya yardıma ihtiyacın olursa, bu bebeğe ne yapacağını sor. Size yardım edilecektir. Tutmak bebek her zaman seninle. Ondan kimseye bahsetme. Acıktığında onu besleyin. Bu annemin sana vaadi, sana bahşettiğim güzel kızım."

Ve bununla annenin nefesi, ruhunu topladığı ve dudaklarının arasından çıktığı bedeninin derinliklerine indi ve anne öldü.

Çocuk ve babası çok uzun süre yas tuttular. Ama savaşın altında acımasızca sürülen tarlalar gibi, babanın hayatı da izlerden yeniden yeşerdi ve iki kızı olan bir dul kadınla evlendi. Yeni üvey anne ve kızları kibar bir tonda konuşsalar ve her zaman hanımlar gibi gülümseseler de, Vasalisa'nın babasının algılamadığı, gülümsemelerinin ardında kemirgenden bir şeyler vardı.

Tabii ki, üç kadın Vasalisa ile baş başa kaldıklarında ona eziyet ettiler, onları beklemeye zorladılar, güzel teni lekelensin diye onu odun kesmeye gönderdiler. Ondan nefret ediyorlardı çünkü onda uhrevi bir tatlılık vardı. O da çok güzeldi. Göğüsleri aşağılıklıktan küçülürken göğüsleri bağlıydı. Üvey anne ve üvey kızkardeşler kendi aralarında geceleri sakatat yığınındaki fareler gibiyken, o yardımsever ve şikâyetçi değildi.

Bir gün üvey anne ve üvey kız kardeşler Vasalisa'ya daha fazla dayanamadılar. Ateşi söndürmek için komplo yapalım ve sonra Vasalisa'yı ormana, cadı Baba Yaga'ya, ocağımız için ateş dilenmesi için gönderelim. Ve Baba Yaga'ya ulaştığında, yaşlı Baba Yaga onu öldürecek ve yiyecek."
Ah, hepsi karanlıkta yaşayan şeyler gibi alkışlayıp gıcırdıyordu.

O akşam, Vasalisa odun toplamaktan eve geldiğinde bütün ev karanlıktı. Çok endişeliydi ve üvey annesini sordu:
"Ne oldu; ne pişireceğiz? Karanlığı aydınlatmak için ne yapacağız?”

Üvey anne, “Seni aptal çocuk. Belli ki ateşimiz yok. Ve ben yaşlı olduğum için ormana gidemiyorum. Kızlarım gidemez
çünkü korkuyorlar. Demek Baba Yaga'yı bulmak için ormana gidebilecek ve ateşimizi yeniden başlatmak için bir kömür bulabilecek tek kişi sensin."

Vasalisa masumca yanıtladı, “Pekâlâ, evet, bunu yapacağım” ve yola çıktı. Orman gitgide karardı ve ayaklarının altında sopalar çatırdadı,
onu korkutmak. Önlüğünün uzun, derin cebine uzandı ve oyuncak bebeği oradaydı.

Ölen anne ona vermişti. Ve Vasalisa bebeği cebine attı ve "Sadece bu bebeğe dokunmak, evet, daha iyi hissediyorum" dedi.

Ve yoldaki her yol ayrımında Vasalisa elini cebine attı ve bebeğe baktı. “Peki, sola mı gitmeliyim yoksa sağa mı gitmeliyim?” Oyuncak bebek “Evet” veya “Hayır” veya “Bu taraftan” veya “Bu taraftan” dedi. Ve Vasalisa yürürken bebeğe ekmeğinin bir kısmını verdi ve oyuncak bebekten ne çıktığını hissetti.

Aniden beyaz atlı beyaz bir adam dörtnala geçti ve gün ışığı oldu. Daha ileride, kırmızılı bir adam kırmızı bir ata bindi ve güneş yükseldi.
Vasalisa yürüdü ve yürüdü ve tam Baba Yaga'nın kulübesine geldiği gibi, siyahlar içinde bir binici siyah bir ata bindi ve doğrudan Baba Yaga'nın kulübesine girdi. Hızla gece oldu. Kulübeyi çevreleyen kafatasları ve kemiklerden yapılmış çit, bir iç lastikle parlamaya başladı, bu yüzden ormanın içindeki açıklık ürkütücü bir ışıkla parladı.

Şimdi Baba Yaga çok korkunç bir yaratıktı. Bir arabada, bir arabada değil, kendi kendine uçan havan topuna benzeyen bir kazanda seyahat etti. Bu aracı havaneli şeklinde bir kürekle kürek çekti ve bu arada uzun zaman önce ölmüş bir kişinin saçından yapılmış bir süpürgeyle bulunduğu yerin izlerini süpürdü.

Ve kazan, Baba Yaga'nın yağlı saçları arkasında uçuşarak gökyüzünde uçtu. Uzun çenesi yukarı, uzun burnu aşağı doğru kıvrıldı ve ikisi ortada buluştu. Küçük beyaz bir keçi sakalı vardı ve derisinde kurbağa ticaretinden kalma siğiller vardı. Kahverengi lekeli tırnakları kalındı ve çatılar gibi çıkıntılıydı ve o kadar kıvrılmıştı ki yumruk yapamıyordu.

Daha da tuhafı Baba Yaga'nın eviydi. Devasa, pullu sarı tavuk bacaklarının üzerine oturdu ve kendi başına yürüdü ve bazen kendinden geçmiş bir dansçı gibi kendi etrafında döndü. Kapıların ve kepenklerin sürgüleri insan parmaklarından ve ayak parmaklarından yapılmıştır ve ön kapıdaki kilit, birçok sivri dişe sahip bir burnuydu.

Vasalisa oyuncak bebeğine baktı ve "Aradığımız ev bu mu?" diye sordu. ve oyuncak bebek kendi tarzında, "Evet, aradığınız şey bu" yanıtını verdi. ve ondan önce Baba Yaga kazanında Vasalisa'nın üzerine indi ve ona bağırdı, "Ne istiyorsun ?"

Ve kız titredi. “Büyükanne” Ateş için geliyorum. Evim soğuk... halkım ölecek... Ateşe ihtiyacım var."

Machine Translated by Google

Baba Yaga tersledi, "Ah evet, seni ve insanlarını tanıyorum. Şey, seni işe yaramaz çocuk ... ateşin sönmesine izin verdin. Bu kötü tavsiye edilen bir şey. Ve ayrıca, sana alevi vermem gerektiğini düşündüren ne?"

Vasalisa oyuncak bebeğine danıştı ve çabucak, "Çünkü soruyorum" diye yanıtladı.

Baba Yaga mırıldandı, "Şanslısın. Doğru cevap budur." Ve Vasalisa doğru cevabı verdiği için kendini çok şanslı hissetti. Baba Yaga tehdit etti, "Yapamam benim için iş yapana kadar seni ateşe verebilirim. Bu görevleri benim için yaparsan, ateş sende olacak. Değilse...'' Ve burada Vasalisa, Baba Yaga'nın gözlerinin aniden kırmızı küllere döndüğünü gördü. "Olmazsa çocuğum, öleceksin." Böylece Baba Yaga guruldayarak kulübeye girdi ve yatağına uzandı ve Vasalisa'ya fırında pişirilen şeyi getirmesini emretti. Fırında on kişiye yetecek kadar yiyecek vardı ve Yaga hepsini yemiş, geriye sadece Vasalisa için küçük bir kabuk ve bir yüksük çorba bırakmıştı.

"Giysilerimi yıka, bahçeyi süpür ve evimi temizle, yemeğimi hazırla ve küflü mısırı iyi mısırdan ayır ve her şeyin yolunda olduğunu gör. Daha sonra çalışmanızı incelemek için döneceğim. Yapılmazsa benim bayramım olacaksın. " Ve bununla Baba Yaga, burnu rüzgar çorabı ve saçları yelken gibi, kazanında uçtu. Ve yine gece oldu.

Vasalisa, Yaga gider gitmez oyuncak bebeğine döndü. "Ne yapmalıyım? Bu görevleri zamanında tamamlayabilir miyim?' Oyuncak bebek ona yapabileceğini ve bir şeyler yemesi için güvence verdi. biraz ve uyu. Vasalisa bebeği de biraz besledi, sonra uyudu.

Sabah tüm işi oyuncak bebek yapmıştı ve geriye sadece pişirilecek yemek kalmıştı. Akşam Yaga geri döndü ve hiçbir şey yapılmadı.
Bir bakıma memnun, ama bir kusur bulamadığı için memnun olmayan Baba Yaga, "Sen çok şanslı bir kızsın." diye alay etti. Daha sonra sadık hizmetkarlarını teli öğütmeye çağırdı ve havada üç çift el belirdi ve teli törpüleyip ezmeye başladı. Saman altın bir kar gibi evin içinde uçtu. Sonunda bitti ve Baba Yaga yemeğe oturdu. Saatlerce yemek yedi ve ertesi gün Vasalisa'ya evi tekrar temizlemesini, bahçeyi süpürmesini ve kıyafetlerini yıkamasını emretti.

Yaga, avludaki büyük bir toprak yığınını işaret etti. "O toprak yığınının içinde birçok haşhaş tohumu, milyonlarca haşhaş tohumu var. Ve sabahları istiyorum birbirinden ayrılmış bir yığın haşhaş tohumu ve bir yığın toprak var. Anlıyor musun?"

Vasalisa neredeyse bayılacaktı. "Aman Tanrım, bunu nasıl yapacağım?" Elini cebine attı ve oyuncak bebek fısıldadı, "Merak etme, ben hallederim." O gece Baba Yaga horlayarak uyudu ve Vasalisa... haşhaş tohumlarını... topraktan... toplamaya çalıştı. Bir süre sonra oyuncak bebek ona, "Şimdi uyu. Her şey iyi olacak."

Oyuncak bebek yine bu görevleri yerine getirdi ve yaşlı kadın eve döndüğünde her şey tamamlanmıştı. Baba Yaga burnundan alaycı bir şekilde konuştu. "Pekala! Bunları yapabildiğiniz için şanslısınız." Haşhaş tohumlarının yağını sıkmaya sadık hizmetkarlarını çağırdı ve yine üç çift el belirdi ve bunu yaptı.

Yaga, yahnisinden gelen yağı dudaklarına sürerken, Vasalisa yakınlarda durdu. "Ne bakıyorsun?" havladı Baba Yaga.

"Sana birkaç soru sorabilir miyim, büyükanne?" Vasalisa'ya sordu.

"Sor" diye emretti Yaga, "ama unutma, çok fazla bilgi insanı çok erken yaşlandırabilir."

Vasalisa beyaz atlı beyaz adamı sordu.

"Ah," dedi Yaga sevgiyle, "bu ilk benim Günüm."

"Ya kırmızı atlı kırmızı adam?"

"Ah, bu benim Yükselen Güneşim."

"Ya siyah atlı siyah adam?"

"Ah evet, bu üçüncü ve o benim Gecem."

"Anlıyorum," dedi Vasalisa.

"Gel, gel çocuğum. Daha fazla soru sormak istemez misin?" Yaga'yı yalpaladı.

Machine Translated by Google

Vasalisa belirip kaybolan bir çift eli sormak üzereydi ama oyuncak bebek cebinde bir aşağı bir yukarı zıplamaya başladı, onun yerine Vasalisa "Hayır büyükanne" dedi. Senin de dediğin gibi, çok şey bilmek insanı çok erken yaşlandırabilir.

"Ah," dedi Yaga, başını bir tomurcuk gibi kaldırarak, "sen

Senin yıllarından daha akıllı kızım. Ve nasıl bu hale geldin?"

"Annemin kutsamasıyla," diye gülümsedi Vasalisa.

"Bereket?!" diye bağırdı Baba Yaga. "Bereket mi?! Bu evin etrafında kutsamaya ihtiyacımız yok. Gitsen iyi olur kızım." Vasalisa'yı gecenin içine itti.

"Sana ne diyeceğim, çocuğum. Burada!" Baba Yaga, çitinden ateşli gözlerle bir kafatası aldı ve bir çubuğa koydu. "Burada! Bu kafatasını bir sopayla eve götür sen. Orası! İşte ateşin. Başka bir kelime söyleme. Sadece yolunda ol."

Vasalisa Yaga'ya teşekkür etmeye başladı ama cebindeki küçük oyuncak bebek aşağı yukarı zıplamaya başladı ve Vasalisa ateşi alıp gitmesi gerektiğini anladı. Oyuncak bebek ona hangi yöne gideceğini söylerken yoldaki dönüşleri ve kıvrımları takip ederek karanlık ormanın içinden eve koştu. Vasalisa, kulak, göz, burun ve ağız deliklerinden alevler saçan kafatasıyla ormandan geldi. Aniden ağırlığından ve ürkütücü ışığından korktu ve onu atmayı düşündü. Ama kafatası onunla konuştu ve kendisini sakinleştirmeye ve üvey annesinin ve üvey kardeşlerinin evine doğru devam etmeye teşvik etti. Ve bu yaptı.

Vasalisa evine yaklaştıkça, üvey annesi ve üvey kız kardeşleri pencereden dışarı baktılar ve ormanın içinde garip bir parıltının dans ettiğini gördüler. Yaklaştıkça yaklaştı. Ne olabileceğini hayal bile edemezlerdi. Vasalisa'nın uzun süredir yokluğunun, şimdiye kadar ölmüş olduğu ve kemiklerinin kurtlar tarafından yendiğini düşündüğü ve vermişlerdi.

Vasalisa eve daha da yakınlaştı. Üvey anne ve üvey kızkardeşler onun o olduğunu görünce, üvey annesiz olduklarını söyleyerek ona koştular. Gittiğinden beri yangın çıkıyordu ve ne kadar başlatmaya çalışsalar da hep sönüyordu.

Vasalisa eve zafer kazanmış hissederek girdi, çünkü tehlikeli yolculuğunu atlatmış ve evine ateşi geri getirmişti. Ama sopadaki kafatası üvey kız kardeşlerin ve üvey annenin her hareketini izlemiş ve onları yakmış ve sabaha kötü üçlüyü küle çevirmişti.

Ve işte karşımızda, insanları peri masalından atıp tekrar gerçeğe döndüren ani bir son. Peri masallarında bu türden birçok son vardır. Onlar Boo! dinleyicileri sıradan gerçekliğe geri getirmek için.

Vasalisa, kadınların sezgi gücü üzerindeki kutsamanın anneden kızına, nesilden nesile aktarılmasının hikayesidir.

Nesiller boyunca, bu sezgisel güçler, kullanılmama ve asılsız itibarsızlık suçlamalarıyla gömülen, kadınların içinde gömülü akışlar haline geldi. Bununla birlikte, Jung bir keresinde psişede hiçbir şeyin kaybolmadığını belirtti. Sanırım psişede kaybolan şeylerin hepsinin hala orada olduğundan emin olabiliriz. Aynı şekilde, kadınların içgüdüsel sezgilerinin bu kuyusu asla kaybolmadı ve üzeri örtülen her şey tekrar ortaya çıkarılabilir.

Böyle bir masalın önemini kavramak için, tüm bileşenlerinin tek bir kadının ruhunun karakterizasyonlarını temsil ettiğini anlıyoruz. Dolayısıyla hikayenin tüm yönleri, bir inisiyasyon sürecinden geçen bireysel bir psişeye aittir ve bunları aydınlatır. Başlatma, belirli görevleri tamamlayarak yürürlüğe girer. Bu masalda psişenin tamamlaması gereken dokuz görev vardır. Yaşlı Vahşi Anne'nin yollarından bir şeyler öğrenmeye odaklanırlar.

Bu görevlerin tamamlanmasıyla, bir kadının sezgisi - kadınların yürüdüğü her yere kimin yürüdüğünü bilmek, hayatlarındaki her şeye bakmak ve tüm bunların gerçeğini hızlı bir doğrulukla yorumlamak - kadın psişesine yeniden yerleşir. Amaç, Vahşi Kadın arketipinin özü olan “bilen kadın” dediğimiz bu varlıkla sevgi dolu ve güvene dayalı bir ilişki kurmaktır.

Yaşlı vahşi kadın Tanrıça Baba Yaga'nın ayininde, bunlar inisiyasyonun görevleridir:

İlk Görev—Fazla İyi Annenin Ölmesine İzin Vermek

Hikayenin başında anne ölüyor ve kızına önemli bir miras bırakıyor.

Bir kadının hayatındaki bu aşamanın psişik görevleri şunlardır: Her zaman tetikte olan, gezinen, koruyucu psişik olanı kabul etmek.

Machine Translated by Google

anne, kişinin gelecekteki içgüdüsel yaşamı için merkezi bir rehber olarak yeterli değildir (fazla iyi anne ölür). Kendi başına olma görevini üstlenmek, tehlike, entrika, siyaset konusunda kendi bilincini geliştirmek. Kendi kendine, kendisi için uyanık olmak. Ölmesi gerekenin ölmesine izin vermek. Fazla iyi anne ölürken yeni kadın doğar.

Masalda, sevgili ve iyi anne öldüğünde inisiyasyon süreci başlar. Artık Vasalisa'nın saçına dokunmak için orada değil. Kız olarak tüm yaşamlarımızda, ruhun iyi annesinin -önceki zamanlarda bize uygun ve iyi bir şekilde hizmet eden- fazla iyi bir anneye dönüştüğü, aşırı koruyucu değerleri sayesinde annenin çok iyi bir anneye dönüştüğü bir dönem vardır. yeni zorluklara yanıt vermemizi ve dolayısıyla daha derin gelişmeyi engellemek için.

Olgunlaşmamızın doğal sürecinde, fazla iyi anne giderek daha da incelmeli, biz yeni bir şekilde kendimiz için sinemaya bırakılana kadar küçülmelidir. Her zaman onun sıcaklığının bir özünü korurken, bu doğal psişik geçiş, bizi anne olmayan bir dünyada kendi başımıza bırakır. Fakat bekle. Bu fazla iyi anne ilk bakışta göründüğü gibi değil. Battaniyenin altında kızına vereceği küçük bir oyuncak bebeği var.

Ah, bu figürün altında Vahşi Anne'den bir şeyler var. Ama çok iyi anne bunu tam olarak yaşayamaz, çünkü o sütdişli annedir, her bebeğin sevginin psişik dünyasında bir yer edinmesi için ihtiyaç duyduğu kutsanmış annedir. Bu yüzden, bu fazla iyi anne, bir kızın hayatında belirli bir noktadan sonra yaşayamaz ve etkide bulunamazsa da, burada zürriyetiyle doğruyu yapar. Vasalisa'yı oyuncak bebekle kutsar ve gördüğümüz gibi bu gerçekten büyük bir nimettir.

Aşırı kemerli annenin bu dramatik psikolojik düşüşü, bir kız, ergenlik öncesi dönemin kürklü yuvasından ergenliğin sarsıcı ormanına geçerken meydana gelir. Bununla birlikte, bazı kızlar için, yeni, daha kurnaz, içsel bir anne geliştirme süreci - anneye sezgi denir - o zaman yalnızca yarı yarıya tamamlanmıştı ve bu şekilde yönlendirilen kadınlar, tam bir inisiyasyon deneyimini dilemek ve istemek ve kendilerini yamalamak için yıllarca dolaştılar. ellerinden geldiğince yukarı.

Bir kadının erginlenme sürecinin durdurulması, çeşitli nedenlerle ortaya çıkar; örneğin, kişinin hayatının erken dönemlerinde çok fazla psikolojik zorluk yaşaması gibi.

3 özellikle ilk yıllarda tutarlı “yeterince iyi” bir anne olmadığında. Psişede yeterli gerilim olmadığı için inisiyasyon da durdurulabilir veya tamamlanmayabilir - fazla iyi anne, zorlu bir otun dayanıklılığına sahiptir ve senaryoda "Çıkış aşaması" dese de yapraklarını sallayarak ve kızını aşırı koruyarak yaşamaya devam eder. şimdi kaldı ” Bu durumda, kadınlar genellikle ormana gitmek ve ellerinden geldiğince direnmek için kendilerini çok çekingen hissederler.

Bunlar için olduğu kadar, yaşamın zorluklarının kendilerini derinden sezgisel yaşamlarından uzaklaştırdığı ve yakınmaları genellikle “Kendime bakmaktan çok yoruldum” olan diğer yetişkin kadınlar için de iyi ve bilge bir söz vardır. çare. Yeniden onaylama, yeniden izleme veya yeniden başlama, kadının yaşı ne olursa olsun derin sezgiyi yeniden kuracaktır. Ve bizim için neyin iyi olduğunu bilen, daha sonra neye ihtiyacımız olduğunu bilen ve onu yıldırım hızıyla bilen derin sezgidir...

Vasalisa'nın inisiyasyonu, ölmesi gerekenin ölmesine izin vermeyi öğrenmekle başlar. Bu, artık onu ayakta tutmayan psişe içindeki değerlerin ve tutumların ölmesine izin vermek anlamına gelir. Özellikle incelenecek olan, hayatı fazla güvenli kılan, aşırı korumacı, kadınları bir adım yerine telaşla yürüten uzun süredir devam eden ilkelerdir.

Çocukluğun “pozitif anne”sinin azaldığı ve tutumlarının da ortadan kalktığı dönem her zaman büyük bir öğrenme dönemidir. Tüm yaşamlarımızda, koruyucu psişik anneye haklı olarak yakın kaldığımız bir dönem olmasına rağmen (örneğin, gerçek çocuk olduğumuzda veya bir hastalıktan veya psikolojik veya ruhsal travmadan iyileşme sırasında veya hayatımızın tehlikede olduğu ve sessiz olmak bizi güvende tutacak) ve onun büyük mağazalarını tutsak da

4 yaşam için yardım, tabiri caizse anneleri değiştirmenin de zamanı gelir.

Kendi psişemizdeki koruyucu anneyle fazla uzun süre kalırsak, kendimizi tüm zorlukları engellerken ve dolayısıyla daha fazla gelişmeyi engellerken buluruz. Bir kadının kendisini işkence ve taciz edici durumlara atması gerektiğini hiçbir şekilde tavsiye etmesem de, hayatta ulaşmak istediği ve bu nedenle risk almaya istekli olduğu bir şeyi kendisi için belirlemesi gerektiğini kastediyorum.
Sezgisel güçlerini bu süreçte keskinleştirir.

Kurtlar arasında, bir kurt anne yavrularını emzirirken, o ve onlar tembellik ederek çok zaman harcarlar. Herkes büyük bir köpek yavrusu yığını içinde diğerlerinin üzerine çöker; dış dünya ve zorluklar dünyası çok uzakta. Ancak, kurt anne sonunda yavruları avlanma ve yiyecek arama konusunda eğittiğinde, onlara dişlerini daha sık gösterir, kırılır ve devam etmelerini ister, eğer istediklerini yapmazlarsa onları aşağı iter.

Ve böylece, daha fazla gelişmeyi sürdürmek için, gençken bize çok uygun olan, havada asılı duran içsel anneyi, başka bir tür anneyle, psişik vahşi topraklarda daha da derinlerde yaşayan, hem eskort hem de öğretmen olan bir anneyle değiştiririz. . O sevgi dolu bir anne ama aynı zamanda şiddetli ve talepkar.

Çoğumuz fazla iyi annenin zamanı geldi diye ölmesine izin vermeyiz. Bu fazla iyi anne, en canlı enerjilerimizin yüzey, onunla olmak çok güzel, çok rahat, neden ayrılsın? Çoğu zaman zihnimizde bizi geri durmaya, güvende kalmaya teşvik eden sesler duyarız.

Bu sesler, “Ah, bunu söyleme ” veya “Bunu yapamazsın ” veya “Eh, kesinlikle benim çocuklarımdan biri değilsin [arkadaşlar, akranlar] gibi şeyler söyler.

Machine Translated by Google

bunu yap” ya da “Dışarısı tehlikeli” ya da “Bu sıcak yuvayı terk etmekte ısrar edersen başına ne geleceğini kim bilir” ya da “Kendini küçük düşüreceksin, biliyorsun” ya da daha da sinsidir. "Risk alıyormuş gibi yap ama gizlice burada benimle kal."

Bunların hepsi, psişedeki korkmuş ve oldukça çileden çıkmış fazla iyi annenin sesleridir. Kendine yardım edemez; o ne ise odur. Yine de eğer biz çok iyi anneyle çok uzun süre birleşir, yaşamlarımız ve ifade yeteneklerimiz gölgelere düşer ve güçlü olmak yerine yetersiz kalırız.

Ve daha da kötüsü, canlı bir enerjiyi sıkıştırıp ona yaşama izin vermediğinde ne olur? Yanlış ellerdeki sihirli yulaf lapası tenceresi gibi büyür, büyür ve patlayana kadar büyür! tüm iyiliğini yere döküyor. Bu nedenle, sezgisel psişenin canlanması için havada asılı duran güzel koruyucunun geri çekilmesi gerektiğini görebilmemiz gerekir. Ya da belki daha doğru bir ifadeyle, sonunda kendimizi o güzel, samimi baş başa görüşmeden dışarı itilmiş buluyoruz, bu şekilde planladığımız için değil, tamamen hazır olduğumuz için değil - hiç kimse tamamen hazır olmadığı için değil - çünkü

ormanın kenarında bizi bekleyen bir şey var ve onunla karşılaşmak bizim kaderimiz.

Guillaume Apollinaire şunları yazdı: “Onları kenara çektik ve uçmalarını istedik. Devam ettiler. 'Uçmak!' dedik. Devam ettiler. Biz onları ittik kenar. Ve uçtular."

Kadınların fazla rahat ve fazla güvenli hayatın ölmesine izin vermekten korkması normaldir. Bazen bir kadın çok iyinin korunmasından zevk almıştır. anne ve böylece sonsuza kadar devam etmek istiyor. Bazen endişeli hissetmeye istekli olmalı, yoksa yuvada kalabilirdi.

Bazen bir kadın, kısa bir süre için bile olsa, güvencesiz veya kesinlikten yoksun olmaktan korkar. Köpeklerin tüylerinden daha fazla bahanesi var. Sadece dalmalı ve sonra ne olacağını bilmeden durmalıdır. Onun sezgisel doğasını geri getirecek tek şey bu. Bazen bir kadın diğer yetişkinlere fazla iyi anne olmaya o kadar bağlıdır ki , memelerine , memelerine tutunurlar ve onları terk etmesine izin vermezler. Bu durumda bir kadının onları arka ayağıyla tekmelemesi ve yine de devam etmesi gerekir.

Ve rüya gören psişe, diğer şeylerin yanı sıra, egonun kabul etmediği veya kabul edemediği şeyleri telafi ettiğinden, böyle bir mücadele sırasında bir kadının rüyaları, telafi edici olarak, kovalamacalar, çıkmaz sokaklar, çalışmayan arabalar, tamamlanmamış hamilelikler ile doldurulacaktır. ve hayatın ilerlemediğini gösteren diğer semboller, Bir kadın çok uzun süre çok tatlı ben olmanın bir sonsuzluğu olduğunu içten içe bilir.

Bu nedenle, ruhun her zaman tatlı ve fazla iyi annesinin parıldayan arketipindeki tutuşumuzu gevşetmek ilk adımdır. Emziğin dışındayız ve öğreniyoruz Avlanmak. Bize öğretmek için bekleyen vahşi bir anne var. Ama bu arada ikinci görev, biz onun kullanımlarını öğrenirken bebeği tutmaktır.

İkinci Görev—Kaba Gölgeyi Ortaya Çıkarmak

5 Hikâyenin bu bölümünde, “kötü-çürümüş” üvey aile Vasalisa'nın dünyasına girer ve onun hayatını perişan etmeye başlar. Bu zamanın görevleri şunlardır: Aşırı pozitif anneyi bırakmayı daha da dikkatli bir şekilde öğrenmek. İyi olmanın, tatlı olmanın, kibar olmanın hayatın şarkı söylemesine neden olmayacağını bulmak. (Vasalisa bir köle olur, ama faydası olmaz.) Kişinin kendi gölge doğasını, özellikle benliğin dışlayıcı, kıskanç ve sömürücü yönlerini (üvey anne ve üvey kızkardeşler) doğrudan deneyimlemesi. Bunları kesin olarak kabul etmek. İnsanın en kötü yanlarıyla yapabileceği en iyi ilişkiyi kurmak. Kime öğretildiği ile gerçekte kim olduğu arasında bir baskı oluşmasına izin vermek. Sonunda eski benliğin ölmesine ve yeni sezgisel benliğin doğmasına izin vermeye çalışmak.

Üvey anne ve üvey kız kardeşler, ruhun gelişmemiş ancak kışkırtıcı bir şekilde zalim unsurlarını temsil eder. Bunlar, ego tarafından istenmeyen veya yararlı olmayan ve bu nedenle karanlığa indirilen, kişinin kendi yönleri anlamına gelen gölge unsurlarıdır. Bir yandan, gölge malzemesi oldukça olumlu olabilir, çünkü genellikle bir kadının yetenekleri karanlığa itilir, orada saklanır ve keşfedilmeyi bekler. Öte yandan, göreceğimiz gibi, tüm yeni yaşamı yoğun bir şekilde öldüren veya alıkoyan olumsuz gölge materyali de kişinin kullanımına çevrilebilir. Patladığında ve nihayet onun yönlerini ve kaynaklarını belirlediğimizde, daha güçlü ve daha akıllı hale geliriz. Bu inisiyasyon aşamasında, bir kadın, ruhunun, onu herhangi birinin istediği her şeye uymaya teşvik eden küçük talepleri tarafından taciz edilir. Uyum, tüm kadınlar tarafından kayıt altına alınması gereken şok edici bir kavrayışa neden olur. Yani kendimiz olmak başkaları tarafından sürgün edilmemize neden olurken, başkalarının isteklerine uymak da kendimizden sürgün edilmemize neden olur. Bu ıstırap verici bir gerilimdir ve katlanılması gerekir, ancak seçim açıktır. Vasalisa, onu anlayamayan veya takdir edemeyen bir aile tarafından miras aldığı ve miras aldığı için haklarından mahrumdur. Onlara göre gereksiz biri. Ondan nefret ederler ve söverler. Ona, güvenilmez olan Yabancı gibi davranıyorlar. Masallarda, yabancı ya da toplumdan dışlanmış kişinin rolü genellikle bilen doğaya en derinden bağlı olan kişi tarafından oynanır.

Machine Translated by Google

Üvey anne ve üvey kız kardeşler, kadının ait olduğu kültür tarafından kadının psişesine yerleştirilen yaratıklar olarak anlaşılabilir. Psişedeki üvey aile, "ruh ailesinden" farklıdır, çünkü o, her bir toplumun -sağlıklı ya da değil- kadınlar için beklentilerine göre yapılandırılmış olan psişenin o yönü olan süperegodur. Bu kültürel, yani süperego örtüşmeleri ve emirler, kadınlar tarafından deneyimlenmez.

ruh-Sat psişesinden kaynaklanırlar , ancak sanki “dışarıdan” , doğuştan olmayan başka bir kaynaktan geliyormuş gibi hissedilirler . Kültürel/süperego örtüşmeleri çok olumlu olabilir veya çok zararlı olabilir.

Vasalisa'nın üvey ailesi, hayatın canlılığına giden siniri sıkıştıran bir intra-psişik gangliyondur. "Yapamazsın. Yeterince iyi değilsin. Yeterince cesur değilsin. Aptalsın, yavansın, boşsun. Zamanın yok. Sen sadece basit şeyler için iyisin.
Sadece bu kadarını yapmana izin var, daha fazlasını değil. Öndeyken pes et.” Vasalisa, güçlerinin henüz tam olarak bilincinde olmadığı için, bu şeytani kıvrıma yaşam çizgisinde izin verir. Hayatına yeniden kavuşması için farklı, hayat veren bir şeyin olması gerekir.

Aynı şey bizim için de geçerli. Hikayede Vasalisa'nın çevresinde olup bitenlere ilişkin sezgisinin oldukça zayıf olduğunu ve psişenin babasının da düşmanca ortamı fark etmediğini görebiliriz, kendisi de çok iyidir ve sezgisel gelişimi yoktur. Saf babaları olan kızların uyanmasının genellikle çok daha uzun sürdüğünü belirtmek ilginçtir.

İçimizdeki ve/veya etrafımızdaki üvey aile, başlangıç için pek bir şey olmadığımızı söylediğinde ve etrafımızda dönen zulmü algılamak yerine eksikliklerimize odaklanmamız konusunda ısrar ettiğinde - psişemizden ya da psişemizden gelen zulmü algılamak için biz de sıkışırız. kültür olmadan. Bununla birlikte, bir şeyin içini veya içinden görmek, sezgiyi ve ayrıca gördüklerinin üzerinde durma gücünü gerektirir. Vasalisa gibi, gerektiğinde kibar olmaya çalışabiliriz.

6 bilmek. Anlaşmak için akut içgörüyü bir kenara bırakmamız öğretilmiş olabilir. Bununla birlikte, baskıcı koşullarda sadece iyi olmanın ödülü, daha da kötü muamele görmektir. Bir kadın, kendisi olursa başkalarını yabancılaştıracağını hissetse de, ruh yapmak ve değişim yaratmak için ihtiyaç duyulan şey tam da bu psişik gerilimdir.

Böylece üvey anne ve üvey kız kardeşler Vasalisa'yı uzaklaştırmak için plan yaparlar. Gizlice plan yaparlar, "Ormana git Vasalisa, Baba Yaga'ya git ve eğer hayatta kalırsan, ha ha - ki yapmazsın - o zaman seni kabul edebiliriz." Bunu kendi içinde bir fikir için düşünün. Hem de kadın yolculuğuna başlamış bir durumda. bu inisiyasyon süreci—çemberin

"Öl!" diyen psişedeki doğal yırtıcı. ve “Bah!” ve “Neden pes etmiyorsun?” oldukça otomatik bir temelde, bir kadının içinde yaşadığı kültür ve içinde büyüdüğü aile, psişedeki bu doğal ama ılımlı olumsuz yönü acı verici bir şekilde şiddetlendirebilir.

Örneğin, hediyelerini kabul etmeyen ailelerde yetişen kadınlar, çoğu zaman muazzam büyük arayışlara girerler - defalarca ve nedenini bilmezler. Üç doktoraya sahip olmaları gerektiğini ya da Everest Dağı'ndan baş aşağı asılmaları gerektiğini ya da ailelerine kanıtlamak için her türlü tehlikeli, zaman alıcı ve para yiyici çabayı göstermeleri gerektiğini düşünüyorlar. değere sahipler. "Artık beni kabul edecek misin?
Numara? Tamam (iç çeker), şunu izle.” Üvey aile ganglionları, onu hangi yolla almış olursak olalım elbette bize aittir ve onunla güçlü bir şekilde başa çıkmak bizim işimiz. Bununla birlikte, derin çalışmanın devam etmesi için, kıskanç cadılar korosuna kendi değerini kanıtlamaya çalışmanın anlamsız olduğunu ve göreceğimiz gibi, aslında inisiyasyonu engellediğini görebiliriz.

Vasalisa günlük işleri şikayet etmeden yapar. Şikayet etmeden boyun eğmek kahramanca görünür, ancak aslında biri çok iyi ve diğeri çok talepkar olan iki karşıt doğa arasında giderek daha fazla baskı ve çatışmaya neden olur. Aşırı uyumlu olmakla kendin olmak arasındaki çatışma gibi, bu baskı da iyi bir sonuca varır. Bu ikisi arasında kalan bir kadın iyi durumda ama sonraki adımları atması gerekiyor.

Hikayede, üvey kadınlar filizlenen psişeyi o kadar sıkarlar ki, entrikalarıyla yangın söner. Bu noktada bir kadın psişik yönünü kaybetmeye başlar. Kendini üşümüş, yalnız hissedebilir ve ışığı tekrar geri getirmek için her şeyi yapmaya istekli olabilir. Bu, fazla hoş kadının kendi gücüne indüksiyonunu sürdürmek için ihtiyaç duyduğu sarsıntıdır. Vasalisa'nın Büyük Vahşi Cadı ile tanışması gerektiği söylenebilir çünkü iyi bir korkutmaya ihtiyacı var. İticilerin korosunu bırakıp ormana dalmalıyız. Hem kalmanın hem de gitmenin bir yolu yok.

Vasalisa'nın da bizim gibi, kendisi için neyin iyi neyin kötü olduğunu ayırt edecek bir yol gösterici ışığa ihtiyacı var Etrafında durarak gelişemez.
herkesin bootjack'i olmak. Daha derin duygularını görünmez kılmaya çalışan kadınlar ölüp gidiyor

kendileri. Ateş söner. Askıya alınmış animasyonun acı verici bir şeklidir.

Tersine ve belki de biraz ters bir şekilde, ateş söndüğünde Vasalisa'yı boyun eğmekten kurtarmaya yardımcı olur. Bu onun eski bir yaşam biçiminde ölmesine ve daha eski, daha bilge bir içsel bilgiye dayanan yeni bir yaşama titreyerek adım atmasına neden olur.

Üçüncü Görev—Karanlıkta Gezinmek

Machine Translated by Google

Hikayenin bu bölümünde, ölü annenin mirası—bebek- Vasalisa'yı karanlıkta Baba Yaga'nın evine götürür. Bunlar bu zamanın psişik görevleridir: Derin inisiyasyon (ormana girme) mahalline girmeye rıza göstermek ve kişinin sezgisel gücünde olmanın yeni ve tehlikeli duygu numenini deneyimlemeye başlamak. Gizemli bilinçaltına yön konusunda duyarlılık geliştirmeyi öğrenmek ve yalnızca kişinin iç duyularına güvenmek. Vahşi Anne'ye dönüş yolunu öğrenmek (bebeğin talimatlarını dikkate alarak). Sezgiyi beslemeyi öğrenmek (bebeği beslemek). Hiçbir şey bilmeyen çelimsiz bakirenin daha da fazla ölmesine izin vermek. Gücü bebeğe, yani sezgiye kaydırma.

Vasalisa'nın bebeği Yaşlı Vahşi Anne'nin erzaklarından. Bebekler, içgüdüsel doğanın sembolik hazinelerinden biridir. Vasalisa'nın durumunda, oyuncak bebek hem şiddetli hem de kalıcı olan küçük içgüdüsel yaşam gücü olan la vidacita'yı temsil ediyor. Hangi karmaşanın içinde olursak olalım, içinde saklı bir hayat yaşıyor.
biz.

Yüzyıllar boyunca insanlar oyuncak bebeklerin hem kutsallık hem de mana yaydığını hissettiler. [1]Kişiler üzerinde etkili olan, onları ruhsal olarak değiştiren müthiş ve zorlayıcı bir mevcudiyet. Örneğin, rustik şifacılar arasında, mandrake kökü, insan vücuduna benzerliği, köklerin kolları ve bacakları ve bir kafa için bir boğumlu olması nedeniyle övülür.

Büyük bir ruhsal güçle yüklü olduğu söylenir. Bebeklerin, yapımcıları tarafından hayatla aşılandığına inanılıyor. Bazıları ayinlerde, ritüellerde, hoodoo, aşk büyülerinde ve genel yaramazlıklarda kullanılır. Panama açıklarındaki Cuna adalarında yaşarken, küçük ahşap figürleri, birinin kendi gücünü hatırlatmak için otorite işaretleri olarak kullanıldı.

Dünyanın her yerindeki müzeler kilden, tahtadan ve metalden yapılmış idoller ve heykelciklerle dolup taşıyor. heykelcikler

Paleolitik ve Neolitik zamanlardan kalma bebeklerdir. Sanat galerileri bebeklerle dolu. Modern sanatta, Segal'in gerçek boyutlu gazlı bezle sarılmış mumyaları oyuncak bebeklerdir. Etnik bebekler, demiryolu hediyelik eşya dükkanlarını ve ana eyaletler arasındaki benzin istasyonlarını dolduruyor. Kraliyet arasında, bebekler eski zamanlardan beri iyi niyet göstergesi olarak hediye olarak verilmiştir. Dünyanın her yerindeki rustik kiliselerde aziz bebekleri var. Aziz bebekleri sadece düzenli olarak yıkanmak ve el yapımı giysilerle giydirilmekle kalmaz, aynı zamanda Tarlaların ve insanların durumunu görsünler ve insanlar adına cennetle şefaat etsinler diye yürürler."

Bebek sembolik homunculi, küçük hayattır. [8] Mukaddes olan, insanlarda gömülü olanın sembolüdür . Orijinal Benliğin küçük ve parlak bir kopyasıdır. Yüzeysel olarak, sadece bir oyuncak bebek. Ama tersine, daha büyük ruh-Benliğin tüm bilgisini taşıyan küçük bir ruh parçasını temsil eder . Oyuncak bebekte, Bilen'in, yaşlı La Que Sabe'nin küçücük sesi var .

Bebek, cin, elf, peri, peri ve cüce sembolleriyle ilgilidir. Masallarda bunlar , psişe kültürü içinde derin bir bilgelik nabzını temsil eder. Onlar yorulmak bilmeyen, kurnazca ve iç işlerle uğraşan yaratıklardır . Psişe, uyuduğumuzda bile çalışır, özellikle uyuduğumuzda, hatta neyi canlandırdığımızın tam olarak bilincinde olmadığımızda bile .

Bu şekilde oyuncak bebek, kadın olarak bizlerin iç ruhunu temsil eder; iç mantığın, içsel bilmenin ve içsel bilincin sesi . Oyuncak bebek, peri masallarında belirip kahramanın kulağına fısıldayan , gizli düşmanı ve bu konuda ne yapması gerektiğini ortaya çıkaran küçük kuş gibidir . Bu, içindeki küçük varlık olan homunculus'un bilgeliğidir . Kendi başına görünmeyen, ancak her zaman erişilebilir olan yardımcımızdır.

Bir annenin kızına, kendi sezgilerinin doğruluğuna dair güvenilir bir duygudan daha büyük bir nimet veremez. Sezgi, ebeveynden çocuğa en basit şekilde aktarılır: "İyi bir karara sahipsiniz. Bütün bunların arkasında ne gizlidir sence?" Sezgiyi mantıksız, hatalı bir tuhaflık olarak tanımlamak yerine, gerçekten ruh-sesinin konuşması olarak tanımlanır. Sezgi, çoğu fayda için gidilecek yönleri algılar. Kendini korur, kavrayışı vardır

altında yatan güdü ve niyettir ve psişede en az parçalanmaya neden olacak şeyi seçer.

Süreç peri masalında benzer. Vasalisa'nın annesi, bebeği Vasalisa'yı birbirine bağlayarak kızına büyük bir nimet vermiştir. Kişinin sezgisine bağlı olması, ne olursa olsun ona güven duymayı teşvik eder. Bir kadının yol gösterici tutumunu "ne olacak, olacak"dan "göreceğim her şeyi göreyim"e değiştirir.

Bu vahşi sezgi kadınlar için ne yapar? Kurt gibi, sezginin de nesneleri açıp sabitleyen pençeleri vardır, kişiliğin kalkanlarının arasından görebilen gözleri vardır, sıradan insanların duyamayacağı kadar işitebilen kulakları vardır. İle birlikte

1 Bir kadının kurnaz ve hatta ön-bilinçli bir hayvanın bilincini edindiği bu müthiş psişik araçlar, onu derinleştirir.

Machine Translated by Google

kadınlık ve dış dünyada güvenle hareket etme yeteneğini keskinleştirir.

Yani şimdi Vasalisa ateşi yeniden alevlendirmek için bir kor kazanma yolunda. Karanlıkta, vahşi doğada ve oyuncak bebekten gelen iç sesi dinlemekten başka bir şey yapamıyor . Bu ilişkiye güvenmeyi öğreniyor ve bir şey daha öğreniyor: bebeği beslemeyi öğreniyor.

Sürekli olarak beslenmesi ve çevremizi tarama taleplerimize yanıt vermesi için bir sezgi neyi besler? İnsan onu hayatla besler - onu dinleyerek hayatla beslenir. Alacak kulağı olmayan bir ses ne işe yarar? Bir kadının, Bilen Olan La Que Sabe'in sesini duymadığı ve ona güvenmediği sürece, megatropolisin veya günlük yaşamın vahşi doğasında ne işe yarar ?

Kadınların bunu yüz kere olmasa da bin kere söylediğini duydum: “Sezgilerimi dinlemem gerektiğini biliyordum. Şunu şöyle yapmamam gerektiğini hissettim ama dinlemedim.” Derin sezgisel benliği, onu dinleyerek ve tavsiyelerine göre hareket ederek besleriz. Kendi başına bir şahsiyettir, içsel kadının psişik diyarında yaşayan sihirli, oyuncak bebek boyutunda bir varlıktır. Bu şekilde vücuttaki kaslar gibidir. Bir kas kullanılmazsa, sonunda kurur. Sezgi aynen böyledir: yemeksiz, işsiz, körelir.

Bebeğin beslenmesi, Vahşi Kadın arketipinin temel bir döngüsüdür - gizli hazinelerin koruyucusu olan o.
Vasalisa bebeği iki şekilde besler, ilki biraz ekmekle, bebek için biraz hayatla.

bu yeni psişik girişim ve ikinci olarak, Yaşlı Vahşi Anne Baba Yaga'ya giden yolu bularak. Her dönüşte ve yoldaki her çatalda bebeği dinleyerek oyuncak bebek hangi yolun “ev/*

Oyuncak bebek ve Vasalisa arasındaki ilişki, bir kadın ve sezgisi arasındaki bir tür empatik büyüyü sembolize eder. Kadından kadına verilmesi gereken şey, bu mübarek bağlama, imtihan ve sezginin beslenmesidir. Vasalisa gibi bizler de yolun her dönüşünde içimizden dinleyerek sezgisel doğamızla olan bağımızı güçlendiriyoruz. "Bu taraftan mı yoksa bu taraftan mı gitmeliyim?
Kalmalı mıyım yoksa gitmeli miyim? Direnmeli miyim yoksa esnek mi olmalıyım? Kaçmalı mıyım, yoksa doğru mu? Bu kişi, olay, girişim doğru mu yanlış mı?”

Bir kadın ile onun vahşi sezgisi arasındaki bağın kopması, genellikle sezginin kendisinin kopması olarak yanlış anlaşılır.
Gerçek bu değil. Bozulan sezgi değil, daha çok sezgi üzerindeki anasoylu kutsamadır, bir kadın ile onun soyundan gelen tüm dişiler arasında sezgisel güvenin devredilmesidir - bu uzun kadın ırmağıdır.
baraj. [10] Bir kadının sezgisel bilgeliğini kavraması sonuç olarak zayıf olabilir, ancak egzersizle geri gelecek ve eski haline gelecektir.
tam olarak ortaya çıktı. [11]

Bebekler tılsım görevi görür. Tılsımlar, hissedilen ama görülmeyen, öyle olan ama hemen belli olmayan şeylerin hatırlatıcılarıdır.
Oyuncak bebek imgesinin tılsımlı nümeni bize hatırlatır, anlatır, önümüzü görür. Bu sezgisel işlev tüm kadınlara aittir.
Bu, kitlesel ve temel bir alıcılıktır. Bir zamanlar klasik psikolojide övüldüğü gibi, yani pasif bir kap olarak alıcılık değil. Ancak kadınların iliklerine kadar
işleyen derin bir bilgeliğe anında erişime sahip olmak gibi alıcılık.

Dördüncü Görev—Vahşi Cadı ile Yüzleşmek

Hikayenin bu bölümünde Vasalisa, Yabani Cadı ile yüz yüze tanışır. Bu toplantının görevleri şunlardır: Korkunç Vahşi Tanrıça'nın yüzüne tereddüt etmeden dayanabilmek; yani, şiddetli annenin imagosuyla yüzleşmek (Baba Yaga ile buluşma). Vahşi olanın esrarengiz, tuhaf, “ötekiliği”ne aşina olmak (bir süre Baba Yaga'nın evinde ikamet etmek). Değerlerinden bazılarını hayatımıza katmak, böylece kendimiz iyi bir şekilde biraz çocuk olmak (yemeklerini yemek).
Büyük güçle -başkalarında ve ardından kendi gücüyle- yüzleşmeyi öğrenmek . Kırılgan ve fazla tatlı çocuğun daha da geride ölmesine izin vermek.

Baba Yaga, tavuk budu üzerine çömelmiş bir evde yaşıyor. Aklına geldiğinde döner ve döner. Rüyalarda ev sembolü, bir kişinin hem bilinçli hem de bilinçsiz olarak yaşadığı psişik alanın organizasyonu hakkında yorum yapar. İronik olarak, bu hikaye telafi edici bir rüya olsaydı, eksantrik ev öznenin, bu örnekte Vasalisa'nın fazla dikkat çekici olmadığı, yolun ortasında olduğu ve ne olduğunu bulmak için dönüp dönmesi gerektiği sonucuna varırdı. arada bir çılgın bir tavuk gibi dans etmeyi severim.

Machine Translated by Google

Şimdi, Yaga'nın evinin içgüdüsel dünyaya ait olduğunu ve Vasalisa'nın kişiliğinde bu öğeye daha fazla ihtiyacı olduğunu görebiliyoruz. Bu tavuk bacaklı ev biraz hippi-hop dansında dolaşıyor, hatta dönüyor. Bu ev canlı, coşkulu, neşeli bir yaşamla dolu. Bu nitelikler, Vahşi Kadın'ın arketip ruhunun ana temelleridir; evlerin dans ettiği, havan gibi cansızların kuşlar gibi uçtuğu, yaşlı kadının büyü yapabildiği, hiçbir şeyin göründüğü gibi olmadığı, ancak çoğunlukla başlangıçta göründüğünden çok daha iyi olduğu neşeli ve vahşi bir yaşam gücü. .

Vasalisa, düzleştirilmiş sıradan bir kişilik olarak adlandırabileceğimiz şeyle başladı. Bir rutinimiz olana kadar sürünen sadece bu “hiper-normallik”.

13 hayat ve gerçekten anlamımızın olmadığı cansız bir hayat. Bu, sezginin ihmal edilmesini teşvik eder ve bu da psişede ışık eksikliğine neden olur. O zaman bir şeyler yapmalıyız, ormana gitmeli, korkunç kadını bulmalıyız, yoksa bir gün caddede başımızı sallarken bir rögar kapağı açılacak ve şşşşt , bizi fırlatacak bilinçsiz bir şey kapacak. bizi bir paçavra gibi - neşeyle ya da başka türlü, çoğunlukla başka türlü, ama

14
iyi sonuç.

Sezgisel bebeğin orijinal tatlı anne tarafından verilmesi, Eski Vahşi Olan tarafından yapılan görev verme ve testler olmadan eksik kalır. Baba Yaga, içgüdüsel ve entegre ruhun iliğidir. Bunu, daha önce olup bitenler hakkındaki bilgisinden biliyoruz. "Ah evet" diyor Vasalisa

15 geliyor, “Seni ve halkını tanıyorum.” Ayrıca, Günlerin Anası ve Anne Nyx (Gece Ana, Yaşam/Ölüm/ Yaşam Tanrıçası) olarak diğer enkarnasyonlarında olduğu gibi, yaşlı Baba Yaga gökyüzünün ve yerdeki varlıkların koruyucusudur: Gündüz, Yükselen Güneş ve Gece. Onlara “Günüm, Gecem” diyor.

Baba Yaga ürkütücüdür, çünkü aynı anda hem yok etme gücünü hem de yaşam gücünün gücünü temsil eder. Yüzüne bakmak görmektir
vajina dişleri, kandan gözler, mükemmel bir yeni doğan çocuk ve meleklerin kanatları bir arada.

Ve Vasalisa orada duruyor ve bu vahşi Anne ilahiyatını, bilgeliğini, siğilleri ve hepsini kabul ediyor. Bu masalda tasvir edilen Yaga'nın en dikkat çekici yönlerinden biri, tehdit etse de adil olmasıdır. Vasalisa saygısını gösterdiği sürece Vasalisa'yı incitmez. Büyük güç karşısında saygı çok önemli bir derstir. Bir kadın gücün karşısında durabilmelidir çünkü eninde sonunda bu gücün bir kısmı onun olacaktır. Vasalisa, Baba Yaga'ya itaatsizce , böbürlenmeden ya da palavralarla dolu olmadan, ne kaçar ne de saklanarak bakar. Kendini dürüstçe ve tıpkı kendisi gibi sunar.

Pek çok kadın “İyi-Güzel” komplekslerinden kurtuluyor, burada nasıl hissederlerse hissetsinler, onlara kim saldırırsa saldırsın, neredeyse şişmanlayacak kadar tatlı tepkiler veriyorlar. Gündüzleri nazikçe gülümsemiş olsalar da, geceleri vahşiler gibi dişlerini gıcırdatıyorlar - ruhlarındaki Yaga kendini ifade etmek için savaşıyordu.

Kadınlardaki bu fazla hoş aşırı uyum, genellikle haklarından mahrum bırakılmaktan umutsuzca korkulduğunda veya “gereksiz” bulunduğunda ortaya çıkar. Duyduğum en dokunaklı iki rüya, kesinlikle daha az uysal olması gereken genç bir kadınla ilgiliydi. İlk rüyası, kendisine bir fotoğraf albümü miras kalmasıydı - "Vahşi Anne" resimlerinin olduğu özel bir albüm. Ne kadar mutluydu, ta ki bir sonraki hafta rüyasında benzer bir albüm açtığını ve ona bakan korkunç bir yaşlı kadın olduğunu görene kadar. Cadı yosunlu dişlere sahipti ve çenesinden aşağı siyah betel suyu akıyordu.

Rüyası, çok tatlı olmaktan kurtulan kadınların tipik bir örneğidir. İlk rüya vahşi doğanın bir tarafını gösterir - iyi huylu ve cömert ve onun dünyasında iyi olan her şey. Ama yosunlu Vahşi Kadın ona sunulduğunda, şey, ah, uh, ee... Bunu bir süreliğine erteleyebilir miyiz? Cevap hayır.

Bilinçaltı, parlak bir şekilde, bu hayalpereste, sadece fazla hoş kadının iki dişli ön gülümsemesi olmayan yeni bir yaşam tarzı hakkında bir fikir sunuyor. İçimizdeki bu vahşi ve yaratıcı güçle yüzleşmek, yeraltındaki dişiliğin sayısız yüzüne erişmektir. Bunlar doğuştan bize aittir ve hangisi bize en iyi hizmet ediyorsa, hangi zamanda olursa olsun orada yaşamayı seçebiliriz.

Bu başlangıç dramında. Baba Yaga, cadı kılığında içgüdüsel bir doğadır. Vahşi kelimesi gibi, cadı kelimesi de aşağılayıcı olarak anlaşılmaya başlandı, ancak uzun zaman önce hem yaşlı hem de genç kadın şifacılara verilen bir isimdi, cadı kelimesi nüktedan türemiş, bilge anlamına gelen kelime.
Bu, yalnızca tek Tanrı dini imajını taşıyan kültürlerin, Tanrı'yı evrenin ve onun tüm fenomenlerinin çoklu dini imajları aracılığıyla anlayan eski panteist kültürleri boğmaya başlamasından önceydi. Ancak ne olursa olsun, canavar, cadı, vahşi doğa ve kültürün kadınların psişelerinde korkunç bulduğu diğer kritikler ve bütünleyici yönler, kadınların çoğu zaman geri almak ve yüzeye çıkarmak için en çok ihtiyaç duyduğu çok kutsanmış şeylerdir.

Kadınların gücü konusunda çok sayıda literatür erkeklerin kadınların gücünden korktuğunu belirtmektedir. Her zaman haykırmak istiyorum, “Tanrı'nın Annesi! Pek çok kadın, kadınların gücünden korkuyor.” Çünkü eski dişil nitelikler ve güçler çok geniştir ve ürkütücüdür . Eski Vahşi Güçler ile ilk kez yüz yüze geldiklerinde hem erkeklerin hem de kadınların endişeli bir bakış atıp izler bırakmaları anlaşılabilir bir durumdur; tek gördüğünüz uçan pençe yastıkları ve korkmuş kuyruklar.

Eğer erkekler buna dayanmayı öğrenecekse, şüphesiz kadınlar da buna dayanmayı öğrenmelidir. Erkekler kadınları anlayacaklarsa, kadınlar onlara vahşi dişinin konfigürasyonlarını öğretmek zorunda kalacaklar. Bu amaçla, psişenin rüya yapma işlevi, Yaga ve

Machine Translated by Google

tüm kohortları, rüya zamanı boyunca geceleri kadınların yatak odalarına giriyor. Şanslıysak, Yaga geniş ayak izlerini başucumuzun başucundaki halıda bırakacaktır. Onu tanımayanları görmeye gelecek. İnisiyasyonlarımıza geç kalırsak, neden onu ziyarete gelmediğimizi merak eder ve bunun yerine gece rüyalarında bizi ziyarete gelir.

Birlikte çalıştığım bir kadın, bir restoran menüsünde asla bulamayacağınız şeyleri mutlu bir şekilde yiyen uzun yırtık gecelikler içinde kadınların hayalini kurdu. Başka bir kadın, rüyasında, küvetin "görebilmesi" için rüyayı gören kişi bir duvarı devirmediği takdirde borularını sallayan ve onları patlatmakla tehdit eden eski bir pençe ayaklı küvet şeklinde yaşlı bir kadın gördü. Üçüncü bir kadın, rüyasında üç kör yaşlı kadından biri olduğunu gördü, ancak sürücü ehliyetini kaybetmeye devam etti ve onu aramak için grubundan ayrılmaya devam etmek zorunda kaldı - bir bakıma, sürücü ile özdeşleşmekte güçlük çektiği söylenebilir. Üç Kader—ruhta yaşamı ve ölümü yönlendiren güçler. Ama zamanla o da buna dayanmayı, bir zamanlar korktuğu şeye, kendi vahşi doğasına yakın durmayı öğrendi.

Rüyalardaki tüm bu yaratıklar, rüya gören kadına kendi temel benliğini hatırlatır: Yaga Benliği, Yaşam/Ölüm/Hayat Ana'nın esrarengiz ve yoğun gücü.
Evet, Yagalı olmanın iyi olduğunu ve buna dayanabilmemiz gerektiğini söylüyoruz. Güçlü olmak kasları filizlendirmek ve esnemek demek değildir. Bu, kaçmadan kendi uyuşukluğuyla tanışmak, vahşi doğayla kendi tarzında aktif olarak yaşamak demektir. Öğrenebilmek, bildiklerimize dayanabilmek demektir. Ayakta durmak ve yaşamak demektir.

Beşinci Görev—Rasyonel Olmayana Hizmet Etmek

Hikâyenin bu bölümünde Vasalisa, Baba Yaga'dan ateş istedi ve Yaga da kabul eder - ancak bunun karşılığında Vasalisa onun için bazı ev işleri yaparsa. Bu öğrenme zamanının psişik görevleri şunlardır: Cadı ile kalmak; kadın ruhunun büyük vahşi güçlerine alışmak.
Onun (sizin) gücünü ve içsel arınma güçlerini tanımaya geliyor; kirletme, ayırma, besleme, enerji ve fikir oluşturma (Yaga'nın kıyafetlerini yıkamak, onun için yemek pişirmek, evini temizlemek ve öğeleri sıralamak).

Çok uzun zaman önce, kadınlar yaşam ve ölümün ritimlerine derinden dahil oldular. Doğumun taze kanından gelen keskin demir kokusunu teneffüs ettiler. Ölülerin soğuyan bedenlerini de yıkadılar. Modern kadınların psişeleri, özellikle endüstriyel ve teknolojik kültürlerden gelenler, çoğu zaman bu yakın plan ve uygulamalı kutsanmış ve temel deneyimlerden yoksundur. Fakat

Acemilerin yaşam ve ölüm döngülerinin hassas yönlerine tam olarak katılmasının bir yolu vardır.

Vahşi Ana Baba Yaga, bu konularda danışabileceğimiz öğretmenimizdir. Ruh evinin düzenlenmesini emreder. Egoya sihrin olabileceği, neşenin yapılabileceği, iştahın bozulmadığı, işlerin zevkle başarıldığı alternatif bir düzen aşılar. Baba Yaga, Öz'e sadık olmanın modelidir. Hem ölümü hem de yenilenmeyi öğretir.

Masalda Vasalisa'ya vahşi dişinin psişik evine nasıl bakılacağını öğretir. Baba Yaga'nın kıyafetlerini yıkamak muhteşem bir semboldür. Eski ülkelerde ve bugün hala elbiselerini yıkamak için nehre inilir ve orada kumaşı yenilemek için zamanın başlangıcından beri insanların yaptığı ayinsel abdestler alınır. Bu, psişenin tüm yapısının temizlenmesi ve arınması için çok güzel bir semboldür.

Mitolojide dokuma kumaş, Hayat/Ölüm/Hayat annelerinin eseridir. Örneğin Doğu'da Üç Kader vardır: Clotho, Lache sis ve Atropos. Batıda , Diñé'ye (Navajo) erf dokuma hediye eden Örümcek Kadın Na'ashjé'ii Asdzáá vardır. Bu Hayat/Ölüm/Hayat anneleri kadınlara neyin ölmesi gerektiğine ve neyin yaşayacağına, neyin atılacağına, neyin içine dokunulacağına dair duyarlılığı öğretir. Masalda Baba Yaga, Vasalisa'yı bu dokumayı getirmesi için çamaşır yıkamasını, Yaşam/Ölüm/Yaşam Tanrıçası tarafından açıklığa, bilince bilinen kalıplar; onları işlemek, yıkamak, yenilemek.

Bir şeyi yıkamak zamansız bir arınma ritüelidir. Sadece arındırmak değil, aynı zamanda -Latin vaftizinden gelen vaftiz gibi- ıslatmak, manevi bir nümen ve gizemle nüfuz etmek anlamına da gelir. Masalda yıkama ilk görevdir. Giymekten gevşemiş olanı tekrar germek demektir. Giysiler bizim gibidir, zaman geçtikçe fikirlerimiz ve değerlerimiz gevşeyene kadar yıpranır ve yıpranır. Yenileme, canlandırma suda, gerçekten doğru olarak kabul ettiğimiz, gerçekten kutsal saydığımız şeyin yeniden keşfinde gerçekleşir.

Arketipsel sembolizmde, giyim , kamusal kazanımlarımızın ilk görünümü olan kişiyi temsil eder. Persona, başkalarının bilmesini sağlayan bir tür kamuflajdır.
sadece bizim hakkımızda bilmelerini istediğimiz şeyleri ve

başka bir şey yok. Ancak, cantadoras y cuentistas y curanderas, şifacılar tarafından iyi bilinen, tüm Mezo Amerikan ayinlerinde bulunan, persona'nın daha eski bir anlamı vardır . Kişi sadece arkasına saklanacak bir maske değil, sıradan kişiliği gölgede bırakan bir varlıktır. Bu anlamda kişilik
veya maske, rütbe, erdem, karakter ve otoritenin bir işaretidir. O, ustalığın dışa dönük göstergesi, dışa dönük göstergesidir.

Machine Translated by Google

Bir kadının, ormanın büyük Yaga'sının otorite giysisi olan kişiliğini temizlemesini gerektiren bu inisiyatif görevini çok seviyorum. İnisiye, Yaga'nın kıyafetlerini yıkayarak, kişinin dikişlerinin nasıl dikildiğini, önlüklerin hangi desenleri aldığını görecektir. Yakında kendisi de bunlardan bir miktar alacak

Hayatı boyunca şekillendirdiği diğer kişilerin arasında dolabına yerleştireceği 17 kişi.

Yaga'nın güç ve otorite izlerinin -kıyafetlerinin- kendisinin psikolojik olarak biçimlendirildiği gibi yapıldığını hayal etmek kolaydır: güçlü, dayanıklı. Çamaşırını yıkamak, bu nitelikler bileşimine tanık olmayı, incelemeyi ve üstlenmeyi öğrendiğimiz bir metafordur. Varlığın liflerini yıkayan bir arınma yoluyla içgüdüsel psişeyi nasıl ayıracağımızı, onaracağımızı ve yenileyeceğimizi öğreniriz .

Vasalisa'nın bir sonraki görevi kulübeyi ve avluyu süpürmektir. Doğu Avrupa masallarında süpürgeler genellikle ağaçlardan ve çalılardan ve bazen de sırım gibi bitkilerin köklerinden yapılır. Vasalisa'nın işi, bitki maddesinden yapılmış bu nesneyi, yeri enkazdan uzak tutmak için zeminleri ve avluyu süpürmektir. Bilge bir kadın psişik çevresini düzenli tutar. Bunu, temiz bir kafa tutarak, işi için net bir yer tutarak, işini tamamlamaya çalışarak başarır.

18 fikir ve proje.

Birçok kadın için bu görev, her gün tefekkür için bir zaman ayırmalarını, kağıt, kalem, boya, aletler, konuşmalar, zaman, sadece bu iş için olan özgürlüklerle açıkça kendilerine ait bir yaşam alanı için temizlemelerini gerektirir. Pek çokları için psikanaliz, tefekkür, dolayım, yalnızlık ve diğer iniş ve dönüşüm deneyimleri, iş için bu özel zamanı ve yeri sağlar. Her kadının kendi tercihleri, kendi yolu vardır. Bu iş Baba Yaga'nın kulübesinde yapılabilirse, çok daha iyi. Kulübenin yakınında bile uzakta olmaktan iyidir. Her halükarda, kişinin vahşi yaşamı düzenli olarak düzenlenmelidir.
Yılda bir veya birkaç gün için oraya gitmek yeterli değildir.

Ama Vasalisa'nın süpürdüğü yer Baba Yaga'nın kulübesi olduğu için, çünkü bu Baba Yaga'nın avlusu olduğu için, aynı zamanda sıra dışı fikirleri açık ve düzenli tutmaktan da bahsediyoruz. 19 Bu fikirler, alışılmadık, mistik, duygulu ve tekinsiz olanları içerir.

Öncülleri süpürmek, yalnızca yüzeysel olmayan hayata değer vermeye başlamak değil, aynı zamanda düzenine özen göstermek demektir . Bazen kadınların duygusal iş konusunda kafası karışır ve orman tarafından geri alınana kadar mimarisini ihmal eder. Yavaş yavaş, psişenin yapıları , sonunda psişenin bilinçaltında gizli bir arkeolojik harabe olana kadar aşırı büyür. Döngüsel ve kritik bir süpürme bunun olmasını engelleyecektir. Kadınlar alanı temizlediğinde , vahşi doğa daha iyi gelişecek.

Baba Yaga için yemek pişirmek için, kelimenin tam anlamıyla soruyoruz: Kişi Baba Yaga'yı ruhtan nasıl besler , bu kadar vahşi bir Tanrıçayı ne besler? İlk olarak, Yaga için yemek pişirmek için ateş yakar - bir kadın ateşli, tutkuyla, kelimelerle, fikirlerle, gerçekten sevdiği her neyse onu arzulamaya istekli olmalıdır . Aslında pişirmeye neden olan bu tutkudur ve bir kadının orijinal madde fikirleri pişirilir. Yaga için yemek pişirmek için, kişinin yaratıcı yaşamının altında tutarlı bir ateş olduğunu ayarlaması gerekir.

Vahşi Benliği beslemek için pişirme sürecini daha yakından izleseydik, işimizin altındaki ateşi izlemekte daha ustalaşırsak çoğumuz daha iyisini yapardık . Çok sık tencereden, fırından uzaklaşıyoruz . İzlemeyi unutuyoruz, yakıt eklemeyi, karıştırmayı unutuyoruz. Yanlışlıkla, ateşin ve yemek pişirmenin , zavallı şey devrilmeden önce sekiz ay boyunca susuz kalabilen o alıngan ev bitkilerinden biri gibi olduğunu düşünüyoruz. Öyle değil. Ateş dayanır, izlemeyi gerektirir , çünkü alevin sönmesine izin vermek kolaydır . Yaga beslenmeli. Aç kalırsa ödemesi gereken bir cehennem var .

Dolayısıyla, vahşi ruhu sürekli besleyen şey, yeni ve tamamen orijinal şeylerin, yeni yönelimlerin , kişinin sanatına ve işine bağlılıklarının pişirilmesidir . Aynı şeyler Yaşlı Vahşi Anneyi besler ve psişelerimizde ona güç verir. Ateş olmadan , büyük fikirlerimiz, orijinal düşüncelerimiz, özlemlerimiz ve

özlemler pişmeden kalır ve herkes doyumsuzdur. Öte yandan, ateş içeren yaptığımız her şey onu memnun edecek ve hepimizi besleyecektir.

Kadınların gelişiminde, tüm bu “ev işleri”, yemek pişirme, yıkama, süpürme hareketleri olağanın ötesinde bir şeyi nicelleştirir.
Tüm bu metaforlar, ruh yaşamını düşünmenin, ölçmenin, beslemenin, beslemenin, düzeltmenin, temizlemenin, düzenlemenin yollarını sunar.

Bütün bunlarda Vasalisa inisiye olur ve sezgisi görevleri yerine getirmesine yardımcı olur. Sezgisel doğa, şeyleri bir bakışta ölçme, bir anda tartma, bir fikrin etrafındaki kalıntıları temizleme ve bir şeyin özünü adlandırma, onu canlılıkla ateşleme, ham fikirleri pişirme, ruh için yiyecek. Vasalisa, sezgi bebeği aracılığıyla, psişik öncülleri sıralamayı, anlamayı, düzende tutmayı ve temizlemeyi ve temizlemeyi öğreniyor.

Ek olarak, Vahşi Anne'nin işini yapabilmek için çok fazla beslenmeye ihtiyacı olduğunu öğrenir. Baba Yaga, marul yaprağı ve sade kahve diyetine konulamaz. Kişi ona yakın olmak istiyorsa, onun bazı şeylere karşı iştahı olduğunu anlamalıdır. Kadim dişil ile bir ilişkiye sahip olmak için, çok fazla yemek pişirmek gerekir.

Machine Translated by Google

Bu işler sayesinde Baba Yaga öğretir ve Vasalisa büyük, güçlü, döngüsel, öngörülemeyen, beklenmedik olandan kaçmamayı öğrenir.
Doğanın büyüklüğü, tuhaf, tuhaf ve olağandışı olan engin ve büyük ölçek.

Vasalisa'nın görevlerine göre kadın döngüleri şunlardır: Düşüncelerini temizlemek, değerlerini yenilemek, düzenli olarak. Kişinin ruhunu önemsiz şeylerden temizlemek için, kendini süpür, düzenli olarak düşünme ve duygu durumlarını temizle. Yaratıcı yaşamın altında kalıcı bir ateş yakmak, sistematik bir temelde fikirler pişirmek, özellikle kendisi ve vahşi doğa arasındaki ilişkiyi beslemek için eşi benzeri olmayan bir sürü yaşamı pişirmek ve özgünlükle ifade eder.

Vasalisa, Yaga ile geçirdiği zaman boyunca, sonunda Yaga'nın bazı tarz ve tarzlarını bütünleştirecektir. Ve biz de; bizim işimiz, kendi sınırlı insani yolumuzla, kendimizi ona göre şekillendirmek. Ve bunu yapmayı öğreniyoruz, ama aynı zamanda dehşete kapılıyoruz, çünkü Baba Yagar-ülkesinde gece uçan ve ortaya çıkan şeyler var.

yine şafakta, hepsi vahşi içgüdüsel doğa tarafından çağrılır ve emredilir. Hala konuşan ölülerin kemikleri var ve hepsi onun büyük gövdesinde yaşayan rüzgarlar, kaderler, güneşler, ay ve gökyüzü var. Ama düzeni sağlıyor. Gündüz geceyi, mevsim mevsimi izler. O gelişigüzel değil. O hem Kafiye hem de Akıldır.

Hikayede, Yaga, Vasalisa'nın önüne konan tüm görevleri tamamladığını ve Yaga'nın memnun olduğunu, aynı zamanda kıza karşı gelemediği için biraz hayal kırıklığına uğradığını bulur. Ve böylece, Vasalisa'nın hiçbir şeyi hafife almadığından emin olmak için, Baba Yaga ona şunu söyler: "İşimi bir kez yapmayı başarmış olsan da, tekrar yapabileceğin anlamına gelmez. İşte burada, işte başka bir görev günü. Bakalım nasılsın, tatlım... yoksa başka."

Vasalisa, sezgisel rehberliğin korumasıyla yine işi başarır ve Yaga ona huysuz ve isteksiz bir onay damgası verir ...
bu her zaman uzun yaşamış, çok şey görmüş, görmemiş olmayı dileyen ve sahip olduklarından gurur duyan yaşlı kadınlardan gelir.

Altıncı Görev—Bunu Şundan Ayırmak

Hikayenin bu bölümünde, Baba Yaga, Vasalisa'nın çok zorlu iki görevini gerektiriyor. Bir kadının psişik görevleri şunlardır: İnce ayrımcılığı öğrenmek, en iyi ayırt etme gücüyle bir şeyi diğerinden ayırmak, yargıda ince ayrımlar yapmayı öğrenmek (küflü mısırı iyi mısırdan ayırmak ve haşhaş tohumlarını bir toprak yığınından ayırmak). Bilinçaltının gücünü ve ego farkında olmadığında bile nasıl çalıştığını gözlemlemek (havada görünen el çiftleri). Yaşam (com) ve ölüm (haşhaş tohumları) hakkında daha fazla bilgi edinin.

Vasalisa'dan dört maddeyi, küflü mısırı bütün mısırdan ve haşhaş tohumunu kirden ayırması istenir. Sezgisel bebek, birinin sıralamasını tamamlar
diğerinden. Bazen bu ayırma işlemi o kadar derin bir seviyede gerçekleşir ki, bir gün bizim için zar zor bilinçli hale gelir...

Masalda bahsedilen sıralama, bir ikilem veya soruyla karşılaştığımızda ortaya çıkan türdendir, ancak bunu çözmemize yardımcı olacak pek bir şey yoktur. Ama onu kendi haline bırakın ve daha sonra geri dönün ve daha önce hiçbir şeyin olmadığı yerde bizi bekleyen iyi bir cevap olabilir. Ya da "uyuyun, ne hayal ettiğinizi görün" belki de iki milyon yaşındaki kadın gece diyarından sizi ziyarete gelir. Belki çözümü o taşıyacaktır ya da cevabın yatağınızın altında, cebinizde, bir kitapta veya kulağınızın arkasında olduğunu size gösterecektir. Yatmadan önce sorulan bir sorunun pratikle birlikte genellikle uyandıktan sonra cevap vermesi gözlemlenebilir bir olgudur. Psişede bir şey var, sezgisel oyuncak bebekten bir şey, altında, üstünde veya kolektif bilinçaltında bir şey var.
Biz uyurken ve rüya görürken malzemeleri sıralar. Ve bu özelliğe güvenmek de vahşi doğanın bir parçasıdır.

Sembolik olarak, küflü com ikili bir anlam taşır. Bir likör olarak, küflü mısır hem sarhoş edici hem de ilaç olarak kullanılabilir. Var
mısır isi olarak adlandırılan mantar durumu - küflü mısırda bulunan oldukça bulanık siyah bir mantar - bunun halüsinojenik olduğu söylenir.

Çeşitli bilim adamları tarafından, Yunanistan'daki eski Eleusis Tanrıçası ayinlerinde buğday, arpa, haşhaş veya mısırdan gelen halüsinojenlerin kullanıldığı varsayılmaktadır. Ek olarak, Yaga'nın Vasalisa'ya yapmayı teklif ettiği com'un tasnifi, aynı zamanda , bugün Kuzey, Orta ve Güney Amerika'da bu işte hala gözlemlenebilen yaşlı kadın şifacılar olan curanderalar tarafından ilaçların toplanmasıyla da ilgilidir. Kadın şifacının kadim ilaç ve tedavilerini, uyutucu ve barbitürat olan haşhaş tohumunun yanı sıra eski çağlardan beri kullanılan ve günümüzde hala lapa ve lapa yapımında kullanılan kirlerde de görmekteyiz.

paket, banyolarda ve hatta belirli koşullar altında yutulması için.

Bu, hikayedeki en güzel ifadelerden biridir. Taze mısır, küflü mısır, haşhaş tohumu ve kir, eski bir şifacı eczacının kalıntılarıdır.
Bu maddeler, diğer ilaçları vücutta tutmak için merhemler, merhemler, infüzyonlar ve kümes hayvanları olarak kullanılır. Metafor olarak aynı zamanda zihin için ilaçtırlar; kimisi besler, kimisi dinlendirir, kimisi tembelliğe, kimisi de uyarılmaya neden olur. Onlar Yaşam/Ölüm/Yaşam döngülerinin yüzleridir. Baba Yaga sadece Vasalisa'dan bunu bundan ayırmasını, aynı türden şeyler arasındaki farkı belirlemesini istemiyor - örneğin gerçek aşk gibi.

Machine Translated by Google

sahte aşk ya da yaşamı şımarık yaşamdan beslemek - ama aynı zamanda ondan bir ilacı diğerinden ayırt etmesini istiyor.

Nesnel düzeyde anlaşılabilen ama yine de öznel bir gerçekliği koruyan rüyalar gibi, gıda/ilaçların bu unsurları da bizim için sembolik bir rehberliğe sahiptir. Vasalisa gibi, psişik iyileştirici ajanlarımızı ayırmalı, psişe için gıdanın aynı zamanda psişe için de ilaç olduğunu anlamak ve gerçeği, özü, kendi beslenmemiz için bu elementlerden sıyırmak için ayırmalı, ayırmalı ve ayırmalıyız. .

Tüm bu unsurlar ve görevler, Vasalisa'ya Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasını, vahşi doğaya özen göstermeyi öğretir. Bazen bir kadını bu doğaya yaklaştırmak için ondan bir bahçe yapmasını istiyorum. Bu, çamur, kir, yeşil ve çevreleyen, yardım eden ve saldıran her şeyle bir veya bir psişik olsun. Vahşi ruhu temsil etmesine izin verin. Bahçe, yaşam ve ölümle somut bir bağlantıdır. Hatta derin psikolojik ve ruhsal dersler verdiği için bir bahçe dini olduğunu bile söyleyebilirsiniz. Bir bahçeye olabilecek her şey ruha ve psişeye olabilir - çok fazla su, çok az su, istilalar, ısı, fırtına, sel, istila, mucizeler, ölmek, geri gelmek, nimet, şifa, çiçek açması, lütuf, güzellik.

Bahçenin ömrü boyunca kadınlar, hayat veren ve hayat alan belirtileri kaydeden bir günlük tutarlar. Her giriş psişik bir çorba pişiriyor. bahçede biz düşüncelerin, fikirlerin, tercihlerin, arzuların, hatta aşkların hem yaşamasına hem de ölmesine izin verme alıştırması yapın. Dikeriz, çekeriz, gömeriz. Tohumu kuruturuz, ekeriz, nemlendiririz, destekleriz, hasat ederiz.

Bahçe bir meditasyon pratiğidir, bir şeyin ne zaman öleceğini görmektir. Bahçede, hem meyve verme hem de meyve verme zamanının geldiğini görebilirsiniz. geri ölüyor. Bahçede insan, daha büyük vahşi Doğanın solumalarına ve solumalarına karşı değil, onlarla birlikte hareket eder.

Bu meditasyon aracılığıyla, Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüsünün doğal bir döngü olduğunu kabul ederiz. Hem hayat veren hem de ölümle uğraşan doğalar, sonsuza kadar sevilmeyi, arkadaş olmayı bekliyor. Bu süreçte, döngüsel vahşi gibi oluruz. Enerjiyi aşılama, yaşamı güçlendirme ve ölenlerin yolundan çekilme yeteneğine sahibiz.

Yedinci Görev—Gizemleri Sormak

Görevlerini başarıyla tamamladıktan sonra Vasalisa, Yaga'ya bazı güzel sorular sorar. Bu zamanın görevleri şunlardır: Hayat/Ölüm/Hayatın doğası ve nasıl işlediği hakkında daha fazla sorgulamak ve öğrenmeye çalışmak (Vasalisa atlıları sorar).
Vahşi doğanın tüm unsurlarını anlayabilme gerçeğini öğrenmek (“çok bilmek insanı çok erken yaşlandırabilir).

Her şey “Ben gerçekten neyim?” sorusuyla başlar. Buradaki işim ne?' Yaga bize Yaşam/Ölüm/Yaşam olduğumuzu, bunun bizim döngümüz olduğunu, bunun derin dişilliğe dair özel içgörümüz olduğunu öğretir. Ben çocukken teyzelerimden biri bana ailemizin efsanesi 'Sulu Kadınlar'ı anlatmıştı. Her gölün kenarında yaşlı elleri olan genç bir kadının yaşadığını söyledi. İlk işi, onlarca güzel porselen ördeğin içine 'tiiz'i -sana sadece ruhlar ya da “ruh ateşi” olarak tanımlayabileceğim- koymaktı. İkinci işi ise tahta anahtarları ördeklerin sırtına sarmaktı. Sarma anahtarları bittiğinde ve ördekler yere düştüğünde, vücutları paramparça olduğunda, serbest bırakılan ruhlara önlüğünü sallayacak ve onları kuru bir yere fırlatacaktı. Dördüncü işi, tiiz'i daha güzel porselenlere koymaktı (tekmeler, anahtarlarını sarma ve

onları hayatlarına salıverin....

Tiiz hikayesi, Yaşam/Ölüm/Hayat Ana'nın zamanı ile tam olarak ne yaptığına dair en net hikayelerden biridir . Psişik olarak, Nyx Ana, Baba Yaga, Sulu Kadınlar, La Que Sabe ve Vahşi Kadın , Vahşi Ana Tanrı'nın farklı resimlerini, farklı yaşlarını, ruh hallerini ve yönlerini temsil eder . Kendi fikirlerimize, kendi hayatlarımıza, dokunduğumuz insanların hayatlarına tiiz aşılamak , bu bizim işimiz. Ruhun yuvasına ateş etmesi bizim işim Günü doldurmak için bir kıvılcım sağanağı bırakmak ve gece boyunca yolumuzu bulabilmemiz için bir ışık yaratmak , bu bizim işimiz.

Vasalisa, Baba Yaga'nın kulübesine giderken gördüğü atlı adamları sorar; beyaz atlı beyaz adam, kırmızı atlı kırmızı adam, siyah atlı siyah adam Yaga, Demeter gibi, kısrağın gücüyle ve doğurganlıkla bozulmuş eski bir at-ana tanrıçadır. . Baba Yaga'nın kulübesi, birçok renkli at ve binicileri için bir ahırdır.

Bu çiftler gündüz güneşi yukarı ve gökyüzüne doğru çeker ve geceleri karanlığın örtüsünü gökyüzüne çeker. Ama dahası var.

Mack, kırmızı ve beyaz atlılar, doğum, yaşam ve ölümü çağrıştıran eski renkleri simgeler. Bu renkler aynı zamanda eski iniş, ölüm ve yeniden doğuş fikirlerini temsil eder - kişinin eski değerlerini eritmesi için siyah, kişinin değerli yanılsamasını feda etmesi için kırmızı ve yeni ışık olarak beyaz, deneyimlemeden gelen yeni bilgi. ilk iki.

Ortaçağda kullanılan eski kelimeler nigredo, siyah; rubedo, kırmızı; albedo, beyaz. Bunlar bir simyayı tanımlar devresini takip eden 24
Vahşi Kadın, Yaşam/Ölüm/Hayat Ana'nın eseri. Şafağın, yükselen ışığın ve gizemli karanlığın sembolleri olmasaydı, o kendisi olamazdı.

Machine Translated by Google

Yüreğimizde yükselen umutlar olmadan, bize bunu hayatlarımızdan anlatacak -bir mum ya da güneş fark etmez- sabit ışık olmadan, her şeyin dinginleşebileceği, her şeyin içinden çıkılabileceği bir gece olmadan. doğarsak biz de vahşi doğamızdan yararlanamazdık.

Masaldaki renkler son derece değerlidir, çünkü her birinin kendi ölüm doğası ve yaşam doğası vardır. Siyah, çamurun rengidir, verimlidir, fikirlerin ekildiği temel şeydir. Yine de siyah, ölümün de rengidir, ışığın kararmasıdır. Ve siyahın üçüncü bir yönü bile var. Aynı zamanda La Loba'nın üzerinde durduğu dünyalar arasındaki o dünyayla ilişkilendirilen renktir - çünkü siyah soyun rengidir. Siyah, yakında bildiğin bir şeyi bileceğine dair bir sözdür.
önce bilmiyordu.

Kırmızı fedakarlığın, öfkenin, cinayetin, işkence görmenin ve öldürülmenin rengidir. Yine de kırmızı, canlı yaşamın, dinamik duygunun, uyarılmanın, erosun ve arzunun rengidir. Ruhsal rahatsızlıklar için güçlü bir ilaç olarak kabul edilen, iştah açan bir renktir. Dünya çapında bilinen bir figür var.
kırmızı anne. [25] Siyahi anne ya da siyah madonna kadar iyi bilinmese de, “olup giden şeylerin” izleyicisidir. Özellikle doğum yapmak üzere olanlar tarafından teselli edilir, çünkü bu dünyadan ayrılan veya bu dünyaya gelen her kim olursa olsun onun kızıl nehrinden geçmesi gerekir. Kırmızı, bir yükselişin ya da bir hedefin yakında geleceğine dair bir sözdür.

Beyaz, yeninin, saflığın, bozulmamışın rengidir. Aynı zamanda bedenden arınmış ruhun rengidir» fiziksel tarafından engellenmemiş ruhun rengidir. Temel besin kaynağı olan anne sütünün rengidir. Öte yandan, ölülerin, pembeliğini, canlılıklarını yitirmiş şeylerin rengidir. Beyaz olduğunda, o an için her şey tabula rasadır, üzerine yazılmamıştır. Beyaz, her şeyin yeniden başlaması için yeterli besin olduğuna, boşluğun
yoksa boşluk dolacak.

Süvarilerin yanı sıra hem Vasalisa hem de bebeği kırmızı, beyaz ve siyah giyinmiş. Vasalisa ve bebeği simyasal anlagendir. Birlikte Vasalisa'nın biraz Varlık/Ölüm/Yaşam Anası olmasına neden olurlar. Hikâyede iki aydınlanma ya da hayat veren şeyler vardır. Vasalisa'nın hayatı oyuncak bebek ve Baba Yaga ile tanışması ve dolayısıyla ustalaştığı tüm görevler sayesinde yeniden canlanır. Hikayede ayrıca iki ölüm var: orijinal çok iyi annenin ölümü ve aynı zamanda üvey ailenin ölümü. Yine de ölümlerin yerinde olduğunu ve nihayetinde genç psişeye çok daha dolu bir hayat verdiğini kolaylıkla görüyoruz:

O halde bu yaşamayı bırakmak, ölmeye bırakmak çok önemlidir. Kadınların anlaması ve yaşaması gereken temel ve doğal ritimdir. Bu ritmi yakalamak korkuyu azaltır, çünkü geleceği tahmin ediyoruz, ya da zemin şişer ve içindeki boşluklar tutacaktır. Oyuncak bebek ve Yaga, tüm kadınların vahşi anneleridir; ilahi olanın yanı sıra kişisel düzeyden nüfuz eden sezgisel armağanları sağlarlar. Bu, içgüdüsel doğanın aşırı paradoks ve öğretisidir. Bu bir tür Kurt Budizmidir. Bir olan, her ikisidir. İki olan üç eder. Ne canlar ölecek. Ölen yaşayacak.

Baba Yaga, “çok fazla bilmek insanı çok erken yaşlandırabilir” derken bunu kastediyor. Her yaşta ve hayatımızın her aşamasında hepimizin bilmesi gereken belli bir miktar vardır. Masalda, özünde hem hayat veren hem de öldürücü ilaç olan mısırın ve haşhaş tohumunun yağını sıkarak çıkan ellerin anlamını bilmek, çok şey bilmek istemektir. Vasalisa atları soruyor ama eller hakkında değil.

Genç bir yetişkinken, Kafkasya'da küçük bir Rus çiftlik topluluğunda yaşayan yaşlı bir veznedar olan arkadaşım Bulgana Robnovich'e sordum.
Minnesota, Baba Yaga hakkında. Vasalisa'nın “sadece bildiği” masalın bu bölümünü nasıl gördü?

soru sormayı bırakmak mı? Bana yaşlı bir köpeğin kirpiksiz gözleriyle baktı ve, "Dere, bilinemez olan sadece tırtıllardır," dedi. Büyüleyici bir şekilde gülümsedi, kalın bileklerini çaprazladı ve hepsi bu.

Bedensiz eller şeklinde ortaya çıkan ve kaybolan hizmetkarların gizemini anlamaya çalışmak, numinosum'un özünü mutlak olarak kavramaya çalışmak gibidir. Vasalisa'yı sorudan uzak tutarak, oyuncak bebek ve Yaga, Vasalisa'yı yeraltı dünyasının çok fazla bilgisini aynı anda çağırması konusunda uyarıyor ve bu doğru ve yerinde, çünkü orayı ziyaret etsek de, mest olmak istemiyoruz. ve böylece orada mahsur kaldı.

Yaga'nın burada ima ettiği başka bir döngüler dizisidir, bir kadının hayatının döngüleridir. Bir kadın onları yaşarken, yaratıcılığın, psişik bebeklerin ve belki de insan bebeklerinin doğumunun ritimleri, yalnızlığın, oyunun, dinlenmenin, cinselliğin ve avın. Zorlamaya gerek yok, anlayış gelecektir. Bazı şeyler, üzerimizde etkili olsalar ve onlar tarafından zenginleştirilsek de, ulaşamayacağımız şeyler olarak kabul edilmelidir. Ailemde bir söz vardır: “Bazı şeyler Tanrı'nın işidir.”

Böylece, bu görevlerin sonunda, “vahşi annelerin mirası” derinleşir ve psişenin hem insani hem de duygusal yönlerinden sezgisel güçler doğar. Şimdi bir yanda öğretmen olarak oyuncak bebek, diğer yanda Baba Yaga var.

Sekizinci Görev—Dört Ayakta Durmak

Baba Yaga, Vasalisa'nın ölen annesinin kutsaması ile geri çekilir ve Vasalisa'ya ışık verir -bir çubuk üzerinde ateşli bir kafatası- ve ona gitmesini söyler. Hikayenin bu bölümünün görevleri şunlardır: Başkalarını görmek ve etkilemek (kafatasını almak) için muazzam bir güç almak. Bu yeni ışıkta kişinin yaşam durumlarına bakmak (eski üvey aileye dönüş yolunu bulmak).

Machine Translated by Google

Baba Yaga, Vasalisa annesinin kutsamasını aldığı için mi kovuldu, yoksa sadece genel olarak kutsanmayla mı kovuldu? Aslında pek de değil.
Bu hikayenin sonraki tektanrılı bindirmeleri göz önüne alındığında, hikayenin burada olduğu da görülecektir.

Yaga'yı Vasalisa'nın kutsanmasından korkmuş gibi gösterecek şekilde değiştirildi, böylece bu Eski Vahşi Anne (belki de Neolitik çağ kadar eski zamanlardan) yeni Hıristiyan dinini yüceltmek ve eskisinin cesaretini kırmak amacıyla şeytanlaştırıldı.

Hikâyedeki orijinal kelime, din değiştirmeyi teşvik etmek için kutsamaya dönüşmüş olabilir , ama bence orijinal ve arketipsel anlamın özü hâlâ mevcut. Annenin kutsaması konusu şu şekilde yorumlanabilir: Yaga, kutsama gerçeğinden iğrenmez, aksine kutsamanın fazla iyi anneden gelmesi gerçeğiyle ertelenir; güzel, tatlı, ruhun sevgilisi. Yaga'nın oluşması doğruysa, kadın doğasının çok uyumlu, çok ağırbaşlı tarafına ne çok yakın ne de çok uzun süre yakın olmayı umursamazdı.

Yaga, sonsuz şefkatle bir fare çocuğuna hayatın nefesini üfleyebilse de, kendi ülkesinde kalabilecek kadar iyi bildiği söylenebilir. Onun ülkesi, ruhun yeraltı dünyasıdır. Fazla iyi annenin toprağı, üst dünyanın toprağıdır. Tatlılık vahşi doğaya sığabilse de vahşi, uzun süre tatlılığa uyum sağlayamaz.

Kadınlar Yaga'nın bu yönünü bütünleştirdiklerinde, her tamirciyi, her dikeni, her daduyu, önlerine çıkan her şeyi sorgusuz sualsiz kabul etmekten değişirler. Fazla iyi annenin tatlı kutsamasından biraz uzaklaşmak için, bir kadın yavaş yavaş sadece bakmayı değil, aynı zamanda gözlerini kısmayı ve bakmayı ve sonra giderek daha fazla aptallara acı çekmeyi öğrenir.

Şimdi, Yaga'ya hizmet ederek, kendi içinde daha önce sahip olmadığı bir kapasite yaratmış olan Vasalisa, vahşi Cadı'nın gücünün bir kısmını alır.
Bazı kadınlar içgüdü ve sezgi yoluyla bu derin bilmenin onları pervasız veya düşüncesiz kılacağından korkarlar ama bu yersiz bir korkudur.

Tam tersine; sezgi eksikliği, döngülere karşı duyarlılık eksikliği veya kişinin bildiğini takip etmeme, kötü, hatta felaketle sonuçlanan seçimlere neden olur.
Daha sık olarak, bu Yagaian türü bilgi, kadınları küçük adımlarla harekete geçirir ve çoğu zaman, başkalarının güdülerinin, fikirlerinin, eylemlerinin ve sözlerinin “altında veya arkasında yatanın” net resimlerini aktararak yön verir.

İçgüdüsel psişe "Dikkat!" o zaman kadın gerekir

dikkat et. Derin sezgi, “Şunu yap, bunu yap, şu tarafa git, burada dur, ileri git” derse, kadın planında gerektiği gibi düzeltmeler yapmalıdır. Sezgiye bir kez danışılıp sonra unutulmamalı. Tek kullanımlık değildir. Kadının işi ister içeride bir iblisle çatışıyor olsun, ister dış dünyada bir görevi tamamlıyor olsun, yol boyunca her adımda kendisine danışılmalıdır. Bir kadının endişelerinin ve isteklerinin kişisel mi yoksa küresel mi olduğu önemli değildir.
Her şeyden önce her eylem ruhu güçlendirmekle başlar.

Şimdi ateşli ışıkla kafatasını ele alalım. Bazı eski tarz arkeologların “atalara tapınma” dediği şeyle ilişkili bir semboldür.
Hikayenin daha sonraki arkeo-dini versiyonlarında, çubuklardaki kafataslarının, Yaga'nın öldürdüğü ve yediği insanlara ait olduğu söylenir. Ama eski dini ayinlerde

27. Atalardan kalma akrabalık yaşayan kemikler, ruhları çağırmanın aracıları olarak kabul edildi, kafatasları en göze çarpan kısımdı.

Ata akrabalığında, toplumun yaşlılarının özel ve zamansız bilgilerinin öldükten sonra da kemiklerinde yaşadığına inanılır. Kafatasının, ayrılan ruhun güçlü bir kalıntısını barındıran kubbe olduğu düşünülür... ki, istendiğinde, danışılması için ölen kişinin tüm ruhunu bir süreliğine geri çağırabilir. Ruh-Benliğin, gözleri pencere, ağzı kapı ve kulakları rüzgar olarak alnın kemikli katedralinde yaşadığını hayal etmek kolaydır.

Bu yüzden Yaga, Vasalisa'ya ışıklı bir kafatası verdiğinde, ona hayatı boyunca yanında taşıması için yaşlı bir kadın ikonu, “atalardan kalma bir bilge” veriyor. Onu başlatıyor ruhun mağaralarında ve kanyonlarında bütün ve gelişen bir anaerkil bilgi mirasına dönüşür.

Böylece, Vasalisa ateşli kafatasıyla karanlık ormana gider. Yaga'yı bulmak için dolaştı, şimdi eve daha emin, daha emin, dümdüz ileriye dönük kalçalar dönüyor. Bu, derin sezginin başlangıcından yükseliştir. Sezgi, bir taçtaki merkez mücevher gibi Vasalisa'ya yerleştirildi. Bir kadın bu noktaya geldiğinde, kendi içindeki fazla iyi annesinin korumasını bırakmayı başarmış, dış dünyadaki olumsuzlukları suç ortağı olmaktan çok güçlü bir şekilde beklemeyi ve bunlarla başa çıkmayı öğrenmiştir. Kendi gölgeli ve engelleyici üvey annesinin ve üvey kız kardeşlerinin ve onların ona yapmak istedikleri yıkımın farkına varmıştır.

İç sesini dinlerken karanlığın içinden geçti ve kendi doğasının bir yanı olan ama aynı zamanda güçlü vahşi doğası olan Cadı'nın yüzüne dayanabildi. Böylece kendisinin ve başkalarının müthiş ve bilinçli gücünü anlaması sağlanır. Artık “Ama ondan korkuyorum” yok.

Ruhun Cadı Tanrıçasına hizmet etti, ilişkiyi besledi, kişiliği arındırdı, net düşünmeyi sürdürdü. Bu vahşi dişiyi tanıdı

Machine Translated by Google

güç ve alışkanlıkları. Düşünceyi duygulardan ayırmayı, ayırt etmeyi öğrenmiştir. Kendi ruhundaki büyük vahşi gücü tanımayı öğrendi.

O, Yaşam/Ölüm/Yaşam hakkında bilgi edindi ve tüm bunlar hakkında kadınların hediyesi. Bu yeni edindiği Yaga becerileriyle artık kendine güveni veya gücünden yoksun kalmasına gerek yok. Annelerin mirası -doğasının insani tarafından sezgi ve psişenin La Que Sabe tarafından vahşi bir biliş- kendisine verilmiş olduğundan, o oldukça yeteneklidir. Hayatında ilerler, ayakları emin adımlarla, birbiri ardına, kadınca. Tüm gücünü birleştirdi ve şimdi dünyayı ve hayatını bu yeni ışıkla görüyor. Bir kadın böyle davrandığında ne olacağını görelim.

Dokuzuncu Görev—Gölgeyi Yeniden Şekillendirmek

Vasalisa, sopanın üzerinde yanan kafatasıyla eve doğru yola çıkar. Neredeyse atıyor ama kafatası ona güvence veriyor. Eve döndüğünde, kafatası
28
üvey kızkardeşleri ve üvey anneyi izler ve onları küle çevirir. Vasalisa iyi ve sonrasında uzun bir süre yaşar.

Bu zamanın psişik görevleri şunlardır: Kişinin kendi ruhunun olumsuz gölgesini ve/veya dış dünyadaki kişi ve olayların olumsuz yönlerini tanımak ve bunlara tepki vermek için kişinin keskin görüşünü (ateşli gözleri) kullanmak. Ruhundaki olumsuz gölgeleri cadı ateşi ile yeniden şekillendirmek (önceden Vasalisa'ya işkence eden kötü üvey aile küle dönüşür).

Vasalisa, ormanda yürürken önünde ateşli bir kafatası tutuyor ve bebeği dönüş yolunu gösteriyor. "Bu taraftan git, şimdi bu taraftan." Eskiden yaban mersinli bir tatlı çörek olan Vasalisa, şimdi gücüyle yürüyen bir kadındır.

Gözlerden, kulaklardan, burundan ve kafatasının ağzından ateşli bir ışık çıkar. Ayrımcılıkla ilgili tüm psişik süreçlerin bir başka temsilidir. Aynı zamanda ata akrabalığı ve dolayısıyla hatırlama ile de ilgilidir. Yaga, Vasalisa'ya bir sopa üzerinde bir diz kemiği vermiş olsaydı, bunun için farklı bir sembolik anlatım gerekirdi. Ona bir bilek kemiği, boyun kemiği veya başka bir kemik vermiş olsaydı -belki kadın pelvisinden başka- bu şu anlama gelmezdi.
29
aynı şey.

Yani kafatası, sezginin başka bir temsilidir -Yaga'ya veya Vasalisa'ya zarar vermez- kendine özgü bir ayrımı vardır. Vasalisa artık bilmenin ateşini taşıyor; o şiddetli hislere sahip. Bir şeyleri duyabilir, görebilir, koklayabilir ve tadabilir ve kendi Benliğine sahiptir. Bebeği var, Yaga duyarlılığı var, şimdi de ateşli kafatası var.

Vasalisa bir an için taşıdığı güçten korkar ve yanan kafatasını atmayı düşünür. Emrindeki bu müthiş güçle, egonun bu yanan ışığı atmanın belki daha iyi, daha kolay, daha güvenli olacağını düşünmesine şaşmamalı, çünkü bu çok fazla ve onun sayesinde Vasalisa çok şey oldu.
Ancak kafatasından gelen doğaüstü bir ses ona sakin olmasını ve devam etmesini söyler. Ve bunu yapabiliyor.

Sezgilerini ve Yaga-benzeri güçlerini geri kazanan her kadın, onları bir kenara atmanın cezbedici olduğu bir noktaya ulaşır, çünkü bütün bunları görmenin ve bilmenin ne anlamı var? Bu kafatası ışığı bağışlayıcı değil. Onun ışığında yaşlılar yaşlıdır; güzel, gür; aptal, aptal; sarhoş sarhoş; kafirler kafirdir; inanılmaz olan şeyler mucize olarak kaydedilir. Kafatası ışığı gördüğünü görür; sonsuz bir ışıktır ve tam önden, bir kadının önünde parlar, sanki biraz önünden geçen ve ileride bulduğunu ona bildiren bir varlık gibi. Bu onun sürekli keşfidir.

Ancak insan böyle görüp duyumsadığında, gördüğü şeyle ilgili bir şeyler yapmak için çalışmalıdır. İyi bir sezgiye, iyi bir güce sahip olmak işe neden olur.
Öncelikle içe ve dışa dönük olumsuz güçlerin ve dengesizliklerin izlenmesinde ve kavranmasında işe yaramaktadır. İkincisi, gördüğü şey hakkında, ister iyilik olsun, ister denge için bir şeyler yapmak veya bir şeyin yaşamasına veya ölmesine izin vermek için iradeyi toplama çabasına neden olur.

Bu doğru, sana yalan söylemeyeceğim; ışığı atmak ve tekrar uyumak daha kolaydır. Doğru, bazen kafatası ışığını önümüzde tutmak zor. İçin onunla, hem şekilsiz hem de ilahi ve aradaki tüm koşullar olmak üzere kendimizin ve başkalarının tüm yönlerini açıkça görürüz.

Ancak bu ışıkla dünyada ve insanlarda derin güzelliğin mucizeleri bilince ulaşır. Bu nüfuz eden ışıkla, iyi kalbe yapılan kötü eylemi görebilir, nefretin altında ezilen tatlı ruhu görebilir, sadece şaşırmak yerine çok şey anlayabilir. Bu ışık, diğerlerinin kişilik katmanlarını, niyetini ve güdülerini ayırt edebilir. Kendindeki ve diğerlerindeki bilinç ve bilinçsizliği belirleyebilir. Bilmenin değneğidir. Her şeyin hissedildiği ve görüldüğü aynadır. Derin vahşi doğadır.

Yine de, raporlarının acı verici ve neredeyse dayanılmayacak kadar fazla olduğu zamanlar vardır, çünkü ateşli kafatası, aynı zamanda nerede ihanetlerin oluştuğuna, aksini söyleyenlerde cesaretin zayıf olduğuna işaret eder. Sıcak bir gülümsemenin ardında soğuk yağ gibi yatan hasede işaret eder; sadece hoşlanmama maskesi olan bakışlara işaret ediyor. Kendine gelince, ışığı eşit derecede parlaktır: Hazinelerimizi ve zayıflıklarımızı aydınlatır.

Yüzleşmesi en zor olan bu bilişlerdir. İşte bu noktada, her zaman tüm bu lanet olası kurnazca bilgimizi bir kenara atmak isteriz. BT

Machine Translated by Google

Burada, eğer görmezden gelmezsek, Öz'den gelen güçlü bir gücün, “Beni atmayın. Beni tut. Göreceksin."

Vasalisa ormanda ilerlerken, şüphesiz onu kötü niyetle ölüme gönderen üvey ailesini de düşünüyor ve kendisi de çok tatlı olmasına rağmen, kafatası tatlı değil; işi göz dolu olmaktır. Bu yüzden onu bir kenara atmak istediğinde, kendisi hakkında, diğerleri hakkında, dünyanın doğası hakkında bazı şeyleri ve belirli şeyleri bilmenin neden olduğu acıyı düşündüğünü biliyoruz.

Eve gelir ve üvey anne ve üvey kız kardeşler ona ateşleri olmadığını, o yokken enerjileri olmadığını, ne yaparlarsa yapsınlar ışık alamadıklarını söylerler. Ve bu, herhangi bir kadının çılgın gücündeyken ruhundaki kesin gerçektir. Bu süre zarfında, onu ezen şeylerin hiçbir

libido, hepsi iyi yolculukta ele alınır. Libido, yani psişenin daha nahoş yönleri, bir kadının yaratıcı yaşamını sömüren ya da onu hayatını küçük ayrıntılarla heba etmeye teşvik eden yönler olmadan, bunlar elleri olmayan eldivenler gibi olur.

Ateşli kafatası, üvey kız kardeşlere ve üvey anneye dikkatle bakmaya başlar ve onları dikkatle izler. Psişenin olumsuz bir yönü izlenip izlenerek küle indirgenebilir mi? Evet, gerçekten olabilir. Tutarlı bir bilinçte tutmak, şeyin kurumasına neden olabilir. Hikayenin bir versiyonunda, serseri aile üyeleri gevrek bir şekilde yakılır, başka bir versiyonda üç küçük siyah küle dönüşür.

Üç küçük siyah cürufun çok eski ve ilginç bir fikri var. Küçük siyah nokta veya nokta genellikle yaşamın başlangıcı olarak düşünülür. Eski Ahit'te, Tanrı İlk Erkek ve İlk Kadını yarattığında, okunan çeviriye bağlı olarak onları topraktan, topraktan, çamurdan biçimlendirdi. Sadece ne kadar toprak? Kimse demiyor. Ancak diğer yaratılış hikayelerinin yanı sıra, dünyanın ve sakinlerinin başlangıcı, çoğu kez, tek bir tanecikten, tek bir küçük karanlık noktadan yapılır.

şey.

Bu şekilde, üç küçük kül, Hayat/Ölüm/Hayat Ana'nın sahasındadır. Psişede neredeyse sıfıra indirgenirler. Libidodan yoksundurlar. Şimdi yeni bir şey ortaya çıkabilir. Çoğu durumda, psişik bir şeyi bilinçli olarak meyve suyundan mahrum bıraktığımızda, büzüşür ve enerjisi serbest kalır veya yeniden yapılandırılır.

Yıkıcı üvey ailenin bu tükenmesinin bir başka yönü daha var. Kişi, eğer dışsal veya içsel olarak zalim insanlarla birlikte yaşıyorsa, Cadı Tanrıçası ile tanışarak ve ateşli ışık taşıyarak vesaire kazanılan bilinci koruyamaz. Eğer odadayken, konuşurken, hareket ederken ve tepki verirken gözlerini şaşı yapıp tavana tiksintiyle bakan insanlarla çevriliyseniz, o zaman sizin ve muhtemelen kendi tutkularını yayan insanlarla birliktesinizdir. ilave olarak. Bunlar seni, işini, hayatını umursayan insanlar değil.

Bir kadın arkadaşlarını ve sevgililerini akıllıca seçmelidir, çünkü ikisi de kötü bir üvey anne ve çürümüş üvey kız kardeşler gibi olabilir. Aşıklarımızın durumunda, sık sık onları büyük bir Büyücünün, büyük bir büyücünün gücüyle donatın. Bunu yapmak kolaydır, çünkü eğer gerçekten olursak

samimi, bir kurşun kristal atölyesinin kilidini açmayı seviyoruz, sihirli bir tane, ya da bize öyle geliyor. Bir sevgili, kendi döngülerimiz ve fikirlerimizle olan en dayanıklı bağlantılarımızı bile doğurabilir ve/veya yok edebilir. Yıkıcı sevgiliden kaçınılmalıdır. Daha iyi bir sevgili, güçlü psişik kas ve hassas etten özenle işlenmiş bir sevgilidir. Vahşi Kadın için, âşığın biraz da “psişik” olması, kalbini “görebilen” bir kişi olması da yardımcı olur.

Vahşi kadının bir fikri olduğunda, arkadaş ya da sevgili asla “Eh, bilmiyorum... kulağa gerçekten aptalca [görkemli, geri döndürülemez. pahalı, vb.]
ben." Doğru bir arkadaş bunu asla söylemez. Bunun yerine şöyle diyebilirler... “Anlayıp anlamadığımı bilmiyorum. Bana nasıl gördüğünü söyle. Bana nasıl çalışacağını söyle.”

Sizi yerden bir ağaç, evde bir ficus veya yan bahçede bir gül bahçesi kadar yaşayan, büyüyen bir criatura, varlık olarak gören bir sevgiliniz/arkadaşınız olması .... bir sevgiliniz ve Size gerçek bir nefes alan varlık olarak bakan arkadaşlar, insan ama aynı zamanda çok ince, nemli ve büyülü şeylerden yapılmış biri... bir sevgili ve içinizdeki criatura'yı destekleyen arkadaşlar ... arıyor. Ömür boyu ruhunuzun arkadaşları olacaklar.
Arkadaşların ve sevgililerin dikkatli seçimi, öğretmenlerden bahsetmiyorum bile, bilinçli kalmak, sezgisel kalmak, gören ve bilen ateşli ışığın kontrolünde kalmak için çok önemlidir.

Birinin vahşi doğayla bağlantısını sürdürmenin yolu, kendinize ne istediğinizi sormaktır. Bu, tohumun topraktan ayrılmasıdır. en çok biri
Bu konuda yapabileceğimiz önemli bir ayrım, bize hitap eden şeyler ile nefsimizden gelen şeyler arasındaki farktır .

Şu şekilde çalışır: Krem şanti, somon, simit ve rozbif, meyve salatası, yeşil enchiladas, pilav, köri ve yoğurt ve masa üstüne sofra için pek çok şeyle hazırlanmış bir smorgasbord hayal edin. Hepsini incelediğinizi ve size çekici gelen belirli şeyler gördüğünüzü hayal edin. Kendinize, “Ah! Şunlardan birine, şundan ve şu diğer şeyden gerçekten sahip olmak isterim.”

Bazı kadınlar ve erkekler tüm yaşam kararlarını bu şekilde verirler. Çevremizde ve çevremizde, daha önce hiç olmadığı veya çok az olduğu yerde iştah uyandıran ve yaratan, hayatımıza kendini sızan , sürekli çağıran bir dünya var. Bu tür bir seçimde, bir şeyi seçiyoruz çünkü sadece

Machine Translated by Google

o anda burnumuzun dibindeydi. İstediğimiz bu değil, ama ilginç ve ona ne kadar uzun süre bakarsak, o kadar çekici hale geliyor.

İçgüdüsel benliğe, doğal ve vahşi olan dişinin ruhuna bağlandığımızda, sergilenen her şeye bakmak yerine kendi kendimize “Neye açım?” diyoruz. Dışarıdan hiçbir şeye bakmadan, içeriye girer ve sorarız: "Neyi özlüyorum? Şimdi ne diliyorum?” Alternatif ifadeler “Neyi arzuluyorum? Ne arzu ediyorum? Neyi özlüyorum?” Ve cevap genellikle hızlı bir şekilde gelir: "Ah, sanırım istiyorum... Ne gerçekten iyi olurdu biliyor musun, biraz şu mu, şu mu... ah evet, gerçekten istediğim bu."

Smorgasbord'da mı? Belki evet ve belki hayır. Çoğu durumda, muhtemelen değil. Onu biraz araştırmamız gerekecek - bazen uzun bir süre. Ama sonunda onu bulacağız ve daha derin özlemlerimiz hakkında sondajlar yaptığımıza sevineceğiz.

Vasalisa'nın haşhaş tohumlarını topraktan ve küflü mısırı taze mısırdan ayırırken öğrendiği bu ayrım, öğrenilmesi en zor şeylerden biridir, çünkü ruh, irade ve duygusallık gerektirir ve çoğu zaman kişinin istediğini beklemek anlamına gelir. Bu, hiçbir yerde eş ve sevgili seçiminden daha açık bir şekilde görülemez. Bir smorgasbord à la âşık seçilemez . Bir sevgili, can özleminden seçilmelidir. Önünüzde ağız sulandıran bir şey var diye seçim yapmak, ruh-Benliğin açlığını asla tatmin etmeyecektir. Ve sezgi bunun içindir; ruhun doğrudan habercisidir.

Daha da büyütmek için, size bir bisiklet satın alma veya Mısır'a seyahat etme ve Piramitleri görme fırsatı sunulursa, fırsatı bir an için bir kenara bırakmalı, kendinize girmeli ve “Ben neyim?” diye sormalısınız. için Aç? Neyi özlüyorum? Belki de bisiklet yerine motosiklete açımdır. Belki de yıllardır gelecek olan büyükannemi görmek için bir geziye açım.” Kararlar çok büyük olmak zorunda değil. Bazen tartılması gereken şey, şiir yazmak yerine yürüyüşe çıkmaktır.
Önemli ya da sıradan, fikir, sizin için mevcut olan bir ya da birkaç yön aracılığıyla içgüdüsel benliğe danışmaktır ; bunlar oyuncak bebek, eski Baba Yaga ve ateşli kafatası ile sembolize edilir.

Sezgiyle bağlantıyı güçlendirmenin bir başka yolu da, kimsenin canlı enerjilerinizi bastırmasına izin vermeyi reddetmektir. Bu dünyada çok az doğru/yanlış veya iyi/kötü vardır. Ancak, yararlı ve yararlı olmayan vardır. Bazen yıkıcı olan şeyler olduğu gibi doğuran şeyler de vardır. Uygun şekilde entegre edilmiş ve amaçlanmış eylemler ve olmayanlar vardır. Ama bildiğiniz gibi, bir bahçeyi bahara hazırlamak için sonbaharda çevrilmesi gerekir. Her zaman çiçek açamaz. Ama hayatınızın iniş çıkışlarını ve aşağı yönlü döngülerini kendi doğuştan gelen döngülerinizin dikte etmesine izin verin, sizin dışınızdaki diğer güçler veya kişiler ya da içinizdeki olumsuz kompleksler değil.

İç döngülerimizin bir parçası olan belirli sabit entropiler ve yaratımlar vardır. Onlarla senkronize olmak bizim görevimiz. Bir kalbin doldurup boşaltıp yeniden doldurduğu odacıkları gibi, bu Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüsünün ritminde şehit olmak yerine ritmini “öğrenmeyi öğreniriz”. İp atlamaya benzetin. Ritim zaten var; ritmi kopyalayana kadar ileri geri sallanırsınız. Sonra atlarsınız. İşte böyle yapılır. Bundan daha süslü değil.

Ayrıca, sezgi seçenekler sunar. İçgüdüsel benliğe bağlandığınızda, her zaman en az dört seçeneğiniz vardır ... iki zıt ve ardından orta yol ve “daha fazla tefekkür altına alınmış”. Sezgiye sahip değilseniz, yalnızca bir seçeneğiniz olduğunu ve bunun istenmeyen bir seçenek olduğunu düşünebilirsiniz. Ve belki de bunun için acı çekmen gerektiğini hissediyorsun. Ve teslim ol ve kendini bunu yapmaya zorla. Hayır, daha iyi bir yol var. İçsel işitmeyi, içsel görmeyi, içsel varlığı dinleyin. Onu takip et. Bundan sonra ne yapacağını biliyor.

Sezgiyi ve içgüdüsel doğayı kullanmanın en dikkat çekici yönlerinden biri, sağlam bir kendiliğindenliğin patlamasına neden olmasıdır. Kendiliğindenlik, akılsız olmak anlamına gelmez. Bu bir "atla ve bulanıklaştır" özelliği değildir. İyi sınırlar hala önemlidir. Örneğin Şehrazat'ın oldukça iyi sınırları vardı. Zekiliğini memnun etmek için kullanırken aynı zamanda kendini değer verilecek şekilde konumlandırdı. Gerçek olmak pervasız olmak anlamına gelmez, La voz mitológica'nın, Mitolojik Ses'in konuşmasına izin vermek anlamına gelir. Kişi bunu bir süre egoyu kapatarak ve konuşmak isteyenin konuşmasına izin vererek yapar.

Mutabakat gerçekliğinde, hepimizin bedendeki küçük vahşi annelere erişimi var. Bunlar, onları görür görmez içinizde bir şeylerin sıçradığı ve içinizde bir şeylerin “Anne” diyen kadınlardır. Bir bakıyorsunuz ve “Ben onun çocuğuyum, ben onun çocuğuyum, o benim annem, benim anneannem” diye düşünüyorsunuz. Un hombre con pechos - mecazi olarak göğüsleri olan bir adam - söz konusu olduğunda , “Ah büyükbaba” veya “Ah kardeşim, arkadaşım” diye düşünebilirsiniz. Sadece bu adamın beslendiğini biliyorsun. (Paradoksal olarak, aynı anda hem güçlü bir şekilde erkeksi hem de güçlü bir şekilde kadınsıdırlar. Onlar, vaftiz annesi gibidirler, akıl hocası gibidirler, hiç sahip olmadığın ya da yeterince uzun süreye sahip olmayan annen gibidirler; bu bir un hombre con pechos'tur.)

Bütün bu insanlara küçük vahşi anneler denilebilir. Genellikle herkesin en az bir tane vardır. Şanslıysak, bir ömür boyu

Machine Translated by Google

birkaç tane alacağız. Onlarla tanıştığınız zaman genellikle büyümüşsünüzdür ya da en azından ergenliğinizin sonlarındasınızdır. Fazla iyi anneden çok farklıdırlar. Küçük vahşi anneler size rehberlik ediyor, başarılarınızdan gurur duyuyorlar. Yaratıcı, şehvetli, ruhsal ve entelektüel yaşamınızın içindeki ve etrafındaki tıkanıklıkları ve yanlış fikirleri eleştirirler.

Amaçları size yardımcı olmak, sanatınızı önemsemek ve sizi vahşi içgüdülere yeniden bağlamak ve orijinal en iyinizi ortaya çıkarmaktır. Sezgisel yaşamın restorasyonuna rehberlik ederler. Ve bebekle temas kurduğunuzda heyecanlanırlar, Baba Yaga'yı bulduğunuzda gurur duyarlar ve önünüzdeki ateşli kafatasıyla geri döndüğünüzü gördüklerinde sevinirler.

Manken ve fazla tatlı kalmanın tehlikeli olduğunu gördük. Ama belki hala ikna olmadınız; belki de "Aman Tanrım, kim Vasalisa gibi olmak ister?" diye düşünüyorsunuz. Ve sana söylüyorum, yapıyorsun. Onun gibi olmak, onun başardıklarını başarmak ve geride bıraktığı izleri takip etmek istiyorsunuz, çünkü ruhunuzu elde tutmanın ve geliştirmenin yolu budur. Vahşi Kadın, cesaret eden, yaratan ve yok edendir. Tüm yaratıcı eylemleri ve sanatları mümkün kılan ilkel ve yaratıcı ruhtur.

Etrafımızda bir orman yaratıyor ve biz de hayatla o taze ve özgün bakış açısıyla ilgilenmeye başlıyoruz.

Yani burada, femipsiye yeniden başlamanın sonunda, bildiğini izlemeyi öğrenmiş, müthiş deneyimlere sahip genç bir kadın var. Tam bir inisiyasyona kadar tüm görevlere katlandı. Taç onun. Belki de sezgiyi tanımak, görevlerin daha kolayıdır, ama onu bilinçte tutmak ve yaşayabilenleri yaşatmak ve ölmesi gerekenleri ölüme terk etmek, çok daha yorucu ama bir o kadar da tatmin edici bir amaçtır.

Baba Yaga, dünyanın annesi, başka bir Yaşam/Ölüm/Yaşam Tanrıçası olan Nyx Ana ile aynıdır. Yaşam/Ölüm/Yaşam Tanrıçası her zaman aynı zamanda bir yaratıcı Tanrıçadır. O yapar, moda yapar, içine hayat verir, nefes tükendiğinde ruhu almak için oradadır Ayak izlerini takip ederek, doğru insanlar orada olsun ya da olmasın, doğması gerekeni doğurmayı öğrenmeye çalışırız. Doğa izin istemez. Ne zaman istersen çiçek aç ve doğum Yetişkinler olarak çok az izne ihtiyacımız var, aksine daha fazla doğurganlığa, vahşi döngüleri çok daha teşvik edici, çok daha orijinal bir vizyona ihtiyacımız var.

Bir şeylerin ölmesine izin vermek , hikayenin sonundaki temadır. Vasalisa iyi öğrenmiştir. Kafatası yanarken tiz bir çığlık atarak yere mi yığılıyor ?
kötü niyetli olanlara? Hayır. Ölmesi gereken ölür.

İnsan nasıl böyle bir karar verir? Bilir. La Que Sabeknows. Onun tavsiyesini içinize sorun . O, Çağların Annesidir. Onu hiçbir şey şaşırtmaz . Hepsini gördü. Çoğu kadın için ölüme izin vermek doğalarına aykırı değildir , sadece eğitimlerine aykırıdır. Bu tersine çevrilebilir. Hepimiz Los ovarios'ta yaşam zamanının ne zaman, ölüm zamanının geldiğini biliyoruz. Çeşitli nedenlerle kendimizi kandırmaya çalışabiliriz ama biliyoruz .

Ateşli kafatasının ışığında biliyoruz.

4. BÖLÜM

Eş: Ötekiyle Birlik

Vahşi Adam için İlahi: Manawee

Kadınlar erkeklerin kendilerini tanımasını, gerçekten tanımasını istiyorsa, onlara derin bilmenin bir kısmını öğretmeleri gerekir. Bazı kadınlar yorgun olduklarını, bu alanda zaten çok şey yaptıklarını söylüyorlar. Alçakgönüllülükle, öğrenmeyi umursamayan bir adama öğretmeye çalıştıklarını öneriyorum. Çoğu erkek bilmek ister, öğrenmek ister. Erkekler bu istekliliği gösterdiğinde, o zaman bir şeyleri ortaya çıkarma zamanıdır; sadece olduğu için değil, başka bir ruh istediği için. Göreceksin. İşte bir erkeğin anlamasını, bir kadınla yarı yolda buluşmasını kolaylaştıracak şeylerden bazıları; İşte bir dil, bizim dilimiz.

Hayatta olduğu gibi mitoslarda da Vahşi Adam'ın yeraltındaki kendi gelinini aradığına şüphe yoktur. Keltler arasındaki masallarda birbirini çok seven ünlü Vahşi Tanrı çiftleri vardır. Genellikle yeraltı ve yeraltı dünyasının koruyucuları oldukları bir gölün altında yaşarlar. Babil mitosundan, sedir uyluklu İnanna, sevgilisi The Bull Pulluk'a seslenir: "Gel beni vahşiliğinle koru." Modern zamanlarda, şimdi bile yukarılarda.

Machine Translated by Google

Midwest, Tanrı'nın Annesi ve Babası'nın hala bahar yataklarında yuvarlanıp gök gürültüsü çıkardıkları söyleniyor.

Benzer şekilde, vahşi bir kadının, onun dengi olabilecek bir eşten daha çok seveceği kimse yoktur. Yine de, belki sonsuzluğun başlangıcından beri defalarca, onun eşi olacak olanlar pek değil

onun gerçek doğasını anladıklarından emin olun. Bir kadın gerçekten ne ister? Bu, tüm kadınların sahip olduğu vahşi ve gizemli doğa hakkında eski bir soru, duygulu bir bilmecedir. Chaucer'ın "The Wife of Bath" filmindeki cadı, bu sorunun cevabının, kadınların kendi yaşamları üzerinde egemenlik sahibi olmak istedikleri şeklinde fısıltı halindeyken ve bu gerçekten de geri dönülmez bir gerçek, var. bu soruyu da yanıtlayan bir başka ve eşit derecede güçlü gerçek.

İşte kadınların gerçek doğası hakkındaki asırlık soruya cevap veren bir hikaye. Hikâyede gösterilen yol ve araçlarda çaba gösterenler, vahşi kadına sonsuza dek aşık ve eş olacaklardır. Uzun zaman önce Bayan VB Washington bana burada Manawee adını verdiğim edebi bir hikayeye dönüştürdüğüm küçük bir Afrikalı-Amerikalı hikayesi hediye etti.

Manawe

İkiz olan iki kız kardeşe mahkemeye gelen bir ADAM VARDI . Ama babaları, "Adlarını tahmin etmedikçe veya tahmin etmedikçe onları evlendiremezsiniz" dedi. Manawee tahmin etti ve tahmin etti, ancak kız kardeşlerin isimlerini tahmin edemedi. Genç kadının babası başını salladı ve defalarca Manawee'yi gönderdi.

Bir gün Manawee küçük köpeğini bir tahmin ziyaretine götürdü ve köpek bir kız kardeşin diğerinden daha güzel olduğunu ve diğer kız kardeşin daha güzel olduğunu gördü. diğerinden daha tatlı. Kız kardeşlerden hiçbiri tüm erdemlere sahip olmasa da, küçük köpek onları çok sevdi, çünkü ona ikramlar yapıp gözlerinin içine gülümsediler.

Manawee o gün yine genç kadınların isimlerini tahmin edemedi ve güçlükle eve gitti. Ama küçük köpek, genç kadınların kulübesine geri koştu. Orada kulağını yan duvarlardan birinin altına soktu ve kadınların Manawee'nin ne kadar yakışıklı ve erkeksi olduğuna dair kıkırdamalarını duydu. Kız kardeşler konuşurken birbirlerine isimleriyle seslendiler ve küçük köpek bunu duydu ve elinden geldiğince hızlı bir şekilde efendisine dönüp ona söylemeye koştu.

Ama yolda bir aslan yanında etli büyük bir kemik bırakmıştı.

Minik köpek hemen kokusunu aldı ve hiç düşünmeden kemiği sürükleyerek çalıların arasına daldı. Orada, tüm lezzet bitene kadar mutlu bir şekilde yaladı ve kemiği ısırdı. Ey! minik köpek bir anda unutulan görevi hatırladı ama ne yazık ki genç kadınların isimlerini de unutmuştu.

Böylece ikinci kez ikiz kardeşlerin kulübesine koştu ve bu sefer geceydi ve genç kadınlar birbirlerinin kollarını ve bacaklarını yağlıyorlar ve sanki bir kutlamaya hazırlanıyorlardı. Küçük köpek yine birbirlerini isimleriyle çağırdıklarını duydu. Zevkle havaya sıçradı ve Manawee'nin kulübesine giden patikadan aşağı koşarken, çalılardan taze hindistan cevizi kokusu geldi.

Artık küçük köpeğin hindistan cevizinden daha çok sevdiği hiçbir şey yoktu. Bu yüzden patikadan hızlıca saptı ve bir kütüğün üzerinde serinleyen güzel bir kamkat turtasının olduğu yere gitti. Pekala, çok geçmeden pasta bitti ve küçük köpeğin çok güzel hindistan cevizi kokusu vardı. Karnı tok bir halde eve koşarken genç kadınların isimlerini aklına getirmeye çalıştı ama yine unutmuştu.

Sonunda küçük köpek tekrar kız kardeşlerin kulübesine geri döndü ve bu sefer kız kardeşler evlenmeye hazırlanıyorlardı. "Oh hayır!" küçük köpek, "Zaman kalmadı" diye düşündü. Ve kız kardeşler birbirlerine isimleriyle seslendiklerinde, küçük köpek isimleri aklına koydu ve hızla uzaklaştı, kesinlikle ve kararlı bir şekilde, hiçbir şeyin onu bu değerli iki ismi hemen Manawee'ye teslim etmekten alıkoyamayacağına karar verdi.

Küçük kütük patikada küçük, taze bir av gördü ama onu görmezden geldi ve üzerinden atladı. Küçük köpek, bir an havada küçük hindistan cevizi kokusu aldığını sandı, ama o duymazdan geldi ve koşarak eve ve efendisine doğru koştu. Ama küçük köpek, karanlık bir yabancının çalıdan çıkıp onu boynundan tutup öyle bir sarsmasını planlamamıştı ki neredeyse kuyruğu düşecekti.

Çünkü olan buydu ve bu sırada yabancı bağırdı, "Bana o isimleri söyle! Genç kadınların isimleri ne ki onları kazanayım."

Küçük köpek, boynuna dolanan sıkı yumruktan bayılacağını sandı ama cesurca savaştı. Hırladı, kaşıdı, tekmeledi ve sonunda dev yabancıyı parmaklarının arasında ısırdı ve küçük köpeğin dişleri eşekarısı gibi soktu. Yabancı manda gibi böğürdü ama küçük köpek bırakmadı. Yabancı, elinde sallanan küçük köpekle çalılığa kaçtı.

"Bırak, bırak beni, bırak beni küçük köpek, ben de seni bırakacağım," diye yalvardı yabancı. Ve küçük köpek dişlerinin arasında hırladı, "Geri dönme yoksa bir daha sabahı göremezsin." Ve böylece yabancı koşarken inleyerek ve elini tutarak çalılığa kaçtı. Ve küçük köpek yarı topallamaya başladı ve

Machine Translated by Google

yarısı Manawee'ye giden yolun aşağısında.

Postu kanlı ve çenesi ağrılı olmasına rağmen genç kadınların isimleri zihninde netti ve topallayarak Manawee'ye doğru gülümsedi. Manawee küçük köpeğin yaralarını nazikçe yıkadı ve küçük köpek ona tüm hikayeyi ve genç kadınların iki ismini de anlattı. Manawee, omuzlarında küçük köpek yüksekte, köpeğin kulakları iki at kuyruğu gibi uçuşan genç kadınların köyüne geri koştu.

Manawee kızlarının isimleriyle babaya ulaştığında, ikiz kız kardeşler Manawee'yi onunla yolculuk etmek için tamamen giyinmiş olarak aldılar; başından beri onu bekliyorlardı. Manawee, Nehir Toprakları'nın en güzel iki bakiresini böyle kazandı. Ve dördü de, kız kardeşler Manawee ve küçük köpek, uzun bir süre birlikte barış içinde yaşadılar.

Krik Krak Krout, şimdi bu hikaye çıktı.

1 Krik Krak Krun, şimdi bu hikaye bitti.

Kadınların İkili Doğası

Halk hikayelerinde, rüyalarda olduğu gibi, içeriklerini öznel olarak anlayabiliriz, tek bir kişinin ruhunun yönlerini tasvir eden tüm semboller, ancak dış dünyadaki koşullar ve ilişkilerle ilgili oldukları için masalları nesnel olarak da anlayabiliriz. Burada Manawee hikayesinden daha çok bir kadın ve eşi arasındaki ilişki açısından konuşalım, çoğu zaman "dışarıda olduğu gibi içeride de vardır" diye akılda tutalım.

Bu hikaye, kadınlarla ilgili eski, eski bir sırrı çözüyor ve şu: Vahşi kadının kalbini kazanmak için, bir eş anlayacaktır.

onun doğal ikiliği baştan sona. Masaldaki iki kadını etnolojik olarak çokeşli bir kültürde gelin adayları olarak, arketipsel bir bakış açısıyla anlayabilsek de, bu hikaye tek bir kadındaki iki güçlü dişil gücün gizeminden bahsediyor.

Manawee hikayesi, vahşi kadına yakın olmak için gerekli tüm gerçekleri içerir. Manawee, sadık köpeği aracılığıyla iki ismi tahmin eder.
feminen doğası. Gizemi çözmeden kazanamaz. Ve bunu başarmak için -köpek tarafından sembolize edilen- kendi içgüdüsel benliğini kullanmalıdır.

Bir kadına yakın olan herkes aslında iki kadının huzurundadır; bir dış varlık ve bir iç criatura, üst dünyada yaşayan biri, dünyada yaşayan biri o kadar kolay görülemez. Dış varlık gün ışığı ile yaşar ve kolayca gözlemlenir. Genellikle pragmatik, kültürlü ve çok insandır. Bununla birlikte, criatura sıklıkla çok uzaklardan yüzeye çıkar, sıklıkla ortaya çıkar ve sonra hızla kaybolur, ancak her zaman arkasında bir duygu bırakır: şaşırtıcı, orijinal ve bilgili bir şey.

Kadınlardaki bu ikili doğayı anlamak bazen erkeklerin ve hatta kadınların kendilerinin gözlerini kapatıp cennetten yardım istemelerine neden olur. Kadınların ikiz doğasının paradoksu şudur: Bir taraf duygu tonu açısından daha soğukken, diğer taraf daha sıcaktır. Bir taraf ilişkisel olarak daha kalıcı ve zengin olduğunda, diğeri biraz buzul olabilir. Genellikle bir taraf daha mutlu ve esnekken, diğer taraf "ne olduğunu bilmiyorum" özlemi içindedir. Biri güneşli, diğeri ise buruk ve hüzünlü olabilir. Bu "bir olan iki kadın", psişede binlerce şekilde birleşen ayrı ama birleşik unsurlardır.

İkinin Gücü

Kadın doğasının her bir yanı, farklı işlevlere ve ayırt edici bilgilere sahip ayrı bir varlığı temsil ederken, korpus kallozumlu beyin gibi, birbirlerinin bilgisine veya çevirisine sahip olmalı ve dolayısıyla bir bütün olarak işlev görmelidir. Bir kadın bir tarafını gizlerse veya bir tarafı çok fazla kayırırsa, tüm gücüne erişmesine izin vermeyen çok dengesiz bir hayat yaşar.
Bu iyi değil. Her iki tarafı da geliştirmek gerekiyor.

İkizlerin sembolünü incelediğimizde İki'nin gücü hakkında öğrenilecek çok şey var. Antik çağlardan beri tüm dünyada ikizlerin doğaüstü güçlere sahip olduğu düşünülmüştür. Bazı kültürlerde, ikizlerin tek bir ruhu paylaşan iki varlık olduğu düşünüldüğünden, ikizlerin doğasının dengelenmesine adanmış bütün bir disiplin vardır. Ölümlerinden sonra bile ikizler beslenir, konuşulur, hediyeler verilir ve fedakarlıklar yapılır.

Çeşitli Afrika ve Karayip topluluklarında ikiz kız kardeş sembolünün , ruhun mistik enerjisi olan juju'ya sahip olduğu söylenir.
Bu nedenle, tüm topluluğun başına kötü bir akıbet gelmemesi için ikizlere kusursuz bir şekilde bakılması gerekir. dan bir önlem

Machine Translated by Google

Haiti'nin hoodoo dini, aralarındaki tüm kıskançlığı özetlemek için ikizlerin her zaman tam olarak aynı ölçülü porsiyonlarla beslenmesini gerektirir, ama dahası, birinin ziyan olmasını önlemek için, çünkü biri ölürse diğeri de ölür ve topluluğa getirdikleri özel duygusallık kaybolacak.

Aynı şekilde, psişenin ikili yönleri bilinçli olarak tanındığında ve bir birim olarak görüldüğünde bir kadının muazzam güçleri vardır; ayrı tutulmak yerine bir arada tutulur. İki'nin gücü çok güçlüdür ve dualitenin hiçbir tarafı ihmal edilmemelidir. Eşit olarak beslenmeleri gerekir, çünkü birlikte bireye esrarengiz bir güç getirirler.

Bir keresinde Güney'in ortasında yaşlı bir Afrikalı-Amerikalı adamdan bir hikaye duymuştum. Ben şehir içi bir "park"ın grafitisinin ortasında otururken bir ara sokaktan çıktı. Bazıları ona deli derdi, çünkü o kimseyle ve hiç kimseyle konuşmadı. Rüzgârın yönünü test edermiş gibi bir parmağını uzatarak ayaklarını karıştırdı. Cuentistas , bu tür kişilerin tanrılar tarafından dokunulduğunu kabul eder. Geleneğimizde, böyle bir adama El bulto, The Bundle derdik, belirli bir tür eşya taşıyan ve onu bakan herkese, onu görecek gözleri ve barınma duygusu olan herkese gösterdiği gibi ruhlar için. BT.

Bu nazik El bulto bana bu hikayeyi verdi. Bu, belirli bir tür atadan aktarımla ilgilidir. Hikayeye "Bir Çubuk, İki Çubuk" adını verdi. "Eski Afrika krallarının yolu bu," diye fısıldadı.

Hikayede yaşlı bir adam ölüyor ve insanlarını yanına çağırıyor. Birçok çocuğuna, karısına ve akrabasına kısa, sağlam bir sopa verir. "Çubuğu kırın," diye talimat veriyor onlara. Biraz çabayla hepsi çubuklarını ikiye böler.

"Bir ruh yalnız ve kimsesiz olduğunda böyledir. Kolayca kırılabilirler."

Yaşlı adam daha sonra akrabalarına birer sopa daha verir ve şöyle der: "Ben öldükten sonra böyle yaşamanızı isterim. Çubuklarınızı demetler halinde bir araya getirin ikiler ve üçler. Şimdi bu demetleri ikiye bölün."

Bir pakette iki veya daha fazla kişi olduğunda kimse çubukları kıramaz. Yaşlı adam gülümsüyor. "Başka bir ruhla birlikte durduğumuzda güçlüyüz. Başkalarıyla birlikteyken kırılmayız." Aynı şekilde, ikili doğanın her iki tarafı da bilinçte birbirine yakın tutulduğunda, muazzam bir güce sahiptirler ve kırılamazlar. Bu, kadının kişiliğinin iki yönü olan psişik ikiliğin, eşleştirmenin doğasıdır. Kendi başına daha medeni benlik iyidir... ama bir şekilde yalnızdır. Kendi başına, vahşi benlik de iyidir, ancak diğeriyle ilişki için özlem duyar. Kadınların psikolojik, duygusal ve ruhsal güçlerinin kaybı, bu iki doğayı birbirinden ayırmaktan ve biri ya da diğeri yokmuş gibi davranmaktan kaynaklanır.

Bu hikaye, kadın ikiliği kadar eril ikilik hakkında da görülebilir. Manawee insanının kendi ikili doğası vardır: bir insan doğası ve köpek tarafından sembolize edilen içgüdüsel bir doğa. İnsan doğası, tatlı ve sevecen olsa da, kurları kazanmak için yeterli değildir. Kadınların yanına sokulma ve keskin dinleme ile isimlerini duyma yeteneğine sahip olan, içgüdüsel doğasının bir sembolü olan köpeğidir. Yüzeysel baştan çıkarmaların üstesinden gelmeyi ve en önemli bilgileri korumayı öğrenen köpektir. Duvarların altına girme, bulma, kovalama ve değerli fikirleri geri alma içgüdülerine sahip olan, keskin işitme ve azimli Manawee'nin köpeğidir.

Diğer peri masallarında olduğu gibi, eril güçler Mavisakal benzeri veya öldürücü Bay Fox türünde bir enerji taşıyabilir ve böylece kadınların ikili doğasını yıkmaya çalışabilir. Bu tür bir talip, dualiteye tahammül edemez ve mükemmelliği arar , tek hakikat için, tek hareketsiz, değişmez feminina substancia, tek mükemmel kadında vücut bulan dişil töz . Ai! Bu tür bir insanla karşılaşırsanız, olabildiğince hızlı bir şekilde diğer tarafa koşun. Daha iyi

hem içeride hem de dışarıda Manawee tipi bir sevgiliye sahip olmak: O çok daha iyi bir taliptir, çünkü kendisini İki'nin fikrine yoğun bir şekilde adamıştır. Ve İki'nin gücü, tek bir bütünsel varlık olarak hareket etmesindedir.

Bu yüzden Manawee, kadındaki ruh-yaşamın bu en yaygın ama gizemli bileşimine dokunmak istiyor ve kendi egemenliğine sahip. Kendisi vahşi, doğal bir erkek olduğu için, vahşi kadında yankılanır ve ondan zevk alır.

Jungçuların animus dediği bir kadın ruhundaki erkeksi figürlerden oluşan bu birikimli kabile arasında , aynı zamanda Manawee'ye benzer bir tavır da vardır.

2 ve bir kadının ikiliğini, şeytani, çirkin ve küçümsenmek yerine değerli, kibar ve arzu edilir bulduğunu iddia eder. Manawee, ister içsel ister dışsal bir figür olarak, temel arzusu kadınların hayatındaki gizemli ve gizemli ikiliyi adlandırmak ve anlamak olan taze ama inanç dolu bir aşığı temsil eder.
doğa.

Adın Gücü

Machine Translated by Google

Bir kuvveti, yaratığı, kişiyi veya şeyi adlandırmanın birkaç çağrışımı vardır. İsimlerin büyülü veya uğurlu anlamlarına göre özenle seçildiği kültürlerde, bir kişinin gerçek adını bilmek, o kişinin yaşam yolunu ve ruh özelliklerini bilmek anlamına gelir. Gerçek adın genellikle gizli tutulmasının nedeni, adın sahibini, adın gücüne erişebilmesi için korumak, kimsenin onu karalamasın ya da dikkatini dağıtmaması için onu saklamaktır. kişinin ruhsal otoritesinin tam boyutlarına kadar gelişebilmesidir.

Masallarda ve halk masallarında ismin birkaç ek yönü vardır ve bunlar Manawee masalında iş başındadır. Kahramanın kötü niyetli bir gücün adını onun üzerinde hakimiyet kurmak için aradığı bazı hikayeler olsa da, daha çok isim arayışı o gücü veya kişiyi çağırabilmek, o kişiyi yakın çağırabilmek içindir. kendisi ve o kişiyle ilişki içinde olmaktır.

İkincisi, Manawee hikayesindeki durumdur. "İki"nin gücünü kendisine yaklaştırmak için samimi çabalarla ileri geri, ileri geri seyahat eder. O güçlerini ele geçirmek için değil , onlarınkine eşit öz güç kazanmak için onları adlandırmakla ilgilenir .

İsimleri bilmek, ikili doğa hakkında bilinç kazanmak ve korumak demektir. Dilediğiniz gibi, hatta gücünüzü kullansanız bile, isimleri bilmeden derinlik ilişkisine sahip olamazsınız.

İki kız kardeşin ikili doğasının isimlerini tahmin etmek, başlangıçta erkekler için olduğu kadar kadınlar için de zor bir iştir. Ama kapsamlı bir endişeye gerek yok hakkında. İsimleri bulmak istiyorsak, o zaman zaten doğru yoldayız.

Ve bir kadının ruhundaki bu iki sembolik kız kardeşin tam isimleri nelerdir? İkiliklerin isimleri elbette kişiden kişiye değişir, ancak bir tür zıtlık olma eğilimindedirler. Doğal dünyanın çoğu gibi, ilk başta çok geniş görünebilirler ve desen veya tekrarlamadan yoksundurlar. Ancak ikili doğayı yakından gözlemlemek, onu sormak ve cevaplarını duymak, kısa süre sonra hepsine bir model gösterecek, bu çok geniş bir model, doğru, ama dalgaların alçalması ve akması gibi bir istikrarı var; yüksek ve düşük gelgitleri tahmin edilebilir, daha derin akıntıları haritalanabilir.

İsimleri tahmin etme konusunda, bir kişinin ismini söylemek, isimleri her seslenildiğinde onlar için bir dilek veya nimette bulunmaktır. Bu ikili mizaçları birçokları için - ruha ego olarak adlandırıyoruz. Bu adlandırma ve evlenme, insan deyimiyle kendini sevme olarak adlandırılır. İki kişi arasında gerçekleştiğinde buna bir başkasını sevmek denir.

Manawee tahmin eder ve tahmin eder, ancak yalnızca sıradan doğasıyla ikizlerin isimlerini tahmin edemez. Sezginin temsilcisi olarak köpek, Manawee'nin hizmetinde hareket eder. Kadınlar genellikle bu tür bir dayanıklılığa ve onun derin doğasını anlamaya çalışmaya devam edecek zekaya sahip bir eş isterler. O maddeden bir eş bulduğunda ömür boyu sadakat ve sevgi verecektir.

Masalda, ikizlerin babası, mistik çiftin koruyucusu olarak hareket eder. O, şeylerin bütünlüğünü garanti eden gerçek bir psişik özelliğin simgesidir. "birlikte kalmak" ve isyan ayrılıyor. Talipin değerini, "haklılığını" sınayan odur. Kadınların böyle bir gözlemciye sahip olması iyi.

Bu anlamda, sağlıklı bir psişenin, kendisine dahil edilmek üzere kendisine uygulanan yeni unsurları test ettiği söylenebilir; psişenin kendisiyle ilgili bir bütünlüğü, bir tarama süreci olduğunu. Baba gibi bir bekçiyi içeren sağlıklı bir psişe, herhangi bir eski düşünceyi, tutumu ya da kişiyi kabul etmez, sadece duyarlı olanları ya da öyle olmaya çalışanları kabul eder.

İki kız kardeşin babası, "Bekle. Beni, gerçek özü, gerçek isimleri gerçekten bilmekle ilgilendiğinize ikna edene kadar, kızlarıma sahip olamayabilirsiniz." Baba diyor ki, Sırf istemek için kadınların sırlarını anlayamazsın. Önce işi yapmalısın. Bu konuyu takip ederken sabretmelisiniz. Bu kadın ruhu bulmacasının, hem iniş hem de bilmece olan bu çabanın gerçek gerçeğine kendinizi daha da yakınlaştırmalısınız.

İnatçı Köpek Doğası

Hikayedeki küçük köpek, psişik kararlılığın tam olarak nasıl çalıştığını gösteriyor. Köpekler evrenin sihirbazlarıdır. Sadece varlıklarıyla, huysuz insanları sırıtan insanlara, üzgün insanları daha az üzgün insanlara dönüştürürler; ilişki doğururlar. Kıllı hayvan/insan İnkadu'nun aşırı rasyonel kral Gılgamış'ı dengelediği eski Babil destanı "Gılgamış"ta olduğu gibi, köpek insanın dualist doğasının bütün bir yanıdır. O, neyin ne olduğunu hissederek bilen, izini sürebilen, orman doğasıdır.

Köpek kız kardeşleri sever çünkü onu besler ve ona gülümserler. Mistik kadınsı, köpeğin içgüdüsel doğasını kolayca anlar ve kabul eder. Köpekler, diğer şeylerin yanı sıra, kalpten kolayca ve uzun süre seven, zahmetsizce affeden, uzun süre koşabilen ve gerektiğinde savaşabilen kişiyi temsil eder.

3 ölüm. Köpek doğası geri bir eşin ikili kız kardeşlerin ve vahşi kadının kalbini nasıl kazanacağına dair somut ipuçları verir - ana ipucu şudur: dönüyor."

Manawee isimleri tekrar tahmin edemez ve eve doğru yürür. Ama küçük köpek, genç kadınların kulübesine geri döner ve isimlerini duyana kadar dinler. Arketipler dünyasında, köpek doğası hem psikopomp (üst dünya ile karanlık ışıklı dünya arasındaki haberci) hem de chthonic - psişenin daha karanlık veya daha uzak bölgelerinin, çağlar boyunca yeraltı dünyası olarak adlandırılan. Bir eşin dualiteyi anlamak için ulaştığı bu duyarlılıktır.

Machine Translated by Google

Köpek, kurda benzer, sadece biraz daha uygar, ancak hikayenin geri kalanında gördüğümüz gibi, çok fazla değil. Psikopomp olarak bu küçük köpek, içgüdüsel ruhu temsil eder. Bir insandan farklı duyar ve görür. Egonun kendi başına asla düşünemeyeceği seviyelere seyahat eder. Egonun duyamayacağı kelimeleri ve talimatları duyar. Ve duyduğunu takip eder.

Bir kere; San Francisco'daki bir bilim müzesinde, bir köpeğin işitmesini simüle eden mikrofonlar ve hoparlörlerle dolu bir odaya girdim. Bir palmiye ağacı rüzgarda sallandığında Armageddon'u andırıyordu; Uzaklardan ayak sesleri yaklaştığında sanki bir milyon çuval mısır gevreği kulağımın dibinde çatırdadı.
Köpeğin dünyası sürekli afet sesiyle dolu... insanlar olarak bizim hiç duymadığımız ses. Ama küçük köpek yapar.

Canid, "insan" işitme aralığının dışında duyar. İçgüdüsel psişenin bu medyumcu yönü -orta düzeyde olduğu gibi- derin çalışmayı,
derin müzik, kadın ruhunun derin gizemleri. Kadınlardaki vahşi doğayı bilebilen bu doğadır.

Sürünen Baştan Çıkarıcı İştah

Erkeklerin ve kadınların doğalarının daha derin taraflarını bulmak için mücadele etmeleri ve buna rağmen çeşitli nedenlerle, çoğunlukla çeşitli zevkler için dikkatlerinin dağılması tesadüf değildir. Bazıları bu zevklere bağımlı hale gelir ve sonsuza kadar orada kalır ve asla işlerine devam etmez.

Küçük köpeğin de iştahı ilk başta dikkati dağıtır. İştah, genellikle zaman ve libido hırsızlığına adanmış , büyüleyici küçük forajidolar, soyguncular dır.
senin. Jung, insan iştahı üzerinde bir miktar kontrolün olması gerektiğini belirtti. Aksi takdirde, gördüğünüz gibi, yoldaki her kemik kırıntısı için, bir kütük üzerindeki her turta için biri duracaktır.

İkilikleri adlandırmaya çalışan eşler, tıpkı köpek gibi, yoldan çekildikleri için kararlılıklarını kaybedebilirler. Bu, özellikle kendileri vahşi veya aç yaratıklarsa ortaya çıkabilir. Ayrıca, ne hakkında olduklarına dair hafızalarını kaybedebilirler. Kadınları sömürücü kazanç için zorlamak isteyen veya kadınları kendi zevki için baştan çıkarmak isteyen ya da bir avcının boşluğunu kovmak isteyen kendi bilinçdışından bir şey tarafından cezbedilebilir/saldırıya uğrayabilirler.

Sahibine dönüş yolunda, köpek tatlı bir kemik tarafından dikkati dağılır ve bu süreçte genç kadınların isimlerini unutur. Bu bölüm, derin psişik çalışmada çok yaygın bir olayı somutlaştırır: iştahın dikkat dağıtması, birincil sürece müdahale eder. Bir analizanın, "Pekala, cinsel olarak ısındığım için derin işimden dikkatim dağıldı ve yangını söndürmek yedi gün sürdü" veya "... beş yüz ev bitkisinin tamamını saçımı kestirmek için doğru zaman" ya da .. çünkü yedi yeni yaratıcı girişime başladım, bunda harika zaman geçirdim ve sonra hiçbirinin gerçekten umut vaat etmediğine karar verdim ve hepsini bıraktım."

İşte görüyorsunuz, yoldaki kemik hepimizi bekliyor. Bir köpeğin reddedemeyeceği tatlı bir kokuya sahiptir. En kötü ihtimalle, zaten bize mal olan ve bize mal olan favori bir bağımlılıktır. Ama defalarca başarısız olsak bile, onu geçip asıl işe devam edene kadar tekrar denemeliyiz.

Derin çalışmanın momentumu, sıfır noktasından başlaması, platolarda hızlanması, sürekli ve yoğun olması bakımından cinsel uyarılmaya benzer. Yaylalar sert bir şekilde kesintiye uğrarsa (yüksek ve beklenmedik bir gürültü hayal edin), her şeye yeniden başlamak gerekir. Psişenin arketipsel katmanıyla çalışırken de benzer bir uyarılma gerilimi vardır. Gerilim kesilirse, neredeyse sıfırdan başlamak gerekir. Yani yolda pek çok kemik var, sulu, güzel, ilginç, vahşice heyecan verici kemikler. Ama bir şekilde bizi bir amneziye sürüklerler, sadece işte nerede olduğumuzu unutmak için değil, aynı zamanda işin neyle başlayacağını da unutmak için.

Kuran, dünyadayken tatmadığımız, hayatta izin verilen tüm zevklerden sorumlu tutulacağımızı hikmetle öğütler. Bununla birlikte, yanlış zamanda çok fazla, hatta birazcık iyi bir şey, büyük bir bilinç kaybına neden olabilir. Sonra, ani bir bilgelik telaşı yerine, dalgın bir profesör gibi mırıldanarak dolaşıyoruz, "Şimdi neredeydim?" Bu dikkat dağıtıcılarımızdan kurtulmak haftalar, bazen aylar alır.

Hikayede köpek kız kardeşlerin kulübesine geri döner, isimlerini tekrar duyar ve bir kez daha koşarak uzaklaşır. Bu canid, tekrar tekrar denemek için doğru içgüdüye sahiptir. Ama, oh-oh, dikkatini dağıtan bir kamkat turtası var ve isimleri tekrar unutuyor. İştahın başka bir yönü yaratığa saldırdı ve onu tekrar görevinden çekti ve midesi tatmin olmasına rağmen, ruhun işi değil.

Bu bilinçli kalma ve özellikle psişik bağlantı kurmaya çalışırken dikkat dağıtan iştahlara teslim olmama sürecinin uzun ve tutulması zor bir süreç olduğunu anlamaya başlıyoruz. Kurnaz küçük köpeğin elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştığını görüyoruz. Yine de derin arketipsel bilinçaltından bilinçli zihne dönüş çok uzun bir yoldur. İsimlere kadar uzun bir yol ve tekrar yüzeye geri dönmek için uzun bir yol var. Yol boyunca tuzaklar varken bilgiyi bilinçte tutmak zordur.

Kamkat turtası ve kemik, kendi yollarıyla lezzetli olan dikkat dağıtıcı baştan çıkarmaları temsil eder...

Machine Translated by Google

dolambaçlı, aldatıcı ve şahane ruhlar. Bu unsurlar anti-bilinçtir; her şeyi karanlık ve heyecanlı tutarak gelişirler. Bazen ışığın heyecanına dayandığımızı kendimize hatırlatmak zordur.

Bu hikayede köpek ışık getirendir, mistik ikiz doğayla bilinçli bir bağlantı kurmaya çalışır. “Bir şey” ritmik olarak bunu engellemeye çalışır, görünmeyen ama kesinlikle kemikleri konumlandıran ve turtaların sabitleyicisi olan bir şeydir. Hiç şüphesiz bu karanlık yabancıdır, bilince karşı çıkan psişenin doğal yırtıcısının başka bir versiyonudur. Tüm insanların psişesinde doğal olarak oluşan bu karşıtlık nedeniyle, en sağlıklı psişe bile yerini kaybetmeye yatkındır. Gerçek görevi hatırlamak ve pratik olarak mantra tarzında kendimize tekrar tekrar hatırlatmak bizi bilince geri getirecektir.

Şiddete Ulaşmak

Küçük köpek, kadınların isimlerini bir kez daha öğrenir ve efendisine geri döner. Yoldaki ziyafeti ve çalılardan gelen cezbedici kokuları görmezden gelir. Burada bilinci görüyoruz.

psikoloji yükseliyor. İçgüdüsel psişe kendini frenlemeyi, öncelik vermeyi ve odaklanmayı öğrenmiştir, yönlendirilmeyi reddeder. Artık niyettir.

Ama hiçbir yerden karanlık bir şey aniden küçük köpeğe atlar. Yabancı köpeği sallar ve bağırır: "Bana şu isimleri söyle! Onları kazanabilmem için genç kadınların isimleri neler?!” Yabancı, dualiteyi veya psişenin daha ince noktalarını umursamaz. Ona göre kadınsı, kazanılması gereken bir mülktür ve başka bir şey değildir.

Yabancı, dış dünyadaki gerçek bir kişi tarafından veya içindeki olumsuz bir kompleks tarafından kişileştirilebilir. Hangisi olduğu önemli değil, çünkü yıkıcı etki aynı. Bu sefer köpek sınırsız bir savaşa girer. İster erkek ister kadın, bu dış hayatta bir olay, bir kelime sürçmesi, bir çeşit tuhaf şey, dışarı fırlayıp kim olduğumuzu unutturmaya çalıştığında meydana gelir. Psişede her zaman bizden isimleri çalmaya çalışan bir şey vardır. Dış dünyada da birçok isim soyguncusu var.

Hikayede, küçük köpek hayatı için savaşıyor. Bazen daha derin bilgilerimize tutunmayı öğrenmemizin tek yolu, bir yabancının dışarı fırlamasıdır. Sonra sevdiğimiz şey için savaşmak zorunda kalırız - neyle ilgili olduğumuz konusunda ciddi olmak için savaşırız, Robert Bly'nin dediği gibi yüzeysel manevi güdülerimizi aşmak için savaşırız.

4 "harika hissetme arzusu" daha derin bilgiye tutunmak için savaşın, başladığımız şeyi bitirmek için savaşın.

Küçük köpek isimleri korumak için savaşır ve böylece tekrarlayan bilinçsiz kaymayı fetheder. Savaş bir kez yapıldıktan sonra, şaşırtıcı bir şekilde köpek isimleri kaybetmedi, çünkü kavga ettikleri şey bu, vahşi dişi hakkında bilgi. Ona sahip olan, kadının kendi gücüne eşit bir güce sahiptir.
Köpek, bu gücü değerli adam Manawee'ye vermek için savaştı. Bu gücü, eski insan doğasının onu kötüye kullanabilecek bir yönünden korumak için savaştı. Gücün doğru ellere verilmesi, isimlerin bulunması kadar önemlidir.

Kahraman köpek, isimleri genç kadının babasına sunan Manawee'ye verir. Genç kadınlar Manawee ile gitmeye hazır. Onlar
baştan beri Manawee'nin kendi içsel doğalarına dair bilinçli bilgiyi keşfetmesini ve muhafaza etmesini beklediler.

Böylece görüyoruz ki, bunlarda ilerlemeyi engelleyen iki şey

mesele, kişinin iştahının ve karanlık yabancının dikkatini dağıtmasıdır - bu bazen psişe içindeki doğuştan gelen baskıcı, bazen de dış dünyadaki bir kişi veya durum olabilir. Ne olursa olsun, her gezgin bu yağmacıları ve yağmacıları nasıl yeneceğini doğuştan bilir. İsimleri tutun, isimler hepsi.

iç kadın

Bazen kadınlar, arkadaşlarının kendilerini anlamasını beklerken yorgun ve huysuz olurlar. Kadınlar, “Ne düşündüğümü, ne istediğimi neden bilmiyorlar?” diyor. Kadınlar bu soruyu sormaktan yoruluyor. Ancak bu ikilemin bir çözümü var, verimli ve etkili bir çözüm.

Bir kadın bu şekilde duyarlı bir eş isterse, kadın ikiliğinin sırrını ona açıklayacaktır. Ona iç kadınını anlatacak, kendine ekledi, iki yapan. Bunu eşine kendisini görüldüğünü, duyulduğunu ve bilindiğini hissettirecek, aldatıcı derecede basit iki soru sormayı öğreterek yapar.

İlk soru şudur: "Ne istiyorsun?" Hemen hemen herkes bunun bir versiyonunu soruyor, tabii ki. Ama bir tane daha önemli
ve bu şudur: “Daha derin benliğiniz ne arzu ediyor?”

Bir kadın, bir kadının ikili doğasına göz yumar ve bir kadını gerçek değerinden alırsa, büyük bir sürprizle karşı karşıya kalır, çünkü kadının vahşi doğası ondan yükseldiğinde

Machine Translated by Google

Derinlere iner ve kendini göstermeye başlar, genellikle daha önce ifade ettiğinden oldukça farklı ilgi alanları, duyguları ve fikirleri vardır.

Bir ilişkiyi güvenli bir şekilde örmek için bir kadın, eşine de aynı iki soruyu soracaktır. Kadınlar olarak, hem kendi doğamızın hem de diğerlerinin her iki tarafını da yoklamayı öğreniyoruz. Her iki taraftan da karşılıklı olarak aldığımız bilgilerden, neyin en değerli olduğunu ve buna göre nasıl tepki verileceğini çok net bir şekilde belirleyebiliriz.

Bir kadın kendi ikili doğasına danıştığında, bilincin ötesinde olan ve bu nedenle içerik ve süreç açısından çoğu zaman şaşırtıcı ve çoğu zaman çok değerli olan materyale bakma, araştırma, sondaj yapma sürecindedir.

Bir kadını sevmek için, eşin onun evcilleşmemiş doğasını da sevmesi gerekir.

Bu karşı tarafı sevemeyen ya da sevmeyecek bir eş alırsa, mutlaka bir şekilde parçalanacak ve tamir edilmeden başıboş bırakılacaktır.

Bu nedenle, kadınlar kadar erkekler de ikili doğalarını adlandırmalıdır. En değerli sevgili, en değerli ebeveyn, en değerli arkadaş, en değerli "yabancı" öğrenmek isteyendir. Öğrenmekten zevk almayanlar, yeni fikirlere veya deneyimlere aldanamayanlar, şu anda dinlendikleri yol sonrası gelişemezler. Acının kökünü besleyen tek bir güç varsa, o da bu anın ötesini öğrenmeyi reddetmektir.

Vahşi Adam'ın kendi dünyevi kadınını aradığını biliyoruz. Korksun ya da korkmayın, bir başkasının vahşi ruhu tarafından harekete geçirilmesine izin vermek en derin sevgi eylemidir. İnsanların "kaybetmekten" bu kadar korktuğu bir dünyada, başka bir insan ruhunun zekasında çözülmeye karşı çok fazla koruyucu duvar var.

Vahşi kadın için eş, duygusal bir azim ve dayanıklılığa sahip olan, kendi içgüdüsel doğasını bir kadının ruh yaşamının çadırının altına göz atmaya ve orada gördüklerini ve duyduklarını idrak etmeye gönderebilen kişidir. İyi eşleşme, anlamaya çalışmak için geri dönüp duran, yoldaki yan gösterilerin kendisini caydırmasına izin vermeyen adamdır.

Bu nedenle, erkeğin çılgınca görevi, onun gerçek isimlerini bulmak ve bu bilgiyi onun üzerinde iktidarı ele geçirmek için kötüye kullanmak değil, daha çok, kadının yapıldığı o gizemli cevheri kavramak ve kavramak, onu yıkamasına, şaşırtmasına izin vermektir. onu şaşırttı, hatta ürküttü. Ve onunla kalmak. Ve onun üzerine onun isimlerini söylemek. Gözlerini parlatacak. Gözlerini parlatacak.

Ancak, çok erken dinlenmemek için, ikilikleri adlandırmanın bir başka yönü daha var, daha korkunç, ama tüm aşıklar için gerekli olan. Bir kadının ikili doğasının bir yanı Yaşam olarak adlandırılabilirken, Yaşam'ın "ikiz" kız kardeşi Ölüm adlı bir güçtür. Ölüm denen güç, vahşi doğanın iki manyetik çatalından biridir.
Eğer biri dualiteleri isimlendirirse, sonunda Ölüm doğasının kel kafatasına çarpacaktır. Sadece kahramanların buna dayanabileceğini söylüyorlar. Kesinlikle vahşi adam buna dayanabilir. Kesinlikle, vahşi kadın buna dayanabilir. Aslında tamamen dönüştürülmüşler

onun tarafından.

Şimdi lütfen İskelet Kadınla tanışın.

BÖLÜM 5

avcılık:
Kalp ne zaman
Yalnız Bir Avcıdır

İskelet Kadın:

Aşkın Yaşam/Ölüm/Yaşam Doğasıyla Yüzleşmek

Kurtlar ilişkilerde iyidir. Kurtları gözlemleyen herkes, aralarında ne kadar derin bir bağ olduğunu görür. Eşler çoğunlukla yaşam içindir. Çatışsalar, anlaşmazlık olsa da, bağları onları sert kışlar, bol baharlar, uzun yürüyüşler, yeni yavrular, eski yırtıcılar, kabile dansları ve grup şarkıları boyunca taşır. İnsanların ilişkisel ihtiyaçları farklı değildir.

Machine Translated by Google

Kurtların içgüdüsel yaşamları sadakat ve ömür boyu süren güven ve bağlılık bağlarını içerirken, insanlar bazen bu konularda sorun yaşarlar. Kurtlar arasındaki güçlü bağları neyin belirlediğini tanımlamak için arketipsel terimler kullanacak olsaydık, ilişkilerinin bütünlüğünün, onların tüm doğanın kadim modeliyle senkronizasyonlarından kaynaklandığını tahmin edebiliriz - buna Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüsü diyorum. .

Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası, her zaman yeniden canlandırmanın izlediği bir canlandırma, gelişme, düşüş ve ölüm döngüsüdür. Bu döngü tüm fiziksel yaşamı ve psikolojik yaşamın tüm yönlerini etkiler. Her şey - güneş, novalar ve ay, ayrıca insanların ve en küçük yaratıkların, hücrelerin ve atomların meseleleri - bu çırpınmaya, sonra bocalamaya, sonra tekrar çırpınmaya sahiptir.

İnsanlardan farklı olarak kurtlar, yaşamın, enerjinin, gücün, yiyeceğin, yeni fırsatın iniş çıkışlarını şaşırtıcı veya cezalandırıcı olarak görmezler. bu

tepeler ve vadiler sadece vardır ve kurtlar onları mümkün olduğunca verimli, akıcı bir şekilde kullanır. İçgüdüsel doğa, tüm olumlu nimetleri, tüm olumsuz sonuçları yaşamak ve yine de kendisiyle, başkalarıyla ilişkisini sürdürmek için mucizevi bir yeteneğe sahiptir.

Kurtlar arasında, doğanın ve kaderin döngüleri, zarafet ve zeka ve kişinin eşiyle sıkı sıkıya bağlı kalma ve uzun ve olabildiğince iyi yaşama dayanıklılığı ile karşılanır. Ama insanların bu en uygun, en bilge, en tutucu, en duygulu şekilde yaşayabilmesi ve sadakat gösterebilmesi için, insanın en çok korktuğu şeyle yüzleşmesi gerekir. göreceğiz. Leydi Ölüm'le yatmak gerekir.

Bilge hikayelerde aşk nadiren iki aşık arasındaki romantik bir buluşmadır. Örneğin, çevre kutup bölgelerinden bazı hikayeler aşkı, birlikte güçleri birinin veya her ikisinin ruh dünyası ile iletişime geçmesini ve yaşam ve ölümle bir dans olarak kadere katılmasını sağlayan iki varlığın birliği olarak tanımlar.

Size anlatacağım hikaye aşkla ilgili bir av hikayesi. Donmuş kuzeyde yer almaktadır. Bu hikayeyi anlamak için, orada, dünyanın en zorlu ortamlarından ve en stresli av kültürlerinden birinde, aşkın bir flört veya basit bir ego-zevk peşinde koşmak değil, gözle görülür bir bağ olduğunu görmemiz gerekir. en karmaşık ve en basit günler ve geceler boyunca cömertlik ve kemer sıkma yoluyla hüküm süren bir birlik olan psişik dayanıklılık sinirinin. İki varlığın birliği, kendi içinde angakok büyüsü olarak, "güçlerin" dönüştüğü bir ilişki olarak görülür.

her iki kişi tarafından da bilinir.

Ancak bu tür bir birliğin gereksinimleri vardır. Bu kalıcı sevgiyi yaratmak için kişi birliğe üçüncü bir ortağı davet eder. İskelet Kadın dediğim üçüncü ortak. Lady Death olarak da adlandırılabilir ve bu nedenle, birçok kılığına girmiş başka bir Yaşam/Ölüm/Hayat figürüdür. Bu formda, Lady Death bir hastalık değil, bir tanrıdır.

1 Bir ilişkide, döngülerin ne zaman başlayıp ne zaman biteceğini bilen kahin rolüne sahiptir. Bu nedenle, yer, ilişkinin vahşi yönüdür, erkeklerin en çok korktuğu... ve bazen kadınların da, çünkü dönüştürücüye olan inanç kaybolduğunda, doğal artış ve yıpranma döngülerinden de korkulur.

Avlanma: Kalp Yalnız Bir Avcı Olduğunda

Kalıcı bir aşk yaratmak için, İskelet Kadın ilişkiye kabul edilmeli ve her iki sevgili tarafından da kucaklanmalıdır. Burada, eski bir Inuit ortamında ve bana Mary Uukalat tarafından verilen beş satırlık kısa bir sözlü şiirden özgün bir edebi hikayeye dönüştürülen İskelet Kadın var. Burada da onun kucaklaşmasında ustalaşmanın psişik aşamaları var. Bu masalın dumanından yükselen görüntülere bir göz atalım.

=====

iskelet kadın

Babasının onaylamadığı bir şey yapmıştı ama ne olduğunu artık kimse hatırlamıyordu. Ama babası onu kayalıklara sürüklemiş ve denize atmıştı. Orada balık etini yiyip gözlerini oydu. Denizin altında yatarken iskeleti denizde dönüp duruyordu.
akımlar.

Bir gün bir balıkçı balık tutmaya geldi, aslında bir kere bu koya pek çok kişi geldi. Ama bu balıkçı evinden çok uzaklara sürüklenmişti ve bunun farkında değildi.
yerel balıkçılar bu körfezin perili olduğunu söyleyerek uzak durdular.

Balıkçının kancası suyun içinde sürüklendi ve her yerde İskelet Kadın'ın göğüs kafesinin kemiklerine takıldı. Balıkçı, "Ah, şimdi

Machine Translated by Google

Gerçekten büyük bir tane var! Şimdi gerçekten bir tane var!” Aklında bu büyük balığın kaç kişiyi besleyeceğini, ne kadar süreceğini, ne kadar süre avlanma angaryasından kurtulabileceğini düşünüyordu. Ve kancanın ucundaki bu büyük ağırlıkla boğuşurken, deniz köpürerek kıpırdandı ve kayağı dalgalanıp sallandı, çünkü altında kalan kadın kendini kurtarmak için mücadele etti. Ve ne kadar çok mücadele ederse, çizgiye o kadar çok karıştı. Ne yaparsa yapsın, kaburga kemikleri tarafından amansızca yukarı doğru sürüklendi.

Avcı ağını almak için dönmüştü, bu yüzden kel kafasının dalgaların üzerine çıktığını görmedi, küçük mercan yaratıklarının kürelerde parıldadığını görmedi.
kafatası, eski fildişi dişlerindeki kabukluları görmedi. Ağıyla geri döndüğünde, tüm

bedeni olduğu gibi yüzeye çıkmış ve uzun ön dişleriyle kayığın ucundan sarkıyordu.

"Ah!" diye bağırdı adam ve kalbi dizlerinin üzerine düştü, gözleri dehşetle başının arkasına saklandı ve kulakları parlak kırmızı alev alev yandı. "Ah!" diye bağırdı ve küreğiyle onu pruvadan indirdi ve bir iblis gibi kıyıya doğru kürek çekmeye başladı. Ve onun hattına dolandığını fark etmeden, onu kıyıya kadar kovalarken ayak parmaklarının üzerinde durduğu için daha da korktu. Kayığını hangi yöne çevirdiği önemli değil, hemen arkasında kaldı ve nefesi buhar bulutları halinde suyun üzerinde yuvarlandı ve kolları onu derinliklere doğru kapmak istercesine sallandı.

“Agggggggghhhh!” karaya koşarken feryat etti. Bir sıçrayışta kayığından çıktı, Ashing bastonunu kavrayıp koşuyordu ve hala Ashing hattında takılı kalmış mercan beyazı İskelet Kadın cesedi hemen arkasından tümsek gibi çarpmıştı. Kayaların üzerinden koştu ve onu takip etti. Donmuş tundranın üzerinden koştu ve o hemen ayağa kalktı. Kurutmak için serilmiş etin üzerine koştu, muklukları delip geçerken onu parçalara ayırdı.

Tüm bunlar boyunca dik durdu, aslında arkaya doğru sürüklenirken donmuş Ash'in bir kısmını yakaladı. Bunu yemeye başladı, çünkü çok uzun zamandır midesi bulanmamıştı. Sonunda adam kar evine ulaştı ve tünele daldı ve elleri ve dizleri üzerinde içeriye doğru ilerledi. Soluk soluğa ve hıçkıra hıçkıra orada karanlıkta yatıyordu, kalbi bir davul, güçlü bir davul. Sonunda güvende, oh çok güvenli, evet güvende, Tanrılara şükür, Kuzgun, evet, teşekkür ederim Kuzgun, evet ve bol bol Sedna, güvende... sonunda...

Bir topuğu omzunun üzerinde, bir dizi göğüs kafesinin içinde, bir ayağı dirseğinin üzerinde, balina kandilini yaktığını hayal edin. Daha sonra ne olduğunu söyleyemedi, belki de Arelight onun yüz hatlarını yumuşattı ya da yalnız bir adam olduğu gerçeğini. Ama nefesine bir nezaket duygusu geldi ve ağır ağır kirli ellerini uzattı ve bir annenin bir çocuğa yaptığı gibi yumuşak bir şekilde kelimeler kullanarak onu Ashing hattından çözmeye başladı.

"Ah, na, na, na." Önce ayak parmaklarını, sonra ayak bileklerini çözdü. "Ah, na, na, na." Geceye kadar aralıksız çalıştı, ta ki

Onu sıcak tutmak için kürk giydiren İskelet Kadın'ın kemikleri, bir insanın olması gereken düzendeydi.

Çakmaktaşı için deri manşetlerini hissetti ve saçının bir kısmını biraz daha lire yakmak için kullandı. Oltasının değerli tahtasını yağlarken ve bağırsaklarını geri sararken zaman zaman ona baktı. Ve kürkler içinde tek kelime etmedi - cesaret edemedi - bu avcı onu dışarı çıkarıp kayalara atıp kemiklerini tamamen parçalamasın diye.

Adam uyuyakaldı, uyku tulumunun altına girdi ve çok geçmeden rüya görmeye başladı. Ve bazen insanlar uyurken, bilirsin, bir gözyaşı sızar
hayalperestin gözü; buna ne tür bir rüyanın sebep olduğunu asla bilemeyiz ama bunun ya bir hüzün ya da özlem rüyası olduğunu biliyoruz. Ve adamın başına gelen de buydu.

İskelet Kadın, gözyaşının ateş ışığında parıldadığını gördü ve aniden çok susadı. Çırpındı ve «çınladı ve uyuyan yatağa doğru süründü.
adam ve ağzını onun gözyaşına koy. Tek bir gözyaşı bir nehir gibiydi ve yıllarca süren susuzluğu giderilinceye kadar içti, içti ve içti.

Sonra, onun yanında yatarken, uyuyan adamın içine uzandı ve kalbini, güçlü davulu çıkardı. Oturup iki yanına vurdu: Bom,
Boom... Boom , Boom!

Davul çalarken “Et, et, et! Et, et, et!” Ve ne kadar çok şarkı söylerse, bedeni o kadar etle doldu. için şarkı söyledi
saç ve güzel gözler ve güzel şişman eller. Bacakları arasındaki mesafeyi ve ısınmak için saracak kadar uzun göğüslerini ve bir kadının ihtiyaç duyduğu her şeyi söyledi.

İşi bittiğinde, uyuyan adamın kıyafetlerini de söyledi ve teni tene değecek şekilde onunla birlikte yatağına girdi. Koca davulu, kalbini, bedenine geri verdi ve böylece uyandılar, birbirlerine sarıldılar, birbirine dolandılar, şimdi başka bir şekilde, iyi ve kalıcı bir şekilde.

İlk talihsizliğine nasıl geldiğini hatırlayamayanlar, onun ve balıkçının uzaklaştığını ve yaratıklar tarafından sürekli olarak iyi beslendiklerini söylüyorlar.
su altındaki yaşamında biliyordu. İnsanlar bunun doğru olduğunu söylüyor ve tek bildikleri bu.

Aşk evinde ölüm

Machine Translated by Google

Birçok aşk ilişkisinin başarısız olmasına neden olan şey, İskelet Kadınla yüzleşememek ve onu çözememektir. Sevmek için kişi sadece güçlü değil, aynı zamanda bilge olmalıdır. Güç ruhtan gelir. Bilgelik, İskelet Kadın deneyiminden gelir.

Masalda gördüğümüz gibi, kişi yaşam için beslenmek istiyorsa, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla yüzleşmeli ve bir ilişki geliştirmelidir. Buna sahip olduğumuzda, artık fanteziler için balık avlamakla uğraşmıyoruz, gerçek ilişkiyi yaratan gerekli ölümler ve şaşırtıcı doğumlar konusunda akıllı hale geliyoruz. İskelet Kadın ile karşılaştığımızda tutkunun "alınacak" bir şey değil, döngüler halinde ortaya çıkan ve vazgeçilen bir şey olduğunu öğreniyoruz. Tüm artışlar ve azalmalar, tüm bitişler ve başlangıçlar boyunca ortak bir birlikte yaşamanın eşsiz bir adanmışlık sevgisini yaratan şey olduğunu gösteren İskelet Kadındır.

Bu hikaye, modern aşk sorunu, Yaşam/Ölüm/Hayat doğası korkusu, özellikle Ölüm yönü için uygun bir metafordur. Batı kültürünün çoğunda, Ölüm doğasının orijinal karakteri, diğer yarısı olan Yaşam'dan ayrılıncaya kadar çeşitli dogmalar ve doktrinler tarafından örtülmüştür. Vahşi doğanın en derin ve temel yönlerinden birinin kırık bir biçimini kabul etmek için yanlışlıkla eğitildik. Bize ölümün her zaman daha fazla ölümün geldiği öğretildi. Öyle değil, ölüm her zaman yeni yaşamı kuluçkaya yatırma sürecindedir, kişinin varlığı iliklerine kadar kesilse bile.

Ölüm ve Yaşam arketiplerini karşıt olarak görmek yerine, tek bir düşüncenin sol ve sağ tarafı olarak bir arada tutulmaları gerekir. Tek bir aşk ilişkisi içinde birçok son olduğu doğrudur. Ancak iki insanın birbirini sevmesiyle oluşan varlığın narin katmanlarında bir şekilde hem bir kalp hem de bir nefes vardır. Kalbin bir tarafı boşalırken diğer tarafı doluyor. Bir nefes bitince diğeri başlıyor.

Yaşam/Ölüm/Yaşam gücünün ölümün ötesinde bir kıtası olmadığına inanılırsa, bazı insanların bağlılıktan korkması şaşırtıcı değildir. Bir sondan bile geçmekten korkuyorlar. Verandadan iç odalara geçmeye dayanamıyorlar. Korkuyorlar, çünkü orada kahvaltı salonunda olduklarını hissediyorlar.

Aşk evi, Leydi Ölüm'ün oturur, parmağını yere vurur, eldivenlerini katlar ve yeniden katlar. Önünde bir iş listesi, bir yanda yaşayan, diğer yanda ölmekte olan. Geçmek demek istiyor. Dengeyi korumak demektir.

Yaşam/Ölüm/Yaşam gücünün arketipi birçok modern kültürde büyük ölçüde yanlış anlaşılmaktadır. Bazıları artık Lady Death'in temel bir yaratılış modelini temsil ettiğini anlamıyor. Onun sevgi dolu bakanlıkları sayesinde hayat yenilenir. Pek çok folklorda, kadın ölüm figürleri genellikle çok sansasyonel bir baskı alır: bir tırpan taşır ve şüphelenmeyenleri "hasat eder", kurbanlarını öper ve cesetlerini arkasında dağıtır ya da insanları boğar ve sonra uzun süre gece boyunca inler.

Ancak, yaşam ve ölüm çarkı hakkındaki öğretileri koruyan Doğu Hint ve Maya gibi diğer kültürlerde, Lady Death zaten ölmekte olan insanları sarar, acılarını hafifletir ve onlara rahatlık verir. Curanderismo'da , anne karnındaki bebeği doğabilmesi için baş aşağı pozisyona çevirdiği söylenir. Ebenin ellerine rehberlik ettiği, anne sütünün göğüslerdeki yollarını açtığı ve tek başına ağlayanları rahatlattığı söylenir. Onu karalamak yerine, onu tam anlamıyla tanıyanlar onun cömertliğine ve derslerine saygı duyuyorlar.

Arketip olarak, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası, içgüdüsel doğanın temel bir bileşenidir. Bu, dünya efsanesi ve folkloru aracılığıyla Dama del Muerte, Lady Death; ceket; selam; Berchta; Ku'an Yin; Baba Yağa; Beyaz Bayan; Şefkatli Gecelik; ve Yunanlılar tarafından Graeae, Gri Hanımlar olarak adlandırılan bir grup kadın olarak. Banshee'den, gece bulutundan yapılmış arabasında , nehirdeki ağlayan kadın La Llorona'ya, kanat ucuyla insanları okşayan ve onları bir vecd haline getiren kara meleğe, ölüm yaklaştığında ortaya çıkan bataklık ateşine. , hikayeler bunlarla dolu

Eski yaratılış Tanrıça kişileştirmelerinin 2 kalıntısı.

Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasına ilişkin bilgilerimizin çoğu ölüm korkumuzla kirlenmiştir. Bu nedenle, bu doğanın döngüleriyle hareket etme yeteneklerimiz oldukça zayıftır. Bu güçler bize "bir şey yapmazlar". Bizi değer verdiğimiz şeylerden çalan hırsızlar değiller. Bu doğa, değer verdiğimiz şeyleri parçalayan bir vur-kaç sürücüsü değildir.

Hayır, hayır, Yaşam/Ölüm/Yaşam güçleri kendi doğamızın bir parçasıdır, adımları bilen, Yaşam ve Ölümün dansını bilen içsel bir otoritenin parçasıdır. Bir şeyin ne zaman doğabileceğini, ne zaman doğması gerektiğini ve ne zaman ölmesi gerektiğini bilen yönlerimizden oluşur. Sadece temposunu öğrenebilirsek derin bir öğretmendir. Meksikalı mistik ve kendinden geçmiş şair Rosario Castellanos, yaşamı ve ölümü yöneten güçlere teslimiyet hakkında yazıyor:

...bana sahip olmadığım ölümü ver...

...bana ihtiyacım olan ölümü ver...

Şairler, ölüm olmadan değerli hiçbir şeyin olmadığını anlarlar. Ölüm olmadan ders olmaz, ölüm olmadan elmasın parlayacağı karanlık olmaz. İnisiye olanlar Lady Death'den korkmazken, kültür genellikle İskelet Kadın'ı uçurumlardan atmamızı teşvik ediyor, çünkü o sadece korkutucu değil, yollarını öğrenmesi de çok uzun sürüyor. Ruhsuz bir dünya, daha hızlı, daha hızlı, daha hızlı, daha hızlı, tek bir filamenti bulmak üzere çırpınmayı teşvik eder .

Machine Translated by Google

sonsuza kadar ve hemen şimdi yanacak. Ancak aradığımız mucize zaman alır: Onu bulmak, hayata geçirmek için zaman.

Sürekli bir hareket makinesi için modem arayışı, sürekli bir aşk makinesi arayışıyla rekabet eder. Sevmeye çalışan insanların 'Kırmızı Pabuçlar' hikayesinde olduğu gibi kafalarının karışması ve sinirlenmesi, çılgınca bir dansa kalkışmaları, çılgınca bir kıvılcımı durduramamaları ve en derin kalplerinde, yaptıkları şeylerin yanından hızla geçmesi şaşırtıcı değildir. en çok besleyin.

Yine de, insan zaaflarını, korkularını ve tuhaflıklarını hesaba katan başka bir yol, daha iyi bir yol var. Ve bireyleşme döngülerinde sıklıkla olduğu gibi,
çoğumuz bunun üzerine tökezliyoruz

Aşkın İlk Aşamaları

Hazinenin Kazara Bulunması

Tüm masallarda, kişinin kültürünün veya kendi iç yaşamının hastalıklarını veya refahını yansıtan küçük olarak anlaşılabilecek malzeme vardır. Ayrıca masallarda olabilecek efsanevi temalar vardır.

hem iç hem de dış dünyalarda dengeyi korumak için aşamaları tarif etmek ve talimat vermek olarak anlaşılır.

İskelet Kadın tek bir psişe içindeki hareketleri temsil ediyor olarak yorumlanabilse de, bir ruha diğerini derinden ve iyi sevmeyi öğreten yedi görevden oluşan bir dizi olarak anlaşıldığında bu hikayeyi çok değerli buluyorum. Bunlar: Kişi ilk başta ne bulduğunu fark etmese de, bir tür manevi hazine olarak başka bir kişiyi keşfetmek. Çoğu aşk ilişkisinin ardından, her ikisi için de umut ve korku zamanı olan kovalama ve saklanma gelir. Ardından, ilişkinin Yaşam/Ölüm/Yaşam yönlerinin çözülmesi ve anlaşılması ve görev için şefkatin geliştirilmesi gelir. Ardından güvene doğru gevşeme, diğerinin huzurunda ve iyi niyetinde dinlenme yeteneği ve ondan sonra hem gelecek hayallerini hem de geçmiş üzüntüleri paylaşma zamanı gelir, bunlar aşkla ilgili arkaik yaraların iyileşmesinin başlangıcıdır. Ardından, yeni bir yaşamı dile getirmek için kalbin kullanılması ve son olarak da beden ile ruhun birbirine karışması.

İlk görev olan hazineyi bulmak, dünya çapında denizin altından bir yaratığın yakalanmasını anlatan düzinelerce masalda bulunur. Anlatıda bu gerçekleştiğinde, üst dünyada yaşayanlar ile yeraltı dünyasında yaşayan veya bastırılmış olanlar arasında yakında büyük bir mücadele olacağını her zaman biliyoruz. Bu masalda balıkçı, beklediğinden daha fazla takılıyor. Ağını kazanmak için dönerken “Oh, bu büyük bir şey” diye düşünüyor.

Bilebileceği en korkunç hazineyi ortaya çıkardığının, henüz kaldırabileceğinden fazlasını ortaya çıkardığının farkında değil. Bununla uzlaşmak zorunda kalacağını, tüm güçlerini test etmek üzere olduğunu bilmiyor. Daha da kötüsü, bilmediğini de bilmiyor. Başlangıçta tüm aşıkların durumu budur; yarasalar kadar kördürler.

Daha iyisini bilmeyen insanlar, tıpkı hikayedeki balıkçının ava yaklaştığı gibi aşka yaklaşma eğilimine sahiptir : “Ah, umarım bir şansım olur.
büyük olan, beni uzun süre besleyecek, beni heyecanlandıracak, hayatımı kolaylaştıracak, evdeki diğer avcılara övünebileceğim bir tane."

Bu, saf veya aç avcının doğal ilerlemesidir. Çok genç, acemiler, açlar ve yaralılar
bulma ve kazanma etrafında dönen değerler

kupalar. Çok genç olanlar henüz ne aradıklarını bilmiyorlar, açlar rızık arıyor ve yaralılar önceki kayıpları için teselli arıyor.
Yine de hepsinin “üzerlerine hazine” olacak.

Kişi psişenin büyük güçleriyle, bu durumda Yaşam/Ölüm/Hayat kadını ile birlikte olduğunda ve safsa, o zaman kişi avlandığından daha fazlasını elde edeceğinden emindir. Sıklıkla derin doğadan, bir aşk ilişkisi, bir iş ya da para yoluyla beslenme fantezisini yaşarız ve bu beslemelerin uzun süre devam edeceğini umarız. Daha fazla çalışma yapmak istemiyoruz. Gerçekte, çok fazla iş yapmadan beslenmek istediğimiz zamanlar bile vardır. Gerçekte, değerli hiçbir şeyin bu şekilde gelişmediğini biliyoruz. Ama yine de diliyoruz.

Hareketsiz kalmak ve sadece mükemmel bir aşkı hayal etmek kolaydır. Bu, asla iyileşemeyeceğimiz, ancak farkındalığımızın dışında değerli bir şeyi acımasızca yakaladığımız bir anestezidir. Saf ve yaralılar için, psişenin yollarının mucizesi, yarım kalpli, saygısız, bunu istememiş, gerçekten ummamış, istememiş, değersiz hissetmiş olsanız, buna hazır olmasanız bile. yine de yanlışlıkla hazineye rastlarsınız. O halde yetiştirilenleri gözden kaçırmamak, şekli ne kadar olağandışı olursa olsun hazineyi hazine olarak tanımak ve bundan sonra ne yapacağını dikkatlice düşünmek ruhun işidir.

Balıkçı motifi, avcınınkiyle bazı arketipsel sembolizmi paylaşır ve bu ikisi, birçok şeyin yanı sıra, içgüdüsel doğayla kaynaşarak kendini beslemeye çalışan, bilmeye çalışan insanların psikolojik unsurlarını temsil eder. Öykülerde, hayatta olduğu gibi, avcı ve balıkçı arayışlarına üç yoldan biriyle başlar: kutsal, kötü ruhlu veya beceriksiz bir şekilde. İskelet Kadın hikayesinde balıkçının biraz beceriksiz olduğunu görebiliriz. O kötü niyetli değildir, ancak tam olarak kutsal bir tavrı veya niyeti de yoktur.

Machine Translated by Google

Bazen aşıklar da böyle başlar. Bir ilişkinin başlangıcında sadece biraz heyecan ya da biraz "geceyi atlatmama yardım et" antidepresan için balık tutuyorlar. Farkında olmadan, İskelet Kadın'ın içinde bulunduğu kendilerinin ve diğer kişinin psişelerine farkında olmadan girerler. Egoları eğlence için balık tutuyor olsa da, bu psişik alan kutsal bir yerdir.

İskelet Kadın için. Bu suları trollersek, onu kesin olarak yakalayacağımız kesin.

Balıkçı basit beslenme ve beslenme peşinde olduğunu düşünürken, aslında tüm temel dişil doğayı, ihmal edilen Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasını yetiştiriyor. Göz ardı edilemez, çünkü yeni hayatın başladığı her yerde Ölüm Kraliçesi ortaya çıkar. Ve bu gerçekleştiğinde, en azından şimdilik, insanlar kendinden geçmiş ve korkulu bir ilgi gösteriyor.

3 Açılış motifinde - okyanusun altında yatan bir kadın motifinde - İskelet Kadın, Eskimo mitolojisindeki bir Yaşam/Ölüm/Hayat figürü olan Sedna'ya benzer.
Sedna, Inuit yeraltı dünyasında yaşayan büyük, deforme olmuş yaratılış Tanrıçasıdır. Sedna'nın babası onu kayığın kenarına attı, çünkü kabilenin diğer saygılı kızlarının aksine, o bir köpek adamla kaçmıştı. "The Handless Maiden" masalındaki baba gibi, Sedna'nın babası da onun ellerini kesti. Parmakları ve uzuvları denizin dibine battı, burada balıklar, foklar ve Inuit'i sonsuza dek sürdüren diğer yaşam formları oldular.

Sedna'dan geriye kalanlar denizin dibine battı. Orada bütün kemikleri ve uzun, uzun saçları oldu. Eskimolar ayininde, toprağa bağlı şamanlar ona doğru yüzerek, hırlayan köpek kocasını ve koruyucusunu susturmak için barış yemeği getirirler. Şamanlar ona şarkı söylerken uzun, uzun saçlarını tararlar, yukarıdaki bir kişinin ruhunu veya bedenini iyileştirmesi için ona yalvarırlar, çünkü o büyük cuigakok, sihirbazdır; O, Yaşam ve Ölümün büyük kuzey kapısıdır.

Suyun altında bir asır yatmış olan İskelet Kadın, bir kadının kullanılmamış ve kötüye kullanılmış Yaşam/Ölüm/Yaşam gücü olarak da anlaşılabilir. Hayat dolu ve yeniden dirilmiş formunda, doğumların ve bitişlerin, yasların ve kutlamaların yaşam döngülerini tamamlamak için sezgisel ve duygusal yetenekleri yönetir. O, şeylere bakan kişidir.
Bir yerin, bir şeyin, bir eylemin, bir grubun ya da bir ilişkinin ölme zamanının geldiğini söyleyebilir. Bu armağan, bu psikolojik duyarlılık, başka birini sevme eylemiyle onu bilinç düzeyine çıkaranları beklemektedir.

Her kadının ve her erkeğin bir parçası, tüm aşk ilişkilerinde Ölüm'ün payına sahip olması gerektiğini bilmeye direnir. Aşkın ölümüyle ilgili yanılsamalarımız olmadan sevebilirmişiz gibi yaparız, yüzeysel beklentilerimiz ölmeden devam edebilirmişiz gibi yaparız, sevebiliyormuşuz gibi yaparız.

ilerleme ve en sevdiğimiz kızarma ve hücumlarımızın asla ölmeyeceğini. Ama aşkta, psişik olarak her şey parçalanır, her şey. Ego öyle olmasını istemez. Yine de olması gerektiği gibi ve derin ve vahşi bir doğaya sahip kişi inkar edilemez bir şekilde göreve çekilir.

Ne ölür? İllüzyon ölür, beklentiler ölür, her şeye sahip olma hırsı, her şeyin sadece güzel olmasını istemek, bütün bunlar ölür. Aşk her zaman Ölüm doğasına inişe neden olduğu için, bu taahhüdü yerine getirmenin neden bolca bencillik ve ruh hali gerektirdiğini görebiliriz. Kişi kendini sevmeye adadığında, İskelet Kadın'ın özünü ve onun tüm öğretilerini yeniden canlandırmayı da taahhüt eder.

Öyküdeki balıkçı yakaladığı şeyin doğasını anlamakta yavaştır. Bu ilk başta herkes için geçerlidir. Bilinçaltında balık tutarken ne yaptığınızı anlamak zordur. Deneyimsizseniz, aşağıda Ölüm doğasının yaşadığını bilmiyorsunuz. Neyle uğraştığını öğrendiğinde, dürtün onu geri atmak olur. Vahşi kızlarını kayıktan denize atan efsanevi babalar gibi oluyoruz.

İlişkilerin bazen, beklenti aşamasından, gerçekten kancanın ucunda olanla yüzleşme aşamasına geçtiğinde bocaladığını biliyoruz.
Bu, bir anne ile on sekiz aylık çocuğu arasındaki ilişki için olduğu kadar, ebeveynler ile gençleri arasındaki, arkadaşlar arasındaki, bir ömür boyu ya da sadece kısa bir süreliğine aşık olanlar arasındaki ilişki için de geçerlidir. Tüm iyi niyet dalgalanmalarında başlayan ilişki, "sevgilim" aşaması bittiğinde bazen sendeler. Ardından, bir fanteziyi canlandırmak yerine, daha zorlu bir ilişki ciddi bir şekilde başlar ve kişinin tüm hünerini ve bilgeliğini harekete geçirmek gerekir.

Suyun altında yatan İskelet Kadın, Yaşamın yaratılmasını, Ölümün yaratılmasını ezbere bilen, derin içgüdüsel yaşamın hareketsiz bir biçimini temsil eder. Aşıklar, zoraki neşe, sürekli hazlar ve diğer öldürücü yoğunluk biçimlerinden oluşan bir yaşamda ısrar ederse, sürekli cinsel Donner ve Blitz gök gürültüsü ve şimşek ya da nefis bir sel ve hiçbir çekişme üzerinde ısrar ederlerse, işte giderler. Yaşam/Ölüm/Yaşam tabiatı uçurumun hemen üzerinde, yine denizde boğuldu.

Aşkta tüm yaşam ve ölüm döngülerine izin vermeyi reddetmek

ilişki, İskelet Kadın doğasının psişik sığınağından sökülüp boğulmasına neden olur. Sonra aşk ilişkisi gergin bir hal alır.. hiç üzülmeyelim, hep eğlenelim" yüzü ne pahasına olursa olsun sürdürülecek. İlişkinin ruhu gözden kaybolur, suyun altında sürüklenmeye başlar, anlamsız ve işe yaramaz.

İskelet Kadın, aşıklardan biri ya da ikisi ona dayanamadığında ya da onu anlayamadığında her zaman uçurumdan aşağı atılır. Uçurumdan aşağı atıldığımızda

Machine Translated by Google

dönüştürücü döngülerin kullanımını yanlış anlamak: şeylerin ne zaman ölmesi ve başkaları tarafından değiştirilmesi gerektiği. Aşıklar bu Yaşam/Ölüm/Yaşam süreçlerine dayanamazlarsa, birbirlerini hormonal özlemlerin ötesinde sevemezler.

Bu gizemli tabiatın uçurumdan aşağı atılması, kadın âşığın, erkekteki duygulu gücün her zaman gerçek bir aşktan ve beslenmeden yoksun bir iskelet haline gelmesine neden olur. Bir kadın biyolojik ve duygusal döngüleri sıklıkla fark ettiğinden, yaşam ve ölüm döngüleri endişesinin merkezinde yer alır. Daha önce olanlarda bir düşüş olmadan yeni bir hayat çok az olabileceğinden, her şeyi psişe-parıldayan bir zirvede tutmaya çalışmakta ısrar eden aşıklar günlerini giderek kemikleşen bir ilişki içinde geçireceklerdir. Sevgiyi sadece en olumlu haliyle yaşamaya zorlama arzusu, sevginin eninde sonunda ve sonsuza dek ölüme gitmesine neden olan şeydir.

Balıkçının mücadelesi, Lady Death, onun kucaklaması ve yaşam ve ölüm döngüleriyle yüzleşmektir. Bir sualtı yaratığının yakalanıp daha sonra serbest bırakıldığı ve böylece balıkçıya minnetle bir dilek bahşedildiği diğer hikayelerin aksine, Leydi Ölüm bırakmıyor, Leydi Ölüm herhangi bir dileği nezaketle yerine getirmiyor. Hoşunuza gitsin ya da gitmesin, yüzeye çıkar, çünkü onsuz hayatın gerçek bilgisi olamaz ve bu bilgi olmadan sadakat, gerçek aşk ya da bağlılık olamaz. Aşk maliyetleri. Cesaret gerektirir. Göreceğimiz gibi, mesafe kat etmenin maliyeti var.

Cinsiyet gözetmeksizin aşıklarda tekrar tekrar bir fenomen görüyorum. Şöyle bir şey olur: İki insan, birbirlerini sevip sevmeyeceklerini görmek için bir dansa başlarlar. Aniden, İskelet Kadın yanlışlıkla bağlanır. İlişkideki bir şey azalmaya başlar ve entropiye doğru kayar. Genellikle cinsel heyecanın acı verici zevki azalır ya da biri diğerinin zayıflığını, alt tarafının yaralı olduğunu görür ya da diğerini "tam olarak ödül malzemesi değil" olarak görür.

ve o zaman kel ve sarı dişli yaşlı kız yüzeye çıkar.

Çok ürkütücü görünüyor, ancak bu, cesaret göstermek ve aşkı tanımak için gerçek bir fırsatın olduğu en önemli zamandır. Sevmek yanında kalmak demektir. Bir fantezi dünyasından, sürdürülebilir sevginin mümkün olduğu, yüz yüze, kemikten kemiğe, bağlılık sevgisinin mümkün olduğu bir dünyaya çıkmak demektir. Sevmek, her hücrenin "koş!" dediği yerde kalmak demektir.

Aşıklar Yaşam/Ölüm/Hayat doğasını tolere edebildiklerinde, onu bir süreklilik olarak - iki gün arasındaki bir gece olarak - ve bir ömür boyu sürecek bir aşkı yaratan güç olarak anlayabildiklerinde, yüzleşebilirler. ilişkideki İskelet Kadın. Sonra birlikte güçlenirler ve her ikisi de içinde yaşadıkları iki dünyayı, biri dünyevi dünya, diğeri ruh dünyası hakkında daha derin bir anlayışa çağrılır.

Yirmi yılı aşkın pratiğim sırasında, erkekler ve kadınlar mutlu bir korkuyla kanepeme gömüldüler, "Biriyle tanıştım -bunu kastetmemiştim, sadece kendi işime bakıyordum, bakmıyordum- ve vay canına. ! Bu büyük S olan biriyle tanıştım . Şimdi ne yapacağım?" Yeni ilişkiyi beslemeye devam ederken, korkmaya başlarlar. Küçülüyorlar, endişeleniyorlar. Bu kişi üzerinde aşk kaygısı mı yaşıyorlar? Hayır. Korkulu hissediyorlar çünkü tutkularının dalgalarının altından yükselen kel bir kafatası görmeye başlıyorlar. Ai! Ne yapacaklar?

Onlara bunun sihirli bir zaman olduğunu söylüyorum. Onları sakinleştirmek pek işe yaramaz. Onlara şimdi harika bir şey göreceğimizi söylüyorum. İnançları azdır. Onlara dayanmalarını söylüyorum ve bunu yapabiliyorlar, ama zar zor. Bilmeden önce, analizin bakış açısından, aşk ilişkilerinin küçük teknesi daha hızlı ve daha hızlı kürek çekiyor. Kıyıya doğru eğiliyor ve siz daha tavşan demeden canlarını kurtarmak için koşuyorlar ve ben analist olarak yanlarında koşuyorum ve bir kelime söylemeye çalışıyorum, bu sırada tahmin edin - kim arkadan çarpıyor.

Çoğu için, İskelet Kadınla ilk karşılaştığında, dürtü rüzgar gibi ve mümkün olduğunca uzağa kaçmaktır. Koşmak bile sürecin bir parçası. Bu
sadece insan bunu yapar, ama uzun süre ve sonsuza kadar değil.

kovalamaca ve saklanma

Ölüm doğasının tuhaf bir alışkanlığı vardır, tıpkı "büyük bir balık" yakalamış olduğumuzu hissettiğimiz gibi, tam bir sevgiliyi kazandığımızı hissettiğimiz anda aşk ilişkilerinde ortaya çıkmak gibi. İşte o zaman Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası yüzeye çıkar ve herkesi yanlara doğru korkutur. İşte o zaman, aşkın neden her iki taraf için de "işleyemeyeceği, olmayacağı, çalışmaması gerektiği" konusunda daha fazla çarpıtma ortaya çıkar. Yuvaya yapılan tüm dalışların yapıldığı yer burasıdır. Görünmez olma çabasıdır. Sevgiliye görünmez mi? Numara.
İskelet Kadın için görünmez. Bütün kaçmak ve saklanmak bununla ilgili. Ama gördüğümüz gibi saklanacak hiçbir yer yok.

Akılcı psişe, derin bir şey için balığa gider ve onu sadece karaya çıkarmakla kalmaz, aynı zamanda o kadar sarsılır ki buna zar zor dayanabilir. Aşıklar, bir şeyin onları kovaladığı hissine sahiptir. Bazen kovalayanın diğerinin olduğunu düşünürler. Gerçekte, İskelet Kadın'dır. İlk başta, gerçekten sevmeyi öğrendiğimizde birçok şeyi yanlış anlarız. Diğerinin bizi kovaladığını düşünüyoruz, aslında başka bir insanla özel bir şekilde ilişki kurma niyetimiz İskelet Kadın'ı çengelleyen şeydir, böylece bizden kaçamaz. Aşkın ortaya çıktığı her yerde, Yaşam/Ölüm/Yaşam gücü her zaman yüzeye çıkacaktır. Hep.

İşte balıkçı ve İskelet Kadın, hepsi birbirine karışmış durumda. İskelet Kadın, korkmuş balıkçının arkasından hızla ilerlerken,

Machine Translated by Google

hayata ilkel bir katılım başlar; acıkıyor ve kurutulmuş balık yiyor. Daha sonra canlandıkça, susuzluğunu balıkçının gözyaşıyla giderecektir.

Bu garip fenomeni tüm aşk ilişkilerinde görüyoruz: Ne kadar hızlı koşarsa, kadın o kadar hızlanır. Bir ya da diğer sevgili ilişkiden kaçmaya çalıştığında, ilişki paradoksal olarak daha fazla yaşamla kuşatılır. Ve ne kadar çok hayat yaratılırsa, balıkçı o kadar çok korkar. Ve ne kadar çok koşarsa, o kadar çok hayat yaratılır. Bu fenomen, hayatın merkezi traji-komedilerinden biridir.

Böyle bir durumda olan bir kişi, yumuşak vücudu bir dolap gibi açılan bir kadın/sevgili ile tanışmayı hayal etti. Vücut boşluğunun içinde parlayan embriyolar vardı
ve zonklamalar, raflarda kan damlayan hançerler ve ilk yeşil rengiyle dolu çantalar.

bahar. Düş görene büyük bir duraklama verildi, çünkü bu Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla ilgili bir rüyaydı.

İskelet Kadın'ın içselliğine dair bu kısa bakışlar, eğitimdeki aşıkların oltalarını kapmalarına ve kendisiyle onun arasına mümkün olduğunca fazla mesafe koyma çabasıyla arazide son derece hızlı bir şekilde saklanmalarına neden olur. İskelet Kadın harika ve gizemli, göz kamaştırıcı derecede gizemli. Psişik olarak, ufuktan ufka ve cennetten cehenneme uzanır. O kucaklamak için çok fazla. Yine de, insanların onu kucaklamak için koşmasına şaşmamalı. Korkulan şeyi güçlendirebilir, iyileştirebilir.

Kaçma-saklanma evresi, aşıkların aşkın Yaşam/Ölüm/Yaşam döngülerinden duydukları korkuyu rasyonelleştirmeye çalıştıkları zamandır. “Başka biriyle daha iyisini yapabilirim” veya “Vazgeçmek istemiyorum (boşluğu doldurun) veya “Hayatımı değiştirmek istemiyorum” veya “İstemiyorum” derler. yaralarımla ya da başka birinin yaralarıyla yüzleşmek için” veya “Henüz hazır değilim” veya “Daha sonra nasıl görüneceğimi/hissedeceğimi kesin olarak bilmeden dönüştürülmek istemiyorum.”

Düşüncelerin birbirine karıştığı, insanın barınak için umutsuzca bir dalış yaptığı ve kalbin, el üstünde tutmaktan ve sevilmekten değil, çarptığı bir zamandır.
sefil terörden olduğu kadar azizdi. Lady Death tarafından tuzağa düşürülmek! Ai! Yaşam/Ölüm/Yaşam gücüyle yüz yüze karşılaşmanın dehşeti! Çift AI!

Bazıları, sevgilisiyle bir ilişkiden kaçtığını düşünerek hata yapar. Onlar değil. Aşktan ya da ilişkinin baskılarından kaçmıyorlar. Gizemli Yaşam/Ölüm/Yaşam gücünü aşmaya çalışıyorlar. Psikoloji bunu “yakınlık korkusu, bağlılık korkusu” olarak teşhis eder. Ama bunlar sadece semptomlar. Daha derindeki sorun, inançsızlık ve güvensizliktir. Sonsuza dek kaçanlar vahşi ve bütünsel doğanın döngülerine göre gerçekten yaşamaktan korkarlar.

Yani burada Ölüm Kadın, adamı suyun ötesinde, bilinçdışının sınırından zihnin bilinçli kara kütlesine kadar kovalar. Bilinçli psişe, yakaladığı şeyin farkına varır ve umutsuzca onu aşmaya çalışır. Bunu hayatımızda sürekli yapıyoruz. Korkunç bir şey başını kaldırır. Dikkat etmiyoruz ve bir ganimet olduğunu düşünerek yukarı çekmeye devam ediyoruz. Bu bir hazine, ama hayal ettiğimiz türden değil. Maalesef sahip olduğumuz bir hazine

korkmamız öğretildi, bu yüzden kaçmaya veya onu geri atmaya ya da güzelleştirmeye ve olmadığı gibi yapmaya çalışıyoruz. Ama bu işe yaramayacak. Sonunda, hepimiz cadıyı öpmek zorundayız.

Aşkta da aynı süreç izlenir. Sadece güzellik istiyoruz ama bunun yerine "kötü adam"la yüzleşiyoruz. İskelet Kadını uzaklaştırıyoruz ama o devam ediyor. Koşuyoruz. Takip eder. O, istediğimizi söylediğimiz harika bir öğretmen. “Hayır, bu öğretmen değil!” geldiğinde çığlık atıyoruz. Farklı bir tane istiyoruz. Çok kötü. Bu herkesin aldığı öğretmendir.

Öğrenci hazır olduğunda öğretmen ortaya çıkar diye bir söz vardır. Bu, ego değil, ruh hazır olduğunda iç öğretmenin ortaya çıktığı anlamına gelir. Bu öğretmen ruh ne zaman çağırırsa gelir ve çok şükür, ego asla tam olarak hazır değildir. Bu öğretmeni bize çekmek yalnızca egonun hazırlığına bağlı olsaydı, yaşam boyu öğretmensiz kalırdık. Egolarımızın sürekli değişen fikirlerine aldırmadan ruh arzusunu iletmeye devam ettiği için kutsanmış durumdayız.

İnsanlar aşk ilişkilerinde işler karıştığında ve korkutucu hale geldiğinde sonun yakın olduğundan korkarlar, ama öyle değil. Bu arketipsel bir mesele olduğundan ve İskelet Kadın Kader'in işini yaptığından, kahramanın ufukta uçması, Ölüm Kadının hemen arkasından gelmesi, eğitimdeki âşığın da onun içine dalması gerekiyor. küçük kulübe ve nefes nefese ve boğulur ve güvende olduğunu umar. Ve İskelet Kadın'ın onu güvenli sığınağına kadar takip etmesi gerekiyor . Onu çözmesi gerekiyor , vb.

Modem severler için “yer alma” fikri, balıkçının güvende olduğunu düşündüğü küçük kar evi gibidir. Bazen bu ölüm doğasıyla yüzleşme korkusu, İskelet Kadın'la uğraşmadan ilişkinin sadece zevkli taraflarını sürdürmeye çalışmak için çarpıtılarak “yalvarmaya” dönüşür.
Bu asla işe yaramayacak.

İskelet Kadın'la tanışmaya istekli oldukları için, "yer almayan" aşıklarda büyük bir endişeye neden olur. Kendilerini hazırlamışlar,

Machine Translated by Google

kendilerini pekiştirdiler, korkularını dengede tutmaya çalışıyorlar. Ve şimdi, tam da bu gizemi çözmeye hazır olduklarında, tıpkı birinin ya da diğerinin olduğu gibi.

Kalbe davul çalmak ve birlikte bir hayat şarkı söylemek üzereyken, bir sevgili "Henüz değil, henüz değil" veya "Hayır, asla" diye ağlar.

Yalnızlık ve yenilenme ihtiyacı ile İskelet Kadın ile kaçınılmaz ilişkiden kaçınmak için "yer alma" arzusu arasında büyük bir fark vardır.
Ancak Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla değiş tokuş yapmak ve onu kabul etmek anlamına gelen ilişki, kişinin sevme yeteneğini güçlendirmek için bir sonraki adımdır . olanlar

4 Onunla ilişkiye girmek, aşk için kalıcı bir beceri kazanacaktır. Yapmayacak olanlar yapmayacak. Etrafında bir yol yok.

Tüm "hazır değiller", tüm "zamana ihtiyacım var" anlaşılabilir, ancak yalnızca kısa bir süre için. Gerçek şu ki, hiçbir zaman "tamamen hazır" bir şey yoktur, hiçbir zaman gerçekten "doğru zaman" yoktur. Bilinçaltına herhangi bir inişte olduğu gibi, kişinin sadece en iyisini umduğu, burnunu çimdiklediği ve zıpladığı bir zaman gelir. boşluğa doğru. Eğer böyle olmasaydı, kadın kahraman, kahraman ya da cesaret kelimelerini yaratmamız gerekmeyecekti.

Yaşam/Ölüm/Hayat doğasını öğrenme işi yapılmalıdır. Erteleyin, İskelet Kadın suyun altına batar, ancak tekrar tekrar yükselir ve tekrar tekrar kovalar. Bunu yapmak onun işi. Öğrenmek bizim işimiz. İnsan sevmek isterse, etrafta dolaşmak yoktur. Onu kucaklamak bir görevdir. Meydan okuyan bir görev olmadan dönüşüm olamaz. Bir görev olmadan gerçek bir tatmin duygusu yoktur. Zevkleri sevmek çok az zaman alır. Gerçekten sevmek, kendi korkusunu yönetebilen bir kahraman gerektirir.

Pek çok insan bu "kaç-ve-saklan" aşamasına gelir. Bazıları maalesef buraya tekrar tekrar geliyor. Bu yuvanın girişi, tüm karıştırmalarla dolu. Ama sevmeye değer verenler balıkçıya öykünürler. Ateşi yakmaya ve Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla yüzleşmeye çalışırlar. Korktukları şeyi düşünürler ve paradoksal olarak hem inanç hem de merakla karşılık verirler.

İskeleti Çözmek

İskelet Kadın masalı bir "talip testi" teması içerir. Bir talip testinde, aşıklar haklı niyetlerini ve güçlerini kanıtlamalıdırlar, bunlar genellikle bir tür güçlü ve korkunç nüminosla yüzleşmek için cojones veya yumurtalıklara sahip olduklarını gösterir ...

Burada biz ona Hayat/Ölüm/Yaşam doğası diyoruz, diğerleri buna Benliğin bir yönü veya Sevginin ruhu diyebilir, yine de diğerleri Tanrı veya Gracia, bir enerji ruhu veya herhangi bir sayıda isim diyebilir.

Balıkçı, İskelet Kadın'ı çözerek haklı niyetini, güçlerini ve artan katılımını gösterir. Kadına bir o yana bir bu yana eğilmiş bir şekilde bakar ve onda bir şeyin parıltısını görür, ne olduğunu bilmez. Nefes nefese ve hıçkıra hıçkıra ağlayarak ondan kaçmıştı. Şimdi ona dokunmayı düşünüyor.
Sadece var olarak bir şekilde onun kalbine dokunuyor. Kendi kusuru olmaksızın sürekli bir kenara atılan Yaşam/Ölüm/Hayat doğasının psişe içindeki yalnızlığını anladığımızda...

Yaptığımız aşksa, endişeli veya korkmuş olsak bile, Ölüm doğasının kemiklerini çözmeye hazırız. Bizde yapmak istiyoruz

5 Her şeyin nasıl bir araya geldiğini görün. Bir başkasında ve kendimizde güzel olmayana dokunmaya hazırız. Bu zorluğun arkasında, Benlikten gelen kurnaz bir test vardır. Birinin karakterini sınamak için güzelin çirkin göründüğü masallarda daha da açık bir şekilde bulunur.

"Elmaslar, Yakutlar ve İnciler" masalında, iyi ama kötü bir üvey kız, varlıklı bir yabancı için su çeker ve konuşurken ağzından elmas, yakut ve inci dökülmesiyle ödüllendirilir. Üvey anne kendi tembel kızlarına aynı kuyuda durmalarını ve varlıklı yabancıyı beklemelerini emreder. Ama bu sefer paçavralar içindeki bir yabancı yaklaşıyor. Bir kepçe su için yalvardığında, kötü kızlar kibirle reddeder. Yabancı, onları sonsuza dek ağızlarından yılan, kara kurbağası ve kertenkele düşürerek ödüllendirir.

Masal adaletinde, derin psişede olduğu gibi, daha az görünene nezaket, iyilikle ödüllendirilir ve güzel olmayan birine iyilik yapmayı reddetmek, kötülenir ve cezalandırılır. Aşk gibi büyük duygu hallerinde de böyledir. Güzel olmayana dokunmak için kendimizi büyüttüğümüzde veya genişlettiğimizde, ödüllendiriliriz. Güzel olmayanı reddedersek, gerçek hayattan kopar ve soğukta kalırız.

Bazıları için, daha yüksek, daha güzel düşünceler düşünmek ve bizi pozitif olarak aşan şeylere dokunmak, başkalarına dokunmaktan, yardım etmekten ve yardım etmekten daha kolaydır. çok olumlu değil. Daha da fazlası, olduğu gibi

hikaye gösteriyor ki, güzel olmayanı geri çevirmek ve bu konuda yanlış bir şekilde haklı hissetmek kolaydır. Bu, İskelet Kadınla uğraşmanın aşk sorunudur.

Machine Translated by Google

Güzel olmayan nedir? Kendi gizli sevilme açlığımız güzel olmayandır. Sevgiyi kullanmamamız ve kötüye kullanmamız güzel değil. Sadakat ve bağlılıktaki ihmalimiz sevimsizdir, ruh ayrılığı duygumuz çirkindir, psikolojik siğillerimiz, yetersizliklerimiz, yanlış anlamalarımız ve çocuksu fantezilerimiz güzel olmayanlardır. Ek olarak, doğuran, yok eden, kuluçkaya yatıran ve yeniden doğuran Yaşam/Ölüm/Hayat doğası kültürlerimiz tarafından güzel olmayan olarak kabul edilir.

İskelet Kadın'ı çözmek, bu kavramsal hatayı anlamak ve düzeltmektir. İskelet Kadın'ı çözmek, aşkın tüm parıldayan mumlar ve artış anlamına gelmediğini anlamaktır. İskelet Kadın'ı çözmek, yenilenmenin karanlığında korkudan çok cesaret bulmak demektir. Eski yaralar için merhem anlamına gelir. Bu, ruh kıtlığından ziyade sağlığı yansıtmak için görme ve olma biçimlerimizi değiştirmek anlamına gelir.

Sevmek için, temel ve pek de hoş olmayan kemikli kadına dokunuruz, bu doğayı kendimiz için çözer, onu tekrar düzene sokar, tekrar yaşamasına izin veririz. Bilinçdışını yüzeye çıkarmak yetmez, hatta yanlışlıkla onu eve sürüklemeye bile yetmez. Ondan çok uzun süre korkmak veya onu küçümsemek aşkın ilerlemesini durdurur.

İskelet Kadın'ın gizemini çözmek, büyüyü bozmaya başlar - yani birinin sonsuza kadar tükeneceği, sonsuza dek öldürüleceği korkusu. Arketip olarak, bir şeyi çözmek için bir iniş, bir labirentin yeraltı dünyasına ya da meselelerin tamamen yeni yollarla açığa çıktığı yere kadar takip edilmesi gerekir.
İlk başta dolambaçlı bir süreç gibi görünen ama aslında yenilenme için derin bir model olan şeyi takip etmek gerekir. Peri masallarında, kemeri gevşetmek, düğümü çözmek, çözmek ve çözmek, daha önce bize kapalı olan bir şeyi anlamaya başlamak, uygulamalarını ve kullanımlarını anlamak, büyücü gibi, bilen bir ruh olmak demektir.

Balıkçı İskelet Kadın'ı çözdüğünde, Yaşam ve Ölüm'ün telaffuzları hakkında “uygulamalı” bilgiye sahip olmaya başlar. İskelet harika
Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası için görüntü. Psişik bir görüntü olarak iskelet, yüzlerce

birbirleriyle sürekli uyumlu bir ilişki içinde küçük ve büyük tuhaf şekilli emmeler ve düğmeler. Bir kemik döndüğünde, diğerleri fark edilmeden de olsa döner.
Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüleri aynen böyledir. Hayat hareket ettiğinde, Ölüm'ün kemikleri sempatik bir şekilde hareket eder. Ölüm hareket ettiğinde, Yaşamın kemikleri dönmeye başlar.
fazla.

Ayrıca, küçük bir kemik yerinde olmadığında, yontulduğunda, mahmuzlandığında, sublukse olduğunda bütünün bütünlüğüne zarar verir. Kendindeki veya bir ilişkideki Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası bastırıldığında, aynısı olur. İnsanın yaşamı topallar, yakalar, sendeler, hareketi korur. Bu yapılara ve döngülere zarar verildiğinde, her zaman libido kesintisi olur. O zaman aşk mümkün değil. Suyun altında uzanıyoruz; sadece kemikler, ileri geri sürükleniyor.

Bu doğayı çözmek demek, onun zayıflamalarını, alışkanlıklarını, hareketlerini öğrenmek demektir. Yaşam ve ölüm döngülerini öğrenmek, onları ezberlemek ve böylece nasıl olduğunu görmek demektir. hepsi bir aradadır, nasıl da hepsi tek bir organizmadır, tıpkı iskeletin tek bir organizma olması gibi.

Korku, işi yapmamak için kötü bir bahanedir. Hepimiz korkuyoruz. Yeni bir şey değil. Eğer yaşıyorsan, korkuyorsun. Eskimolar arasında düzenbaz Raven'dır. Gelişmemiş tarafında, iştahlı bir yaratıktır. Sadece zevki sever, tüm belirsizliklerden ve belirsizliğin getirdiği korkulardan kaçınmaya çalışır. Hem çok dikkatli hem de çok açgözlü. Bir şey hemen tatmin edici görünmüyorsa korkar. Olduğu zaman atlar.

Parlak abalone kabuğunu, gümüş boncukları, bitmeyen çileleri, dedikoduları ve duman deliğinin üzerinde sıcak uykuları sever. Sevgili adayı, “kesin bir şey” isteyen Raven gibi olabilir. Raven gibi, ego da tutkunun sona ermesinden korkar ve yemeğin sonundan, ateşin sonundan, günün sonundan ve zevkin sona ermesinden kaçınmaya çalışır. Kuzgun, ego gibi kurnaz olur ve her zaman zararına olur, çünkü ruhunu unuttuğunda gücünü kaybeder.

Ego, Yaşam/Ölüm/Hayat doğasını hayatımıza kabul edersek bir daha asla mutlu olmayacağımızdan korkar. Başından beri bu kadar mükemmel bir şekilde mutlu muyduk, AI? Numara.
Ancak gelişmemiş ego, sosyalleşmemiş bir çocuk gibi çok basittir ve özellikle mutlu bir çocuk da değildir; daha çok hangi dilimin en büyük olduğunu, hangi yatağın en yumuşak olduğunu, hangi sevgilinin en yakışıklı olduğunu sürekli izleyen bir çocuk gibi.

Üç şey ruhtan yaşamayı, yalnızca egodan yaşamayı ayırt eder. Bunlar: yeni yolları sezme ve öğrenme yeteneği, zorlu bir yola çıkma azmi ve zamanla derin sevgiyi öğrenme sabrı. Bununla birlikte, egonun öğrenmeden kaçınma eğilimi ve eğilimi vardır. Sabır, egonun güçlü giysisi değildir.
İlişkide tahammül etmek Raven'ın yeteneği değil. Yani bir başkasını sevmemiz sürekli değişen egodan değil, vahşi ruhtandır.

6 Şair Adrienne Rich'in dediği gibi, kemikleri çözmek, Leydi Ölüm'ün anlamını öğrenmek, onunla birlikte kalma azmine sahip olmak için "vahşi bir sabır" gerekir. Bunu başarmak için kaslı bir kahraman gerektiğini düşünmek yanlış olur. O değil. Ölmek ve doğmak ve ölmek ve tekrar tekrar doğmak isteyen bir kalp gerektirir.

İskelet Kadın'ın çözülmesi, onun kadim olduğunu ve zamanın ötesinde yaşlı olduğunu ortaya koyuyor. Enerjiyi mesafeye karşı ölçen, zamanı libidoya karşı tartan, hayatta kalmaya karşı ruhu ağırlaştıran o, Lady Death'dir. Üzerinde meditasyon yapar, onu inceler, düşünür ve sonra bir veya iki kıvılcımla ya da ani bir orman yangını ile yatırım yapmak ya da onu biraz sıkıştırmak, yere yatırmak ya da hayatını tamamen söndürmek için harekete geçer. . Neyin gerekli olduğunu biliyor.
Zamanın geldiğini biliyor.

Machine Translated by Google

Onu çözerken, sonra ne olacağını sezme, doğanın psişesinin tüm veçhelerinin birbiriyle nasıl ilişkili olduğunu, nasıl katılabileceğimizi daha iyi kavrama yeteneğini kazanırız. Onu çözmek, benlik ve öteki hakkında açık ve net bilgi edinmek demektir. Aşamaları, projeleri, kuluçka, doğum ve dönüşüm dönemlerini barışçıl bir şekilde ve elimizden geldiğince zarafetle takip etme yeteneğimizi güçlendirmek demektir.

Bu anlamda, bir zamanlar aşk konusunda oldukça saf olan bir âşık, bu İskelet Kadını gözlemleyerek ve onun kemiklerini ayıklayarak aşkta çok daha iyi hale gelir. Kişi Yaşam/Ölüm/Yaşam kalıplarını tespit etmeye başladığında, eksiklikten sonraki artış ve bolluktan sonraki yıpranma açısından ilişkinin döngülerini tahmin edebilir.

İskelet Kadın'ı çözen kişi sabrı bilir, beklemeyi daha iyi bilir. O şok ya da yedekten korkmaz. O değil meyveler tarafından boğulmuş. Erişme, "şu anda sahip olma" ihtiyaçları, tüm yönleri bulma konusunda daha ince bir zanaata dönüştürülür.

ilişki döngülerinin birlikte nasıl çalıştığını gözlemleyerek. Şiddetin güzelliğiyle, bilinmeyenin güzelliğiyle, güzel olmayanın güzelliğiyle ilişki kurmaktan korkmuyor. Ve tüm bunları öğrenirken ve çalışırken, mükemmel bir vahşi aşık olur.

Bir erkek bunları nasıl öğrenir? Kim bunları nasıl öğrenir? Ego olmayan iç sesi dinleyerek Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası ile doğrudan diyaloğa girin. Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasına aşk ve sevgiyle ilgili doğrudan sorular sorarak öğrenin ve ardından yanıtlarını dinleyin. Her şeye rağmen, aklımızın gerisinde, "Bu aptalca... Ben sadece bunları uyduruyorum." O sesi görmezden gelmeyi ve bunun ötesinde duyulanları dinlemeyi öğreniriz. Duyduklarımızı takip etmeyi öğreniriz - bizi keskin farkındalığa, bağlılık sevgisine ve ruhun net bir görüşüne yaklaştıran tüm o şeyler.

Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasını tekrar tekrar çözmek için meditatif ve günlük bir uygulama yapmak iyidir. Balıkçı, karışıklığın çözülmesine yardımcı olmak için tekrar tekrar tek satırlık bir şarkı söyler. Farkındalığa yardımcı olmak, İskelet Kadın doğasını çözmeye yardımcı olmak için bir şarkı. Ne şarkı söylediğini bilmiyoruz. Sadece tahmin edebiliriz. Bu doğayı çözerken şunun gibi bir şarkı söylemek bizim için iyi olur: Daha fazla yaşam üretmek için bugüne daha fazla ne vermeliyim? Neyin ölmesi gerektiğini biliyorum, ama buna izin vermekte tereddüt ediyorum? Sevebilmem için içimde neyin ölmesi gerekiyor? Hangi güzellik olmayandan korkarım? Güzel olmayanın gücünün bugün bana ne faydası var? Bugün ne ölmeli? Ne yaşamalı? Hangi hayatı doğurmaktan korkuyorum? Şimdi değilse ne zaman?

Gerçeğin serserisini hissedene kadar bilincin şarkısını söylersek, ne yaptığımızı görebilmek için psişenin karanlığına bir ateş patlaması göndeririz... gerçekten ne yaptığımızı, ne istediğimizi değil. yaptığımızı düşünün. Bu, kişinin duygularının çözülmesi ve sevginin ve hayatın neden kemiklerle yaşanması gerektiğini anlamanın başlangıcıdır.

İskelet Kadınla yüzleşmek için güneş kahramanı rolünü üstlenmeye, silahlı savaşa girmeye ya da vahşi doğada hayatını riske atmaya gerek yok. Onu çözmek için sadece bakıma ihtiyacı var. Yaşam/Ölüm/Hayat doğasını bilmedeki bu güç, kaçmanın ötesine geçen, kendilerini güvende bulma arzusunun ötesine geçen aşıkları beklemektedir.

Bu yaşam ve ölüm bilgisini arayan eskiler ona Çok Değerli İnci, Eşsiz Hazine adını verdiler. Bu gizemlerin iplerini tutmak ve çözmek, Kader ve Zaman hakkında, her şeyin zamanı, her şeyin kendi zamanında, pürüzlülükte yuvarlanma, pürüzsüzlükte kayma hakkında güçlü bir bilgi getirir. Sevgiyi bundan daha koruyucu, daha besleyici, daha kuvvetlendiren bir ilim yoktur.

İskelet Kadın ile ateşin başında oturacak, onu seyredecek ve onun için hissinin yükselmesine izin verecek olan âşığı bekleyen budur. Güzelliği olmayana dokunacakları, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasını şefkatle çözecekleri bekler.

Güvenin Uykusu

İlişkinin bu aşamasında, âşık bir masumiyet durumuna, duygusal unsurlar tarafından hâlâ huşu içinde olduğu, dilekler, umutlar ve hayallerle dolu olduğu bir duruma geri döner. Masumiyet saflıktan farklıdır. Benim geldiğim ıssız yerlerde eski bir söz vardır: "Cehalet, hiçbir şey bilmemek ve iyiliğe çekilmektir. Masumiyet, her şeyi bilmek ve yine de iyinin cazibesine kapılmaktır."

Şimdi ne kadar ilerlediğimizi görelim. Balıkçı-avcı, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasını yüzeye çıkarmıştır. O, iradesi dışında, onun tarafından "takip edildi". Ama aynı zamanda onunla yüzleşmeyi de başardı; onun karışık hali için şefkat duydu ve ona dokundu. Bütün bunlar onu onunla tam bir katılıma götürüyor. Bütün bunlar onu bir dönüşüme, aşka götürüyor.

Uyku metaforu psişik bir bilinçsizliği ifade edebilirken, burada yaratılışı ve yenilenmeyi sembolize eder. Uyku yeniden doğuşun sembolüdür. Yaratılışta Mitler, ruhlar uykuya dalar, bu arada bir süre dönüşüm gerçekleşir, çünkü uykuda yeniden yaratılırız, yenileniriz.

... Bakımın yırtık pırtık kolunu ören uyku, ağrılı emeğin banyosu [uykudur], incinmiş zihinlerin merhemi, büyük Doğa'nın ikinci kursu, yaşam şöleninin baş besleyicisidir.

Machine Translated by Google

—Shakespeare, Macbeth, II, ii, 36

Yaşayan en ateşli, en zalim ve acımasız insana, uykuda ve uyanma anında bir göz atabilseydiniz, onlarda bir an için lekesiz çocuk ruhunu, saf masumu görürdünüz. Uykuda bir kez daha tatlı bir duruma geri getiririz. Uykuda yeniden yaratılırız. İçten dışa yeniden birleştirildik, masumlar kadar taze ve yeni.

Bu bilge masumiyet durumuna, sinizm ve korumacılıktan sıyrılarak ve çok genç ve çok yaşlı olan çoğu insanda görülen merak durumuna yeniden girilerek girilir. Kırbaçlanan köpeğin, avlanan yaratığın, midenin üstündeki ağzın, kızgın yaralı insanın gözlerinden değil, bilen ve sevgi dolu bir ruhun gözleriyle bakma pratiğidir. Masumiyet, uyurken yenilenen bir haldir. Ne yazık ki, birçoğu her gün ortaya çıktıkça yorganla birlikte bir kenara atıyor. Yanımızda uyanık bir masumiyet alıp ısınmak için yakına çekmek daha iyi olur.

Bu duruma ilk dönüş, yıllarca süren yorgun bakış açılarını, onlarca yıllık duygusuz ve özenle inşa edilmiş siperleri kazımayı gerektirse de, kişi bir kez geri döndüğünde, bir daha asla onu gözetlemek, kazmak zorunda kalmaz. Uyanık bir masumiyete dönmek, bir tuğla yığınını buradan oraya taşımak gibi bir çabadan çok bir çaba değildir, çünkü o, ruhun sizi bulmasına izin verecek kadar uzun süre hareketsiz kalır. Aradığın her şeyin seni de aradığı söylenir, eğer kıpırdamadan uzanırsan, otur, o seni bulur. Uzun zamandır seni bekliyor. Bir kez burada olduğunda, uzaklaşmayın. Dinlenme. Sonra ne olacağını görün.

Ölüm doğasına kurnazca ve kurnazca değil, ruhun güveniyle yaklaşmanın yolu budur. Masum kelimesi genellikle bilmeyen veya budala kişi anlamında kullanılır. Ancak kelimenin kökleri, yaralanmadan veya incinmeden kurtulmak anlamına gelir. İspanyolca'da inocente kelimesi , bir başkasına zarar vermemeye çalışan, aynı zamanda kendisine herhangi bir yarayı veya zararı iyileştirebilen bir kişi anlamına gelir.

La inocente , genellikle başkalarını yaralanma veya zarardan iyileştiren bir curandera şifacısına verilen addır . Masum olmak, sorunun ne olduğunu açıkça görebilmek ve düzeltebilmek demektir. Bunlar masumiyetin arkasındaki güçlü fikirler. Sadece başkalarına veya kendine zarar vermekten kaçınmakla ilgili bir tutum değil, aynı zamanda kendini (ve başkalarını) onarma ve iyileştirme yeteneği olarak kabul edilir. Bir düşün. Tüm aşk döngüleri için ne büyük bir nimet.

Balıkçı, bu masum uyku metaforu aracılığıyla, Yaşam/Ölüm/Hayat doğasına onun huzurunda dinlenecek ve canlanacak kadar güvenir. Onu daha derin bir anlayışa, daha yüksek bir olgunluk aşamasına götürecek bir geçişe giriyor. Aşıklar bu duruma girdiklerinde kendi içlerindeki güçlere, güvene, inanca ve masumiyetin derin gücüne teslim oluyorlar. Bu manevi uykuda âşık, nefsinin işlerinin kendisinde işleyeceğine, her şeyin olması gerektiği gibi olacağına güvenir. Bu âşık, ihtiyatlının yerine akıllının uykusunda uyur.

Tehlike yakınken gerçek olan ihtiyat ve daha önce yaralanmaktan kaynaklanan sebepsiz ihtiyat vardır. İkincisi, hem erkeklerin hem de kadınların, sıcaklık ve şefkat göstermek istediklerini hissettiklerinde bile alıngan ve ilgisiz davranmalarına neden olur. “Gezilmekten” ya da “tuzağa düşürülmekten” korkanlar ya da “özgür olmak” istediklerini yüksek sesle tekrar tekrar dile getirenler, altının parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verenlerdir.

Birçok kez bir erkeğin kendisine ve ona aşık olan “iyi bir kadını” olduğunu söylediğini duydum, ama onun hakkında gerçekten ne hissettiğini görecek kadar “bırakamıyor”. Böyle bir insan için dönüm noktası, acı çekmesine rağmen, gergin olmasına rağmen, daha önce yaralanmış olmasına rağmen, bilinmeyenden korkmasına rağmen “olsa da” sevmesine izin vermesidir.

Bazen insanın cesaretine yardımcı olacak kelimeler yoktur. Bazen sadece zıplamak gerekir. Bir erkeğin hayatının bir noktasında, aşkın onu nereye götüreceğine güveneceği, yemyeşil ama keşfedilmemiş topraklarda olmaktansa bir ruhun kuru çatlak nehir yatağında hapsolmaktan daha çok korktuğu bir zaman olmalıdır. Bir hayat çok kontrollü olduğunda, kontrol edilmesi gereken hayat giderek azalır.

Bu masumiyet aşamasında balıkçı genç bir ruh haline geri döner, çünkü uykusunda yara izi yoktur ve dün ya da daha önce ne olduğuna dair hiçbir anısı yoktur. Uykuda yer veya konum kazanmaya çalışmaz. Uykusunda yenilenir.

Eril psişenin içinde, iyiye inanan, yaşamdan şüphesi olmayan, sadece bilge olmakla kalmayıp ölmekten de korkmayan bir yaratık, yaralanmamış bir adam vardır. Bazıları bunu bir savaşçı benlik olarak tanımlar. Ama bu değil. Bu bir ruh benliğidir ve bu durumda, işkence görmüş, yaralanmış ve sürgün edilmiş olmasına aldırmadan sevmeye devam eden genç bir ruhtur , çünkü o kendi yolunda kendi kendini iyileştiren, kendi kendini iyileştirendir.

Kadınlar, bu yaratığın bilincinin dışında bir erkeğin içinde gizlendiğini gördüklerine tanıklık edecekler. Bu genç ruhun şifa gücünü kendi psişesine taşıma yeteneği o kadar harika ki hayret verici. Güveni, sevgilisinin onu incitmemesine bağlı değildir. Ona gelen herhangi bir yaranın iyileşebileceğine dair bir güven, yeni yaşamın eskiyi takip ettiği bir güven. Tüm bu şeylerde daha derin anlamlar olduğuna, görünüşte önemsiz olayların anlamsız olmadığına, kişinin yaşamındaki her şeyin - düzensiz, pürüzlü, kıvranan ve yükselen - hepsinin yaşamın enerjisi olarak kullanılabileceğine dair bir güven.

Şunu da söylemek gerekir ki, bazen bir erkek daha özgürleştikçe ve İskelet Kadın'a yaklaştıkça, sevgilisi daha çok korkar hale gelir.

Machine Translated by Google

ve düğümleri çözmek, gözlemlemek, masumiyete dönüşen uyku, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasına güvenmeyi öğrenmek konusunda yapması gereken bazı işleri vardır. Her ikisi de iyi inisiye olduğunda, birlikte her türlü acıyı dindirecek, her acıdan daha uzun yaşayacak güce sahip olurlar.

Bazen bir kişi diğerinin huzurunda "uyumaya gitmekten" korkar, psişik bir masumiyete dönmekten korkar veya diğer kişinin ondan faydalanacağından korkar. Bu tür insanlar her türlü güdüyü diğerine yansıtırlar ve kendilerine güvenmezler. Yine de, güvenmedikleri sevgilileri değildir. Henüz hesaba katmadıkları Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıdır. Uykuda olduğu gibi güvenmeleri gereken bu Ölüm doğasıdır, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası en vahşi haliyle zarif bir nefes verme (bitiş) ve nefes alma (başlangıç) kadar basittir. Gereken tek güven, bir son olduğunda başka bir başlangıç olacağını bilmektir.

Bunu yapmak için, eğer şanslıysak, yıpranırız ve onun çekimine teslim olarak güvene kayarız. Daha dik yol, kendimizi zorla güvene dayalı bir zihin durumuna sokmaktır - kendimizi tüm koşulları, tüm "eğer"leri ve tekleri ortadan kaldırmaya zorlamak. Ancak, güvenecek kadar güçlü hissedene kadar beklemenin genellikle bir anlamı yoktur, çünkü o gün asla gelmeyecektir. Yani evet, kültürün bize Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası hakkında inanmamız için öğrettiği şeyin yanlış ve içgüdülerimizin doğru olduğu şansını değerlendiriyoruz.

Sevginin gelişmesi için eş, olacak olanın dönüştürücü olacağına güvenmelidir. Erkek ya da kadın, her biri, kişiyi bilge bir masumiyete döndüren, Yaşam/Ölüm/Yaşam deneyiminin bu daha derin kıvrımlarını olması gerektiği gibi yaratan ve yeniden yaratan uyku durumuna girmelerine izin vermelidir.

Gözyaşı vermek

Balıkçı uyurken gözünün kenarından bir damla yaş süzülür. İskelet Kadın bunu fark eder, susuzlukla dolar ve beceriksizce sürünerek gözünün bardağından su içmeye gider. Soruyoruz, böyle bir gözyaşının çıkmasına neden olacak rüya görüyor olabilir mi?

Gözyaşları yaratıcı güç taşır. Mitoslarda, gözyaşı vermek muazzam bir yaratıma ve yürekten yeniden birleşmeye neden olur. Bitkisel folklorda gözyaşı bağlayıcı olarak, öğeleri güvenceye almak, fikirleri birleştirmek, ruhları birleştirmek için kullanılır. Masallarda gözyaşları döküldüğünde hırsızları korkutur veya nehirlerin taşmasına neden olur. Serpildiğinde, ruhları çağırırlar. Vücuda döküldüğünde, yaraları iyileştirir ve görüşü geri kazandırır. Dokunulduğunda gebe kalmaya neden olurlar.

Kişi Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla ilişkiye bu kadar girdiğinde, dökülen gözyaşı, kendisi ve diğeri için birbirine karışan tutku ve şefkatin gözyaşıdır. Ağlaması en zor gözyaşıdır ve özellikle erkekler ve bazı "sokakta sert" kadınlar için.

Bu tutku ve merhamet gözyaşı, çoğunlukla tesadüfen hazineyi bulduktan sonra, korkulu kovalamacadan sonra, çözülmeden sonra ağlar - çünkü tükenmeye, savunmaların sökülmesine, kendiyle yüzleşmeye, soyulmaya neden olan bunların birleşimidir. iliklerine kadar hem bilgi hem de rahatlama arzusu. Bunlar ruhun gerçekten ne istediğini görmesine ve her ikisinin de kaybı ve sevgisi için ağlamasına neden olur.

Nasıl ki İskelet Kadın yüzeye çıkarılmışsa, şimdi bu gözyaşı, erkekteki bu duygu da yüzeye çıkıyor. Hem kendini hem de başkasını sevmenin bir talimatıdır. Artık gündüz dünyasının tüm kıllarından, kancalarından ve bıçaklarından sıyrılan adam, yanına yatmak, içmek ve en derin duygularından beslenmek için İskelet Kadın'ı kendine çekiyor. Yeni haliyle, susamış ötekini doyurabilir.

Hayaleti onun ağlaması tarafından çağrıldı - psişik dünyanın çok uzaklarından gelen fikirler ve güçler, gözyaşının sıcaklığı üzerinde birleşiyor. Yaratıcı, yol olarak su sembolünün tarihi uzun ve çeşitlidir. Bahar bir gözyaşı yağmuruyla gelir. Alt dünyaya giriş, bir gözyaşı şelalesi üzerindedir. Gönülden birinin duyduğu bir gözyaşı, yaklaşmak için bir çığlık olarak anlaşılır. Balıkçı da ağlar ve daha da yaklaşır. Gözyaşı olmadan, sadece kemik olarak kalacaktı. Gözyaşı olmadan asla aşka uyanamazdı.

Rüyayı görenin gözyaşı, müstakbel âşık kendi yaralarını hissetmesine ve sarmasına izin verdiğinde, benliğin iyiliğine olan inancını yitirmesiyle yarattığı benlik yıkımını kendi kendine görmesine izin verdiğinde gelir. Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasının besleyici ve canlandırıcı döngüsünden koptuğunu hisseder. Sonra ağlar, çünkü yalnızlığını, o psişik yere, o vahşi bilişe yönelik şiddetli hasretini hisseder.

Machine Translated by Google

Bu iyileşen adamdır, anlayış içinde büyüyen adam. Kendi ilaç yapımını üstlenir, “silinmiş ötekini” besleme görevini üstlenir.
Gözyaşları aracılığıyla yaratmaya başlar.

Başkasını sevmek yetmez, başkasının hayatında “engel olmamak” yetmez. “Destekleyici” olmak ve “onlar için orada olmak” ve diğer her şey yeterli değildir. Amaç, kişinin kendi yaşamında ve panoramada yaşam ve ölüm yolları hakkında bilgi sahibi olmasıdır. Ve bilen bir adam olmanın tek yolu, okula İskelet Kadın'ın kemiklerinde gitmektir. Derin duygunun sinyalini, "Yarayı kabul ediyorum" diyen tek gözyaşını bekliyor.

Bu kabul, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasını besler, bağın kurulmasına ve insandaki derin bilişin başlamasına neden olur. Hepimiz bir başkasının şifacımız, gerilim filmimiz, dolgumuz olabileceğini düşünerek hata yaptık. Bunun böyle olmadığını anlamak uzun zaman alır, çünkü yarayı içimizde ona hizmet etmek yerine kendi dışımızda yansıtırız.

Bir kadının bir erkekten projeksiyonlarını çözmesinden ve kendi yarasıyla yüzleşmesinden daha fazla isteyeceği hiçbir şey yoktur herhalde. Bir adam yarasıyla yüzleştiğinde, gözyaşı doğal olarak gelir ve içindeki ve dışındaki sadakatleri daha net ve güçlü hale gelir. Kendi şifacısı olur; artık daha derin Benlik için yalnız değildir. Artık kadına analjezik olması için başvurmuyor.

Bunu çok iyi anlatan bir hikaye var. Yunan mitinde,

Philoctetes adında bir adamdı. Herakles'in sihirli yayını ve okunu miras aldığı söylenir. Philoctetes savaş sırasında ayağından yaralandı. Ancak, bu yara iyileşmedi ve bunun yerine o kadar kötü kokulu ve acı çığlıkları o kadar korkunç hale geldi ki, arkadaşları onu Limnos adasında terk etti ve orada ölüme terk etti.

Philoctetes, küçük bir oyunu vurmak için Herakles'in yayını kullanarak açlıktan zar zor kurtuldu. Ama yarası iltihaplandı ve koku gitgide daha da arttı, öyle ki, adaya uzaktan bile yakın olan herhangi bir denizci uzak durmak zorunda kaldı. Ancak, bir grup adam Philoctetes'in yarasının kokusuna göğüs gererek büyülü yayı ve oku ondan çalmak için komplo kurdu.

7 Adamlar kura çekti ve görev en küçüğüne düştü. Yaşlı adamlar onu hızlı olmaya ve gecenin karanlığında seyahat etmeye teşvik etti. Ve böylece genç adam yola çıktı. Ama rüzgarda ve denizin kokusunu bastıran başka bir koku o kadar korkunç geldi ki, adam özgürce nefes alabilmek için yüzünü deniz suyuyla sıkılmış bir beze sarmak zorunda kaldı. Ancak hiçbir şey kulaklarını Philoctetes'in korkunç çığlıklarından koruyamazdı.

Ay bulutla kaplandı. .İyi, diye düşündü kayığını demirleyip acı çeken Philoctetes'in yanına süzülürken. Değerli yaya ve oka uzanırken, ay aniden ışığını ölmek üzere olan yaşlı adamın bitkin yüzünü aydınlattı. Ve genç adamın içindeki bir şey -ne olduğunu bilmiyordu- aniden onu gözyaşlarına boğdu. Genç adam dayanılan bir şefkat ve merhametle boğulmuştu.

Yaşlı adamın yayı ve oklarını çalmak yerine, genç adam Philoctetes'in yarasını arındırdı, bağladı ve onunla kaldı, onu besledi, temizledi, ateş yaktı ve yaşlı adamı Truva'ya götürene kadar ilgilendi. yarı ilahi doktor Aesculapius tarafından iyileştirilebiliyordu. Ve böylece hikaye sona erer.

Kokuşmuş yaranın farkına varmaya tepki olarak şefkat gözyaşı ağlıyor. Kokuşmuş yaranın her insan için farklı konfigürasyonları ve kaynakları vardır. Bazıları için bu, bir ömür boyu kendini dağa el ele vererek harcamak anlamına gelir - geç de olsa yanlış dağa çıktığımızı bulmak için. Bazıları için çözülmemiş ve tedavi edilmemiş çocukluktaki istismar sorunlarıdır.

Diğerleri için, hayatta ya da aşkta bir tür ezici kayıptır. Genç bir adam ilk aşkını kaybetmişti ve kimseden destek alamamıştı ve bundan nasıl kurtulacağı konusunda hiçbir anlayışa sahip değildi. Yıllarca kırık bir şekilde dolaştı, ancak yaralanmadığını protesto etti. Bir adam profesyonel bir top takımında çaylak bir oyuncuydu. Yanlışlıkla ama kalıcı olarak bacağını yaraladı, böylece ömür boyu süren rüyası bir gecede ortadan kayboldu. Kokuşmuş yara sadece trajedi değildi, sadece yara değildi, yirmi yıl boyunca yaraya döktüğü tek ilaç acılık, madde bağımlılığı, sarhoşluktu. Erkeklerin böyle yaraları olduğunda, onların gelişini koklayabilirsin. Hiçbir kadın, hiçbir sevgi, hiçbir ilgi böyle bir yarayı iyileştirmez, yalnızca öz şefkat, yalnızca kişinin kendi yaralı durumuna devam etmesi.

Adam gözyaşı döktüğünde, acısı üzerine geldi ve ona dokunduğunda bunu biliyor. Hayatının nasıl koruyucu bir şekilde yaşandığını görür.
yara. Bu yüzden hayattan ne kaçırdığını görür. Hayata, kendisine ve bir başkasına olan sevgisini nasıl dizginlediğini görüyor.

Masallarda gözyaşları insanları değiştirir, onlara neyin önemli olduğunu hatırlatır ve ruhlarını kurtarır. Sadece kalbin katılığı ağlamayı ve birleşmeyi engeller. Uzun zaman önce Sufi'den tercüme ettiğim bir söz var, gerçekten de Allah'tan insanın kalbini kırmasını isteyen bir dua: “Kalbimi paramparça et ki, Sınırsız Aşka yeni bir oda açılsın.”

Balıkçıyı İskelet Kadın'ı çözmeye sevk eden içsel şefkat duygusu, onun diğer unutulmuş özlemleri hissetmesine, öz şefkatini diriltmesine de izin verir. Masumiyet halinde olduğu, yani her şeyin mümkün olduğunu düşündüğü için, nefsinin arzularını söylemekten çekinmez. İhtiyacının karşılanacağına inandığı için dilemekten korkmaz. Ruhunun yerine getirileceğine inanmak onun için büyük bir rahatlama. Balıkçı gerçek hissini haykırdığında,

Machine Translated by Google

Balıkçının gözyaşı İskelet Kadın'ı kendisine çeker; susamasına neden olur, onunla daha fazla katılmayı arzu etmesine neden olur. Masallarda olduğu gibi gözyaşları bize bir şeyleri çağırır, bir şeyleri düzeltir, eksik olan parçayı ya da parçayı sağlar. Afrika masalı "Golden Falls"ta bir sihirbaz, kaçak bir köle kızı o kadar çok gözyaşı dökerek korur ki, altına sığınacağı bir şelale yaratır. Afrika'da

"Kemik Çıngırakları" masalında, ölü şifacıların ruhları, çocukların gözyaşlarının toprağa serpilmesiyle çağrılır. Bu büyük duygunun gücünü tekrar tekrar hatırlatıyoruz. Gözyaşlarında çekme gücü vardır ve gözyaşının içinde bize rehberlik eden güçlü imgeler vardır. Gözyaşları sadece duyguyu temsil etmez, aynı zamanda alternatif bir vizyon, başka bir bakış açısı kazandığımız merceklerdir.

Hikayede, balıkçı kalbinin kırılmasına izin veriyor - kırılmaya değil, kırılmaya. İstediği anne sütü annesi olan la teta sevgisi değil ; şans aşkı değil, güç, şöhret veya cinsellik aşkı değil. Üzerine gelen bir aşktır, her zaman içinde taşıdığı ama daha önce hiç tanımadığı bir aşktır.

Bir erkeğin ruhu, bu ilişkiyi kavradıkça daha derin ve daha net bir şekilde oturur. Gözyaşı gelir. İçiyor. Şimdi başka bir şey gelişecek ve olacak
içinde yeniden doğdu, ona engin ve okyanus gibi bir kalp verebilir.

Davul Olarak Aşk Kalbinin Sonraki Aşamaları ve Şarkı Söylemek

Bir davulun derisinin veya gövdesinin, kimin ve neyin çağrılacağını belirlediği söylenir. Bazı davulların davulcu ve dinleyicileri (bazı geleneklerde "yolcu" olarak da adlandırılır) çeşitli ve muhtelif yerlere götüren gezici davullar olduğuna inanılmaktadır. Diğer davul türleri başka yönlerden güçlüdür.

İnsan kemiğinden yapılan davulların ölüleri çağırdığı söylenir. Belirli hayvanların derisinden yapılan davullara, bu belirli hayvan ruhları denir. Özellikle güzel olan davullar Güzellik olarak adlandırılır. Zil takılı davullar çocuk ruhlarını ve hava durumunu çağırır. Sesi düşük olan davullar, bu tonu duyabilen ruhları çağırır.
Yüksek sesli davullar, o tonu duyabilen ruhları çağırır, vb.

Kalpten yapılmış bir davul, insan kalbi ile ilgilenen ruhları çağırır. Kalp özü sembolize eder. Kalp, insan ve hayvanların yaşaması gereken birkaç temel organdan biridir. Bir böbreği çıkarın, insan yaşar. Ek olarak, iki bacağı, safra kesesini, bir akciğeri, bir kolu ve dalağı alın; insan yaşıyor - belki iyi değil, ama hayat var. Bazı beyin fonksiyonlarını ortadan kaldırın ve insan hala yaşıyor. Kalbini al, kişi anında gider.

Psikolojik ve fizyolojik merkez kalptir. Tanrılardan insanlara talimat olan Hindu Lauras'ta kalp, başka bir insanı, kendini, dünyayı ve Tanrı'yı hissetmeyi kapsayan sinir merkezi olan Anahata çakrasıdır . Bir çocuğun sevdiği gibi sevmemizi sağlayan kalptir: tam olarak, çekincesiz ve alaycı bir kabuk olmadan. amortisman veya korumacılık.

İskelet Kadın balıkçının kalbini kullandığında, şu anda gerçekten önemli olan tek şey olan tüm psişenin merkezi motorunu kullanıyor. saf ve masum bir duygu yaratabilen tek şey. Düşünen ve yaratan akıldır derler. Bu hikaye aksini söylüyor. Molekülleri, atomları, duyguları, özlemleri ve başka ne gerekiyorsa onu düşünen ve çağıranın kalp olduğunu ileri sürer. İskelet Kadın'ın yaratılışını yerine getiren maddeyi yaratmak için tek bir yerde.

Hikaye şu vaadi içeriyor: İskelet Kadın'ın hayatınızda daha belirgin olmasına izin verin ve karşılığında hayatınızı daha da büyütecektir. Onu serbest bıraktığında karışık ve yanlış anlaşılmış durumundan çıkıp hem öğretmen hem de sevgili olduğunu fark ederek müttefik ve ortak olur.

Kalbini yeni yaratım için, yeni yaşam için, Yaşam/Ölüm/Hayat güçleri için vermek, duygu alemine inmektir. Özellikle hayal kırıklığı ya da üzüntü ile yaralanmışsak, bizim için zor olabilir. Ama bu, davullarla çalınmak, İskelet Kadını tam hayata getirmek, her zaman bize yakın olana yaklaşmak içindir.

Bir erkek tüm kalbini verdiğinde, inanılmaz bir güç haline gelir - geçmişte sadece kadınlara ayrılmış bir rol olan bir ilham kaynağı olur. İskelet Kadın onunla yattığında doğurgan hale gelir, erkeksi bir ortamda dişil güçlerle donatılır. Yeni yaşamın ve gerekli ölümlerin tohumlarını taşır. Kendi içinde olduğu kadar yakın çevrelerinde de yeni eserlere ilham verir.

Yıllar içinde bunu başkalarında gördüm ve kendim yaşadım. Sevgilinizin inancıyla değerli bir şey yarattığınız zaman bu çok önemli bir fırsattır.
senin içinde, onun yürekten

işiniz, projeniz, konunuz hakkında duygu. Bu inanılmaz bir fenomen. Ve mutlaka bir sevgiliyle sınırlı değildir; size kalbini derinden veren herhangi biri aracılığıyla gerçekleşebilir.

Böylece, insanın Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla olan bağı, sonunda ona düzinelerce yaşam kurgusu ve durumu ve müzik notaları ile fikirler verecektir.

Machine Translated by Google

Eşsiz renkler ve görüntüler - çünkü Vahşi Kadın arketipiyle ilişkili olarak Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası, geçmişte ve gelecekte olacak her şeye sahiptir. İskelet Kadın yarattığında, kendi kendine et söylediğinde, kalbini kullandığı kişi de yaratılışla dolar, onunla patlar, ondan taşar.

Hikaye aynı zamanda psişeden kaynaklanan ve davul çalma ve şarkı söyleme sembolleriyle temsil edilen bir gücü de gösterir. Mitoslarda şarkılar yaraları iyileştirir ve oyunu yakınlaştırmak için kullanılır. Kişiler isimlerinin söylenmesiyle çağrılır. Ağrı giderilir, sihirli nefesler vücudu yeniler. Ölüler şarkı aracılığıyla çağrılır veya dirilir.

Tüm yaratılışın, yüksek sesle söylenen bir sesin veya sözün, nefesle fısıldanan veya söylenen bir sesin veya sözün eşlik ettiği söylenir. Mitoslarda şarkı söylemenin, tüm yaradılışı, tüm hayvanları ve insanları, ağaçları, bitkileri ve onu duyan herkesi aydınlatan gizemli bir kaynaktan geldiği düşünülür. Hikâye anlatıcılığında "sap" olan her şeyin şarkı söylediği söylenir.

Yaratılış ilahisi psişik değişim üretir. Böyle bir gelenek çok büyük: İzlanda'da ve Wichita ve Micmac arasında aşk üreten şarkılar var. İrlanda'da sihir gücü, sihirli bir şarkıyla çağrılır. Bir İzlanda hikayesinde, bir kişi buz kayalıklarına düşer ve bir uzvunu koparır, ancak şarkı söylenerek yeniden canlanır.

merhaba hemen hemen tüm kültürler, yaratılışta tanrılar insanlara şarkılar verir, onları kullanmanın her an tanrıları geri çağıracağını, bu şarkının onlara ihtiyaç duydukları şeyleri getireceğini ve yaptıkları şeyleri dönüştüreceğini veya yasaklayacağını söyler. istememek. Bu şekilde şarkı söylemek, insanların Tanrıları ve büyük güçleri insan çevrelerine çağırmalarını sağlayan şefkatli bir eylemdir. Şarkı, bunu konuşulan sesin yapamayacağı şekilde gerçekleştiren özel bir dil türüdür.

Zihniyetin dışına çıktığı zamandan beri, şarkı, davul gibi, olağandışı bir bilinç, bir trans hali, bir dua hali yaratmak için kullanılmıştır. Tüm insanlar ve birçok hayvan, bilinçlerinin sesle değiştirilmesine karşı hassastır. Damlayan bir musluk veya ısrarlı bir araba kornası gibi bazı sesler bizi endişelendirebilir, hatta kızdırabilir. Okyanusun kükremesi veya ağaçlardaki rüzgar gibi diğer sesler bizi iyi hislerle doldurabilir. Ayak seslerinde olduğu gibi gümleme sesi, yılanın olumsuz bir gerilim hissetmesine neden olur. Ama usulca söylenmek bir yılanın dans etmesine neden olabilir.

Pneuma (nefes) kelimesi kökenlerini psyche kelimesiyle paylaşır; ikisi de ruh için kelimeler olarak kabul edilir. Dolayısıyla bir masalda ya da mitosta şarkı olduğunda, tanrıların bilgeliklerini ve güçlerini eldeki maddeye üflemeye çağrıldıklarını biliyoruz. O zaman güçlerin ruh dünyasında iş başında olduğunu, ruhu işlemekle meşgul olduğunu biliyoruz.

Yani şarkı söylemek ve kalbin davul gibi kullanılması, psişenin pek kullanılmayan ve görülmeyen katmanlarını uyandıran mistik eylemlerdir. Üstümüzden akan nefes veya pneuma. bazı açıklıkları sallar, başka türlü erişilemeyen bazı yetileri uyandırır. Her insan için neyin söyleneceğini, neyin söyleneceğini söyleyemeyiz, çünkü bunlar, bu şekilde katılan insanda çok tuhaf ve olağandışı açıklıklar açar. Ancak, yasalaştırılan her şeyin gizemli ve dikkat çekici olacağından emin olabilirsiniz.

Beden ve Ruhun Dansı

Kadınlar bedenleri aracılığıyla Hayat/Ölüm/Hayat doğasına çok yakın yaşarlar. Kadınlar içgüdüsel olarak doğru zihinlerinde olduklarında, sevme, yaratma, inanma, arzu etme fikirleri ve dürtüleri doğar, zamanları olur, solup ölür ve yeniden doğar. Kadınların bilinçli veya bilinçsiz olarak bu bilgiyi hayatlarının her ay döngüsünde uyguladıkları söylenebilir. Bazıları için döngüleri anlatan bu ay gökyüzünde. Diğerleri için kendi psişelerinde yaşayan bir İskelet Kadındır.

Bir kadın, etinden ve kanından ve karnındaki kırmızı vazoyu sürekli doldurup boşaltma döngülerinden fiziksel, duygusal olarak anlar:
ve ruhsal olarak, zirvelerin solup sona erdiğini ve geriye kalanların beklenmedik şekillerde ve

ilham, yalnızca hiçbir şeye geri dönmek ve yine de tam bir ihtişam içinde yeniden tasarlanmak anlamına gelir. Gördüğünüz gibi, İskelet Kadın'ın döngüleri kadının her yerinde, altında ve tümünde işler. Başka türlü olamaz.

Bazen hala Yaşam/Ölüm/Hayat doğasından kaçan erkekler böyle bir kadından korkarlar çünkü onun İskelet Kadın'ın doğal bir müttefiki olduğunu hissederler. Ama bu her zaman böyle değildi. Manevi dönüştürücü olarak ölümün sembolü, Lady Death'in yakın bir akraba, kendi kız kardeşi, erkek kardeşi, babası, annesi veya sevgilisi olarak karşılandığı bir zamanın kalıntısıdır. Feminen imgelemde, Death Woman, Death Mother veya Death Maiden her zaman kaderin taşıyıcısı, yapıcı, hasat bakire, anne, nehir gezgini ve yeniden yaratıcı, bunların hepsi bir döngü içinde anlaşıldı.

Bazen Hayat/Ölüm/Hayat doğasından kaçan kişi, aşkı sadece bir nimet olarak düşünmekte ısrar eder. Yine de aşk tam anlamıyla bir dizi ölüm ve yeniden doğuştur. Aşkın bir evresini, bir yönünü bırakır ve diğerine gireriz. Tutku ölür ve geri getirilir. Acı kovalanır ve başka bir zaman ortaya çıkar. Sevmek, kucaklamak ve aynı zamanda birçok bitişe ve birçok başlangıca - hepsi aynı ilişki içinde - dayanmak demektir.

Machine Translated by Google

Aşırı uygar kültürümüzün çoğunun dönüştürücüyü tolere etmekte zorlanması gerçeğiyle süreç karmaşıklaşıyor. Ancak Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasını kucaklamak için daha iyi tutumlar vardır. Dünyanın her yerinde, farklı isimlerle anılsa da, birçok kişi bu doğayı un baile con La Muerte, ölümle dans olarak görüyor; Dansçı olarak ölüm, dans partneri Hayat.

Büyüdüğüm Great Lakes kumul ülkesinde, hala senin İncil lehçesiyle konuşan insanlar yaşıyordu . İkinci Dünya Savaşı'nda tek oğlunu kaybetmiş gümüş saçlı bir anne olan çocukluk arkadaşım Bayan Arle Scheffeler hala bu arkaik düzyazıya devam ediyordu. Bir yaz gecesi, oğlunu hâlâ özleyip özlemediğini sormaya cesaret ettim ve o, bir çocuğun anlayabileceği terimlerle nazikçe yaşam ve ölüm duygusunu açıkladı. Bu: Bir kadın, Ölüm adında bir yolcuyu ateşinde karşılar. Yaşlı kadın korkmuyor.

Görünüşe göre Ölüm'ü hem hayat veren hem de ölüm taciri olarak tanıyor. Tüm gözyaşlarının ve tüm kahkahaların nedeninin Ölüm olduğundan emindir.

Ölüm'e sağlığına hoş geldiğini, "bütün ekinlerim patlarken ve tüm tarlalarım düşerken, çocuklarım doğarken, çocuklarım ölürken" onu sevdiğini söyler. Onu tanıdığını ve onun arkadaşı olduğunu söyler: “Beni çok ağlattın ve dans ettirdin Ölüm. Bu yüzden şimdi turları çağırın! Adımları biliyorum!”

Sevişmek için, eğer seveceksek, bailamos con La Muerte, Ölümle dans ederiz. Akan olacak, akacak, canlı doğum olacak ve hala doğum ve yine de yeni bir şeyin yeniden doğuşu. Sevmek adımları öğrenmektir. Sevişmek dansı yapmaktır.

Enerji, duygu, yakınlık, yalnızlık, arzu, can sıkıntısı, hepsi nispeten birbirine yakın döngülerde yükselir ve düşer. Kişinin yakınlık ve ayrılık arzusu artar ve azalır. Hayat/Ölüm/Hayat doğası bize bunları dans etmeyi öğretmekle kalmaz, halsizlik için çözümünün her zaman tam tersi olduğunu öğretir; yani yeni eylem can sıkıntısının, yakınlık yalnızlığın, yalnızlık sıkışık hissetmenin ilacıdır.

Bu dansın bilgisi olmadan, bir kişi, çeşitli durgun su zamanlarında, yeni ve kişisel eylem ihtiyacını harcamaya da dışa aktarma eğilimindedir. çok para, tehlike yapmak, pervasız seçimler yapmak, yeni bir sevgili edinmek. Bu, mankenin ya da aptalın yoludur. Bilmeyenlerin yoludur.

İlk başta hepimiz Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasının ölüm yönünü aşabileceğimizi düşünüyoruz. Gerçek şu ki, yapamayız. Tam arkamızdan geliyor, gümbürtü, gümbürtü, evlerimize, bilince doğru. Başka hiçbir şekilde, dünyanın adil bir yer olmadığını, fırsatların kaybolduğunu, fırsatların bize davetsizce geldiğini, biz istesek de Yaşam/Ölüm/Yaşam döngülerinin hüküm sürdüğünü kabul ettiğimizde bu karanlık doğayı öğreniriz. ya da değil. Yine de nefes aldığımız gibi yaşar, alır ve bırakırsak, yanlış gidemeyiz.

Bu hikayede biri avcı, biri İskelet Kadın olmak üzere iki dönüşüm var. Modern terimlerle, avcının dönüşümü şöyle bir şeye gider: Bu. Önce bilinçsiz avcıdır. "Merhaba, sadece benim. Burada balık tutuyorum ve kendime bakıyorum işletme." O zaman korkmuş ve kaçan avcıdır. "Ne? Beni istiyorsun? Ah, sanırım artık gitmeliyim." Şimdi yeniden düşünür ve duygularını çözmeye başlar ve onunla ilişki kurmanın bir yolunu bulur. "Ruhumun sana çekildiğini hissediyorum. Sen gerçekten kimsin, nasıl bir araya geliyorsun?”

Sonra uyur. "Sana güveneceğim. Masumiyeti ortaya çıkarmak için kendime izin veriyorum." Ve derin duygu gözyaşı ortaya çıkıyor ve onu besliyor: "Seni uzun zamandır bekliyordum." Kalbi onu tamamen yaratması için ödünç verilmiştir. "İşte, kalbimi al ve hayatıma hayat ver." Ve böylece avcı-balıkçı da sevilir.Bu, gerçekten sevmeyi öğrenen bir insanın tipik bir dönüşümüdür.

İskelet Kadın'ın dönüşümleri biraz farklı bir yol izliyor. İlk olarak, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası olarak, insanlarla ilişkilerinin ilk takılmadan hemen sonra sona ermesine alışmıştır. İnsanlara yem kesmeye ve karaya koşmaya alışkın olduğu için, onunla birlikte uzaklara gidecek olanlara bu kadar çok nimet yığmasına şaşmamalı.

Önce atılır ve sürgüne gönderilir. Sonra yanlışlıkla ondan korkan biri tarafından yakalanır. Hareketsiz bir durumdan hayata dönmeye başlar; yer, onu büyütenden içer, kalbinin gücüyle, onunla yüzleşme gücüyle kendini değiştirir... ve kendisi. Bir iskeletten canlı bir varlığa dönüşüyor. O onun tarafından sevilir ve o onun tarafından. Onu güçlendirdiği gibi onu da güçlendirir. Doğanın büyük çarkı olan kadın ve insan, artık birbirleriyle uyum içinde yaşıyorlar.

Hikayede Ölümün aşktan ne istediğini görüyoruz. Gözyaşına -hissine- ve yüreğine ihtiyaç duyar. sevişmeyi gerektirir. Hayat/Ölüm/Yaşam doğası âşıklardan bu doğayla doğrudan yüzleşmelerini, ondan ne bayılmamalarını ne de ondan bir şey almamalarını, birbirlerine bağlılıklarının “birlikte olmaktan” çok daha fazlası olduğunu, aşklarının birbirlerine bağlı olmalarını ister. bu doğayla tanışmak, bu doğayı sevmek, bu doğayla birlikte dans etmek için öğrenme ve güç birleşti.

İskelet Kadın kendine gür bir vücut şarkısını söylüyor. İskelet Kadının seslendirdiği bu beden her yönden işlevselir; kadının parçaları ve parçaları değil bazı kültürlerde bazıları tarafından putlaştırılan et, daha ziyade bebekleri besleyebilen, sevişebilen, dans edip şarkı söyleyebilen, doğum yapabilen ve ölmeden kanayan bir kadın bedeni.

Machine Translated by Google

Etin kendi kendine şarkı söylemesi, başka bir yaygın halk motifidir. Afrika, Papua, Yahudi, Hispanik ve Inuit hikayelerinde kemikler bir kişiye dönüştürülür. Mejícaña Coatlicue , olgun insanları yeraltı dünyasındaki ölülerin kemiklerinden çıkarır. Bir Tlingit şamanı, sevdiği kadının kıyafetlerini söyler. Dünyanın her yerinde hikayelerde sihir şarkı söylemekten kaynaklanır. Şarkı söylemek artış sağlar.

Ayrıca dünyanın her yerinde çeşitli periler, periler ve devler, göğüslerini omuzlarının üzerinden atabilecek kadar uzun göğüslere sahiptir. arasında İskandinavya'da Keltler ve çevredeki bölgede, bedenlerini istedikleri gibi yaratabilen kadınların hikayeleri anlatılır.

Beden vermenin aşkın evrelerinin sonlarından biri olduğunu hikayeden görüyoruz. Bu olması gerektiği gibi. Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla tanışmanın ilk aşamalarında ustalaşmak ve gerçek beden beden deneyimlerinin ardından gelmesine izin vermek iyidir. Kadınları uyarıyorum, tesadüfen yakalanmaktan beden vermeye geçmek isteyen bir sevgiliyle uğraşmayın. Tüm aşamalarda ısrar edin. O zaman son aşama kendi kendine halledecek, beden birliği zamanı tam zamanında gelecek.

Beden aşamasında birleşme başladığında, Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasıyla yüzleşme süreci daha sonra da gerçekleştirilebilir... ama çok daha fazla kararlılık gerektirir. Bu daha zor bir iştir, çünkü temel çalışmanın yapılabilmesi için haz-ego'nun dünyevi çıkarlarından uzaklaştırılması gerekir. Manawee hikayesindeki küçük köpek, kişinin sinirleri keyifle sızladığında hangi yolda olduğunu hatırlamanın ne kadar zor olduğuna dikkat çekiyor.

Yani sevişmek, nefesi ve eti, ruhu ve maddeyi birleştirmek, biri diğerine uyum sağlamaktır. Bu masalda ölümlü ile ölümsüzün bir çiftleşmesi vardır ve bu, sürecek bir aşk ilişkisinde de geçerlidir. Tanımlama ve hatta belki de karar verme konusunda çok az yeteneğimiz olan, ancak derinden deneyimlediğimiz ölümsüz bir ruh-ruh bağlantısı vardır. Hindistan'dan bir faninin, perilerin Tanrıça Indra'nın önünde dans edebilmesi için davul çaldığı harika bir hikaye vardır. Bu hizmet için davulcuya bir peri karısı verilir. Aşk ilişkisinde de böyle bir şey var; psişik dişil alemle işbirlikçi ilişkiye girecek olan erkeğe, kendisi için gizemli olan bir şey verilir.

Hikayenin sonunda, balıkçı nefes nefese, deriye

Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası ile cilt. Bunun anlamı her erkek için farklıdır. Onunla olan ilişkisindeki bu derinleşmeyi nasıl deneyimlediği de benzersizdir. Sadece sevmek için cadıyı öpmemiz gerektiğini biliyoruz, ve daha fazlası. Onunla sevişmeliyiz.

Ancak masal aynı zamanda kişinin korktuğu şeyle nasıl işbirliğine dayalı ve zengin bir ilişkiye girileceğini de anlatır. O sadece kalbini ödünç vermesi gereken kişidir. Erkek, İskelet Kadın'ın temsil ettiği psikolojik ve ruhsal ile birleştiğinde, ona olabildiğince yakınlaşır ve bu da onun kadın sevgilisine olabildiğince yakın olmasına neden olur. Bu seçkin yaşam ve aşk danışmanını bulmak için koşmayı bırakmalı, biraz çözmeli, yarayı ve kendi özlemini şefkatle karşılamalı, tüm kalbini bu sürece vermeli.

Sonuç olarak, iskelet kadın tüm yaratım sürecini canlandırır, ancak Batılılara yaşam ve ölüm hakkında düşünmenin öğretildiği şekilde bir bebek olarak başlamaktan çok, eski kemikler olarak başlar ve hayatını oradan şekillendiriyor. Adama yeni bir hayat kurmayı öğretir. Gönül yolunun yaratma yolu olduğunu ona gösterir. Ona yaratılışın bir dizi doğum ve ölüm olduğunu gösterir. Korumacılığın hiçbir şey yaratmadığını, bencilliğin hiçbir şey yaratmadığını, tutunmanın ve çığlık atmanın hiçbir şey yaratmadığını öğretiyor. Sadece bırakmak, yürek vermek, büyük davul, vahşi doğanın büyük enstrümanı, ancak bu yaratır.

Aşk ilişkisinin bu şekilde çalışması gerekiyor, her bir ortak diğerini dönüştürüyor. Her birinin gücü ve gücü çözülmez, paylaşılır. Ona kalp davulunu verir. Ona hayal edilebilecek en karmaşık ritimler ve duygular hakkında bilgi verir. Birlikte ne avlayacaklarını kim bilebilir? Sadece ömürlerinin sonuna kadar besleneceklerini biliyoruz.

Machine Translated by Google

BÖLÜM 6

Birinin Paketini Bulma: Nimet Olarak Aidiyet

Çirkin ördek yavrusu

Bazen hayat vahşi kadın için en başından yanlış gider. Pek çok kadının, onları çocukken araştıran ve bu küçük uzaylının aileye nasıl sızmayı başardığına şaşıran ebeveynleri vardı. Diğer ebeveynler her zaman cennete bakıyor, çocuğu görmezden geliyor ya da taciz ediyor ya da ona eski buz saçağı gözünü veriyorlardı.

Bu deneyimi yaşamış kadınların yüreklenmesine izin verin. Kendi hatan olmadan, bir avuç dolusu ve yanlarında sonsuz bir diken olarak intikamını aldın. Ve belki bugün bile, kapıya vurduğunuzda korku salmaları için onlara ilham verebilirsiniz. Masum intikam devam ederken bu çok perişan değil.

Size vermedikleri şeylere daha az, ait olduğunuz insanları bulmaya daha çok zaman ayırmaya özen gösterin. Orijinal ailenize hiç ait olmayabilirsiniz. Ailenizle genetik olarak eşleşebilirsiniz, ancak mizaç olarak başka bir insan grubuna ait olabilirsiniz. Ya da ruhunuz dışarı fırlarken, yolda koşarken ve başka bir yerde ruhsal kurabiyeler yerken oburca mutlu olurken, siz de ailenize yapay bir şekilde ait olabilirsiniz.

Hans Christian Andersen [1] yetim çocuklar hakkında düzinelerce edebi hikaye yazdı.
Kayıp ve ihmal edilmiş çocuğun önde gelen savunucusuydu ve kendi türünü aramayı ve bulmayı şiddetle destekledi.

"Çirkin Ördek Yavrusu"nun yorumu ilk olarak

1845. Hikâyenin altında yatan antik motif, olağandışı ve mülksüzleştirilmiş, mükemmel bir Vahşi Kadın yarı-tarihi hakkındadır. Son iki yüzyıldır "Çirkin Ördek Yavrusu", birbirini izleyen "yabancıların" nesillerini kendilerininkini bulana kadar tutunmaya teşvik eden birkaç hikayeden biri olmuştur.

Psikolojik ve ruhsal bir kök hikaye diyeceğim şey bu. Kök hikaye şunları içerir:
insan gelişimi için o kadar temel bir gerçek ki, bu gerçeğin entegrasyonu olmadan daha fazla
ilerleme sarsılır ve bu nokta gerçekleşene kadar kişi psikolojik olarak tamamen başarılı olamaz.
İşte, ailemden rustik anlatıcılar olan falusias mesélõk tarafından Magyar dilinde orijinal olarak anlatılan eksantrik versiyona dayanan edebi bir hikaye olarak yazdığım "Çirkin Ördek Yavrusu" . [2]

=====

Machine Translated by Google

Çirkin ördek yavrusu

hasat zamanına yakındı . Yaşlı kadınlar pamuk demetlerinden yeşil bebekler yapıyorlardı. Yaşlı adamlar battaniyeleri tamir ediyorlardı. Kızlar beyaz elbiselerini kan kırmızısı çiçeklerle işliyorlardı. Çocuklar altın saman atarken şarkı söylüyorlardı. Kadınlar önümüzdeki kış için kaşındıran gömlekler örüyordu. Adamlar, tarlaların getirdiği meyveleri toplamaya, çekmeye, kesmeye ve çapalamaya yardım ediyorlardı. Rüzgar yaprakları biraz daha gevşetmeye başlamıştı, sonra her gün biraz daha. Ve nehrin aşağısında, yumurta yuvasında kara kara düşünen bir anne ördek vardı.

Her şey bu anne ördek için olması gerektiği gibi gidiyordu ve sonunda yumurtaları birer birer kabukları çatlayana ve tüm yeni ördek yavrularını yalpalayana kadar titremeye ve sallanmaya başladı. Ama bir yumurta kalmıştı, çok büyük bir yumurta. Orada bir taş gibi oturdu.

Yaşlı bir ördek geldi ve ördek anne yeni çocuklarını gösterdi. “İyi görünmüyorlar mı?” övündü. Ama yumurtadan çıkmamış yumurta yaşlı ördeğin dikkatini çekti ve anne ördek annesini o yumurtanın üzerinde daha fazla oturmaktan vazgeçirmeye çalıştı.

"Hindi yumurtası," diye haykırdı yaşlı ördek, "hiç de uygun bir yumurta değil. Hindiyi suya sokamazsın, biliyorsun." Biliyordu, çünkü denemişti.

Ama anne ördek o kadar uzun süredir oturduğunu hissetti, biraz daha uzun oturmayacaktı. acıtmak. "Bu konuda endişelenmiyorum," dedi, "ama bu ördek yavrularının alçak babasının beni bir kez bile ziyarete gelmediğini biliyor musun?"

Ama sonunda büyük yumurta titremeye ve yuvarlanmaya başladı. Sonunda açıldı ve dışarı yuvarlandı büyük, hantal yaratık. Derisi kıvırcık kırmızı-mavi damarlarla kazınmıştı. Ayakları soluk mor renkteydi. Gözleri şeffaf pembe.

Anne ördek başını eğdi, boynunu uzattı ve ona baktı. Kendini tutamadı: onu çirkin ilan etti. "Belki de hindidir," diye endişelendi. Ama çirkin ördek yavrusu diğer yavruyla birlikte suya girince anne ördek onun doğru dürüst yüzdüğünü görmüş. “Evet, görünüş olarak çok tuhaf olmasına rağmen o benimkilerden biri. Ama aslında, doğru ışıkta... o neredeyse yakışıklı."

Bu yüzden onu çiftlik bahçesindeki diğer yaratıklara sundu, ama farkına varmadan, başka bir ördek avluya fırladı ve çirkin ördeğin boynundan ısırdı. Anne ördek, “Dur!” diye bağırdı. Ama kabadayı, "Eh, çok garip ve çirkin görünüyor. Onun itilip kakılması gerekiyor."

Ve bacağında kırmızı bir bez olan kraliçe ördek, "Ah, bir yavru daha! Sanki biz yapmıyoruz

Machine Translated by Google

besleyecek kadar ağzı var. Ve şuradaki, şu büyük çirkin olan, şey, kesinlikle o bir hataydı."

"O bir hata değil," dedi anne ördek. "O çok güçlü olacak. Yumurtayı çok uzun süre yumurtladı ve henüz biraz şekilsiz. Yine de düzelecek. Göreceksin." Çirkin ördeğin tüylerini tımar etti ve ineklerini yaladı.

Ama diğerleri çirkin ördek yavrusunu rahatsız etmek için ellerinden geleni yaptılar. Üzerine uçtular, ısırdılar, gagaladılar, tısladılar ve ona bağırdılar. Ve ona duydukları eziyet zaman geçtikçe daha da arttı. Saklandı, kaçtı, sağa sola zikzak çizdi ama kaçamadı. Ördek yavrusu, herhangi bir yaratığın olabileceği kadar mutsuzdu.

Önce annesi onu savundu, ama sonra o bile tüm bunlardan bıktı ve bıkkınlıkla, "Keşke gitsen," diye haykırdı. Böylece çirkin ördek yavrusu kaçtı. Tüylerinin çoğu dökülmüş ve aşırı derecede dağınık görünüyordu, bir bataklığa ulaşana kadar koştu ve koştu.
Orada, boynunu uzatarak suyun kenarına uzandı ve arada sırada sudan alabildiğine yudumladı.

Sürüngenlerin arasından iki adam onu izliyordu. Onlar gençti ve kendileriyle doluydu. "Orada söyle, seni çirkin şey," diye kıkırdadılar. "Bizimle bir sonraki ilçeye gelmek ister misin? Şurada bir sürü genç bekar kaz var, tam da seçim için."

Aniden silah sesleri duyuldu ve tepeler bir gümbürtüyle düştü ve bataklık suyu kanlarıyla kıpkırmızı oldu. Çirkin ördek yavrusu saklanmak için daldı ve etrafta ateşler, dumanlar ve havlayan köpekler vardı.

Sonunda bataklık sessizleşti ve ördek yavrusu koşarak gidebildiği kadar uzağa uçtu. Akşama doğru zavallı bir kulübeye geldi; kapı iple asılıydı, duvarlardan çok çatlaklar vardı. Taranmamış kedisi ve şaşı tavuğuyla yaşlı, pejmürde bir kadın yaşarmış. Kedi, fareleri yakalayarak yaşlı kadınla ilişkisini kazandı. Tavuk, yumurtlayarak geçimini sağladı.

Yaşlı kadın bir ördek bulduğu için kendini şanslı hissetti. Belki yumurtlar, diye düşündü, yoksa onu öldürüp yiyebiliriz. Ördek kaldı, ama kedi ve tavuk ona eziyet etti ve ona, “Yatamazsan ve yakalayamazsan ne işe yararsın?” Diye sordu.

"En çok sevdiğim şey," diye içini çekti ördek yavrusu, "ister engin mavi gökyüzünün altında, ister serin mavi suyun altında olsun, 'altında' olmaktır." Kedi su altında olmanın hiçbir anlamı yoktu ve ördek yavrusunu aptal rüyaları için eleştirdi. Tavuk tüylerinin tamamen ıslanmasının bir anlamı yoktu ve o da ördek yavrusuyla dalga geçmişti. Sonunda, ördek yavrusu için orada barış olmayacağı açıktı, bu yüzden yolun aşağısında her şeyin daha iyi olup olmayacağını görmek için ayrıldı.

Bir gölete rastladı ve orada yüzdükçe daha da soğudu. Bir yaratık sürüsü
şimdiye kadar gördüğü en güzel şey, tepeden uçtu. Ona ağladılar ve seslerini duymak, kalbinin aynı anda hem çarpmasına hem de kırılmasına neden oldu. Daha önce hiç duymadığı bir sesle bağırdı

Machine Translated by Google

önce yapıldı. Hiç onlardan daha güzel yaratıklar görmemişti ve hiç bu kadar yoksun hissetmemişti.

Döndü ve uçup gidene kadar onları izlemek için suda döndü.

gözden kayboldu, sonra gölün dibine daldı ve titreyerek orada büzüldü. Kendinden geçmişti, çünkü o büyük beyaz kuşlara karşı çaresiz bir aşk duyuyordu, anlayamadığı bir aşktı.

Daha soğuk bir rüzgar başladı ve günler boyunca daha sert esti ve kar donun üzerine geldi.
Yaşlı adamlar süt kovalarındaki buzu kırdılar ve yaşlı kadınlar gecenin içinde uzun süre döndüler.
Anneler mum ışığında aynı anda üç ağzı beslediler ve erkekler gece yarısı beyaz gökyüzünün altında koyunları aradılar. Gençler sağım yapmak için karın bellerine kadar indiler ve kızlar yemek pişirirken ateşin alevleri içinde yakışıklı genç adamların yüzlerini gördüklerini hayal ettiler.
Ve yakındaki gölette, ördek yavrusu buzda kendine bir yer tutabilmek için daireler çizerek daha hızlı yüzmek zorunda kaldı.

Bir sabah ördek yavrusu kendini buzun içinde donmuş buldu ve işte o zaman öleceğini hissetti. İki yaban ördeği aşağı uçtu ve buzun üzerine kaydı. Ördeği incelediler. "Çirkinsin" diye havladılar. 'Çok kötü, çok üzücü. Senin gibiler için hiçbir şey yapılamaz.” Ve uçtular.

Şans eseri bir çiftçi geldi ve ördeği asasıyla buzu kırarak kurtardı. kaldırdı
ördek yavrusunu montunun altına soktu ve eve yürüdü. Çiftçinin evinde çocuklar ördek yavrusuna uzandı ama o korktu. Kirişlere uçtu, tüm tozu tereyağına düşürdü. Oradan süt sürahisine daldı ve ıslak ve sersem bir şekilde dışarı çıkarken un fıçısına düştü. Çiftçinin karısı süpürgesiyle onu kovaladı ve çocuklar kahkahalarla çığlık attı.

Ördek yavrusu kedinin kapısından içeri girdi ve sonunda karda yarı ölü bir şekilde yattı.
Oradan başka bir gölete, sonra başka bir eve, başka bir gölete, başka bir eve gelinceye kadar yalpaladı ve bütün kışı yaşamla ölüm arasında gidip gelerek bu şekilde geçirdi.

Yine de baharın yumuşak nefesi tekrar geldi ve yaşlı kadınlar kuştüyü yatakları silkeledi ve yaşlı adamlar uzun iç çamaşırlarını çıkardı. Geceleyin yeni bebekler geldi, babalar da yıldızlı gökyüzünün altında avluda volta attı. Gündüzleri genç kızlar saçlarına nergis takarlar ve genç erkekler kızların ayak bileklerini incelerlerdi. Ve yakınlardaki bir gölette su ısındı ve orada yüzen çirkin ördek yavrusu kanatlarını gerdi.

Kanatları ne kadar güçlü ve büyüktü. Onu toprağın üzerine kaldırdılar. Havadan gördüğü
beyaz önlükleri içinde meyve bahçeleri, çiftçiler çiftçilik yapıyor, tüm doğanın gençleri yumurtadan çıkıyor, yuvarlanıyor, uğultuluyor ve yüzüyor. Ayrıca gölette kürek çeken üç kuğu vardı, daha önce sonbaharda gördüğü aynı güzel yaratıklar; kalbini sızlatanlara. Onlara katılmak için çekildiğini hissetti.

Ya benden hoşlanıyormuş gibi davranırlarsa ve sonra ben onlara katılırken gülerek uçup giderlerse?

Machine Translated by Google

ördek yavrusu düşündü. Ama süzülerek gölete indi, kalbi hızla çarpıyordu.

Onu görür görmez kuğular ona doğru yüzmeye başladılar. Hiç şüphe yok ki, sonumu karşılamak üzereyim, diye düşündü ördek yavrusu, ama eğer öldürüleceksem, avcılar, çiftlik eşleri veya uzun kışlar yerine bu güzel yaratıklar tarafından öldürüleceğim. Ve darbeleri beklemek için başını eğdi.

Ama, la! Sudaki yansımasında tam elbiseli bir kuğu gördü: karlı tüyler, yaban eriği gözleri ve hepsi. Çirkin ördek yavrusu ilk başta kendini tanımadı, çünkü tıpkı uzaktan hayran oldukları güzel yabancılara benziyordu.

Ve sonuçta onlardan biri olduğu ortaya çıktı. Yumurtası yanlışlıkla bir ördek ailesinin içine yuvarlanmıştı. O bir kuğuydu, görkemli bir kuğu. Ve ilk kez, kendi türü ona yaklaştı ve kanat uçlarıyla nazikçe ve sevgiyle ona dokundu. Onu gagalarıyla tımarladılar ve selamlamak için etrafında yüzdüler.

Ve kuğulara ekmek yedirmeye gelen çocuklar, “Yenisi var” diye bağırdılar.
Ve her yerde çocukların yaptığı gibi, herkese anlatmak için koştular. Ve yaşlı kadınlar uzun gümüş saçlarını çözerek suya indiler. Ve genç adamlar derin yeşil suyu ellerine alıp taç yaprakları gibi kızaran genç kızlara fırlattı. Adamlar sadece havayı solumak için sağımdan zaman ayırdılar. Kadınlar, sadece arkadaşlarıyla gülmek için tamirden zaman ayırdılar. Ve yaşlı adamlar savaşın ne kadar uzun ve hayatın ne kadar kısa olduğuna dair hikayeler anlattılar.

Ve birer birer hayat, tutku ve geçen zaman yüzünden hepsi dans edip gittiler; genç erkekler, genç kadınlar, hepsi dans ederek uzaklaştı. Ve yaşlılar, kocalar, eşler, hepsi dans edip gittiler. Çocuklar ve kuğular dans edip gittiler...

sadece bizi bırakarak ... ve ilkbahar ... ve nehrin aşağısında, başka bir anne ördek yumurta yuvasında kuluçkaya yatmaya başlar.

Sürgün olanın sorunu ilkeldir. Birçok peri masalı ve mit, dışlanmışlık teması etrafında toplanır. Bu tür masallarda, merkezi figür, genellikle keskin bir gözetim nedeniyle, mekanı dışındaki olaylar tarafından işkence görür. “Uyuyan Güzel”de on üçüncü peri gözden kaçırılır ve vaftiz törenine davet edilmez, bu da çocuğun üzerine bir lanet uygulanmasına ve herkesi bir şekilde sürgüne göndermesine neden olur. Bazen sürgün, “Bilge Vasalisa”da üvey annenin üvey kızını karanlık ormana atması gibi, katıksız bir alçaklıkla dayatılır.

Diğer zamanlarda sürgün, saf bir hatanın sonucu olarak ortaya çıkar. Yunan tanrısı Hephaestus aldı annesi Hera'nın tarafı, kocası Zeus ile tartışır. Zeus çileden çıktı ve Hephaestus'u Olympus Dağı'ndan fırlattı, sürgün etti ve sakatladı.

Bazen sürgün, altın kazanmak için belirli bir süre boyunca bir canavar gibi dolaşmayı kabul eden ve daha sonra ruhunu şeytana verdiğini keşfeden bir adamın hikayesinde olduğu gibi, anlaşılmayan bir pazarlıktan gelir. kılık değiştirmiş.

Machine Translated by Google

"Çirkin Ördek Yavrusu" teması evrenseldir. Tüm "sürgün" öyküleri aynı öz anlam ifade eder, ancak her biri hikayenin kültürel arka planını ve bireysel anlatıcının şiirini yansıtan farklı fırfırlar ve zımbalarla çevrilidir.

İlgilendiğimiz temel anlamlar şunlardır: Öykünün ördek yavrusu, yetersiz beslenme koşullarına maruz kaldığında içgüdüsel olarak ne olursa olsun devam etmeye çalışan vahşi doğanın simgesidir. Vahşi doğa içgüdüsel olarak tutunur ve tutunur, bazen üslupla, bazen de çok az zarafetle, ama yine de tutunur. Ve bunun için çok şükür. Vahşi kadın için süre, onun en büyük güçlerinden biridir.

Hikâyenin bir diğer önemli yanı ise, bireyin hem içgüdüsel hem de ruhsal bir kimlik olan kendine özgü duygusallığı, psişik kabul ve kabul ile çevrelendiğinde, o kişinin yaşamı ve gücü daha önce hiç olmadığı kadar hissetmesidir.

Kişinin kendi psişik ailesini tespit etmesi, kişiye canlılık ve aidiyet getirir.

Eşsiz Çocuğun Sürgünü

Hikayede, köyün çeşitli yaratıkları "çirkin" ördek yavrusuna bakar ve bir şekilde onu kabul edilemez olarak ilan eder. Gerçekte çirkin değil ama diğerlerine de uymuyor. O kadar farklı ki, bir çalı bezelye içindeki siyah fasulye gibi görünüyor.
Anne ördek önce kendi yavrusu olduğuna inandığı bu ördeği savunmaya çalışır. Ama sonunda duygusal olarak derinden bölünür ve uzaylı çocuğa bakmaktan uzaklaşır.

Kardeşleri ve cemaatinden diğerleri ona uçar, gagalar, eziyet eder. Onu kovmak istiyorlar. Ve çirkin ördek yavrusu gerçekten kalbi kırık, kendisi tarafından reddedilmek. Bu korkunç bir şey, özellikle de farklı görünmek ve biraz farklı davranmak dışında bunu garanti edecek hiçbir şey yapmadığı için. Gerçeği söylemek gerekirse, burada, yaratık daha yarı büyümeden, devasa bir psikolojik komplekse sahip bir ördek yavrusu var.

Güçlü bir içgüdüsel doğa sergileyen kız çocukları, genellikle erken yaşlarda önemli acılar yaşarlar. Bebek oldukları andan itibaren tutsak alınır, evcilleştirilir, yanlış ve yanlış oldukları söylenir. Vahşi doğaları erken ortaya çıkıyor. Meraklı, kurnazdırlar ve geliştirilirlerse hayatlarının geri kalanında yaratıcılıklarının temelini oluşturacak çeşitli türlerde nazik eksantriklikleri vardır. Yaratıcı yaşamın ruhun gıdası ve suyu olduğu düşünülürse, bu temel gelişme son derece kritiktir.

Genel olarak, erken sürgün, kişinin kendi hatası olmadan başlar ve yanlış anlama, cehaletin acımasızlığı, ya da başkalarının kasıtlı anlamı aracılığıyla. O zaman, psişenin temel benliği erkenden yaralanır. Bu olduğunda, bir kız, ailesinin ve kültürünün kendisine geri yansıttığı olumsuz imajların sadece tamamen doğru değil, aynı zamanda önyargı, fikir ve kişisel tercihlerden tamamen arınmış olduğuna inanmaya başlar. Kız, zayıf, çirkin, kabul edilemez olduğuna ve ne kadar tersine çevirmeye çalışırsa çalışsın bunun doğru olmaya devam edeceğine inanmaya başlar.

Bir kız, " Çirkin Ördek Yavrusu "nda gördüğümüz nedenlerle sürgüne gönderilir . Pek çok kültürde, kız çocuğu doğduğunda, belirli bir tür insan olduğu ya da olacağı, eskiden beri süregelen belirli bir şekilde hareket ettiği, belirli bir değerler dizisine sahip olacağı beklentisi vardır. ailenin, o zaman en azından ailenin değerlerine dayalı ve her halükarda tekneyi sallamayacak. Bu beklentiler, ebeveynlerden biri veya her ikisi de sorun yaşadığında çok dar bir şekilde tanımlanır.

Machine Translated by Google

“melek çocuk”, yani “mükemmel” uyumlu çocuk için bir arzu.

Bazı ebeveynlerin fantezisinde, sahip oldukları çocuk ne olursa olsun mükemmel olacak ve yalnızca ebeveynlerin yollarını ve araçlarını yansıtacaktır. Çocuk vahşiyse, ne yazık ki, anne ve babasının psişik cerrahi girişimlerine defalarca maruz kalabilir, çünkü onlar çocuğu yeniden yapmaya, daha çok ruhunun ondan istediklerini değiştirmeye çalışıyorlar. Ruhu görmeye ihtiyaç duysa da etrafındaki kültür görmezliğe ihtiyaç duyar. Ruhu gerçeği söylemek istese de, susması için baskı yapılır.

Ne çocuğun ruhu ne de ruhu buna uyum sağlayamaz. “Yeterli” olma baskısı otorite onu nasıl tanımlarsa tanımlasın, çocuğu kovalayabilir ya da yeraltına alabilir ya da onu beslenme ve huzur için bir yer aramak için uzun süre dolaşmaya zorlayabilir.

Kültür, herhangi bir şeyde başarıyı veya arzu edilen mükemmelliği neyin oluşturduğunu dar bir şekilde tanımladığında— görünüş, boy, güç, biçim, elde etme gücü, ekonomi, erkeklik, kadınlık, iyi çocuklar, iyi davranış, dini inanç - daha sonra bu kriterlere göre kendini ölçmek için ilgili emirler o kültürün tüm üyelerinin psişelerine enjekte edilir. Dolayısıyla sürgündeki vahşi kadının sorunları genellikle iki yönlüdür: içsel ve kişisel ve dışsal ve kültürel.

Burada sürgünün iç meseleleriyle ilgilenelim, çünkü kişi yeterli gücü geliştirdiğinde - mükemmel güç, ancak ılımlı ve faydalı güç - kişi kendisi olmak ve ait olanı bulmakta, dış toplumu ve kültürel bilinci ustaca etkileyebilir. Orta kuvvet nedir?

Size annelik yapan içsel anneniz bundan sonra ne yapacağınız konusunda yüzde yüz emin olmadığında yüzde yetmiş beş kendinden emin bir şekilde güzel şeyler yapacaktır. Yüzde yetmiş beş iyi bir miktar. Unutma, bir çiçek ister yarıya, ister dörtte üçe, ister tam çiçek açsın diyoruz.

Öyküdeki anneyi, kişinin dış annesinin simgesi olarak yorumlayabilsek de, artık büyümüş olanların çoğu, gerçek annelerinden, içsel annelerinden bir mirasa sahiptir. Bu, bir kadının çocukluğunda kendi annesiyle yaşadığı deneyime benzer şekilde hareket eden ve tepki veren psişenin bir yönüdür. Üstelik bu içsel anne, sadece kişisel annenin deneyimlerinden değil, hayatımızdaki diğer annelik figürlerinden ve çocukluğumuzdaki kültürde iyi anne ve kötü anne olarak öne sürülen imgelerden oluşur.

Çoğu yetişkin için, anneyle bir kez sorun olduysa ve artık sorun yoksa, psişede hala erken çocukluk döneminde olduğu gibi ses çıkaran, davranan ve tepki veren kopya bir anne vardır. Bir kadının kültürü, annelerin rolü hakkında daha bilinçli bir akıl yürütmeye evrilmiş olsa bile, içsel anne, bir annenin nasıl görünmesi, nasıl davranması gerektiği konusunda çocukluk kültüründeki değerlere ve fikirlere sahip olacaktır. 3

Derinlemesine psikolojide, tüm bu labirent ana kompleksi olarak adlandırılır. Bir işin temel yönlerinden biridir.

Machine Translated by Google

Kadının psişesi ve durumunu tanımak, bazı yönlerini güçlendirmek, bazılarını aydınlatmak, bazılarını sökmek ve gerekirse yeniden başlamak önemlidir.

Hikayedeki ördek annenin tek tek inceleyeceğimiz birkaç özelliği var. O aynı anda, ikircikli bir annenin, çökmüş bir annenin ve annesiz bir annenin temsilcisi. Bu annelik yapılarını inceleyerek, kendi içsel anne kompleksimizin benzersiz niteliklerimizi kararlı bir şekilde sürdürüp sürdürmediğini veya uzun süredir gecikmiş bir ayarlamaya ihtiyaç duyup duymadığını değerlendirmeye başlayabiliriz.

KARARSIZ ANNE

Hikâyemizde anne ördek, içgüdülerinden uzaklaşmaya zorlanır. Farklı bir çocuğu olduğu için alaya alınır. Duygusal olarak bölünür ve bunun sonucunda çöker ve ilgisini yabancı çocuktan geri çeker. Başta dik durmaya çalışsa da, ördek yavrusunun "ötekiliği" annenin kendi topluluğundaki güvenliğini tehlikeye atmaya başlar ve anne başını eğerek dalışa geçer.

Bir annenin tamamen olmasa da kısmen böyle bir karara zorlandığına tanık olmadınız mı? Anne, çocuğuyla aynı hizaya gelmek yerine, köyünün isteklerine boyun eğiyor. Anneler, bugüne kadar, kendilerinden önceki yüzyıllardaki kadınların haklı korkularını hâlâ canlandırıyorlar; toplumdan dışlanmak en azından görmezden gelinmek ve şüpheyle bakılmak, en kötü ihtimalle avlanıp yok olmaktır. Bu tür ortamlardaki bir kadın, dış dünyada "düzgün" davranması için sık sık kızını biçimlendirmeye çalışır ve böylece kızını ve kendisini saldırıdan kurtarmayı umar.

Bu, daha sonra ikisi de bölünmüş olan bir anne ve bir çocuk. "Çirkin Ördek Yavrusu"nda anne ördek psişik olarak bölünmüştür ve bu onun birkaç farklı yöne çekilmesine neden olur, ki bu da kararsızlığın ta kendisidir. Ateş altında kalmış her anne onu tanır. Bir çekiciliği, köyü tarafından kabul edilme arzusudur. Bir diğeri kendini korumak içindir.
Üçüncü çekim, kendisinin ve çocuğunun köy tarafından cezalandırılacağı, zulme uğrayacağı veya öldürüleceği korkusuna yanıt vermektir. Bu korku, anormal bir psişik veya fiziksel şiddet tehdidine verilen normal bir tepkidir. Dördüncü çekim, annenin çocuğuna duyduğu içgüdüsel sevgi ve o çocuğun korunmasıdır.

Kadınların, yönetici sınıf (köyü) tarafından kabul edilmekle, sembolik bir çocuk, yaratıcı bir çocuk veya biyolojik bir çocuk olsun, çocuğunu sevmek arasında kalması cezalandırıcı kültürlerde alışılmadık bir durum değildir. Bu eski, eski bir hikaye. Kadınlar, sanatları, sevgilileri, politikaları, çocukları veya ruh yaşamları olsun, onaylanmamış çocuğu korumaya çalıştıkları için psişik ve ruhsal olarak öldüler. En uç noktada, kadınlar köy yasaklarına karşı geldikleri ve izinsiz çocuğu korudukları için asıldı, yakıldı ve öldürüldü.

Farklı çocuğu olan bir anne, Sisifos'un dayanıklılığına, korkuya sahip olmalıdır.

Machine Translated by Google

Cyclops'un ve bir kadının içine doğması ve altında kötü ruhlu bir kültüre karşı çıkmak. en yaşaması için Caliban'ın yıkıcı kültürel koşullarının sert postu, insanın ruhuna danışmadan itaatte ısrar edenler, sevgi dolu bağışlama ritüelleri olmayanlar, bir kadını seçim yapmaya zorlayanlardır. ruh ve toplum arasında, başkalarına şefkatin ekonomik katmanlar veya kast tarafından kapatıldığı yerler

bedenin “temizlenmesi” gereken bir şey veya emir tarafından düzenlenmesi gereken bir türbe olarak görüldüğü, yeninin, olağandışının veya farklı olanın zevk vermediği ve merak ve yaratıcılığın cezalandırıldığı ve karalandığı sistemler. ödüllendirilir veya yalnızca kişi kadın değilse, vücutta acı verici eylemlerde bulunulduğunda ve kutsal olarak adlandırıldığında veya Alice Miller'ın kısaca ifade ettiği gibi, için" ruhun, kadının haksız yere cezalandırıldığı durumlarda ödüllendirilir . kendi başına bir varlık olarak "kendi iyiliği tanınmaz

Bir kadın kendi psişesinde bu ikircikli anne yapısına sahip olduğunda, kendini çok kolay teslim olurken bulabilir; tavır almaktan, saygı talep etmekten, bunu yapma hakkını savunmaktan, öğrenmekten, kendi tarzında yaşamaktan korkabilir.

Bu sorunların içsel bir yapıdan mı yoksa dışsal bir kültürden mi kaynaklandığı,
Annelik işlevinin bu tür kısıtlamalara dayanabilmesi için, birçok kültürde erkeksi olarak kabul edilen bazı çok şiddetli niteliklere, niteliklere sahip olması gerekir. Ne yazık ki, nesiller boyunca kendisine ve çocuklarına saygınlık kazandırmak isteyen anne, şiddetle, korkusuzca ve ürkütücülüğünden açıkça yasaklanan niteliklere ihtiyaç duydu.

Bir annenin, ana akım kültürünkinden biraz veya büyük ölçüde ruh ve ruh gereksinimleri farklı olan bir çocuğu mutlu bir şekilde yetiştirmesi için, kendisinin bazı kahramanca niteliklere başlaması gerekir. Mitlerin kadın kahramanları gibi, izin verilmediği takdirde bu nitelikleri bulup elde edebilmeli, onları barındırabilmeli, doğru zamanda serbest bırakabilmeli, kendisi ve inandığı şey için ayakta durabilmelidir. Derin bir cesaret taslağı alıp harekete geçmekten başka, buna hazırlanmanın neredeyse hiçbir yolu yoktur. Akıldan çıkmayan bir zamandan beri, üzerinde düşünülmüş bir kahramanlık eylemi, müphemliği köreltmenin çaresi olmuştur.

ÇÖKÜLEN ANNE

Sonunda anne ördek dünyaya yardım ettiği çocuğunun tacizine daha fazla dayanamaz. Ancak daha da çarpıcı olanı, “yabancı” çocuğunu korumaya çalışırken, yaşadığı toplumdan gördüğü eziyete artık tahammül edememesidir. Yani çöküyor.
Küçük ördek yavrusuna “Keşke uzakta olsaydın” diye ağlıyor. Ve işkence gören ördek kaçar.

Bir anne psikolojik olarak çöktüğünde, benlik duygusunu kaybetmiş demektir. Kendisi çocuk olmayı hak eden, kötü niyetli narsist bir anne olabilir. Daha büyük olasılıkla, vahşi Benliğinden kopmuş ve gerçek bir tehdit tarafından çöküşe korkmuştur.

Machine Translated by Google

psişik veya fiziksel.

İnsanlar çöktüğünde, genellikle üç duygu durumundan birine kayarlar: bir kargaşa (kafaları karışır), bir çukur (kimsenin acılarına yeterince sempati duymadığını düşünürler) veya bir çukur (eski bir yaranın duygusal bir tekrarı, genellikle bir düzeltilmemiş ve açıklanmamış - kendilerine çocukken yapılan haksızlıklar).

Bir anneyi çökertmenin yolu onu duygusal olarak bölmekten geçer. Akıldan çıkmanın en yaygın yolu, çocuğunu sevmek ve kurallara uymadığı takdirde köyün kendisine ve çocuğuna ne gibi zararlar vereceğinden korkmak arasında seçim yapmaya zorlamaktı. William Styron tarafından yazılan Sophie'nin Seçimi'nde , kahraman Sophie, bir Nazi imha kampında tutsaktır. Kollarında iki çocuğuyla Nazi komutanının önünde duruyor. Komutan, Sophie'ye seçim yapmayı reddederse her iki çocuğun da öldürüleceğini söyleyerek iki çocuktan hangisinin yaşayıp hangilerinin öleceğini seçmeye zorlar.

Böyle bir seçime zorlanmak düşünülemez olsa da, annelerin çağlar boyunca yapmak zorunda kaldıkları psişik bir seçimdir. Kurallara uyun ve çocuklarınızı öldürün, yoksa. Devam ediyor.
Bir anne, çocuğu ve kültürü arasında bir seçim yapmak zorunda kaldığında, o kültürde tiksindirici bir şekilde zalim ve düşünülmemiş bir şeyler vardır. Kültürün yasaklarına uymak için insanın ruhuna zarar vermeyi gerektiren bir kültür, gerçekten çok hasta bir kültürdür. Bu “kültür” bir kadının içinde yaşadığı kültür olabilir, ama daha da belası, kendi zihninde taşıdığı ve uyduğu kültür olabilir.

Dünyada bunun sayısız gerçek örneği var, 6 en iğrenç bazıları
kadınları sevdiklerinden ve sevdikleri şeylerden uzaklaştırmanın geleneksel olduğu Amerika'da görülen örnekler. On sekizinci, on dokuzuncu ve yirminci yüzyıllarda köleliğe zorlanan ailelerin parçalanmasının uzun ve çirkin bir tarihi vardı. Son yüzyıllarda annelerin teslim olması gereken yasaklar var.

oğullarını savaş uğruna ümmete bağışla ve bundan memnun ol. Hiere, zorunlu “geri göndermeler” bugün de devam eden. [7]

Dünyanın çeşitli zamanlarında, bir kadının sevdiği kimseyi ve istediği şekilde sevmesine ve barınmasına izin verilmemesini yasaklayan çeşitli modalar olmuştur.

Kadınların ruh yaşamlarına yönelik en az konuşulan baskılardan biri, yalnızca bu yüzyılda kültürel gelenekler tarafından durumlarını veya durumlarını saklamaları için baskı gören Birleşik Devletler de dahil olmak üzere dünyanın her yerindeki milyonlarca evlenmemiş anne veya hiç evlenmemiş anne ile ilgilidir. çocukları öldürmek ya da yavrularını teslim etmek ya da varsayılan kimlikler altında ve aşağılanmış ve güçsüzleştirilmiş vatandaşlar olarak yarı ömür yaşamak. 8

Nesiller boyunca kadınlar, bir erkekle evlilik yoluyla insanları meşrulaştırma rolünü kabul ettiler.

Machine Translated by Google

Bir erkek söylemediği sürece bir insanın kabul edilemez olduğu konusunda anlaştılar. Bu “eril” koruma olmadan anne savunmasızdır. O zaman “Çirkin Ördek Yavrusu”nda babadan yalnızca bir kez söz edilmesi ironiktir. İşte o zaman anne ördek çirkin ördek yavrusu yumurtası üzerinde kara kara düşünür. Çocuğunun babası için yakınıyor: “O alçak beni bir kez bile ziyarete gelmedi.” Bizim kültürümüzde uzun bir süre baba - ne yazık ki ve her ne sebeple 9 - hiç kimse için, en acısı, kendisi için bile “orada” olamamış ya da olmak istememiştir. Pek çok vahşi kız çocuğu için babanın çökmüş bir adam olduğu rahatlıkla söylenebilirdi, sadece her gece montuyla birlikte dolaba asılan bir gölgeydi.

Bir kadının psişesinde ve/veya kültüründe çökmekte olan bir anne yapısı varsa, o kadındır. onun değeri hakkında titrek. Dış talepleri yerine getirmek ile ruhun talepleri arasındaki seçimlerin ölüm kalım meselesi olduğunu hissedebilir. Kendini hiçbir yere ait olmayan eziyet çeken bir yabancı gibi hissedebilir -ki bu sürgün için nispeten normaldir- ama normal olmayan şey oturup ağlamak ve hiçbir şey yapmamaktır. İnsanın ayağa kalkması ve ait olduğu şeyi aramaya gitmesi gerekiyor. Sürgün için, bu her zaman bir sonraki adımdır ve içselleştirilmiş çökmekte olan bir anneye sahip bir kadın için en önemli adımdır. Bir kadının çöken bir annesi varsa, kendisi de anne olmayı reddetmelidir.

ÇOCUK ANNE VEYA ANNE OLMAYAN ANNE

Ördek annenin masalda tasvir ettiği görüntü, gördüğümüz gibi, çok basit ve naif. Açık farkla en yaygın kırılgan anne türü, annesiz annedir. Hikâyede çocuk sahibi olmakta bu kadar ısrar eden kadın, sonunda çocuğundan uzaklaşır. Bir insan ve/veya psişik annenin bu şekilde davranmasının birçok nedeni vardır. Kendisi de annesiz bir kadın olabilir. Psişik olarak çok genç ya da çok saf, kırılgan annelerden biri olabilir.

Psişik olarak o kadar yerinden oynamış olabilir ki, kendini bir bebek tarafından bile sevilmez olarak görebilir. Ailesi ve kültürü tarafından o kadar işkence görmüş olabilir ki, yeni anneliğe eşlik eden “parlak anne” arketipinin eteğine dokunmaya layık olduğunu hayal edemiyor olabilir. Görüyorsunuz, bunun iki yolu yok: bir annenin kendi çocuğuna annelik yapması gerekir. Bir kadın, yavrularıyla devredilemez bir ruhsal ve fiziksel bağa sahip olsa da, içgüdüsel Vahşi Kadın dünyasında, birdenbire kendi başına tamamen biçimlenmiş bir geçici anne olmaz.

Eski zamanlarda, vahşi doğanın kutsamaları normalde genç anneleri besleyen kadınların ellerinden ve sözlerinden gelirdi. Özellikle ilk kez anne olan annelerin içlerinde tecrübeli bir kocakarı değil, bir çocuk-anne vardır. Bir çocuk-anne herhangi bir yaşta olabilir, on sekiz ya da kırk, fark etmez. Her yeni anne bir çocuk anne olarak başlar. Bir çocuk-anne, bebek sahibi olmak için yeterince yaşlıdır ve doğru yönde iyi içgüdülere sahiptir, ancak daha yaşlı bir kadının anneliğine ya da çocuklarına annelik etmesinde esasen onu teşvik eden, teşvik eden ve destekleyen kadınlara ihtiyacı vardır.

Machine Translated by Google

Çağlar boyunca bu role kabilenin ya da köyün yaşlı kadınları hizmet etti. Daha sonra dini kurumlar tarafından “vaftiz annesi” rolüne indirilen bu insan “tanrıça anneler”, özellikle genç anneleri besleyen, onlara ruhları ve ruhları nasıl besleyeceklerini öğreten temel bir kadından kadına beslenme sistemi oluşturdular. karşılığında gençlerinden. Tanrıça-anne rolü daha entelektüel hale geldiğinde, “vaftiz annesi”, çocuğun Kilise'nin ilkelerinden sapmamasını sağlayan biri anlamına gelmeye başladı. Göç sırasında çok şey kaybedildi.

Yaşlı kadınlar, genç annelere de aynısını verebilen içgüdüsel bilgi ve davranışın gemileriydi. Kadınlar bu bilgiyi birbirlerine kelimelerle değil, başka yollarla da verirler. Neyin ve nasıl yapılacağına dair karmaşık mesajlar, sadece bir bakış, avuç içi ile bir dokunuş, bir mırıltı veya özel bir tür “Seni seviyorum” sarılmasıyla gönderilir.

İçgüdüsel benlik, kendisinden sonra gelenleri her zaman kutsar ve yardım eder. Sağlıklı canlılarda ve sağlıklı insanlarda bu böyledir. Bu şekilde çocuk-anne, onu şakalar, hediyeler ve hikayelerle karşılayan olgun anneler çemberinin eşiğinden süpürülür.

Bu kadın-kadın çemberi bir zamanlar Vahşi Kadın'ın alanıydı ve açık üyelikleri vardı; herkes ait olabilir. Ancak bugün elimizde kalan tek şey, tüm doğum şakalarının, anne hediyelerinin ve cinsel organ hikayelerinin iki saatlik bir zamana sıkıştırıldığı ve artık kadının tüm yaşamı boyunca erişemeyeceği, “bebek partisi” adı verilen küçük ıvır zıvır. anne.

Bugün sanayileşmiş ülkelerin çoğu yerinde, genç anne tek başına kuluçkaya yatmakta, doğum yapmakta ve çocuklarına fayda sağlamaya çalışmaktadır. Bu çok büyük boyutlarda bir trajedidir. Pek çok kadın kırılgan anneler, çocuk anneler ve annesiz anneler olarak doğduğundan, kendileri de benzer bir “kendi kendine annelik” tarzına sahip olabilirler.

Çocuk-annesi olan veya annesiz annesi olan kadın, psişesinde inşa eder veya yüceltir. kültürde ve işte ve ailede sürdürülen, saf önsezilerden, baharat eksikliğinden ve özellikle bir saat, bir hafta, bir ay, bir yıl, beş yıl içinde ne olacağını hayal etme içgüdüsel yeteneğinin zayıflamasından muzdariptir. , On yıl sonra.

İçinde çocuk-anne olan bir kadın, anne gibi davranan bir çocuğun aurasını alır.
Bu durumdaki kadınlar genellikle farklılaşmamış bir “her şey çok yaşa” tutumuna, “her şeyi yap, herkes için her şey ol” hipermomizm markasına sahiptir. Çocuklarına rehberlik edemez ve destek olamazlar, ancak “Çirkin Ördek Yavrusu” hikayesindeki çiftçinin, evde bir canlıya sahip olmaktan çok heyecan duyan ama ona nasıl uygun bakım yapacağını bilmeyen çocukları gibi, çocuk anne rüzgarları estirir. çocuğu hırpalanmış ve başı belada bırakarak. Çocuk-anne farkında olmadan ona işkence eder.

çeşitli yıkıcı dikkat biçimleri ve bazı durumlarda yararlı dikkat eksikliği ile bahar.

Bazen çelimsiz annenin kendisi de ördekler tarafından büyütülmüş bir kuğudur. o olmadı

Machine Translated by Google

çocuklarına fayda sağlayacak kadar yakında gerçek kimliğini bulabilecektir. Daha sonra, kızı, ergenlik döneminde dişinin vahşi doğasının büyük gizemiyle karşılaştığında, anne de kendini sempati sancıları ve kuğu dürtüleri yaşarken bulur. Kızın kimlik arayışı, annenin sonunda kaybettiği benliği için "kızlık" yolculuğunu bile başlatabilir. Yani o evde, anne ve kızı arasında, bodrumda el ele tutuşan ve yukarı çağrılmayı uman iki vahşi ruh olacak.

Yani bunlar annenin kendi içgüdüsel doğasından koptuğunda ters gidebilecek şeylerdir. Ama çok sert veya çok uzun iç çekmeyin, çünkü bunların hepsinin yardımı var.

GÜÇLÜ ANNE, GÜÇLÜ ÇOCUK Çözüm, kişinin genç içsel annesine annelik kazandırmasıdır. Bu, dış dünyadaki, daha yaşlı ve daha bilge ve tercihen çelik gibi tavlanmış gerçek kadınlardan elde edilir; onlar, yaşadıklarını yaşadıkları için ateşten sertleşmişlerdir. Şimdi bile bedeli ne olursa olsun, gözleri görüyor, kulakları duyuyor, dilleri konuşuyor ve şefkatliler.

Dünyanın en harika annesine sahip olsanız bile, sonunda birden fazla anneye sahip olabilirsiniz. Kendi kızlarıma sık sık söylediğim gibi, "Sen bir anneden doğdun ama eğer şanslıysan birden fazla annen olacak. Ve bunların arasında ihtiyacınız olan şeylerin çoğunu bulacaksınız." Pek çok anne olan todas madres ile olan ilişkileriniz , büyük olasılıkla devam eden ilişkiler olacaktır, çünkü rehberlik ve danışmanlık ihtiyacı hiçbir zaman aşılmaz ve kadınların derin yaratıcı yaşamları açısından, hiç bitmemelidir. 10

Kadınlar arasındaki ilişkiler, kadınların aynı kan çizgisini paylaşıp paylaşmadığı veya psişik olup olmadığı ruh eşleri, ilişki analist ile analiz edilen arasında, öğretmen ile çırak arasında veya akraba ruhlar arasında olsun, en önemli türden akrabalık ilişkileridir.

Bugün psikolojide yazan bazıları, tüm anne matrisinin terk edilmesini bir darbeymiş gibi öne sürerken, eğer öyle değilse,

başarılmış, insanı sonsuza kadar lekeliyor ve bazıları kişinin özel annesini karalamasının bireyin zihinsel sağlığı için iyi olduğunu söylese de, gerçekte, vahşi annenin yapısı ve kavramı asla terk edilemez ve asla terk edilmemelidir. Çünkü eğer öyleyse, bir kadın kendi derin doğasını, içindeki tüm bilgileri, tüm tohum torbalarını, onarmak için tüm dikenli iğneleri, çalışmak ve dinlenmek için tüm ilaçları, sevgiyi ve umudu terk eder.

Anneden ayrılmak yerine vahşi ve bilge bir anne arıyoruz. Biz ondan ayrı değiliz, olamayız. Bu duygulu anneyle olan ilişkimiz dönüp dönmeye, değişmeye ve değişmeye yöneliktir ve bu bir paradokstur. Bu anne, içine doğduğumuz bir okul, öğrenci olduğumuz bir okul, öğretmen olduğumuz bir okul, hepsi aynı anda ve hayatımızın geri kalanında.
Çocuğumuz olsun ya da olmasın, bahçeyi besleyelim, ilimleri besleyelim,

Machine Translated by Google

şiirin gök gürültüsü dünyası, başka bir yere giderken her zaman vahşi anneye karşı fırçalıyoruz.
Ve bu olması gerektiği gibi.

Ama gerçekten yıkıcı bir annelik deneyimi yaşamış kadın için ne diyeceğiz?
kendi çocukluğunda mı? Elbette o zaman silinemez ama hafifletilebilir. Tatlandırılamaz, ancak şimdi, güçlü ve düzgün bir şekilde yeniden inşa edilebilir. Pek çokları için bu kadar korkutucu olan içsel annenin yeniden inşası değil, daha çok o zamanlar çok önemli bir şeyin öldüğü korkusu, asla hayata döndürülemeyecek bir şey, hiçbir beslenmeyen bir şey, çünkü kişinin kendi annesi ruhsal olarak öyleydi. kendisi öldü. Senin için diyorum ki, huzur içinde ol, ölmedin, ölümcül şekilde yaralanmadın.

Doğada olduğu gibi, ruh ve ruhun şaşırtıcı kaynakları vardır. Kurtlar ve diğerleri gibi
yaratıklar, ruh ve ruh, çok az şey üzerinde ve bazen uzun bir süre boyunca hiçbir şey üzerinde gelişebilir. Bana göre, bunun böyle olması mucizelerin mucizesidir. Bir keresinde bir leylak çalısı dikiyordum. Büyük bir çalı gizemli bir nedenden dolayı ölmüştü, ancak geri kalanı ilkbaharda mor ve tüylüydü. Ölü olan, ben onu çıkarırken gevrek fıstık gibi çatladı ve gevrekleşti. Kök sisteminin diğer tüm canlı leylaklara çit hattı boyunca bağlı olduğunu buldum.

Daha da şaşırtıcı olanı, ölen kişinin "anne" olmasıydı. En kalın ve en eski köklere sahipti.
Kendisi de botas arribas, deyim yerindeyse çizmeler giymiş olmasına rağmen bütün büyük bebekleri gayet iyi gidiyordu.

Leylaklar enayi sistemi denen sistemle çoğalır, bu nedenle her ağaç ilk ebeveynin bir kök dalıdır. Bu sistemde, anne başarısız olsa bile, yavru hayatta kalabilir. Bu, az ya da hiç olmayanlar için olduğu kadar eziyetli annelik geçirmiş olanlar için de psişik kalıp ve vaattir. Anne bir şekilde düşse de, sunacak bir şeyi olmamasına rağmen, yavrular bağımsız olarak gelişecek, büyüyecek ve yine de gelişecektir.

Kötü şirket

Çirkin ördek yavrusu, dinlenmek için bir yer bulmaya çalışırken sütundan direğe gidiyor. Tam olarak nereye gidileceğine dair içgüdü tam olarak gelişmemiş olsa da, kişinin ihtiyaç duyduğu şeyi bulana kadar gezinme içgüdüsü sağlamdır. Yine de bazen çirkin ördek yavrusu sendromunda bir tür patoloji vardır.
İnsan daha iyisini bildikten sonra bile yanlış kapıları çalmaya devam eder. Doğru kapıyı hiç bilmeyen bir insanın hangi kapıların doğru kapı olduğunu nasıl bilebileceğini hayal etmek zor. Ancak yanlış kapılar, dışlanmışlığı yeniden hissetmenize neden olan kapılardır.

Bu, sürgüne verilen "aşkı yanlış yerlerde aramak" yanıtıdır. Bir kadın döndüğünde
Tekrarlayan kompulsif davranış—sürgününü kurtarmak için yerine getirmeyen, sürekli canlılık yerine düşüşe neden olan bir davranışı tekrar tekrar tekrarlama— aslında daha fazla zarara neden oluyor çünkü orijinal yaralı durumuna bakılmıyor ve maruz kalıyor. her baskında yeni yaralar.

Bu, kolunuzda bir yara olduğunda burnunuza cılız bir ilaç koymak gibidir.

Machine Translated by Google

Farklı kadınlar farklı türde “yanlış ilaç” seçerler. Bazıları açıkça yanlış olanı seçer, örneğin kötü arkadaşlıklar, zararlı veya ruh çalan aşırı müsamahalar, bir kadını önce yukarıya çıkaran, sonra onu sıfır eksi beşe indiren şeyler.

Bu kötü seçimlerin çözümleri birkaç yönlüdür. Kadın oturabilseydi
ve kendi kalbinin içine baktığında, yeteneklerinin, armağanlarının ve sınırlarının saygıyla kabul ve tasdik edilmesine ihtiyaç olduğunu görecekti. Bu nedenle, iyileşmeye başlamak için, kendinizi kandırmayı bırakın, yanlış türden biraz iyi hissetme, kırık bir bacağın icabına bakacaktır. Yaranız hakkında gerçeği söyleyin, o zaman ona uygulanacak çarenin gerçek bir resmini elde edeceksiniz. Boşluğa en kolay veya en uygun olanı paketlemeyin. Doğru ilaç için bekleyin. Bunu tanıyacaksınız çünkü hayatınızı zayıflatmak yerine daha güçlü kılıyor.

Doğru Görünmüyor

Çirkin ördek yavrusu gibi, yabancı biri de doğru davranabileceği ama yine de doğru görünmediği durumlardan uzak durmayı öğrenir. Örneğin ördek yavrusu iyi yüzebilir, ancak yine de doğru görünmüyor. Tersine, bir kadın doğru görünebilir, ancak doğru davranamayabilir. Doğu Teksaslılara kadar ne olduklarını gizleyemeyen (ve kalplerinde bunu istemeyen) kişiler hakkında birçok söz vardır. İspanyol "Eteğinin altında siyah tüy olan bir kadındı."

11

Hikayede, ördek yavrusu bir manken gibi davranmaya başlar, [12] hiçbir şeyi doğru yapamayan...
tozu tereyağına çırpar ve un fıçısına düşer, ancak ilk önce süt sürahisine düşene kadar. Hepimizin böyle dönemleri olmuştur. Hiçbir şeyi doğru yapamam. Daha iyi hale getirmeye çalışın. Bunun yerine daha da kötüleştirir. Ördek yavrusunun o evde işi yoktu. Ama insan çaresiz kaldığında ne olduğunu görüyorsun. Kişi yanlış şey için yanlış yere gider. Rahmetli arkadaşlarımdan birinin dediği gibi “Koç evinden süt alamazsınız”. 13

Ait olmadığımız gruplarla bile köprüler kurmak faydalı olmakla birlikte, nazik olmaya çalışmak da önemlidir, aynı zamanda çok fazla çabalamamak, doğru hareket ederse, eğer doğru davranırsa, buna çok derinden inanmamak da zorunludur. insan aslında güzel, ölçülü, boyun eğdirilmiş ve ağırbaşlı bir hanımefendi olarak kabul edilebilecek vahşi criatura'nın tüm kaşıntılarını ve seğirmelerini bağlamayı başarır. Ruhtaki Vahşi Kadın bağlantısını ortadan kaldıran, bu tür oyunculuk, her ne pahasına olursa olsun ait olma ego arzusudur. O zaman hayat dolu bir kadın yerine pençeleri çözülmüş hoş bir kadın olur. O zaman iyi olmak için nefes nefese, iyi huylu, iyi niyetli, gergin bir kadın var. Hayır, olduğun gibi ve olduğun gibi olmak ve diğer yaratıkların da oldukları gibi olmalarına izin vermek daha iyi, daha zarif ve çok daha duygulu.

Donmuş Duygu, Donmuş Yaratıcılık

Kadınlar sürgünle başka şekillerde başa çıkıyor. Buzda donan ördek yavrusu gibi

Machine Translated by Google

gölet, donuyorlar. Donmak bir insanın yapabileceği en kötü şeydir. Soğukluk, yaratıcılığa, ilişkiye, yaşamın kendisine ölüm öpücüğüdür. Bazı kadınlar soğuk olmak bir başarıymış gibi davranır. O değil. Bu bir savunma öfkesi eylemidir.

Arketipsel psikolojide soğuk olmak duygusuz olmaktır. Donmuş çocuğun, hissedemeyen çocuğun, buzda donmuş cesetlerin, bu süre içinde hiçbir şeyin hareket edemediği, hiçbir şeyin olamadığı, hiçbir şeyin doğmadığı hikayeler vardır. Bir insanın donmuş olması, kasten, özellikle kendine karşı, ama aynı zamanda ve hatta bazen daha da fazla başkalarına karşı duygusuz olmak demektir. Bu kendini koruyucu bir mekanizma olsa da, ruh-psişesi için zordur, çünkü ruh buzlanmaya değil, daha çok sıcaklığa tepki verir. Buz gibi bir tavır, bir kadının yaratıcı ateşini söndürür. Yaratıcı işlevi engelleyecektir.

Bu ciddi bir sorun, ancak hikaye bize bir fikir veriyor. Buz kırılmalı ve ruh buzluktan çıkarıldı.

Örneğin yazarlar kendilerini kuru, kuru, kuru hissettiklerinde, nemli olmanın yolunun yazmak olduğunu bilirler. Ama buza kilitlenirlerse yazmazlar. Resim yapmak için nefesi kesilen ressamlar var ama kendi kendilerine "Git buradan. Çalışmanız garip bir şekilde garip ve çirkin." Henüz iyi bir yer edinmemiş veya yaratıcı hayatlarını geliştirmede eski savaş atları olan birçok sanatçı var ve yine de, kaleme, fırçaya, kurdelelere, senaryoya her uzandıklarında duyuyorlar. "Sen beladan başka bir şey değilsin, işin marjinal ya da tamamen kabul edilemez - çünkü sen kendin marjinal ve kabul edilemezsin."

Çözüm nedir? Ördek yavrusu gibi yap. Devam edin, bunun için mücadele edin. Kalemi alın ve sayfaya koyun ve sızlanmayı bırakın. Yazmak. Fırçayı alın ve bir değişiklik için kendinize kaba olun, boyayın. Dansçılar, bol kombinezonu giyin, kurdeleleri saçınıza, belinize veya ayak bileklerinize bağlayın ve vücuda oradan almasını söyleyin. Dans. Oyuncu, oyun yazarı, şair, müzisyen veya başka herhangi biri. Genelde konuşmayı kes. Şarkıcı değilsen tek kelime daha etme. Kendinizi tavanlı bir odaya veya gökyüzünün altındaki bir açıklığa kapatın. Sanatını yap.

Genel olarak, bir şey hareket ediyorsa donamaz. Yani hareket et. Devam et.

Geçen Yabancı

Öyküde ördeği eve götüren çiftçi, sürgünle ilgili arketipsel bir ana motiften ziyade öyküyü ilerletmek için edebi bir araç gibi görünse de, burada değerli olduğunu düşündüğüm bir düşünce var.
Bizi buzdan çıkarabilecek, hatta

Bizi duygu eksikliğimizden psişik olarak kurtarmak, ait olduğumuz kişi olmak zorunda değildir. Hikayede olduğu gibi, hiç beklemediğimiz bir anda yeniden karşımıza çıkan sihirli ama kısacık olaylardan biri olabilir, yoldan geçen bir yabancının nezaketi.

Machine Translated by Google

Bu, kişi yaşamının sonunda olduğunda ortaya çıkan psişenin beslenmesinin bir başka örneğidir. ip ve artık dayanamıyor. Sonra, süreklilik arz eden bir şey, size yardımcı olmak için birdenbire ortaya çıkar ve sonra gecenin içinde kaybolur ve sizi merak içinde bırakır. Bu bir insan mıydı yoksa ruh mu? Kapınızdan çok ihtiyaç duyulan bir şeyi getiren ani bir şans olabilir. Bir mola, baskıda bir rahatlama, küçük bir dinlenme ve dinlenme alanı kadar basit bir şey olabilir.

Bu şimdi bahsettiğimiz bir peri masalı değil, gerçek hayat. Ne olursa olsun, bu bir zaman ruh bir şekilde bizi beslediğinde, bizi dışarı çıkardığında, bize gizli geçidi, saklanma yerini, kaçış yolunu gösterdiğinde. Ve biz aşağıdayken ve fırtınalı bir karanlık veya karanlık bir sakinlik hissettiğimizde bu geliyor, bizi kanaldan bir sonraki adıma, sürgünün gücünü öğrenmenin bir sonraki aşamasına iten şeydir.

Boon olarak Sürgün

Herhangi bir kalıba uymaya çalıştıysanız ve başaramadıysanız, muhtemelen şanslısınız. Bir tür sürgün olabilirsin ama ruhunu korudun. Kişi sürekli uyum sağlamaya çalışıp başarısız olduğunda ortaya çıkan tuhaf bir fenomen vardır. Dışlanan kişi uzaklaştırılsa da, aynı zamanda ister bir eğitim kursu, ister bir sanat formu, isterse bir grup insan olsun, psişik ve gerçek akrabalarının kollarına atılır. Ait olmadığın yerde kalmak, bir süre kayıp ortalıkta dolaşmak ve ihtiyaç duyduğu psişik ve duygusal akrabalığı aramaktan daha kötüdür. İnsanın ihtiyaç duyduğu şeyi aramak asla hata değildir. Hiçbir zaman.

Tüm bu tork ve gerilimde faydalı bir şey var. Ördek yavrusu içinde bir şey temperleniyor, bu sürgün tarafından güçlendiriliyor. Bu durum herhangi bir nedenle herhangi biri için isteyebileceğimiz bir durum olmasa da, etkisi basınç altında elmas üreten saf doğal karbona benzer - sonunda derin bir psişe büyüklüğüne ve berraklığına yol açar.

Simyanın, kurşunun temel maddesinin dövüldüğü ve dövüldüğü bir yönü vardır. Sürgün, eğlence olsun diye arzu edilecek bir şey olmasa da, ondan beklenmeyen bir kazanç var; sürgünün armağanları çoktur. Vurma ile zayıflığı giderir. Sızlanmayı ortadan kaldırır, keskin bir içgörü sağlar, sezgiyi yükseltir, “içeriden” birinin asla elde edemeyeceği keskin gözlem ve perspektif gücü verir.

Olumsuz yönleri olsa da, vahşi ruh sürgüne dayanabilir. Kendi gerçek doğamızı özgürleştirmeyi çok daha fazla arzulamamıza ve buna uygun bir kültüre özlem duymamıza neden oluyor. Bu özlem bile insanı devam ettirir. Bir kadını aramaya devam eder ve eğer onu cesaretlendiren kültürü bulamazsa, genellikle kendisi inşa etmeye karar verir. Ve bu iyi, çünkü eğer o inşa ederse, uzun zamandır arayan diğerleri bir gün gizemli bir şekilde gelip, baştan beri bunu aradıklarını heyecanla ilan edecekler.

Dünyanın Taranmamış Kedileri ve Şaşı Tavukları

Machine Translated by Google

Taranmamış kedi ve şaşı tavuk, ördek yavrusunun isteklerini aptalca ve saçma buluyor. Kendileri gibi olmayanları karalayan diğerlerinin alınganlığı ve değerleri hakkında doğru bir bakış açısı verir. Bir kedinin suyu sevmesini kim bekler ki? Bir tavuğun yüzmeye gitmesini kim bekler ki? Tabii ki kimse. Ancak çoğu zaman, sürgünün bakış açısından, insanlar birbirine benzemediğinde, aşağı olan sürgündür ve diğerinin sınırlamaları ve/veya güdüleri gerektiği gibi tartılmaz veya değerlendirilmez.

Eh, bir kişiyi daha az yapmak istememe ruhuyla ve

başka bir kişi, tartışma amaçları için yapmamız gerekenden daha fazla veya daha fazla, diyelim ki burada ördek yavrusu, binlerce sürgün kadının sahip olduğu aynı deneyime sahiptir - farklı kişilerle temel bir uyumsuzluk deneyimi, bu kimsenin suçu değildir. , çoğu kadın çok kibar olmasına ve kişisel olarak kendi hatalarıymış gibi davranmasına rağmen.

Bu olduğunda, yer kapladıkları için özür dilemeye hazır kadınlar görüyoruz. Görürüz "Hayır, teşekkür ederim" deyip gitmekten korkan kadınlar. Kedilerin yüzmediğini, tavukların suya dalmadığını anlamadan, kendilerine yanlış olduğunu söyleyen birini defalarca dinleyen kadınlar görüyoruz.

İtiraf etmeliyim ki, bazen pratiğimde çeşitli kişilik tipolojilerini kediler, tavuklar, ördekler ve kuğular vb. olarak tanımlamayı faydalı buluyorum. Eğer garanti edilirse, müvekkilimden bir an için bunun farkında olmayan bir kuğu olduğunu varsaymasını isteyebilirim. Ayrıca bir an için ördekler tarafından büyütüldüğünü veya şu anda ördeklerle çevrili olduğunu varsayalım.

Ördeklerde veya kuğularda yanlış bir şey yok, onları temin ederim. Ama ördekler ördek, kuğular da kuğu. Bazen bu noktaya değinmek için diğer hayvan metaforlarına geçmem gerekiyor. Ya fareler tarafından yetiştirilseydiniz? Ama ya bir kuğuysanız? Kuğular ve fareler çoğunlukla birbirlerinin yemeklerinden nefret eder. Her biri diğerinin komik koktuğunu düşünüyor. Birlikte vakit geçirmekle ilgilenmiyorlar ve eğer yaparlarsa, biri diğerini sürekli taciz ediyor olurdu.

Ama ya bir kuğu olarak, bir fareymişsiniz gibi davranmak zorunda kalsaydınız? Ya öyleymiş gibi yapmak zorunda olsaydın gri, tüylü ve küçük olmak? Ya kuyruk taşıma gününde havada taşıyacak uzun yılan kuyruğunuz yoksa? Ya nereye gidersen git fare gibi yürümeye çalışsan da onun yerine sendeleyerek gitsen? Ya fare gibi konuşmaya çalışsan da her seferinde bir korna sesi çıksa? Dünyanın en sefil yaratığı olmaz mıydın?

Cevap kesin bir evet. Peki neden bu kadar doğruysa, kadınlar denemeye devam ediyor mu? bükülüp kendilerine ait olmayan şekiller vermek için mi? Bu sorunla ilgili yıllarca klinik gözlemler yaparak şunu söylemeliyim ki, çoğu zaman bunun nedeni, derinlere yerleşmiş mazoşizm ya da kendini yok etmeye kötü niyetli bir bağlılık ya da bu türden herhangi bir şey değildir. Daha sıklıkla bunun nedeni, kadının daha iyisini bilmemesidir. O annesiz.

Bir söz vardır, tu puedes saber Muchas cosas, bir şeyler hakkında bilgi sahibi olabilirsiniz, ama bu değil.

Machine Translated by Google

sentido ile aynı , duyu sahibi. Ördek yavrusu "bir şeyler" biliyor gibi görünüyor ama hiçbir anlamı yok. Annesizdir, yani en temel düzeyde öğretilmemiş demektir. Unutmayın, yavruların doğuştan gelen yeteneklerini genişleterek öğreten annedir. Yavrularına avlanmayı öğreten hayvan anneleri, onlara tam olarak "nasıl avlanacağını" öğretmiyorlar, çünkü bu zaten kemiklerinde var. Ama onlara nelere dikkat etmeleri, nelere dikkat etmeleri gerektiğini öğretiyorlar; bu şeyler, anne onları gösterene kadar onlar tarafından bilinmez, böylece yeni öğrenmeyi ve doğuştan gelen bilgeliği harekete geçirir.

Sürgündeki kadın için de böyledir. Çirkin ördek yavrusu ise, annesiz ise içgüdüleri keskinleşmemiştir. Bunun yerine deneme yanılma yoluyla öğrenir. Genellikle çok sayıda deneme; birçok, birçok hata. Ama umut var, gördüğünüz gibi sürgün asla pes etmez. Rehberi, kokuyu bulana, izini bulana, evini bulana kadar devam ediyor.

Kurtlar asla kokuyu kaybettikleri ve onu tekrar bulmak için uğraştıkları zamanki kadar komik görünmezler: havaya zıplarlar; daireler çizerek koşarlar; burunlarıyla toprağı sürerler; zemini çizerler, sonra koşarlar, sonra geri dönerler, sonra hareketsiz dururlar. Akıllarını kaybetmiş gibi görünüyorlar. Ama gerçekte yaptıkları şey, bulabildikleri tüm ipuçlarını toplamaktır. Onları havadan ısırıyorlar, yer seviyesinde ve omuz seviyesinde kokularla ciğerlerini dolduruyorlar, geçenlerde kimin geçtiğini görmek için havanın tadına bakıyorlar, kulakları çanak anten gibi dönüyor. , uzaktan yayınları alıyor. Tüm bu ipuçlarını tek bir yerde topladıktan sonra ne yapacaklarını biliyorlar.

Bir kadın, yaşam alanı değerleriyle en çok temasını kaybettiğinde ve onu yeniden ele geçirmeye çalışırken, dağınık görünse de, çoğu zaman bilgi toplar, bunun tadına bakar, pençesini alır. En fazla kişi ona ne yaptığını kısaca açıklayabilir. O halde bırak onu. Topladığı ipuçlarından gelen tüm bilgileri işler işlemez, tekrar kasıtlı bir şekilde hareket edecektir. Sonra arzu

taranmamış kedi ve şaşı tavuk dub üyeliği için hiçbir şey azalmayacak.

Ne Olursa Olsun Anma ve Devam Etme

Hepimizin kendi türümüze, vahşi türümüze duyduğu özlem vardır. Ördek yavrusu, hatırlayacaksınız, acımasızca işkence gördükten sonra kaçtı. Sonra bir kaz sürüsüyle karşılaştı ve neredeyse avcılar tarafından öldürülüyordu. Ahırdan ve bir çiftçinin evinden kovalandı ve sonunda bitkin düştü, gölün kenarında titredi. Aramızda onun hissini bilmeyen kadın yoktur. Ve yine de, bizi beklemeye, devam etmeye, umutla ilerlemeye yönlendiren tam da bu özlemdir.

İşte vahşi psişenin hepimize verdiği söz. Bir zamanlar ait olduğumuz harikulade vahşi bir dünyayı yalnızca duymuş, görmüş ya da hayal etmiş olsak da, henüz ona dokunmamış olsak ya da bir anlığına dokunmamış olsak da, kendimizi onun bir parçası olarak tanımlamasak da, onun anısı. bize ait olduğumuz şeye ve hayatımızın geri kalanına rehberlik eden bir işarettir. Çirkin ördek yavrusunda, kuğuların göğe yükseldiğini gördüğünde bilmiş bir özlem uyanır ve bu tek olaydan sonra, o görüye ilişkin hatırası onu ayakta tutar.

Son damlaya yakın ve intiharı düşünen bir kadınla çalıştım. Verandasında ağını yapan bir örümcek gözüne çarptı.
O ufacık canavarın hareketinde ruhunun etrafındaki buzu parçalayan şey tam olarak buydu, böylece özgürleşip tekrar büyüyebilecekti.

Machine Translated by Google

asla bilemezsiniz. Ancak hem psikanalist hem de kantadora olarak eminim ki, çoğu zaman en şifalı olan doğadaki şeylerdir, özellikle de çok erişilebilir ve çok basit olanlar. Doğanın ilaçları güçlü ve basittir: Bir karpuzun yeşil kabuğundaki bir uğur böceği, bir ipe dizili kızılgerdan, mükemmel çiçekte bir ot, bir kayan yıldız, hatta sokaktaki bir cam parçasındaki bir gökkuşağı bile olabilir. doğru ilaç. Devamlılık tuhaf bir şey: Muazzam bir enerji yayar, bir ay boyunca beş dakikalık sessiz su düşünerek beslenebilir.

İlginçtir ki, kurtlar arasında ne kadar hasta olursa olsun, ne kadar köşeye sıkışmış olursa olsun, ne kadar yalnız, korkmuş veya zayıf düşmüş olursa olsun kurdun devam edeceğini belirtmek ilginçtir. Kırık bir bacakla bile koşar.

Sürünün korunmasını arayan diğerlerinin yanına gidecek. O, canını sıkan her ne ise, onu sabırla bekleyecek, alt edecek, geride bırakacak ve daha uzun süre dayanacaktır. Her şeyini nefes ardına nefes almaya koyacak. Gerekirse iyi bir yer, şifa yeri, gelişme yeri bulana kadar tıpkı ördek yavrusu gibi kendini bir yerden bir yere sürükleyecektir.

Vahşi doğanın ayırt edici özelliği, devam etmesidir. Dayanır. Bu bizim yaptığımız bir şey değil. BT doğal ve doğuştan olduğumuz bir şeydir. Gelişemediğimizde, tekrar gelişene kadar devam ederiz. İster yaratıcı hayatımız olsun, ister kovulduğumuz bir kültür, ister bir din olsun, ister ailevi bir sürgün, ister bir grup tarafından sürgün, ya da hareketlerimize, düşüncelerimize uygulanan yaptırımlar olsun. duygular, iç vahşi yaşam devam ediyor ve devam ediyoruz. Vahşi doğa, herhangi bir etnik gruba özgü değildir. Benin, Kamerun ve Yeni Gine'den kadınların temel doğasıdır. Letonya, Hollanda ve Sierra Leone'den kadınlarda bulunur. Guatemalalı kadınların, Haitili kadınların, Polinezyalı kadınların merkezidir. Bir ülke adı verin. Bir yarış adlandırın. Bir din adlandırın. Bir kabile adı verin. Bir şehir, bir köy, yalnız bir karakol söyleyin. . kadınların hepsinin ortak noktası bu: Vahşi Kadın, vahşi ruh. Hepsi vahşiyi hissetmeye ve onu takip etmeye devam ediyor.

Yani kadınlar mecbur kalırsa hapishane duvarlarına mavi gökyüzünü boyayacaklar. Çileler yanarsa, daha fazla döneceklerdir. Hasat bozulursa, daha çabuk ekeceklerdir. Kadınlar, olmayan kapıları çekip açacaklar, yeni yollara, yeni hayatlara girecekler. Vahşi doğa devam ettiği ve hüküm sürdüğü için, kadınlar direnir ve galip gelir.

Ördek yavrusu hayatının bir santim içine götürülür. Kendini yalnız, üşümüş, donmuş, taciz edilmiş, kovalanmış, vurulmuş, vazgeçilmiş, beslenmemiş, sınırların çok dışında, yaşam ve ölümün eşiğinde ve daha sonra ne olacağını bilmeden hissetti. Ve şimdi hikayenin en önemli kısmı geliyor: Bahar yaklaşıyor, yeni hayat hızlanıyor, yeni bir dönüş, yeni bir deneme mümkün. En önemli şey, yaratıcı yaşamınız için, yalnızlığınız için, var olduğunuz ve yapacağınız zaman için, yaşamınız için tutunmak, tutunmaktır; bekle, çünkü vahşi doğanın vaadi şudur: kıştan sonra her zaman bahar gelir.

Ruh için aşk

Bekle. Devam etmek. İşini yap. Kendi yolunuzu bulacaksınız. Hikayenin sonunda, kuğular ördek yavrusunu ondan önce kendilerinden biri olarak tanır. Bu, sürgündeki kadınların tipik bir örneğidir. Tüm bu zorlu gezintilerden sonra, sınırdan kendi topraklarına girmeyi başarırlar.

Machine Translated by Google

ve çoğu zaman insanların dış görünüşlerinin küçümseyici olmaktan çıktığını ve hayran olmadıkları ve onaylamadıkları zaman daha tarafsız olduklarını bir süreliğine fark etmezler.

Artık kendi psişik zeminlerinde olduklarına göre, delicesine mutlu olacakları düşünülebilir. Ama hayır. En azından bir süreliğine çok güvensizler. Bu insanlar gerçekten beni düşünüyor mu?
Burada gerçekten güvende miyim? Ben kaçırılacak mıyım? Şimdi iki gözüm kapalıyken gerçekten uyuyabilir miyim?
Kuğu gibi davranmak doğru mu? Bir süre sonra bu şüpheler, kendi güzelliğini ve kendi vahşi ruhunu yeniden yaşamaya başlar.

Bir kadının hayatının bir noktasında veya tümünde çirkin ördek yavrusu statüsünde zaman geçirip geçirmediğinin, samimi bir iltifatı sindirememekten daha iyi veya daha güvenilir bir ölçüsü yoktur. Her ne kadar bu bir alçakgönüllülük meselesi olabilir ya da utangaçlıkla ilişkilendirilebilirse de -çok fazla ciddi yara dikkatsizce "utangaçlıktan başka bir şey değil" 14 olarak yazılıyorsa da- genellikle bir iltifat, otomatik ve nahoş bir diyalog kurduğu için ortalıkta kekelenir. kadının zihninde.

Ne kadar güzel olduğunu, sanatının ne kadar güzel olduğunu söylerseniz veya ruhuna başka bir şey iltifat ederseniz. yer aldı, ilham verdi veya kapladı, zihninde bir şey hak etmediğini söylüyor ve iltifat eden sen, en başından böyle bir şey düşündüğün için aptalsın. Kadın, kendisi olduğunda ruhunun güzelliğinin parladığını anlamak yerine, konuyu değiştirir ve kabul edilmek ve görülmekle gelişen ruh-benliğinden etkili bir şekilde besin koparır.

Sürgünün kendine ait olanı bulan son işi budur: yalnızca kendi bireyselliğini, belirli bir tür insan olarak kendine özgü kimliğini kabul etmekle kalmayıp, aynı zamanda güzelliğini de... o vahşi yaratığa yakın yaşamak, bizi ve dokunduğu her şeyi dönüştürür.

Kendi vahşi güzelliğimizi kabul ettiğimizde, bakış açısına kavuşuruz , artık onun keskin bir şekilde farkında olmayız, ama ondan ne vazgeçeriz ne de onu reddederiz. Bir kurt sıçradığında ne kadar güzel olduğunu biliyor mu? Bir kedi oturduğunda ne kadar güzel şekiller yaptığını biliyor mu? Bir kuş, kanatlarını çırptığında duyduğu sesten korkar mı? Onlardan öğrenerek, sadece kendi doğru yolumuzda hareket ederiz ve doğal güzelliğimizden geri çekilmeyiz veya onları saklamayız. Yaratıklar gibi biz de öyleyiz ve bu doğru.

Kadınlar için bu arayış ve buluş, kadınların vahşi olana, doğuştan kendilerine ait olana duydukları gizemli tutkuya dayanmaktadır. Bu özlemi çeken Vahşi Kadın'ın nesnesini arıyorduk... ama kadınlar onu ismiyle tanımadıklarında, nerede oturduğunu bilmeseler bile, ona doğru zorlanırlar. onu tüm kalpleriyle seviyorlar. Onu özlüyorlar ve bu özlem hem motivasyon hem de hareket. Vahşi Kadın'ı aramamızı ve bulmamızı sağlayan bu özlemdir. İlk başta sanıldığı kadar zor değil, çünkü Vahşi Kadın da bizi arıyor. Biz onun genciyiz.

Machine Translated by Google

=====

Yanlış Zigot

YILLARCA pratiğim boyunca, bu aidiyet meselesinin bazen daha hafif bir yönden selamlanması gerektiği ortaya çıktı, çünkü hafiflik bir kadının acısının bir kısmını sarsabilir. Müvekkillerime “Yanlış Zigot” adlı yarattığım bu hikayeyi, esasen dışarıdan gelen materyale daha güçlendirici bir metaforla bakmalarına yardımcı olmak için anlatmaya başladım. Hikaye böyle ilerliyor.

Sizinki gibi garip bir aileye nasıl düştüğünüzü hiç merak ettiniz mi? Hayatınızı bir yabancı olarak, biraz tuhaf veya farklı bir insan olarak yaşadıysanız, yalnızsanız, ana akımın kenarında yaşıyorsanız, acı çekmişsinizdir. Yine de tüm bunlardan kürek çekmenin, farklı bir bakış açısı deneyimlemenin, kendi türünün ülkesine geri göç etmenin zamanı gelir.

Artık acı çekmenize, nerede yanlış yaptığınızı anlamaya çalışmanıza izin vermeyin. Neden doğduğunun gizemi

kime doğduysan bitti, bitti, bitti, bitti. Pruvada bir an dinlenin ve anavatanınızdan gelen rüzgarda kendinizi yenileyin.

Vahşi Kadın arketipinin efsanevi yaşamını taşıyan kadınlar yıllardır sessizce “Neden bu kadar farklıyım? Neden böyle garip [ya da tepkisiz] bir ailede doğdum?'' Hayatları nerede patlamak isterse, orada birileri, hiçbir şeyin büyümemesi için toprağı tuzlamak için oradaydı. Doğal arzularına karşı yapılan tüm yasaklar tarafından işkence gördüler. Doğa çocukları olsalar da çatılar altında tutulurlardı. Bilim adamları olsaydı, onlara anne oldukları söylenirdi. Anne olmak istiyorlarsa, kalıba tamamen uymalarının daha iyi olacağı söylendi. Bir şey icat etmek istiyorlarsa, pratik olmaları söylendi. Eğer yaratmak istiyorlarsa, bir kadının ev işinin asla yapılmadığı söylendi.

Bazen en popüler standartlara göre iyi olmaya çalıştılar ve daha sonraya kadar gerçekten ne istediklerini, nasıl yaşamaları gerektiğini anlayamadılar. Daha sonra, bir hayata sahip olmak için, ailelerinden ayrılmanın acılı ampütasyonlarını yaşadılar, yemin altında vaat ettikleri evlilikler, daha boğucu ama daha iyi ücretli bir şeye sıçrama tahtası olacak işlerdi. Yollara dağılmış hayaller bıraktılar.

Kadınlar genellikle, zamanlarının yüzde seksenini günlük olarak yaratıcı yaşamlarını engelleyen işlerle harcayarak mantıklı olmaya çalışan sanatçılardı. Senaryolar sonsuz olsa da sabit kalan bir şey var: Çok erken dönemlerde olumsuz bir çağrışımla “farklı” olarak işaret edildiler. Aslında onlar tutkulu, bireysel, sorgulayıcı ve içgüdüsel zihinleri yerindeydi.

Yani neden ben sorusunun cevabı. Neden bu aile, ben neden bu kadar farklıyım ki bu soruların cevabı elbette yok.
Yine de, egonun gitmesine izin vermeden önce çiğnemesi gereken bir şeye ihtiyacı var, bu yüzden ne olursa olsun üç cevap öneriyorum. (Analizan istediğini seçebilir, ancak en az birini seçmelidir. Çoğu sonuncuyu seçer, ancak herhangi biri yeterlidir) Kendinizi hazırlayın. işte onlar vardır.

Olduğumuz gibi doğarız ve geldiğimiz tuhaf ailelere I) çünkü (neredeyse kimse buna inanmayacak), 2)

Self'in bir planı var ve bizim bezelye beynimiz onu ayrıştıramayacak kadar küçük (birçoğu bunu umut verici bir fikir olarak görüyor) veya 3)

Machine Translated by Google

Yanlış Zigot Sendromu yüzünden (peki... evet, belki... ama bu nedir?).

Ailen senin bir uzaylı olduğunu düşünüyor. Senin tüylerin var, onların pulları var. İyi vakit geçirme fikriniz orman, vahşi doğa, iç yaşam, dış ihtişamdır. Onların iyi vakit geçirme fikri, havluları katlamak. Ailenizde sizin için böyleyse, o zaman Yanlış Zigot Sendromunun kurbanısınız demektir.

Ailen zaman içinde yavaş hareket eder, sen rüzgar gibi hareket edersin; onlar gürültülü, sen yumuşaksın ya da onlar susar ve sen şarkı söylersin. Biliyorsun çünkü sadece biliyorsun. Kanıt ve üç yüz sayfalık bir tez istiyorlar. Yeterince emin, bu Yanlış Zigot Sendromu.

Bunu hiç duymadın mı? Bakın, Zygote Perisi memleketinizin üzerinde uçuyordu.
sepetindeki bütün küçük zigotlar heyecanla hoplayıp zıplıyorlardı.

Sizi anlayacak ebeveynler için gerçekten kaderinizdi, ancak Zigot Perisi vurdu
türbülans ve, ayy, sepetten yanlış evin üzerine düştünüz. Tepeden tırnağa, tepetaklak düştün, tam sana göre olmayan bir aileye. "Gerçek" ailen üç mil ötedeydi.

Bu yüzden senin olmayan ve üç mil ötede yaşayan bir aileye aşık oldun.
Her zaman Bayan ve Bay Flanş'ın gerçek anne babanız olmasını dilediniz. Büyük ihtimalle öyle olmaları gerekiyordu.

Televizyon sporları ailesinden gelmenize rağmen koridorlarda step dansı yapmanızın nedeni budur. Bu nedenle, eve her geldiğinizde veya aradığınızda anne babanız alarma geçer. Endişeleniyorlar, “Bundan sonra ne yapacak? Geçen sefer bizi utandırdı, şimdi ne yapacağını sadece Tanrı bilir. Ah!” Senin geldiğini gördüklerinde gözlerini kapatıyorlar ve bu senin ışığın onları kamaştırdığı için değil.

Tek istediğin aşk. Tek istedikleri barış.

Ailenizin üyeleri, kendi nedenleriyle (tercihleri, masumiyetleri, yaralanmaları, bünyeleri, akıl hastalıkları veya ekili cehaletleri nedeniyle), bilinçaltıyla kendiliğinden olmakta pek iyi değiller ve elbette eve yaptığınız ziyaret hileciyi çağrıştırıyor. arketip, bir şeyleri karıştıran kişi. Böylece siz daha ekmeği bile bölemeden düzenbaz, saçlarından birini aile yemeğine atmak için can atarak çılgınca dans eder.

Aileni üzmek istemesen de onlar ne olursa olsun üzülecekler. Sen ne zaman
ortaya çıkıyor, herkes ve her şey oldukça çıldırmış görünüyor.

Ebeveynler her zaman rahatsız oluyorsa ve ailede vahşi zigotların kesin bir işaretidir.
çocuklar hiçbir şeyi doğru yapamayacakmış gibi hissederler.

Vahşi aile tek bir şey ister, ancak Yanlış Zigot asla çözemez.

Machine Translated by Google

bu nedir ve yapabilseydi saçlarını ünlem işaretiyle havaya kaldırırdı.

Kendini hazırla, sana bu büyük sırrı söyleyeceğim. Senden asıl istedikleri bu gizemli, önemli şey.

Vahşiler tutarlılık ister.

Dün neysen bugün de aynı olmanı istiyorlar. yapmamanızı dilerler günlerle değişir, ancak Buharlama Süresinin başlangıcında olduğu gibi kalır.

Aileye tutarlılık isteyip istemediklerini sorun, olumlu yanıt vereceklerdir. Her şeyde mi? Numara, diyecekler, sadece önemli olan şeylerde. Değer sistemlerinde sayılan bu şeyler ne olursa olsun, çoğu zaman kadınların vahşi doğasına karşı aforoz edilirler. Ne yazık ki, onlar için "önemli olan şeyler", vahşi çocuk için "önemli olan şeyler" ile uyumlu değildir.

Davranışta tutarlılık, Vahşi Kadın için imkansız bir cümledir, çünkü gücü değişime uyum sağlaması, yeniliği, dansı, uluması, hırlaması, derin içgüdüsel yaşamı, yaratıcı ateşidir. Tekdüzelikle değil, yaratıcı yaşamıyla, tutarlı algıları, hızlı görüşlülüğü, esnekliği ve ustalığıyla tutarlılık gösterir.

Vahşi Kadın'ı o yapan tek bir şeyi sayacak olsaydık, bu onun duyarlılığı olurdu. Tepki kelimesi Latince "taahhüt etmek, söz vermek"ten gelir ve bu onun güçlü yanıdır. Algısal ve ustaca tepkileri, tutkunun arkasındaki goblin-ruh olan Duende veya Güzellik, Sanat, Dans veya Yaşam olsun, yaratıcı güçlere tutarlı bir vaat ve taahhüttür. Bize verdiği söz, eğer engellemeyeceksek, bize sebep olacağıdır.

yaşamak. Tamamen canlı, duyarlı ve tutarlı bir şekilde yaşamamıza neden olacak.

Bu şekilde, Yanlış Zigot sadakatini ailesine değil, içsel Benliğine verir. Bu bu yüzden tom'u hissediyor. Kurt annesinin kuyruğunu tuttuğunu, dünyevi ailesi kollarını tuttuğunu söyleyebilirsiniz. Acı içinde ağlaması, hırlaması, kendini ve başkalarını ısırması ve nihayet ölüm sessizliği uzun sürmez. Gözlerine bakıyorsun ve ojos del cielo'yu görüyorsun , gökyüzü gözleri, artık burada olmayan birinin gözleri.

Çocuklar için sosyalleşme önemli bir şey iken, içsel kriaturayı öldürmek çocuğu öldürmektir. Batı Afrikalılar, bir çocuğa sert davranmanın, ruhunun vücudundan, bazen sadece birkaç metre ötede, bazen de günlerce uzaklaşmasına neden olmak olduğunun farkındalar.

Çocuğun ruhunun ihtiyaçları, güvenlik ve fiziksel bakım ihtiyacıyla ve "medeni davranış" hakkında dikkatlice incelenmiş kavramlarla dengelenmeliyken, ben her zaman çok iyi davrananlar için endişelenirim; gözlerinde genellikle o "soluk ruh" ifadesi vardır. Bazışeyler doğru değil. Sağlıklı bir ruh, çoğu gün kişiliğinde parlar ve diğerlerinde parlar. Ağır yaralanmanın olduğu yerde ruh kaçar.

Machine Translated by Google

Bazen o kadar uzağa sürüklenir ya da kaçar ki, onu geri döndürmek için ustaca bir yatıştırma gerekir. Böyle bir ruhun geri dönecek kadar güvenebilmesi için uzun bir zaman geçmesi gerekir, ancak bu başarılabilir. Geri alma birkaç bileşen gerektirir: çıplak dürüstlük, dayanıklılık, hassasiyet, tatlılık, öfkenin havalandırılması ve mizah. Kombine olarak, bunlar ruhu eve geri çağıran bir şarkı yapar.

Ruh ihtiyaçları nelerdir? İki alanda yalan söylerler: doğa ve yaratıcılık. Bu alemlerde , Dineh'in büyük yaratılış ruhu olan Örümcek Kadın Na'ashjé'ii Asdzúá yaşıyor. Halkına koruma armağan ediyor. Diğerlerinin yanı sıra onun amacı, güzellik sevgisini öğretmektir.

Ruhun ihtiyaçları, bir kadının hayatının kırmızı ipliğini, yani tutkusunu oluşturan o üç yaşlı (ya da hangi güne bağlı olarak genç) kız kardeşin -Clotho, Lachesis ve Atropos- barakasında bulunur. Bir kadının hayatının yaşlarını örüyorlar, her biri tamamlanıp bir sonraki başlarken onları birbirine bağlıyorlar. Her ikisi de avlanma, takip etme ve ruhun çeşitli yönlerini kurtarma yeteneğini temsil eden kurt kadınları olan avcı ruhları Diana ve Artemis'in ormanlarında bulunurlar.

Ruhun ihtiyaçları, çömelme ve ayakları üzerinde kare doğum yapan Aztek kadın kendi kendine yeterlilik tanrıçası Coatlicue tarafından yönetilir. Yalnız kadının hayatını öğretir. O bir bebek yapıcıdır, yaşam için yeni bir potansiyel anlamına gelir, ama aynı zamanda eteğine kafatasları takan bir ölüm annesidir ve yürürken bir yılanın üzerindeki çıngıraklar gibi ses çıkarırlar, çünkü bunlar kafatası çıngıraklarıdır ve kafatası çıngıraklarıdır. aynı zamanda yağmur gibi ses çıkarır, sempatik rezonans yoluyla yağmuru yeryüzüne çekerler. O, tüm yalnız kadınların ve güçlü düşünce ve fikirlerle o kadar mágia dolu olan kadınların koruyucusudur, köyü çok fazla şaşırtmamak için kim bilir-nerenin kenarında yaşamak zorundadırlar. Coatlicue , dişi yabancının özel koruyucusudur.

Ruhun temel beslenmesi nedir? Şey, yaratıktan yaratığa farklılık gösterir, ama burada bazı kombinasyonlar. Onları psişik makrobiyotikler olarak düşünün. Bazı kadınlar için hava, gece, güneş ışığı ve ağaçlar birer ihtiyaçtır. Diğerleri için kelimeler, kağıt ve kitaplar tek doygunluk veren şeylerdir. Diğerleri için renk, biçim, gölge ve kil mutlaktır. Bazı kadınların ruhları dansa can attığı için sıçramalı, eğilmeli ve koşmalı. Yine de diğerleri yalnızca ağaca dayalı bir barışın özlemini çekiyor.

Ele alınması gereken başka bir konu daha var. Hatalı Zigotlar hayatta kalmayı öğrenirler. Bu çok sert senin gelişmene yardım edemeyenlerin arasında yıllarını geçirmek. Birinin hayatta kaldığını söyleyebilmek bir başarıdır. Birçokları için güç ismin kendisindedir. Yine de bireyleşme sürecinde travma tehdidinin önemli ölçüde geçmiş olduğu bir zaman gelir . O zaman bir sonraki aşamaya geçme, hayatta kalma, iyileşme ve gelişme zamanıdır .

Sadece gelişmeye geçmeden hayatta kalanlar olarak kalırsak, kendimizi sınırlar ve enerjimizi kendimize ve dünyadaki gücümüzü yarıdan daha azına indiririz. Kişi hayatta kalmaktan o kadar gurur duyabilir ki, daha fazla yaratıcı gelişim için bir tehlike haline gelir. Bazen insanlar hayatta kalan statüsünün ötesine geçmekten korkarlar, çünkü sadece bu - bir statü, ayırt edici bir işaret, “lanet olası dürüst, bahse girerim, buna inansan iyi olur” başarısı.

Machine Translated by Google

Hayatta kalmayı kişinin hayatının merkezi yapmak yerine, onu birçok hayattan biri olarak kullanmak daha iyidir. rozetler, ama tek değil. İnsanlar güzel hatıralara damlamayı hak ediyor,

yaşamış, gerçekten yaşamış ve zafer kazanmış olmak için madalyalar ve nişanlar. Tehdit bir kez geçtiğinde, hayatımızın en korkunç döneminde kendimize taktığımız isimlerle hitap etme konusunda potansiyel bir tuzak vardır. Potansiyel olarak sınırlayıcı bir zihniyet yaratır. Ruh kimliğini yalnızca kötü zamanların başarılarına, kayıplarına ve zaferlerine dayandırmak iyi değildir. Hayatta kalma, bir kadını sığır eti kadar sert yapabilirken, bir noktada, yalnızca onunla ittifak yapmak yeni gelişmeyi engellemeye başlar.

Bir kadın defalarca "Ben kurtuldum" diye ısrar ettiğinde, bunun faydasının tam zamanıdır. geçmiş, ilerideki iş belli. Kişinin hayatta kalan arketip üzerindeki kavramasını gevşetmeliyiz. Aksi takdirde başka hiçbir şey büyüyemez. Onu -su, güneş ışığı, besin maddeleri olmadan- yine de cesur ve sıradan bir yaprak göndermeyi başaran küçük, sert bir bitkiye benzetiyorum. Her şeye rağmen.

Ancak başarılı olmak, artık kötü zamanlar geride kaldığına göre, kendimizi bereketli, besleyici, ışıklı ortamlara sokmak ve orada gelişmek, gür, tüylü, yoğun çiçekler ve yapraklarla gelişmek demektir. Kendimize özgür yaratıklar olarak büyümemize meydan okuyan isimler vermek daha iyidir. Bu gelişiyor. Bizim için kastedilen buydu.

Ritüel, ister Purim olsun, insanların hayatlarını perspektife koyma yollarından biridir. Geliş veya ayı aşağı çekme. Ritüel, insanların hayatındaki gölgeleri ve hayaletleri bir araya getirir, onları düzenler, dinlendirir. El Día de los Muertos'tan, hayatta kalmaktan gelişmeye geçişte kadınlara yardımcı olmak için uygulanabilecek kutlamalar olan Ölülerin Günü'nden özel bir görüntü var . Bu hayattan geçenlere sunak olan ofrendas ayinine dayanmaktadır . Ofrendalar , artık bu dünyada olmayan sevdikleriniz için haraçlar, anıtlar ve en derin saygı ifadeleridir. Kahraman bir çocuğun vasiyeti gibi, bir zamanlar oldukları çocuğa bir ofrenda yapmanın birçok kadına yardımcı olduğunu düşünüyorum .

Bazı kadınlar, olaylardan nesneler, yazılar, giysiler, oyuncaklar, hatıralar ve çocukluktan tasvir edilecek diğer sembolleri seçerler. Ofrenda'yı kendilerine göre düzenlerler, ona uygun olan ya da olmayan hikayeyi anlatırlar ve sonra istedikleri kadar bırakırlar. Geçmişte yaşadıkları zorlukların, cesaretlerinin ve zorluklara karşı zafer kazanmalarının kanıtıdır.

Geçmişe bu şekilde bakmanın birçok şeyi başardığı görülür: kişinin deneyimlediklerini, ondan ne çıkardığını, takdire şayan olanı ortaya koyarak, geçmiş zamanların şefkatli bir yorumunu, perspektifini verir. Kişiyi serbest bırakan, onun varlığından ziyade ona duyulan hayranlıktır.

Zamanının ötesinde hayatta kalan çocuk olmak, yaralı bir arketiple fazla özdeşleştirilir. İle yaralanmanın farkına varmak ve yine de onu anmak, gelişmenin ortaya çıkmasına izin verir. Gelişen neydi

Machine Translated by Google

bizim için bu dünyada demekti. Gelişmek, sadece hayatta kalmak değil, kadınlar olarak doğuştan hakkımızdır.

Kara koyun, başına buyruk, yalnız olarak anılırsan sinme ve kendini küçültme.
Kurt. Yavaş görenler, konformist olmayanların toplum için bir felaket olduğunu söylüyorlar. Ancak yüzyıllar boyunca kanıtlanmıştır ki, farklı olmak, kenarda durmak anlamına gelir, kişinin kendi kültürüne orijinal bir katkı, faydalı ve çarpıcı bir katkı yapmasının pratik olarak garanti edildiği anlamına gelir. 16

Rehberlik ararken, asla küçük kalplileri dinlemeyin. Onlara lütufta bulunun, onları bereketle şımartın, onları teselli edin ama nasihatlerine uymayın.

Eğer daha önce küstah, uslanmaz, ileri, kurnaz, asi, asi, asi olarak adlandırıldıysanız, doğru yoldasınız. Vahşi Kadın yakındadır.

Bu şeyler size hiç çağrılmamışsa, henüz zaman var. Vahşi Kadınını uygula. Andele!
Ve yeniden.

BÖLÜM 7

Neşeli Vücut: Yabani Et

Kurtların koşarken ve oynarken vücutlarını birbirine vurmalarına, yaşlı kurtların yollarına, gençlerin kendilerinde, sıskaların, şişmanların, uzun bacaklıların, kısa kuyruklukların, sarkık kulaklı, kırık uzuvları çarpık iyileşenler. Hepsinin kendi vücut konfigürasyonları ve güçleri, kendi güzellikleri var. Ne, kim ve nasıl olduklarına göre yaşar ve oynarlar. Olmadıkları şey olmaya çalışmazlar.

Kuzey topraklarında, sadece üç bacağı olan yaşlı bir kurdu izledim; o tek kişiydi
böğürtlenlerin dallandığı bir yarıktan kim geçebilir? Bir keresinde gri bir kurdun çömeldiğini ve o kadar hızlı sıçradığını gördüm ki, bir saniye sonra havada gümüş bir yay görüntüsü bıraktı. Narin bir anneyi hatırlıyorum, yeni bir anne, karnı hâlâ dolmuş, bir dansçının zarafetiyle havuzun yosunlarının arasında ilerliyor.

Ancak, güzelliklerine ve güçlü kalma yeteneklerine rağmen, bazen bu konuda kurtlardan bahsedilir. yolu: “Ah, çok açsın, dişlerin çok keskin, iştahın çok ilgili.'' Kurtlar gibi kadınlar da bazen sanki sadece belli bir mizaç, sadece belli bir kısıtlanmış iştah kabul edilebilirmiş gibi tartışılır. Ve buna sıklıkla bir kadının bedeninin, boyunun, yürüyüşünün ve biçiminin tekil veya

Machine Translated by Google

dışlayıcı ideal. Kadınlar, tek bir güzellik ve davranış idealine uyan ruh hallerine, tavırlara ve dış hatlara düşürüldüklerinde, hem beden hem de ruh olarak yakalanırlar ve artık özgür değildirler.

İçgüdüsel psişede, beden bir algılayıcı, bir bilgi ağı, sayısız iletişim sistemine sahip bir haberci olarak kabul edilir - kardiyovasküler, solunum, iskelet, otonomik, ayrıca duygusal ve sezgisel. Hayal dünyasında, beden güçlü bir araçtır, bizimle birlikte yaşayan bir ruh, başlı başına bir yaşam duasıdır. Masallarda, insanüstü niteliklere ve yeteneklere sahip büyülü nesnelerle kişileştirilen bedenin, biri dünyevi dünyada, diğeri ruhu duymak için olmak üzere iki takım kulağı olduğu kabul edilir; iki çift göz, biri normal görüş için, diğeri uzak görüş için; iki tür güç, kasların gücü ve ruhun yenilmez gücü. Vücutla ilgili ikili liste uzayıp gidiyor.

Feldenkrais yöntemi, Ayurveda ve diğerleri gibi vücut çalışması sistemlerinde, vücudun beş değil altı duyusu olduğu çeşitli şekillerde anlaşılır. Beden, çevresinde olup biten her şeyi kaydetmek için derisini ve daha derin fasyasını ve etini kullanır. iyileşti. Ani tepkiyi kaydetme, derinden hissetme, ileriyi sezme konusundaki açık sözlü yeteneği nedeniyle değerlidir.

Beden çok dilli bir varlıktır. Rengi ve sıcaklığıyla, tanınmanın kıvılcımıyla, aşkın parıltısıyla, acının külüyle, uyarılmanın sıcaklığıyla, inançsızlığın soğuğuyla konuşur. Bazen sallanan, bazen titreyen, bazen titreyen, sürekli minik dansıyla konuşuyor. Kalbin sıçraması, ruhun düşmesi, merkezdeki çukur ve yükselen umut aracılığıyla konuşur.

Vücut hatırlar, kemikler hatırlar, eklemler hatırlar, serçe parmak bile hatırlar. Bellek, hücrelerin kendisinde resimlere ve duygulara yerleşir. Suyla doldurulmuş bir sünger gibi, ete bastırılan, sıkılan, hatta hafifçe dokunulan her yerde, bir akarsuda bir hatıra akabilir.

Bedenin güzelliğini ve değerini bu ihtişamdan daha aşağı bir şeyle sınırlamak, bedeni hakiki ruhu, hakiki biçimi, övünme hakkı olmadan yaşamaya zorlamak demektir. Birinin güzelliği mevcut modanın dışında olduğu için çirkin ya da kabul edilemez olarak düşünülmek, vahşi doğaya ait doğal neşeyi derinden yaralamaktadır.

Kadınların, kendilerine zarar veren psikolojik ve fiziksel standartları çürütmek için iyi nedenleri var. ve vahşi ruhla ilişkisini koparan ruh. Kadınların içgüdüsel doğasının, yaşamsal, duyarlı ve dayanıklı olma yetenekleri nedeniyle bedene ve ruha herhangi bir görünüm ölçüsünden çok daha fazla değer verdiği açıktır. Bu, kültürün herhangi bir kesimi tarafından kimin veya neyin güzel olduğunu göz ardı etmek değil, tüm güzellik, biçim ve işlev biçimlerini kucaklayan daha geniş bir daire çizmektir.

Vücut dili

Machine Translated by Google

Bir arkadaşım ve ben bir keresinde, akrabalarımızın ve akrabalarımızın atalarının kutsamalarını keşfetmekle ilgili "Body Talk" adlı tandem bir hikaye anlatımı gerçekleştirdik. Opalanga bir Afrikalı-Amerikalı griottur ve porsuk ağacı gibi çok kuyruklu ve narindir. Ben Meksikalı değilim ve yere yakın inşa edildim ve abartılı bir vücudum. Çocukken uzun olduğu için alay edilmesinin yanı sıra, ön dişlerinin arasındaki yarıkların yalancı olduğunun işareti olduğu söylendi. Bana vücut şeklimin ve büyüklüğümün aşağılık ve özdenetim eksikliğinin işaretleri olduğu söylendi.

Beden hakkında bu eşzamanlı anlatımda, hayatımız boyunca aldığımız sapan ve oklardan bahsettik, çünkü büyük "onlar"a göre bedenlerimiz bundan çok fazlaydı ve bundan yeterli değildi. Anlattığımızda, zevk almamıza izin verilmeyen bedenler için bir yas şarkısı söyledik. Sarıldık, dans ettik, birbirimize baktık. Birbirimizin bu kadar güzel bir şekilde gizemli göründüğünü düşünüyorduk, kim başka türlü düşünebilirdi ki?

Bir yetişkin olarak Batı Afrika'da Gambiya'ya seyahat ettiğini duyunca ne kadar şaşırdım ve atalarından bazılarını buldu, kim, lo! kabileleri arasında porsuk ağaçları gibi çok uzun ve ince* ve ön dişleri yarık olan birçok insan vardı. Ona açıkladıkları bu bölünmeye "Tanrı'nın açılması" anlamına gelen Sakaya Yallah deniyordu ... ve bir bilgelik işareti olarak anlaşıldı.

Ona bir yetişkin olarak Meksika'daki Tehuantepec Kıstağı'na seyahat ettiğimi ve atalarımdan bazılarını bulduğumu söylediğimde ne kadar şaşırdı! güçlü, çapkın ve boyutlarına hakim olan dev kadınlardan oluşan bir kabileydi. Yeterince şişman olmadığımı cesurca söyleyerek beni okşamışlardı. Yeterince yedim mi? hasta mıydım? Daha çok denemeliyim, diye açıkladılar, çünkü kadınlar La Tierra'dır, dünyanın kendisi gibi yuvarlaktır.
2 dünya çok şey tutar.

Yani performansta, hayatımızda olduğu gibi, hem bunaltıcı hem de depresif deneyimler olarak başlayan kişisel hikayelerimiz, neşe ve güçlü bir benlik duygusu ile sona eriyor. Opalanga, boyunun güzelliği, gülümsemesinin bilgelik olduğunu ve Tanrı'nın sesinin her zaman dudaklarına yakın olduğunu anlıyor. Bedenimin karadan ayrı olmadığını, ayaklarımın yerimi tutmak için yapıldığını, bedenimin kanyona yapılmış bir gemi olduğunu anlıyorum. Kendi kültürümüzün dışındaki güçlü insanlardan, bedene yeniden değer vermeyi, gizemli olanı aşağılayacak fikirleri ve dili çürütmeyi öğrendik ya da kadın bedenini bilmenin bir aracı olarak görmezden gelirdi. [3]

Pek çok güzellikle dolu bir dünyadan çok zevk almak, tüm kadınların hakkı olan bir yaşam sevincidir. Sadece bir tür güzelliği desteklemek, bir şekilde doğayı gözlemlememektir.
Tek tür ötücü kuş olamaz, tek tür çam ağacı, tek tür kurt olamaz.
Tek tür bebek, tek tür erkek veya tek tür kadın olamaz. Tek tip meme, tek tip bel, tek tip deri olamaz.

Meksika'da kilolu kadınlarla yaşadığım deneyimler, kadınların çeşitli bedenleri ve şekilleri ve özellikle ağırlıkları hakkındaki tüm analitik önermeleri sorgulamama neden oldu. Eski bir psikolojik

Machine Translated by Google

özellikle önerme grotesk bir şekilde hatalı görünüyordu: tüm büyük kadınların bir şeye aç olduğu fikri; "içlerinde dışarı çıkmak için çığlık atan zayıf bir insan var." Görkemli Tehuana kabile kadınlarından birine bu "çığlık atan zayıf kadın" metaforunu önerdiğimde, bana biraz endişeyle baktı. “Kötü bir ruh tarafından ele geçirilmeyi mi kastetmiştim? bir kadının içindeki şey mi?” diye sordu. Bir kadının içinde "çığlık atan zayıf bir kadın" olduğu fikri, onun[4] tarafından doğal olarak iri olduğu için içinde çığlık atan bir kadın olarak görülmesi onun kavrayışının ötesindeydi.

Beden ölçüsünü ve beden imajını bozan kompulsif ve yıkıcı yeme bozuklukları ise gerçek ve trajik, onlar değil

çoğu kadın için norm. Büyük ya da küçük, geniş ya da dar, kısa ya da uzun boylu kadınlar, büyük olasılıkla, akrabalarının vücut konfigürasyonunu miras aldıkları için böyledir; yakın akrabaları değilse, o zaman bir veya iki nesil geri. Bir kadının kalıtsal fizikselliğini kötülemek veya yargılamak, nesilden nesile endişeli ve nevrotik kadınlar yaratmaktır. Bir kadının kalıtsal biçimi hakkında yıkıcı ve dışlayıcı yargılarda bulunmak, onu çeşitli kritik ve değerli psikolojik ve ruhsal hazinelerden mahrum eder. Kendi atalarının soyundan gelen vücut tipiyle gurur duymasını engelliyor. Bu şekilde beden mirasına hakaret etmesi öğretilirse, hemen ailenin geri kalanıyla birlikte kadın bedeni kimliğinden koparılır.

Kendi bedeninden nefret etmesi öğretilirse, annesinin onunkiyle aynı yapıya sahip bedenini nasıl sevebilir? 5-anneannesinin bedeni, kızlarının bedenleri de mi? Atalarının vücut şekillerini ve konfigürasyonlarını miras alan kendisine yakın olan diğer kadınların (ve erkeklerin) bedenlerini nasıl sevebilir? Bir kadına bu şekilde saldırmak, kendi halkıyla olan haklı gururunu yok eder ve hangi boy, boyut ve şekilde olursa olsun, vücudunda hissettiği doğal kıvraklığı elinden alır. Özünde, kadın bedenlerine yönelik saldırı, kendisinden önce gidenlere olduğu kadar, kendisinden sonra gelenlere de geniş kapsamlı bir saldırıdır. 6

Bunun yerine, vücudun kabul edilebilirliği konusundaki sert yargılar, kambur uzun boylu kızlardan, ayaklıklar üzerinde kısa boylu kadınlardan, yas tutuyormuş gibi giyinmiş cüsseli kadınlardan, engerek gibi kendilerini şişirmeye çalışan çok ince kadınlardan ve saklanan diğer çeşitli kadınlardan oluşan bir ulus yaratır. Bir kadının doğal vücuduyla olan içgüdüsel ilişkisini yok etmek, onun özgüvenini aldatır. İyi bir insan olup olmadığı konusunda sebat etmesine neden olur ve öz-değerini kim olduğu yerine nasıl göründüğüne dayandırır. Ne kadar yiyecek tükettiği veya terazi ve mezura üzerindeki okumalar hakkında endişelenerek enerjisini tüketmesi için ona baskı yapar. Kafasını meşgul eder, yaptığı, planladığı ve öngördüğü her şeyi renklendirir. Bir kadının bu şekilde dış görünüşle meşgul olması içgüdüsel dünyada düşünülemez.

Sağlıklı ve güçlü kalmak, vücudu mümkün olduğunca besleyici olmak son derece mantıklı. [7] Henüz kabul etmeliyim, var

birçok kadında içeride "aç" bir kadın var. Ancak belirli bir boyut, şekil veya yükseklikte olmaya aç olmaktansa,

Machine Translated by Google

klişeye uymaya aç olmaktansa; kadınlar, kendilerini çevreleyen kültürden gelen temel saygıya açlar. İçerideki "aç" olan, saygılı davranılmayı, kabul edilmeyi ve en azından kalıplaşmadan karşılanmayı arzular. Gerçekten "dışarı[8] çıkmak için çığlık atan" bir kadın varsa, başkalarının vücuduna, yüzüne, yaşına saygısızca yansıtmalarının son bulması için haykırıyor.

Kadın bedenlerindeki varyasyonun patolojikleştirilmesi, pek çok psikolojik kuramcı tarafından, özellikle de Freud tarafından onaylanan derin bir önyargıdır. Örneğin, babası Sigmund hakkındaki kitabında, 9 Martin ailenin aktif olarak şişman insanlardan nasıl nefret ettiğini ve onlarla alay ettiğini anlatır. Freud'un görüşlerinin, tüm nedenleri bu çalışmanın kapsamı dışındadır; ancak böyle bir tutumun kadın bedenlerine karşı dengeli bir bakış açısına nasıl yardımcı olacağını anlamak güç.

Yine de, çeşitli psikoloji pratisyenlerinin doğal bedene karşı bu önyargıyı sürdürmeye devam ettiğini, kadınları dikkatlerini sürekli bir beden izlemeye yöneltmeye teşvik ettiğini ve böylece onları verili formlarıyla daha derin ve daha ince ilişkilerden mahrum bıraktığını söylemek yeterlidir. Beden kaygısı, bir kadının yaratıcı yaşamının büyük bir bölümünü ve dikkatini başka şeylere yöneltiyor.

Vücudunu oymaya başlamaya yönelik bu teşvik, oymaya, yakmaya, katmanları soymaya, dünyanın etini kemiklerine kadar soymaya oldukça benzer. Kadınların ruhlarında ve bedenlerinde bir yara varsa, kültürün kendisinde ve son olarak Doğanın kendisinde de aynı yerde buna karşılık gelen bir yara vardır. Gerçek bir bütünsel psikolojide, tüm dünyalar ayrı varlıklar olarak değil, birbirine bağımlı olarak anlaşılır. Bizim kültürümüzde bir kadının doğal bedenini yontmakla ilgili bir meselenin olması, buna tekabül eden bir meselenin peyzajı yontmakla ilgili bir mesele olması ve bir başka meselenin de kültürü modaya uygun parçalara yontmakla ilgili olması şaşırtıcı değil. Bir kadın bir gecede kültür ve toprakların parçalanmasını durduramayacak olsa da, bunu kendi vücuduna yapmayı bırakabilir.

Vahşi doğa asla bedene, kültüre veya toprağa yapılan işkenceyi savunmaz. vahşi doğa kırbaçlamayı asla kabul etmez

değeri kanıtlamak, "kontrol" kanıtlamak, karakteri kanıtlamak, görsel olarak daha hoş, finansal olarak daha değerli olmak için biçimlendirin.

Bir kadın "Değişim" diyerek kültürü daha bilinçli hale getiremez. Ama kendini değiştirebilir kendine karşı tutumu, böylece değersizleştirici projeksiyonların gözden kaçmasına neden olur. Bunu vücudunu geri alarak yapar. Doğal bedeninin sevincinden vazgeçmeyerek, mutluluğun yalnızca belirli bir konfigürasyona veya yaşta olanlara bahşedildiğine dair yaygın yanılsamayı satın almayarak, hiçbir şey için beklemeden veya geri durmayarak ve gerçek hayatını geri alarak ve yaşayarak. tam delik, hepsi durur. Bu dinamik kendini kabul etme ve benlik saygısı, kültürdeki tutumları değiştirmeye başlayan şeydir.

Machine Translated by Google

Peri Masallarında Beden

Vücudun zayıflıklarını ve vahşiliğini anlatan birçok efsane ve peri masalı vardır.
Değerli metallerin topal işçisi Yunan Hephaestus var; çift gövdeli Meksikalı Hartar ; Denizden doğan Venüs; çirkin olan ama yeni bir hayat yaratabilen en küçük terzi; güçleri için kur yapan Dev Dağ kadınları; Sihirli bir şekilde dolaşabilen Thumbelina; ve daha fazlası.

Masallarda, sihirli yaprak, sihirli halı, bulut gibi bazı sihirli nesnelerin, beden için uygun metaforlar olan taşıma ve duyusal yetenekleri vardır. Bazen pelerinler, ayakkabılar, kalkanlar, şapkalar ve miğferler görünmezlik, üstün güç, uzak görüş vb. gücü verir. Bunlar arketipsel kith ve akrabadır. Her biri, fiziksel bedenin hem ruh hem de ruh için derinleştirilmiş içgörü, işitme, uçuş veya bir tür korumanın keyfini çıkarmasını sağlar.

Arabaların, faytonların, savaş arabalarının icadından önce, hayvanların çekmek ve binmek için evcilleştirilmesinden önce, kutsal bedeni temsil eden motifin büyülü nesne olduğu anlaşılıyor. Giysiler, tılsımlar, tılsımlar ve diğer nesneler, belirli bir şekilde ilişkilendirildiğinde, kişiyi nehir veya dünya boyunca taşıdı.

Sihirli halı, doğal bedenin duyusal ve ruhsal değerinin mükemmel bir simgesidir.
Uçan halı motifinin yer aldığı masallar, kendi kültürümüzde bedene karşı pek de bilinçli olmayan tutumu taklit eder. Sihirli halı ilk başta

oldukça sıradan ve fazla değersiz olduğu düşünülüyor. Ama yoğun yığınına oturup “Kalk” diyenler için halı bir anda titriyor, biraz yükseliyor, havada süzülüyor ve sonra yakınlaştırıyor! 10 Beden, onun biniciyi farklı bir yere, merkeze, bakış açısına, bilerek taşır. örneğin müzik dinlemek yaradanlığı uçar, sesini duymak ya da belirli bir kokuyu koklamak gibi uyarılma, farkındalık ve duyusal deneyim durumları bizi başka yerlere taşıma yeteneğine sahiptir.

Mitoslarda olduğu gibi peri masallarında da halı bir hareket biçimini, ancak belirli bir türü ifade eder. hem dünyayı hem de yeraltını görmemizi sağlayan türden. Ortadoğu hikayelerinde şamanların ruh uçuşunun aracıdır. Beden, kendimizden kaçmaya çalıştığımız aptal bir şey değildir. Doğru perspektifte, bir roket gemisi, bir dizi atomik yonca yaprağı, diğer dünyalara ve deneyimlere giden nörolojik bir göbek bağıdır.

Sihirli halıya ek olarak, vücut için başka semboller de var. Özellikle bir hikaye üçünü gösterir. Bu hikaye bana Fahtah Kelly tarafından verildi. Adı basitçe "Sihirli Halının Öyküsü".
[11] İçinde bir padişah, “dünyadaki en güzel nesneyi” aramak için üç kardeşi gönderir. Hangi kardeş nihai hazineyi bulmuş sayılırsa, bütün bir krallığı kazanacak. Bir erkek kardeş arar ve fildişi bir değnek getirir ve bu asa sayesinde dilediği her şeyi görebilir. Bir kardeş, kokusu her türlü rahatsızlığı iyileştirebilecek bir elma getirir. Üçüncü kardeş, bir insanı sadece aklıyla herhangi bir yere götürebilecek sihirli bir halıyı geri getirir.

Machine Translated by Google

yer.

“Peki, hangisi daha büyük?” Sultana sorar. 'Uzağı görme yeteneği mi? İyileşme yeteneği ve iyileşmek? Ya da ruh uçuşu yeteneği?'

Sırayla, her kardeş bulduğu nesneyi yüceltir. Ancak padişah sonunda elini sallar ve “Bunların hiçbiri diğerinden daha büyük değildir, çünkü biri olmadan diğerleri bir işe yaramaz” der. Ve krallık her bir kardeşe eşit olarak verilir.

Bu hikayede, vücudun gerçek canlılığının gerçekte ne olduğunu hayal etmemize izin veren güçlü görüntüler gömülüdür. Bu hikaye (ve buna benzer diğerleri) sezginin, içgörünün, duyusal iyileşmenin ve vücutta saklı olan kendinden geçmenin muhteşem gücünü anlatır. Bedeni, gömülü bir şey olarak düşünme eğilimindeyiz.[12]

ve ona doğru "tedavi edersek", bizi "iyi hissettirecek". Pek çok insan bedenine bir köleymiş gibi davranır, hatta belki de ona iyi davranır ama yine de bir köleymiş gibi istek ve kaprislerine uymasını ister.

Bazıları ruhun bedeni bilgilendirdiğini söylüyor. Ama ya bir an için vücudun ruhu bilgilendirir, sıradan hayata uyum sağlamasına yardımcı olur, ayrıştırır, tercüme eder, ruhun hayatımıza yazabileceği boş sayfayı, mürekkebi ve kalemi verir mi? Diyelim ki, şekil değiştiricilerin masallarında olduğu gibi, beden başlı başına bir Tanrı, bir öğretmen, bir akıl hocası, sertifikalı bir rehber mi? Sonra ne? Verecek ve öğretecek çok şeyi olan bu öğretmeni bir ömür boyu cezalandırmak akıllıca mı? Başkalarının bedenlerimizden küçük düşürmelerine, onları yargılamalarına, eksik bulmalarına izin vererek bir ömür geçirmek istiyor muyuz? Parti çizgisini çürütecek ve derinden dinleyecek, güçlü ve kutsal bir varlık olarak bedeni içtenlikle dinleyecek kadar güçlü müyüz?[13]

Kültürümüzde bedeni yalnızca heykel olarak görme fikri yanlıştır. Gövde mermer değildir. bu onun değil amaç. Amacı, içindeki ruhu ve ruhu korumak, içermek, desteklemek ve ateşlemek, hafıza için bir depo olmak, bizi duygularla doldurmak - bu en yüksek psişik besindir. Bizi kaldırmak ve itmek, var olduğumuzu, burada olduğumuzu kanıtlamak için bizi duyguyla doldurmak, bize zemin, ağırlık, ağırlık vermektir. Ruha yükselmek için ayrıldığımız bir yer olarak düşünmek yanlıştır.
Beden, bu deneyimlerin başlatıcısıdır. Beden olmadan eşikleri geçme hissi olmazdı, yükselme hissi olmazdı, yükseklik hissi olmazdı, ağırlıksızlık olmazdı. Vücuttan gelen her şey. Gövde roketatardır. Burun kapsülünde ruh, pencereden dışarı, gizemli yıldızlı geceye bakar ve gözleri kamaştırılır.

Haunches'in Gücü

İçgüdüsel dünyada sağlıklı bir bedeni ne oluşturur? En temel düzeyde -meme, göbek, derinin olduğu her yerde, duyguyu iletmek için nöronların olduğu her yerde- sorun hangi şekil, hangi boyut, hangi renk, hangi yaşta olduğu değil, nasıl hissettirdiği, nasıl çalıştığıdır. cevap verebilir miyiz, bir aralık, bir duygu yelpazesi hissediyor muyuz? Korku mu, acıyla felç mi, korku mu,

Machine Translated by Google

eski travmayla uyuşturulmuş mu yoksa kendi müziği var mı?

dinleme, Baubo gibi, karnından, birçok görme biçimiyle bakıyor mu?

Yirmili yaşlarımın başındayken iki dönüm noktası deneyimim oldu.
o zamana kadar beden hakkında bana öğretilen her şeye karşı. Kadınların bir hafta süren toplantısında ve geceleri kaplıcaların yanındaki ateşteyken, otuz beş yaşlarında çıplak bir kadın gördüm; göğüsleri çocuk doğurmaktan boşalmıştı, karnı çocuk doğurmaktan dolayı çizgiliydi. Çok gençtim ve onun güzel ve ince cildine yapılan saldırılar için üzüldüğümü hatırlıyorum. Biri marakas ve davul çalıyordu ve o dans etmeye başladı; saçları, göğüsleri, derisi, uzuvları farklı yönlerde hareket ediyordu. Ne kadar güzel, ne kadar hayatiydi. Onun lütfu yürekleri dağlıyordu. Bu "belindeki ateş" cümlesine hep gülümsemiştim. Ama o gece gördüm. Kalçalarındaki gücü gördüm. Bana görmezden gelmem öğretilen şeyi gördüm, bir kadın vücudunun içeriden canlandırıldığındaki gücünü. Neredeyse otuz yıl sonra, hala gece dans ettiğini görebiliyorum ve hala vücudun gücü beni şaşırtıyor.

İkinci uyanış, çok daha yaşlı bir kadını içeriyordu. Kalçaları, genel standartlara göre fazla armut şeklindeydi, karşılaştırıldığında göğsü çok küçüktü ve uyluklarının her tarafında ince, morumsu küçük damarlar vardı; göğüs kafesinden omurgasına kadar vücudunu saran ciddi bir ameliyattan kalma uzun bir yara izi. elmaların soyulma şekli. Beli belki dört el genişliğindeydi.

O zaman erkeklerin neden sanki bal peteğiymiş gibi onun hakkında vızıldadıkları bir gizemdi. Armut baldırlarından bir ısırık almak istediler, o yara izini yalamak, o göğsü tutmak, yanaklarını örümcek gibi damarlarına koymak istediler. Gülümsemesi göz kamaştırıcıydı, yürüyüşü çok güzeldi ve gözleri baktığında, gerçekten baktıklarını anladılar, bana görmezden gelmem öğretilen şeyi , vücuttaki gücü bir kez daha gördüm. Bedenin kültürel gücü onun güzelliğidir, ancak bedendeki güç nadirdir , çünkü çoğu insan beden tarafından işkence veya utançla onu kovalamıştır.

Vahşi kadın, bu ışık altında kendi bedeninin nüanslılığını sorgulayabilir ve onu ömür boyu taşımaya mahkum olduğumuz bir dambıl olarak değil, şımartılmış ya da başka türlü, bizi şımartılmış ya da başka türlü taşıyan bir yük hayvanı olarak anlayamaz. hayat değil, içinden öğrenebileceğimiz ve öğrenebileceğimiz bir dizi kapı, rüya ve şiir.

her türlü şeyi bil. Vahşi psişede, beden başlı başına bir varlık olarak anlaşılır, bizi seven, bize bağlı olan, bazen bizim anne olduğumuz ve bazen de bize anne olduğumuz kişidir.

La Mariposa, Kelebek Kadın

SİZE BEDENİN GÜCÜNÜ başka bir şekilde anlatmak için, size bir hikaye anlatmalıyım, gerçek, oldukça uzun bir hikaye.

Machine Translated by Google

Yıllar boyunca, turistler büyük Amerikan çölünü "ruhsal döngü"den geçerek gürleyerek geçtiler: Monument Valley, Chaco Canyon, Mesa Verde, Kayenta, Keams Canyon, Painted Desert ve Canyon de Chelly. Büyük Kanyon Ana'nın leğen kemiğine bakarlar, başlarını sallarlar, omuzlarını silkerler ve aceleyle eve gelirler, ancak ertesi yaz tekrar çölün karşısına hücum ederek, biraz daha bakarak, seyrederek, biraz daha seyrederek gelirler.

Hepsinin altında, insanlığın ilk çağlardan beri sahip olduğu esrarengiz deneyime duyulan aynı açlık vardır. zamanın başlangıcı. Ancak bazen bu açlık daha da şiddetlenir, çünkü birçok insan gücünü kaybetmiştir. 14 ata. Genellikle büyükanne ve büyükbabalarının ötesindekilerin isimlerini bilmezler. kaybettiler, özellikle aile hikayeleri. Ruhsal olarak, bu durum üzüntüye ... ve açlığa neden olur. Pek çoğu, ruh iyiliği için önemli bir şeyi yeniden yaratmaya çalışıyor.

Yıllardır turistler, "hiçbir yerin" ortasındaki büyük tozlu mesa olan Puyé'ye de geldiler. Meksika. Burada Anasaziler, eskiler , bir zamanlar mesas boyunca birbirlerine seslendiler. Tarih öncesi bir denizin, oradaki kaya duvarlara sırıtan, sırıtan ve inleyen binlerce ağız ve gözü oyduğu söylenir.

Diñé (Navajo), Jicarilla Apache, güney Ute, Hopi, Zuni, Santa Clara, Santa Domingo, Laguna, Picuris, Tesuque, tüm bu çöl kabileleri burada bir araya geliyor. Burada kendilerini loca direği çam ağaçlarına, geyiğe, kartallara ve Katsinas'a, güçlü ruhlara dans ederler.

Ve burada da, bazıları geno-mitlerine çok aç olan, toplumdan kopmuş ziyaretçiler geliyor. manevi plasenta. Onlar da eski Tanrılarını unuttular. Unutamayanları izlemeye geliyorlar .

Puyé'ye giden yol, at toynakları ve mokasenler için yapılmıştı. Ama zamanla otomobiller daha güçlü hale geldi ve şimdi yerliler ve ziyaretçiler her türlü araba, kamyon, üstü açılır araba ve kamyonetle geliyor. Araçların hepsi yavaş, tozlu bir geçit töreninde uğuldayarak yolda dumanlar tütüyor.

Herkes ister istemez trochimochi'yi topaklı tepeciklere park ediyor. Öğle vakti, mesa'nın kenarı bin arabalık bir yığın gibi görünüyor. Bazı insanlar, arabalarından çıkmak için bitkileri devireceklerini düşünerek altı fit uzunluğundaki gülhatmilerinin yanına park eder. Ama yüz yıllık gülhatmileri yaşlı demir kadınlar gibidir. Yanlarına park edenler arabalarında mahsur kalıyor.

Güneş, öğlen saatlerinde ateşli bir fırına dönüşüyor. Herkes sıcak ayakkabılarla, yağmur yağarsa (yağar) diye bir şemsiye, yorulurlarsa alüminyum katlanır sandalye (yapacaklar) ve ziyaretçi iseler, belki bir kamera (izin verilirse) ile yüklenir ve boyunlarına sarkan film kutuları, sarımsak çelenkleri gibi.

Ziyaretçiler kutsaldan kutsal olmayana kadar her türlü beklentiyle gelirler. Herkesin göremediği bir şeyi, vahşilerin en vahşilerinden birini, yaşayan bir numen olan La Mariposa'yı, Kelebek Kadın'ı görmeye geliyorlar.

Machine Translated by Google

Günün son etkinliği Kelebek Dansı. Herkes bu tek kişilik dansı büyük bir zevkle bekliyor. Bir kadın tarafından dans edilir ve ah ne kadın. Güneş batmaya başladığında, kırk kiloluk resmi elbise turkuazıyla göz kamaştıran yaşlı bir adam geliyor. Bir şahini izleyen bir tavuk gibi ciyaklayan hoparlörler ile 1930'ların krom mikrofonuna "Bir sonraki dansımız Kelebek Dansı olacak" diye fısıldıyor. Kot pantolonunun manşetlerinde topallayarak uzaklaşıyor.

Sahnenin açıklandığı bir bale resitalinin aksine, perdeler açılır ve dansçılar sallanır.
dışarıda, burada Puye'de, diğer kabile danslarında olduğu gibi, dansın duyurusu dansçının ortaya çıkışından yirmi dakikadan sonsuza kadar herhangi bir süre önce gelebilir. dansçı nerede? Belki de karavanı toplamak. 100 derecenin üzerindeki hava sıcaklıkları yaygındır, bu nedenle ter çizgili vücut boyasının son dakika onarımlarına ihtiyaç vardır. Dansçının büyükbabasına ait bir dans kemeri arenaya giderken koparsa,

dansçı hiç görünmeyecekti, çünkü kemerin ruhunun dinlenmeye ihtiyacı olacaktı. Dansçılar, Taos, KKIT (Kit Carson'dan sonra) radyosunda "Tony Lujan's Indian Hour"da iyi bir şarkı çaldığı için gecikiyor.

Bazen bir dansçı hoparlörü duymaz ve ayak koşucusu tarafından çağrılması gerekir. Ve
o zaman elbette dansçı her zaman arenaya giderken tüm akrabalarla konuşmalı ve küçük yeğenlere ve yeğenlere iyi bir görünüm sağlamak için kesinlikle durmalıdır. Küçük çocuklar , Tomás Amca gibi, en azından biraz şüpheli görünen, ya da Yazie Teyze'ye çok benzeyen bir com dansçısı gibi görünen, yükselen bir Katsina ruhunu görmekten ne kadar korkacaklar. Son olarak, dansçının hala Tesuque otoyolunda dışarıda, bacakları bir kamyonetin ağzından sarkarken susturucu havayı bir mil boyunca siyaha boyarken, her yerde bulunan bir olasılık var.

Kelebek dansını heyecanla beklerken herkes kelebek hakkında konuşuyor
bir omzu açık, yanaklarına parlak pembe daireler çizerek eski kırmızı-siyah kıyafetleri içinde dans eden Zuni kızlarının güzelliği. Çam dallarını kollarına ve bacaklarına bağlayarak dans eden genç erkek geyik dansçılarını övdüler.

Zaman geçer.

Ve geçer.

Ve geçer.

İnsanlar ceplerinde bozuk para şıngırdatıyor. Dişlerini emerler. Ziyaretçiler bu muhteşem kelebek dansçıyı görmek için sabırsızlanıyor.

O zaman beklenmedik bir şekilde, herkes kaşlarını çatmaktan sıkıldığı için davulcunun kolları davulları çalmaya başlar.
kutsal kelebek ritmi ve ilahiler, değer verdikleri her şey için Tanrılara ağlamaya başlarlar.

Ziyaretçiler için kelebek hassas bir şeydir. "Ey kırılgan güzellik" diye rüya görürler. Yani onlar 15
atladığında mutlaka sarsılan Venüs gibi. Ve o büyük, gerçekten büyük, Maria Lujan'ı

Machine Translated by Google

Willendorf, Günlerin Annesi gibi, Diego Rivera'nın tek bir bileği kıvrımıyla Mexico City'yi inşa eden kahraman cüsseli kadını gibi.

Ve Maria Lujan, ah, o yaşlı, çok, çok yaşlı, tozdan dönen bir kadın gibi, eski nehir gibi yaşlı, Orman sınırındaki yaşlı çamlar gibi yaşlı. Omuzlarından biri çıplak. Kırmızı-siyah manta, battaniye elbisesi, içinde onunla birlikte zıplıyor. Ağır vücudu ve çok ince bacakları onu tamale sarılı zıplayan bir örümcek gibi gösteriyordu.

Bir ayağına atlıyor, sonra diğerine. Tüy yelpazesini ileri geri sallıyor. O Kelebek, zayıfları güçlendirmek için geldi. O en çok güçlü olmadığını düşündüğü şeydir: yaş, kelebek, kadınsı.

Butterfly Maiden'ın saçları yere ulaşır. On mısır demeti kalınlığında ve taş grisidir. Ve okul oyunlarında melek olan küçük çocuklarda gördüğünüz türden kelebek kanatları takıyor. Kalçaları iki zıplayan kile sepeti gibi ve kalçasının üstündeki etli raf iki çocuğun binebileceği kadar geniş.

Zıplar, zıplar, zıplar, bir tavşan gibi değil, yankı bırakan ayak seslerinde.

"Buradayım, buradayım, buradayım...

"Buradayım, buradayım, buradayım...

“Uyandır seni, seni, seni!”

Tüy yelpazesini aşağı yukarı sallayarak kelebeğin tozlaştırıcı ruhuyla toprağı ve yeryüzünün insanlarını yayar. Kabuk bilezikleri yılanlar gibi çınlıyor, jartiyerleri yağmur gibi çınlıyor. Koca göbeği ve küçük bacaklarıyla gölgesi dans çemberinin bir ucundan diğer ucuna dans ediyor. Ayakları arkasında küçük toz bulutları bırakıyor.

Kabileler saygılı, ilgili. Ancak bazı ziyaretçiler birbirlerine bakıp "Bu mu?
Bu Kelebek Bakire mi?" Şaşırdılar, hatta bazıları hayal kırıklığına uğradı. Artık ruh dünyasının kurtların kadın olduğu, ayıların koca olduğu ve yaşlı kadınların cömert boyutlarda kelebekler olduğu bir yer olduğunu hatırlamıyor gibiler.

Evet, Vahşi Kadın/Kelebek Kadının yaşlı ve sağlam olması uygun, çünkü bir göğsünde gök gürültüsü dünyasını, diğerinde yeraltı dünyasını taşıyor. Sırtı, tüm ekinleri, yiyecekleri ve hayvanları ile Dünya gezegeninin eğrisidir. Boynunun arkası gün doğumunu ve gün batımını taşır.
Sol uyluğu tüm loca direklerini, sağ uyluğu dünyanın tüm dişi kurtlarını tutar. Karnı doğacak tüm bebekleri tutar..

Butterfly Maiden dişi gübreleme gücüdür. Poleni bir yerden başka bir yere taşıyarak, tıpkı arketiplerin döllediği gibi, ruhun zihni gece rüyalarıyla döllemesi gibi, o da çapraz döllenir.

Machine Translated by Google

dünyevi dünya. O merkezdir. Zıtlıkları getiriyor

buradan biraz alıp oraya koyarak bir araya getirin. Dönüşüm bundan daha karmaşık değildir. Onun öğrettiği şey bu. Kelebek böyle yapar. Ruh böyle yapar.

Kelebek Kadın, dönüşümün sadece işkence görenler, azizler veya sadece inanılmaz derecede güçlü olanlar için olduğu şeklindeki yanlış fikri düzeltiyor. Öz'ün dönüşmesi için sivri dağlara ihtiyacı yoktur. Biraz yeterli. Biraz uzun bir yol gider. Biraz çok şey değiştirir. Gübreleme kuvveti dağların hareketini değiştirir.

Butterfly Maiden yeryüzünün ruhlarını tozlaştırıyor: Düşündüğünüzden daha kolay, diyor. Tüy yelpazesini sallıyor ve zıplıyor, çünkü orada bulunan insanların, Yerli Amerikalıların, küçük çocukların, ziyaretçilerin, herkesin üzerine ruhsal polenler saçıyor. Bütün vücudunu bir nimet olarak kullanıyor, yaşlı, zayıf, iri, kısa bacaklı, kısa bacaklı, benekli vücudunu. Bu, vahşi doğasına bağlı, içgüdüsel olanın tercümanı, dölleyici güç, tamirci, eski fikirlerin hatırlayıcısıdır. O, La voz mitológica'dır. O Vahşi Kadın kişileştirilmiş.

Kelebek dansçısı yaşlı olmalı çünkü yaşlı olan ruhu temsil ediyor. Kalçası geniş, kalçası geniş çünkü çok şey taşıyor. Gri saçları, başkalarına dokunma konusundaki tabuları artık gözlemlemesi gerekmediğini doğruluyor. Herkese dokunmasına izin verilir: erkekler, bebekler, erkekler, kadınlar, kız çocukları, yaşlılar, hastalar ve ölüler. Kelebek Kadın herkese dokunabilir. Sonunda herkese dokunmak onun ayrıcalığı. Bu onun gücü. Onunki, kelebek olan La Mariposa'nın bedenidir .

Beden toprak gibidir. Kendi başına bir arazidir. Herhangi bir arazi gibi aşırı inşa edilmeye, parsellere oyulmaya, kesilmeye, aşındırılmaya ve gücünden yoksun bırakılmaya karşı savunmasızdır. Vahşi kadın, yeniden geliştirme planları tarafından kolayca etkilenmeyecektir. Onun için sorular nasıl şekilleneceği değil, nasıl hissedileceğidir. Meme tüm şekilleriyle hissetme ve besleme işlevine sahiptir. Besleniyor mu? Hissediyor mu? İyi bir memedir.

Kalçalar, bir sebepten dolayı genişler, içlerinde yeni yaşam için saten fildişi bir beşik var. Bir kadının kalçaları, vücudun üst ve alt kısımları için dengeleyicidir; onlar portallar, onlar yemyeşil bir yastık.

aşk için tutamaklar, çocukların arkasına saklanacakları bir yer. Bacaklar, bizi götürmek içindir, bazen bizi ilerletmek için; onlar kaldırmamıza yardım eden makaralar, onlar anillo, bir sevgiliyi sarmak için halka. Onlar çok bu ya da çok bu olamaz. Onlar neyse odur.

Bedenlerde “olması gereken” yoktur. Soru büyüklük, şekil veya yaş değil, hatta bazıları için her şeyden iki taneye sahip olmak değil. Ama vahşi mesele şu ki, bu beden hissediyor mu, zevkle, kalbe, ruhla, vahşi doğayla doğru bir bağlantısı var mı? Mutluluk, neşe var mı? Kendi yolunda hareket edebilir, dans edebilir, sallanabilir, sallanabilir, itebilir mi? Nothing Else Matters.

Machine Translated by Google

Çocukken, Chicago'daki Doğa Tarihi Müzesi'ne düzenlenen bir geziye götürüldüm.
Orada büyük bir salonda Malvina Hoffman'ın heykellerini, düzinelerce gerçek boyutlu koyu bronz heykelleri gördüm. Dünyanın en çıplak bedenlerini yontmuştu ve vahşi bir görüşü vardı.

Avcının ince baldırına, iki yetişkin çocuğu olan annenin uzun göğüslerine, bakirenin göğsündeki et kozalaklarına, ihtiyarın uyluklarının ortasına sarkan cevizlerine, burun deliklerinden daha büyük buruna sevgisini serpiştirdi. gözler, burun şahin gibi kıvrık, burun köşe gibi dümdüz. Semafor gibi kulaklara, çeneye yakın alçak ve ceviz kadar küçük kulaklara aşık olmuştu. Yılan sepeti gibi kıvrılan her saçı, açılan bir kurdele gibi dalgalı her saçı ya da ateşli çimen gibi düz olan her saçı sevmişti. Vahşi aşka sahipti. Vücuttaki gücü anladı .

Ntozake Shange'de intiharı düşünen/gökkuşağı yettiğinde siyahi kızlar için bir satır var.
[16] Oyunda, morlu kadın, kültürün görmezden geldiği veya küçümsediği tüm psişik ve fiziksel yönleriyle başa çıkmak için mücadele ettikten sonra konuşur. Kendini şu bilge ve barışçıl sözlerle özetliyor:

işte bende ne var...

şiirler

büyük uyluk

küçük memeler &

çok sevgi

Bu vücudun gücü, bizim gücümüz, vahşi kadının gücü. Mitoslarda ve masallarda tanrılar ve diğer büyük ruhlar, tanrısallıklarını gizleyen çeşitli biçimlerde ortaya çıkarak insanların kalplerini sınarlar. Cüppeler, paçavralar, gümüş kuşaklar veya çamurlu ayaklarla ortaya çıkarlar. Eski ahşap gibi koyu tenli veya gül yaprağından pullarla, zayıf bir çocuk, kireç sarısı yaşlı bir kadın, konuşamayan bir adam veya konuşabilen bir hayvan olarak ortaya çıkarlar. Büyük güçler, insanların ruhun büyüklüğünü tüm değişen formlarında tanımayı öğrenip öğrenmediğini görmek için test ediyor.

Wild Woman birçok boyutta, şekilde, renkte ve koşullarda ortaya çıkıyor. Uyanık kal, böylece yapabilirsin vahşi ruhu tüm kılıklarında tanıyın.

Machine Translated by Google

BÖLÜM 8

Kendini Koruma: Bacak Tuzaklarını, Kafesleri ve Zehirli Yemi Tanımlama

vahşi kadın

Oxford İngilizce Sözlüğü'nde feral kelimesi Latince "vahşi canavar" anlamına gelen fer... kelimesinden türetilmiştir. Yaygın kullanımda, vahşi bir yaratık, bir zamanlar vahşi olan, sonra evcilleştirilen ve bir kez daha doğal veya evcilleştirilmemiş bir duruma geri dönen bir yaratıktır.

Vahşi kadını, bir zamanlar doğal bir psişik durumda olan, yani haklı vahşi zihninde olan, daha sonra olayların hangi yönü ile olursa olsun yakalanan, dolayısıyla aşırı derecede evcilleştirilen ve uygun içgüdülerde ölü hale gelen biri olarak varsayıyorum. Orijinal vahşi doğasına geri dönme fırsatı bulduğunda, her türlü tuzağa ve zehre çok kolay adım atar. Döngüleri ve koruyucu sistemleri kurcalandığından, eskiden doğal vahşi durumunda risk altındadır. Artık dikkatli ve uyanık değil, kolayca av olur.

İçgüdü kaybının belirli bir kalıbı vardır. Temel doğamızın ve kızlarımızın da hazinelerini koruyabilmemiz için bu modeli incelemek, gerçekten ezberlemek çok önemlidir. Psişik ormanlarda, orman zemininin yapraklı yeşilinin hemen altında bulunan paslanmış demirden yapılmış birçok bacak kapanı vardır. Psikolojik olarak, aynı şey daha büyük dünya için de geçerlidir. Duyarlı olduğumuz çeşitli cezbedici şeyler vardır: cezbedici ilişkiler, insanlar ve girişimler, ama bu güzel yemin içinde bir noktaya kadar keskinleştirilmiş bir şey var, onu ısırdığımız anda ruhumuzu öldüren bir şey.

Her yaştan ve özellikle gençlerden vahşi kadınlar, uzun kıtlıkları ve sürgünleri telafi etmek için muazzam bir dürtüye sahiptir. Besleyici, önemli veya kalıcı olmayan insanlara ve hedeflere yönelik aşırı ve akılsızca çaba sarf ederek tehlikeye girerler. Nerede ve hangi saatte yaşarlarsa yaşasınlar, her zaman bekleyen kafesler vardır; kadınların cezbedilebileceği veya itilebileceği çok küçük hayatlar.

Eğer hiç yakalandıysanız, hambre del alma'ya, ruhun açlığına katlandıysanız, hiç kapana kısıldıysanız ve özellikle yaratma dürtüsüne sahipseniz, muhtemelen vahşisiniz ya da öylesiniz. Kadın. Vahşi kadın, genellikle duygusal bir şeye aşırı derecede aç olur ve çoğu zaman, ruhunun aç olduğu şey olduğuna inanarak, sivri bir çubuk üzerinde gizlenmiş herhangi bir zehri alır.

Bazı vahşi kadınlar, yalnızca küçük kayıplarla son anda tuzaklardan uzaklaşsalar da.

Machine Translated by Google

kürk, farkında olmadan onlara çok daha fazla takılır, geçici olarak anlamsızca vurulur, diğerleri onlar tarafından kırılır ve yine de diğerleri kendilerini çözmeyi ve yaralarını tek başına tedavi etmek için kendilerini bir mağaraya sürüklemeyi başarır.

Bir kadının evde geçirdiği zamanın tuzağına düşen bu tuzaklardan ve ayartmalardan kaçınmak için. yakalama ve kıtlık, onları önceden görebilmeli ve onlardan kaçınmalıyız. İçgörüyü ve ihtiyatlılığı yeniden geliştirmeliyiz. Dönmeyi öğrenmeliyiz. Doğru dönüşleri görebilmemiz için yanlış dönüşleri de görebilmemiz gerekir.

Şunu açıklayan yaşlı bir kadın öğretim hikayesinin kalıntıları olduğuna inandığım bir şey var. aç ve vahşi kadının durumu. “Şeytanın Dans Ayakkabıları”, “Şeytanın Kırmızı-Sıcak Ayakkabıları” ve “Kırmızı Ayakkabılar” gibi çeşitli isimlerle bilinir. Hans Christian Andersen bu eski hikayenin yorumunu yazdı ve ona ikinci ad verdi. Gerçek bir öykücü gibi, hikayenin özünü kendi etnik zekası ve duyarlılığıyla kuşattı.

Aşağıda Tereza halamın biz çocukken bize anlattığı “Kırmızı Ayakkabılar”ın Macar-Germen versiyonu, burada onun lütfuyla kullanıyorum. Masalına her zaman ustaca bir şekilde, "Ayakkabılarına bak ve sade olduklarına şükret... çünkü birinin ayakkabıları çok kırmızıysa çok dikkatli yaşaması gerekir" diyerek başlardı.

=====

Kırmızı ayakkabılar

Bir zamanlar zavallı, annesiz , ayakkabısı olmayan bir çocuk varmış. Ancak çocuk, bulduğu her yerde kumaş artıkları biriktirdi ve zamanla kendine bir çift kırmızı ayakkabı dikti. Kabaydılar ama o onları seviyordu. Günleri hava kararana kadar dikenli ormanlarda yiyecek toplamakla geçmesine rağmen, onlar kendisini zengin hissettiriyordu.

Ama bir gün paçavraları ve kırmızı ayakkabılarıyla yolda yürürken, yaldızlı bir araba yanına yanaştı. İçeride, onu evine götüreceğini ve ona kendi küçük kızı gibi davranacağını söyleyen yaşlı bir kadın vardı. Böylece zengin yaşlı kadının evine gittiler ve çocuğun saçları temizlendi ve tarandı. Saf beyaz iç çamaşırları, ince yünlü bir elbise, beyaz çoraplar ve parlak siyah ayakkabılar verildi. Çocuk eski kıyafetlerini, özellikle de kırmızı ayakkabılarını sorduğunda, yaşlı kadın kıyafetlerin çok pis ve ayakkabıların çok saçma olduğunu, onları ateşe attığını ve küle döndüklerini söyledi.

Çocuk çok üzgündü, çünkü etrafındaki tüm zenginliklere rağmen, kendi elleriyle yaptığı mütevazı kırmızı ayakkabılar ona en büyük mutluluğu vermişti. Şimdi, hareketsiz oturmak için yapıldı.

Machine Translated by Google

zaman atlamadan yürümek, konuşulmadan konuşmamak, ama yüreğinde gizli bir ateş yanmaya başladı ve her şeyden çok eski kırmızı ayakkabılarını özlemeye devam etti.

Çocuk, Masumlar Günü'nde teyid edilecek kadar büyüdüğünde, yaşlı kadın aldı.
bu durum için özel bir çift ayakkabı yaptırması için onu eski bir sakat kunduracıya götürür.
Ayakkabıcının çantasında, en iyi deriden yapılmış, inceden daha ince bir çift kırmızı ayakkabı duruyordu; neredeyse parladılar. Yani kırmızı ayakkabılar kilise için skandal olsa da, sadece aç yüreğiyle seçen çocuk kırmızı ayakkabıyı seçti. Yaşlı kadının gözleri o kadar zayıftı ki ayakkabıların rengini göremedi ve parasını ödedi. Yaşlı kunduracı çocuğa göz kırptı ve ayakkabıları sardı.

Ertesi gün, kilise üyeleri çocuğun ayağındaki ayakkabılar için endişelendiler. Kırmızı ayakkabılar parlatılmış elmalar gibi parladı, gibi

kırmızı yıkanmış erik gibi kalpler. Herkes baktı; duvardaki ikonlar bile, heykeller bile onaylamayan bir şekilde ayakkabılarına bakıyorlardı. Ama ayakkabıları daha çok seviyordu. Papa tonladığında, koro uğuldadığında, organ pompalandığında, çocuk kırmızı ayakkabılarından daha güzel bir şey düşünmedi.

Günün sonunda yaşlı kadın, koğuşunun kırmızı ayakkabılarından haberdar edilmişti. "Hiçbir zaman, o kırmızı ayakkabıları bir daha asla giyme!" yaşlı kadın tehdit etti. Ancak ertesi Pazar, çocuk siyah ayakkabı yerine kırmızı ayakkabıyı seçmeden edemedi ve o ve yaşlı kadın her zamanki gibi kiliseye gittiler.

Kilisenin kapısında kolu askıda yaşlı bir asker vardı. Küçük bir ceket giydi ve
kızıl sakalı vardı. Eğildi ve çocuğun ayakkabılarındaki tozu fırçalamak için izin istedi. Çocuk ayağını uzattı ve ayak tabanlarını kaşındıran küçük bir peruk-a-jig-jig şarkısıyla ayakkabılarının tabanlarına vurdu. "Dans için kalmayı unutma," diye gülümsedi ve ona göz kırptı.

Yine herkes kızın kırmızı ayakkabılarına baktı. Ama kıpkırmızı gibi parlak, ahududu gibi parlak, nar gibi parlak ayakkabıları o kadar çok seviyordu ki, başka bir şey düşünemiyor, ayinleri neredeyse hiç duymuyordu. Ayaklarını bir o yana bir bu yana çevirmekle o kadar meşguldü ki, kırmızı ayakkabılarına hayrandı ve şarkı söylemeyi unuttu.

O ve yaşlı kadın kiliseden çıkarken yaralı asker, "Ne güzel dans ayakkabıları!" diye seslendi.
Sözleri, kızın hemen orada birkaç küçük dönüş yapmasına neden oldu. Ama ayakları bir kez hareket etmeye başlayınca durmadılar ve çiçek tarhları arasında ve kilisenin köşesinin etrafında, kendi kontrolünü tamamen kaybetmiş gibi görünene kadar dans etti. Bir gavotte ve ardından bir csárdás yaptı ve sonra yolun karşısındaki tarlalarda kendi başına vals yaptı.

Yaşlı kadının arabacısı oturduğu banktan fırladı ve kızın peşinden koştu, onu kaldırdı ve arabaya geri taşıdı, ama kızın kırmızı ayakkabılı ayakları hâlâ yerdeymiş gibi havada dans ediyordu. Yaşlı kadın ve arabacı, kırmızı ayakkabıları çıkarmaya çalışarak çekiştirdiler ve çektiler. Öyle bir manzaraydı ki, tüm şapkalar çarpık ve bacakları tekmeledi, ama sonunda çocuğun

Machine Translated by Google

ayaklar sakinleşti.

Eve döndüğünde, yaşlı kadın kırmızı ayakkabıları yüksekten yere çarptı.

rafa kaldırdı ve kızı bir daha onlara dokunmaması konusunda uyardı. Ama kız onlara bakmaktan ve özlem duymaktan kendini alamadı. Ona göre bunlar hâlâ yeryüzündeki en güzel şeylerdi.

Kısa bir süre sonra, kaderin belirleyeceği gibi, yaşlı kadın yatalak oldu ve doktorları gider gitmez kız, kırmızı ayakkabıların saklandığı odaya girdi. Rafta çok yüksekte onlara baktı. Bakışı bakışa, bakışı güçlü bir arzuya dönüşmüştü, öyle ki kız ayakkabılarını raftan alıp bağladı, bir zararı olmayacağını hissetti. Ama topuklarına ve ayak parmaklarına dokundukları anda, dans etme dürtüsüne yenik düştü.

Ve böylece kapıdan dışarı dans etti ve sonra basamaklardan indi, önce bir gavotte, sonra bir csárdás ve sonra ardı ardına büyük cesur vals dönüşlerinde. Kız görkemindeydi ve sola dans etmek isteyene ve ayakkabılar sağa dans etmek için ısrar edene kadar başının belada olduğunu anlamadı.
Etrafında dans etmek istediğinde, ayakkabılar dümdüz dans etmekte ısrar etti. Ayakkabılar kızı dans ederken, tam tersi değil, yolun aşağısında, çamurlu tarlaların içinden ve karanlık ve kasvetli ormanın içine doğru dans ettiler.

Kızıl sakallı, kolu askılı, küçük ceketi giymiş yaşlı bir asker bir ağaca dayanmıştı. "Aman Tanrım," dedi, "ne güzel dans ayakkabıları." Dehşete kapılarak ayakkabılarını çıkarmaya çalıştı ama ne kadar çekiştirdiyse de ayakkabılar hızlı kaldı Bir ayağının üzerine atladı, sonra diğeri ayakkabıları çıkarmaya çalıştı ama bir ayağı yerdeki yine de dans etmeye devam etti ve elindeki diğer ayağı da dansın kendisine düşen kısmını yaptı.

Ve böylece dans etti, dans etti ve dans etti. En yüksek tepelerin üzerinde ve vadiler boyunca, yağmurda, karda ve güneş ışığında dans etti. En karanlık gecede ve gün doğumu boyunca dans etti ve hala alacakaranlıkta dans ediyordu. Ama dans etmek iyi değildi. Korkunç bir danstı ve onun için dinlenmek yoktu.

Bir kilise avlusunda dans etti ve orada bir korku ruhu girmesine izin vermedi. Ruh onun üzerine şu sözleri söyledi: "Bir hayalet gibi, bir hayalet gibi oluncaya kadar, tenin kemiklerinden sarkana kadar, kırmızı ayakkabılarınla dans edeceksin.

senden geriye hiçbir şey kalmadı, bağırsakların dansından başka. Bütün köylerde kapı kapı dans edeceksin ve her kapıya üç kez vuracaksın ve insanlar dışarı baktıklarında seni görecekler ve kaderinden kendileri için korkacaklar. Kırmızı ayakkabılarla dans et, dans edeceksin."

Kız merhamet diledi ama daha fazla yalvaramadan kırmızı ayakkabıları onu alıp götürdü.
Briarların üzerinde, dereler boyunca, çalıların üzerinde ve tekrar tekrar dans etti, dans etti, dans etmeye devam etti, ta ki eski evine gelene ve yas tutanlar olana kadar. Onu içeri alan yaşlı kadın ölmüştü. Yine de, dans etmeye devam etti ve yapması gerektiği gibi dans etti. iğrenç

Machine Translated by Google

yorgunluk ve korku, kasabanın celladının yaşadığı bir ormana dans etti. Ve duvarındaki balta, onun yaklaştığını hisseder hissetmez titremeye başladı.

"Lütfen!" kapısının önünde dans ederken cellata yalvardı. "Lütfen beni bu korkunç kaderden kurtarmak için ayakkabılarımı kes." Ve cellat baltasıyla kırmızı ayakkabıların kayışlarını kesti. Ama yine de ayakkabılar ayağında kaldı. Bu yüzden ona hayatının hiçbir değerinin olmadığını ve ayaklarını kesmesi gerektiğini haykırdı. Bu yüzden ayaklarını kesti. Ve ayakları olan kırmızı ayakkabılar ormanın içinde ve tepenin üzerinde ve gözden uzaklarda dans etmeye devam ettiler. Ve şimdi kız zavallı bir sakattı ve başkalarının hizmetçisi olarak dünyada kendi yolunu bulmak zorundaydı ve bir daha asla kırmızı ayakkabı dilemedi.

=====

Peri Masallarında Acımasız Kayıp

Masallarda neden bu kadar acımasız bölümler olduğunu sormak mantıklı olmaktan öte. Mitos ve folklorda dünya çapında bulunan bir olgudur. Bu masalın ürkütücü sonucu, manevi kahramanın teşebbüs edilen bir dönüşümü tamamlayamadığı peri masalı sonlarının tipik bir örneğidir.

Psikolojik olarak, acımasız bölüm zorunlu bir psişik gerçeği iletir. Bu ödül o kadar acildir - ve yine de, "Ah, um hmmm, anlıyorum" diyerek göz ardı etmek ve daha sonra kişinin sonunun tuzağına düşmek o kadar kolaydır ki, eğer burada belirtilirse alarmı dikkate almamız pek olası değildir. daha az
terimler.

Modern teknolojik dünyada, peri masallarının acımasız bölümlerinin yerini televizyon reklamlarındaki görüntüler almıştır; örneğin, bir üyenin üstü kapatılmış bir aile fotoğrafı ve fotoğrafın üzerinde bir insan araba kullanırken ne olduğunu göstermek için kan izi gösterenler gibi. sarhoş olmak ya da tavada köpüren bir yumurtayı göstererek ve uyuşturucuyla beyne olanın bu olduğuna dikkat çekerek insanları yasa dışı uyuşturucu kullanmaktan caydırmaya çalışmak. Acımasız motif, duygusal benliğin çok ciddi bir mesaja dikkat etmesini sağlamanın eski bir yoludur.

“Kırmızı Pabuçlar”daki psikolojik gerçek, bir kadının anlamlı yaşamının, temel neşesine ve vahşi değerine tutunmadıkça veya onu geri almadıkça, ondan zorla alınabileceği, tehdit edilebileceği, soyulabileceği veya baştan çıkarılabileceğidir. Masal, dikkatimizi vahşi bir ruh kıtlığına yakalandığımızda kolayca üzerimize aldığımız tuzaklara ve zehirlere çekiyor. Vahşi doğaya sıkı bir katılım olmadan, bir kadın açlıktan ölür ve "daha iyi hissetmek", "beni rahat bırak" ve "beni sev - lütfen" saplantısına düşer.

Aç kaldığında, bir kadın, ölü gibi olanlar da dahil olmak üzere, sunulan herhangi bir ikameyi alacaktır. plasebolar, onun için kesinlikle hiçbir şey yapmaz, ayrıca zamanını ve yeteneklerini korkunç bir şekilde boşa harcayan veya hayatını fiziksel tehlikeye maruz bırakan yıkıcı ve hayatı tehdit eden plasebolar. Bir kadının çılgınca dans etmesine neden olacak şeyleri seçmesini sağlayan şey, ruhun kıtlığıdır.

Machine Translated by Google

hem de celladın kapısına çok yakın.

Bu hikayeyi daha iyi anlamak için, bir kadının nasıl bu kadar şiddetli bir şekilde kaybedebileceğini görmeliyiz. içgüdüsel ve vahşi hayatını kaybederek yoluna devam ediyor. Sahip olduklarımıza tutunmanın yolu, vahşi dişiliğe geri dönmenin yolu, bu kadar tuzağa düşmüş bir kadının ne gibi hatalar yapabileceğini görmektir. Sonra geri dönüp tamir edebiliriz. O zaman yeniden bir araya gelebiliriz.

Göreceğimiz gibi, el yapımı kırmızı ayakkabıların kaybı, bir kadının kendi tasarladığı yaşamının ve tutkulu canlılığının kaybını ve fazla uysal bir hayata geçişi temsil ediyor. Bu, nihayetinde doğru algı kaybına yol açar, bu da aşırılığa yol açar, bu da ayakların, üzerinde durduğumuz platformun, temelimizin, özgürlüğümüzü destekleyen içgüdüsel doğamızın derin bir parçasının kaybına yol açar.

"Kırmızı Pabuçlar" bize bir bozulmanın nasıl başladığını ve kendi çılgınlığımıza müdahale etmezsek nasıl bir duruma geldiğimizi gösteriyor. Hata olmasın, bir kadın şeytanı ne olursa olsun müdahale etmeye ve onunla savaşmaya çalıştığında, hem arketipsel hem de rızaya dayalı gerçeklikte bilinen en değerli savaşlardan biridir. Masalda olduğu gibi kıtlık, ele geçirme, incinmiş içgüdü, yıkıcı seçimler ve diğer şeylerle sıfırdan eksi beşe dibe vurabilse de, unutmayın, en altta psişenin yaşayan kökleri vardır. Bir kadının vahşi temelleri oradadır. Altta, yeniden yeni bir şey ekip yetiştirmek için en iyi toprak var. Bu anlamda dibe vurmak son derece acı verici olmakla birlikte aynı zamanda ekim alanıdır.

Zehirli kırmızı ayakkabıları ve ardından yaşamın kendimize ya da başkalarına düşmesini asla istemeyecek olsak da, ateşli ve yıkıcı merkezinde, lanetli dansı yapan, kendini ve kendini cehenneme ucuz (ya da pahalı) bir el arabasıyla sürükleyen ve yine de bir şekilde bir kelimeye, bir düşünceye, bir fikre, zamandaki bir çatlaktan iblisinden kaçıp anlatmak için yaşayana kadar. BT.

Yani kontrolden çıkarak dans eden, ayağını kaybeden ve peri masalının sonundaki o mağrur halini anlayan kadının özel ve değerli bir bilgeliği vardır. Saguaro gibi, çölde yaşayan güzel ve güzel bir kaktüs. Saguarolar deliklerle dolup taşabilir, oyulabilir, devrilebilir, üzerine basılabilir ve yine de yaşarlar, yine de hayat veren su depolarlar, yine de vahşileşirler ve zamanla kendilerini onarırlar.

Masallar on sayfa sonra bitse de bizim hayatımız bitmez. Biz çok ciltli setleriz. Hayatımızda, bir bölüm bir çöküş ve serseri gibi görünse de, her zaman bizi bekleyen başka bir bölüm vardır, sonra bir başkası. Her zaman doğru olanı yapmak, yaşamlarımızı hak ettiğimiz şekilde şekillendirmek için daha fazla fırsat vardır. Başarısızlıktan nefret ederek zamanınızı boşa harcamayın. Başarısızlık, başarıdan daha büyük bir öğretmendir. Dinle, öğren, devam et. Bu masalla yaptığımız şey bu. Onun kadim mesajını dinliyoruz. Tuzakları, kafesleri ve yemleri biz üzerlerine düşmeden veya onlara yakalanmadan önce hissedebilen birinin gücüyle devam edebilmek için, bozulma kalıplarını öğreniyoruz.

Bu çok önemli hikayeyi, hayati önem taşıyan durumlarda ne olduğunu anlayarak çözmeye başlayalım.

Machine Translated by Google

en çok değer verdiğimiz hayat, hayır

Başkalarına nasıl görünürse görünsün, en çok sevdiğimiz hayatın değeri düşer ve kül olur.

El Yapımı Kırmızı Ayakkabı

Masalda çocuğun kendisi için yaptığı, kendine özel bir şekilde kendisini zengin hissettiren kırmızı ayakkabıları kaybettiğini görüyoruz. Fakirdi ama yenilikçiydi; yolunu buluyordu. Dış hayatının zorluklarına rağmen ayakkabısız olmaktan, ona ruh hissi veren ayakkabılara sahip olmaya ilerlemişti. El yapımı ayakkabılar, onun ortalama bir psişik varoluştan kendi tasarımının tutkulu bir yaşamına yükselişinin işaretleridir. Ayakkabıları, becerikli kadınsı doğasının günlük yaşamla bütünleşmesine yönelik muazzam ve gerçek bir adımı temsil ediyor. Hayatının kusurlu olması önemli değil. Onun sevinci var. O gelişecek.

Masallarda, bu tipik olarak yoksul ama yaratıcı karakteri, ruhu zengin olan ve uzun bir süre içinde yavaş yavaş daha bilinçli ve daha güçlü hale gelen biri için psikolojik bir motif olarak anlayabiliriz. Bu karakterin tam olarak hepimizi canlandırdığı söylenebilir, çünkü hepimiz yavaş ama emin adımlarla ilerliyoruz.

Sosyal olarak, ayakkabılar bir sinyal gönderir, bir tür insanı tanımanın bir yolu. sanatçılar genellikle mühendisler tarafından giyilenlerden oldukça farklı ayakkabılar giyerler. Ayakkabılar neye benzediğimiz, hatta bazen kim olmak istediğimiz, denediğimiz kişi hakkında bir şeyler söyleyebilir.

Ayakkabının arketipik sembolizmi, ayakkabıların bir otorite işareti olduğu eski zamanlara kadar uzanır: hükümdarlarda vardı, kölelerde yoktu. Bugün bile, modern dünyanın çoğuna, bir kişinin zekası ve yetenekleri hakkında, ayakkabı giyip giymediğine ve ayrıca ayakkabı giyenlerin “topuklu” olup olmamasına bağlı olarak aşırı yargılarda bulunmaları öğretiliyor.

Hikayenin bu versiyonu, ayakkabıların hayatta kalma araçları olarak anlaşıldığı soğuk kuzey ülkelerinde yaşamış olmamızdan doğar. Ayakları kuru ve sıcak tutmak, insanı acı soğukta ve ıslakken hayatta tutar, halamın kışın birinin tek ayakkabısını çalmanın bir çift ayakkabıya eşit bir suç olduğunu söylediğini hatırlıyorum.

Kendini Koruma: Bacak Tuzaklarını Tanımlama

cinayet. Bir kadının yaratıcı ve tutkulu doğası, büyüme ve neşe kaynaklarına tutunamıyorsa aynı risk altındadır. Bunlar onun sıcaklığı, koruması.

Ayakkabı sembolü psikolojik bir metafor olarak anlaşılabilir, üzerinde durduğumuz şeyi, yani ayaklarımızı korur ve savunur. Arketipsel sembolizmde ayaklar hareketliliği ve özgürlüğü temsil eder. Bu anlamda, ayakları örtecek ayakkabıya sahip olmak, inançlarımıza ve onlara göre hareket etmemize olan inancımıza sahip olmaktır. Psişik ayakkabılar olmadan bir kadın, iç veya dış çevreyle müzakere edemez.

Machine Translated by Google

keskinlik, sağduyu, dikkat ve dayanıklılık gerektirir.

Hayat ve fedakarlık bir arada. Kırmızı hayatın ve fedakarlığın rengidir. Canlı bir hayat yaşamak için çeşitli fedakarlıklar yapmalıyız. Üniversiteye gitmek istiyorsanız, zaman ve paradan fedakarlık etmeli ve girişime yoğun bir konsantrasyon vermelisiniz. Yaratmak istiyorsanız, en yoğun içgörülerinizi, en geniş kapsamlı vizyonlarınızı oluşturmak için yüzeysellikten, biraz güvenlikten ve genellikle sevilme arzunuzdan fedakarlık etmeniz gerekir.

Çok fazla fedakarlık olduğunda, ancak hepsinden gelecek bir yaşam olmadığında sorunlar ortaya çıkar. O zaman kırmızı kanlı yaşamdan ziyade kan kaybının rengi. Bu tam olarak masalda meydana gelen şeydir. Çocuğun el yapımı kırmızı ayakkabıları yakıldığında bir çeşit canlı ve sevilen kırmızı kaybolur. Bu, bir özlem, bir saplantı ve nihayet başka bir tür kırmızıya bir bağımlılık yaratır: hızlı hızlı, ucuz heyecanlardan biri; ruhsuz seks; anlamsız bir hayata sürükleyen.

Dolayısıyla, peri masalının tüm yönlerini tek bir kadının ruhunun bileşenleri olarak anladığımızda, Çocuğun kırmızı ayakkabıları yapmasının büyük bir başarıya ulaştığını görebilir: Yaşamı ayakkabısız/köle konumundan -yolda, burnu yola, ne sağa ne de sola bakarak- duraksayan, yaratmaya çalışan bir bilince alır. güzelliği fark eder ve neşeyi hisseder, tutkuya sahiptir ve doygunluğu kaydeder ... ve vahşi dediğimiz bütünsel doğayı oluşturan her şeyi.

Ayakkabıların kırmızı olması, sürecin canlı ve fedakarlık içeren bir süreç olacağını gösteriyor. Bu doğru ve uygundur. Bu ayakkabıların el yapımı olması ve artıklardan koparılması, her ne sebeple olursa olsun annesiz ve eğitimsiz olan yaratıcı ruhu simgeleyen çocuğu işaret etmektedir.

yerel algıyı kullanarak tüm bunları kendisi için bir araya getiriyor. Ve brava! ne güzel ve anlamlı bir başarı

Yeterince yalnız bırakılabilseydi, bu durum yaratıcı benlik için güzel bir şekilde ilerlerdi. Masalda, çocuk onun eseriyle sevinir; bunu başarabilmesi, araştırıp toplamaya, tasarlamaya, parçalamaya ve uydurmaya, fikirlerini ortaya koyma sabrına sahip olması. İlk başta ürün ham olsa da; Yaratılış Tanrılarının çoğu, tüm kültürler boyunca ve tüm zamanlar boyunca, ilk kez mükemmel bir şekilde yaratmadı. İlk deneme her zaman gelişmeye dayanabilir ve ikinci ve çoğu zaman üçüncü ve dördüncü denemeler de olabilir. Bunun kişinin iyiliği ve becerisi ile ilgisi yoktur. Bu sadece hayat, çağrıştırıcı ve gelişen.

Ama eğer çocuk yalnız bırakılırsa, o kadar kaba olmayana kadar bir çift kırmızı ayakkabı daha yapacak, bir tane daha ve bir tane daha. O ilerleyecek. Ancak, harika dehasının ve zor koşullardaki başarısının ötesinde, onun için parlayan gerçek şu ki, yaptığı bu ayakkabılar ona muazzam bir neşe veriyor ve neşe, hayatının kanı, ruh-gıdası ve ruh-hayatının hepsi bir arada.

Sevinç, bir kadının sözcükleri aynen kağıda bıraktığında ya da notaları al punto'ya ilk kez tam kafasına vurur. Vay canına. Inanılmaz. Bu tür

Machine Translated by Google

bir kadının hamile olduğunu öğrendiğinde ve olmak istediğinde hissettiği duygu. Bir kadının sevdiği insanlara baktığında zevk aldığı türden bir neşedir. Bu, bir kadının kendini azimli hissettiği, kendini yoğun hissettiği, risk aldığı, kendisini geren, kendini geliştiren ve başarılı kılan bir şey yaptığında hissettiği türden bir neşedir - belki zarif bir şekilde, belki değil, ama yaptı, bir şeyi, birini, sanatı, savaşı, anı yarattı; onun hayatı. Bu, bir kadının doğal ve içgüdüsel varoluş halidir. Vahşi Kadın, bu tür bir sevinçten doğar. Bu tür duygusal bir durum onu adıyla çağırıyor.

Ama hikayede, kaderin deyimiyle, bir gün, hurdalardan toplanan basit kırmızı ayakkabılara, basit yaşam sevincine doğrudan karşıt olarak, yaldızlı bir araba gıcırdayarak ve yuvarlanarak çocuğun hayatına girer.

tuzaklar

Tuzak #1; Yaldızlı Araba, Değeri Düşmüş Hayat

Arketipsel sembolizmde araba, gerçek bir görüntü, bir şeyi bir yerden diğerine taşıyan bir taşıttır. Modern rüya materyalinde ve çağdaş folklorda, çoğunlukla aynı arketipsel "his"e sahip olan otomobilin yerini almıştır. Klasik olarak, bu tür "taşıma", bizi psişede bir yerden diğerine, bir fikirden diğerine, bir düşünceden diğerine ve bir çabadan diğerine taşıyan psişenin merkezi ruh hali olarak anlaşılır.

Burada yaşlı kadının yaldızlı arabasına tırmanmak, yaldızlı kafese girmeye çok benzer; sözde daha rahat, daha az stresli bir şey sunuyor, ama aslında onun yerine yakalıyor. Yaldız ilk başta çok göz kamaştırıcı olma eğiliminde olduğundan, hemen algılanamayan bir şekilde tuzağa düşer. Öyleyse, el yapımı ayakkabılarımızla kendi hayatımızın yolunda ilerlediğimizi ve üzerimize şöyle bir ruh hali geldiğini hayal edin: “Belki başka bir şey daha iyi olurdu; çok zor olmayan, daha az zaman, enerji ve çaba gerektiren bir şey.”

Çoğu zaman kadınların hayatında olur. Bir çabanın ortasındayız ve bu konuda kötüden iyiye her yerde hissediyoruz. Biz sadece ilerlerken hayatımızı kuruyoruz ve elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz. Ama çok geçmeden bir şey bizi yıkıyor, bir şey diyor ki, Bu oldukça zor. Ama şuradaki şu güzel şeye bak. Bu gussied şey daha kolay, daha ince, daha çekici görünüyor. Aniden yaldızlı araba yuvarlanıyor, kapı açılıyor, küçük merdivenler iniyor ve içeri giriyoruz. Baştan çıktık. Bu ayartma düzenli ve bazen günlük olarak gerçekleşir. Bazen hayır demek zordur.

Bu yüzden ekonomik hayatımızı kolaylaştırdığı için pek çok yanlış kişiyiz. vazgeçiyoruz

Machine Translated by Google

üzerinde çalıştığımız yeni parça ve son on yıldır zeminde itip kaktığımız daha kolay ama eski, yorgun parçayı kullanmaya geri dönüyoruz. O güzel şiiri inceden de ince bir aralığa almıyor, bir kez daha gözden geçirmek yerine üçüncü müsveddesinde bırakıyoruz.

Yaldızlı araba senaryosu, kırmızı ayakkabıların basit sevincini alt ediyor. Yapabilirken bunu bir kadının arayışı olarak yorumla

maddi mallar ve rahatlıklar, daha sıklıkla yaratıcı yaşamın temel meselelerinde bu kadar zahmete girmemek için basit bir psikolojik arzuyu ifade eder. Daha kolay olma arzusu tuzak değildir; bu, egonun doğal olarak arzuladığı bir şeydir. Ah, ama fiyat. Fiyat tuzaktır. Çocuk zengin yaşlı kadınla yaşamaya gittiğinde tuzak ortaya çıkar. Orada düzgün ve sessiz kalmalı... açık bir özleme izin verilmemeli ve daha spesifik olarak, bu özlemin yerine getirilmesine izin verilmemelidir. Bu, yaratıcı ruh için ruh kıtlığının başlangıcıdır.

Klasik Jungçu psikoloji, ruh kaybının özellikle yaşamın ortasında, otuz beş yaşında veya sonrasında meydana geldiğini vurgular. Ancak modern kültürdeki kadınlar için, soy, eğitim veya ekonominiz ne olursa olsun, on sekiz ya da seksen, evli ya da değil, ruh kaybı her gün bir tehlikedir. Pek çok "eğitimli" insan, "ilkel" insanların sonsuz sayıda deneyim ve olay listesine sahip olduğunu duyduklarında, ruhlarını onlardan çalabileceğini duyunca -yılın yanlış zamanında bir ayı görmekten henüz ayı gelmemiş bir eve girmeye kadar- hoşgörüyle gülümsüyor. orada bir ölüm meydana geldikten sonra kutsanmıştı.

Modern kültürde pek çok şey harika ve hayat verici olsa da, aynı zamanda daha fazla yanlış zaman ayısı var. ve binlerce mil karelik taşradan ziyade kare bir blokta ölülerin kutsanmamış yerleri. Temel psişik gerçek, anlam, tutku, duygusallık ve derin doğa ile olan bağlantımızın, gözetim altında tutmamız gereken bir şey olduğudur. O el yapımı ayakkabıları zorlamaya, süpürmeye, baştan çıkarmaya çalışan, “Sonra o dansı yapacağım, dikeceğim, kucaklayacağım, bulacağım, planlayacağım, öğreneceğim, barışacağım, arınacağım” gibi basit görünen birçok şey var. . sonra." Tuzaklar, hepsi.

Tuzak #2; Kuru Yaşlı Kadın, Yaşlanmış Kuvvet

Rüya ve masal yorumunda, “tutumların taşıyıcısı” olan yaldızlı arabanın sahibi kim olursa olsun, psişeye baskı yapan, onu ileriye doğru zorlayan, istediği yöne doğru hareket ettiren ana değer olarak anlaşılır. Bu durumda vagonun sahibi olan yaşlı kadının değerleri psişeyi yönlendirmeye başlar.

Klasik Jungçu psikolojide, yaşamın arketipsel figürü

yaşlıya bazen “senex” kuvveti denir. Latince'de senex "yaşlı adam" anlamına gelir. Daha doğrusu ve

Machine Translated by Google

cinsiyet atfı olmadan, eider sembolü, yaşlanan güç olarak anlaşılabilir : yaşlılara özgü bir şekilde hareket eden.
1

Peri masallarında, bu yaşlı güç, genellikle tek kişi olarak tasvir edilen yaşlı bir kişi tarafından kişileştirilir. kişinin psişik sürecinin de tek taraflı bir şekilde geliştiğini gösterir. İdeal olarak, yaşlı bir kadın, iyi bir dozda huysuz, uzun dişli, dürüst, çapkın, çapkın bir küstahla, saygınlığı, akıl hocalığı, bilgeliği, kendini tanıma, gelenek taşıma, iyi tanımlanmış sınırları ve deneyimi sembolize eder. ölçüm.

Ama yaşlı bir peri masalı kadını, "Kırmızı Ayakkabılar"da olduğu gibi, bu nitelikleri olumsuz olarak kullandığında, psişenin sıcak kalması gereken yönlerinin zamanla donmak üzere olduğu konusunda önceden uyarılırlar. Psişede normalde canlı olan bir şey kolalı hale gelmek üzeredir, bir ovuşturma verilir veya tanınmayacak şekilde çarpıtılır. Çocuk, yaşlı kadının yaldızlı arabasına ve ardından evine girdiğinde, sanki patisini bilerek çift DD diş askısı tuzağına sokmuş gibi kesinlikle yakalanır.

Masalda gördüğümüz gibi, yaşlı kadının yeniye değer vermektense kendini kaptırması, eskimiş tutumun yeniliği yok etmesine olanak tanır. Yaşlı kadın, koğuşuna akıl hocalığı yapmak yerine, onu kireçlendirmeye çalışacak. Bu masaldaki yaşlı kadın bir bilge değildir, daha çok deney ya da yenilenme olmaksızın tek bir değerin tekrarına adanmıştır.

Kilisedeki tüm sahneler aracılığıyla, tek değerin, kolektifin görüşünün her şeyden daha önemli olduğu ve bireysel vahşi ruhun ihtiyaçlarını gölgede bırakması gerektiğini görüyoruz. Kolektif, genellikle kültür tanımının "bire kıyasla çok" olduğu düşünülür. Herhangi bir bağlı olduğumuz grup, bir üyeyi ortadan kaldırmak için çok
2
kolektiften etkileniyoruz. Etrafımızdaki kolektifler ister akademik, ister manevi, finansal, iş dünyası, ailevi veya başka türlü olsun, üyelerine ve üye olmayanlara güçlü ödüller ve cezalar uygularlar. Düşüncelerimizden sevgili seçimimize ve hayatımızın işlerine kadar her türlü şeyi etkilemek ve kontrol etmek için çalışırlar. Onlar

tercihlerine uygun olmayan çabaları da küçümseyebilir veya caydırabilir.

Bu masalda yaşlı kadın, kolektif geleneğin katı koruyucusunun bir simgesidir.
sorgulanmayan statüko, "kendine göre davran; dalga yapmayın; çok fazla düşünme; büyük fikirler edinmeyin; sadece düşük bir profil tutun; bir karbon kopyası olmak; kibar ol; Beğenmeseniz de 'evet' deyin, sığmıyor, uygun boyutta değil ve acıtıyor." Ve benzeri.

Böyle cansız bir değer sistemini takip etmek, aşırı derecede ruh-bağının kaybına neden olur. Kolektif aidiyetler veya etkiler ne olursa olsun, vahşi ruh ve yaratıcı ruhumuz adına mücadelemiz, herhangi bir kollektifle birleşmek değil , kendimizi çevremizdekilerden ayırt etmek, seçtiğimiz gibi onlara köprüler kurmaktır. Hangi köprülerin güçlü ve iyi seyahat edeceğine, hangilerinin yarım yamalak ve boş kalacağına biz karar veririz. Ve sevdiğimiz kolektifler

Machine Translated by Google

ilişki, ruhumuza ve yaratıcı yaşamımıza en fazla desteği sunanlar olacaktır.

Bir kadın bir üniversitede çalışıyorsa, akademik bir kolektifin içindedir. Bu kolektif ortamın ortaya koyduğu her şeyle birleşmeyecek, ona kendi özel lezzetini katacak. Bütünsel bir varlık olarak, bunu telafi etmek için hayatında başka güçlü şeyler yaratmadıkça, tek taraflı, huysuz, "Ben işimi yapıyorum, eve git, geri dön..." türünden bir insana dönüşmeyi göze alamaz. . Bir kadın, neyden oluştuğunu görmek için ona bakmayı ihmal eden bir organizasyonun, derneğin veya ailenin parçası olmaya çalışırsa, "Bu insanı ne çalıştırıyor?" diye sormayan bir kadın. ve ona herhangi bir olumlu şekilde meydan okumak veya onu cesaretlendirmek için çaba sarf etmeyen... o zaman gelişme ve yaratma yeteneği azalır. Koşullar ne kadar sert olursa, hiçbir şeyin büyümesine izin verilmeyen tuzlu bir kısırlığa o kadar çok sürgün edilir.

Bir kadının yaşamının ve zihninin düzleştirilmiş kolektif düşünceden ayrılması ve kendine özgü yeteneklerinin geliştirilmesi, bir kadının şekillendirebileceği en önemli başarılardan biridir, çünkü bu eylemler hem ruhun hem de psişenin köleliğe kaymasını engeller. kalkınma hiçbir zaman herhangi bir grubu veya cinsiyeti bir köle sınıfı yapmayacaktır.

Ancak masalda çocuk, yaşlı kadının kuru değerlerine boyun eğer. O zaman çocuk vahşileşir, doğal bir durumdan yakalanmış bir duruma geçer. Yakında şeytani kırmızı ayakkabıların vahşi doğasına atılacak, ancak doğuştan gelen algılamadan ve tehlikeleri algılayamayacak.

Kendimizi gerçek ve tutkulu yaşamlarımızdan çıkarıp kuru yaşlı kadının yaldızlı arabasına binersek, aslında kırılgan yaşlı mükemmeliyetçi kişiliği ve hırslarını benimseriz. Benim uygulamamda genellikle "isimsiz huzursuzluk" olarak tanımlanan saplantılı özlem. Bundan sonra, bizi tekrar canlı hissettirmeyi vaat eden ilk şeyi ele geçirme riskiyle karşı karşıyayız.

Gözlerimizi açık tutmak ve daha kolay bir varoluş, sorunsuz bir yol tekliflerini dikkatlice tartmak önemlidir, özellikle de karşılığında, kendi yaratıcılığımızı yakmak yerine kişisel yaratıcı sevincimizi yakıcı bir ateşe teslim etmemiz istenirse. yapımı.

Tuzak #3: Hazineyi Yakmak, Hambre del Alma, Soul Famine

Sevinçle giden bir yanma var ve yok olmayla giden bir yanma var. Biri dönüşümün ateşi, diğeri ise yalnızca yok etmenin ateşi. İstediğimiz dönüşüm ateşidir.
Ancak birçok kadın kırmızı ayakkabılardan vazgeçer ve fazla temizlenmeyi, fazla kibar olmayı, başkasının dünyayı görme biçimine fazla uymayı kabul eder. Değerleri, propagandaları, felsefeleri, psikolojik olanlar da dahil olmak üzere toptan sindirdiğimizde, neşeli kırmızı ayakkabılarımızı yıkıcı ateşe veririz. Resim yaptığımızda, oynadığımızda, yazdığımızda, yaptığımızda, herhangi bir şekilde olduğumuzda, hayatımızın azalmasına, görüşümüzün zayıflamasına, ruh kemiklerimizin kırılmasına neden olan kırmızı ayakkabılar yanıp kül oluyor.

O zaman bir kadının hayatı solgunluğa kapılır, çünkü o hambre del alma, aç bir ruhtur. tüm o

Machine Translated by Google

derin hayatını geri istiyor. Tek istediği o el yapımı kırmızı ayakkabılar. Bunların temsil ettiği vahşi neşe, kullanılmama ateşinde ya da kişinin kendi işini değersizleştirme ateşinde yanmış olabilir.
Kendi kendine empoze edilen sessizliğin alevlerinde yanmış olabilirler.

Çok fazla kadın, daha iyisini bilmeden yıllar önce korkunç bir yemin etti. Genç kadınlar olarak, temel teşvik ve destekten mahrum kalmışlardı ve bu yüzden üzüntü ve kederle doluydular .

istifa ettiler, kalemlerini bıraktılar, sözlerini kapattılar, şarkılarını kapattılar, eserlerini yuvarladılar ve onlara bir daha asla dokunmamaya yemin ettiler. Böyle bir durumda olan bir kadın, el yapımı hayatıyla birlikte kasıtsız olarak fırına girmiştir. Hayatı kül olur.

Bir kadının hayatı, kendinden nefret etme ateşinde ölebilir, çünkü kompleksler sert bir şekilde ısırabilir ve en azından bir süre için, onu önemli olan iş veya hayata fazla yaklaşmaktan korkutabilir.
Uzun yıllar gitmemek , hareket etmemek, öğrenmemek , keşfetmemek , elde etmemek , üstlenmemek , olmamak için harcanır .

Bir kadının kendi hayatı için sahip olduğu vizyon, bir başkasının hayatının alevlerinde de kırılabilir.
kıskançlık ya da birinin ona karşı açıkça yıkıcılığı. Aile, akıl hocaları, öğretmenler ve arkadaşlar, kıskançlık hissettiklerinde ve hissettiklerinde yıkıcı olmamalılar, ancak bazıları hem ince hem de çok ince olmayan şekillerde kesinlikle yıkıcıdır. Hiçbir kadın, düşmanca bir aşk ilişkisine, ebeveyne, öğretmene veya arkadaşa hizmet ederken yaratıcı yaşamının pamuk ipliğine bağlı olmasına izin veremez.

Kişisel ruh yaşamı küle döndüğünde, bir kadın hayati hazineyi kaybeder ve harekete geçmeye başlar.
Ölüm gibi kuru kemikli. Bilinçaltında, kırmızı ayakkabılara duyulan arzu, vahşi bir neşe, sadece devam etmekle kalmaz, şişer ve taşar ve sonunda sendeleyerek ayağa kalkar ve vahşi ve aç bir şekilde kontrolü ele alır.

Aç bir ruh olan hambre del alma durumunda olmak, amansızca acıkmak demektir. Sonra bir kadın, kendisini yeniden canlı hissettirecek her şeye açlık duyar. Yakalanan bir kadın daha iyisini bilemez ve orijinal hazineye benzeyen bir şeyi, herhangi bir şeyi alır , iyi ya da değil. Gerçek ruh yaşamına aç bir kadın dışarıdan “temizlenmiş ve taranmış” görünebilir, ancak içeride yalvaran düzinelerce el ve boş ağızla doludur.

Bu durumda, durumu veya etkisi ne olursa olsun herhangi bir yiyeceği alacaktır, çünkü geçmişteki kayıplarını telafi etmeye çalışmaktadır. Ancak bu korkunç bir durum olsa da, vahşi Benlik bizi kurtarmak için tekrar tekrar deneyecek. Fısıldar, sızlanır, çağırır, etsiz leşlerimizi gece rüyalarımızda sürükler, ta ki biz durumumuzun bilincine varana ve hazineyi geri almak için adımlar atana kadar.

Aşırılıklara dalan kadını daha iyi anlayabiliriz

en yaygın olanı uyuşturucu, alkol ve kötü aşktır - ve aç ve aç hayvanın davranışını fark ederek ruh açlığı tarafından yönlendirilen kişi. Aç kalmış bir ruh gibi, kurt da

Machine Translated by Google

gaddar, açgözlü, masumları ve korumasızları avlayan, öldürmek için öldüren, ne zaman yeterli olduğunu asla bilemeyen olarak tasvir edilir. Gördüğünüz gibi kurt çok kötü ve hak edilmemiş bir peri masalı ve gerçek hayatta bir üne sahip. Gerçekte, kurtlar kendini adamış sosyal yaratıklardır. Tüm sürü içgüdüsel olarak organize edilmiştir, böylece sağlıklı kurtlar sadece hayatta kalmak için gerekli olanı öldürür. Sadece tek bir kurtta veya sürüde travma olduğunda bu normal kalıp gevşer veya değişir.

Bir kurdun aşırı derecede öldürdüğü iki durum vardır, her ikisinde de kurt iyi değildir. Bir kurt, kuduz veya distemper hastalığına yakalandığında ayrım gözetmeksizin öldürebilir. Bir kurt, bir kıtlık döneminden sonra aşırı derecede öldürebilir. Kıtlığın yaratıkların davranışlarını değiştirebileceği fikri, ruh açlığı çeken kadın için oldukça önemli bir metafordur. Tuzaklara düşmesine ve ciddi şekilde incinmesine neden olan ruhsal/psikolojik bir sorunu olan her on kadından dokuzu, şu anda açlıktan ölmekte olan veya geçmişte ciddi anlamda ruh açlığı geçirmiş bir kadındır.

Kurtlar arasında kıtlık, karlar yüksek olduğunda ve avın ulaşılması imkansız olduğunda ortaya çıkar. geyik ve ren geyiği kar küreme görevi görür; kurtlar yüksek karda yollarını takip eder. Geyikler yüksek kar yağışı altında mahsur kaldığında, çiftçilik yapılmaz; o zaman kurtlar da mahsur kalır. Kıtlık baş gösterir.
Kurtlar için kıtlık için en tehlikeli zaman kıştır. Kadın için kıtlık her an ortaya çıkabilir ve kendi kültürü dahil her yerden gelebilir.

Kurt için, kıtlık genellikle ilkbaharda karlar erimeye başladığında sona erer Bir kıtlığın ardından sürü kendini bir ölüm çılgınlığına atabilir. Üyeleri, öldürdükleri oyunun çoğunu yemeyecekler ve onu önbelleğe almayacaklar. Bırakıyorlar, yiyebileceklerinden çok daha fazlasını, ihtiyaç duyabileceklerinden çok daha fazlasını öldürüyorlar. 5 Benzer bir süreç, bir kadın yakalanıp aç bırakıldığında meydana gelir.
Aniden gitmekte, yapmakta, olmakta özgür, o da aşırılıkların öfkesine girme tehlikesiyle karşı karşıya ... ve bu konuda haklı hissediyor Peri masalındaki kız da zehirli kırmızı ayakkabılara erişmekte haklı hissediyor ne pahasına olursa olsun, kıtlıkla ilgili yargının kararmasına neden olan bir şey var.

Böylece, bir kadının en duygulu hayatının hazinesi, bir kadın olmak yerine küllere yakıldığında.
Beklenti tarafından yönlendirilen bir kadın, açgözlülük tarafından ele geçirilir. Örneğin, bir kadının heykel yapmasına izin verilmediyse, aniden gece gündüz heykel yapmaya başlayabilir, uykusuz kalabilir, masum vücudunu besleyebilir, sağlığını bozabilir ve kim bilir daha neler neler. Belki bir an daha uyanık kalamaz, ah, uyuşturucuya uzanabilir... kim bilir ne kadar daha özgür olacak.

Hambre del alma aynı zamanda ruhun niteliklerinin açlığıyla da ilgilidir: yaratıcılık, duyusal farkındalık ve diğer içgüdüsel yetenekler. Eğer bir kadın sadece dizleri birbirini öperek oturan bir hanımefendi olacaksa, kaba bir dilin karşısında devrilmek üzere yetiştirilmişse, pastörize sütten başka bir şey içmesine asla izin verilmemişse... serbest bırakıldı, dikkat!
Aniden o sümüksü gazozlardan yeterince içemeyebilir, sarhoş bir denizci gibi etrafa dağılabilir ve dili duvarlardaki boyayı sıyırır. Kıtlıktan sonra, bir gün tekrar yakalanma korkusu vardır. Yani kişi almak iyiyken alır.

Aşırılık ya da aşırı davranışlar yoluyla aşırı öldürme, açlık çeken kadınlar tarafından ortaya çıkar.

Machine Translated by Google

onlar için anlamlı ve anlamlı bir hayat için. Bir kadın, döngülerinden veya yaratıcı ihtiyaçlarından uzun süreler boyunca yoksun kaldığında, alkol, uyuşturucu, öfke, maneviyat, başkalarına baskı, fuhuş, hamilelik, çalışma, yaratma, kontrol, eğitim gibi bir öfke patlamasına başlar. , düzenlilik, vücut zindeliği, abur cubur, birkaç ortak aşırılık alanını saymak. Kadınlar bunu yaptıklarında, düzenli kendini ifade etme, ruh ifade etme, ruh doygunluğu döngülerinin kaybını telafi ediyorlar.

Açlıktan ölen kadın, kıtlık üstüne kıtlığa katlanır. Kaçışını planlayabilir, ancak kaçmanın maliyeti çok yüksek, ona çok fazla libidoya, çok fazla enerjiye mal olacak. Eğitimsel, ekonomik, ruhsal olarak başka şekillerde de hazırlıklı olmayabilir. Ne yazık ki, hazine kaybı ve kıtlığın derin hatırası, aşırılıkların arzu edilir olduğunu rasyonelleştirmemize neden olabilir. Ve tabii ki, nihayet duyumların... herhangi bir duyumun tadını çıkarabilmek çok büyük bir rahatlama ve zevk.

Kıtlıktan yeni kurtulmuş bir kadın, bir değişiklik olsun diye hayatın tadını çıkarmak ister. Onun donuk algıları duygusal, mantıklı,

hayatta kalmak için gerekli olan fiziksel, ruhsal ve finansal sınırlar onu tehlikeye atar. Onun için dışarıda bir yerde parlayan bir çift zehirli kırmızı ayakkabı var. Onları bulduğu yere götürecek. Kıtlığın sıkıntısı budur. Bir şey hasretini dolduracak gibi görünüyorsa, bir kadın onu yakalar, sorgusuz sualsiz.

Tuzak #4: Temel İçgüdüye Zarar Vermek, Yakalamanın Sonucu

İçgüdü tanımlaması zor bir şeydir, çünkü konfigürasyonları görünmezdir ve zamanın başlangıcından beri insan doğasının bir parçası olduklarını hissetsek de, nörolojik olarak nerede barınabileceklerini veya tam olarak bize nasıl etki ettiklerini kimse tam olarak bilmiyor. Psikolojik olarak Jung, içgüdülerin psikoid bilinçdışından, yani psişenin biyoloji ile ruhun temas edebileceği katmandan türediğini öne sürdü. Ben de aynı fikirdeyim ve özellikle yaratıcı içgüdünün, rüyaların sembolojisi kadar Benliğin lirik dili olduğu konusunda daha ileri giderdim.

Etimolojik olarak, içgüdü kelimesi Latince instinguere'den türemiştir, "dürtü" anlamına gelir, aynı zamanda doğuştan gelen bir teşvik yoluyla kışkırtmak veya zorlamak için "teşvik" anlamına gelen içgüdüseldir . İçgüdü fikri, öngörü ve bilinçle harmanlandığında insanları bütünsel davranışa yönlendiren içsel bir şey olarak olumlu bir şekilde değerlendirilebilir. Bir kadın tüm içgüdüleri bozulmamış olarak doğar.

Masaldaki çocuğun yeni bir ortama sürüklendiğini söyleyebilsek de, pürüzlülüğünün yumuşatıldığı ve zorlu yaşamı ortadan kaldırıldığı için, gerçekte bireyleşmesi sona erer, gelişme çabası durur. Ve yaşlı kadın, sersemletici bir

Machine Translated by Google

varlık, yaratıcı ruhun eserlerini zenginlikten ziyade çöp olarak görür ve el yapımı kırmızı ayakkabıları yakar, çocuk susar. Yaratıcı ruhun doğal ruh-yaşamından kilitlendiği zaman beklenen durum olan üzgün olur. Daha da kötüsü, çocuğun bu kötü durumdan düzgün bir şekilde kaçma içgüdüsü körelmiştir. Yeni bir hayata yönelmek yerine, psişik bir tutkal havuzunda oturuyor. Kesinlikle gerekli olduğunda kaçmamak depresyona neden olur. Başka bir tuzak.

Ruhu istediğiniz gibi adlandırın - kişinin vahşi ile evliliği, kişinin gelecek için umudu, kişinin dalgalanan enerjisi, kişinin yaratıcı tutkusu, benim yolum, yaptığım şey, Sevgili, vahşi damat, "Tanrı'nın nefesindeki tüy. " 5 Hayatınızdaki bu süreç için sahip olduğunuz kelimeler veya görüntüler ne olursa olsun, yakalanan odur. Bu yüzden psişenin yaratıcı ruhu bu kadar yoksun hale gelir.

Tutsak hayvanların çeşitli türlerinde yapılan vahşi yaşam çalışmaları sayesinde, nasıl olursa olsun, Hayvanat bahçesi plazaları sevgiyle inşa edilir, insan bakıcıları onları ne kadar severse sevsinler, gerçekten de yaptıkları gibi, yaratıklar genellikle üreyemez hale gelir, yeme ve dinlenme iştahları çarpıklaşır, yaşamsal davranışları uyuşukluk, asık suratlı veya isteksiz bir hal alır. saldırganlık. Zoologlar, tutsaklarda bu davranışı "hayvan depresyonu" olarak adlandırır. Ne zaman bir yaratık kafese kapatılsa, doğal uyku döngüleri, eş seçimi, kızgınlık, tımar, ebeveynlik vb. bozulur. Doğal döngüler kaybolduğunda, boşluk takip eder. Boşluk, Budistlerin kutsal boşluk kavramı gibi dolu değildir, aksine penceresiz kapalı bir kutunun içinde olmak gibi boştur.

Aynı şekilde, bir kadın kuru yaşlı kadının evine girdiğinde, hayvanların yakalanma ve travma karşısında sersemlediğinde gösterdiği semptomlara benzeyen kararsızlık, miasma, can sıkıntısı, basit depresyonlar ve ani kaygı durumları yaşar. Çok fazla evcilleştirme, oynamak, ilişki kurmak, başa çıkmak, gezinmek, iletişim kurmak vb. için güçlü ve temel dürtüler üretir. Bir kadın çok "iyi yetiştirilmiş" olmayı kabul ettiğinde, bu dürtülere yönelik içgüdüleri, otomatik erişiminin dışında, en karanlık bilinçaltına iner. O zaman içgüdülerinin yaralandığı söyleniyor. Doğal olarak gelmesi gereken, hiç ya da çok fazla çekiştirme, çekiştirme, rasyonelleştirme, kendi kendisiyle kavga etme sonrasında gelmez.

Aşırı evcilleştirmeden esaret olarak bahsettiğimde, çocuklara az çok medeni şekillerde davranmanın öğretildiği süreçten, sosyalleşmeden bahsetmiyorum. Sosyal gelişim kritik ve önemlidir. Onsuz, bir kadın dünyada yolunu bulamaz.

Ancak çok fazla evcilleştirme, hayati özün dans etmesini yasaklamak gibidir. Uygun haliyle ve sağlıklı durumda, vahşi benlik uysal veya boş değildir. Herhangi bir hareket veya an için tetikte ve duyarlıdır. Her koşulda mutlak ve tekrar eden bir kalıba kilitlenmez. Yaratıcı seçime sahiptir. İçgüdüsü yaralanmış kadının başka seçeneği yoktur. Sadece takılı kalıyor.

Sıkışmanın birçok yolu vardır. İçgüdüleri zarar görmüş kadın genellikle kendini ele verir çünkü yardım istemekte veya kendi ihtiyaçlarının farkına varmakta güçlük çeker. Onun doğal içgüdüleri

Machine Translated by Google

savaşmak ya da kaçmak büyük ölçüde yavaşlar ya da yok olur. Doygunluk, tatsızlık, şüphe, dikkat ve tam ve özgürce sevme dürtüsünün tanınması engellenir veya abartılır.

Masalda olduğu gibi, vahşi benliğe yönelik en sinsi saldırılardan biri, (eğer varsa) bir ödülün geleceğini ima ederek, uygun şekilde performans göstermeye yönlendirilmektir. Bu yöntem, iki yaşındaki bir çocuğu geçici olarak odasını temizlemeye ikna edebilir ("olabilir"i vurguluyorum) (yatak 6 yoluyla ya da, yürüdükleri yaratıcı yaşam) uygulanarak kalıcı olarak ortadan kaldırılır. Ve yaratıcı yaşam, genişleme için her türlü fırsatı öldürür.

Yaratıcı yaşamın merkezi atardamarı, özü, beyin sapı olan oyundur, teşvik değildir. bu oynama dürtüsü bir içgüdüdür. Oyun yok, yaratıcı yaşam yok. İyi ol, yaratıcı hayat yok. Hareketsiz otur, yaratıcı yaşam yok. Konuş, düşün, sadece ağırbaşlı davran, küçük yaratıcı meyve suyu. Kadınları eksantrik olanı aşağılamaya teşvik eden herhangi bir grup, toplum, kurum veya kuruluş; yeni ve sıra dışı olandan şüphelenmek; ateşli, canlı, yenilikçi olandan kaçınmak; kişisel olanı kişiselleştirmemek, ölü bir kadın kültürü istemektir.

1960'larda bir blues şarkıcısı olan Janis Joplin, vahşi bir kadına iyi bir örnektir.
ruhu ezen güçler tarafından içgüdüsel olarak yaralandı. Yaratıcı hayatı, masum merakı, yaşam sevgisi, büyüme yıllarında dünyaya karşı biraz saygısız yaklaşımı, öğretmenleri ve zamanının "iyi kız" beyaz Güney Baptist topluluğunda onu çevreleyen birçok kişi tarafından acımasızca karalandı. .

A öğrencisi ve yetenekli bir ressam olmasına rağmen, şehir dışında bir kayaya tırmanmayı ve orada ve komşular tarafından anlaşılmaya çalışılmasına rağmen, yaratıcı hayatı için 7 değil bir kez bile yeterli olduğunu anlayamadı. Titrek sınırları vardı, yani seks, içki ve uyuşturucu konusunda sınırları yoktu.

Bessie Smith, Anne Sexton, Edith hakkında bir şeyler var.

Piaf, Marilyn Monroe ve Judy Garland, aynı içgüdüden zarar görmüş ruh kıtlığı modelini takip ediyor: "uymaya" çalışmak, ölçüsüz olmak, duramamak. Savunmasız durumlarında çok 9 çok yapılmış kapan, içgüdüsel olarak yaralanmış yetenekli kadınların uzun bir listesi.
Masaldaki çocuk gibi, hepsi el yapımı ayakkabılarını yolda bir yerde kaybettiler (yolda ve zehirli kırmızı ayakkabılara giden yolu buldular. Hepsi kederle doluydu, çünkü ruh-yiyecek, ruh-hikaye, doğal gezintiye açlardı, kendi ihtiyaçları doğrultusunda süslenme, Tanrı'nın öğrenmesi ve basit ve aklı başında bir cinsellik... Ama farkında olmadan, kendilerini çılgınca dans eden hayaletlere dönüştüren lanetli ayakkabıları -inançları, eylemleri, hayatın daha fazla bozulmasına neden olan fikirleri- seçtiler.

Kadınlar deli gibi davranırken, içgüdünün zedelenmesi sorunun kaynağı olarak hafife alınamaz.

Machine Translated by Google

takıntı tarafından ele geçirildiklerinde veya daha az kötü huylu ama yine de yıkıcı kalıplara saplanıp kaldıklarında. Yaralanmış içgüdünün onarımı, bir ele geçirmenin gerçekleştiğini, ardından bir ruh kıtlığının geldiğini, olağan içgörü ve koruma sınırlarının bozulduğunu kabul etmekle başlar. Bir kadının yakalanmasına ve ardından gelen kıtlığa neden olan süreç tersine çevrilmelidir.
Ama önce, birçok kadın hikayede anlatıldığı gibi sonraki birkaç aşamadan geçer.

Tuzak #5: İkiye Bölünmüş Gizli Bir Hayata Gizlice Girmeye Çalışmak

Hikayenin bu bölümünde, çocuk teyit edilecek ve yeni ayakkabılar için kunduracıya götürülecek. Onay motifi, bu hikayeye nispeten modern bir ektir. Arketip olarak, "Kırmızı Pabuçlar"ın, menarşın başlangıcı ve daha az anne-korumalı bir yaşam sürmesi hakkında çok daha eski bir hikayenin ya da efsanenin birçok kez üst üste binmiş bir parçası olması muhtemeldir. önceki yıllarda kendi kadın büyükleri tarafından dış dünyaya tepki

10 yıl.

Eski Hindistan, Mısır, Asya'nın bazı bölgeleri ve Türkiye'nin anaerkil kültürlerinde - her yönden binlerce mil boyunca dişil ruh kavramımızı etkilediğine inanılan - kına ve diğer kırmızı pigmentlerin miras bırakıldığı söylenir. genç kızlar, ayaklarını onunla lekeleyebilsinler diye, merkezi bir

Eşik ayinlerinde 11 özellik.

En önemli eşik ayinlerinden biri ilk adet görme ile ilgiliydi.
Bu ayin, çocukluktan, kişinin kendi karnından yaşam ortaya çıkarma, eşlik eden cinsel gücü ve tüm çevresel kadınsı güçleri canlandırma konusundaki derin yeteneğe geçişi kutladı. Tören, tüm evrelerinde kırmızı kanla ilgiliydi: adet kanaması, çocuk doğurma, düşük, hepsi aşağı doğru ayaklara doğru akan rahim kanı. Gördüğünüz gibi, orijinal kırmızı ayakkabıların birçok anlamı vardı.

Masumlar Günü'ne yapılan atıf da daha sonraki bir kaplamadır. Avrupa'da, sonunda eski Pagan dünyasından kış gündönümü kutlamalarını gölgede bırakan bir Hıristiyan bayram gününü ifade eder. Daha eski Pagan kutlamaları sırasında, kadınlar, gelecek baharda mecazi ve gerçek yeni hayata hazırlanmak için kadın bedeninin ve kadın ruhunun/ruhunun ritüel temizliğini uyguladılar.
Bu ayinler, çocuk doğurma kaybı, çocuk veya düşük, ölü doğum, kürtaj ve [12] birinin ölümü dahil kadınların cinsel ve üreme yaşamlarındaki eski yıldan diğer önemli olaylar için grup yasını içerebilirdi. [13]

Şimdi masalda psişik bastırmanın en açıklayıcı bölümlerinden biri gerçekleşir. Çocuğun doymak bilmez ruh arzusu, onun kurumuş davranışlarının bağlarını koparır. Ayakkabıcıda, garip kırmızı ayakkabıları gizlice yaşlı kadının yanından geçirir. Ruh-yaşamına karşı büyük bir açlık, psişenin yüzeyine hücum etti, eline geçen her şeyi aldı, çünkü yakında olacağını biliyor.

Machine Translated by Google

tekrar bastırdı.

Bu patlayıcı psikolojik "gizlice gizlenme", bir kadın benliğinin büyük kısımlarını bastırdığında ortaya çıkar. ruhun gölgelerine. Analitik psikolojiye göre, hem olumsuz hem de olumlu içgüdülerin, dürtülerin ve duyguların bilinçaltına bastırılması, onların bir gölge alemde yaşamalarına neden olur. Ego ve süperego gölge dürtülerini sansürlemeye devam etmeye çalışırken, baskının neden olduğu baskı daha çok bir lastiğin yan duvarındaki bir baloncuk gibidir. Sonunda, lastik döndükçe ve ısındıkça, balonun arkasındaki basınç yoğunlaşır, dışarı doğru patlamasına ve tüm iç içeriğin serbest kalmasına neden olur.

Gölge benzer şekilde davranır. Bu yüzden Scrooge benzeri bir insan herkesi şaşırtabilir ve bir yetim yurduna bir anda milyonlarca dolar verebilir. Veya neden normalde tatlı bir insan bunu yapabilir?

geçici olarak çıldırmış bir Roma mumu gibi hareket ederek nöbet geçiriyor. Gölge alemine kapıyı biraz açarak ve çeşitli unsurları birer birer dışarı salarak, bunlarla ilgili, onlar için kullanım bularak, müzakere ederek, gizli gizli gölge saldırıları ve beklenmedik patlamalarla şaşırmayı azaltabileceğimizi görüyoruz.

Değerler kültürden kültüre değişebilse de, farklı “olumsuzlar” ortaya çıkarmaktadır.
ve gölgedeki “pozitifler”, olumsuz olarak kabul edilen ve dolayısıyla gölge diyarlara indirilen tipik dürtüler, bir kişiyi çalmaya, aldatmaya, öldürmeye, çeşitli şekillerde aşırı davranmaya vb. teşvik eden dürtülerdir. Negatif gölge açıları, bireylerden, ilişkilerden ve daha büyük gruplardan ruh halinin ve yaşamın dengesini ve sakinliğini çalarak, tuhaf bir şekilde heyecan verici ve yine de entropik olma eğilimindedir.

Bununla birlikte gölge, kişiliğin ilahi, tatlı, güzel ve güçlü yönlerini de içerebilir. Özellikle kadınlar için, gölge neredeyse her zaman kendi kültürünün yasakladığı veya çok az destek verdiği varlığın çok ince yönlerini içerir. Pek çok kadının psişesindeki kuyunun dibinde, vizyon sahibi yaratıcı, kurnaz gerçeği söyleyen, ileriyi gören, kendini aşağılamadan iyi konuşabilen, sinmeden kendi kendisiyle yüzleşebilen, onun için çalışan kişi yatar. zanaatını mükemmelleştirir. Kültürümüzde kadınlar için gölgede kalan olumlu dürtüler çoğunlukla el yapımı bir yaşam yaratılmasına izin verilmesi etrafında döner.

Ruhun ve benliğin bu ıskartaya çıkmış, değersizleştirilmiş ve “kabul edilemez” yönleri orada öylece durmuyor. karanlık değil, daha çok özgürlük için nasıl ve ne zaman ara verecekleri konusunda komplo kuruyorlar. Orada, bilinçaltında uğulduyorlar, kaynarlar, kaynarlar, ta ki bir güne kadar, üstlerindeki kapak ne kadar iyi kapatılırsa kapatılsın, kanalsız bir selde ve kendi iradeleriyle dışa ve yukarıya doğru patlarlar.

O zaman, ormanda dediğimiz gibi, on kilo çamuru beş kiloluk çamura geri koymaya çalışmak gibidir. pound çuval. Gölgeden çıkan şeyin, patlatıldıktan sonra üstünü örtmek zordur. Her ne kadar kişinin sevincini bilinçli olarak yaşamanın bütünleyici bir yolunu bulması çok daha iyi olurdu.

Machine Translated by Google

yaratıcı ruhu hiç gömmektense, bazen bir kadın duvara itilir ve sonuç budur.

Gölge hayat, yazarlar, ressamlar, dansçılar, anneler, arayıcılar, mistikler, öğrenciler veya kalfalar yazmayı, resim yapmayı, dans etmeyi, anne olmayı, bakmayı, bakmayı, öğrenmeyi, çalışmayı bırakırlar. Durabilirler, çünkü az önce uzun süre harcadıkları şey umdukları gibi çıkmadı, hak ettiği takdiri görmedi ya da sayısız başka sebep. Yapıcı herhangi bir nedenle durduğunda, ona doğal olarak akan enerji yeraltına yönlendirilir, nerede ve ne zaman olursa olsun yüzeye çıkar. Bir kadın gün ışığında her istediğini tam olarak yapamayacağını hissettiğinden, gündüz saatlerinde bir şeymiş gibi davranarak, fırsatını bulduğunda başka bir şekilde davranarak garip bir çifte hayat sürmeye başlar.

Bir kadın hayatını güzel, düzenli, küçük bir pakete sığdırıyormuş gibi yaptığında, başardığı tek şey, tüm yaşam enerjisini gölgeye yaymaktır. "İyiyim, iyiyim" diyor böyle bir kadın. Ona odanın karşısında veya aynada bakıyoruz. İyi olmadığını biliyoruz. Sonra bir gün, bir piccolo oyuncusuyla anlaştığını ve bilardo salonu kraliçesi olmak için Tippicanoe'ye kaçtığını duyduk. Ve ne olduğunu merak ediyoruz, çünkü piccolo oyuncularından nefret ettiğini ve her zaman Tippicanoe'da değil, Oreas Adası'nda yaşamak istediğini biliyoruz ve daha önce bilardo salonlarından hiç bahsetmedi.

Henrik Ibsen'in oyunundaki Hedda Gabler gibi, vahşi kadın "sıradan bir yaşam" yaşıyormuş gibi davranabilir. hayat "dişlerini gıcırdatırken, ama her zaman ödenmesi gereken bir bedel vardır. Hedda, eski sevgilisi ve Ölüm'le oyun oynayarak tutkulu ve tehlikeli bir hayata gizlice girer. Dışarıdan, bone takmış ve kuru kocası cavil'in tozlu hayatı hakkında dinlemesinden memnunmuş gibi davranıyor. Bir kadın dışarıdan kibar ve hatta alaycı olabilir, ancak içten kanaması olabilir.

Ya da Janis Joplin gibi, bir kadın daha fazla dayanamayacak duruma gelene kadar boyun eğmeye çalışabilir ve sonra gölgeye zorlanmaktan aşınmış ve hastalanmış yaratıcı doğa, kişinin yeteneklerini ve yaşamını hiçe sayan pervasız yollarla "yetiştirme" ilkelerine şiddetle isyan eder.

Ne istersen diyebilirsin, ama gerçek olana yeterince yer verilmediği için gizlice bir hayat, kadınların canlılığı için zor. Yakalanan ve aç bırakılan kadınlar her türlü şeyi gizlice gizliyorlar: izinsiz kitap ve müzik gizliyorlar, gizlice arkadaşlıklar, cinsel duygular, dini bağlılıklar. Gizlice düşünürler, devrim hayalleri kurarlar. Arkadaşlarından ve ailelerinden gizlice vakit geçirirler. Eve bir hazine gizlice girerler. Yazma zamanlarını, düşünme zamanlarını, ruh zamanlarını gizliyorlar. Yatak odasına bir ruh, işten önce bir şiir gizlice girerler, kimse bakmadığında gizlice atlar ya da kucaklarlar.

Bir kadının bu kutuplaşmış yoldan sapması için, numara yapmaktan vazgeçmesi gerekir. Sahte gizlice ruh-yaşam asla işe yaramaz. Hiç beklemediğiniz anda yan duvarı patlatır. Sonra her yer sefalet. Kalkmak, ayağa kalkmak, platformunuz ne kadar ev yapımı olursa olsun ve elinizden gelenin en iyisini, elinizden gelenin en iyisini yaşamak ve gizlice sahtecilikten vazgeçmek daha iyidir. Sizin için gerçek anlamı ve sağlığı olan şeylere tutunun.

Machine Translated by Google

Masalda, çocuk, görme bozukluğu olan yaşlı kadının yanından ayakkabılarını eler. Burada, kuru ve mükemmeliyetçi değer sisteminin kendisinin yakından görme, etrafta olup bitenlere karşı tetikte olma yeteneğinden yoksun olduğu tasdik edilir. Benliğin kişisel sıkıntısını fark etmemek, incinmiş iç psişe ve kültür için de tipiktir. Böylece genç kız, uzun bir sıra içinde bir çürük seçim daha yapar.

Tuzağa düşme yolundaki ilk adımının, yaldızlı arabaya binmesinin cehaletten olduğunu farz edelim. Diyelim ki kendi işini bırakması düşüncesizceydi ama hayatta tecrübesiz olanlar için tipikti. Ama şimdi o ayakkabıları kunduracının çantasında istiyor ve paradoksal olarak, yeni hayata yönelik bu dürtü doğru ve yerinde, ama yaşlı kadının evinde çok fazla zaman geçirdi ve içgüdüleri alarmda haykırmıyor, çünkü o bu ölümcül ölümü seçiyor. potansiyel. Aslında, kunduracı çocukla komplo kurar. Kötü seçimi hakkında göz kırpıyor ve gülümsüyor. Birlikte kırmızı ayakkabıları gizlice geçirirler.

Kadınlar kendilerini bu şekilde kandırıyorlar. Hazineyi çöpe attılar, ne olursa olsun, ama Ellerinden gelen her şekilde gizlice işliyorlar. Yazıyorlar mı? Evet, ama gizlice, yani destekleri, geri bildirimleri yok. Öğrenci, onun kenarına mı gidiyor? Evet, ama gizlice, böylece ne yardımı ne de akıl hocası olur. İcracı tamamen özgün bir yapıt ortaya çıkarma riskini mi alıyor yoksa örnek olmak yerine mim olmak için soluk taklitler mi sunuyor? Peki ya hırslı değilmiş gibi davranan ama kendisi, halkı ve dünyası için başarılara yürekten inanan hırslı kadın? O bir

güçlü hayalperest, yine de sessizce ilerlemeye kendini adar. Bir sırdaşsız, rehbersiz, küçük bir tezahürat bölümü bile olmadan ölümcüldür.

Küçük hayat parçalarını bu şekilde gizlice sokmak zor ama kadınlar bunu her gün yapıyor. Bir kadın kendini gizlice hayata girmeye mecbur hissettiğinde, asgari geçim modundadır. Hayatında “onlar” kim ise, onları “onlar”ın işitilmesinden uzaklaştırır. Yüzeyde ilgisiz ve sakin davranıyor, ama ne zaman bir ışık çatlağı olsa, aç benliği dışarı fırlıyor, en yakındaki yaşam formuna koşuyor, yanıyor, geri tepiyor, çılgınca hücum ediyor, aptalca dans ediyor, kendini tüketiyor, sonra kendini atmaya çalışıyor. Kimse onun gittiğini fark etmeden kara hücreye geri sürün.

Kötü evlilikleri olan kadınlar bunu yapar. Kendini değersiz hissettiren kadınlar bunu yapar. Utanç dolu kadınlar, cezalandırılmaktan, alay edilmekten veya küçük düşürülmekten korkan kadınlar bunu yapar. İçgüdüleri zarar görmüş kadınlar bunu Gizlice kaçmak, yakalanan bir kadın için , ancak doğru şeyi gizlice yaparsa, ancak bu şey onu özgürleştirmeye yol açarsa iyidir . Özünde, hayatın iyi ve dolgun ve cesur parçalarına sızmak, ruhun sinsiliğin durduğuna ve hayatı uygun gördüğü şekilde açıkta yaşamakta özgür olduğuna daha da kararlı olmasına neden olur.

Görüyorsunuz, vahşi ruhta sonsuza kadar parça parça yememize izin vermeyecek bir şey var. Çünkü gerçekte, şuur için çabalayan kadının, ufak tefek güzel havaları koklayıp, daha fazlasına razı olmaması mümkün değildir. Çocukken nefesinizi tutarak kendinizi içeri alamayacağınızı öğrendiğinizi hatırlıyor musunuz? almaya çalışsan da

Machine Translated by Google

sadece biraz havayla ya da hiç hava olmadan, bazı büyük yumruk körükleri devreye girer, şiddetli ve talepkar bir şey, sonunda havayı olabildiğince hızlı bir şekilde kürek çekmenizi sağlar. Yuttun, tekrar tamamen nefes alana kadar ısırın.

Ne mutlu ki ruhta/ruhta da böyle bir şey var. Bizi ele geçiriyor ve bizi zorluyor iyi havayı tam olarak solumak için. Gerçekten, hayatın gizlice küçük yudumlarıyla geçinemeyeceğimizi biliyoruz. Bir kadının ruhundaki vahşi güç, her şeye erişmesini talep eder. Tetikte kalabilir ve bizim için doğru olan şeyleri alabiliriz.

Hikayedeki kunduracı, dansı-kendini-çıldırtan yaşlı askerin habercisidir.

Ayakkabılar hikayenin ilerleyen bölümlerinde hayat buluyor.

Bu karakter ile eski sembolizm hakkında bildiklerimiz arasında onun sadece masum bir seyirci olduğunu düşünmek için çok fazla tesadüf var. Doğal yırtıcı: psişenin (ve kültürün de) içinde bir şekil değiştirici vardır, tıpkı tuzaklar, kafesler ve zehirli yemlerin farkında olmayanları cezbetmek için kılık değiştirmesi gibi, kendini gizleyebilen bir güçtür. Yaşlı kadını kandırmak için şaka yaptığını dikkate almalıyız.

Hayır, muhtemelen kılık değiştirmiş şeytanın bir tasviri olan askerle işbirliği yapıyor. hem dünya doğasındaki

Eski zamanlarda şeytan, asker, kunduracı, kadın ve dansçı için kullanılmıştır.

Böyle kurak koşullarda bir şeyi, herhangi bir şeyi gizlice sokmaya çalışacak kadar cesur ruhla haklı olarak gurur duyabilsek de, gerçek şu ki, tek başına bu olamaz. Bütün bir psikoloji sadece beden, zihin ve ruhu değil, aynı zamanda kültür ve çevreyi de kapsamalıdır. Ve bu ışıkta, her düzeyde, herhangi bir kadının nasıl sinmek, ürkmek, yaltaklanmak ve kendine ait bir hayat için yalvarmak zorunda hissettiğinin nasıl ortaya çıktığı sorulmalıdır.
Herhangi bir kültürde bunu talep eden nedir? İç ve dış dünyanın her bir katmanının yarattığı baskıları araştırmak, bir kadının şeytan ayakkabılarını gizlice sokmanın herhangi bir şekilde yapıcı bir seçim olduğunu düşünmesini engelleyecektir.

Tuzak #6: Kolektiften Önce Sıçrayış, Gölge İsyanı

Çocuk gizlice kırmızı ayakkabılarını giyer, kiliseye gider, etrafında dönenlere aldırmaz, toplum tarafından hor görülür. Köyün üyeleri ona “anlatıyor”. Cezalandırılır. Kırmızı ayakkabılar alınır. Ama çok geç, o bağımlı. Mesele henüz takıntı değil, kolektifin onun iç açlığını kendi dar değerlerine teslim olmayı talep ederek ilham vermesi ve güçlendirmesi.

Machine Translated by Google

Gizli bir hayata sahip olmayı deneyebilirsin, ama er ya da geç süperego, negatif bir kompleks ve/veya kültürün kendisi yağacak. Olduğunuz onaylanmamış bir şeyi gizlemek zordur.
aç

hakkında. Besleyici olmasalar bile çalınan zevkleri saklamak zordur.

Negatif komplekslerin ve kültürlerin doğası, kabul edilebilir davranışın ne olduğu konusundaki fikir birliği ile bireyin farklı dürtüleri arasındaki herhangi bir tutarsızlığa saldırmaktır. Tıpkı bazı insanların geçitlerinde tek bir yaprak görünce çıldırması gibi, olumsuz yargı, uygun olmayan herhangi bir üyeyi kesmek için testerelerini çeker.

Bazen kolektif, her bir çabasının bir esere dönüşmesi için bir kadına “aziz” olması, aydınlanması, politik olarak doğru olması, “birlikte olması” için baskı yapar. Kolektifin önünde siner ve akılsızca uyum için yapılan baskılara boyun eğersek, sürgünden korunuruz, ama aynı zamanda vahşi yaşamlarımızı da haince tehlikeye atarız.

Bazıları, bir kadının vahşi olarak adlandırılmasının lanetlendiği zamanların geride kaldığını düşünüyor. Vahşiyse, yani doğal ruh benliğini oynuyorsa, “yanlış” ve “kötü” olarak etiketlenirdi. Bu devirler bitecek diye değil. Değişen, kadınlar için “kontrol dışı” kabul edilen davranış türleridir. Örneğin, bugün dünyanın çeşitli yerlerinde bir kadın siyasi, sosyal, manevi, ailevi, çevresel açılardan bir tavır alırsa, belirli bir imparatorun kıyafeti olmadığına dikkat çekerse veya incinmiş veya zarar görenler adına konuşursa. Sesi duyulmaz, "çılgın", yani çıldırmış olup olmadığını görmek için güdüleri çok sık incelenir.

Katı bir toplulukta doğan vahşi bir çocuk için olağan sonuç, rezilliği deneyimlemektir.
dışlanmaktan. Kaçınma, kurbana o yokmuş gibi davranır. O kişiden manevi ilgiyi, sevgiyi ve
diğer psişik ihtiyaçları geri çeker. Buradaki fikir, onu uymaya zorlamak ya da ruhsal olarak öldürmek ve/
veya onu köyden alıp taşrada çürümeye ve ölmeye itmektir.

Bir kadından çekiniliyorsa, bunun nedeni hemen hemen her zaman bir şeyler yapmış ya da yapmak üzere olmasıdır.
vahşi bir aralık, çoğu zaman biraz farklı bir inancı ifade etmek veya onaylanmamış bir renk giymek kadar basit bir şey - küçük, küçük şeylerin yanı sıra büyük olanlar. Unutulmamalıdır ki ezilen bir kadın uyum sağlamayı reddetmekten çok , ölmeden de uyum sağlayamaz . Onun manevi

dürüstlük tehlikededir ve kendisini riske atsalar bile mevcut olan her şekilde özgür olmaya çalışacaktır.

İşte son bir örnek. CNN'ye göre, Körfez Savaşı'nın başlangıcında, dini kısıtlamalarla araba kullanması yasak olan Suudi Arabistanlı Müslüman kadınlar, arabalara tırmandı ve sürdü. Savaştan sonra kadınlar, davranışlarını kınayan mahkemelere çıkarıldılar ve nihayet, birçok sorgulama ve kınamadan sonra, kadınları babalarının, erkek kardeşlerinin velayeti için serbest bıraktılar.

Machine Translated by Google

ya da gelecekte kadınları aynı çizgide tutacağına söz vermek zorunda olan kocalar.

Bu, çılgın bir dünyada bir kadının hayat veren ve hayat veren işaretinin tanımlanması örneğidir.
skandal, çılgın ve kontrolden çıkmış gibi. Çevresindeki kültürün onu daha fazla kuruluğa itmesine izin veren masaldaki çocuğun aksine, bazen kavrulmuş bir kolektifin önünde diz çökmenin tek alternatifi cesaretle ıslanmış bir eylemde bulunmaktır. Bu hareketin mutlaka sarsıcı türden olması gerekmez. Cesaret, kalbin peşinden gitmek demektir. Her gün büyük yürekli eylemlerde bulunan milyonlarca kadın var. Kuru bir kolektifi yeniden şekillendiren yalnızca tekil eylem değil, aynı zamanda bu eylemlerin devamıdır. Genç bir Budist rahibenin bir keresinde bana dediği gibi, 'Su taştan damlıyor'.

Buna ek olarak, çoğu kolektifte kadınların vahşi, duygusal ve yaratıcı yaşamlarının baskı altına alınmasını teşvik eden çok gizli bir yön vardır ve bu, kültür içinde kadınların kendilerini “anlatmaya” ve kız kardeşlerini (veya kız kardeşlerini) feda etmeye teşvik etmesidir. kardeşler) dişil doğanın ailesel değerlerinde bulunan akrabalığı yansıtmayan darlıklara. Bunlar, yalnızca bir kadının diğerini bilgilendirmeye teşvik edilmesini ve dolayısıyla kadınsı ve bütüncül bir şekilde davrandığı, uygun dehşeti veya adaletsizliğe karşı anlaşmazlıkları kaydettiği için cezaya maruz bırakmayı değil, aynı zamanda yaşlı kadınları fiziksel olarak gizli işbirliği yapmaya teşvik etmeyi de içerir. daha genç, daha az güçlü veya çaresiz kadınların zihinsel ve ruhsal istismarı ve genç kadınları, kendilerinden çok daha yaşlı kadınların ihtiyaçlarını göz ardı etmeye ve ihmal etmeye teşvik etmek.

Bir kadın kuru kolektifi desteklemeyi reddettiğinde, vahşi düşüncesini durdurmayı reddeder ve eylemleri buna göre gerçekleşir. “Kırmızı Pabuçlar” özünde bize vahşi psişenin doğru bir şekilde korunması gerektiğini öğretir - ona kesinlikle değer vererek, onun yararına konuşarak, psişik sağlığa boyun eğmeyi reddederek. Aynı zamanda, enerjisi ve güzelliği nedeniyle vahşi olanın her zaman birileri veya başkaları, şu veya bu şeyler, şu veya bu grup tarafından ganimet amacıyla veya küçültülecek, değiştirilecek, yönetilecek, öldürülecek, yeniden tasarlanacak bir şey olarak görüldüğünü öğreniyoruz. , veya kontrollü. Vahşi her zaman kapıda bir koruyucuya ihtiyaç duyar, yoksa kötüye kullanılır.

Kolektif bir kadının doğal yaşamına düşman olduğunda, onun üzerine konan aşağılayıcı ya da saygısız etiketleri kabul etmektense, kadın çirkin ördek yavrusu gibi dayanabilir, dayanabilir ve ait olduğu şeyi arayabilir ve aramalıdır - ve tercihen daha uzun yaşar, gelişir ve onu kötüleyenleri yaratır.

Kırmızı ayakkabılı kızla ilgili sorun şu ki, kavga için güçlü olmak yerine, o kırmızı ayakkabıların romantizmine kapılarak la-la diyarına gidiyor. İsyanla ilgili önemli olan, aldığı biçimin etkili olmasıdır. Kızın kırmızı ayakkabılara olan hayranlığı aslında onu anlamlı bir isyandan, değişimi teşvik edecek, bir mesaj verecek, bir uyanışa neden olacak bir isyandan alıkoyuyor.

Keşke artık kadınlara yönelik tüm tuzakların artık var olduğunu ya da kadınların böyle olduğunu söyleyebilseydik. çok uzaklardan tuzakları görebilecekler. Ama öyle değil. Hâlâ kültürde bir yırtıcıya sahibiz ve o hâlâ tüm bilinci ve bütünlük için tüm teklifleri alt etmeye ve yok etmeye çalışıyor.
Özgürlüklerin her yirmi yılda bir yeniden mücadele edilmesi gerektiği sözünde pek çok gerçek vardır.

Machine Translated by Google

Bazen her beş dakikada bir dövüşmeleri gerekiyormuş gibi görünüyor.

Ancak vahşi doğa, zorluklar ortaya çıktıkça karşılaştığımızı öğretir. Kurtlar porsuk olduklarında, “Ah, hayır! Tekrar olmaz ” Bağlanıyorlar, atlıyorlar , koşuyorlar, dalıyorlar, kapışıyorlar , ölü taklidi yapıyorlar, boğaza gidiyorlar, ne yapılması gerekiyorsa. Bu yüzden entropi, bozulma, zor zamanlar olduğu için şok olamayız. Kadınların sevincini tuzağa düşüren konuların her zaman değişeceğini ve şekil değiştireceğini anlayalım, ancak kendi temel doğamızda mutlak dayanıklılığı, tüm gerekli kalp eylemleri için gerekli libidoyu buluyoruz.

Tuzak #7: Numara Yapmak, İyi Olmaya Çalışmak, Anormal olanı Normalleştirmek

Hikaye devam ederken, kız kiliseye kırmızı ayakkabı giydiği için cezalandırılır. Şimdi raftaki kırmızı ayakkabılara baksa da onlara dokunmuyor. O, bu noktaya kadar ruh-hayatı olmadan gitmeyi denedi; Bu işe yaramadı. Ardından, ikili bir yaşam sürmeyi denedi; bu da işe yaramadı. Şimdi, son durakta “iyi olmaya çalışıyor”.

Aşırı derecede “iyi olmanın” sorunu, altta yatan gölgeyi çözmemesidir.
bir tsunami gibi, dev bir gelgit dalgası gibi yükselecek ve yoluna çıkan her şeyi yok ederek aşağı inecek. “İyi olmak”ta kadın, etrafındaki inatçı, çarpık veya zarar verici her şeye gözlerini kapatır ve sadece “onlarla yaşamaya çalışır”. Bu anormal durumu kabul etme girişimleri, tepki verme, işaret etme, değiştirme, doğru olmayanı, adil olmayanı etkileme içgüdülerini daha da incitir.

Anne Sexton, “Kırmızı Ayakkabılar” masalını “Kırmızı Ayakkabılar” olarak da adlandırılan bir şiirde yazdı . Ayakkabı":

ben ringde duruyorum

ölü şehirde

ve kırmızı ayakkabıları bağla...

Onlar benim değil.

Onlar annemin.

Annesi daha önce.

Bir yadigâr gibi devredildi ama utanç verici mektuplar gibi saklandı.

Machine Translated by Google

Ait oldukları ev ve sokak gizlidir ve bütün kadınlar da gizlidir...

İç veya dış tehlikeler karşısında veya kritik bir psişik veya gerçek yaşam durumunu gizlemek için iyi, düzenli ve uyumlu olmaya çalışmak, bir kadının ruhunu bozar. Onu bilmekten alıkoyar; onu hareket kabiliyetinden mahrum eder. Masaldaki, yüksek sesle itiraz etmeyen, açlığını saklamaya çalışan, içinde hiçbir şey yanmıyormuş gibi göstermeye çalışan çocuk gibi, modern kadın da aynı şeye sahiptir.

bozukluğu, anormali normalleştirme. Bu bozukluk kültürler arasında yaygındır. Anormal olanı normalleştirmek, normalde durumu düzeltmek için sıçrayan ruhun bunun yerine sıkıntıya, rehavete ve sonunda yaşlı kadın gibi körlüğe düşmesine neden olur.

Kadınların kendini koruma içgüdüsünü kaybetmesiyle ilgili fikir veren önemli bir çalışma var. İçinde 1960'ların başında, bilim adamları 16 insanlarda "uçuş içgüdüsü" hakkında bir şeyler belirlemek için hayvan deneyleri yaptılar. Bir deneyde, büyük bir kafesin tabanının yarısını kabloladılar, böylece kafese yerleştirilen bir köpek, sağ tarafa her ayak bastığında bir şok alacaktı. Köpek, kafesin sol tarafında kalmayı çabucak öğrendi.

Daha sonra, kafesin sol tarafı aynı amaç için kablolanmıştır ve sağ tarafı
şoklar. Köpek hızla yönünü değiştirdi ve kafesin sağ tarafında kalmayı öğrendi. Ardından, kafesin tüm zemini rastgele şoklar verecek şekilde kablolandı, böylece köpek nerede yatarsa dursa dursun sonunda bir şok alacaktı. Köpek önce kafası karışmış gibi davrandı, sonra panikledi.
Sonunda köpek "vazgeçti" ve şokları geldikleri gibi alarak, artık onlardan kaçmaya ya da onları alt etmeye çalışmayarak uzandı.

Ama deney bitmedi. Ardından kafes kapısı açıldı. Bilim adamları köpeğin aceleyle dışarı çıkmasını beklediler ama köpek kaçmadı. İstediği zaman kafesi boşaltabilse de, köpek rastgele şok geçirerek orada yattı. Bundan yola çıkarak bilim adamları, bir yaratık şiddete maruz kaldığında, bu rahatsızlığa uyum sağlama eğiliminde olacağını, böylece şiddet sona erdiğinde veya yaratığa özgürlüğüne izin verildiğinde, sağlıklı kaçma içgüdüsünün büyük ölçüde azaldığını ve yaratığın kaldığı yerden devam ettiğini tahmin ettiler. yerine koyun. 17

Kadınların vahşi doğası açısından, şiddetin bu normalleştirilmesi ve bilim adamlarının daha sonra "öğrenilmiş çaresizlik" olarak adlandırdıkları şey, kadınları yalnızca sarhoş eşlerle, tacizci işverenlerle ve onları sömüren ve taciz eden gruplarla kalmaya değil, aynı zamanda onlara neden olan şeydir. sanatlarını, aşklarını, yaşam tarzlarını, politikalarını tüm kalbiyle inandıkları şeyleri desteklemek için ayağa kalkamayacaklarını hissetmek.

Anormalin normalleştirilmesi, kişinin kendi zararına 18 olduğuna dair açık kanıtlar olsa bile , fiziksel, duygusal, yaratıcı, ruhsal ve içgüdüsel doğaların her türlü harcanması için geçerlidir. Kadınlar, ruh yaşamlarını kültürel, psişik ya da başka türlü istilacı projeksiyonlardan korumaktan daha azını yapmaya çekindikleri her an bu sorunla karşı karşıya kalırlar.

Machine Translated by Google

Psişik olarak, vahşi doğamıza yönelik şoklara alışırız. Psişenin bilen doğasına karşı şiddete uyum sağlıyoruz. Anormal olanı normalleştirirken iyi olmaya çalışıyoruz. Sonuç olarak, kaçma gücümüzü kaybederiz. En değerli bulduğumuz ruh ve yaşam unsurları için lobi yapma gücümüzü kaybederiz. Kırmızı ayakkabılara takıntılı olduğumuzda, her türlü önemli kişisel, kültürel ve çevresel konu bir kenara bırakılır.

Kişi elle yapılan hayattan vazgeçtiğinde öyle bir anlam kaybı olur ki ruha, doğaya, kültüre, aileye vb. her türlü zarar verilmesine izin verilir. Doğaya verilen zarar, insan ruhunun sersemlemesine eşlik eder. Birbirlerinden ayrı değildirler ve görülemezler. Bir grup vahşinin ne kadar yanlış olduğundan bahsederken, diğer grup vahşinin haksızlığa uğradığını iddia ettiğinde, bir şeyler büyük ölçüde yanlıştır. İçgüdüsel psişede, Vahşi Kadın ormana bakar ve kendisi ve tüm insanlar için bir ev görür. Yine de başkaları aynı ormana bakıp orayı ağaçsız ve ceplerinin parayla dolduğunu hayal edebilir. Bunlar, herkesin yaşayabilmesi için yaşama ve yaşatma yeteneğinde ciddi bölünmeleri temsil eder.

Ben 1950'lerde, endüstriyel rezilliğin ilk günlerinde, çocukken Michigan Gölü'nün Chicago Havzası'nda bir petrol mavnası battı. Plajda geçen bir günün ardından, anneler küçük çocuklarını, genellikle ahşap zeminleri ovmak için harcadıkları aynı şevkle ovalarlardı, çünkü çocukları yağ damlacıklarıyla lekelenirdi.

Petrol enkazı, şehir blokları kadar uzun ve geniş yüzen adalar gibi büyük tabakalar halinde seyahat eden bir yapışkan madde sızdırdı. Bunlar iskelelerle çarpıştığında, kadehlere bölündüler ve kumlara battılar ve dalgaların altında kıyıya sürüklendiler. Yüzücüler yıllarca üzeri kara çamurla kaplanmadan yüzemezlerdi. Kaleler inşa eden çocuklar aniden bir avuç dolusu kauçuk yağı alırdı. Aşıklar artık kumda yuvarlanamazlardı. Köpekler, kuşlar, su yaşamı ve insanların hepsi acı çekti. Katedralimin bombalandığını hissettiğimi hatırlıyorum.

İçgüdüye zarar vermek, anormali normalleştirmek, annelerin bu lekeyi silmesine izin verdi.
petrol sızıntısı ve daha sonra fabrikaların, rafinerilerin ve izabehanelerin küçük çocuklarından, çamaşırlarından, sevdiklerinin içlerinden ellerinden geldiğince diğer günahları ve kafası karışmış ve endişeliyken, kadınlar haklı öfkelerini etkili bir şekilde kesip attılar. . Hepsi olmasa da çoğu şok edici olaylara müdahale edememeye alışmıştı. Sessizliği bozmanın, kafesten kaçmanın, yanlışları dile getirmenin, değişim talep etmenin korkunç cezaları vardı.

Yaşamımız boyunca meydana gelen benzer olaylardan, kadınlar konuşmadığında, yeterince insan konuşmadığında, Vahşi Kadın'ın sesinin kesildiğini ve dolayısıyla dünyanın doğal ve vahşi olandan da sessizleştiğini görüyoruz. Sessiz, sonunda, kurt, ayı ve yırtıcı kuşlar. Şarkıların, dansların ve yaratımların sessizliği. Sevmenin, onarmanın ve tutmanın sessizliği.
Temiz havadan, sudan ve bilincin seslerinden yoksun.

Ama o zamanlar ve bugün çok sık, kadınlara bir hasret aşılanmış olsa da
vahşi bir özgürlük için, Sylvia Plath'ın dediği gibi, "Bendix çamaşır makinelerine bağlı" kalarak, kostik temizleyiciler kullanarak porselene SOS sürmeye devam ettiler. Orada yıkandılar ve

Machine Translated by Google

çamaşırlarını insan dokunuşu için çok sıcak suyla duruladı ve farklı bir dünya hayal etti. 19 İçgüdüler yaralandığında, insanlar kendilerine, çocuklarına, sevdiklerine, topraklarına ve hatta Tanrılarına yönelik saldırı üstüne saldırı, adaletsizlik ve yıkım eylemlerini "normalleştirecek".

Şok edici ve taciz edicinin bu normalleştirilmesi, incinmiş içgüdünün onarılmasıyla reddedilir. İçgüdü onarıldıkça, ayrılmaz vahşi doğa geri döner. Tüm yaşam işkence ve anlamsız hale gelene kadar kırmızı ayakkabılarla ormanda dans etmek yerine, el yapımı yaşama, tamamen bilinçli yaşama dönebilir, kendi ayakkabılarımızı yeniden yapabilir, yürüyüşümüzü yürütebilir, kendi konuşmamızı konuşabiliriz.

Kişinin projeksiyonlarını çözerek öğreneceği çok şey olduğu doğru olsa da (yani incittim) ve kendimize ne kadar kötü olduğumuza, kendimizi nasıl incittiğimize baktığımızda, bu kesinlikle soruşturmanın sonu olmamalı.

Tuzak içindeki tuzak, yansıtmayı çözerek ve kendi içimizde bilinç bularak her şeyin çözüldüğünü düşünmektir. Bu bazen doğrudur ve bazen değildir. Bu ya/veya paradigması yerine - ya orada yanlış bir şey ya da bizde ters giden bir şey var - bir ve/veya model kullanmak daha faydalıdır. İşte* iç mesele ve işte dış mesele. Bu paradigma, bütün bir sorgulamaya ve her yönde çok daha fazla şifaya izin verir. Bu paradigma, kadınların statükoyu güvenle sorgulamalarını ve sadece kendilerine değil, yanlışlıkla, bilinçsiz veya kötü niyetli olarak onlara baskı yapan dünyaya da bakmalarını destekler. Ve/ve paradigması bir suçlama modeli, kendini veya başkalarını suçlama olarak kullanılmaz, daha ziyade hem içsel hem de dışsal hesap verebilirliği ve neyin değiştirilmesi, uygulanması, uydurulması gerektiğini tartmanın ve yargılamanın bir yoludur. Bir kadın, kendi ihtiyaçlarını hafife almadan ya da dünyadan uzaklaşmadan, ulaşabileceği her şeyi düzeltmeye çalıştığında parçalanmayı durdurur.

Her nasılsa birçok kadın kendilerini tutsak edilmiş bir durumda tutabiliyor, ancak yarı yarıya yaşıyorlar. hayat veya çeyrek ömür, hatta bir n. hayat. Başarırlar, ancak günlerinin sonuna kadar acı olabilirler. Umutsuz hissedebilirler ve çoğu zaman, hiçbir insani yardım gelmeden ağlayan ve ağlayan bir bebek gibi, ölüm sessizliği ve umutsuzluğa kapılabilirler. Yorgunluk ve istifa takip eder. Kafes kilitli.

Tuzak #8; Kontrol Dışı Dans, Takıntı ve Bağımlılık

Yaşlı kadın yargıda üç hata yaptı. İdealde, psişenin koruyucusu, rehberi olması gerektiği halde, parasını ödediği ayakkabıların gerçek doğasını göremeyecek kadar kördür. Çocuğun onlar tarafından büyülendiğini göremiyor ya da kilisenin yakınında bekleyen kızıl sakallı adamın karakterini göremiyor.

Kızıl sakallı yaşlı adam, çocuğun ayakkabılarının tabanına hafifçe vurdu ve bu

Machine Translated by Google

kaşıntılı titreşim, çocuğun ayaklarını dansa kaldırdı. Şimdi dans ediyor, ah nasıl da dans ediyor, ama duramıyor. Hem psişenin koruyucusu olması gereken yaşlı kadın hem de psişenin sevincini ifade etmesi gereken Çocuk, tüm içgüdü ve sağduyudan koparılmıştır.

Çocuk her şeyi denedi: Yaşlı kadına uyum sağlamak, uyum sağlamamak, sinsi sinsi, “iyi olmak”. kontrolü kaybetmek ve dans etmek, kendini yeniden kazanmak ve tekrar iyi olmaya çalışmak. İşte onun akut açlığı

ruh ve anlam onu bir kez daha kırmızı ayakkabıları yakalamaya, onları bağlamaya ve son dansına, bilinçsizliğin boşluğuna doğru bir dansa başlamaya zorlar.

Kuru, zalim bir hayatı normalleştirdi, böylece gölgesinde delilik pabuçları için daha fazla özlem yarattı. Kızıl sakallı adam bir şeye hayat vermiş ama o çocuk değil; işkenceci ayakkabıdır. Kız, bağımlılıkta olduğu gibi lütuf, umut ya da mutluluk değil, travma, korku ve bitkinlik getirecek şekilde hayatını döndürmeye ve döndürmeye başlar. Onun için dinlenmek yok.

Bir kilise bahçesine dönerken, orada onun girmesine izin vermeyen bir korku ruhu vardır.
Ruh onun üzerine bu laneti okur. "Bir hayalet gibi, bir hayalet gibi oluncaya kadar, derinin kemiklerinden sarkana kadar, dans eden bağırsaklardan başka bir şey kalmayana kadar kırmızı pabuçlarınla dans edeceksin. Bütün köylerde kapı kapı dans edeceksin ve her kapıya üç kez vuracaksın ve insanlar dışarı baktıklarında seni görecekler ve kaderinden kendileri için korkacaklar.
Kırmızı ayakkabılarla dans et, dans edeceksin.” Korku ruhu böylece onu bir bağımlılığa paralel olan bir saplantıya hapseder.

Birçok yaratıcı kadının hayatı bu modeli izlemiştir. Bir genç olarak Janis Joplin denedi küçük kasabasının geleneklerine uyum sağlamak için. Sonra biraz isyan etti, geceleri tepelere tırmanıyor ve onlardan şarkı söylüyor, “sanatsal tipler” ile takılıyordu. Ebeveynleri, kızlarının davranışlarından dolayı okula çağrıldıktan sonra, çifte bir hayata başladı, dışarıdan mütevazı davrandı, ancak geceleri caz dinlemek için eyalet sınırını geçti. Üniversiteye gitti, çeşitli madde kullanımlarından oldukça hastalandı, “reform yaptı” ve normal davranmaya çalıştı. Yavaş yavaş, tekrar içmeye başladı, küçük bir piyango kurdu, uyuşturucuyla uğraştı ve ciddi bir tavırla kırmızı ayakkabılarını giydi.
Yirmi yedi yaşında aşırı dozda uyuşturucudan ölene kadar dans etti ve dans etti.

Onu öldüren Joplin'in müziği, şarkı söylemesi ya da yaratıcı hayatı sonunda serbest kalması değildi. Tuzakları tanımak, ne zaman yeterli olduğunu bilmek, kendi sağlığı ve refahı etrafında sınırlar oluşturmak, aşırılıkların önce küçük psişik kemikleri kırdığını, sonra daha büyüklerini, sonunda psişenin tüm temelleri çökene ve sonunda bir ruh hali çökene kadar anlamak için içgüdü eksikliğiydi. kişi güçlü bir kuvvet yerine bir su birikintisi haline gelir.

Tutunabileceği tek bir bilge iç yapıya ihtiyacı vardı, iç duyuyu ve içgüdüyü yeniden inşa etmek için zaman harcayan işe başlayana kadar sürecek bir içgüdü kırıntısı.
Hepimizin içinde yaşayan vahşi bir ses var, "Burada yeterince kal...

Machine Translated by Google

umudunu canlandıracak kadar uzun süre burada kal, sonunu serinletecek, savunmacı yarı gerçeklerden vazgeçecek, sürünecek, oyacak, yoluna girecek kadar uzun süre burada kal, senin için neyin doğru olduğunu görecek kadar burada kal, burada yeterince uzun kal. güçlü, başaracak denemeyi denemek, bitiş çizgisini yapmak için yeterince uzun süre burada kal, ne kadar sürdüğü ya da hangi tarzda olduğu önemli değil...”

BAĞIMLILIK

“Kırmızı Pabuçlar”da çocuğun ruhunu öldüren yaşam sevinci değil, yokluğudur. Bir kadın açlıktan, ölüme götüren araç ve maddelerin kullanımının sonuçları konusunda bilinçsiz olduğunda, dans ediyor, dans ediyor. Bunlar ister kronik olumsuz düşünce, zayıf ilişkiler, taciz edici durumlar, uyuşturucular veya alkol gibi şeyler olsun - bunlar kırmızı ayakkabılar gibidir, bir kişiyi ele geçirdikten sonra koparmak zordur.

Aşırıya olan bu telafi edici bağımlılıkta, psişenin yaşlı kuru kadını önemli bir rol oynar.
Başta kördü. Şimdi hastalanıyor. Psişede tam bir boşluk bırakarak hareketsizdir. Aşırı ruha mantıklı konuşacak kimse yok artık. Sonunda yaşlı kadın tamamen ölür ve psişede hiçbir güvenli zemin bırakmaz. Ve çocuk dans ediyor. İlk başta gözleri esrime içinde geriye doğru yuvarlandı, ancak daha sonra, ayakkabılar onu yorgunluğa kadar dans ederken, gözleri dehşet içinde geri döndü.

Vahşi psişede, bir kadının hayatta kalmak için en şiddetli içgüdüleri vardır. Ancak, içsel ve dışsal özgürlüklerini düzenli olarak uygulamadıkça, boyun eğme, edilgenlik ve esaret altında geçirilen zaman, doğuştan gelen görme, algılama, güven vb.
sahip olmak.

İçgüdüsel doğa bize ne zaman yeterli olduğunu söyler. İhtiyatlı ve hayat kurtarıcıdır. Bir kadın, bir ömür boyu ihaneti ve yaralamayı zevk, hiddet, hiddet,

veya inkar. Psişenin yaşlı kadınının zamanı araması gerekiyordu, ne zaman olduğunu söylemesi gerekiyordu. Bu masalda yaşlı kadın kaputtur; onun için yapılır.

Bazen içgüdülerimizi kaybettiğimizi fark etmemiz zordur, çünkü bu genellikle hepsi bir günde değil, uzun bir zaman diliminde meydana gelen sinsi bir süreçtir. Ayrıca, içgüdünün kaybı ya da körelmesi genellikle tamamen çevredeki kültür tarafından ve hatta bazen doğal kadın için besleyici bir yaşam alanı bırakmayan bir kültüre ait olmanın bir yolu olarak içgüdü kaybına katlanan diğer kadınlar tarafından desteklenir.

Bağımlılık, bir kadının el yapımı ve anlamlı hayatını kaybedip saplantı haline gelmesiyle başlar.

Machine Translated by Google

(şapka elinden geldiğince benziyor. Öyküde çocuk, giderek kontrolünü kaybetmesine neden olsa da, şeytani kırmızı ayakkabılarla tekrar tekrar birleşmeye çalışıyor. bir şeyin doğasının gerçekte ne olduğunu sezme yeteneği Orijinal canlılığını yitirdiği için ölümcül bir ikameyi kabul etmeye isteklidir Analitik psikolojide Ben'i ele verdiğini söyleyebiliriz.

Bağımlılık ve vahşilik ilişkilidir. Kadınların çoğu en azından kısa bir süre için, bazıları ise sonsuz uzun süreler için yakalandı. Bazıları yalnızca útero'da özgürdü. Hepsi süre boyunca değişen miktarlarda içgüdü kaybeder. Bazıları için, kimin iyi bir insan olduğunu ve kimin olmadığını sezen içgüdü incinir ve kadın genellikle yoldan çıkar. Diğerleri için, adaletsizliğe tepki verme yeteneği çok yavaşlar ve genellikle misilleme yapmaya hazır isteksiz şehitler haline gelirler. Bazıları için kaçma veya savaşma içgüdüsü zayıflar ve mağdur olurlar. Liste devam ediyor. Tersine, çılgınca aklı başında bir kadın, ne besleyici ne de mantıklı olduğunda sözleşmeyi reddeder.

Madde bağımlılığı çok gerçek bir tuzaktır. Uyuşturucu ve alkol, tacizci bir sevgili gibidir.
sana önce iyi davranıp sonra döven, özür dileyen, bir süre sana iyi davranan, sonra yine döven.
Tuzak, kötüyü gözden kaçırmaya çalışırken iyilik için orada kalmaya çalışmaktır. Yanlış. Bu asla işe yaramaz.

Joplin, başkalarının çılgınca isteklerini de yerine getirmeye başladı. Diğerlerinin sahip olduğu bir tür arketipsel mevcudiyet taşımaya başladı.

kendileri için taşımaktan korkarlar. Sanki onlar için vahşileşerek onları özgür bırakabilirmiş gibi onun asiliğini alkışladılar .

Janis, uzun bir topa kaymaya başlamadan önce bir uygunluk denemesi daha yaptı. Kendilerini kitlelere uçan şamanlar gibi davranan diğer güçlü ama incinmiş kadınların saflarına katıldı. Onlar da yorulup gökten düştüler. Frances Farmer, Billie Holiday, Anne Sexton, Sylvia Plath, Sara Teasdale, Judy Garland, Bessie Smith, Edith Piaf ve Frida Kahlo - ne yazık ki, en sevdiğimiz vahşi ve sanatsal kadın rol modellerimizden bazılarının hayatları erken ve trajik bir şekilde sona erdi.

Vahşi bir kadın, herkes için özlem duyduğu bir arketip taşıyacak kadar güçlü değildir.
son Dakika. Vahşi bir kadının iyileşme sürecine dalmış olması gerekiyor. İyileşen bir kişiden piyanoyu yukarı taşımasını istemiyoruz. Geri dönen bir kadının güçlenmek için zamanı olmalı.

Kırmızı ayakkabılar tarafından yakalanıp götürülen insanlar, başlangıçta her zaman, bağımlı oldukları madde ne olursa olsun, bir anlamda muazzam bir kurtarıcı olduğunu hissederler. Bazen fantastik bir güç hissi ya da bütün gece uyanık kalacak, sabaha kadar yaratacak, yemek yemeden gidecek enerjiye sahip olduklarına dair yanlış bir his verir. Ya da belki şeytanlardan korkmadan uyumalarına izin verir, ya da sinirlerini yatıştırır, ya da çok derinden umursadıkları her şeyi bu kadar derinden umursamamalarına yardımcı olur ya da belki artık sevmek ve sevilmek istememelerine yardımcı olur. Ancak sonunda,

Machine Translated by Google

sadece, masalda gördüğümüz gibi, hiçbir gerçek hayatın gerçekten yaşanmadığı kadar hızlı dönen bulanık bir arka plan yaratır. Bağımlı çocuklar yapıyorlar. Kan bulaşmış ellerini yıkamaya çalışan dengesiz bir Baba Yaga.

Cellat Evinde

Ayakkabılarını Çok Geç Çıkarmaya Çalışmak

Vahşi doğa neredeyse yok edildiğinde, en aşırı durumlarda, şizoid bir bozulma ve/veya psikozun kadını bunaltması olasıdır. aniden yatakta kalmak, kalkmayı reddetmek veya bomboş sadece etrafta dolaşmak, yanan üç sigarayı kül tablasına bırakmak veya ağlamak ve değil

durabilmek, saçları darmadağınık sokaklarda dolaşabilmek, ailesini birdenbire başıboş bırakabilmek. Kendini intihara meyilli hissedebilir, kazara veya kasıtlı olarak kendini öldürebilir. Ama çok daha yaygın olarak, kadın ölür. Kendini iyi ya da kötü hissetmiyor; o sadece hissetmiyor.

Peki, canlı psişik renkleri bir araya geldiğinde kadınlara ne olur? Ne kızıl, safir ve topazı bir arada karıştırdığınızda olur mu? Sanatçılar bilir. Canlı renkleri bir araya getirdiğinizde çamur denilen bir renk elde edersiniz. Verimli çamur değil, steril, renksiz, garip bir şekilde ölü, ışık yaymayan çamur Ressamlar tuval üzerine çamur yaptıklarında her şeye yeniden başlamaları gerekir.

Bu zor kısım; ayakkabıların kesilmesi gereken yer burasıdır. Kendinden koparmak acıtıyor kendini yok etme bağımlılığı. Kimse nedenini bilmiyor. Yakalanan bir kişinin bu köşeyi döndüğü için rahatlayacağını düşünürdünüz. Kısa sürede kendilerini kurtarılmış hissedeceklerini düşünürdünüz. sevineceklerini düşünürsünüz. Ama hayır, bunun yerine bir korkaklığa kapılırlar, diş gıcırdatmasını duyarlar ve bu sesi çıkaranların kendileri olduğunu keşfederler. Kan olmamasına rağmen bir şekilde kanadıklarını hissederler. Oysa bu acıdır, bu kopuştur, bu "dayanacak ayağının olmayışı"dır, deyim yerindeyse, bu geri dönülecek yuvanın olmamasıdır, yeniden başlamak, yeniden başlamak, geri dönmek için tam da gereken budur. her gün bizim tarafımızdan özenle ve özenle hazırlanmış el yapımı hayata.

Evet kırmızı ayakkabılardan kopmanın acısı var. Ama bağımlılıktan uzak durmak hepsi bir anda tek umudumuz. O, mutlak nimetle dolu bir ayrılıktır. Ayaklar tekrar uzayacak, CHIT yolunu bulacağız, iyileşeceğiz, koşacağız, zıplayacağız ve bir gün tekrar atlayacağız. O zamana kadar el yapımı hayatımız hazır olacak. İçine sızacağız ve başka bir şansımız olduğu için çok şanslı olabileceğimize hayret edeceğiz.

Machine Translated by Google

Bir peri masalı bunun gibi, kahramanın ölümü veya parçalanmasıyla sona erdiğinde, sorarız, Nasıl farklı bitebilirdi?

Psişik olarak, bir kıtlıktan kurtulduktan sonra dinlenmek ve iyileşmek için bir orta yol, bir ara istasyon, düşünülmüş bir yer yapmak iyidir. Bir yıl, iki yıl, yaralarını değerlendirmek, hidayet aramak, ilaçları uygulamak, geleceği düşünmek çok fazla değil. Bir veya iki yıl yetersiz bir süre. Vahşi kadın, geri dönüş yapan bir kadındır. Uyanmayı, dikkat etmeyi, saf olmayı, bilgisiz olmayı öğreniyor. Hayatını kendi ellerine alır. Derin kadınsı içgüdüleri yeniden öğrenmek için, en baştan nasıl devre dışı bırakıldıklarını görmek hayati önem taşır.

Yaralanmaların sanatınıza, sözlerinize, yaşam tarzlarınıza, düşüncelerinize veya fikirlerinize olup olmadığı ve ördüğünüz takdirde kendini çok kollu bir süveterin içine sok, şimdi karışıklığı kes ve devam et. Arzu ve arzunun ötesinde, konuşmayı ve planlar yapmayı sevdiğimiz dikkatle düşünülmüş yöntemlerin ötesinde, geçmemizi bekleyen basit bir kapı var. Diğer tarafta yeni ayaklar. Oraya git. Gerekirse oraya sürün. Konuşmayı ve takıntı yapmayı bırak. Sadece yap.

Bizi bu dünyaya kimin getirdiğini kontrol edemeyiz. akıcılığı etkileyemiyoruz.
bizi yükseltiyorlar; kültürü bir anda misafirperver olmaya zorlayamayız. Ama iyi haber şu ki, yaralanmadan sonra, vahşi bir durumda bile, hatta bu konuda, henüz ele geçirilmiş bir durumda bile, hayatlarımızı geri alabiliriz.

Kendine geri dönmek için psikolojik ruh planı şu şekildedir: Ekstra özel şeyler al.
Kendinizi yavaş yavaş vahşi doğaya bırakmaya özen gösterin ve bir şey çok fazla olduğunda ölçmek için araçlar kazandığınız etik ve koruyucu yapılar kurarak dikkatli olun. (Genellikle bir şeyin çok az olduğu durumlara karşı zaten çok hassassınızdır.)

Bu yüzden vahşi ve özgür psişeye dönüş cesaretle, ama aynı zamanda dikkatle yapılmalıdır. Psikanalizde, bir şifacı/yardımcı olarak eğitilmek için ne yapılmayacağını öğrenmek kadar ne yapılmayacağını öğrenmek de önemli olduğunu söylemeye bayılırız. Esaretten vahşi doğaya dönmek aynı uyarıları taşır. Daha yakından bir göz atalım.

Vahşi kadın için hazırlanan tuzaklar, tuzaklar ve zehirli yemler onun kültürüne özgüdür. Burada çoğu kültürde ortak olanları listeledim. Farklı etnik ve dini kökenlerden gelen kadınlar ek özel anlayışlara sahip olacaklar. Sembolik anlamda, içinde bulunduğumuz ormanların bir haritasını oluşturuyoruz.

canlı. Yırtıcıların nerede yaşadığını ve modi operandi'lerini tanımlıyoruz. Tek bir kurdun kendi topraklarındaki her canlıyı kilometrelerce öteden tanıdığı söylenir. Ona mümkün olduğu kadar özgürce yaşama avantajını veren bu bilgidir.

Machine Translated by Google

Kaybedilen içgüdüyü yeniden kazanmak ve yaralanmış içgüdüyü iyileştirmek gerçekten insanın elindedir, çünkü bir kadın etrafını dinleyerek, bakarak ve hissederek yakından ilgi gösterdiğinde ve sonra diğerlerinin hareket ettiğini gördüğü gibi davrandığında geri döner; verimli, etkili ve ruhla. İçgüdüleri sağlam olan başkalarını gözlemleme fırsatı, geri çağırmanın merkezinde yer alır. Sonunda, dinleme, bakma ve bütünsel bir şekilde hareket etme, ritmi olan bir kalıp haline gelir, yeniden öğrenilene ve tekrar otomatik hale gelene kadar uyguladığınız bir kalıp haline gelir.

Kendi vahşi doğamız bir şey ya da biri tarafından yaralanmışsa, yatıp ölmeyi reddediyoruz. Bu yarayı normalleştirmeyi reddediyoruz. İçgüdülerimizi çağırır ve yapmamız gerekeni yaparız.
Vahşi kadın doğası gereği yoğun ve yeteneklidir. Ama içgüdülerinden koptuğu için aynı zamanda naif, şiddete alışkın, sürgüne ve sürgüne uyum sağlıyor.
Aşıklar, uyuşturucular, içki, para, şöhret ve güç, verilen zarara pek yardımcı olamaz. Ancak içgüdüsel yaşama kademeli olarak yeniden giriş yapılabilir. Bunun için bir kadının bir anneye, “yeterince iyi” vahşi bir anneye ihtiyacı vardır. Ve bilin bakalım kim o anne olmayı bekliyor? Vahşi Kadın, onunla birlikte olmanın, gerçekten onunla olmanın , sadece bazen ya da uygun olduğunda değil, sürekli olarak neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ediyor .

Değer verdiğiniz bir şey yapmaya çalışıyorsanız, işinizi kesinlikle destekleyen insanlarla kendinizi kuşatmak çok önemlidir. Aynı yaraları olan ama onları iyileştirmek için gerçek bir arzusu olmayan sözde arkadaşlara sahip olmak hem bir tuzak hem de bir zehirdir. Bu tür arkadaşlar, doğal döngülerinizin dışında, ruh gereksinimlerinizle uyumsuz olarak aşırı derecede hareket etmenizi teşvik eder.

Vahşi bir kadın saf olmayı göze alamaz. Doğuştan gelen yaşamına dönerken, aşırılıkları şüpheci bir gözle değerlendirmeli ve bunların ruha, psişeye ve içgüdüye olan bedellerinin farkında olmalıdır. Kurt yavruları gibi biz de tuzakları, nasıl yapıldığını ve nasıl kurulduklarını ezberleriz. Bu şekilde özgür kalıyoruz.

Öyle olsa bile, kaybolan içgüdüler yankı bırakmadan geri çekilmezler ve

onları tekrar talep etmek için izleyebileceğimiz duygu izleri. Bir kadın, edep ve katılığın kadife yumruğunda tutulsa da, ister aşırılıkların yarattığı yıkımdan bir nefes uzakta olsun, ister aşırılıkların içine dalmaya yeni başlamış olsun, yine de kanında vahşi Tanrı'nın fısıltılarını duyabilir. “Kırmızı Ayakkabılar”da tasvir edildiği gibi bu en kötü koşullarda bile en yaralı içgüdüler bile iyileştirilebilir.

Tüm bunları düzeltmek için, denge bir yöne ya da diğerine çok fazla eğildiğinde vahşi doğayı tekrar tekrar diriltiyoruz. Endişelenmek için bir sebep olduğunda bileceğiz, çünkü genellikle denge hayatımızı büyütür ve dengesizlik hayatımızı küçültür.

Yapabileceğimiz en önemli şeylerden biri, yaşamı, tüm yaşamı kendi içinde yaşayan, solunumu, yeni hücre döngüsü, dökülen ve atık maddeleri olan canlı bir beden olarak anlamaktır. Vücudumuzun her beş yılda bir defadan fazla atık maddeye sahip olmasını beklemek aptalca olurdu. BT

Machine Translated by Google

Bir gün önce yedik diye bugün aç kalmamamız gerektiğini düşünmek saçma olur.

Bir sorunu bir kez çözdüğümüzde o sorunun çözülmüş olarak kalacağını, bir kez öğrendikten sonra daima bilinçli kalacağımızı düşünmek de aynı derecede aptalcadır. Hayır, hayat farklı alanlarda, farklı oranlarda büyüyen ve azalan büyük bir bedendir. Beden gibi olduğumuzda, yeni büyüme işi yaparken, la mierda, boktan suda yürürken, sadece nefes alırken veya dinlenirken, çok canlıyız, Vahşi Kadın'ın döngüleri içindeyiz. İşin , işi yapmaya devam etmek olduğunu idrak edebilseydik , çok daha şiddetli ve çok daha huzurlu olurduk.

Neşeye tutunmak için bazen onun için savaşmak zorunda kalabiliriz, kendimizi güçlendirmemiz ve en kurnazca bulduğumuz herhangi bir şekilde savaşarak tüm gücümüzle gitmemiz gerekebilir. Kuşatmaya hazırlanmak için bu süre boyunca pek fazla konfordan mahrum kalmamız gerekebilir. Çoğu şeyden uzun süreler boyunca, neredeyse her şey olmadan gidebiliriz, ama sevincimiz değil, o el yapımı kırmızı ayakkabılar değil.

Vahşi Kadın'ın bireyleşmesinin ve geri kazanılmasının gerçek mucizesi, hepimizin sürece hazır olmadan, yeterince güçlü olmadan, yeterince bilmeden önce başlamamızdır; içimizde hem gıdıklayan hem de gök gürleyen düşünce ve duygularla bir diyalog başlatırız. Nasıl konuşacağımızı bilmeden önce cevap veririz.

tüm cevapları bilmeden ve tam olarak kiminle konuştuğumuzu bilmeden önce.

Ama yavrularına avlanmayı ve bakmayı öğreten kurt anne gibi, Vahşi Kadın da böyledir.
içimizden kuyular. Vizyonunu ve değerlerini benimseyerek onun sesiyle konuşmaya başlıyoruz. Dönüşümüzün mesajını bizim gibi olanlara göndermemizi öğretiyor.

Bu glifi yazı masalarının üzerine bantlamış olan birkaç yazar tanıyorum. birini tanıyorum
ayakkabısının içinde katlanmış olarak taşır. Charles Simic'in bir şiirinden alınmıştır ve bu son noktadır.
hepimize talimat: "Uğlamayan, sürüsünü bulamaz." [23]

Vahşi Kadın'ı yeniden çağırmak istiyorsanız, yakalanmayı reddedin. [24] Denge için keskinleştirilmiş içgüdülerle - istediğiniz yere zıplayın, istediğiniz zaman uluyun, ne varsa alın, onun hakkında her şeyi öğrenin, gözlerinizin duygularınızı göstermesine izin verin, her şeye bakın, ne görebildiğinizi görün. Kırmızı ayakkabılarla dans edin, ancak ellerinizle yaptığınızdan emin olun. Hayati bir kadın olacağına söz verebilirim.

BÖLÜM 9

Homing: OneSelf'e Dönmek

Machine Translated by Google

İnsan zamanı vardır ve vahşi zaman vardır. Kuzey ormanlarında bir çocukken, bir yılda dört mevsim olduğunu öğrenmeden önce, düzinelerce mevsim olduğunu düşünürdüm: gece gök gürültülü fırtınalar, ısı şimşek zamanı, ormanda şenlik ateşleri zamanı, kan- kar zamanı, buz ağaçlarının, eğilen ağaçların, ağlayan ağaçların, parıldayan ağaçların, sakallı ağaçların, sadece tepelerinde sallanan ağaçların ve ağaçların bebeklerini düşürme zamanları. Elmaslı kar, buharlı kar, gıcırdayan kar ve hatta kirli kar ve taş kar mevsimlerini severdim, çünkü bunlar nehirde çiçek açma zamanının geldiği anlamına gelirdi.

Bu mevsimler önemli ve kutsal ziyaretçiler gibiydi ve her biri kendi habercilerini gönderiyordu: kozalaklar açıldı, kozalaklar kapandı, yaprak çürüklüğü kokusu, gelen yağmur kokusu, çatırdayan saçlar, düz saçlar, gür saçlar, kapılar gevşek, kapılar sıkı, kapılar hiç kapanmayan, buz kıllarıyla kaplı pencere camları, ıslak yapraklarla kaplı pencere camları, sarı polenle kaplı pencere camları, özsu sakızı ile gagalanmış pencere camları. Ve bizim tenimizin de döngüleri vardı: kavrulmuş, terli, kumlu, güneşte yanmış, yumuşak

Kadınların psişeleri ve ruhlarının da kendi yapma ve yalnızlık döngüleri ve mevsimleri vardır. koşmak ve kalmak, dahil olmak ve uzaklaştırılmak, araştırmak ve dinlenmek, yaratmak ve kuluçka yapmak, dünyaya ait olmak ve ruh yerine geri dönmek. Biz çocukken ve genç kızken, içgüdüsel doğa tüm bu aşamaları ve döngüleri fark eder. Oldukça yakınımızda geziniyor ve uygun gördüğümüz çeşitli aralıklarla farkında ve aktifiz.

Çocuklar vahşi doğalardır ve kendilerine söylenmeden bu olayların gelişine hazırlanırlar . kez onları selamlamak, onlarla birlikte yaşamak ve o zamanlardan saklamak için recuerdos, mementos, hatırlamak için: sözlükteki kıpkırmızı yaprak; gümüş akçaağaç tohumlarından melek kanadı kolyeler; et dolabında, özel taşta, kemikte, sopada veya bölmede kartopu; tuhaf kabuk; kuş mezarından gelen şerit; o zamandan bir koku günlüğü; sakin kalp; heyecanlı kan; ve tüm resimler zihinlerinde.

Bir zamanlar bu döngüleri ve mevsimleri her yıl yaşadık ve onlar içimizde yaşadılar. Bizi sakinleştirdiler, dans ettiler, sarstılar, güven verdiler, yaratıcı bir şekilde öğrenmemizi sağladılar. Onlar ruh derimizin bir parçasıydı -bizi ve vahşi ve doğal dünyayı saran bir post-en azından bir yıla kadar sadece dört mevsim olduğu ve kadınların kendilerinin gerçekten sadece üç mevsimi olduğu söylenene kadar - kızlık, yetişkinlik ve yaşlı kadınlık. Ve bu olması gerekiyordu

Ancak bu sığ ve dikkatsiz uydurmaya sarılı uyurgezerliğe izin veremeyiz, çünkü kadınların doğal ve duygusal döngülerinden sapmalarına ve dolayısıyla kuruluk, yorgunluk ve hasret çekmelerine neden olur. Kendi benzersiz ve duygu dolu döngülerimize düzenli olarak, hepsine, herhangi birine dönmek bizim için çok daha iyi. Aşağıdaki hikaye, kadın döngülerinin en önemlileri olan eve dönüş, vahşi ev, ruh yuvası üzerine bir yorum olarak anlaşılabilir.

Gizemli insan akrabalığı olan yaratıkların hikayeleri dünya çapında anlatılır, çünkü bunlar bir arketipi, bir ruh meselesi hakkında evrensel bir bilgiyi temsil eder. Bazen peri masalları ve halk hikayeleri patlar

Machine Translated by Google

bir yer duygusundan, özellikle duygulu yerlerden. Bu hikaye kuzeydeki soğuk ülkelerde, buzlu bir denizin veya okyanusun olduğu herhangi bir ülkede anlatılır. Bu hikayenin versiyonları Keltler, İskoçlar, kuzeybatı Amerika kabileleri, Sibirya ve İzlanda halkları arasında anlatılıyor. Hikaye genellikle “Mühür Bakire” veya “Selkie-o, Pamrauk, küçük Mühür” olarak adlandırılır; "Eyalırtaq, Mühür Eti." Analizanlarım için yazdığım ve performansta kullanmak için yazdığım bu özel edebi versiyona “Mühür Derisi, Ruh Derisi” adını veriyorum. Hikaye, gerçekten nereden geldiğimizi, ne yaptığımızı anlatıyor.

nasıl yapılır ve hepimizin düzenli olarak içgüdülerimizi kullanmamız ve 1 eve dönüş yolumuzu bulmamız gerekir.

=====

Mühür derisi, Ruh derisi

Bir zamanlar var olan, şimdi sonsuza kadar giden ve yakında tekrar geri gelecek bir ZAMANDA , her gün beyaz gökyüzü, beyaz kar var ... ve uzaktaki tüm küçük lekeler insanlar, köpekler veya ayılar.

Burada, istemek için hiçbir şey gelişmez. Rüzgâr sert estiği için insanlar artık parkalarını, mamleklerini, çizmelerini bilerek yanlara giymeye gelmişler. Burada, kelimeler açık havada donar ve insanların ne söylendiğini görebilmeleri için tüm cümlelerin konuşmacının dudaklarından kırılması ve ateşte çözülmesi gerekir. Burada insanlar yaşlı Annuluk'un, yaşlı büyükannenin, Dünya'nın kendisi olan yaşlı büyücünün beyaz ve gür saçlarında yaşarlar. Ve bu topraklarda o kadar yalnız bir adam yaşıyordu ki, yıllar içinde gözyaşları adam ... yanaklarına büyük uçurumlar açmıştı.

Gülümsemeye ve mutlu olmaya çalıştı. Avlandı. Tuzağa düştü ve iyi uyudu. Ama o diledi insan şirketi. Bazen sığlıklarda kayıklarında bir fok yaklaştığında fokların bir zamanlar insan olduğuna dair eski hikayeleri hatırladı ve o zamanın tek hatırlatıcısı, o bakışları, o bilge, vahşi ve sevgi dolu bakışları tasvir edebilen gözleriydi. görünüyor. Ve bazen öyle bir yalnızlık sancısı hissetti ki, yüzündeki iyi kullanılmış çatlaklardan yaşlar süzüldü.

Bir gece karanlığı aradı ama hiçbir şey bulamadı. Ay gökyüzünde yükselirken ve buz kütleleri parıldadığında, denizde büyük benekli bir kayaya geldi ve keskin gözüne, o eski kayanın üzerinde en zarif türden bir hareket olduğu göründü.

Daha yakın olmak için yavaş ve derin kürek çekti ve orada güçlü kayanın tepesinde küçük bir grup dans etti. kadınlar, analarının karnına yattıkları ilk günkü gibi çıplaktırlar. Eh, o yalnız bir adamdı, hiçbir insan arkadaşı olmayan ama hafızasında olan - ve kaldı ve izledi. Kadınlar varlıklar gibiydi

Machine Translated by Google

ay sütünden yapılmıştı ve tenleri üzerindekiler gibi küçük gümüş noktalarla parlıyordu.

İlkbaharda somon balığı ve kadınların ayakları ve elleri uzun ve zarifti.

O kadar güzellerdi ki, adam kayığında sersemlemiş bir şekilde oturdu, su onu kayaya daha da yaklaştırdı. Muhteşem kadınların kahkahalarını duyabiliyordu... en azından gülüyorlardı, yoksa kayanın tepesinden mi gülüyordu? Adamın kafası karışmıştı çünkü gözleri kamaşmıştı. Ama bir şekilde ıslak post gibi göğsüne çöken yalnızlık ortadan kalktı ve sanki kastedilmiş gibi neredeyse hiç düşünmeden kayaya atladı ve orada yatan fok derilerinden birini çaldı. Bir çıkıntının arkasına saklandı ve fok derisini qutnguq, parka'nın içine itti .

Kısa süre sonra kadınlardan biri şimdiye kadar duyduğu en güzel sesle seslendi... şafakta seslenen balinalar gibi... ya da hayır, belki daha çok ilkbaharda devrilen yeni doğan kurtlar gibiydi.. ya da hayır, bundan daha iyi bir şeydi, ama önemli değildi çünkü ... kadınlar şimdi ne yapıyorlardı?

Fok derilerini giyiyorlardı ve fok kadınları birer birer denize sızıyor, cıyaklıyor ve mutlu bir şekilde ağlıyordu. Biri hariç. En uzunları yüksekte ve aşağıda fok derisini aradı ama hiçbir yerde bulunamadı. Adam cesaretlenmiş hissediyordu - ne olduğunu bilmiyordu. Kayadan çıktı ve ona seslenerek, "Kadın... benim... karım ol. Ben... yalnız... bir adamım."

“Ah, ben eş olamam” dedi, “ diğerindenim, aşağıda temeqvanek yaşayanlardanım .”

"Benim ... karım ol," diye ısrar etti adam. “Yedi yaz içinde fok derinizi size geri vereceğim ve Kalabilirsin ya da istediğin gibi gidebilirsin.”

Genç fok kadın uzun süre yüzüne baktı, ancak kökenleri dışında göründüğü gibi görünüyordu. insan. İsteksizce, "Seninle geleceğim. Yedi yazdan sonra karar verilecek.”

Böylece zamanla Ooruk adını verdikleri bir çocukları oldu. Ve çocuk kıvrak ve şişmandı. Kışın anne Ooruk'a denizin altında yaşayan yaratıkların hikayelerini anlatırken, baba uzun bıçağıyla beyaz taştan bir ayı ya da kurdu yonttu. Annesi, çocuğu Ooruk'u yatağına taşıdığında, duman deliğinden bulutları ve tüm şekillerini işaret etti. bunun yerine

kuzgun, ayı ve kurt şekillerini anlatırken mors, balina, fok ve somon hikayelerini anlattı.. Çünkü bunlar bildiği yaratıklardı.

Ama zaman geçtikçe eti kurumaya başladı. Önce döküldü, sonra çatladı. onun derisi göz kapakları soyulmaya başladı. Başının tüyleri yere düşmeye başladı. Naluaq oldu , soluk beyaz. Dolgunluğu solmaya başladı. Topallığını gizlemeye çalıştı. Her gün gözleri,

Machine Translated by Google

o istemedikçe, daha sıkıcı hale geldi. Yolunu bulmak için elini uzatmaya başladı, çünkü görüşü kararıyordu.

Ve böylece bir gece, çocuk Ooruk'un bağırarak uyandığı ve uyku tulumunun içinde dimdik oturduğu zamana kadar devam etti. Babasının annesini azarladığı ayı gibi bir kükreme duydu. Annesinin taşa vuran gümüş bir basamağı gibi bir ağlama sesi duydu.

"Yedi uzun yıl önce fok derimi sakladın ve şimdi sekizinci kış geliyor. ne olduğumu istiyorum
bana döndü," diye haykırdı fok kadın.

“Ve sen, kadın, sana verirsem beni terk edersin” diye gürledi koca.

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Sadece ait olduğum şeye sahip olmam gerektiğini biliyorum.”

"Ve beni karısız, çocuğu da annesiz bırakırsın. Kötüsün."

Bunun üzerine kocası kapının deri kapağını yırtıp gecenin içinde kayboldu.

Çocuk annesini çok severdi. Onu kaybetmekten korktu ve uyumak için ağladı...
rüzgarla uyanmak. Garip bir rüzgar... ona "Oooruk, Oooruuuuk" diyor gibiydi.

Ve yataktan öyle aceleyle çıktı ki, parkasını ters çevirdi ve muklularını ancak yarıya kadar yukarı çekti.
Adının defalarca çağrıldığını duyunca, yıldızlı, yıldızlı geceye fırladı.

Çocuk suya bakan uçuruma koştu ve orada, rüzgarlı denizde çok uzaklarda, tüylü gümüş bir fok vardı... başı kocamandı, bıyıkları göğsüne sarkmıştı, gözleri koyu sarıydı.

Oğlan uçurumdan aşağı indi ve kayadaki bir yarıktan yuvarlanan bir taşın -hayır, bir bohçanın- altında tökezledi. Çocuğun saçları, bin dizgin buz gibi yüzüne çarpıyordu.

"Ooooooooruuuuk."

Oğlan bohçayı kaşıyarak açtı ve salladı - annesinin fok derisiydi. Oh, ve baştan sona onun kokusunu alabiliyordu. Ve fok derisine sarılıp kokusunu içine çekerken, ruhu ani bir yaz rüzgarı gibi çarptı içine.

"Ohhh," diye haykırdı acı ve sevinçle ve tenini tekrar yüzüne kaldırdı ve ruhu yine onunkinden geçti. "Ohhh," diye tekrar haykırdı, çünkü onun bitmeyen aşkıyla dolmuştu.

Machine Translated by Google

anne.

Ve eski gümüş mühür çok uzakta... suyun altına yavaşça battı.

Çocuk uçuruma tırmandı ve arkasında uçan fok postuyla eve doğru koştu ve eve düştü. Annesi onu ve derisini süpürdü ve her ikisinin de güvenliği için minnettarlıkla gözlerini kapadı.

Mühür derisini çekti. "Ah, anne, hayır!" çocuğu ağladı.

Çocuğu aldı, kolunun altına aldı ve yarı koşarak yarı kükreyen denize doğru tökezledi.

"Aman anne! Numara! Beni bırakma!" Ooruk ağladı.

Ve hemen çocuğuyla birlikte kalmak istediğini söyleyebilirdiniz, istiyordu , ama bir şey ona, ondan daha yaşlı, ondan daha yaşlı, zamandan daha yaşlı bir şey diyordu.

Ah, anne, hayır, hayır, hayır, diye haykırdı çocuk. Korkunç bir aşk bakışıyla ona döndü. gözler. Çocuğun yüzünü ellerinin arasına aldı ve tatlı nefesini bir, iki, üç kez ciğerlerine üfledi. Sonra, değerli bir bohça gibi kolunun altında, denize daldı, aşağı, aşağı ve aşağı ve daha da derinlere daldı ve fok kadını ve çocuğu su altında kolayca nefes aldı.

Ve her türlü yolun bulunduğu su altı fok koyuna girene kadar derin ve güçlü bir şekilde yüzdüler. yaratıklar yemek yiyor ve şarkı söylüyor, dans ediyor ve konuşuyorlardı ve gece denizinden Ooruk'a seslenen büyük gümüş mühür çocuğu kucakladı ve ona torun dedi.

"Orada nasılsın kızım?" diye sordu büyük gümüş mühür.

Fok kadın başka tarafa baktı ve şöyle dedi: "Bir insanı incittim... bana sahip olmak için her şeyini veren bir adam. Ama ona geri dönemem, çünkü yaparsam tutsak olurum."

"Ya çocuk?" diye sordu eski mühür. "Torunum mu?" Bunu o kadar gururlu söylemişti ki sesi titriyordu.

"Geri dönmeli baba. Kalamaz. Onun zamanı henüz burada bizimle birlikte değil." Ve ağladı. Ve birlikte ağladılar.

Ve böylece bazı günler ve geceler geçti, tam olarak yedi, bu süre zarfında parlaklık geri geldi. fok kadınının saçına ve gözlerine. Güzel bir koyu renge döndü, görüşü düzeldi, vücudu dolgunluğunu geri kazandı ve sakatlanmadan yüzdü. Yine de çocuğu karaya döndürme zamanı geldi.
O gece, yaşlı fok dedesi ve çocuğun güzel annesi, aralarında çocukla birlikte yüzdü. Geri gittiler, geri döndüler ve yukarı ve yukarı dünyaya. Orada Ooruk'u ay ışığında taşlı kıyıya nazikçe yerleştirdiler.

Machine Translated by Google

Annesi ona güvence verdi, “Ben her zaman yanındayım. Sadece dokunduğum şeye dokun, ateş çubuklarıma, ulu'm , bıçağım, su samuru ve fok taş oymalarım ve şarkılarını söylemen için ciğerlerine bir rüzgar üfleyeceğim."

Eski gümüş mühür ve kızı çocuğu defalarca öptüler; Sonunda kendilerini yırtıp denize açıldılar ve çocuğa son bir bakışla suların altında kayboldular.
Ve Ooruk, onun zamanı olmadığı için kaldı.

Zaman geçtikçe, güçlü bir davulcu, şarkıcı ve hikaye yapımcısı oldu.
tüm bunların, çocukken büyük fok ruhları tarafından denize götürülerek hayatta kalmasından kaynaklandığını söyledi. Şimdi, sabahın gri sislerinde, bazen hala görülüyor, kayığı bağlı, denizde belirli bir kayanın üzerinde diz çökmüş, sık sık kıyıya yaklaşan belirli bir dişi fokla konuşuyormuş gibi. Birçoğu onu avlamaya çalışsa da, defalarca başarısız oldular.
Tanqigcak, parlak olan, kutsal olan olarak bilinir ve bir mühür olmasına rağmen gözlerinin o insan bakışlarını, o bilge, vahşi ve sevgi dolu bakışları resmedebildiği söylenir.

=====

Homing: OneSelf'e Dönmek

İnisiyasyon Olarak Ruh Hissi Kaybı

Mühür, vahşi ruh için tüm sembollerin en güzellerinden biridir. Kadınların içgüdüsel doğası gibi, foklar da çağlar boyunca evrimleşmiş ve uyum sağlamış tuhaf yaratıklardır. Fok kadını gibi, gerçek foklar da toprağa sadece üremek ve emzirmek için gelir. Anne fok, yaklaşık iki ay boyunca yavrusuna yoğun bir şekilde adanmıştır, onu sever, korur ve onu yalnızca kendi vücut depolarından besler. Bu süre zarfında, otuz kiloluk yavru ağırlığı dört katına çıkar. Sonra anne denize yüzer ve artık yaşayabilir ve büyümüş yavru bağımsız bir hayata başlar.

Çevresel bölge ve Batı Afrika'daki pek çok kişi de dahil olmak üzere, dünyadaki etnik gruplar arasında, ruh ruhu doğurana, onu şefkatle ve güçle doldurana kadar, insanların gerçekten hareketli olmadığı söylenir. Sonunda, ruhun dünyadaki bağımsız yaşamına başlarken ruhun daha uzak bir eve çekileceğine inanılır.

Ruhun bir temsili olarak mührün sembolü, mühürler hakkında bir “uysallık”, yakınında yaşayanlar tarafından iyi bilinen bir erişilebilirlik olduğu için daha da zorlayıcıdır. Mühürlerin bir tür sertliği vardır; doğal olarak sevecendirler. Onlardan bir tür saflık yayılır. Fakat

Machine Translated by Google

ayrıca tehdit edildiğinde çok hızlı tepki verebilir, geri çekilebilir veya karşılık verebilirler. Ruh da böyledir. Yakınlarda geziniyor. Ruhu besler Yeni, olağandışı veya zor bir şey algıladığında kaçmaz.

Ama bazen, özellikle de bir fok insanlara alışkın olmadığında ve zaman zaman fokların girdiği o mutlu hallerden birinde yatarken, insan yollarını tahmin etmez. Hikâyedeki fok kadını ve genç ve/veya tecrübesiz kadınların ruhları gibi, başkalarının niyetlerinden ve olası zararlardan habersizdir. Ve bu her zaman fok derisinin çalındığı zamandır.

Yıllar boyunca "hazineyi ele geçirme" ve "hazine hırsızlığı" motifleriyle çalıştığım ve birçok kadın ve erkeği analiz ettiğimden, hemen hemen herkesin bireyselleşme süreçlerinde en az bir kerelik ve önemli bir hırsızlık olduğunu anladım. Bazı insanlar bunu hayattaki "büyük fırsatlarının" çalınması olarak nitelendiriyor. Diğerleri bunu aşk hırsızlığı veya kişinin ruhunun çalınması, benlik duygusunun zayıflaması olarak tanımlar. Bazıları bunu dikkat dağınıklığı olarak tanımlar,

onlar için hayati önem taşıyan bir şeyin kesintiye uğraması, müdahalesi veya kesintiye uğraması: sanatlarını, aşklarını, hayallerini, umutlarını, iyiliğe olan inançlarını, gelişmelerini, onurlarını, çabalarını.

Çoğu zaman bu büyük hırsızlık, kişinin kör tarafından üzerine sürünür. üzerine geliyor kadınlar bu hikayede olduğu gibi aynı nedenlerle: saflık, başkalarının güdülerine dair zayıf içgörü, gelecekte neler olabileceğini öngörme konusundaki deneyimsizlik, çevredeki tüm ipuçlarına dikkat etmeme ve kader her zaman dokuduğu için. atkı içine dersler.

Bu şekilde soyulan insanlar kötü değildir. Yanlış değiller. Onlar aptal değiller. Fakat önemli bir şekilde deneyimsizdirler veya bir tür psişik uykudadırlar. Bu tür durumları sadece gençlere atfetmek yanlış olur. Yaş, etnik aidiyet, eğitim süresi ve hatta iyi niyetten bağımsız olarak herkeste bulunabilirler. Açıktır ki, çalınmış olmak , ona kapılmış olanlar için kesinlikle gizemli bir arketipsel inisiyasyon 3 fırsatına evrilir... ki bu neredeyse herkestir.

Hazineyi geri alma ve kendini nasıl yenileyeceğini bulma süreci, psişede dört hayati yapı geliştirir. Bu ikilem kafa kafaya karşılandığında ve nehrin altındaki nehir olan Rio Abajo Río'ya inildiğinde, bilinçli ıslah için çaba gösterme kararlılığımızı şiddetle güçlendirir. Zamanla, bizim için en önemli olanın ne olduğunu netleştirir. Kendimizi psişik olarak veya başka bir şekilde özgürleştirmek ve yeni bulduğumuz bilgeliği harekete geçirmek için bir plana sahip olma ihtiyacıyla bizi doldurur. Son olarak ve en önemlisi, ruh dünyasını ve insanların dünyasını da geçebilen psişenin o vahşi ve bilgili parçası olan medial doğamızı geliştirir.

"Sealskin, Soulskin" hikayesinin arketipsel özü son derece değerlidir, çünkü bu görevleri geliştirmek ve yolumuzu bulmak için atmamız gereken kesin adımlar için net ve özlü talimatlar verir. Kadınların karşı karşıya kaldıkları en önemli ve potansiyel olarak yıkıcı sorunlardan biri, çeşitli psikolojik inisiyasyon süreçlerine, psikolojik inisiyasyon sürecini tamamlamamış kişilerle başlamaktır.

Machine Translated by Google

kendilerini işlemek. Nasıl ilerleyeceğini bilen tecrübeli kimseleri yok. Başlatıcılar kendileri tam olarak inisiye edilmediğinde, sürecin önemli yönlerini fark etmeden atlarlar ve bazen inisiye üzerinde büyük suistimal ziyaret ederler,

çünkü onlar, genellikle şu ya da bu şekilde kusurlu olan parçalı bir inisiyasyon fikriyle çalışıyorlar.[4]

Yelpazenin diğer ucunda ise hırsızlığı deneyimlemiş, bilgi ve duruma hakim olmak için çabalayan, ancak yönergeleri tükenmiş ve öğrenmeyi tamamlamak için daha fazla uygulama olduğunu bilmeyen kadın, ve böylece tekrar tekrar çalınma aşaması olan ilk aşamayı tekrarlar. Hangi koşulda olursa olsun, dizginlere dolandı. Esasen, talimatsız. Sağlıklı bir vahşi ruhun gereksinimlerini keşfetmek yerine, tamamlanmamış bir inisiyasyonun kurbanı olur.

Anaerkil inisiyasyonun (yaşlı kadınların genç kadınlara belirli psişik gerçekleri ve vahşi dişinin prosedürlerini öğrettiği) anasoylu çizgileri, birçok kadın için ve uzun yıllar boyunca parçalanmış ve parçalanmış olduğundan, peri masalının arkeolojisini öğrenmek için bir nimettir. itibaren. Bu derin kalıplardan çıkarılabilecekler, kadınların en bütünleyici psikolojik süreçlerinin doğuştan gelen kalıplarını yansıtır. Bu anlamda masallar ve mitoslar başlatıcıdır; onlardan sonra gelenlere öğreten bilge kişilerdir.

Dolayısıyla, “Sealskin,
Soulskin” en değerlidir. Döngüsel eve dönüşü tamamlamak için atılması gereken tüm adımları bilerek, başarısız bir başlatma bile çözülebilir, sıfırlanabilir ve düzgün bir şekilde tamamlanabilir. Bakalım bu hikaye bize ilerlememizi nasıl emrediyor.

Birinin Postunu Kaybetmek

“Mavi Sakal”, “Rapunzel”, “Şeytanın Ebesi” ve “Briar Rose” ve diğerlerinin versiyonlarında olduğu gibi bilmenin gelişimi acı çekmekle başlar. Bu, önce habersiz olmaktan, sonra şu ya da bu şekilde kandırılmaktan ve daha sonra kişinin yeniden güce giden yolunu bulmasından ve dahası derine doğru ilerler. Bilinci sınayan ve derin bir bilişle sonuçlanan bir kader yakalama teması, kadın kahramanların olduğu masallarda zamansız bir temadır. Bu tür hikayeler, yakalanırsak ve ne zaman yakalanırsak işimizin ne olduğu ve ondan nasıl geri döneceğimiz hakkında hepimize yoğun bir talimat verebilir.

yetenek pasar atravez del basque como una loba, bir kurt gibi ormanın içinden süzülmek, con un ojo agudo, kurnaz bir gözle.

“Sealskin, Soulskin” retrograd bir motif içerir. Bazen bu tür hikayelere "geriye doğru" deriz.

Machine Translated by Google

hikayeler.” Birçok masalda insan büyülenir ve hayvana dönüşür. Ama burada bunun tam tersi var: insan yaşamına sürüklenen bir yaratık. Hikaye, kadın ruhunun yapısına dair bir içgörü üretir. Fok kızı, kadınların ruhlarındaki vahşi doğa gibi, yaratıcı olan ve aynı zamanda insanlar arasında becerikli bir şekilde yaşayabilen mistik bir kombinasyondur.
tavır.

Bu hikayedeki post, bir duygu durumunun ve bir varoluş durumunun temsili olarak bir makale değildir - yapışkan, duygusal ve vahşi kadın doğası. Bir kadın bu durumdayken, kendisinin dışında ve doğru yapıp yapmadığını, doğru davranıp davranmadığını, iyi düşünüp düşünmediğini merak etmek yerine tamamen kendi içinde hisseder. Bu “kendinde” olma durumu, zaman zaman temasını kaybettiği bir durum olsa da, daha önce orada geçirdiği zaman, dünyadaki işiyle ilgiliyken onu ayakta tutar. Çılgın duruma periyodik olarak geri dönüşü, projeleri, ailesi, ilişkileri ve üst dünyadaki yaratıcı yaşamı için psişik rezervlerini yenileyen şeydir.

Sonunda ruh evinden çok uzun süre uzak kalan her kadın yorulur. Bu olması gerektiği gibi. Sonra benlik ve ruh duygusunu canlandırmak, derin gözlü ve okyanusal bilişini geri kazanmak için tekrar tenini arar. Bu büyük gidiş-dönüş, gidiş-dönüş döngüsü, kadınların içgüdüsel doğasında refleksiftir ve kızlık, ergenlik ve genç yetişkinlik boyunca, sevgili olmaya, anneliğe, yaşamları boyunca tüm kadınlara doğuştan gelir. zanaatkar olmak, bilgelik sahibi olmak, yaşlı kadın olmak ve ötesi.

Bu evreler mutlaka kronolojik değildir, çünkü orta yaştaki kadınlar genellikle yeni doğmuştur, yaşlı kadınlar yoğun aşıklardır ve küçük kızlar, kron büyüsü hakkında çok şey bilirler.

Tamamen tenimizin içinde olduğumuz hissini, zaten adlandırılmış yollarla ve ayrıca uzun süreli baskı yoluyla defalarca kaybederiz. Ara vermeden çok uzun süre çalışan kişiler de risk altındadır. Gerçekten ne yaptığımıza ve özellikle bunun bize maliyetine dikkat etmediğimiz zaman ruh derisi kaybolur.

Egoya fazla karışarak, benlik, aile, toplum, kültür, dünya hakkında fazla titiz,

mükemmeliyetçi ya da gerçekten bir şeyi doğru yapmaya çalışarak ruh derisini kaybederiz. ya da tatminsiz başkaları için bitmeyen bir kaynakmışız gibi davranarak ruh derisini kaybederiz. ya da kendimize yardım etmek için elimizden gelen her şeyi yapmayarak. Ah, ruh derisini kaybetmenin dünyada ne kadar kadın varsa o kadar çok yolu var.

Bu temel ruh derisine tutunmanın tek yolu, değeri ve kullanımları hakkında son derece saf bir bilinci korumaktır. Ancak, hiç kimse sürekli olarak akut bilinci koruyamayacağından, hiç kimse gece gündüz her an ruh derisini mutlak olarak tutamaz. Ama hırsızlığı minimumda tutabiliriz. Çevremizdeki koşulları izleyen ve buna göre psişik bölgemizi koruyan kurnaz göz olan ojo agudo'yu geliştirebiliriz . Ancak “Sealskin, Soulskin” hikayesi, ağırlaştırılmış hırsızlık olarak adlandırabileceğimiz bir olayla ilgilidir. Döngülerimize ve izin alıp eve dönme çağrısına dikkat edersek, bu büyük hırsızlığa bilinçli olarak gelecekte aracılık edilebilir.

Machine Translated by Google

Yeryüzündeki her canlı evine döner. İbis için vahşi yaşam sığınakları yapmış olmamız ironik. pelikan, ak balıkçıl, kurt, turna, geyik, fare, geyik, ayı, ama her gün yaşadığımız yerlerde kendimiz için değil. Habitat kaybının özgür bir yaratığın başına gelebilecek en feci olay olduğunu anlıyoruz. Diğer canlıların doğal bölgelerinin nasıl şehirler, çiftlikler, otoyollar, gürültü ve diğer uyumsuzluklarla çevrili olduğuna, sanki aynı şey tarafından kuşatılmamışız, biz de etkilenmemişiz gibi hararetle işaret ediyoruz. Canlıların yaşayabilmeleri için en azından zaman zaman bir yuvalarının, kendilerini hem korunaklı hem de özgür hissettikleri bir yere sahip olmaları gerektiğini biliyoruz.

Geleneksel olarak daha sakin bir habitatın kaybını tatil veya tatil yaparak telafi ederiz. Bu, bir tatil dışında, kişinin kendine zevk vermesidir, çoğu zaman bir şeydir, ancak deltoidlerimizi ve trapezlerimizi acı verici düğümlere germemize neden olan şeyleri azaltarak gündelik uyumsuzluğumuzu telafi edebiliriz. Ve tüm bunlar çok iyi, ama ruh-benlik psişesi için tatil, sığınakla aynı şey değil. "Mola" veya "mola" eve dönmekle aynı şey değildir. Sakinlik ile yalnızlık aynı şey değildir.

Bu ruh kaybını en başta kürke yakın tutarak kontrol altına alabiliriz. Örneğin, pratiğimdeki yetenekli kadınlarda, ruh derisi hırsızlığının, kendilerine uygun olmayan ilişkiler yoluyla gelebileceğini ve bazı ilişkilerin düpedüz zehirli olduğunu görüyorum. Bu ilişkilerin üstesinden gelmek irade ve güç gerektirir, ancak bu yapılabilir, özellikle hikayede olduğu gibi, kişi evden gelen sesle uyanacaksa, kişiyi anında bilgeliğinin bütün ve erişilebilir olduğu öz benliğe geri çağırırsa. Oradan, bir kadın neye sahip olması gerektiğine ve ne yapmak istediğine net bir şekilde karar verebilir.

Fok derisinin ağırlaştırılmış hırsızlığı, bir kadının kaynaklarının ve zamanının çalınmasıyla çok daha incelikli bir şekilde gerçekleşir. Dünya rahatlık ve kadınların kalçaları ve göğüsleri için yalnızdır. Bin elli, milyon sesli bir şekilde sesleniyor, bize el sallıyor, bizi koparıp çekiyor, dikkatimizi istiyor. Bazen döndüğümüz her yerde dünyanın ihtiyacı olan, isteyen, dileyen biri ya da bir kısmı var gibi görünüyor. Dünyadaki bazı insanlar, sorunlar ve şeyler çekici ve çekicidir; diğerleri talepkar ve kızgın olabilir; ve diğerleri o kadar yürek parçalayıcı çaresiz görünüyor ki, isteklerimize karşı empatimiz taşar, sütümüz midemizden aşağı akar. Ancak bu bir ölüm kalım meselesi değilse, zaman ayırın, “sutyen giymek” için zaman ayırın. 6 Süt trenini çalıştırmayı bırakın. Eve doğru dönme işini yap.

Derinin yıkıcı ve yanlış bir aşkla kaybolabileceğini görsek de, doğru ve en derin aşkta da kaybolabilir. Ruh derimizin çalınmasına neden olan tam olarak bir kişinin veya şeyin doğruluğu veya yanlışlığı değil, bunların bize maliyetidir. Zaman, enerji, gözlem, dikkat, havada durma, yönlendirme, talimat verme, öğretme, eğitim olarak bize maliyeti budur. Psişenin bu hareketleri, psişik tasarruf hesabından nakit çekimleri gibidir. Sorun, bu enerjik nakit çekimlerinin kendileri değil, çünkü bunlar hayatın önemli bir parçasıdır. Ancak derinin kaybolmasına ve kişinin en keskin içgüdülerinin solmasına ve donuklaşmasına neden olan şey aşırıya kaçmaktır . Daha fazla enerji birikimi, bilgi, onay fikirleri ve

Machine Translated by Google

bir kadının psişik olarak ölmekte olduğunu hissetmesine neden olan heyecan.

Hikâyede genç fok kadını postunu kaybedince güzel bir arayışa girer.
özgürlük işi. O

dans eder ve onun hakkında neler olup bittiğine dikkat etmez. Haklı vahşi doğamızda olduğumuzda, hepimiz bu parlak hayatı hissederiz. Vahşi Kadın'a yakın olduğumuzun işaretlerinden biri. Hepimiz dünyaya dans halinde giriyoruz. Her zaman kendi postlarımızla başlarız.

Yine de, en azından daha bilinçli hale gelene kadar, hepimiz bu bireyselleşme aşamasından geçiyoruz. Hepimiz kayaya doğru yüzüyoruz, dans ediyoruz ve dikkat etmiyoruz. İşte o zaman psişenin daha hileli yönü aşağı iner ve yolun aşağısında bir yerde aniden ararız ve artık bize ait olanı ya da ait olduğumuz şeyi bulamazız. O zaman ruh duygumuz gizemli bir şekilde kaybolur ve dahası, gizlenir. Ve böylece kısmen sersemlemiş bir şekilde dolaşıyoruz. Sersemlemişken seçim yapmak iyi değil, ama yapıyoruz.

Kötü seçimin çeşitli şekillerde gerçekleştiğini biliyoruz. Bir kadın çok erken evleniyor. başka biri olur
çok genç hamile. Bir diğeri kötü bir eşle gider. Bir diğeri "bir şeylere sahip olmak" için sanatından vazgeçer.
Bir başkasını çok sayıda yanılsama, bir başkasını vaatler, bir başkasını çok fazla "iyi olmak" ve yeterli ruh olmaması, bir başkasını da çok fazla havadarlık ve yeterince dünyevilik çekmez. Ve kadının ruh derisi yarı açık yarı yarıya gitmiş halde gittiği durumlarda, bunun nedeni ille de seçimlerinin yanlış olması değil, ruh yuvasından çok uzun süre uzak durması ve kuruması ve kimseye pek faydası olmaması değildir. , en azından kendisi. Birinin ruh derisini kaybetmenin yüzlerce yolu vardır.

Hayvan postu sembolünü araştırırsak, kendimiz de dahil olmak üzere tüm hayvanlarda piloereksiyonun (tükenmiş tüylerin) hem görülen hem de algılanan şeylere tepki olarak gerçekleştiğini görürüz.
Postun yükselen tüyü, yaratığa bir "soğukluk" gönderir ve şüphe, ihtiyat ve diğer koruyucu özellikleri uyandırır. Eskimolar arasında hem kürkün hem de tüylerin uzaklarda olup biteni görme yeteneğine sahip olduğu söylenir ve bu yüzden bir angakok, şaman, yüzlerce gözü daha iyi görebilmek için birçok kürk, birçok tüy giyer. gizemlere bakın. Fok derisi, sadece sıcaklık sağlamakla kalmayıp aynı zamanda vizyonuyla da erken uyarı sistemi sağlayan bir ruhun simgesidir.

Av kültürlerinde post, hayatta kalmak için en önemli ürün olarak gıdaya eşittir. Bot yapımında, parkaların astarlanmasında, su yalıtımında buz kırağısının yüzden ve bileklerden uzak tutulmasında kullanılır.

Post, küçük çocukları güvende ve kuru tutar, savunmasız insan karnını, sırtını, ayaklarını, ellerini ve kafasını korur ve ısıtır. Postu kaybetmek, kişinin korumasını, sıcaklığını, erken uyarı sistemini, içgüdüsel görüşünü kaybetmesidir. Psikolojik olarak, kürksüz olmak, bir kadının gerçekten istediğini değil, yapması gerektiğini düşündüğü şeyin peşinden gitmesine neden olur. Takip etmesine neden olur

Machine Translated by Google

onu en güçlü kim ya da ne etkiliyorsa onun için iyi olsun ya da olmasın. Sonra çok sıçrayan ve çok az bakan var. Keskin değil şakacıdır, güler, bir şeyleri erteler.
Bir sonraki adımı atmaktan, gerekli inişi yapmaktan ve bir şeylerin olması için kendini orada yeterince uzun süre tutmaktan geri çekilir.

Görüyorsunuz ki, giden, giden, giden hırslı kadınlara değer veren bir dünyada, ruh derilerini çalmak o kadar kolaydır ki, ilk hırsızlık yedi ile on sekiz yaşları arasında bir yerde gerçekleşir. O zamana kadar çoğu genç kadın denizdeki kayaların üzerinde dans etmeye başladı. O zamana kadar çoğu ruh derisine ulaşmış, ancak onu bıraktığı yerde bulamamış olacak. Ve bu, başlangıçta psişede orta bir yapının -yani, ruh dünyasında ve aynı zamanda dış gerçeklikte yaşamayı öğrenme yeteneğinin- gelişmesine neden oluyormuş gibi görünse de, çoğu zaman bu ilerleme ne başarılır ne de inisiyasyon deneyiminin geri kalanından herhangi biridir ve kadın yaşamı derisiz olarak dolaşır.

Kendimizi ruh derimize pratik olarak dikerek hırsızlığın tekrarını önlemeye çalışmış olsak da, çok az kadın, orijinal postun birkaç tutamından fazlası bozulmadan reşit olma yaşına ulaşır. Dans ederken derilerimizi bir kenara bırakıyoruz. Dünyayı öğreniyoruz ama derimizi kaybediyoruz. Derilerimiz olmadan yavaş yavaş kurumaya başladığımızı görüyoruz. Çoğu kadın, annelerinin onlardan önce yaptığı gibi, bu şeylere tahammülü bir şekilde katlanmak üzere yetiştirildiklerinden, kimse bir ölüm olduğunu fark etmez" ta ki bir güne kadar...

Gençken ve ruh yaşamlarımız kültürün arzu ve gereksinimleriyle çarpıştığında ve dünya, gerçekten de kendimizi evden uzakta mahsur hissediyoruz. Bununla birlikte, yetişkinler olarak kim, ne, nerede ve ne kadar süreyle kendi seçimlerimizin bir sonucu olarak kendimizi evden daha da uzaklaştırmaya devam ediyoruz. Çocukluğumuzda ruh yuvasına geri dönmemiz hiç öğretilmediyse, "hırsızlık ve kayıp ortalıkta dolaşma" kalıbını sonsuza kadar tekrarlarız. Ama, kendimize ait olsa bile

Bizi rotamızdan saptıran -ihtiyacımız olandan çok uzak olan- kasvetli seçimler inancımızı koruyor, çünkü hedef arama aygıtı ruhun içindedir. Hepimiz dönüş yolumuzu bulabiliriz.

yalnız adam

Bunun özüne benzer bir hikayede, aslında bir balina erkeğinin yüzgecini çalarak onunla çiftleşmesi için cezbeden bir insan kadındır. Diğer hikayelerde ise yavru bazen kız, bazen balık oğlan oluyor. Bazen denizdeki yaşlı, saygıdeğer yaşlı bir kadındır. Hikâyelerde çok fazla cinsiyet alışverişi olduğu için hikâyedeki karakterlerin erkekliği ve dişiliği, yasaklanmış süreçten çok daha az önemlidir.

Bu ruhla, fok derisini çalan yalnız adamın bir adamın egosunu temsil ettiğini düşünelim.

Machine Translated by Google

kadın psikolojisi. Egonun sağlığı genellikle kişinin dış dünyadaki sınırları ne kadar iyi ölçtüğü, kimliğinin ne kadar güçlü bir şekilde oluştuğu, geçmişi, bugünü ve geleceği ne kadar iyi ayırt ettiği ve kişinin algılarının rızaya dayalı gerçeklikle ne kadar yakından örtüştüğü ile belirlenir. İnsan psişesinde ego ve ruhun yaşam gücünü kontrol etmek için rekabet ettiği zamansız bir motiftir. Erken yaşamda, ego, iştahıyla birlikte genellikle önderlik eder; her zaman gerçekten güzel kokan bir şeyler pişirmektir. Ego bu dönemde çok kaslıdır. Ruhu arka sundurma mutfak görevine havale eder.

Ama bir noktada, bazen yirmilerimizde, bazen otuzlarımızda, çoğu zaman kırklarımızda, bazı kadınlar elli ya da altmış, hatta yetmiş ya da seksen yaşına gelene kadar gerçekten hazır olmasalar da, sonunda ruhun serbest kalmasına izin vermeye başlarız. öncülük etmek. Güç, tuğla ve firick frack'ten duygusallığa kayar. Ve ruh, egoyu öldürerek liderliği üstlenmese de, denilebilir ki, ego indirilir ve psişede, esasen ruhun kaygılarına boyun eğmek olan farklı bir görev verilir.

Doğduğumuz andan itibaren, içimizde ruhlarımızın hayatımızı yönetmesini isteyen vahşi bir dürtü vardır, çünkü ego ancak bu kadarını anlayabilir. Egoyu kalıcı ve nispeten kısa bir tasma üzerinde hayal edin; hayatın ve ruhun sırlarında ancak bir yere kadar gidebilir. Genellikle korkmaya başlar. Her türlü saçmalığı "başka bir şeye" indirgemek gibi kötü bir alışkanlığı vardır. Gözlemlenebilir gerçekleri talep eder. Kanıtlar

duygu ya da mistik bir doğaya sahip olan kişiler, ego ile çok sık uyuşmazlar. Bu yüzden ego yalnızdır. Bu şekilde yapılarında çok sınırlıdır; ruh ve psişenin daha gizemli süreçlerine tam olarak katılamaz. Yine de yalnız adam ruhu özler, yakın olduklarında duygusal ve vahşi şeyleri belli belirsiz tanır.

Bazı insanlar ruh ve ruh kelimelerini birbirinin yerine kullanır. Ama peri masallarında ruh her zaman ruhun öncüsü ve atasıdır Gizemli hermenötikte ruh, ruhtan doğan bir varlıktır. Ruh, dünyanın gidişatına dair haberler toplamak için maddeyi miras alır veya maddeye enkarne olur ve bunları ruha geri taşır. Müdahale edilmediğinde, ruh ve ruh arasındaki ilişki mükemmel bir simetridir; sırayla her biri diğerini zenginleştirir. Alttaki yaratıkların üsttekileri beslediği ve üsttekilerin alttakileri beslediği bir havuzda olduğu gibi, ruh ve ruh birlikte bir ekoloji oluşturur.

Jung psikolojisinde ego, genellikle yüzen küçük bir bilinç adası olarak tanımlanır. bir bilinçsizlik denizinde. Bununla birlikte, folklorda ego, genellikle çok parlak olmayan bir insan veya hayvan tarafından sembolize edilen, kendisini çok şaşırtan güçlerle çevrili ve üzerinde kontrol sağlamaya çalıştığı bir iştah yaratığı olarak tasvir edilir . Bazen ego en vahşi ve yıkıcı bir şekilde kontrolü ele geçirebilir, ancak sonunda, kahramanın veya kahramanın ilerlemesi yoluyla, çoğu zaman hüküm sürme isteğini kaybeder.

Kişinin yaşamının başlangıcında, ego ruh dünyasını merak eder, ancak daha sık olarak kendi açlığını gidermekle ilgilenir. Ego başlangıçta içimize potansiyel olarak doğar ve çevremizdeki dünya tarafından şekillendirilir, geliştirilir ve fikirler, değerler ve görevlerle doldurulur:

Machine Translated by Google

velilerimiz, öğretmenlerimiz, kültürümüz. Ve olması gerektiği gibi, çünkü dış dünyadaki eskortumuz, zırhımız ve izcimiz oluyor. Bununla birlikte, vahşi doğanın ego aracılığıyla yukarı doğru çıkmasına, ona renk, öz ve içgüdüsel tepki vermesine izin verilmezse, o zaman kültür bu egoda biçimlenen şeyi onaylasa da, ruh bunu kabul etmez, edemez, etmeyecektir. çalışmalarının bu tür eksikliklerini onaylar .

Masaldaki yalnız adam, ruhun yaşamına katılmaya çalışıyor. Ama ego gibi, o da özellikle onun için yaratılmamış ve onunla bir ilişki geliştirmek yerine ruhu yakalamaya çalışıyor Ego neden fok derisini çalıyor? Diğer tüm yalnızlar gibi veya

aç şeyler, ışığı sever. Işığı ve ruha yakın olma ihtimalini görür ve ona doğru yaklaşır ve temel kamuflajlarından birini çalar. Ego kendine yardım edemez. Neyse ne; ışığa çekildi. Suyun altında yaşayamasa da, ruhla ilişki için kendine has bir özlemi vardır. Ego, ruha kıyasla kabadır. İşleri yapma şekli genellikle çağrıştırıcı veya hassas değildir. Ama güzel ışığa karşı küçücük ve belli belirsiz bir özlemi var. Ve bu, bir şekilde ve bir süre için egoyu sakinleştirir.

Böylece, ruh açlığı içinde kendi ego-benliğimiz postu çalar. "Benimle kal," diye fısıldıyor ego. “Seni ruh-benliğinizden ve ruh-evinize dönüş döngülerinizden yalıtarak sizi mutlu edeceğim. Seni çok ama çok mutlu edeceğim. Lütfen, lütfen kal.” Ve böylece, dişil bireyselleşmenin başlangıcında olduğu gibi, ruh, ego ile ilişkiye girmeye zorlanır. Ruhun egoya tabi olmasının dünyevi işlevi, dünyayı, bir şeyleri kazanmanın yollarını, nasıl çalışacağımızı, iyiyi o kadar iyi olmayandan nasıl ayıracağımızı, ne zaman hareket edeceğimizi, ne zaman hareketsiz kalacağımızı, nasıl hareket edeceğimizi öğrenmemiz için ortaya çıkar. diğer insanlarla birlikte yaşamak, kültürün mekaniklerini ve işleyişlerini öğrenmek, bir iş sahibi olmak, bir bebek sahibi olmak, bedene bakmak, işle ilgilenmek... dış yaşamın her şeyi.

Bir kadının psişesinde böylesine önemli bir yapı geliştirmenin ilk amacı, fok kadın ve yalnız adamın evliliği, kesinlikle boyun eğdiği bir evlilik, nihayetinde birlikte yaşayabilecek bir ruh çocuğu üretecek geçici bir düzenleme yaratmaktır. ve hem sıradan hem de vahşi dünyalar arasında tercüme edin. Bu sembolik çocuk doğduğunda, geliştiğinde, inisiye edildiğinde dış dünyada yeniden ortaya çıkar ve ruhla olan ilişkisi iyileşir. Yalnız adam, ego, sonsuza kadar hükmedemese de -bir gün bir kadının hayatının geri kalanı için ruhun taleplerine boyun eğmesi gerekir- fok kadın/ruh-kadın ile yaşayarak, büyüklük ona dokunmuştur ve bu nedenle aynı anda hem tatmin olur, hem zenginleşir hem de alçaltılır.

ruh çocuğu

Machine Translated by Google

Böylece ego ve ruh arasındaki karşıtların birliğinin sonsuz değerde bir şey, ruh çocuğu ürettiğini görüyoruz. Ve ego, psişenin ve ruhun daha incelikli yönlerine kabaca izinsiz girdiğinde bile, bir çapraz döllenmenin gerçekleştiği doğrudur. Paradoksal olarak, ruhun korumasını ve istediği zaman suda kaybolma yeteneğini çalarak, ego, dünya ve ruh olmak üzere ikili mirasa sahip çıkacak, iki dünya arasında mesajlar ve armağanlar taşıyabilecek bir çocuk yapmaya katılır. iki.

Galce "Güzel ve Çirkin", Meksikalı "Bruja Milagro " ve Japon "Tsukino Waguma: Ayı " gibi en büyük masalların bazılarında, kişinin haklı psişik düzenine geri dönüş yolunu bulması, insanların beslenmesiyle başlar. ya da yalnız ve/veya yaralı bir kadına, erkeğe ya da canavara bakmak... Çok farklı iki dünyayı geçme yeteneğine sahip olacak böyle bir çocuğun, böyle derisiz ve "evli" bir kadından gelebileceğini. kendinde veya dış dünyada bu kadar yalnız ve gelişmemiş bir şeye, psişenin sürekli mucizelerinden biridir. Böyle bir durumdayken, içimizde bir duygu durumu, küçük yeni bir yaşam, kusurlu, zorlu ve hatta insanlık dışı koşullar altında gelişen küçük bir alev üreten bir şey meydana gelir.

Bu ruh çocuğu la niña milagrosa, çağrıyı duyma, duyma yeteneğine sahip mucize bir çocuk. geri dönme zamanının geldiğini söyleyen uzaklardan gelen ses, kendine dönme. Çocuk, bizi zorlayan medial doğamızın bir parçasıdır, çünkü geldiğinde çağrıyı duyabilir. Uykudan, yataktan, evden ve rüzgarla dolu geceye ve vahşi denize doğru yükselen çocuk, "Tanrı şahidimdir, bu şekilde ilerleyeceğim. ” veya “ Dayanacağım ” veya “Geri çevrilmeyeceğim” veya “Devam etmenin bir yolunu bulacağım”.

Fok derisini, ruh derisini annesine geri getiren çocuktur. Onun evine dönmesini sağlayan çocuktur. Bu çocuk, bizi önemli işimize devam etmeye, geri itmeye, hayatlarımızı değiştirmeye, toplumu iyileştirmeye, dünyayı dengelemeye yardım etmeye katılmaya iten manevi bir güçtür... hepsini eve dönerek. Kişi bunlara katılmak istiyorsa, ruh ve ego arasında zor bir evlilik yapılmalı, ruh çocuğu hayata geçirilmelidir. Alma ve geri dönüş, ustalığın hedefleridir.

Bir kadının durumu ne olursa olsun, ruh çocuğu, denizden yükselen kızını evine çağıran yaşlı fok ve açık deniz her zaman yakındır. Hep. Yerlerde ve zamanlarda bile onların orada bulunmaları en azından beklenebilir.

Fve, 1971'den beri hapishanelerde ve cezaevlerinde tefekkür pratiği olarak yazmayı öğretti. millette 7 . Bir grup sanatçı/şifacı ile federal bir kadın hapishanesine özel bir gezide, orada bir ruhsal gelişim programına yoğun bir şekilde katılan yüz kadına performans yapmak ve öğretmek için, her zamanki gibi, birkaç “sertleşmiş” kadın gördüm. . Bunun yerine fok kadınlığının çeşitli aşamalarında düzinelerce kadın gördüm. Birçoğu, mecazi olarak ama aynı zamanda kelimenin tam anlamıyla, yoğun naif seçimleriyle “yakalandı”. Orada bulunma nedenleri ne olursa olsun, en kısıtlı koşullara rağmen, her kadın kendi yolunda, kendi etinden, kendi kemiklerinden özenle ve acıyla biçimlendirilmiş bir ruh çocuğu yaratma sürecindeydi. Her kadın fok derisini de arıyordu; her biri yolu hatırlama sürecindeydi

Machine Translated by Google

ruh evine geri dön.

Grubumuzun bir sanatçısı, India Cook adında genç bir siyah kemancı, kadınlar için çaldı. Biz açık bahçedeydiler; hava çok soğuktu ve açık sahnede rüzgar arka planda Ooooooo sesi çıkarıyordu. Kemancı yayını elektrikli kemanının tellerine doğru çekti ve minör bir tuşla göğüs kemiğini delen bir müzik çaldı. Gerçekten, kemanı ağladı. İri bir Lakota kadını koluma vurdu ve boğuk bir sesle, "Bu ses... o keman içimdeki bir yerin kilidini açıyor. İyi, sıkı ve sonsuza kadar kilitli kaldığımı sanıyordum." Geniş yüzü hem şaşkınlık hem de mutluluk içindeydi. Kalbim iyi bir şekilde, çünkü ona ne olursa olsun - ve başına çok şey gelse de - denizin ötesinden gelen çığlığı, evden gelen çağrıyı hala duyabildiğini gördüm.

“Sealskin, Soulskin” hikayesinde fok kızı, çocuğuna denizin altında nelerin yaşadığı ve büyüdüğü hakkında hikayeler anlatır. Ego ile birleşmesinden doğan bu çocuğu şekillendirerek hikayeleri aracılığıyla talimat veriyor. Çocuğu şekillendiriyor, ona “öteki”nin alanını ve yollarını öğretiyor. Ruh, psişenin bu vahşi çocuğunu çok önemli bir şeye hazırlıyor.

Kuruma ve Sakatlanma

Bir kadının depresyonlarının, can sıkıntısının ve başıboş kafa karışıklıklarının çoğu, yenilik, dürtü ve yaratmanın kısıtlandığı veya yasaklandığı ciddi şekilde kısıtlanmış bir ruh hayatından kaynaklanır. Kadınlar, yaratıcı güçten harekete geçmek için muazzam bir dürtü alırlar. Kültürel kısıtlamalar ve doğal ve vahşi içgüdülerinin cezalandırılması yoluyla kadınların yeteneklerinin hâlâ çokça çalındığı ve baltalandığı gerçeğini göz ardı edemeyiz.

Bir yeraltı nehri veya hatta biraz tazelik varsa bu durumdan kurtulabiliriz.
duygulu bir yerden hayatımıza dökülüyor. Ancak “evden uzakta” bir kadın tüm gücünden vazgeçerse, önce bir sis, sonra bir buhar ve sonunda eski vahşi benliğinin bir tutam parçası olur.

Bir kadının doğal postunun tüm bu salgılanması ve ardından kuruması ve sakatlanması bana ailemizde birkaç eski taşra terzisi arasında dolaşan tuhaf bir hikayeyi hatırlatıyor. Rahmetli Vilmos Amcam bir keresinde ona geniş ailemizdeki bir çocuğa çok sert davranan öfkeli bir yetişkini sakinleştirmesini ve öğretmesini söylemişti. Vilmos Amca, insanlara ve yaratıklara karşı sonsuz bir sabra ve şefkate sahipti. Mesemondók geleneğinde doğal bir hikaye anlatıcısıydı ve hikayeleri nazik bir ilaç olarak uygulamakta yetenekliydi.

A ve bir aynanın önünde dururken, yeleğin bir SZABÓ'YE GELEN BİR ADAM, TERZİ, altta biraz

"Ah," dedi terzi, "bunun için endişelenme, sadece sol elinizle kısa ucu aşağı doğru tutun.
ve kimse fark etmeyecek."

Müşteri bunu yapmaya devam ederken ceketin yakasının kıvrıldığını fark etti.

Machine Translated by Google

düz yatmak yerine.

"O mu?" dedi terzi. "Bu bir şey değil. Sadece kafanı biraz çevir ve çenenle tut."

Müşteri buna uydu ve bunu yaparken pantolonun iç dikişinin biraz kısa olduğunu fark etti.
ve yükselişin biraz fazla sıkı olduğunu hissetti.

"Ah, merak etme," dedi terzi. “Sadece çek

sağ elinizle dikin ve her şey mükemmel olacak” Müşteri kabul etti ve takım elbiseyi satın aldı.

Ertesi gün, beraberindeki tüm el ve çene “değişiklikleri” ile yeni takımını giydi. Bir eli yeleği çekiştirirken, diğer eli kasıklarını tutarak çenesini yakasını tutarak parkta topallarken, iki yaşlı adam onun sendelemesini izlemek için dama oynamayı bıraktı.

"M'Isten, aman Tanrım!" dedi ilk adam. "Şu zavallı sakat adama bak!"

İkinci adam bir an düşündü, sonra mırıldandı, "Igen, evet, sakatlık çok kötü,
ama biliyor musun merak ediyorum... bu kadar güzel bir takım elbiseyi nereden buldu?”

=====

Son yaşlı adamın tepkisi, kusursuz bir kişilik geliştiren ama onu korumaya çalışmakla sakatlanan bir kadına karşı ortak bir kültürel tepki oluşturur. Evet, sakat, ama ne kadar güzel göründüğüne bakın, ne kadar iyi olduğuna bakın, ne kadar iyi olduğuna bakın. Kurumuş olduğumuzda, her şeyi hallediyormuşuz, her şey yolundaymış ve aynen böyleymiş gibi görünmek için sakatlanarak yürümeye çalışırız. Eksik olan ister ruh derisi, ister uymayan kültür yapımı deri olsun, aksini iddia ederek sakatlanırız. Ancak bunu yaptığımızda hayat kısalıyor ve kendimize maliyeti çok yüksek oluyor.

Bir kadın kurumaya başladığında, doyurucu vahşi doğada işlev görmesi giderek daha zor hale gelir. Fikirler, yaratıcılık, hayatın kendisi nemle büyür. Bu durumdaki kadınların genellikle karanlık erkek rüyaları vardır: haydutlar, sinsi sinsi veya tecavüzcüler onları tehdit eder, rehin alır, onlardan çalar ve çok daha kötüsü. Bazen bu rüyalar gerçek bir saldırıdan kaynaklanan travma rüyalarıdır. Ama çoğu zaman kuruyan, hayatlarının içgüdüsel yönüne önem vermeyen, kendilerinden çalan, yaratıcı işlevinden yoksun bırakan, bazen kendilerine yardım etmek için hiç çaba sarf etmeyen ya da çok çalışan kadınların hayalleridir. suya geri aramayı görmezden gelmek için.

Pratiğim boyunca, bu konuda birçok kadın gördüm.

kurumuş durum, bazıları hafif etkilenir, diğerleri daha fazla. Aynı zamanda, aynı kadınlardan birçok yaralı hayvan rüyası duydum, bunlar (kadınlarda ve erkeklerde) dramatik bir şekilde artıyor.

Machine Translated by Google

son on yıl ya da öylesine. Yaralı-hayvan rüyalarındaki artışın, insanların içinde olduğu kadar dışında da vahşi doğanın tahribatıyla örtüştüğünü fark etmemek elde değil.

Bu rüyalarda yaratık -geyik, kertenkele, at, ayı, boğa, balina vb.- sakatlanır,
terzi hikayesindeki adama çok benziyor, fok kadını gibi. Yaralı hayvan rüyaları, bir kadının içgüdüsel ruhunun durumu ve vahşi doğa ile ilişkisi hakkında yorum yapsa da, aynı zamanda bu rüyalar aynı zamanda içgüdüsel yaşamın kaybıyla ilgili kolektif bilinçaltındaki derin yırtılmaları da yansıtır. Kültür, herhangi bir nedenle kadın için bütünsel ve aklı başında bir yaşamı yasaklarsa, yaralı-hayvan rüyaları görecektir. Psişe kendini düzenli olarak temizlemek ve güçlendirmek için her türlü çabayı gösterse de, "dışarıda" olan her kırbaç işareti "buradaki" bilinçdışına kaydedilir, böylece bir hayalperest Vahşi Kadın ile kişisel bağlarını ve aynı zamanda dünyanın tüm dünyasını kaybetmenin etkilerini taşır. bu derin doğa ile ilişkinin kaybı.

Yani bazen kuruyan sadece kadın değildir. Bazen, kişinin mikro çevresinin temel yönleri - örneğin aile veya iş yeri - veya kişinin daha geniş kültürü de toza dönüşüyor ve bunlar onu etkiliyor ve etkiliyor. Bu koşulların düzeltilmesine katkıda bulunabilmesi için kendi derisine dönmesi, içgüdüsel sağduyusu ve eve dönüşü gereklidir.

Gördüğümüz gibi, sıkıntı içinde fok kadını gibi olana kadar durumumuzu tanımak zordur: soyulma, topallama, meyve suyu kaybı, kör olma. Öyleyse, bilinçaltının derinliklerinde bir arayan, bilincimizin yüzeyine yükselen ve bizi durmadan gerçek doğamıza geri çağırmaya başlayan yaşlı bir kişinin bulunması, psişenin muazzam canlılığından bir armağandır.

Yaşlı Birinin Çağrısını Duymak

Nedir bu denizin üzerinde ağlayan? Çocuğu yatağından kaldırıp geceye çağıran bu ses, rüya görenin farkındalığına bedensiz bir ses olarak gelen bir tür gece rüyasına benzer, başka bir şey değildir. Bu, bir hayalperestin görebileceği en güçlü rüyalardan biridir. Kültürel geleneklerimde, bu ses tarafından rüyada söylenen her şey, ruhtan doğrudan bir aktarım olarak kabul edilir.

Bedensiz sesli rüyaların herhangi bir zamanda, özellikle de bir ruh sıkıntı içindeyken ortaya çıkabileceği söylenir; sonra derin benlik, tabiri caizse peşine düşer. Patlama! Kadının ruhu konuşur. Ve ondan sonrasını anlatıyor.

Hikayede, eski mühür, çağrıyı başlatmak için kendi öğesinden yükselir. derin bir özelliğidir
Vahşi ruh, kendi başımıza gelmezsek, kendi mevsimlerimize ve dönüş zamanımıza dikkat etmezsek, Yaşlı Olan bizim için gelecek, bir şeye kadar arayacak ve çağıracak.

Machine Translated by Google

içimizde cevap verir.

Ne kadar yüksek olursak, o kadar yüksek ve daha yüksek hale gelen bu doğal hedef arama sinyali için çok şükür dönüşe muhtaç. Her şey olumsuz ya da olumlu anlamda “fazla” olmaya başladığında sinyal söner. Çok fazla pozitif uyarım olduğunda eve gitme zamanı, sonu gelmeyen bir uyumsuzluk olduğu zamanki kadar olabilir. Belki de bir şey hakkında çok yoğun hale geldik. Bir şey tarafından çok yıpranabiliriz. Aşırı sevilebilir, az sevilebilir, fazla çalışılabilir, az çalışılabilir... her birinin maliyeti çok fazladır. “Çok fazla” karşısında yavaş yavaş kurur, kalbimiz yorulur, enerjimiz atmaya başlar ve içimizde -neredeyse hiçbir zaman “bir şey”den başka bir adımız yoktur- gizemli bir özlem yükselir. giderek daha fazla; sonra Yaşlı Olan arar.

Bu hikayede denizden gelen çağrıyı duyan ve cevap verenin küçük ruh çocuğu olması ilginçtir. Buz kayalıklarının ve taşların üzerinden dışarı çıkmayı göze alan, aptalca çığlığı takip eden ve kazayla annesinin katlanmış fok derisine takılıp düşen odur.

Çocuğun huzursuz uykusu, bir kadının hissettiği huzursuzluğun keskin ve doğru bir tasviridir. psişik menşe yerine dönmek için can atarken. Psişe eksiksiz bir sistem olduğundan, tüm unsurları çağrıya rezonansa girer. Bir kadının bu dönemdeki huzursuzluğuna genellikle sinirlilik ve her şeyin rahatlık için çok yakın ya da huzur için çok uzak olduğu duygusu eşlik eder. Birazdan çok "kaybolmuş"a kadar her yerde hissediyor çünkü

evden çok uzun süre kaldı. Bu duygular, hissedilmesi gereken doğru duygulardır. “Şimdi buraya gel” diyen bir mesajdır. Bu tom olma hissi, bilinçli veya bilinçsiz olarak bizi çağıran, geri çağıran, kendimizi incitmeden hayır diyemeyeceğimiz bir şeyi duymaktan gelir.

Zamanı geldiğinde gitmezsek, bir şiirden bu satırlarda gördüğümüz gibi ruh bizim için gelecek. “Gölün Altında Yaşayan Kadın” olarak anılır.

... bir gece

kapıda bir kalp atışı var.

Dışarıda, sisin içinde, saçları ince dallardan ve otlardan elbiseli, yeşil göl suyu damlayan bir kadın.

“Ben senim,

ve uzun bir yol kat ettim.

Benimle gel, sana göstermem gereken bir şey var..

Gitmek için döner, pelerini açılır,

Aniden, altın ışık... her yerde, altın ışık.. .

Machine Translated by Google

Eski fok gece kalkar ve çocuk geceleri tökezler Bu ve diğer birçok hikayede ana karakterin şaşırtıcı bir gerçeği keşfettiğini veya karanlıkta el yordamıyla paha biçilmez bir hazineyi ele geçirdiğini görürüz. Bu motif peri masallarında her yerde bulunur ve ne olursa olsun kanca veya sahtekarlıkla ortaya çıkar. Hiçbir şey ışığı harika yapmaz, hazine karanlık kadar göze çarpar.

"Ruhun karanlık gecesi", kültürün belirli bölümlerinde adeta bir slogan haline geldi. İlahi olanın iyileşmesi, Hel'in veya Hades'in karanlığında veya "orada" yapılır. Cristo'nun dönüşü, cehennemin karanlığından bir parıltı olarak geliyor. Asya güneş tanrıçası Amaterasu, dağın altındaki karanlıktan fırlıyor. Sümer Tanrıçası İnanna, su biçiminde, "yeni sürülmüş bir kara toprak çukurunda yatarken beyaz bir altın rengine dönüşür." 9 Chiapas'taki dağlarda, "gökyüzüne yükselmeyi hisseden, güneşin bir delik açması gerektiği" söylenir.

10

Karanlığın içinde ve içinden geçme görüntüleri, "'bilmemekten' korkmayın" diyen asırlık bir mesaj taşır. " Hayatımızın çeşitli evrelerinde ve dönemlerinde bu olması gerektiği gibidir. Masalların ve mitlerin bu özelliği, nereye, hangi yöne veya ne kadar süreyle gideceğimiz konusunda hiçbir fikrimiz olmadığında bile bizi çağrıya uymaya teşvik eder. Tek bildiğimiz, masaldaki çocuk gibi oturmamız, kalkmamız ve gidip görmemiz gerektiğidir. Belki de bizi neyin çağırdığını bulmaya çalışırken bir süre karanlıkta tökezliyoruz, ancak kendimizi vahşi olan tarafından çağrılmaktan vazgeçirmeyi başardığımız için, her zaman ruh derisine tökezliyoruz. O ruh halini soluduğumuzda, otomatik olarak "Bu doğru, neye ihtiyacım olduğunu biliyorum" duygu durumuna gireriz.

Pek çok modern kadın için en korkutucu olan, karanlıkta ruh derisini aramak değildir. Daha ziyade, çok daha ürkütücü olan suya dalma, eve gerçek dönüş ve özellikle gerçek vedalaşmadır. Kadınlar kendi içlerine dönseler, fok derisini giyseler, hafifçe vurarak kapatsalar ve gitmeye hazır olsalar da, gitmek zordur; Gerçekten, gerçekten çok zor, bu kadar meşgul olduğumuz her şeyi teslim etmek ve öylece gitmek.

Uzun Süre Kalmak

Hikayede, fok kadını çok uzun süre kaldığı için kurur. Onun dertleri, bizim aşırı uzun süre kalarak yaşadığımız dertlerle aynı. Derisi kurur. Cildimiz en büyük duyu organımızdır; bize ne zaman üşüdüğümüzü, çok ısındığımızı, heyecanlandığımızı, korktuğumuzu söyler. Bir kadın evden çok uzun süre ayrıldığında, kendisi ve diğer tüm meseleler hakkında gerçekten nasıl hissettiğini ve düşündüğünü algılama yeteneği kurumaya ve çatlamaya başlar. O "lemming statüsünde". Neyin fazla, neyin yetersiz olduğunu algılayamadığı için, kendi sınırlarının ötesine geçer.

Saçının inceldiğini, ağırlığının düştüğünü masalda görüyoruz, kansız bir versiyonu haline geliyor. bir zamanlar öyleydi. Çok uzun kaldığımızda fikirlerimizi de kaybederiz, ruh ilişkimiz cılız olur, kanımız ince ve yavaş akar. Fok kadını topallamaya başlar, gözleri nemini kaybeder, körleşmeye başlar. Eve geç kaldığımızda, gözlerimizin parlayacak hiçbir şeyi kalmaz, kemiklerimiz yorulur, sanki sinir kılıflarımız çözülür ve artık kim veya ne hakkında olduğumuza odaklanamayız.

Machine Translated by Google

Indiana ve Michigan'ın ormanlık tepelerinde, ataları Kentucky ve Tennessee tepelerinden uzun zaman önce gelen çarpıcı bir grup çiftçi var. Konuşmaları gramer icatlarıyla dolu olsa da -"Bende yok..." ve "Bunu geçen gün yaptık ..— onlar Mukaddes Kitap okurlarıdır ve bu yüzden aynı zamanda fesatlar, aromatikler gibi güzel ve yuvarlanan uzun kelimeler kullanırlar. , ve canticle. dışarıda ve habersiz. Backwoods insanları sözlerini iyi zımparalamazlar. Emekler, kesekler, cimkiler, parçalar kalınlaşır ve sert bir şekilde yere atarlar. "Koşumda çok uzun süre kaldı", "arka ayaklarını çalıştırdı", "o kadar yorgun ki parlak kırmızı bir bam'a dönüş yolunu bulamıyor" ve özellikle acımasız tanımlayıcı "ölü bir çöpü emmek", onun boşaldığı anlamına geliyor. boşuna ya da ödülsüz bir evlilik, iş ya da çaba içinde hayatını kaybeder.

11 Ayrıca, giyilen kadınlar için geçerli parçalar çok açıklamalar var.

Bir kadın evden çok uzun süre ayrıldığında, kendini ileriye doğru itme kabiliyeti giderek azalır. hayatta. İstediği koşum takımını çekmek yerine birinden sarkıyor. Yorgunluktan öyle şaşkın şaşkın bakıyor ki, yardım ve rahatlık yerinin hemen yanından geçiyor. Ölü çöp, işe yaramayan, yaşamı olmayan ve ona yaşam getirmeyen fikirlerden, ev işlerinden ve taleplerden oluşur.
Böyle bir kadın solgun ama çekişmeli, gitgide daha uzlaşmaz, ama dağınık hale gelir. Sigortası gitgide kısalıyor. Popüler kültür buna "tükenmişlik" diyor - ama bundan daha fazlası, hambre del alma, açlıktan ölmek üzere olan ruh. O zaman, tek bir yol vardır, sonunda kadın eve dönmesi gerektiğini bilir - belki bir şekilde değil, belki de - eve dönmesi gerekir.

Hikayede, verilen bir söz, tutulmayan bir söz haline gelir. Bu kadar yalnız kalmaktan yüzündeki o uzun çatlaklarla kuruyan adam, belli bir süre sonra postunu geri vereceğine söz vererek fok kadının evine ve kalbine girmesini sağlamıştır. ve istediği gibi onunla kalabilir veya kendi ülkesine dönebilir.

Hangi kadın bu bozuk sözü ezbere bilmez ki? "Bu işi bitirir bitirmez gidebilirim. Olarak
En kısa zamanda kaçabilirsem... Bahar gelince gideceğim. Yaz bitince gideceğim.
Çocuklar okula döndüğünde... Sonbaharın sonlarında, ağaçlar çok güzelken ben gideceğim. Kışın kimse bir yere gidemez. O yüzden baharı bekleyeceğim... Bu sefer gerçekten ciddiyim."

Kişi dünyevi meselelere bağlıysa ve zamanını aşmışsa, eve dönüş özellikle önemlidir. Bu süre nedir? Her kadın için farklıdır, ancak kadınların dünyada çok uzun süre kaldıklarını bildiklerini, kesinlikle bildiklerini söylemek yeterlidir. Eve ne zaman geç kaldıklarını bilirler. Bedenleri şimdi ve burada, ama zihinleri çok çok uzakta.

Yeni bir hayat için ölüyorlar. Deniz için çırpınıyorlar. Sadece gelecek ay için yaşıyorlar, sadece bu sömestr geçene kadar, kışın nihayet bitmesini bekleyemezler, böylece yeniden canlı hissedebilirler, sadece gelecekte bir yerde, bazı şeyleri yapmakta özgür olacakları mistik olarak belirlenmiş bir tarihi beklerler. harika şey. Yapmazlarsa öleceklerini düşünüyorlar... boşluğu sen doldur. Ve hepsinde bir yas niteliği var. Kaygı var. Yokluk var. Özlem var. Özlem var.
Eteğindeki ipleri koparmak ve pencerelerden uzun uzun bakmak var. Ve bu geçici bir rahatsızlık değildir. Kalır ve zamanla daha da yoğunlaşır.

Machine Translated by Google

Yine de kadınlar, günlük rutinlerine mahçup görünerek, suçlu gibi davranarak ve sırıtarak devam ediyor. “Evet, evet, evet, biliyorum” diyorlar. “Yapmalıyım, ama, ama..” Çok uzun süre kaldıkları ölü eşantiyonlar cümlelerindeki “ama”lardır.

Bu tükenmiş durumdaki tamamlanmamış olarak inisiye olmuş bir kadın, hatalı bir şekilde, kalmakla, gitmekle kazanacağını düşündüğünden daha fazla manevi kredi elde ettiğini düşünür. Diğerleri, Meksika'da dedikleri gibi, dar a algo un tirón fuerte, her zaman Bakire'nin kolunu çekiştiriyorlar, yani kabul edilebilir olduklarını, iyi insanlar olduklarını kanıtlamak için çok ve daha fazla çalışıyorlar.

Ama bölünmüş kadının başka nedenleri de var. Başkalarının kürekleri almasına izin vermeye alışkın değil. “Çocuk yaktı”nın bir uygulayıcısı olabilir ki bu şöyle devam eden bir duadır: “Ama benim çocuklarımın buna ihtiyacı var, benim çocuklarımın bunu ihtiyacı var.” Gelin diyorum ki, kendi çocuklarımda kendi ihtiyaçları için aynı fedakarlıkları yapmayı öğretir.

Bazı kadınlar, çevrelerindekilerin geri dönüş ihtiyaçlarını anlamayacaklarından korkarlar. Ve hepsi olmayabilir. Ancak kadının şunu anlaması gerekir : Bir kadın kendi döngüsüne göre eve gittiğinde, etrafındaki diğerlerine de kendi bireyselleşme çalışmaları, uğraşmaları gereken kendi yaşamsal sorunları verilir. Eve dönüşü, başkalarının da büyümesine ve gelişmesine izin verir.

Kurtlar arasında gitme ve kalma konusunda böyle bölünmüş duygular yoktur, çünkü çalışırlar, yavrularlar, dinlenirler ve döngüler halinde dolaşırlar. Diğerleri zaman ayırırken, çalışmayı ve bakıcılığı paylaşan bir grubun parçasıdırlar. Bu yaşamak için iyi bir yoldur. Vahşi dişiliğin tüm bütünlüğüne sahip bir yaşam tarzıdır.

Eve gitmenin birçok farklı kadın için çok farklı şeyler olduğunu açıklığa kavuşturalım. Rumen ressam arkadaşım, büyükannesinin, arka bahçeye tahta bir sandalye çekip, gözleri fal taşı gibi açık bir şekilde güneşe bakarak oturduğunda, eve dönme durumunda olduğunu biliyordu. "Gözlerime ilaç, sana iyi geldi" dedi. İnsanlar onu rahatsız etmemeleri gerektiğini biliyorlardı ya da bilmiyorlarsa da çok geçmeden öğrendiler. Eve gitmenin mutlaka paraya mal olmadığını anlamak önemlidir. Zamana mal olur. “Gidiyorum” demek ve bunu kastetmek güçlü bir iradeye mal olur. Sevgili arkadaşım Jean'in önerdiği gibi omzunun üzerinden arayabilirsin, “Şimdilik gidiyorum ama döneceğim” ama yine de eve doğru yürümeye devam etmelisin.

Eve gitmenin birçok yolu vardır; çoğu sıradan, bazıları ilahi. Müşterilerim bana bunları söylüyor Sıradan çabalar onlar için eve dönüş anlamına gelir... Sizi uyarmama rağmen, açıklığın eve tam olarak yerleştirilmesi zaman zaman değişir, bu nedenle konumu bu ay geçenden farklı olabilir. Kitapların ve onlara dokunan şiirlerin pasajlarını yeniden okumak. Bir nehir, bir dere, bir dere yakınında birkaç dakika bile geçirmek. Benekli ışıkta yerde yatarken. Etrafta çocuklar olmadan sevilen biriyle birlikte olmak. Verandada oturup bir şeyler patlatıyor, bir şeyler örüyor, bir şeyler soyuyor. Herhangi bir yönde bir saat yürümek veya araba kullanmak, sonra geri dönmek. Herhangi bir otobüse binmek, varış yeri bilinmiyor. Müzik dinlerken davul yapmak. Gündoğumu tebrik. Şehir ışıklarının gece gökyüzüne müdahale etmediği bir yere gitmek. Dua etmek. Özel bir arkadaş. oturan bir

Machine Translated by Google

üzerinde sarkan bacaklar ile köprü. Bir bebek tutmak. Bir kafede cam kenarında oturup yazı yazmak.
Bir ağaç çemberinde oturuyor. Güneşte saç kurutma. Ellerini yağmur fıçısına sokmak. Saksı bitkileri, eller çok çamurlu olduğundan emin olun. Güzelliği, zarafeti, insanın dokunaklı zaafını görmek.

O yüzden eve gitmek karadan ve zahmetli bir yolculuk değil ama yine de yapmak istemiyorum.
Basit gibi görünüyor, çünkü kolay ya da zor olsun, eve gitmeye karşı çok fazla direnç var.

Kadınların dönüşü geciktirdiğini anlamanın çok daha gizemli bir yolu daha var ve bu da kadının şifacı arketipiyle aşırı özdeşleşmesi. Şimdi bir arketip, bizim için hem gizemli hem de öğretici olan muazzam bir güçtür. Yanında bulunarak, bir ölçüde taklit ederek, onunla dengeli bir ilişki içinde bulunarak büyük mağazalar kazanıyoruz. Her arketip, arketipe verdiğimiz ismi destekleyen kendi özelliklerini taşır: büyük anne, ilahi çocuk, güneş kahramanı vb.

Büyük şifacı arketipi, bilgelik, iyilik, bilgi, bakım ve şifacı ile ilişkili diğer tüm şeyleri taşır. Bu nedenle, büyük şifacı arketipi gibi cömert, kibar ve yardımsever olmak iyidir. Ama sadece bir noktaya. Bunun ötesinde, hayatımız üzerinde engelleyici bir etkisi vardır.
Kadınların "her şeyi iyileştir, her şeyi düzelt" zorlaması, kendi kültürlerimiz tarafından üzerimize yüklenen talepler tarafından inşa edilen büyük bir tuzaktır; esas olarak, sadece yer kaplayıp kendimizden zevk almadığımızı, aynı zamanda telafi edilebilir bir değere sahip olduğumuzu kanıtlama baskıları. Dünyanın bazı bölgelerinde, değerimizin olduğunu ve dolayısıyla yaşamamıza izin verilmesi gerektiğini kanıtlamak doğru olur. Bu baskılar, psişemize çok genç olduğumuzda ve onları yargılayamadığımız veya karşı koyamadığımız zamanlarda girer. Bizim için kanun olurlar... Biz onlara meydan okumadıkça.

Ama acı çeken dünyanın çığlıkları her zaman tek bir kişi tarafından yanıtlanamaz. Gerçekten sadece düzenli olarak eve gitmemize izin verenlere yanıt vermeyi seçebiliriz, aksi takdirde kalp ışıklarımız neredeyse hiç söner. Kalbin yardım etmek istediği şey bazen ruhun kaynaklarından farklıdır. Bir kadın ruh derisine değer veriyorsa, bu konulara ne kadar yakın olduğuna ve ne sıklıkta "evde" bulunduğuna göre karar verecektir.

Arketipler kısa süreler için içimizden sızabilirken, engin dediğimiz şeyde
deneyim, hiçbir kadın sürekli bir arketip oluşturamaz. Sadece arketipin kendisi

her zaman muktedir ol, her şeyi ver, ebediyen enerjik ol. Bunları taklit etmeye çalışabiliriz, ama bunlar idealler, insanlar tarafından elde edilemez ve olması da amaçlanmamıştır. Yine de tuzak, kadınların bu gerçekçi olmayan seviyelere ulaşmaya çalışırken kendilerini tüketmelerini gerektiriyor. Tuzağa düşmemek için, "Dur" ve "Müziği durdur" demeyi öğrenmeli ve elbette bunu kastetmelidir.

Bir kadın uzaklaşmalı ve kendiyle olmalı ve nasıl bir tuzağa düştüğüne bakmalıdır.
Başlamak için arketip. 13 "Yalnızca bu kadar uzağa ve daha uzağa değil, yalnızca bu kadarına ve daha fazlasına" karar vermeyen temel vahşi içgüdü geri alınmalı ve geliştirilmelidir. Bir kadın bu şekilde yataklarını tutar. Başkalarının sinirlenmesine neden olsa bile bir süre eve gitmek tercih edilir.

Machine Translated by Google

kalmak ve bozulmak ve sonunda paçavralar içinde sürünmek.

O halde dünyadan yorgun, geçici olarak bıkmış, izin almaktan korkan, durmaktan korkan kadınlar, uyanın artık! Buna sonsuza kadar yardım etmen için, buna yardım etmen için, şu diğer şeye yardım etmen için haykıran çalan gong'un üzerine bir battaniye ört. Geri döndüğünüzde, dilerseniz tekrar ortaya çıkarmak için orada olacaktır. Zamanı geldiğinde eve gitmezsek, odağımızı kaybederiz. Cildi tekrar bulmak, giymek, sımsıkı okşamak, tekrar eve gitmek, döndüğümüzde daha etkili olmamıza yardımcı olur. “Bir daha eve gidemezsin” diye bir söz vardır. Bu doğru değil. Tekrar rahme geri sürünemezken, ruh yuvasına dönebilirsiniz. Bu sadece mümkün değil, aynı zamanda zorunludur.

Gevşek, Dalış

homing nedir? Geri dönme, hatırladığımız yere gitme içgüdüsüdür. Bu yeteneğidir ister karanlıkta ister gün ışığında olsun, evini bulmak. Hepimiz eve nasıl döneceğimizi biliyoruz. Ne kadar zaman geçmiş olursa olsun, yolumuzu buluyoruz. Geceyi, yabancı toprakları, yabancı kabileleri, haritasız ve yol boyunca karşılaştığımız tuhaf şahsiyetlere “Yol nedir?” Diye sormadan geçiyoruz.

“Ev nerede?” sorusunun kesin cevabı. daha karmaşık... ama bir şekilde bu içsel bir yer, bir kadının kendini tek parça hissettiği mekandan ziyade zamanda bir yerde bir yer. Ev, zamanımızı ve dikkatimizi başka bir şey gerektirdiği için kesintiye uğramak ya da bizden koparılmak yerine bir düşünce ya da duygunun sürdürülebildiği yerdir. Ve çağlar boyunca kadınlar buna sahip olmanın sayısız yolunu bulmuşlar, görevleri ve işleri sonsuz olduğunda bile bunu kendileri için yapmışlardır.

Bunu ilk olarak, birçok dindar kadının sabah beşten önce kalktığı ve uzun siyah elbiseleri içinde gri şafaktan geçerek kilisenin soğuk nefinde diz çöktüğü, periferik görüşlerinin babuşkalar tarafından kesildiği çocukluğumun cemaatinde öğrendim. çok ileri. Yüzlerini kırmızı ellerine gömdüler ve dua ettiler, Tanrı hikayeleri anlattılar, içlerine barış, güç ve içgörü çektiler. Çoğu zaman, Katerin Teyzem beni de yanında götürürdü. Bir keresinde, "Burası çok sessiz ve güzel," dediğimde, beni sustururken göz kırptı. “Kimseye söyleme; bu çok önemli bir sır." Ve öyleydi, çünkü şafak vakti kiliseye giden yürüyüş yolu ve kilisenin loş iç kısmı, o zamanlar bir kadını rahatsız etmenin yasak olduğu sadece iki yerdi.

Kadınların eve gitme haklarını zorlamaları, özgürleştirmeleri, almaları, yapmaları, elde etmek için göz yummaları doğru ve yerindedir. Ev, sıradan dünyada zorunlu olarak sürdürülmeyen duyguları deneyimlememize izin veren sürekli bir ruh hali veya duygudur: merak, vizyon, barış, endişeden kurtulma, taleplerden özgürlük, sürekli gıcırtılardan özgürlük. Evden gelen tüm bu hazineler, daha sonra üst dünyada kullanılmak üzere psişede önbelleğe alınmak içindir.

Machine Translated by Google

Bu özel eve dönüş yolunu “hissetmek” için gidilebilecek birçok fiziksel yer olmasına rağmen, fiziksel yerin kendisi ev değildir; Yolun geri kalanını kendi başımıza gidebilmemiz için egoyu uykuya daldıran yalnızca araçtır. Kadınların eve ulaştığı araçlar çoktur: müzik, sanat, orman, okyanus dumanı, gün doğumu, yalnızlık. Bunlar bizi kendi fikirleri, düzeni ve devamlılığı olan besleyici bir iç dünyaya götürür.

Ev, yağlanmış yatağı üzerinde kayan bir eklem kadar kolay işleyen, her şeyin olması gerektiği gibi olduğu, tüm seslerin kulağa hoş geldiği ve ışığın iyi olduğu ve kokuların bizi telaşlandırmak yerine sakinleştirdiği bozulmamış içgüdüsel yaşamdır. . Bunun karşılığında kişinin zamanını nasıl geçirdiği önemli değildir. Dengeyi canlandıran her şey esastır. Yani ev.

Sadece tefekkür etmek için değil, aynı zamanda öğrenmek ve unutulmuş, kullanılmayan ve gömülü olanı ortaya çıkarmak için de zaman var. Orada geleceği hayal edebilir ve ayrıca neyin neye yol açtığını ve bir sonraki nereye gideceğimizi öğrenerek psişenin yara haritalarını inceleyebiliriz. Adrienne Rich'in "Batığın İçine Dalmak" adlı anımsatıcı şiirinde Benliği geri almak hakkında yazdığı gibi.[14]

Bir merdiven var.

Merdiven her zaman orada

masumca asılı

yelkenlinin yanına yakın...

aşağı iniyorum...

Enkazı keşfetmeye geldim...

yapılan hasarı görmeye geldim

ve galip gelen hazineler...

Bu ev döngüsünün zamanlaması hakkında size söyleyebileceğim en önemli şey şudur:
zaman, vakit geldi. Hazır olmasanız bile, işler yarım kalmış olsa bile, bugün bile geminiz geliyor. Zamanı geldiğinde, zamanıdır. Fok kadını denize geri döner, sadece canı sıkıldığı için değil, bugün gitmek için iyi bir gün olduğu için değil, hayatı tamamen güzel ve düzenli olduğu için değil - hiç kimse için güzel ve düzenli zaman yoktur. Zamanı geldiği için gidiyor ve bu yüzden gitmeli

Hepimizin eve gitmek için zaman ayırmamak için kendimizle konuşmanın favori yöntemleri vardır; yine de içgüdüsel ve vahşi döngülerimizi geri aldığımızda, yaşamlarımızı onları daha fazla uyumlu yaşayabilmemiz için düzenlemek için psişik bir zorunluluk altındayız. Eve dönmek için ayrılmanın yanlışlığına karşı doğruluğuna dair argümanlar işe yaramaz. Basit gerçek şu ki, ne zaman

Machine Translated by Google

vakit geldi, vakit geldi. 15

Bazı kadınlar asla eve gitmezler ve bunun yerine hayatlarını zombi bölgesinde bir la zona zombi olarak yaşarlar .
Bu cansız halin en acımasız yanı, kadının işlev görmesi, yürümesi, konuşması, hareket etmesi, hatta birçok şeyi başarması, ancak artık ters giden şeylerin etkilerini hissetmemesidir - eğer yaparsa, acısı onu hemen ona yöneltir. bunun sabitlenmesi.

Ama hayır, böyle bir durumdaki bir kadın topallar, kollarını uzatır, evinin acı verici kaybına karşı savunur, kördür ve Bahamalar'da dedikleri gibi, " Sparat gitti", yani ruhu gitti.

onsuz ve hislerini bıraktı, ne yaparsa yapsın, oldukça önemli değil. Bu durumda kadınlar, çok şey başardıklarına dair tuhaf bir duyguya sahiptir, ancak çok az tatmin hissederler. Yapmak istediklerini düşündüklerini yapıyorlar ama ellerindeki hazine bir şekilde toza dönüştü.
Bu, bir kadının böyle bir duruma sahip olması için çok iyi bir farkındalıktır. Hoşnutsuzluk, önemli ve hayat veren değişimin gizli kapısıdır.

Birlikte çalıştığım, yirmi ya da daha fazla yıldır eve gelmeyen kadınlar, o psişik zemine ilk ayak bastıklarında hep ağlarlar. O zamanlar iyi gibi görünen çeşitli nedenlerle, yurtlarından kalıcı sürgünü kabul etmek için yıllarını harcamışlar; kuru toprağa yağmur yağmasının ne kadar iyi olduğunu unuttular.

Bazıları için ev, bir tür çabayı üstlenmektir. Kadınlar, yıllar boyunca yapmamak için bir sebep bulduktan sonra tekrar şarkı söylemeye başlarlar. Kendilerini uzun süredir yürekten hissettikleri bir şeyi öğrenmeye adarlar. Kayıp insanları ve hayatlarındaki şeyleri ararlar. Seslerini geri alırlar ve yazarlar. Dinleniyorlar Dünyanın bazı köşelerini kendilerine ait kılıyorlar. Muazzam veya yoğun kararlar alırlar. Ayak izi bırakan bir şey yapıyorlar.

Kimileri için ev ormandır, çöldür, denizdir. Gerçekte, ev holografiktir. Tek bir ağaçta, bir fabrika vitrinindeki yalnız bir kaktüste, bir durgun su havuzunda bile tüm gücüyle taşınır. Asfaltta yatan sarı bir yaprakta, kök demetini bekleyen kırmızı bir toprak kapta, deride bir damla su da tam tesirindedir. Ruh gözleriyle odaklandığınızda, birçok yerde yuvayı göreceksiniz.

İnsan eve ne kadar süreliğine gider? Elinden geldiğince ya da tekrar kendine gelene kadar.
Ne sıklıkla ihtiyaç duyulur? Çok daha sık, eğer "hassas" iseniz ve dış dünyada çok aktifseniz. Daha az, eğer kalın bir cildiniz varsa ve o kadar "dışarıda" değilseniz. Her kadın kalbinde ne sıklıkta ve ne kadar süre gerektiğini bilir. Bu, kişinin gözlerindeki parıltının durumunu, ruh halinin canlılığını, duyularının canlılığını değerlendirme meselesidir.

Eve gitme ihtiyacını günlük yaşamlarımızla nasıl dengeleriz? Evimizi hayatımıza önceden planlıyoruz. Bir hastalık varsa, bir çocuğun ihtiyacı varsa, kadınların ne kadar kolay "zaman ayırabileceği" her zaman şaşırtıcıdır.

Machine Translated by Google

araba bozulursa, dişleri ağrırsa. Eve gidişe aynı değer verilmeli, hatta gerekirse kriz oranlarında belirtilmelidir. Çünkü bir kadın gitme zamanı geldiğinde gitmezse, ruh/ruhtaki kılcal çatlak bir vadiye ve vadi kükreyen bir uçuruma dönüşür.

Bir kadın eve dönüş döngülerine kesinlikle değer veriyorsa, etrafındakiler de onlara değer vermeyi öğrenecektir. Önemli “ev”e, günlük rutinin tıkırtılarından, dokunulmaz ve yalnızca kendimize ait zamandan uzaklaşarak ulaşılabileceği doğrudur. “Sadece kendimiz için” farklı kadınlar için farklı şeyler ifade eder. Bazıları için kapısı kapalı bir odada olmak, ancak yine de diğerleri için erişilebilir olmak, eve iyi bir dönüş. Ancak diğerleri için, eve dalış yapılacak yerin küçük bir kesinti bile olmaması gerekir. Hayır "Anne, Anne, ayakkabılarım nerede?"
Hayır "Tatlım, bakkaldan bir şeye ihtiyacımız var mı?"

Bu kadın için derin evinin girişi sessizlikle çağrılır. Beni taciz etme. Büyük bir U ve büyük bir S ile Mutlak Sessizlik . Onun için, büyük bir ağaç tezgahından geçen rüzgar sesi sessizliktir. Onun için bir dağ deresinin çöküşü sessizliktir. Onun için gök gürültüsü sessizliktir. Ona göre, karşılığında hiçbir şey istemeyen doğanın doğal düzeni, onun hayat veren sessizliğidir. Her kadın hem yapabileceği hem de yapması gerektiği gibi seçer.

Evde kaldığınız süre, bir saat veya gün ne olursa olsun, unutmayın, diğer insanlar kedilerinizi bile sevebilir. kedilerin sadece senin doğru yapabileceğini söylese de. Köpeğiniz sizi otoyolda bir çocuğu terk ettiğinizi düşündürmeye çalışacak ama sizi affedecektir. Çim biraz kahverengileşecek ama canlanacak. Siz ve çocuğunuz birbirinizi özleyeceksiniz ama döndüğünüzde sevinin. Eşiniz huysuz olabilir. Bunu aşacaklar. Patronunuz tehdit edebilir. O da üstesinden gelecektir. Fazla kalmak delilik. Eve gitmek akıl sağlığıdır.

Kültür, toplum ya da psişe eve dönmek için bu döngüyü desteklemediğinde, birçok kadın yine de kapıdan atlamayı veya çitin altını kazmayı öğrenir. Kronik olarak hastalanırlar ve yatakta okuma saatini çalarlar. Sanki her şey yolundaymış gibi o sivri gülümsemeyle gülümsüyorlar ve bu süre boyunca ince bir iş yavaşlaması izliyorlar.

Homing: OneSelf'e Dönmek

Kadınlarda eve dönüş döngüsü bozulduğunda, pek çoğu, kendilerini özgür bırakmak için bir yol seçmeleri gerektiğini düşünür.

psişik ihtiyaçlarını ortaya koymak için patronları, çocukları, ebeveynleri veya eşleriyle kavga ederler. Öyle ya da böyle bir patlamanın ortasında kadın ısrar ediyor, “Pekala, ben gidiyorum. Madem böyle bir [boşluğu doldurun] ve açıkça [boşluğu doldurun] umurunuzda değil.

Machine Translated by Google

boş], sonra Ffl sadece

ayrılıyorum, çok teşekkür ederim.” Ve gürleme, kükreme, çakıl püskürmesi, o gitti.

Bir kadın, hakkı olan şey için savaşmak zorundaysa, kendini haklı hisseder, eve gitme arzusunda kesinlikle haklı çıkar. Gerektiğinde kurtların yiyecek, uyku, seks veya barış gibi istediklerini elde etmek için savaştığını belirtmek ilginçtir. Görünüşe göre, birinin istediği şey için savaşması, engellenmeye karşı uygun bir içgüdüsel tepkidir. Bununla birlikte, birçok kadın için mücadele aynı zamanda -ya da sadece içeride, onun başlangıçtaki ihtiyacını ortadan kaldıran tüm iç komplekse karşı savaşılmalıdır. Ayrıca eve gidip geri döndüğünüzde agresif bir kültürü çok daha iyi geri itebilirsiniz.

Her gittiğinizde savaşmanız gerekiyorsa, yakınlarınızla olan ilişkilerinizi dikkatlice tartmanız gerekebilir. Yapabiliyorsanız, insanlara geri döndüğünüzde daha kurak ve farklı olacağınızı, onları terk etmediğinizi, kendinizi yeniden öğrendiğinizi ve gerçek hayatınıza geri döndüğünüzü öğretmek daha iyidir. Özellikle bir sanatçıysanız, etrafınızı yuva ihtiyacınızı anlayan kişilerle kuşatın, çünkü yaratılışın döngülerini öğrenmek için yuvanın psişik arazisini kazmak için çoğu kişiden daha sık ihtiyaç duyacaksınız. Bu yüzden kısa ama güçlü olun. Yetenekli bir yazar olan arkadaşım Normandi, pratik yaptığını ve bunu şu noktaya kadar getirdiğini söylüyor: “Gidiyorum.” Bunlar gelmiş geçmiş en iyi sözler. Onları söyle. Sonra gidin.

Farklı kadınların, evde geçirilen zamanın yararlı ve/veya gerekli uzunluğunu neyin oluşturduğu konusunda farklı kriterleri vardır. Çoğumuz her zaman istediğimiz kadar uzun süre gidemiyoruz, bu yüzden elimizden geldiğince uzun süre gidiyoruz. Arada bir gitmemiz gerektiği kadar gideriz. Diğer zamanlarda, bıraktıklarımızı özleyene kadar gideriz. Bazen dalıyoruz, dalıyoruz, tekrar dalıyoruz. Doğal döngülerine geri dönen çoğu kadın, koşullar ve ihtiyaçları dengeleyerek bunlar arasında gidip gelir. Kesin olan bir şey var ki, kapının yanında küçük bir valiz bulundurmak iyi bir fikirdir. Her ihtimale karşı.

Medial Kadın: Su Altında Nefes Almak

Hikayede, ilginç bir uzlaşma yapılır. Fok kadını, çocuğu terk etmek ya da sonsuza dek yanında götürmek yerine, çocuğu “altında” yaşayanlara ziyarete götürür. Çocuğa, annesinin kanıyla fok klanının bir üyesi olarak tanınır. Orada, su altı evinde vahşi ruhun yöntemleriyle eğitilir.

Çocuk psişede yeni bir düzeni temsil eder. Mühür annesi biraz kendi soludu nefesi, onun özel türden bir animasyonu, bu çocuğun ciğerlerine, böylece, psikolojik olarak, onu orta bir varlığa dönüştürür, bu çocuk yeraltında inisiye olmasına rağmen, kopuk kalamaz, dünyaya geri dönmelidir.

Bundan sonra özel bir rol üstlenir. Dalıp tekrar yüzeye çıkan çocuk tamamen ego değil, tamamen ruh değil, arada bir yerdedir.

Bütün kadınların özünde, ilk dönemde yaşamış Jungçu bir analist olan Toni Wolffe vardır.

Machine Translated by Google

yirminci yüzyılın yarısı, “medial kadın” olarak adlandırıldı. Medial kadın, rızaya dayalı gerçeklik dünyaları ile mistik bilinçdışı arasında durur ve bunlar arasında aracılık yapar. Medial kadın, iki veya daha fazla değer veya fikir arasındaki verici ve alıcıdır. Yeni fikirleri hayata geçiren, eski fikirleri yenilikçi fikirlerle değiştiren, rasyonel dünya ile hayal dünyası arasında çeviri yapan kişidir. Bir şeyleri “duyar”, bir şeyleri “bilir” ve daha sonra ne olması gerektiğini “hissettirir”.

Akıl ve imge dünyaları, duygu ve düşünce, madde ve ruh arasındaki - tüm karşıtlar ve hayal edilebilecek tüm anlam tonları arasındaki bu orta nokta, orta kadının evidir. Hikâyedeki fok kadını ruhun bir yayılımıdır. Tüm dünyalarda, maddenin üst dünyasında ve manevi yuvası olan uzak dünyada ya da yeraltı dünyasında yaşayabilir, ancak yeryüzünde çok uzun süre kalamaz. O ve balıkçı, ego-psişe, her iki dünyada da yaşayabilen, ancak ruh evinde çok uzun süre kalamayan bir çocuk yaratır.

Fok kadını ve çocuk birlikte bir sistem oluştururlar.

bir kova tugayına benzeyen kadın ruhu. Mühür kadın, yani ruh-benlik, düşünceleri, fikirleri, duyguları ve dürtüleri sudan yukarıya, orta benliğe iletir, bu da onları dış dünyadaki karaya ve bilince yükseltir. Yapı da tersine çalışır. Günlük hayatımızın olayları, geçmiş travmalarımız ve sevinçlerimiz, geleceğe dair korkularımız ve umutlarımız, gece rüyamızda onlar hakkında yorum yapan, duygularını bedenlerimizde yukarıya yayan ruha teslim edilir. sonunda bir fikirle bizi bir ilham anı ile deliyor.

Vahşi Kadın, sağduyu ve ruh duyusunun bir birleşimidir. Medyal kadın onun
double ve ayrıca her ikisini de yapabilir. Masaldaki çocuk gibi, medyal kadın da bu dünyadandır, ancak psişenin daha derinlerine kolaylıkla seyahat edebilir. Bazı kadınlar hediye olarak bununla doğarlar. Diğer kadınlar bunu bir beceri olarak edinirler. Birinin ona hangi yoldan ulaştığı önemli değil. Ancak düzenli olarak eve gitmenin etkilerinden biri, bir kadın her gittiğinde ve döndüğünde psişenin medial kadınının güçlenmesidir.

yüzey kaplama

Vahşi yuvaya geri dönmenin mucizesi ve acısı, ziyaret edebileceğimiz ama kalamayacağımız gerçeğinde yatmaktadır. Hayal edilebilecek en derin yuvada ne kadar harika olursa olsun, sonsuza kadar suyun altında kalamayız, tekrar yüzeye çıkmalıyız. Taşlı kıyıya nazikçe yerleştirilen Ooruk gibi, yeni animasyonlarla aşılanmış sıradan hayatlarımıza geri dönüyoruz. Yine de, tekrar kıyıya ve kendi başımıza bırakılmak üzücü bir an. Eski mistik ayinlerde, dış dünyaya dönen inisiyeler de içlerinden acı tatlı bir ruh halinin geçtiğini hissettiler. Memnun ve tazelenmişlerdi, ama aynı zamanda başta biraz hüzünlüydüler.

Bu küçük yasın çaresi fok kadınının çocuğuna “Ben her zaman yanındayım. Sadece dokunduğuma dokun, ateş çubuklarıma, uluma, bıçağıma, taş oymalarıma

Machine Translated by Google

su samurları ve fok balığı ve şarkılarını söylemen için ciğerlerine bir rüzgar üfleyeceğim." [17] O kelimeler özel bir tür vahşi vaattir. Hemen çok fazla zaman harcamamamız gerektiğini ima ediyorlar.

geri dönmek için özlem. Bunun yerine, bu araçları anlayın, onlarla etkileşime geçin ve onun varlığını vahşi bir elin dokunduğu bir davul derisi gibi hissedeceksiniz.

Eskimolar bu aletleri "gerçek bir kadına" ait olanlar olarak nitelendiriyor. Bir kadının "kendine bir hayat yontması" için ihtiyaç duyduğu şeyler bunlar. Bıçağı kesiyor, giydiriyor, özgürleştiriyor, tasarlıyor, malzemeleri uygun hale getiriyor. Ateş çubukları hakkındaki bilgisi, en zorlu koşullarda ateş yaratmasını sağlar. Taş oymaları onun mistik bilgisini, iyileştirici repertuarını ve ruhlar dünyası ile olan kişisel birliğini ifade eder.

Psikolojik terimlerle, bu metaforlar vahşi doğada ortak olan güçlü yanları simgeler. Klasik Jung psikolojisinde, bazıları bu ikili birliğe ego-benlik ekseni diyebilir. Masal argosunda bıçak, diğer şeylerin yanı sıra, belirsizliği kesmek ve gizli şeyleri görmek için vizyoner bir araçtır. Ateş yakma araçları, kişinin kendi kendine beslenmesini, eski yaşamını yeni bir yaşama dönüştürmesini, gereksiz olumsuzlukları püskürtmesini simgeliyor. Psişenin temel malzemelerini ısıyla güçlendiren doğuştan gelen dürtünün bir temsili olarak görülebilirler. Geleneksel olarak, fetişler ve tılsımlar yapmak, masal kahramanının ve kahramanın ruh dünyasının güçlü yanlarının yakın olduğunu hatırlamasına yardımcı olur.

Modern bir kadın için bıçağı olan uluy , içgörüyü, fazlalıkları kesme, net sonlar yapma ve yeni başlangıçlar yapma isteğini ve yeteneğini sembolize eder. Ateş etme yeteneği, başarısızlıktan ayağa kalkma, kendi adına tutku yaratma, gerekirse bir şeyi yere yakma yeteneğini ilan eder. Taş oymaları, kendi vahşi bilincinin anısını, doğal içgüdüsel yaşamla olan birliğini somutlaştırıyor.

Mühür kadının çocuğu gibi, ruh-annenin yarattıklarına yaklaşmanın onunla dolmak olduğunu öğreniyoruz. Kendi halkına gitmiş olsa da, tüm gücü, kadınsı içgörü, tutku ve vahşi doğayla bağlantı gücü aracılığıyla hissedilebilir. Onun vaadi, eğer psişik gücün araçlarıyla temasa geçersek, onun pneumasını hissedeceğimizdir; nefesi nefesimize girecek ve şarkı söylemek için kutsal bir rüzgarla doyacağız. Eski Inuit, bir tanrının nefesinin ve bir insanın nefesinin,

karıştırıldığında, kişinin yoğun ve kutsal bir şiir yaratmasına neden olur.[18]

Peşinde olduğumuz o kutsal şiir ve şarkıdır. olabilecek güçlü sözler ve şarkılar istiyoruz. su altında ve karada duyuldu. Peşinde olduğumuz vahşi şarkılar, ezberlediğimiz vahşi dili denizin altında kullanma şansımız. Bir kadın doğrusunu söylediğinde, niyetini ve hissini ateşlediğinde, içgüdüsel doğasına sımsıkı sarıldığında, şarkı söyler, ruhun vahşi nefes akışında yaşar. Bu şekilde yaşamak başlı başına bir döngüdür, devam etmek, devam etmek, devam etmek dem

Machine Translated by Google

Bu yüzden Ooruk tekrar suya dalmaya çalışmaz ya da annesiyle birlikte gitmek için yalvarmaz.
denize yüzer ve gözden kaybolur Bu yüzden karada kalır. Sözü var. Gıcırdayan dünyaya döndüğümüzde, özellikle de eve dönüş yolculuğumuz sırasında bir şekilde izole olmuşsak, insanlar, makineler ve diğer nesneler onlara biraz yabancı bir hava katıyor ve etrafımızdakilerin gevezelikleri bile kulağa biraz garip geliyor. kulaklarımız. Bu geri dönüş aşamasına yeniden giriş denir ve bu doğaldır. Yabancı bir dünyadan olma hissi birkaç saat veya birkaç gün sonra geçer.
Bundan sonra, eve yolculuğumuzda topladığımız enerjiyle ve yalnızlık pratiği yoluyla ruhla geçici birlik pratiğiyle beslenerek, dünyevi hayatımızda iyi bir zaman geçireceğiz.

Öyküde fok kadınının çocuğu, medyal doğayı canlandırmaya başlar. Davulcu, şarkıcı, hikaye anlatıcısı olur. Peri masalı yorumunda, davulcu davul çalarak ortaya çıkması ve yankılanması gereken yeni yaşamın ve yeni duygunun merkezindeki kalp haline gelir. Davulcu, olayları korkutup uzaklaştırmanın yanı sıra onları uyandırabilir. Şarkıcı, büyük ruh ve sıradan benlik arasında mesajlar taşır. Şarkıcı doğası ve ses tonuyla parçalayabilir, yok edebilir, inşa edebilir ve yaratabilir. Hikaye anlatıcısının yaklaşıp uykularında konuşan Tanrıları dinlediği söylenir.

Böylece tüm bu yaratıcı eylemlerle çocuk, fok kadınının ona üflediğini yaşar. bu
çocuk öğrendiklerini su altında, ilişki hayatını vahşi ruhla yaşar. O zaman kendimizi davul ritimleriyle, şarkı söylemeyle, dinleme ve kendi sözlerimizi söylemeyle dolu buluyoruz; yeni şiirler, yeni görme biçimleri, yeni hareket etme ve düşünme biçimleri. denemek yerine

"büyüyü son yap", sadece yaşıyoruz. Seçtiğimiz işe direnmek ya da ondan korkmak yerine, onun içine akıcı bir şekilde gireriz; canlı, yeni kavramlarla dolu ve sonra ne olacağını merak ediyor. Ne de olsa eve dönen kişi, büyük fok ruhları tarafından denize götürülerek hayatta kaldı.

Kasıtlı Yalnızlık Pratiği

Sabahın gri sislerinde, artık büyümüş çocuk denizdeki bir kayanın üzerine diz çöker ve fok kadından başkası ile sohbet etmez. Bu kasıtlı ve günlük yalnızlık ve iletişim pratiği, yalnızca daha uzun süreler için ruh yerine dalarak değil, aynı derecede önemli olarak, ruhu geri çağırarak, eleştirel bir şekilde eve yakın olmasına izin verir. kısa süreler için üst dünyaya kadar.

Vahşi dişiyle sohbet edebilmek için, bir kadının dünyayı geçici olarak terk etmesi ve kelimenin en eski anlamıyla bir yalnızlık halinde yaşaması gerekir. Uzun zaman önce tek başına kelime tedavi edildi
iki kelime olarak, hepsi [20] Tamamen bir olmak, tamamen bir olmak, birlik içinde olmak, ya özünde
bir. veya geçici olarak. Yalnızlığın amacı tam olarak budur, bir olmak. Modern kadınlarda çok yaygın olan, eskilerin dediği gibi, onu "atına atlayıp dört bir yana sürmeye" iten, bitkinlik halinin tedavisidir.

Yalnızlık, bazılarının inandığı gibi, enerjinin veya eylemin yokluğu değil, daha çok bir vahşi yaşam lütfudur.

Machine Translated by Google

bize ruhtan aktarılan hükümler. Eski zamanlarda, hekim-şifacılar, din adamları ve mistikler tarafından kaydedildiği gibi, amaçlı yalnızlık hem hafifletici hem de önleyiciydi. Yorgunluğu iyileştirmek ve yorgunluğu önlemek için kullanıldı. Aynı zamanda, günlük hayatın gürültüsünde duyması imkansız olan tavsiye ve rehberlik istemek için içsel benliği dinlemenin bir yolu olarak bir kehanet olarak da kullanıldı.

Modern yerli kadınlar kadar eski çağlardan kalma kadınlar da genellikle kutsal bir yeri bir kenara koyarlar. bu paylaşım ve sorgulama için. Geleneksel olarak, kadınların adet dönemlerinde bir kenara bırakıldığı söylenir, çünkü bu süre zarfında bir kadın kendini bilmeye normalden çok daha yakın yaşar; bilinçdışı ve bilinçli zihinler arasındaki zar önemli ölçüde incelir. Normalde bilinçten engellenen duygular, anılar, duyumlar

Direnmeksizin idrake geçer. Bir kadın bu süre zarfında yalnız kaldığında, elemesi gereken daha fazla materyali vardır.

Ancak, Kuzey, Orta ve Güney Amerika'dan kabile kadınlarıyla yaptığım alışverişlerde de Bazı Slav kabilelerinin dişi çocukları olarak, “kadınların yerlerinin” sadece adet sırasında değil , herhangi bir zamanda kullanıldığını ve dahası, her kadının genellikle belirli bir ağaçtan, yerden oluşan kendi “kadının yeri” olduğunu görüyorum. su kenarında veya doğal bir orman veya çölde oda veya okyanus mağarası.

Kadınları analiz etme deneyimim, modern kadınların regl öncesi huysuzluklarının çoğunun sadece fiziksel bir sendrom olmadığına, aynı zamanda kendini canlandırmak ve yenilemek için yeterince zaman ayırma ihtiyacının engellenmesine de atfedilebileceğine inanmamı sağlıyor. çeşitli kabilelerden adet gören kadınların “kirli” kabul edildiğini ve “bitene kadar” köyü terk etmeye zorlandıklarını iddia eden ilk antropologlardan alıntı yapan birini duyduğumda Bütün kadınlar bilir ki, böyle bir zorunlu sürgün ritüeli olsa bile, her kadın, bir kadına, zamanı geldiğinde, en azından gözden kaybolduncaya kadar, yaslı bir şekilde köyden ayrılır ve sonra aniden köye girerdi. yol boyunca bir jig, tüm yol boyunca kıkırdayarak.

Masalda olduğu gibi, düzenli bir kasıtlı yalnızlık pratiği kurarsak, kendimizle kıyımıza yaklaşan vahşi ruh arasında bir sohbete davet ederiz. Bunu sadece vahşi ve ruhlu doğaya “yakın olmak” için değil, aynı zamanda mistik gelenekte olduğu gibi, akıldan çıkmadığından beri, bu birliğin amacı bizim için soru sormak ve ruhun öğüt vermesidir.

İnsan ruhu nasıl çağırır? Birçok yolu vardır: meditasyon yoluyla veya koşmak, davul çalmak, şarkı söylemek, yazmak, resim yapmak, müzik yapmak, harika güzelliklerin vizyonları, dua etmek, tefekkür etmek, ayin ve ritüel, hareketsiz durmak, hatta büyüleyici ruh halleri ve fikirler. Hepsi, ruhu yaşadığı yerden çağıran psişik çağrılardır.

Ancak, hiçbir destek, özel bir yer gerektirmeyen ve bir günde olduğu gibi bir dakika içinde kolayca gerçekleştirilebilecek yöntemlerin kullanılmasını savunuyorum. Bu, kişinin zihnini ruh-benliğini çağırmak için kullanması anlamına gelir. Herkesin en az bir tanıdık zihin durumu vardır.

Machine Translated by Google

bu tür bir yalnızlığı etkilemek için. Benim için yalnızlık daha çok her yere yanımda taşıdığım ve ihtiyacım olduğunda etrafımda açtığım katlanmış bir orman gibidir. Çocukluğumun büyük yaşlı ağaçlarının eteklerinde oturuyorum. Bu bakış açısından, sorularımı soruyorum, cevaplarımı alıyorum ve bir dahaki sefere kadar ormanımı bir aşk notu boyutunda birleştiriyorum. Deneyim anında, kısa, bilgilendirici.

Gerçekten, kasıtlı yalnızlık için ihtiyaç duyulan tek şey, dikkat dağıtıcı şeyleri ayarlama yeteneğidir. Bir kadın, ister tartışmalı bir yönetim kurulu toplantısının ortasında olsun, ister buldozerle temizlenmesi gereken bir ev tarafından takip edilsin, ister diğer insanlardan, gürültüden ve gevezelikten uzak durmayı öğrenebilir. seksen geveze akraba ile çevrilidir, üç günlük bir uyanış boyunca dövüşür, şarkı söyler ve dans eder. Eğer daha önce bir genç olduysanız, kesinlikle nasıl ayarlayacağınızı biliyorsunuzdur. Daha önce iki yaşında bir uykusuzluk hastasının annesi olduysanız, kasıtlı yalnızlığı nasıl alacağınızı bilirsiniz. Yapması zor değil, sadece hatırlaması zor.

Hepimiz, ayrıldığımız ve kimsenin nerede olduğumuzu bilmediği ve çok daha sonra döndüğümüz, çok daha uzun süreli bir evde kalmayı tercih edebilsek de, bir tepenin oda tepesinde yalnızlık alıştırması yapmak da çok iyidir. bin kişi. İlk başta garip gelebilir, ama açıkçası insanlar her zaman ruhla konuşurlar. Ancak, duruma bilinçli olarak girmektense, birçoğu bir hayal yoluyla birdenbire o duruma düşer ya da bir anda "tutturur" ve "kendilerini onda bulur".

Bu çok tatsız bir şey olarak kabul edildiğinden, bu aralığı kamufle etmeyi öğrendik.
çok sıradan terimlerle adlandırarak duygulu iletişim. Böylece “ kendi kendine konuşmak”, “düşünceye dalmak”, “uzaya bakmak” veya “hayal kurmak” olarak isimlendirilmiştir . Bu örtmeceli dil, kültürümüzün birçok kesimi tarafından telkin edilmiştir, çünkü ne yazık ki, bize çocukluktan itibaren, özellikle iş ya da okul gibi yaya ortamlarında ruhla iletişim kurarsak utanç duymamız öğretilir.

Her nasılsa, eğitim ve iş dünyası, “hepimiz” olmak için harcanan bu kadar zamanın, aslında en verimli olduğu halde verimsiz olduğunu hissetti. Fikirleri hayal gücümüze kanalize eden vahşi ruhtur.

bunun üzerine hangilerini uygulayacağımızı, hangilerinin en uygulanabilir ve üretken olduğunu bulmak için bunları sıralarız. Yeteneklerimizi, ne olursa olsun ortaya koymaya istekli, ruhla parıldamamıza neden olan ruhla kaynaşmaktır. Bu kısa, hatta anlık, ama kasıtlı birliktelik, içsel hayatımızı yaşamamızı destekler, böylece onları utanç, misilleme ya da saldırı korkusu, uyuşukluk, gönül rahatlığı ya da diğer sınırlayıcı akıl yürütme ve mazeretlerin kendi kendini tersine çevirmesine gömmek yerine. , iç hayatımızın herkesin görmesi için dışarıda dalgalanmasına, parlamasına, parlamasına izin veriyoruz.

Yani, görmek istediğimiz her şey hakkında bilgi edinmenin yanı sıra, yalnızlığı kabullenmek Seçtiğimiz herhangi bir alanda kendimizin ne durumda olduğunu değerlendirmek için kullanılabilir. Hikayenin başlarında, çocuğun yedi gün yedi gece denizin altında kaldığını gördük, bu doğanın en eski döngülerinden birinin öğrenilmesidir. Yedi genellikle bir kadın sayısı olarak kabul edilir, ay döngüsünün dört parçaya bölünmesiyle eşanlamlı ve adetlere eşit olan mistik bir sayı: ağda, yarım,

Machine Translated by Google

dolu ve azalıyor. Eski etnik kadın geleneklerinde, dolunay döngüsünde kişinin varoluş durumuna ilişkin bir araştırma yapılması olağandır; arkadaşlıklarının durumu, ev hayatı, eşi, çocukları.

Böyle bir yalnızlık halinde bunu yapabiliriz, çünkü benliğin tüm yönlerini zamanın bir noktasında topladığımız zaman budur ve onları yoklar, sorgular, onların/bizlerin/ruhların ne istediğini öğreniriz. hemen şimdi ve sonra mümkünse kazanıyor. Bu şekilde mevcut koşullarımızın hayati sondajlarını yapıyoruz. Yaşamımızın sürekli olarak değerlendirmemiz gereken birçok yönü vardır: yaşam alanı, iş, yaratıcı yaşam, aile, eş, çocuklar, anne/baba, cinsellik, ruhsal yaşam vb.

Değerlendirmede kullanılan ölçüm basittir: Neye daha az ihtiyaç vardır? Ve: Daha fazlasına ne gerek var? İçgüdüsel benlikten, düz mantıkla, ego bilgeliğiyle değil, Vahşi Kadın bilgeliğiyle, hangi işlerin, ayarlamaların, gevşemelerin ya da vurgulamanın yapılması gerektiğini soruyoruz. Ruhta ve canda hâlâ doğru yolda mıyız? İnsanın iç hayatı dışarıdan mı gösteriliyor? Vuruş, koruma, ağırlık veya ağırlıklara ne gerek var? Nelerin atılması, taşınması veya değiştirilmesi gerekiyor?

Bir süre pratik yaptıktan sonra, kasıtlı yalnızlığın kümülatif etkisi, hayati bir solunum sistemi, doğal bir solunum sistemi gibi davranmaya başlar.

bilgi eklemenin, ufak tefek ayarlamalar yapmanın, kullanılmayanları tekrar tekrar silmenin ritmi. Yalnızca güçlü değil, aynı zamanda pragmatiktir, çünkü yalnızlık besin zincirinin aşağısında yaşar; niyet ve takip açısından bir maliyeti olsa da, herhangi bir zamanda, herhangi bir yerde yapılabilir. Zamanla, pratik yaptıkça, kendinizi ruha yönelik kendi sorgularınızı tasarlarken bulacaksınız. Bazen tek bir sorunuz olabilir. Diğer zamanlarda hiçbir şeye sahip olmayabilirsiniz ve sadece birlikte nefes alıp, ruhun yakınındaki kayanın üzerinde dinlenmek isteyebilirsiniz.

Kadınların Doğuştan Ekolojisi

Hikayede birçok kişinin onu yakalamak ve öldürmek için ruhu avlamaya çalıştığı, ancak hiçbir avcının bunu başaramadığı söylenir. Vahşi ruhun yok edilemezliğine bir peri masalı referansı daha. Çalışıyor, seks yapıyor, dinleniyor veya çevrim dışı oynuyor olsak bile, Vahşi Kadın'ı öldürmez, sadece bizi yorar. İyi haber şu ki, gerekli düzeltmeleri yapıp tekrar kendi doğal döngülerimize dönebiliriz. Hayatlarımızı başka birinin ritmine, başkasının dansına, başkasının açlığına sürüklenmekten korumamızın yolu, doğal mevsimlerimize duyduğumuz sevgi ve özendir. Tüm vahşi duyularımızı ve mevsimleri tanımlamayı ve ayırt etmeyi yeniden öğrendiğimiz cinsiyet, yaratma, dinlenme, oyun ve çalışma için farklı döngülerimizin onaylanması yoluyla olur.

El konulan hayatı yaşayamayacağımızı biliyoruz. İnsanlara ve insanlara ve dünyaya ait şeylerin bir süreliğine bırakılması gereken bir zamanın olduğunu biliyoruz. Amfibiler gibi olduğumuzu öğrendik: Karada yaşayabiliriz, ama sonsuza kadar, suya ve eve yolculuklar olmadan değil.
Aşırı uygar ve aşırı baskıcı kültürler, kadınların eve dönmesini engellemeye çalışır. Çok sık, bir kuruş kadar ince olana ve ışıkta kısılana kadar sudan uzak durması konusunda uyarılır.

Machine Translated by Google

Ancak uzun süreli izin çağrısı geldiğinde, bir yanı hep duyar, duymayı bekler. Eve çağrı geldiğinde, takip edecek, gizlice takip etmeye hazırlanıyor ya da çok gizlice hazırlanmıyor. O ve içsel ruhunun tüm müttefikleri, geri dönme yeteneğini geri kazanacak.
Bu güçlendirme süreci sadece buradaki bir kadın ve oradaki bir kadın için geçerli değildir, tüm kadınlar için geçerlidir.

biz. Herkes arazi taahhütlerine takılıp kalır. Oysa denizdeki ihtiyar herkesi çağırır. Herkes dönmeli.

Eve dönmenin bu yollarının hiçbiri ekonomiye, sosyal statüye, eğitime veya fiziksel hareketliliğe bağlı değildir. Tek bir çimen yaprağını görebilsek bile, sadece çeyrek fitlik bir gökyüzüne sahip olsak bile, sadece kaldırımdaki bir çatlaktan çıkan bir yabani otumuz olsa bile, doğadaki ve doğadaki döngülerimizi görebiliriz. . Hepimiz denize yüzebiliriz. Hepimiz kayadan gelen fok ile iletişim kurabiliriz. Bütün kadınlar bu birliğe sahip olmalıdır: çocuklu anneler, sevgilileri olan kadınlar, bekar kadınlar, işi olan kadınlar, durgunluk içindeki kadınlar, dünyada yükseklere binen kadınlar, içe dönük kadınlar, dışa dönük kadınlar, endüstriyel açıdan güçlü sorumlulukları olan kadınlar.

Jung, “Maneviyatımızı kabul etmek çok daha iyi olur” dedi.

Yoksulluk Ruh ağırlaşınca suya dönüşür

Bu nedenle ruhun yolu... suya götürür.” Denizdeki kayadan
fok ile sohbet etmek, doğuştan gelen ve ayrılmaz bir ekoloji eylemimizdir, çünkü hepsi suya dönüş, vahşi dostla buluşma, her şeyden önce bizi aralıksız, çekinmeden seven ve derin bir dayanıklılıkla. Sadece “vahşi, bilge ve sevgi dolu” o duygulu gözlere bakmamız ve onlardan öğrenmemiz gerekiyor.

BÖLÜM 10

Temiz su:

Yaratıcı Yaşamı Beslemek

Yaratıcılık bir şekil değiştiricidir. Bir an bu formu alıyor, sonra bu. Hepimize görünen, ancak o parlak parıltıda gördüklerini kimse kabul etmediği için tarif etmesi zor olan göz kamaştırıcı bir ruh gibidir. Pigmentlerin ve kanvasın veya boya parçalarının ve duvar kağıdının kullanılması, varlığının kanıtı mı? Kağıt kalem, bahçe yolunda çiçek bordürleri, üniversite inşa etmeye ne dersiniz?

Machine Translated by Google

Evet evet. Bir tasmayı iyi ütülemek, bir devrimi pişirmek mi? Evet. Bir bitkinin yapraklarına sevgiyle dokunmak, "büyük meseleyi" aşağı çekmek, tezgâhı bağlamak, sesini bulmak, birini iyi sevmek? Evet. Yenidoğanın ateşli vücudunu yakalamak, bir çocuğu yetişkinliğe yükseltmek, bir milleti dizlerinden kaldırmaya yardım etmek mi? Evet. Meyve bahçesi gibi bir evliliğe meyletmek mi, psişik altını kazmak mı, düzgün kelimeyi bulmak mı, mavi perde dikmek mi? Hepsi yaratıcı yaşamdandır. Bütün bunlar Vahşi Kadın'dan, Rio Abajo Río'dan, nehirlerin altından akan ve hayatımıza akan nehirden.

Bazıları yaratıcı hayatın fikirlerde olduğunu, bazıları ise yapmakta olduğunu söylüyor. Çoğu durumda basit bir varlık gibi görünüyor. Bu, kendi içinde çok iyi olmasına rağmen, virtüözlük değildir. Bir şeye duyulan sevgidir, bir şeye -bir kişi, bir kelime, bir görüntü, bir fikir, bir toprak ya da insanlık- bu kadar çok sevgiye sahip olmak, taşma ile yapılabilecek tek şey yaratmaktır. Bu bir isteme meselesi değil, tekil bir irade eylemi değil; tek gerekir.

Yaratıcı güç, içimizde var olan doğal boşlukları, arroyoları, kanalları arayan psişelerimizin arazisi üzerinde akar.

Onun kolları, havzaları oluyoruz; biz onun havuzları, göletleri, akarsuları ve mabetleriyiz. Vahşi yaratıcı güç, sahip olduğumuz yataklara, birlikte doğduğumuz ve kendi ellerimizle kazdığımız yataklara akar. Onları doldurmak zorunda değiliz, sadece inşa etmemiz gerekiyor.

Arketipsel bilgide, kişi özel bir psişik yer hazırlarsa, o zaman varlığın, yaratıcı güç, ruh kaynağı onu duyacak, ona giden yolu hissedecek ve o yerde yaşayacaktır. Bu gücün İncil'deki "ileri git ve ruh için bir yer hazırla" tarafından çağrılmış olup olmadığı ya da bir topu inşa etmeye çağıran bir ses duyduğu konusunda ısrar ediyor. Eğer bir şey inşa edersen gelirler", uygun bir yer hazırlamak, büyük yaratıcı gücü ilerlemeye teşvik eder.

O büyük yeraltı nehri, haliçlerini ve dallarını psişemizde bulduğunda, yaratıcı yaşamlarımız tıpkı vahşi bir nehir gibi mevsimlerde yükselir ve alçalır. Bu döngüler, her şeyin kendi zamanında ve tekrar tekrar yapılmasına, beslenmesine, geri çekilmesine ve ölmesine neden olur.

Irmağın belirli bir noktasında bir şey yaratmak nehre gelenleri besler, aşağılardaki canlıları besler, diğerlerini ise derinlerde. Yaratıcılık tek başına bir hareket değildir. Onun gücü budur. Her ne dokunursa, kim duyar, görür, hisseder, bilir, beslenir. Bu nedenle bir başkasının yaratıcı sözünü, imajını, fikrini görmek içimizi doldurur, kendi yaratıcı çalışmamıza ilham verir. Tek bir yaratıcı eylem, bir kıtayı besleme potansiyeline sahiptir. Tek bir yaratıcı eylem, bir selin taşları delip geçmesine neden olabilir.

Bu nedenle, bir kadının yaratıcı yeteneği, onun en değerli varlığıdır, çünkü o, dışa doğru verir ve onu her düzeyde içsel olarak besler: psişik, ruhsal, zihinsel, duygusal ve ekonomik. Vahşi doğa sonsuz olasılıklar saçar, doğum kanalı görevi görür, canlandırır, susuzluğu giderir, derin ve vahşi yaşama olan açlığımızı giderir. İdeal olarak, bu yaratıcı nehrin üzerinde baraj yoktur, saptırma yoktur ve özellikle yanlış kullanım yoktur.

Machine Translated by Google

Wild Woman'ın nehri bizi besler ve tavuklara hayat veren varlıklara dönüştürür. Biz yaratırken bu vahşi ve gizemli varlık da bizi yaratarak sevgiyle dolduruyor. Yaratıkların güneş ve su tarafından çağrıldığı şekilde çağrıldık. çok canlı yaratıldık

sırayla hayat verdiğimizi; patlarız, çiçek açarız, böleriz ve çoğalırız, döllenirız, kuluçkaya yatırırız, veririz, veririz.

Açıkça yaratıcılık, dolambaçlı bir şekilde, ona giden yolu bulabileceğimizi umarak orada duran bir şeyden ziyade, yükselen, yuvarlanan, kabaran ve içimize dökülen bir şeyden kaynaklanır. Bu anlamda, yaratıcılığımızı asla "kaybedemeyiz". Her zaman oradadır, bizi doldurur ya da yoluna hangi engeller konulsa onunla çarpışır. Bize bir giriş bulamazsa, yedekler, enerji toplar ve kırılana kadar tekrar ileri atılır. Onun ısrarcı enerjisinden kaçınmanın tek yolu, ona sürekli engeller koymak veya yıkıcı olumsuzluk ve ihmal tarafından zehirlenmesine izin vermektir.

Yaratıcı enerji için nefes nefese kalıyorsak; bereketli, hayal gücü yüksek, düşünsel olanı aşağı çekmekte sorun yaşıyorsak; kişisel vizyonumuza odaklanmada, ona göre hareket etmede veya onu takip etmede zorluk çekiyorsak, o zaman ırmak ile nehir arasındaki su taşkınlığı kavşağında bir şeyler ters gitti. Belki de kişinin yaratıcı suları, hayal gücünün yaşam biçimlerinin olgunlaşmadan önce öldürüldüğü kirletici bir ortamdan akıyor.
Çoğu zaman, bir kadın yaratıcı yaşamından mahrum kaldığında, sorunun temelinde tüm bu koşullar yatmaktadır.

Daha sinsi başka olasılıklar da var. Belki insan bir başkasının armağanlarına ve/veya bir başkası tarafından kazanılan ya da alınan faydalara o kadar hayrandır ki, taklitte uzmanlaşır, ne yazık ki vasat bir "onlar" olmaktan memnun olur, kendi benzersiz armağanlarını mutlak ve şaşırtıcı şeylere geliştirmektense. derinlikler. Belki biri aşırı büyülenmeye ya da bir kahramana tapınmaya kapılmıştır ve kendi eşsiz yeteneklerini nasıl çıkaracakları konusunda hiçbir fikri yoktur. Belki korkar, çünkü sular derindir, gece karanlıktır ve yol çok uzundur; kişinin özgün ve değerli armağanlarını geliştirmesi için gereken doğru koşullar.

Vahşi Kadın, nehrin altındaki nehir olan Río Abajo Río olduğundan, o bize aktığında biz de akıyoruz. Ondan bize olan açıklık kapalıysa, biz de engelleniriz. Akımları kendi olumsuz iç komplekslerimiz veya çevremizdeki insanların çevresi tarafından zehirlenirse, fikirlerimizi oluşturan hassas süreçler de kirlenir. O zaman ölmekte olan bir nehir gibiyiz. Bu hafif bir şey değil

yok sayılmak. Açık yaratıcı akışın kaybı, psikolojik ve ruhsal bir kriz oluşturur.

Bir nehir kirlendiğinde, her şey ölmeye başlar çünkü çevresel biyolojiden bildiğimiz gibi, her yaşam formu diğer tüm yaşam formlarına bağımlıdır. Gerçek bir nehirde, suyun kenarındaki saz oksijen açlığı çeken kahverengiye dönerse, polenler döllemek için yeterince canlı hiçbir şey bulamazlar, su muzları düşer ve kökleri arasında nilüferler için hiçbir beşik bırakmaz, söğütler kedicikler, semenderler yetiştirmez. eş bulamazsan mayıs sinekleri yumurtadan çıkmaz. Bu nedenle bal

Machine Translated by Google

zıplar, kuşlar dalış yapmazlar ve kendilerini yenilemek için gelen kurtlar ve diğer canlılar ya kötü su içmekten ya da suya yakın ölmekte olan bitkileri yemiş avları yemekten hareket eder.

Yaratıcılık öyle ya da böyle durgunlaştığında, aynı sonuç ortaya çıkar: tazelik için açlık, doğurganlığın kırılganlığı, daha büyük yaşam biçimlerinin yarıklarında daha küçük yaşam biçimlerinin yaşayabileceği yer yok, bu fikrin o düşünceye üremesi yok, ambar yok, yeni hayat yok. Sonra hasta hissediyoruz ve devam etmek istiyoruz. Amaçsızca dolaşıyoruz, bereketli yaratıcı yaşam olmadan ya da numara yaparak geçinebilecekmişiz gibi davranıyoruz; ama yapamayız, yapmamalıyız. Yaratıcı yaşamı geri getirmek için suların tekrar temiz ve berrak hale getirilmesi gerekiyor. Çamurun içine girmeli, kirleticileri temizlemeli, delikleri yeniden açmalı, akışı gelecekteki zararlardan korumalıyız.

İspanyolca konuşan insanlar arasında "La Llorona" adında eski bir masal vardır . Kadın." Bazıları, fatihlerin Meksika'nın Aztek halklarını işgal ettiği 1500'lerin başlarında ortaya çıktığını söylüyor, ancak bundan çok daha eski Bu, ölüm nehri haline gelen yaşam nehrinin hikayesidir. Kahramanı , kendi vücudundan yaratan, bereketli ve cömert, akıldan çıkmayan bir nehir kadınıdır . Fakir, nefes kesici güzellikte ama ruh ve ruh bakımından zengin.

“La Llorona” tuhaf bir hikaye çünkü sanki kendi büyük bir iç yaşamı varmış gibi zaman içinde gelişmeye devam ediyor. Araziyi iten, önündekini alan, toprak kendi vücudunun bir parçası olana kadar onunla birlikte ve onun üzerinde inşa eden büyük bir yürüyen kumul gibi, bu hikaye her neslin psişik sorunları üzerine kuruludur. Bazen La Llorona masalı hakkında bir hikaye olarak anlatılır.

CE. Yerli kadın Malinalli veya Malinche, İspanyol fatih Hernán Cortés'in tercümanı ve sevgilisi olduğu söyleniyor.

Ama “La Llorona ” nın ilk versiyonu Büyüdüğüm yer olan kuzey ormanlarında sendikayı çökerten bir savaşın kadın kahramanı olarak tanımladığını duymuştum. Hikayeyi bir sonraki duyduğumda, La Llorona , 1950'lerde Meksikalıların Amerika Birleşik Devletleri'nden zorla geri gönderilmesine karışan bir düşmanla uğraşıyordu. Hikayeyi Güneybatı'daki sayısız versiyonda duydum, biri New Mexico'daki toprak bağışı savaşlarına karıştığını söyleyen eski İspanyol Land Grant çiftçilerindendi; zengin bir geliştirici, fakir ama güzel bir İspanyol kızından yararlandı.

Sonra bir hayalet hikayesi var; La Llorona geceleri bir karavan parkında dolaşıyor ve ağlıyor. “AIDS'li bir fahişe” masalı var; La Llorona , ticaretini Austin'deki Town River'da sürdürüyor. En şaşırtıcı olanı, bana küçük bir çocuk tarafından verildi. Önce size büyük La Llorona masallarının genel hikayesini anlatacağım ve sonra hikayenin en şaşırtıcı yönünü anlatacağım.

=====

La Llorona

Machine Translated by Google

ZENGİN BİR HIDALGO, asilzade, güzel ama fakir bir kadına kur yapar ve onun sevgisini kazanır. Ona iki oğul doğurur, ama onunla evlenmemeye tenezzül eder. Bir gün İspanya'ya döndüğünü, ailesi tarafından seçilen zengin bir kadınla evleneceğini ve oğullarını da yanına alacağını duyurur.

Genç kadın çıldırmış durumda ve baştan sona çığlık atan büyük deli kadın gibi davranıyor.
zaman. Yüzünü tırmalıyor, kendi yüzünü tırmalıyor, ona ağlıyor, kendine ağlıyor. İki küçük oğlunu alır ve onlarla birlikte nehre koşar ve orada onları selin içine atar. Çocuklar boğulur ve La Llorona keder içinde nehir kıyısına düşer ve ölür.

Hidalgo İspanya'ya döner ve zengin kadınla evlenir. La Llorona'nın ruhu cennete yükselir. Orada kapının efendisi ona cennete gelebileceğini, çünkü acı çektiğini, ancak çocuklarının ruhlarını nehirden kurtarana kadar giremeyeceğini söyler.

İşte bu yüzden bugün ağlayan kadın La Llorona'nın uzun saçlarıyla nehir kenarlarını süpürdüğü, çocukları için dibi sürüklemek için uzun parmaklarını suya soktuğu söyleniyor. Aynı zamanda, yaşayan çocukların hava karardıktan sonra nehre yaklaşmamalarının nedeni de budur, çünkü La Llorona onları yanıltabilir.
kendi çocukları için ve onları sonsuza dek götürün.

=====

Şimdi, bir modem La Llorona'ya. Kültür çeşitli etkilerden etkilendikçe düşüncemiz, tutumlarımız ve sorunlarımız değişir. La Llorona hikayesi de değişiyor. Geçen yıl Colorado'da hayalet hikayeleri toplarken, ön dişleri olmayan ve sıska (ama bir gün uzun olacak) vücudunda gerçeküstü müttefik büyük ayakları olan on yaşında bir çocuk olan Danny Salazar bana bu hikayeyi verdi. Bana La Llorona'nın çocuklarını eski hikayede anlatılan nedenlerle öldürmediğini söyledi.

"Hayır, hayır," dedi Danny. La Uorona , nehirde fabrikaları olan zengin bir hidalgo ile gitti.
Ama bir şeyler ters gitti. Hamileliği sırasında La llorona nehirden su içti. Duyun bebekler, ikiz çocuklar, doğuştan kör ve perdeli parmaklarla, hidalgo nehri fabrikalarının atıklarıyla zehirlemişti.

Hidalgo, La Uorona'ya onu veya bebeklerini istemediğini söyledi . Fabrikanın ürettiği şeyleri isteyen zengin bir kadınla evlendi. La Llorona , bebekleri çok zor bir hayatları olacağı için nehre attı. Sonra kederden ölüp yere düştü. Cennete gitti ama Aziz Peter, oğullarının ruhlarını bulana kadar cennete giremeyeceğini söyledi.
Şimdi La Uorona , çocukları için kirli nehre bakıyor ve bakıyor, ama su çok kirli ve karanlık olduğu için pek göremiyor. Şimdi hayaleti uzun parmaklarıyla nehrin dibini sürüklüyor. Şimdi nehir kenarlarında dolaşıyor, her zaman birkaç çocuğunu arayarak.

Machine Translated by Google

Vahşi Ruhun Kirliliği

La Uorona , ailemizdeki cantadoras y cuentistas'ın temblón, ürpertici hikayeler dediği masal kategorisine aittir . Bunlar açıkça eğlendirir, ancak dinleyicilerin düşünceliliğe, tefekküre ve eyleme yol açan bir farkındalık titremesi yaşamalarına neden olmayı amaçlar.

Zaman içinde bu hikayedeki değişen motiflere bakılmaksızın, tema aynı kalır: bereketli dişinin yok edilmesi.
Vahşi güzelliğin kirlenmesi ister iç dünyada ister dış dünyada gerçekleşsin, tanık olmak acı vericidir, modern kültürde bazen birini diğerinden çok daha yıkıcı sayarız, ancak her ikisi de eşit derecede kritiktir.

3 Bu iki versiyonlu hikayeyi bazen başka bağlamlarda da anlatsam da, yaratıcı akışın bozulmasının bir metaforu olarak anlaşıldığında, kadın erkek herkesin aynı derecede bilgiyle titremesine neden olur. Bu hikayeye bekar bir kadının psişesinin durumu olarak bakarsak, bir kadının yaratıcı sürecinin zayıflaması ve boşa harcanması hakkında pek çok şey anlayabiliriz. Sert sonları olan diğer hikayelerde olduğu gibi, masal bir kadına ne yapmaması gerektiğini ve olumsuz etkiyi azaltmak için kötü seçimlerden nasıl vazgeçileceğini öğretmede yardımcı olur. masalda boğulmak yerine dalgaya binmeyi öğrenebiliriz

Bu masal, bir kadının yaratıcı sürecini normatif durumunda tanımlamak için güzel kadın ve saf yaşam nehri metaforlarını kullanır. Ama burada, yıkıcı bir animus ile etkileşime girdiğinde, hem kadın hem de nehir azalır. Sonra, yaratıcı yaşamı azalan bir kadın, Im Llorona gibi bir zehirlenme hissi, deformasyon, her şeyi öldürme arzusu gibi deneyimler yaşar. Daha sonra, eski yaratıcı potansiyeli için enkazda görünüşte sonsuz bir arayışa sürüklenir.

Psişik ekolojisinin düzeltilmesi için nehrin bir kez daha netleşmesi gerekiyor. Bu hikaye aracılığıyla ilgilendiğimiz yaratıcı ürünlerimizin kalitesi değil, bireyin benzersiz hediyelerinin değerini tanıması ve bu hediyeleri çevreleyen yaratıcı yaşamı önemseme yöntemleridir. Yazma, resim yapma, düşünme, iyileştirme, yapma, yemek yapma, konuşma, gülümseme, yapma eylemlerinin her zaman arkasında nehir vardır, Rio Abajo Río, nehrin altındaki nehir yaptığımız her şeyi besler.

Sembolojide, büyük su kütleleri, yaşamın ortaya çıktığı düşünülen yeri ifade eder, Güneybatı Hispanik'te nehir, yaşama, gerçekten yaşama yeteneğini sembolize eder. Anne olarak karşılanır. La Madre Grande, La Mujer Grande, suları sadece hendeklerde ve nehir yataklarında akmakla kalmayan, bebekleri doğarken kadınların bedenlerinden dökülen Büyük Kadın. Nehir, mavi veya gümüş ve bazen de altından tam dönen eteğiyle arazide yürüyen, büyümek için toprağı iyi hale getirmek için toprakla yatan Gran Dama olarak görülüyor.

Güney Teksas'taki eski kadın arkadaşlarımdan bazıları, El Rio Grande'nin asla bir erkek nehri olamayacağını, ancak bir kadın nehri olduğunu söylüyor. Gülüyorlar ve diyorlar ki, Bir nehir nasıl olur da La Dulce Acequia'dan başka bir şey olabilir, dünyanın iki bucağı arasındaki tatlı yarık? Kuzey New Mexico'da, fırtınada, rüzgarda, ani selde nehirden, uyanan, onu büyütmek için elinden gelen her şeye dokunmaya koşan kişi olarak bahsedilir.

Böylece nehrin burada uyandıran, heyecanlandıran, heyecanlandıran bir kadınsı cömertlik biçimini simgelediğini görüyoruz. tutkulu. Kadınların gözleri yaratırken parlıyor, kelimeleri kıvrılıyor, yüzleri hayatla kıpkırmızı oluyor, saçları zerre kadar parlıyor gibi. Fikirden heyecanlanırlar, olasılıklar tarafından harekete geçirilirler, düşüncenin kendisi tarafından tutkuya kapılırlar ve bu noktada, büyük nehir gibi, kendi benzersiz yaratıcı yollarında sürekli olarak dışa doğru akmaları amaçlanır. Bu, kadınların kendini tatmin edici hissetme şeklidir. Ve bu, yıkım gerçekleşmeden önce La Uorona'nın bir zamanlar yaşadığı nehrin durumudur.

Machine Translated by Google

Ama bazen, masalda olduğu gibi, bir kadının yaratıcı yaşamı, kalıcı ruh değeri olmayan şeyleri sadece ego için ve sadece ego için üretmek isteyen bir şey tarafından ele geçirilir. Bazen kültüründen, yaratıcı fikirlerinin işe yaramaz olduğunu, kimsenin onları istemeyeceğini, devam etmesinin beyhude olduğunu söyleyen baskılar var. Kirlilik budur. Bu nehre kurşun döküyor. Ruhu zehirleyen de budur.

Ego tatmini kendi açısından kabul edilebilir ve önemlidir. Sorun şu ki, kusma negatif komplekslerden tüm tazeliğe, yeniliğe, potansiyele, yeniliğe, pupa aşamasındaki şeylere, boşluklara, yarı büyümüş, eski ve saygı duyulan şeylere saldırır. Çok fazla ruhsuz veya sahte üretim olduğunda, zehirli atık saf nehre dökülerek hem yaratıcı dürtüyü hem de enerjiyi öldürür.

Nehirdeki Zehir

Yaratıcı ve vahşinin kirlenmesi ve mühürlenmesi hakkında, ister bir zamanlar Leda adasına yayılan zararlı sis tarafından kişileştirilen saflığın kirlenmesi hakkında olsun, Kaderin yaşam yumağının birlikte geldiği birçok efsane vardır . kötülerin köy kuyularını kapatarak acıya ve ölüme [6] veya yol açtığına dair hikayeler vardı. En derin hikayelerden ikisi, son günlerin "Jean de Florctte" ve "Baharın Manon" hikayeleridir. çiçekler ve ağaçlarla canlandırmak, o toprağı besleyen pınarı [7] Bunun içinde mühürlemek, duygulu ve çalışkan ailenin yok olmasına neden olmak.

Kirliliğin kadınların yaratıcı yaşamındaki en yaygın etkisi canlılık kaybıdır. Bu, bir kadının dünyada “dışarıda” yaratma veya hareket etme yeteneği. Bir kadının sağlıklı yaratıcı yaşam döngüsünde, yaratıcılık nehrinin bir süreliğine yeraltında kaybolduğu zamanlar olsa da, yine de bir şeyler gelişiyor. O zaman kuluçka yapıyoruz. Bu, ruhsal krizden çok farklı bir duygudur.

Doğal bir döngüde huzursuzluk ve sabırsızlık vardır belki ama asla vahşi ruh ölüyor. Beklentilerimizi değerlendirerek farkı anlayabiliriz: yaratıcı enerjimiz uzun bir kuluçka sürecine dahil olsa bile, yine de sonucu dört gözle bekleriz, bu yeni hayatın patlamalarının ve dalgalanmalarının içimizde dönüp uğultusunu hissederiz. Umutsuz hissetmiyoruz. Akciğer ve kavrama yoktur.

Ama nehrin sağlığına yönelmediğimiz için yaratıcı yaşam öldüğünde, bu tamamen başka bir meseledir. O zaman kendimizi tıpkı ölmekte olan nehir gibi hissederiz, enerji kaybı hissederiz, yorgun hissederiz; sürünen, sallanan, yaprak kaldıran, serinleyen, ısınan hiçbir şey yok. Kalınlaşırız, olumsuz bir şekilde yavaşlar, kirlilikten veya tüm zenginliklerimizin yedeklenmesi ve durgunluğundan zehirleniriz. Her şey lekeli, belirsiz ve zehirli geliyor.

Bir kadının yaratıcı yaşamı nasıl kirlenebilir? Yaratıcı yaşamın bu çamuru, her şeyi istila eder. Yaratılışın beş aşaması: ilham, konsantrasyon, organizasyon, uygulama ve sürdürme.

Machine Translated by Google

Bunlardan birini veya birkaçını kaybeden kadınlar, kendileri için yeni, faydalı veya empatik bir şey "düşünemediklerini" bildirirler. Aşk meseleleri, çok fazla çalışma, çok fazla oyun oynama, yorgunluk veya başarısızlık korkusu ile kolayca "dikkatleri dağılır". 8

Bazen organizasyonun mekaniğini bir araya getiremezler ve projeleri dağınıktır.
yaklaşık yüz yerde ve parçada. Bazen sorunlar, bir kadının kendi dışa dönüklüğü konusundaki saflığından kaynaklanır: Dış dünyada birkaç hareket yaparak gerçekten bir şey yaptığını düşünür. Bu, bir şeyin bacaklarını ya da başını değil de kollarını yapıp ona bitmiş demek gibidir. Mutlaka eksik hissediyor.

Bazen bir kadın kendi içine kapanıklığına takılıp kalır ve sadece bir şeylerin olmasını dilemek ister. olmak; sadece fikri düşünmenin yeterince iyi olduğunu ve dışsal bir tezahürün gerekmediğini düşünebilir. Ama yine de kendini eksik ve bitmemiş hissediyor. Bunların hepsi nehirdeki kirliliğin tezahürleridir. Üretilen yaşam değil, yaşamı engelleyen bir şeydir.

Diğer zamanlarda etrafındakiler veya kafasında geveleyen seslerin saldırısına uğrar:
"Çalışmanız yeterince doğru değil, yeterince iyi değil, bu yeterli değil, bu yeterli değil. Çok görkemli, çok küçük, çok önemsiz, çok uzun sürüyor, çok kolay, çok zor." Bu nehre kadmiyum döküyor.

Aynı süreci anlatan, ancak farklı sembolizm kullanan başka bir hikaye daha var. Yunanca 9 mitos'ta, Tanrıların Harpiler adlı bir kuş grubunun Phineus adlı bir ruhu cezalandırmasına karar verdiği bir bölüm vardır. Phineus'un yemeği sihirli bir şekilde her yerleştirildiğinde, sürü içeri uçar, yiyeceklerin bir kısmını çalar, bir kısmını dağıtır ve geri kalanına dışkısını yaparak zavallı adamı aç bir şekilde bırakır.
10

Bu kelimenin tam anlamıyla kirlilik, mecazi olarak, psişe içindeki tek varlık nedeni şeyleri bozmak olan bir dizi kompleks olarak da anlaşılabilir. Bu hikaye kesinlikle bir temblón, ürpertici bir hikaye; Hepimiz bunu deneyimlediğimiz için bizi tanımak bizi titretiyor. "Harpy Sendromu", kişinin yeteneklerini ve çabalarını karalayarak ve en aşağılayıcı bir iç diyalog yoluyla yok eder. Bir kadın bir fikir ortaya atar ve Harpy bunun üzerine sıçar. Kadın, "Şey, şunu ve şunu yapacağımı düşünmüştüm" diyor. Harpy, "Bu aptalca bir fikir, kimse umursamıyor, gülünç derecede basit. Pekala, sözlerime dikkat et, fikirlerin hepsi aptal, insanlar gülecek, gerçekten söyleyecek bir şeyin yok." Bu Harpy-konuşması.

Bahaneler, kirliliğin başka bir şeklidir. Kadın yazarlardan,

ressamlar, dansçılar ve diğer sanatçılar, dünya soğuduğundan beri uydurulmuş her bahaneyi duydum. "Oh, bir gün buna alışacağım/' Bu arada, o sırıtan bir depresyona sahip. "Meşgulüm, evet yazımı oraya buraya sıkıştırıyorum, geçen yıl neden iki şiir yazdım, evet ve son on sekiz ayda bir tabloyu, diğerinin bir bölümünü bitirdim, evet, ev, çocuklar, koca, erkek arkadaş, kedi, yürümeye başlayan çocuk, tam bir ilgiye ihtiyacım var. Alışacağım, param yok, zamanım yok, zaman bulamıyorum, yapamıyorum

Machine Translated by Google

zaman, en iyi en pahalı enstrümanlara veya deneyimlere sahip olana kadar başlayamam, sadece şu anda öyle hissetmiyorum, ruh hali henüz uygun değil. Bunu halletmek için en az bir günlük zamana ihtiyacım var, halletmek için sadece birkaç güne ihtiyacım var. Bunu halletmek için kendime birkaç hafta ayırmam gerekiyor, ben sadece, sadece, sadece..."

Nehirde Yangın

1970'lerde Cleveland'daki Cuyahoga Nehri o kadar kirlendi ki yanmaya başladı. Kirli yaratıcı akış, aniden nehirdeki çöplerin yakıtını yakmakla kalmayıp tüm yaşam formlarını da yakan zehirli bir ateşle patlayabilir. Aynı anda çalışan çok fazla psişik kompleks nehre büyük zarar verebilir. Olumsuz psikolojik kompleksler, değerinizi, niyetinizi, samimiyetinizi ve yeteneğinizi ortaya çıkarır ve sorgular. Ayrıca, sizi tüketen, yaratmaya zaman bırakmayan, hayal etme iradenizi yok eden şeyleri yaparak "yaşamak" için çalışmanız gerektiğini açık bir şekilde öne süren tavsiyeler de gönderirler.

Bazı kötü niyetli komplekslerin en sevdiği hırsızlıklar ve kadınların yaratıcılığına verilen cezalar sisli bir gelecekte bir yerlerde ruh-benliğe "yaratma zamanı" vaadinde bulunun. Ya da arka arkaya birkaç gün boş kaldığında, en sonunda sıkıntının başlayacağına söz vermek. Saçmalık. Kompleksin böyle bir niyeti yoktur. Yaratıcı dürtüyü boğmanın başka bir yoludur.

Alternatif olarak, sesler şöyle fısıldıyor: "Ancak doktora dereceniz varsa, ancak Kraliçe tarafından övülüyorsanız, ancak şu veya bu ödülü alırsanız, ancak şu veya bu dergide yayınlanırsanız, çalışmanız saygın olur. eğer, eğer, eğer."

Bu sadece-iffing, ruhu abur cuburla doldurmak gibidir. Bu biridir

herhangi bir eski şeyle beslenecek şey; gerçekten beslenmek bambaşka bir şey. Çoğu zaman kompleksin mantığı, sizi başka türlü ikna etmeye çalışsa da, son derece hatalıdır.

Yaratıcı kompleksin en büyük sorunlarından biri, mantıklı düşünmediğiniz için yaptığınız her şeyin işe yaramayacağı, şu ana kadar yaptığınız şeyin mantıklı olmadığı ve bu nedenle mantıklı olmadığı suçlamasıdır. başarısızlığa mahkum. Her şeyden önce, yaratmanın birincil aşamaları mantıklı değildir ve olmamalıdır da. Kompleks sizi bununla durdurmayı başarırsa, size sahip olur. Oturup sessiz olmasını ya da işin bitene kadar uzaklaşmasını söyle. Unutma, dünyada gerçekten sadece mantık olsaydı, o zaman kesinlikle tüm insanlar yan eyerlere binerdi.

Evlerine, arkadaşlarına veya çocuklarına çok pahalı şeyler almak için hor gördükleri işlerde uzun saatler çalışan kadınlar gördüm. Önemli yeteneklerini arka plana atıyorlar.
Yazmak için oturmadan önce evdeki her şeyi temizlemekte ısrar eden kadınlar gördüm...

Machine Translated by Google

ve bilirsin ki bu ev temizliği hakkında komik bir şey... asla bitmez. Bir kadını durdurmanın mükemmel yolu.

Bir kadın, gerekli yaratıcı dinlenmeleri, riffleri ve coşkuları çalmak için aşırı sorumluluğa (veya aşırı saygınlığa) izin vermemeye dikkat etmelidir. Sadece ayağını yere koymalı ve yapması "gerektiğine" inandığı şeylerin yarısına hayır demelidir. Sanat sadece çalıntı anlarda yaratılmamalı.

Planların ve projelerin sanki bir rüzgar gibi saçılması, bir kadın yaratıcı bir fikir düzenlemeye çalıştığında ve bir şekilde uçup gitmeye devam ettiğinde, daha fazla karıştığında ve düzensizleştiğinde ortaya çıkar. Onu somut bir şekilde izlemiyor çünkü yine hepsini yazıp organize etmeye vakti yok ya da başka birçok şey tarafından çağrıldığı için yerini kaybediyor ve bir daha alamıyor.

Bir kadının yaratıcı sürecinin etrafındakiler tarafından yanlış anlaşılması veya saygısızlık edilmesi de söz konusu olabilir. Gözlerinde “o bakış” varsa bunun doldurulmayı bekleyen boş bir yer olmadığı anlamına gelmediğini onlara bildirmek ona kalmıştır. Bu, tek bir parmak ucunda büyük bir kart evini dengelediği anlamına gelir ve tüm kartları minik kristal kemikler ve biraz tükürük kullanarak dikkatlice birbirine bağlar ve eğer hepsini masaya düşmeden alabilirse

ya da uçarak, görünmeyen dünyadan bir görüntü meydana getirebilir. O anda onunla konuşmak, tüm yapıyı paramparça eden bir Harpy rüzgarı yaratmaktır. O anda onunla konuşmak onun kalbini kırmaktır.

Yine de, bir kadın, tüm uyarılmalar gidene kadar fikirlerinden vazgeçerek, yaratıcı araç ve malzemeleriyle sürünen insanlara ayak basmayarak ya da satın almama gibi basit bir ihmalle bunu kendi kendine yapabilir. yaratıcı çalışmayı düzgün bir şekilde yürütmek için doğru ekipman ya da herkesin ve kedilerinin istediği zaman onu kesmesine izin vererek, proje karmakarışık hale gelir.

Bir kadının içinde yaşadığı kültür, üyelerinin yaratıcı işlevine saldırıyorsa, herhangi bir arketipi bölüyor veya parçalıyorsa veya tasarımını veya anlamını saptırıyorsa, bunlar da aynı şekilde kendi kırık durumlarıyla üyelerinin psişelerine dahil edilecektir; canlılık ve olasılıklarla dolu sağlam bir güçten ziyade kırık kanatlı bir güç olarak.

Yaratıcı yaşama nasıl izin verileceği ve nasıl besleneceği ile ilgili bu yaralı unsurlar bir kadının psişesinde aktive edildiğinde, neyin yanlış olduğuna dair bir fikir sahibi olmak zordur. Bir kompleksin içinde olmak siyah bir çantanın içinde olmak gibidir. Karanlık, seni neyin tuttuğunu göremiyorsun, sadece bir şeye kapıldığını biliyorsun. O zaman geçici olarak düşüncelerimizi veya önceliklerimizi düzenleyemez ve torbalanmış yaratıklar gibi düşünmeden hareket etmeye başlarız. Tefekkür etmeden hareket etmek bazen çok yararlı olsa da, örneğin “ilk düşünce, doğru düşünce” öncülünde olduğu gibi, bu örnekte öyle değil.

Zehirlenmiş veya durmuş bir yaratılış sırasında, bir kadın güzel ruh-benliğe “yemiş numarası yapar”.

Machine Translated by Google

Animusun durumunu göz ardı etmeye çalışır. Bu yüzden buraya küçük bir atölye çalışması atıyor ve orada biraz okuma zamanı bırakıyor. Ama sonuçta bunun bir anlamı yok. Kadın kendinden başka kimseyi kandırmıyor.

Yani bu nehir öldüğünde, akışından, yaşam gücünden yoksundur. Hindular, kişileştirilmiş kadınsı yaşam gücü olan Shakti olmadan, hareket etme yeteneğini kapsayan Shiva'nın bir ceset haline geldiğini söylüyor. O, eril ilkeyi canlandıran yaşam enerjisidir ve eril ilke 11 de dünyadaki eylemi canlandırır.

Böylece nehrin kirlilikleri ve temizlikleri arasında makul bir şekilde dengelenmesi gerektiğini görüyoruz, yoksa her şey boşa gider. Ancak bu şekilde yaşayabilmek için yakın çevre besleyici ve erişilebilir olmalıdır. Hayatta kalma meselelerinde, temel ihtiyaçlar -yiyecek ve su, güvenlik ve barınma- ne kadar az bulunursa, seçeneklerin o kadar az olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Ve seçenekler ne kadar azsa, yaratıcılık için o kadar az yaratıcı yaşam, her şeyin sonsuz kombinasyonları üzerinde çok sayıda gelişir.

Masaldaki yıkıcı hidalgo , yaralı bir kadının derin ama hemen tanınabilir bir parçasıdır. Kadının yaratmakla değil -çoğu zaman o noktaya bile gelemez- mücadele etmesine neden olan, onun animusudur, daha çok açık bir izin, istediği zaman yaratmak için sağlam bir iç destek sistemi elde etmesiyle. Sağlıklı bir animus, kendisini nehrin çalışmasına dahil etmek içindir ve olması gerektiği gibi budur. İyi entegre olmuş, yardımcı olan, bir şey yapılması gerekip gerekmediğini izleyen kişidir. Ancak La Uorona hikayesinde animus tek taraflıdır; devralır, hayati yeni yaşamı engeller ve psişenin yaşamına egemen olmakta ısrar eder. Kötü niyetli bir animus böyle bir güç kazandığında, bir kadın kendi işini karalayabilir ya da diğer uçta, gerçek işi taklit etmeye çalışabilir. Bunlardan herhangi biri gerçekleştiğinde, bir kadının daha az yaratıcı seçeneği vardır. Animus, kadını itip kakmak için güç kazanır, işini karalar, böylece şu ya da bu şekilde onun kimliğini geçersiz kılar. Bunu nehri mahvederek yapıyor.

Önce genel olarak animusun parametrelerine bakalım, ardından olumsuz animus etkisi olduğunda bir kadının yaratıcı yaşamının nasıl bozulduğunu ve bu konuda ne yapabileceği ve yapması gerektiğini anlamaya geçebiliriz. Yaratıcılık, açık bir bilinç eylemidir. Hareketleri nehrin berraklığını yansıtır. Dış eylemi finanse eden animus, nehirdeki adamdır. O vekilharçtır. Suyun bakıcısı ve koruyucusudur.

Nehirdeki Adam

La Uorona öyküsündeki adamın nehri kirleterek ne yaptığını anlamadan önce , onun temsil ettiği şeyin bir kadının ruhunda nasıl olumlu bir yapı olduğunu görmemiz gerekir.
Klasik Jungian tanımına göre, animus ruh gücüdür.

Machine Translated by Google

kadındır ve erkeksi olarak kabul edilir. Bununla birlikte, ben de dahil olmak üzere birçok kadın psikanalist, kişisel gözlem yoluyla, klasik görüşü çürütmeye ve bunun yerine kadınlarda canlandırıcı kaynağın eril ve ona yabancı değil, dişil ve tanıdık olduğunu iddia etmeye başladılar. [12]

Yine de, eril animus kavramının büyük bir önemi olduğuna inanıyorum. Yaratmaktan korkan -düşüncelerini dünyaya göstermekten korkan ya da bunu saygısızca veya gelişigüzel bir şekilde yapan- kadınlar arasında muazzam bir ilişki vardır ve rüyalarında yaralanmış veya yaralanmış birçok erkek imgesi olabilir. Tersine, dışavurum yeteneği güçlü kadınların rüyaları, genellikle sürekli olarak çeşitli kılıklarda görünen güçlü bir erkek figürüne sahiptir.

Animus, en iyi şekilde kadınların dış dünyada kendi adlarına hareket etmelerine yardımcı olan bir güç olarak anlaşılabilir. Animus, bir kadının herhangi bir kültürde kültürel olarak dayatılan bir erkeksi gelişim standardına göre şekillenen bir yapı yerine, belirli ve dişil iç düşüncelerini ve duygularını duygusal, cinsel, finansal, yaratıcı ve diğer açılardan somut yollarla ortaya koymasına yardımcı olur.

Kadınların rüyalarındaki erkek figürleri, animusun bir kadının ruhu olmadığını gösterir. ama "bir kadının ruhundan", "onun ruhundan [13] Dengeli ve sapkın olmayan biçimiyle animus, bir ve onun için". Temel "köprü erkek". Bu şahsiyet çoğu zaman onu işe getiren ve köprü kuran olarak yükselmeye sevk eden harikulade yeteneklere sahiptir.Ruh taciri gibidir.Bilgi ve ürünleri ithal ve ihraç eder.Teklif edilenin en iyisini seçer, en iyi fiyatı düzenler, denetler. borsaların bütünlüğü, takibi, takibi.

Bunu anlamanın bir başka yolu, Vahşi Kadını, ruh-Benliği, sanatçının ve Vahşi Kadının sürücü, Sanatçının kolu olarak 14 animus. animusun aracı hızlandırması olarak düşünmektir. O şarkıyı yapar, not eder. O hayal eder, o tavsiye verir. O olmadan oyun, kişinin hayal gücünde yaratılır, ancak asla yazılmaz ve asla oynanmaz. O olmadan sahne patlayacak kadar dolmuş olabilir ama perdeler asla açılmaz ve seçim çerçevesi karanlık kalır.

Sağlıklı animus'u İspanyol metaforuna çevirecek olursak,

arazinin yerleşimini bilen ve pusulası ve ipi ile iki nokta arasındaki mesafeyi ölçen haritacı el agrimensor olurdu . Kenarları tanımlar ve sınırları belirler. Ayrıca ona el jugador, oyun adamı, çalışmak ve kazanmak veya kazanmak için işaretçiyi nasıl ve nereye yerleştireceğini bilen kişi de diyin. Bunlar, sağlam bir animusun en önemli yönlerinden bazılarıdır.

Bu yüzden animus iki bölge ve bazen üç bölge arasında seyahat eder: yeraltı dünyası, iç dünya ve dış dünya. Bir kadının tüm hisleri ve fikirleri, tüm dünyalara karşı bir hisleri olan animus tarafından - her yöne - bir araya getirilir ve bu açıklıklar boyunca taşınır. "Dışarıdaki" fikirleri ona geri getiriyor ve onun ruh-Benliğinden gelen fikirleri köprünün üzerinden meyveye ve "pazara" taşıyor. Bu kara köprüsünün yapıcısı ve koruyucusu olmadan bir kadının iç hayatı olamaz.

Machine Translated by Google

dış dünyada niyetle tezahür etti.

Ona animus demene gerek yok, sevdiğin kelimelerle veya görüntülerle onu ara. Ama aynı zamanda anla şu anda kadın kültürünün içinde erilliğe dair bir şüphe, bazıları için “eril olana ihtiyaç duyma” korkusu, diğerleri için bir şekilde onun tarafından ezilmekten acı verici bir iyileşme var.
Genellikle bu ihtiyat, kadınlara benlik olarak değil, köle olarak muamele edildiği önceki zamanlarda, aileden ve kültürden zar zor iyileşmeye başlayan travmalardan gelir. Yetenekli kadınların birer çöp gibi atılıp atıldığı, bir kadının bir fikre, onu bir erkeğe gizlice gömüp döllemedikçe ve daha sonra onu onun emrindeki dünyaya taşımadan sahip olamayacağı bir zaman olduğu, Vahşi Kadın'ın hafızasında hâlâ tazedir. kendi adı.

Ama nihayetinde görmemize ve olmamıza yardımcı olan herhangi bir metaforu atamayacağımızı düşünüyorum. İçinde kırmızı, mavi, sarı, siyah veya beyaz eksik olan bir palete güvenmem. Sen de istemezsin. Animus, kadın ruhunun paletindeki ana renktir.

Dolayısıyla, kadınların ruh-doğası, animus ya da kadınların karşı-cinsel doğası olmaktan çok, hareket etme yeteneğine sahip derin bir psişik zekadır. Psişenin çeşitli düğümleri arasında dünyalar arasında gidip gelir. Bu güç, dışa dönüklük ve egonun arzularını yerine getirme yeteneğine sahiptir.

bir kadının yaratıcılığını ortaya çıkarmak için ruhun dürtüleri ve fikirleri, açık ve somut yollarla.

Olumlu bir animus gelişiminin kilit yönü , birleşik iç düşüncelerin, dürtülerin ve fikirlerin fiili tezahürüdür . Burada olumlu animus gelişiminden söz etmemize rağmen, bir uyarı da var: Tam bilinçte ve çok fazla kendi kendini inceleme çalışmasıyla bütünsel bir animus geliştirilir. Kişi, yolun her adımında güdülerini ve iştahını dikkatle incelemezse, kötü gelişmiş bir animus ortaya çıkar. Bu zararlı animus, çeşitli kör hırsları pompalayarak ve sayısız incelenmemiş iştahı yerine getirerek, anlamsız bir şekilde incelenmemiş ego dürtülerini gerçekleştirebilir ve gerçekleştirecektir. Ayrıca, animus, kadının ve onun tüm şekillerde hareket edebilmesi için düzenli egzersizler verildiğinde, egzersiz yapması gereken kadın psişesinin bir unsurudur. Bir kadının ruhsal yaşamında yararlı animus ihmal edilirse, körelir, tıpkı çok uzun süre hareketsiz kalan bir kas gibi.

Bazı kadınlar savaşçı-kadın doğasının, Amazon doğasının, avcının doğa, bu "dişil-içinde-eril öğenin" yerini alabilir, benim görüşüme göre, belirli bir tür entelektüel kural koyma, yasa verme, sınır koyma gibi eril doğanın birçok tonu ve katmanı vardır ve bunlar için son derece değerlidir. Modern dünyada yaşayan kadınlar.
Bu eril nitelikler, kadının kadınsı doğasından gelenlerle aynı biçimde veya tonda içgüdüsel psişik mizacından kaynaklanmaz.

Dolayısıyla, hem meditatif hem de dışa dönük eylem gerektiren bir dünyada yaşadığımız gibi, kadında eril bir doğa veya animus kavramını kullanmayı çok faydalı buluyorum. Uygun bir dengede animus, yardımcı, yardımcı, sevgili, erkek kardeş, baba, kral gibi davranır. Bu, yaralı bir ataerkil bakış açısının sahip olabileceği gibi, animusun kadın ruhunun kralı olduğu anlamına gelmez .

Machine Translated by Google

Kadının psişesinde var olan bir özellik, tutumsal olarak geliştiğinde vahşi doğaya sevgiyle hizmet ederek hareket eden ve aracılık eden krala ait bir unsur. Arketip olarak kral, bir kadının adına ve onun iyiliği için çalışması gereken, onun ve ruhun ona atadıklarını yöneten, kendisine bahşedilen psişik topraklar üzerinde hüküm süren bir gücü sembolize eder.

Yani böyle olması gerekiyordu, ama hikayede animus,

vahşi doğa pahasına başka hedefler aradı ve nehir atıklarla doldukça, akışın kendisi yaratıcı psişenin diğer yönlerini ve özellikle kadının doğmamış çocuklarını zehirlemeye başlar.

Psişenin animusa nehrin gücünü vermesi ve onun kötüye kullanılması ne anlama gelir? Ben çocukken biri bana iyilik için yaratmanın kötüyü yaratmak kadar kolay olduğunu söyledi. Bunun böyle olduğunu bulamadım. Nehri temiz tutmak çok daha zordur. Kalıplaşmasına izin vermek çok daha kolaydır. O halde akışı açık tutmanın hepimizin karşı karşıya olduğu doğal bir zorluk olduğunu söyleyelim. Bulutlanmayı mümkün olduğu kadar çabuk ve kapsamlı bir şekilde gidermeyi umuyoruz.

Ama ya bir şey yaratıcı akışı ele geçirirse ve onu daha da çamurlu hale getirirse? Ya biz Bunun tarafından tuzağa düşürülürsek, ya bir şekilde sapkın bir şekilde ondan bir sorun çıkarmaya, sadece sevmekle kalmayıp ona güvenmeye, onunla geçinmeye, onunla canlı hissetmeye başlarsak? Ya onu sabah yataktan kalkmak, bizi bir yere götürmek, kendi kafamızda biri yapmak için kullanırsak? Hepimizi bekleyen tuzaklar bunlar.

Bu hikayedeki hidalgo , kadın ruhunun, halk dilinde söylemek gerekirse, "kötüye giden" bir yönünü temsil ediyor. Yozlaşmış, zehir üretiminden faydalanıyor, bir şekilde sağlıksız yaşama bağlanıyor. Yanlış yönlendirilmiş bir açlıktan hüküm süren bir kral gibidir. Ne bilgedir, ne de hizmet ettiğini iddia ettiği kadın tarafından sevilebilir.

Bir kadının ruhunda kendini adamış, güçlü, görebilen bir animus figürünün olması çok iyidir. hem dış dünyayı hem de yeraltını işiten, bir sonraki adımda ne olacağını tahmin edebilen, tüm dünyalarda algıladıklarının ve gördüklerinin toplamına göre yasalara ve adalete karar verebilen. Ama bu hikayedeki kişi bir kafir. İyi anlaşılmış hidalgo, kral ya da akıl hocası tarafından tasvir edildiği şekliyle animusun bir kadının psişesindeki rolünün, kadının olasılıklarını ve hedeflerini gerçekleştirmesine, değer verdiği fikirleri ve idealleri ortaya koymasına, adaleti ve adaleti tartmasına yardımcı olması beklenir. eşyaların bütünlüğüne dikkat edin, silahlara dikkat edin, tehdit edildiğinde strateji oluşturun, tüm psişik bölgelerini birleştirmesine yardımcı olun.

Animus, bu hikayede gördüğümüz gibi bir tehdit haline geldiğinde, bir kadın kendine olan güvenini kaybeder. onun kararlarında. Animus, tek yanlılığı, yalanları yüzünden daha da zayıfladıkça,

Hırsızlıklar, ona ve onun hakkındaki duruşlar - nehrin suyu, yaşam için gerekli olan bir şeyden, kiralık bir katille aynı dikkatle yaklaşılması gereken bir şeye dönüşüyor. Sonra toprakta kıtlık, nehirde kirlilik olur.

Machine Translated by Google

Yaratmak Latince'de creare'dir ,[16] üretmek, yapmak (yaşam), daha önce hiçbir şeyin olmadığı yerde üretmek anlamlarına gelir. İç ve dolayısıyla dış yaşamın durmasına neden olan kirli nehirden su içmektir. Masalda bu kirlilik çocukların deformasyonuna neden olur ve bu çocuklar genç fikirleri ve idealleri temsil eder. Çocuklar, bir zamanlar hiçbir şeyin olmadığı bir şeyi üretme yeteneğimizi temsil ediyor. Yeni potansiyelin bu deformasyonunun, düşünme, hareket etme veya olma yeteneğimizi ve özellikle meşruiyetimizi sorgulamaya başladığımızda gerçekleştiğini fark edebiliriz.

Üstün yetenekli kadınlar, yaratıcı hayatlarını geri kazanırken, ellerinden, kalemlerinden, bedenlerinden güzel şeyler akarken bile, yazar mı, ressam mı, sanatçı mı, insan mı, gerçek mi diye sorguluyorlar . Ve elbette, kendilerini "gerçek" olan şeyle kandırmak isteseler de gerçektirler. Bir çiftçi, toprağa baktığında ve bahar mahsullerini planladığında gerçek bir çiftçidir. Bir koşucu ilk adımı attığında gerçektir, bir çiçek henüz ana gövdesindeyken gerçektir, bir ağaç hala çam kozalağının içindeyken gerçektir. Yaşlı bir ağaç gerçek bir canlı varlıktır. Gerçek, hayat olandır.

Animus gelişimi kadından kadına değişir. O, Tanrıların uyluklarından fışkıran kusursuz biçimde biçimlendirilmiş bir yaratık değildir. Doğuştan veya doğuştan gelen bir niteliği var gibi görünüyor, ama aynı zamanda “büyümek”, öğretilmek ve eğitilmek zorunda. Güçlü ve doğrudan bir güç olması amaçlanmıştır. Ancak kültürün ve benliğin sayısız gücü, yorgun veya kötü ruhlu bir şey ya da bazılarının “tarafsız olmak” olarak adlandırdığı bir ölülük yoluyla animusa zarar verildiğinde, kendini psişenin iç dünyası ile dış dünya arasına girer. boş sayfa, temiz tuval, bekleyen dans pisti, toplantı odası, toplanma. Bu "bir şey" - genellikle bir şekilde kurnaz, yanlış anlaşılan veya yanlış kullanılan - nehri tıkar, düşünmeyi tıkar, kalemi ve çalıyı tıkar, eklemleri sonsuz bir süre boyunca kilitler, yeni fikirlerin üzerine kabuklanır ve bu nedenle acı çekeriz.

Psişede garip bir fenomen vardır: Bir kadın olumsuz bir animustan muzdarip olduğunda, yaratıcı bir eylemde herhangi bir çaba

dokunur, böylece ona saldırır. Bir kalem alır, nehirdeki fabrika zehirini kusar.
Okula başvurmayı ya da bir ders almayı düşünüyor ama ortada duruyor, içsel beslenme ve destek eksikliğinden boğuluyor. Bir kadın hızlanıyor ama sürekli geri düşüyor. Daha çok yarım kalmış iğne işi projeleri, daha çok gerçekleşmemiş çiçek tarhları, hiç yapılmayan daha çok yürüyüşler, sadece "umurumda" demek için yazılmayan daha çok notlar, hiç öğrenilmeyen daha çok yabancı dil, terk edilen müzik dersleri, tezgahta bekleyen daha çok atkı ve bekleyenler var. beklemek...

Bunlar deforme olmuş yaşam formlarıdır. Bunlar La Llorona'nın zehirlenmiş çocukları. Ve hepsi nehre atılırsa, hepsi de en başta onları bu kadar rahatsız eden kirli sulara geri atılır. En iyi arketipsel koşullarda, olması gereken şey, bir anka kuşunun küllerden yeni bir biçimde yeniden doğması gibi ortalıkta dolanmalarıdır. Ancak burada animusta bir sorun var ve bu nedenle kişinin fikirlerini dünyada tezahür ettirmek ve uygulamak şöyle dursun, bir dürtüyü diğerinden ayırt etme yeteneğinde ağırlıklar ters. Ve nehir komplekslerin dışkısıyla o kadar dolu ki, yeni bir yaşam için ondan hiçbir şey yükselemez.

Machine Translated by Google

Ve işte zor kısım: Çamurun içine girmeli ve onun altındaki değerli hediyeleri aramalıyız. La Llorona gibi , ruh yaşamımız, yaratıcı yaşamlarımız için nehri sürüklemek zorundayız.
Ve yine zor olan bir şey daha var: La Llorona'nın görebilmesi için nehri temizlemeliyiz ki o ve biz çocukların ruhlarını bulalım ve yeniden yaratmak için barış içinde olalım.

Kültür, dişil olanın değerini düşürmedeki muazzam gücü ve eril olanın köprü kuran doğasını yanlış anlamasıyla 'fabrikaları' ve kirliliği daha da kötüleştirir. 17 Kültür, komplekslerin geçerliymiş gibi davrandığı ve karşısında birçok kadının ürktüğü şu çözümsüz ve saçma sorulardan birine basarak sürgündeki bir kadının düşmanlığını çok sık tutar: "Ama sen gerçek bir yazar mısın [sanatçı, anne, kız, kız kardeş, eş, sevgili, işçi, dansçı, kişi]?" " Gerçekten yetenekli misin [yetenekli, layık]?" " Gerçekten değerli [aydınlatıcı, insanlığa yardım edecek, şarbona çare bulacak] bir şey söyleyecek misin?"

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bir kadının animus'u, olumsuz bir düşüncenin psişik üretimiyle ele alındığında. Bir çeşit, bir kadının verimi, kendine güveni ve yaratıcı gücü azaldıkça azalır. Kadınlar bu

çıkmaz bana onların sözde yazar tıkanmasından "bir çıkış yolu göremediklerini" ya da bunun sebebini söylüyor. Düşmanları nehirdeki tüm oksijeni emiyor ve kendilerini "aşırı yorgun" hissediyorlar ve "muazzam bir enerji kaybı yaşıyorlar", "gidemiyorlar", "bir şey tarafından tutuluyorlar" gibi görünüyorlar.

Nehri Geri Almak

Yaşam/Ölüm/Yaşam doğası, Kader, ilişki, aşk, yaratıcılık ve diğer her şeyin büyük ve vahşi kalıplarda hareket etmesine neden olur, bu sırayla biri diğerini takip eder: yaratılış, artış, güç, çözülme, ölüm, kuluçka, yaratma ve yakında. Fikirlerin, düşüncelerin, duyguların çalınması veya yokluğu, bozuk bir akışın sonucudur. İşte nehri nasıl geri alacağınız.

Nehrin temizlenmesine başlamak için bakım alın . Bir kadın yaratıcı hayatı hakkında samimi övgüleri geri çevirdiğinde, nehirdeki zahmetli kirleticiler açıktır. "Ah, böyle bir iltifat etmen ne güzel" gibi gelişigüzel bir şekilde sadece biraz kirlilik olabilir veya nehirde büyük bir sorun olabilir: "Ah, bu eski şey" veya "Dışarı çıkmış olmalısın. aklın."
Ve ayrıca savunmacı "Tabii ki harikayım, nasıl fark edemezsin?" Bunların hepsi yaralı animus belirtileri. İyi şeyler kadının içine akar ama hemen zehirlenir.

Bu fenomeni tersine çevirmek için, bir kadın iltifatı kabul etme alıştırması yapar (başlangıçta iltifatı bu sefer kendine saklamak için atıyormuş gibi görünse bile), iltifatın tadını çıkarır, iltifatı söylemek isteyen kötü huylu animusla savaşır. iltifatı veren "İşte bu

Machine Translated by Google

düşünün, yaptığı tüm hataları gerçekten bilmiyorsunuz, onun nasıl bir damla olduğunu gerçekten görmüyorsunuz ... vb.

Negatif kompleksler özellikle en sulu fikirlere, en devrimci ve harika fikirlere ve en yaygın yaratıcılık biçimlerine çekilir. Dolayısıyla, bunun iki yolu yok, daha net işleyen bir animus çağırmalıyız ve daha eski olanı dinlenmeye bırakılmalı, yani sönük ve katlanmış dürtüleri dosyaladığımız psişenin arşiv katmanına gönderilmelidir. katalizörler.
Orada aktörler veya etkilerden ziyade eserler haline gelirler.

Cevap ver, nehir böyle temizlenir. Kurtlar son derece yol açar

yaratıcı hayatlar Her gün düzinelerce seçim yaparlar, şu ya da bu şekilde karar verirler, ne kadar uzakta olduklarını tahmin ederler, avlarına konsantre olurlar, şansları hesaplarlar, fırsatları yakalarlar, hedeflerine ulaşmak için güçlü tepkiler verirler. Gizli olanı bulma, niyeti birleştirme, istenen sonuca odaklanma ve onu elde etmek için kendi adlarına hareket etme yetenekleri, insanlarda yaratıcı takip için gereken özelliklerdir.

Bir tane yaratmak için cevap verebilmelisiniz. Yaratıcılık, etrafımızda olup bitenlere yanıt verme, içimizde ortaya çıkan yüzlerce düşünce, duygu, eylem ve tepki olasılığı arasından seçim yapma ve bunları benzersiz bir yanıt, ifade veya mesajda bir araya getirme yeteneğidir. an, tutku ve anlam taşır. Bu anlamda yaratıcı ortamımızın kaybı, kendimizi tek bir seçimle sınırlanmış, duygu ve düşüncelerden mahrum bırakılmış, bastırılmış veya sansürlenmiş, eylemde bulunmamak, söylememek, yapmamak veya olmamak anlamına gelir.

Vahşi ol; nehir böyle temizlenir. Orijinal haliyle nehir kirli akmıyor, bunu biz yönetiyoruz. Nehir kurumaz, biz engelleriz. Özgürlüğüne izin vermek istiyorsak, başlangıçta hiçbir şeyi sansürlemeden, düşünce hayatımızın serbest bırakılmasına, akmasına, her şeyin gelmesine izin vermesine izin vermeliyiz. Yaratıcı yaşam budur. İlahi paradokstan oluşur. Bu tamamen içsel bir süreçtir. Yaratmak için taş gibi aptal olmaya, bir ahmağın tepesinde bir tahtta oturmaya ve ağzından yakut dökmeye istekli olmak gerekir. Sonra nehir akacak, sonra yağmur yağan akışında durabiliriz. Taşıyabileceğimiz kadarını yakalamak için eteklerimizi ve gömleklerimizi çıkarabiliriz.

Başlamak; kirli nehir bu şekilde temizlenir. Korkuyorsan, başarısız olmaktan korkuyorsan, şimdiden başla derim, gerekirse başarısız ol, kendini topla, yeniden başla. Tekrar başarısız olursan, başarısız olursun. Ne olmuş? Tekrar başla. Bizi geride tutan başarısızlık değil, yeniden başlama konusundaki isteksizliğimizdir. Eğer korkuyorsan, ne olmuş? Bir şeyin dışarı fırlayıp seni ısırmasından korkuyorsan, Tanrı aşkına, bitir artık. Korkunuzun dışarı fırlamasına ve sizi ısırmasına izin verin, böylece üstesinden gelip devam edebilirsiniz. Üstesinden geleceksin. Korku geçecek. Bu durumda, nehri temizlemekten kaçınmak için kullanmaya devam etmektense, onunla kafa kafaya karşılaşmanız, hissetmeniz ve üstesinden gelmeniz daha iyidir.

Zamanınızı koruyun; kirleticiler bu şekilde uzaklaştırılır. Burada, Rocky Dağları'nda resim yaparken veya düşünürken evinin yolunu kapatan zincire şu tabelayı asan azılı bir ressam tanıyorum: “Bugün çalışıyorum ve ziyaretçi almıyorum. Bunun olmadığını düşündüğünü biliyorum

Machine Translated by Google

seni kastediyorum çünkü sen benim bankacım, acentem ya da en iyi arkadaşımsın. Ama öyle."

Tanıdığım başka bir heykeltıraş kapısına şu tabelayı asıyor: “Ben piyangoyu kazanmadıkça veya İsa Eski Taos Otoyolunda görülmedikçe rahatsız etmeyin.*' Gördüğünüz gibi, iyi gelişmiş animusun mükemmel sınırları var.

Onunla kalın, Bu kirlilik nasıl daha fazla uzaklaştırılır? Hiçbir şeyde ısrar etmek, kendimizi güçlü hissetsek de hissetmesek, hazır hissetsek de hissetmesek de, ruhumuzu döndürmeye, kanat yapma girişimlerimize, sanatımıza, psişik tamir ve dikmeye devam ederek iyi entegre edilmiş animus'u uygulamaktan bizi alıkoyamaz. kendimizi direğe, sandalyeye, masaya, ağaca, kaktüse - yarattığımız her yere bağlayarak gerekli. Çoğu zaman acı verici olsa da, gerekli zamanı ayırmak, ustalık için çabalamanın doğasında var olan zor görevlerin yanından geçmemek esastır. Gerçek bir yaratıcı hayat, birden fazla şekilde yanıyor.

Yol boyunca ortaya çıkan olumsuz kompleksler, ayağınızı yere basarak (Fareler ve herkes için) ve “Yaratıcı hayatımı sevdiğimden daha çok seviyorum” diyerek, sürgüne gönderilir veya dönüştürülür -hayalleriniz yolun son kısmında size rehberlik edecek. Kendi baskımla işbirliği yapıyorum." Çocuklarımızı istismar edecek olsak, Sosyal Hizmetler kapımıza gelirdi. Evcil hayvanlarımızı istismar edecek olsaydık, Humane Society bizi almaya gelirdi. Ama Yaratıcılık Devriyesi veya Ruh yok. Kendi ruhlarımızı aç bırakmakta ısrar edersek polis müdahale eder.Sadece biz varız.Ruh-Benliği ve kahramanca animus'u sadece biz izliyoruz.Onları haftada bir veya ayda bir kez sulamak acı bir şekilde serttir. hatta yılda bir kez. Her birinin kendi sirkadiyen ritimleri var. Bize ihtiyaçları var ve her gün zanaatımızın suyuna ihtiyaçları var.

Yaratıcı hayatınızı koruyun. Hambre del Alma'dan, yani aç ruhtan kaçınacaksanız , sorunun ne olduğunu adlandırın ve düzeltin Her gün çalışmanızı yapın. O halde hiçbir düşünce, hiçbir erkek, hiçbir kadın, hiçbir eş, hiçbir arkadaş, hiçbir din, hiçbir iş, hiçbir boğuk ses sizi kıtlığa sürüklemesin. Gerekirse kesici dişlerinizi gösterin.

Gerçek işinizi yapın. O sıcaklık ve bilgi kulübesini inşa et.

Enerjini oradan buraya çek. Yaya sorumluluğu ile kişisel kendinden geçme arasında bir denge kurmakta ısrar edin. Ruhu koruyun. Kaliteli yaratıcı yaşamda ısrar edin. Ne kendi komplekslerinizin, kültürünüzün, entelektüel döküntülerinizin, ne de yüksek sesli, aristokrat, pedagojik veya politik-la-la sizden çalmasına izin vermeyin.

Yaratıcı yaşam için beslenmeyi düzenleyin. Birçok şey iyi ve besleyici olsa da,
ruh, çoğu Wild Woman'ın dört temel besin grubuna girer: zaman, aidiyet, tutku ve egemenlik.
Stoklamak. Bunlar nehri temiz tutar.

Nehir tekrar temizlendiğinde akmakta serbesttir; bir kadının yaratıcı çıktısı artar ve daha sonra doğal artış, azalma ve yeniden artış döngüleri içinde devam eder. Hiçbir şey uzun süre taşınmayacak veya faul yapılmayacaktır. Doğal olarak ortaya çıkan kirleticiler verimli bir şekilde nötralize edilir.
Nehir bizim beslenme sistemimiz olarak geri dönüyor, korkmadan girebileceğimiz, içebileceğimiz bir sistem.

Machine Translated by Google

La Llorona'nın ıstırap çeken ruhunu sakinleştirebileceğimiz, çocuklarını iyileştirip ona geri verebileceğimiz bir kaygı olmadan. Fabrikanın kirletici sürecini ortadan kaldırabilir, yeni bir düşmanlık oturtabiliriz. Hayatımızı dilediğimiz gibi ve uygun gördüğümüz gibi yaşayabiliriz, orada nehir kenarında, kucağımızda bir sürü bebeğimizi tutarak, onlara yansımalarını berrak, berrak suda gösterebiliriz.

Odak ve Fantezi Değirmeni

Kuzey Amerika'da, "Küçük Kibritçi Kız" hikayesi en iyi Hans Christian Andersen versiyonunda bilinir. Özünde, yetiştirme eksikliğinin, odak eksikliğinin neye benzediğini ve neye yol açtığını açıklar. Bu, dünyaya çeşitli şekillerde anlatılan çok eski bir masaldır; bazen geçmiş zamanların hayalini kurarken son kömürlerini de ısınmak için kullanan bir kömür yakıcıdır. son çiçeklerinin merkezindedir ve bu hayattan uzaklaşmıştır.

Bazıları yüzeysel hikaye anlatımına bakıp bunların maudlin hikayeleri olduğunu söylese de, aşırı duygusal “tatlılıkları” olduğu için onları hafife almak hata olur.

psişe, gerçek ve canlı yaşamın ruhta “ölmeye” başladığı noktaya kadar olumsuz bir şekilde büyülenir.[18]

Aşağıdaki “Kibritçi Kız”ı bana II. Dünya Savaşı'ndan sonra Amerika'ya gelen Katerina Teyzem vermişti. Savaş sırasında, basit Macar çiftçi köyü, üç farklı düşman ordusu tarafından üç kez istila edilmiş ve işgal edilmişti. Hikayeye her zaman, zor koşullar altında yumuşak rüyaların iyi olmadığını, zor zamanlarda zor rüyalar görmemiz gerektiğini söyleyerek başladı, gerçek rüyalar, eğer gayretle çalışırsak ve Bakire'nin sağlığına sütümüzü içersek, gerçekleşecek.

Küçük Maç kızı

Ne annesi ne de babası olan KÜÇÜK BİR KIZ VARDI ve karanlık ormanda yaşıyordu. Ormanın kenarında bir köy vardı ve orada yarım kuruşa kibrit alabileceğini, sokakta tam kuruşa satabileceğini öğrenmişti. Yeterince kibrit satarsa, bir parça ekmek alabilir, ormandaki kulübesine geri dönebilir ve sahip olduğu tüm giysilerle orada uyuyabilirdi.

Machine Translated by Google

Kış geldi ve çok soğuktu. Ayakkabısı yoktu ve ceketi o kadar inceydi ki içini görebiliyordu. Ayakları mavi olma noktasını geçmişti, ayak parmakları beyazdı; parmakları ve burnunun ucu da öyleydi. Sokaklarda dolaşıp yabancılara yalvardı, lütfen ondan kibrit alırlar mı? Ama kimse durmadı ve kimse ona dikkat etmedi.

Bu yüzden bir akşam oturdu ve "Kibritlerim var. Ateş yakabilirim ve kendimi ısıtabilirim." Ama çırası ve odunu yoktu. Yine de kibritleri sıkıştırmaya karar verdi.

Orada bacaklarını dümdüz önünde otururken ilk kibriti vurdu. Onun yaptığı gibi, soğuk ve kar tamamen ortadan kaybolmuş gibiydi. Dönen kar yerine gördüğü şey bir odaydı, büyük bir koyu yeşil seramik sobası olan, demir kaydırmalı bir kapısı olan güzel bir oda. Soba o kadar çok ısı yaydı ki havayı dalgalandırdı. Sobanın yanına sokuldu ve bu cennet gibi geldi.

Ama birdenbire soba söndü ve yine karda oturuyordu, yüzündeki kemikler öyle acı bir şekilde titriyordu ki, çınladı. Ve böylece ikinci kibriti vurdu ve ışık oturduğu yerin yanındaki binanın duvarına düştü ve birden içeriyi görebildi. Duvarın arkasındaki odada, bir masayı örten karlı bir bez vardı ve masanın üzerinde en saf beyaz çini tabaklar vardı ve bir tepside yeni pişirilmiş bir kaz vardı ve tam bu yemek için uzanıyorken, vizyon kayboldu.

Yine kardaydı. Ama şimdi dizleri ve kalçaları artık acımıyor. şimdi soğuk oldu kollarını ve gövdesini ısırdı ve yaktı ve böylece üçüncü kibriti yaktı.

Ve üçüncü kibritin ışığında güzel bir Noel ağacı vardı, dantelli fırfırlı beyaz mumlarla, güzel cam süslemelerle ve tam olarak seçemediği binlerce ve binlerce küçük ışık noktasıyla güzelce süslenmişti.

Gittikçe yükselen ve başının üstünde göklerde yıldızlar olana kadar tavana doğru daha da uzayan bu muazzam ağacın gövdesine baktı ve aniden gökyüzünde bir yıldız parladı ve onu hatırladı. Annem ona bir ruh öldüğünde bir yıldızın düştüğünü söylemişti.

Ve birdenbire büyükannesi çok sıcak ve nazik göründü ve çocuk onu gördüğüne çok sevindi. Büyükanne önlüğünü aldı ve çocuğun etrafına sardı, iki koluyla onu sıkıca tuttu ve çocuk memnundu.

Ama büyükanne solmaya başladı. Ve çocuk, büyükanneyi yanında tutmak için giderek daha fazla kibrit vurdu ... ve büyükanneyi yanında tutmak için giderek daha fazla kibrit ... ve daha fazla ... ve birlikte o ve büyükanne birlikte yükselmeye başladı. soğuğun, açlığın ve acının olmadığı gökyüzü. Ve sabah, evlerin arasında, çocuk hareketsiz bulundu ve gitti.

Machine Translated by Google

=====

Yaratıcı Fanteziden Kurtulmak

Bu çocuk insanların umursamadığı bir ortamda yaşıyor. Bunlardan birindeyseniz, çıkın. Bu çocuk, onun ne yaptığı bir ortamda

Çubuklardaki küçük ateşler - tüm yaratıcı olasılıkların başlangıcı - değerli değildir. Bu durumdaysanız, arkanızı dönün ve uzaklaşın. Bu çocuk çok az seçeneğin olduğu psişik bir durumda. Kendini hayattaki "yerine" bırakmıştır. Bu senin başına geldiyse, istifa et ve kıçını tekmele. Vahşi Kadın köşeye sıkıştırıldığında teslim olmuyor, öne çıkıyor, pençeleri çıkıyor ve savaşıyor.

Kibritçi Kız ne yapsın? İçgüdüleri sağlam olsaydı, seçenekleri çok olurdu. Başka bir şehre yürüyün, bir vagona gizlice girin, bir kömür mahzeninde saklanın. Vahşi Kadın bundan sonra ne yapacağını bilirdi. Ama Kibritçi Kız artık Vahşi Kadın'ı tanımıyor. Küçük vahşi çocuk donuyor, ondan geriye sadece trans halinde dolaşan bir insan var.

Bizi ısıtan, yaratıcılığımızı destekleyen ve yücelten gerçek insanlarla birlikte olmak, yaratıcı hayatın akışı. Aksi takdirde donuyoruz. Besleme, kadının içinde bulunduğu durumu fark eden, cesaretlendirmeye özen gösteren, gerekirse teselli de veren hem içeriden hem de dışarıdan gelen seslerden oluşan bir korodur. İnsanın kaç arkadaşa ihtiyacı olduğundan emin değilim, ama hediyenizin, ne olursa olsun, cennetin ekmeği olan pan de cielo olduğunu düşünen bir veya iki kişi kesinlikle. Her kadının bir Allelujia Korosu hakkı vardır.

Kadınlar soğukta olduklarında, eylem yerine fantezilerle yaşama eğilimindedirler. Bunun fantezisi sort, kadınların en büyük anestezisidir. Güzel seslere sahip kadınlar tanıyorum. Doğal hikaye anlatıcıları olan kadınları tanıyorum; ağızlarından çıkan hemen hemen her şey taze şekillendirilmiş ve ince işlenmiş. Ancak tecrit edilmiş durumdalar veya bir şekilde haklarından mahrum bırakılmış hissediyorlar. Utangaçtırlar, bu genellikle açlıktan ölmek üzere olan bir animusun örtüsüdür. Kendilerinden veya arkadaşları, aileleri, toplulukları tarafından desteklendiklerini hissetmekte güçlük çekerler.

Küçük Kibritçi Kız olmaktan kaçınmak için yapmanız gereken önemli bir işlem var. Sanatınızı, hayatınızı desteklemeyen hiç kimse, zaman ayırmaya değmez. Sert ama gerçek. Aksi takdirde, insan içeri girer ve Kibritçi Kız'ın paçavralarını giyer ve tüm düşünceleri, umutları, hediyeleri, yazıları, oyunları, tasarımı ve dansı donduran bir çeyrek hayat yaşamaya mecbur kalır.

Küçük Kibritçi Kız'ın en büyük amacı sıcaklık olmalıdır. Ama hikayede öyle değil. Bunun yerine kibritleri satmaya çalışır,

Machine Translated by Google

onun sıcaklık kaynakları. Bunu yapmak, dişiyi daha sıcak, daha zengin, daha akıllı ve daha fazla gelişmeden bırakmaz.

Sıcaklık bir gizemdir. Bir şekilde bizi iyileştirir ve doğurur. Çok sıkı şeylerin gevşeticisidir, akışı, gizemli var olma dürtüsünü, taze fikirlerin ilk uçuşunu geliştirir. Sıcaklık ne olursa olsun, bizi daha da yakınlaştırır ve daha da yakınlaştırır.

Kibritçi Kız gelişebileceği bir ortamda değil. Sıcaklık yok, çıra yok, yakacak odun yok. Biz onun yerinde olsaydık ne yapabilirdik? Her şeyden önce Kibrit Kız'ın inşa ettiği fantezi diyarını kibrit yakarak eğlendiremezdik. Üç çeşit fantezi vardır. Birincisi zevk fantezisidir; hayaller gibi kesinlikle zevk için bir tür zihin dondurmasıdır.
İkinci tür fantezi, kasıtlı görüntülemedir. Bu tür bir fantezi, bir planlama seansı gibidir. Bizi harekete geçirmek için bir araç olarak kullanılır. Tüm başarılar -psikolojik, ruhsal, finansal ve yaratıcı- bu türden fantezilerle başlar. Sonra üçüncü tür fantezi var, her şeyi durma noktasına getiren türden. Bu, doğru eylemi engelleyen fantezi türüdür (kritik zamanları işe almak.

Ne yazık ki, Kibritçi Kız'ın döndürdüğü türden bu. Gerçekle alakası olmayan bir hayaldir. Hiçbir şeyin yapılamayacağını ya da bir şeyin yapılmasının çok zor olduğunu hissetmekle ilgisi var, bu yüzden kişi boş bir fanteziye kapılabilir. Bazen fantezi bir kadının zihnindedir. Bazen ona bir içki şişesi, bir iğne ya da bir iğnenin olmaması yoluyla gelir. Bazen bir otun dumanı, taşıyıcıdır ya da yatak ve yabancıyla tamamlanan birçok unutulabilir odadır. Bu durumdaki kadınlar, her gece fantezilerde ve daha fazla fantezide Küçük Kibritçi Kız'ı oynuyorlar ve her şafakta ölü ve donmuş uyanıyorlar. Kişinin niyetini kaybetmesinin, odağını kaybetmesinin birçok yolu vardır.

Peki bunu tersine çevirecek ve ruh saygısını ve benlik saygısını ne geri getirecek? Kibritçi Kız'ın sahip olduğundan çok farklı bir şey bulmalıyız. Fikirlerimizi, onlara destek olan bir yere götürmeliyiz. Bu, odaklanmaya eşlik eden muazzam bir adımdır: yetiştirmeyi bulmak. Çok azımız yalnızca kendi gücümüzle yaratabiliyoruz. Bulabildiğimiz tüm melek kanatlarına ihtiyacımız var.

Çoğu zaman insanların harika fikirleri vardır: Resim yapacağım

o duvar sevdiğim bir renk; Tüm kasabanın dahil olabileceği bir proje yaratacağım; Banyom için fayans yapacağım ve eğer gerçekten beğenirsem bazılarını satacağım; Okula geri döneceğim, evimi satacağım ve seyahat edeceğim, bir çocuğum olacak, bunu bırakıp buna başlayacağım, yoluma gideceğim, hareketimi temizleyeceğim, bu adaletsizliğin ya da bunun düzeltilmesine yardım edeceğim, korumasızları koruyacağım.

Bu tür projelerin desteklenmesi gerekiyor. Sıcak insanlardan hayati bir desteğe ihtiyaçları var . Küçük Kibritçi Kız perişan. Eski türkü gibi, o kadar uzun süredir kayıp ki, ona kalmış gibi görünüyor. Kimse onun seviyesinde gelişemez. Kendimizi bitkiler ve ağaçlar gibi güneşe dönebileceğimiz bir duruma sokmak istiyoruz. Ama bir güneş olmalı. Bunu yapmak için sadece oturmak değil, hareket etmek zorundayız. Durumumuzu farklı kılan bir şey yapmalıyız. Hiç kıpırdamadan yine kibrit satarak sokaklara çıktık.

Machine Translated by Google

Sizi seven ve yaratıcı yaşamınız için sıcaklığı olan arkadaşlar, dünyanın en güzel güneşleridir. Kibritçi Kız gibi bir kadının hiç arkadaşı olmadığında, o da ıstıraptan ve bazen de öfkeden donup kalır. Birinin arkadaşları olsa bile, o arkadaşlar güneş olmayabilir.
Kadına giderek donan durumu hakkında bilgi vermek yerine teselli verebilirler. Onu teselli ediyorlar ama bu, yetiştirmekten çok farklı. Yetiştirme sizi bir yerden başka bir yere taşır. Yetiştirme psişik Buğdaylar gibidir.

Rahatlık ve bakım arasındaki fark şudur: Karanlık bir dolapta sakladığınız için hasta olan bir bitkiniz varsa ve ona rahatlatıcı sözler söylüyorsanız, bu rahatlıktır. Bitkiyi dolaptan çıkarır ve güneşe koyarsanız, ona içecek bir şeyler verin ve sonra onunla konuşun, bu beslemedir.

Yetiştirilmeyen donmuş bir kadın, aralıksız “ya olursa” hayallerine dönmeye meyillidir. Ancak bu donmuş durumda olsa bile, özellikle de böyle donmuş bir durumdaysa, rahatlatıcı fanteziyi reddetmesi gerekir. Rahatlatıcı fantezi bizi kesinlikle öldürecek. Ölümcül fantezilerin nasıl olduğunu bilirsiniz: “Bir gün...” ve “Keşke sahip olsaydım..ve “O değişecek...” ve “Kendimi kontrol etmeyi öğrenirsem... gerçekten hazır olduğumda, yeterince xyz'im olduğunda, çocuklar büyüdüğünde, daha güvende olduğumda, başka birini bulduğumda ve en kısa sürede. ben...” vb.

Litde Match Girl'ün bir iç büyükannesi var.

havlama "Uyan! Kalkmak! Ne pahasına olursa olsun, sıcaklığı bulun!” onu bir fantezi hayatına götürür, “cennete” götürür. Ama cennet bu durumda Vahşi Kadın'a, kapana kısılmış vahşi çocuğa ya da Küçük Kibritçi Kız'a yardım etmeyecektir. Bu rahatlatıcı fanteziler ateşlenmemelidir. Gerçek işten baştan çıkarıcı ve ölümcül dikkat dağıtıcılardır.

Çocuk kibritlerini sattığında hikayede Kibritçi Kız'ın bir tür takas yaptığını, kötü düşünülmüş bir ticaret yaptığını görüyoruz, sahip olduğu tek şey onu sıcak tutabilir. Kadınlar, vahşi annenin besleyici sevgisinden koptuklarında, dış dünyadaki geçimlik bir diyete eşdeğerdirler. Ego sadece bir yaşam sürüyor, sadece dışarıdan en az besini alıyor ve her gece başladığı yere, tekrar tekrar dönüyor. Orada uyuyor, bitkin.

Geleceği olan bir hayata uyanamaz çünkü sefil hayatı her gün takıldığı bir kanca gibidir. İnisiyasyonlarda, zor koşullar altında önemli bir süre geçirmek, insanı rahatlıktan ve gönül rahatlığından ayıran bir parçalanmanın parçasıdır. Bir inisiyasyon pasajı olarak, bir sonuca varacak ve yeni “zımparalanmış” kadın, tazelenmiş ve bilge bir ruhsal ve yaratıcı hayata başlayacak. Bununla birlikte, Kibritçi Kız durumundaki kadınların, ters giden bir inisiyasyona dahil oldukları söylenebilir. Düşmanca koşullar derinleşmeye değil, yalnızca yok etmeye hizmet eder. Farklı destekleri ve rehberleri olan başka bir mekan, başka bir ortam seçilmelidir.

Tarihsel olarak ve özellikle erkek psikolojisinde, hastalık, sürgün ve ıstırap, çoğu zaman, bazen büyük anlam taşıyan, bir başlangıç parçalanması olarak anlaşılır. Ama kadınlar için,

Machine Translated by Google

kadınların doğuştan gelen psikolojisinden ve fizikselliğinden doğan ek inisiyasyon arketipleri vardır; doğurmak başkadır, kanın gücü başkadır, tıpkı aşık olmak ya da besleyici sevgiyi almak gibi. Sevdiği biri tarafından kutsama verilmesi, kendisinden daha büyük biri tarafından derin ve destekleyici bir şekilde öğretilmesi, tüm bunlar yoğun ve kendi gerilimleri ve dirilişleri olan inisiyasyonlardır.

Kibrit Kız'ın çok yakına geldiği, ancak geçiş döneminden çok uzak kaldığı söylenebilir. inisiyasyonu tamamlayacak olan hareket ve eylem aşaması. O sahipken

sefil hayatında bir inisiyasyon deneyimi için materyaller, psişik sürece rehberlik edecek içeride veya dışarıda kimse yoktur.

Psişik olarak, en olumsuz anlamda kış, dokunduğu her şeye ölüm öpücüğünü, yani bir soğukluğu getirir. Soğukluk, herhangi bir ilişkinin sonunu getirir. Bir şeyi öldürmek istiyorsan, ona soğuk davran. Kişi duyguda, düşüncede veya eylemde donup kaldığında ilişki mümkün değildir. İnsanlar kendi içlerindeki bir şeyi terk etmek ya da bir başkasını soğukta bırakmak istediklerinde, onları görmezden gelirler, onları davet etmezler, dışarıda bırakırlar, seslerini bile duymak ya da onlara bakmak zorunda kalmak için kendi yollarından çıkarlar. Kibritçi Kız'ın ruhundaki durum budur.

Kibritçi Kız sokaklarda dolaşır ve yabancılara ondan kibrit almaları için yalvarır. Bu sahne, kadınlarda incinmiş içgüdüyle ilgili en rahatsız edici şeylerden birini, ışığın az bir fiyata verilmesini gösteriyor. Buradaki çubuklardaki küçük ışıklar, Vasalisa hikayesindeki daha büyük ışıklar, çubuklardaki kafatasları gibidir. Bilgeliği temsil ederler, ama daha da önemlisi, bilinci ateşlerler, karanlığı ışıkla değiştirirler, yanan şeyi yeniden aydınlatırlar Ateş, psişedeki canlandırıcının ana sembolüdür.

Burada, çok ihtiyacı olan, kendisine verilmek için yalvaran, aslında çok uzak bir şey sunan Kibrit Kız var. bir kuruş karşılığında alınan değerden daha büyük bir değer—bir hafif—. Bu "alınan daha az değer için verilen büyük değer" ister psişemizde olsun, isterse dış dünyada bizim tarafımızdan deneyimlensin, sonuç aynıdır: daha fazla enerji kaybı. O zaman bir kadın kendi ihtiyaçlarına cevap veremez. Yaşamak isteyen bir şey bunun için yalvarır, ancak cevap verilmez. Burada, Yunan bilgelik ruhu Sophia gibi, uçurumdan ışık alan ama onu yararsız fantezilerle ara ara satan biri var. Kötü aşıklar, çürümüş patronlar, sömürücü durumlar, her türden kurnaz kompleksler bir kadını bu seçimlere cezbeder.

Kibritçi Kız kibritleri mahvetmeye karar verdiğinde, kaynaklarını hayal kurmak yerine kullanır. davranmak. Enerjisini anlık bir şekilde kullanır. Bu, bir kadının hayatında bariz şekillerde ortaya çıkar. Üniversiteye gitmeye kararlıdır ama hangisi olduğuna karar vermesi üç yılını alır. O seri resim yapacak ama böyle bir sergiyi asacak yeri olmadığı için resim yapmayı bir öncelik haline getirmiyor. Şunu ya da bunu yapmak istiyor ama öğrenmeye, duyarlılığı geliştirmeye ya da geliştirmeye zaman ayırmıyor.

iyi yapmak için beceri. Rüyalarla dolu on defteri vardır, ancak yoruma olan hayranlığına kapılır ve hayallerini ortaya koyamaz.

Machine Translated by Google

anlamlar harekete geçer. Gitmesi, başlaması, durması, gitmesi gerektiğini biliyor ama yapmıyor.

Ve böylece nedenini görüyoruz. Bir kadın duygulardan donup kaldığında, artık kendini hissedemediğinde, kanı, tutkusu artık ruhunun uç noktalarına ulaşmadığında, çaresiz kaldığında; o zaman bir fantezi hayatı, gözünü dikebileceği her şeyden çok daha zevklidir. Küçük kibriti yanıyor, çünkü yanacak odunları yok, bunun yerine ruhu büyük kuru bir kütük gibi yakıyor. Psişe kendi kendine oyunlar oynamaya başlar; şimdi yerine getirilen tüm özlemlerin fantazi ateşinde yaşıyor. Bu tür fanteziler bir yalan gibidir: Yeterince sık söylersen inanmaya başlarsın.

Gerçekleştirilemeyen çözümler veya daha iyi zamanların coşkuyla hayal edilmesiyle sorunların veya sorunların azaldığı bu tür bir dönüşüm endişesi, yalnızca kadınlara saldırmakla kalmaz, aynı zamanda insanlığın önündeki en büyük engeldir. Kibritçi Kız fantezisindeki soba, sıcak düşünceleri temsil eder. Aynı zamanda merkezin, kalbin, ocağın sembolüdür. Bize onun fantezisinin gerçek benlik, psişenin kalbi, içindeki bir evin sıcaklığı için olduğunu söylüyor.

Ama bir anda soba söner. Kibritçi Kız, bu psişik çıkmazdaki tüm kadınlar gibi, kendini tekrar karda otururken bulur. Burada bu tür bir fantezinin kısa ama yoğun bir şekilde yıkıcı olduğunu görüyoruz. Enerjimizden başka canını sıkacak bir şeyi yok. Bir kadın kendini sıcak tutmak için fantezilerini kullansa da, yine de kendini derin dondurucuda bulur.

Kibritçi Kız daha fazla kibrit yakıyor. Her fantezi patlar ve çocuk yine karda ve donar. Psişe donduğunda, bir kadın kendine yönelir, başka kimseye değil. Üçüncü bir kibrit yakıyor. Bu peri masalı üç, sihirli sayı, yeni bir şeyin olması gereken nokta. Ama bu durumda, fantezi eyleme baskın çıktığı için yeni bir şey ortaya çıkmaz.

Hikayenin bir Noel ağacı içermesi ironiktir. Noel ağacı, Hıristiyanlık öncesi bir sonsuz yaşam sembolünden, yani her daim yeşil olandan evrimleşmiştir. Onu kurtaracak olanın bu olduğu söylenebilir; sürekli yeşil, sürekli büyüyen, sürekli hareket eden ruh-ruh-psişesi fikri. Ama odanın tavanı yok. Yaşam fikri psişede saklanamaz. Büyüleyici tutuldu.

Büyükanne çok sıcak, çok nazik ama yine de o son morfi, baldıran otu son dramı. Çocuğu ölüm uykusuna çeker. En olumsuz anlamıyla bu, kendini beğenmişlik uykusudur, uyuşukluk uykusudur—“Sorun değil, buna dayanabilirim”; inkar uykusu - "Sadece başka yöne bakıyorum." Bu, tüm sancıların sihirli bir şekilde ortadan kalkacağını umduğumuz kötücül bir fantezinin uykusudur.

Libido ya da enerji, reşit olmayanda artık nefesinin görünmediği noktaya düştüğünde, burada büyükanne tarafından tasvir edilen Yaşam/Ölüm/Hayat doğasının bir temsilinin ortaya çıkması psişik bir gerçektir. Bir şeyin ölümüne varmak, kabuğunu geride bırakan ruhu kuluçkaya yatırmak ve yeniden doğana kadar ruha bakmak onun işidir.

Ve bu herkesin ruhunun kutsanmışlığıdır. Kibritçi Kız'ınki gibi acı bir son olsa bile, bir ışın var.
ışığın. Yeterince zaman, hoşnutsuzluk ve baskı ortaya çıktığında, ruhun Vahşi Kadını, bir kadının zihnine yeni bir hayat fırlatacak ve ona bir kez daha kendi adına hareket etme fırsatı verecek. Yaşanan ıstıraptan da görebileceğimiz gibi, kişinin fantaziye olan bağımlılığını iyileştirmek, ölümden dirilmeyi dilemek ve umut etmek için beklemekten daha iyidir.

Creative Fire'ı Yenilemek

Şimdi her şeyin bir arada olduğunu hayal edelim, niyetimize değer veriyoruz, kaçış fantezisinde boğulmuyoruz, bütünleşiyoruz ve yaratıcı yaşamımız gelişiyor. Bir özelliğe daha ihtiyacımız var; \ değil , odağı kaybettiğimizde ne yapacağımızı bilmeliyiz ; yani, bir süre için yıprandığımızda. Ne? Bütün bunlardan sonra, iş, odağımızı kaybedebilir miyiz? Evet, sadece geçici olarak kaybolacak, ancak doğal düzen bu. Ailemizde “Üç Altın Saç” olarak adlandırılan bu konuda güzel bir hikaye var.

Ailemizde hikayenin kanatları vardır diye bir söz vardır. Magyar koruyucu ailemin okyanus ötesi göçleriyle, savaşlar sırasında köylerini terk ettiklerinde, taşıdığım bir dizi hikaye, Karpat Dağları'nın üzerinden onlarla birlikte uçtu. Orada bir süre Urallarda konakladılar ve oradan bir okyanus üzerinden Kuzey Amerika'ya yelken açtılar. Küçük yırtık pırtık çete ve onların şekillendirdiği hikayeleri

deneyimler, daha sonra kara yoluyla büyük ormanlardan Büyük Göller havzasına gitti.

"Üç Altın Kıl"ın küçük çekirdeği bana yetenekli bir şifacı olan "Tante" Katam tarafından verildi.

Machine Translated by Google

ve Doğu Avrupa'da büyümüş güçlü bir duacı ve ben bu çekirdeği burada büyüttüm. Araştırmamda, “altın saç” ana motifi etrafında dönen oldukça farklı Cermen ve Kelt hikayeleri tespit ettim. Bir hikayenin ana motifi veya çekirdeği, psişedeki arketipsel bir kavşağı temsil eder. Bu arketiplerin doğasıdır ... psişeyle temas noktasında kendilerinden bazı nüanslar bırakırlar. Sembolik temsiller olarak, bazen arkalarında bir kanıt bırakırlar - her faninin yaşam öykülerine, hayallerine ve fikirlerine girerler. Kim bilir nerede ikamet eden arketipler, denebilir ki, zaman ve uzayda dolaşan ve her yeni nesli büyüleyen bir dizi psişe talimatını oluştururlar.

Bu hikayenin teması, kişinin odağını kaybettikten sonra nasıl yeniden kazanıldığı ile ilgilidir. Odak, duyumsama, işitme ve ruh sesinin talimatlarını takip etmekten oluşur. Pek çok kadın odaklanmada oldukça iyidir, ancak onunla temasını kaybettiğinde, kırsal kesimde kuş tüyü bir yatak gibi dağılırlar.

Vahşi doğadan duyduğumuz ve duyduğumuz her şey için bir kapsayıcıya sahip olmak önemlidir. Bazı kadınlar, uçup giden her tüyün kaydını tuttukları dergileridir, diğerleri için yaratıcı sanattır, dans ederler, boyarlar, bir senaryo haline getirirler. Baba Yaga'yı hatırlıyor musun? Onun büyük bir tenceresi var; aslında bir havan ve havan olan bir kazanda gökyüzünde hareket eder. Başka bir deyişle, eşyalarını koyabileceği bir kabı var. Onun bir düşünme biçimi var, bir yerden başka bir yere geçmenin bir yolu var. Evet, sınırlama, tüm enerji kaybı sorununun çözümüdür, bu ve bir şey daha. Hadi görelim...

Üç Altın Saç

Bir zamanlar, en derin, en karanlık geceydi, toprağın kapkara olduğu ve ağaçların lacivert gökyüzüne karşı budaklı eller gibi göründüğü türden bir geceydi, tam olarak bu tür bir geceydi.

yalnız yaşlı bir adam ormanın içinden sendeledi. Dallar yüzünü çizip gözlerini yarı kör etmesine rağmen, önünde küçük bir fener uzattı. Orada mum aşağı ve aşağı yandı.

Yaşlı adam, uzun sarı saçları, kırık sarı dişleri ve kavisli kehribar renkli tırnaklarıyla görülmesi gereken bir manzaraydı. onun sırtı bir çuval un gibi yuvarlaktı ve o kadar eskiydi ki derisi çenesinden, kollarından ve kalçalarından tüyler halinde sarkıyordu.

İhtiyar, bir fidanı kavrayıp vücudunu öne doğru çekerek, başka bir fidanı kavrayarak ormanda ilerledi ve kendini öne doğru çekti ve bu kürek hareketiyle ve içinde bıraktığı küçük nefesle ormanın içinden geçti.

Ayaklarındaki her kemik ateş gibi acıyordu. Karanlıkta ilerlerken, ağaçlardaki baykuşlar eklemleriyle birlikte cıyakladı. Uzakta, titreyen küçük bir ışık, bir kulübe, bir ateş, bir ev, bir dinlenme yeri vardı ve o küçük ışığa doğru çabaladı. Tam kapıya vardığında öyle yorgun, öyle bitkindi ki, küçük fenerindeki minik ışık söndü ve yaşlı adam kapıdan düşüp yere yığıldı.

İçeride güzel bir kükreyen ateşin önünde oturan yaşlı bir kadın vardı ve şimdi aceleyle yanına gitti, onu kollarına aldı ve

Machine Translated by Google

onu ateşe götürdü. Bir annenin çocuğunu tuttuğu gibi onu kollarında tuttu. Oturup onu sallanan sandalyesinde salladı. İşte oradaydılar, zavallı çelimsiz yaşlı adam, sadece bir kemik çuvalı ve güçlü yaşlı kadın onu ileri geri sallayarak, "İşte, işte orada. Orada. Orada."

Ve bütün gece boyunca onu sarstı ve henüz sabah değilken, neredeyse gençleşmişti, şimdi altın saçlı ve uzun, güçlü uzuvları olan güzel bir genç adamdı. Ve yine de onu salladı. "Orada. Orada. Orada."

Ve sabah daha da yaklaştıkça, genç adam buğday gibi örülmüş altın rengi saçları olan çok küçük ve çok güzel bir çocuğa dönüşmüştü.

Şafak vakti yaşlı kadın, çocuğun güzel kafasından üç saç telini çok hızlı bir şekilde kopardı ve fayanslara attı. Kulağa şöyle geliyorlardı : Tiiniiiiing! Tiiiiiiiiing! Tiiiiiiing!

Ve kucağındaki küçük çocuk sürünerek kucağından indi ve kapıya koştu. Bir an yaşlı kadına baktı,

ona göz kamaştırıcı bir gülümseme verdi, sonra döndü ve parlak sabah güneşi olmak için gökyüzüne uçtu.

Geceleri her şey farklıdır, bu yüzden bu hikayeyi anlamak için bir gece bilincine, her gıcırdama ve kırılmanın daha çabuk farkına vardığımız bir duruma inmeliyiz. Gece, kendimize daha yakın olduğumuz, gündüz saatlerinde çok fazla kayda değer olmayan temel fikir ve duygulara daha yakın olduğumuz zamandır.

Mitos'ta gece, dünyayı yaratan kadın olan Nyx Ana'nın dünyasıdır. O, Zamanların Yaşlı Anasıdır, Yaşamlardan biridir.
ve Ölüm kocakarıları. Bir peri masalında gece olduğunda, yorum olsun diye, bilinçaltında olduğumuzu biliriz. San Juan de la Cruz, Haçlı Aziz John, buna “ruhun karanlık gecesi” adını verdi. Bu masalda gece, yaşlı, yaşlı bir adam şeklindeki enerjinin giderek zayıfladığı bir zamanı simgeliyor. Bu, önemli bir şekilde son ayağımıza geldiğimiz bir zamandır.

Odaklanmayı kaybetmek, enerjiyi kaybetmek demektir. Odağımızı kaybettiğimizde kesinlikle yanlış olan şey, hepsini tekrar bir araya getirmek için mücadele etmek için acele etmektir. Acele etmek yapılacak şey değil. Masalda gördüğümüz gibi, oturmak ve sallanmak yapılacak şeydir. Sabır, barış ve sallanan fikirleri yeniler. Sadece fikir sahibi olmak ve onu sallamak için sabır göstermek, bazı kadınların lüks diyebileceği şeylerdir. Vahşi Kadın bunun bir zorunluluk olduğunu söylüyor.

Bu, kurtların her şeyi bildiği bir şey. Bir davetsiz misafir göründüğünde, kurtlar araya gireni hırlayabilir, havlayabilir ve hatta ısırabilir, ancak ayrıca iyi bir mesafeden gruplarına geri çekilip bir aile gibi birlikte oturabilirler. Sanki orada oturuyorlar ve birlikte nefes alıyorlar, kaburga kafesleri girip çıkıyor, yukarı ve aşağı. Kendilerine odaklanıyorlar, kendilerini yeniden konumlandırıyorlar, merkeze dönüyorlar ve neyin kritik olduğuna, sonra ne yapacaklarına karar veriyorlar. “Şu anda hiçbir şey yapmayacaklarına, sadece burada oturup nefes alacak, sadece birlikte sallanacaklarına” karar veriyorlar.

Şimdi çoğu zaman fikirler ortaya çıkmadığında veya düzgün çalışmadığında ya da onları iyi çalışmadığımızda odağımızı kaybederiz. Bu doğal bir döngünün parçasıdır ve fikrin bayatlaması veya onu yeni bir şekilde görme yeteneğimizi kaybetmemiz nedeniyle oluşur. kendimize sahibiz

Yaratıcı "bloklar" hakkında birçok teori olmasına rağmen, gerçek şu ki, hafif olanlar hava durumu ve mevsimler gibi gelir ve gider - psikolojik bloklar hariç. Doğruya inmemek, reddedilmekten korkmak, bildiklerini söylemekten korkmak, yeterliliğinden endişe duymak, temel akışın kirlenmesi, sıradanlığa ya da solgun taklitlere yerleşmek gibi daha önce bahsedilen, ve

yakında.

Bu hikaye çok mükemmel çünkü bir fikrin tüm döngüsünü, küçük küçük ışığı betimliyor.
ona göre, elbette ki fikrin kendisidir ve yorulur ve yakındır.

Machine Translated by Google

hepsi doğal döngüsünün bir parçası olarak söndü. Masallarda, kötü bir şey olduğunda, yeni bir şeyin denenmesi, yeni bir enerjinin getirilmesi, bir yardımcı, şifacı, büyü gücüne başvurulması gerektiği anlamına gelir.

Burada yine iki milyon yaşındaki yaşlı La Que Sabe'i görüyoruz . O, “ki bilir.'' Ateşinden önce kollarında tutulmak onarıcıdır, onarıcıdır. yaşlı adamın kendini sürüklediği kolları, çünkü bunlar olmadan ölecek.

[20] Bu ateşe ve

Yaşlı adam, ona verdiğimiz işte uzun zamandan beri yorgun. Hiç şeytanın ayak başparmağını tutmuş gibi çalıştığı, ancak birdenbire çöküp daha ileri gitmediği bir kadın gördünüz mü?
Bir gün sadece bir gün sırtını dönüp “Lanet olsun” diyen bir kadınla sosyal bir mesele hakkında patlayan bir kadın gördünüz mü ? Fikri veya enerjisi azalan, kuruyan veya tamamen sona eren kadın, bu yaşlı kadın curandera'ya, şifacıya giden yolu bilmeli ve yenilenmek için yorgun animus'u oraya taşımalıdır.

Sosyal aktivizme derinden dahil olan birçok kadınla çalışıyorum. hakkında hiç şüphe yok o, bu döngünün en sonunda yorulurlar, gıcırdayan bacaklar üzerinde kendilerini ormanda sürüklerler, fener titrer, sönmeye hazırdır Bu onların “aldım bıraktım, bıraktım” dedikleri zamandır. Basın kartımı, rozetimi, sendika kıyafetimi, ...” her neyse. Auckland'a göç edecekler. Televizyon izleyecekler, soya peyniri kurabiyeleri yiyecekler ve bir daha asla pencereden dünyaya bakmayacaklar. Kötü ayakkabılar alacaklar, hiçbir şeyin olmadığı bir mahalleye taşınacaklar,

hayatlarının geri kalanı için alışveriş kanalı. Şu andan itibaren kendi işlerine bakacaklar, başka yöne bakacaklar...

Dinlenme fikirleri ne olursa olsun, rezil bir yorgunluk ve hüsrandan söz etseler de, dinlenmenin iyi bir fikir olduğunu söylüyorum, dinlenme zamanı. Genellikle çığlık attıkları, “Dinlenin! Bütün dünya gözlerimin önünde cehenneme dönerken nasıl dinlenebilirim?"

Ama sonunda, bir kadın şimdi dinlenmeli, şimdi sallanmalı, odağını yeniden kazanmalı. Daha genç olmalı, enerjisini geri kazanmalı. Yapamayacağını düşünüyor, ancak anneler, öğrenciler, sanatçılar veya aktivistler olsun, kadın çevresi için her zaman dinlenme iznine gidenlerin yerini doldurmak için kapanıyor. Yaratıcı bir kadın şimdi dinlenmeli ve daha sonra yoğun işine geri dönmelidir. Ormandaki yaşlı kadını, canlandırıcıyı, birçok ana motifinden birinde Vahşi Kadın'ı görmesi gerekiyor. Vahşi Kadın , animusun düzenli olarak yıpranacağını umuyor . Kapısından düşmesine şaşırmıyor. Kapıdan düştüğümüzde şok olmuyor. O hazır. Panik içinde bize acele etmeyecek. Gücümüzü tekrar kazanana kadar bizi alacak ve tutacak.

Hızımızı veya odağımızı kaybettiğimizde de panik yapmamalıyız. Ama onun gibi, fikre sakince sahip çıkmalı ve bir süre onunla birlikte olmalıyız. Odak noktamız ister kendini geliştirme, ister dünya sorunları veya ilişki olsun, önemli değil, animus yıpranacaktır. Mesele olup olmayacağı değil, ne zaman olacağı meselesi. Okulu bitirmek, bir el yazması bitirmek gibi uzun uğraşları tamamlamak,

Machine Translated by Google

kişinin kendi işini yapması, bir hastayı umursaması, tüm bunların bir zamanlar genç olan enerjinin eskidiği, düştüğü ve artık devam edemediği zamanları vardır.

Kadınlar için, bunu bir çabanın başlangıcında anlamaları en iyisidir, çünkü kadınlar genellikle yorgunluğa şaşırır. Sonra ağlarlar, mırıldanırlar, başarısızlık, yetersizlik ve benzeri şeyler hakkında fısıldarlar. Hayır hayır. Bu enerji kaybı olduğu gibidir. Doğadır.

Erilde sonsuz güç varsayımı hatalıdır. olması gereken bir kültürel introject psişeden yönlendirilmek. Bu yanılgı, hem iç manzaradaki eril enerjilerin hem de kültürdeki erkeklerin yoruldukları veya dinlenmeye ihtiyaçları olduklarında yersiz bir başarısızlık duygusu hissetmelerine neden olur.

Tüm doğal olarak geri yüklemek için bir molaya ihtiyaç duyar

kuvvet. Yaşam/Ölüm/Yaşam doğasının işleyiş biçimi döngüseldir ve herkes ve her şey için geçerlidir.

Hikâyede yere üç saç teli atılır. Ailemde bir deyiş vardır: “Biraz atın yerde altın." Bu, ailemdeki cuentistas, hikaye anlatıcıları ve şifacıların geleneğinde, hikayeyi güçlendirmek için bazı kelimeleri atmak anlamına gelen desprender las palabras'tan türetilmiştir.

Saç, kafadan çıkan düşüncenin simgesidir, birazını atmak veya aşağı atmak erkek çocuğu bir şekilde daha hafif yapar ve daha da parlamasına neden olur. Aynı şekilde, yıpranmış fikriniz veya çabanız, bir kısmını alıp çöpe atarsanız daha da parlayabilir. Bu, heykeltıraşın altındaki gizli formu daha fazla ortaya çıkarmak için daha fazla mermeri kaldırmasıyla aynı fikirdir. Yorgun bir kişinin niyetini veya eylemini yenilemenin veya güçlendirmenin güçlü bir yolu, bazı fikirleri bir kenara atmak ve odaklanmaktır.

Çabanızdan üç saç teli alın ve yere atın. Orada bir uyandırma çağrısı gibi olurlar. Onları aşağı atmak, psişik bir ses, bir çınlama, kadının ruhunda aktivitenin yeniden ortaya çıkmasına neden olan bir rezonans yapar. Birinin birçok fikrinden bazılarının sesi, yeni bir çağın ya da yeni bir fırsatın duyurusu gibi olur.

Gerçekte, yaşlı La Que Sabe, erillere hafif bir budama yapıyor. Ölü odunu kesmenin bir ağacın güçlenmesine yardımcı olduğunu biliyoruz. Ayrıca bazı bitkilerin çiçeklerinin başlarını koparmanın onların çok daha gür, çok daha gür büyümelerine yardımcı olduğunu da biliyoruz. Vahşi kadın için, animusun artış ve azalma döngüsü doğaldır. Bu arkaik bir süreçtir, eski bir süreçtir.
Akıl dışı zaman, kadınların fikir dünyasına nasıl yaklaştıkları ve bunların dışsal tezahürüdür. Kadınlar böyle yapıyor. “Üç Altın Saç” masalındaki yaşlı kadın bize öğretiyor, gerçekten bize nasıl yapıldığını öğretiyor.

O halde bu geri dönüşün ve odaklanmanın, bu kaybedileni geri çağırmanın, bu kurtlarla koşmanın anlamı nedir? Şahdara gitmektir, yaşamınızdaki her şeyin ve her şeyin çekirdeğine ve kemiklerine kadar inmektir, çünkü orası sizin zevkinizdir, orası sizin zevkinizin olduğu yerdir.

Machine Translated by Google

neşe, bir kadının cennetinin yattığı yerdir, o yer, zaman ve özgürlüğün olduğu yerde, dolaşmak,

merak et, yaz, şarkı söyle, yarat ve korkma. Kurtlar haz veya tehlike algıladıklarında, ilk başta tamamen hareketsiz kalırlar. Heykeller gibi olurlar, tamamen odaklanmışlar ki görebilsinler, duyabilsinler, orada olanı hissedebilsinler, orada olanı en temel haliyle hissedebilsinler.

Vahşi doğanın bize sunduğu şey budur: odaklanarak önümüzde olanı görme yeteneği, durarak, bakarak, koklayarak, dinleyerek, hissederek ve tadarak. Odaklanma, sezgi de dahil olmak üzere tüm duyularımızın kullanılmasıdır. Kadınlar bu dünyaya kendi seslerini, kendi değerlerini, hayal güçlerini, basiretlerini, net görmelerini, hikayelerini ve kadınların eski hatıralarını talep etmek için gelirler. Ve bunlar odaklanma ve yaratma işidir. Odağınızı kaybettiyseniz, oturun ve hareketsiz kalın. Fikri alın ve ileri geri sallayın. Bir kısmını tut, bir kısmını at, kendini yeniler. Daha fazlasını yapmana gerek yok.

BÖLÜM 11

Isı: Kutsal Bir Cinsellik Kazanmak

Kirli Tanrıçalar

Kadın doğasının vahşi yeraltında yaşayan bir varlık vardır. Bu yaratık bizim duyusal doğamızdır ve herhangi bir bütünsel yaratık gibi onun da kendi doğal ve besleyici döngüleri vardır. Bu varlık sorgulayıcı, ilişkisel, bazen enerjiyle sınırlı, bazen de sessizdir. Duyuları içeren uyaranlara duyarlıdır: müzik, hareket, yiyecek, içecek, huzur, sessizlik, güzellik, karanlık.

Ateşi olan bir kadının bu yönüdür. "Hadi sevişelim bebeğim, bebeğim"deki gibi bir hararet değil. Ama gibi döngüler halinde önce yüksekte, sonra alçakta yanan bir yeraltı yangını. Orada açığa çıkan enerjiden kadın uygun gördüğü şekilde hareket eder. Bir kadının sıcaklığı, cinsel uyarılma durumu değil, cinselliğini içeren ancak bununla sınırlı olmayan yoğun bir duyusal farkındalık durumudur.

Kadınların duyusal doğasının kullanımları ve suistimalleri ve onun ve diğerlerinin yangını doğal ritimlerine karşı nasıl körüklediği veya bütünüyle söndürmeye çalıştığı hakkında çok şey yazılabilir. Ama bunun yerine ateşli, kesinlikle vahşi ve bizi iyi bir duyguyla ısıtan bir sıcaklık yayan bir yöne odaklanalım. Modern kadınlarda bu duyusal ifadeye pek az yer verilmiş ve birçok yerde ve zamanda tamamen yasaklanmıştır.

Machine Translated by Google

Kadın cinselliğinin, eski zamanlarda kutsal müstehcen olarak adlandırılan, bugün müstehcen kelimesini kullandığımız şekilde değil, esprili bir şekilde cinsel açıdan bilge anlamına gelen bir yönü vardır. Bir zamanlar saygısız kadın cinselliğine adanmış olan Tanrıça kültleri vardı. Ayinler aşağılayıcı değildi, ancak bilinçaltının bugün hala gizemli ve büyük ölçüde keşfedilmemiş kısımlarını tasvir etmekle ilgiliydi.

Cinselliğin kutsal olduğu fikrinin kendisi ve daha özel olarak kutsal cinselliğin bir yönü olarak müstehcenlik fikri, vahşiler için yaşamsaldır. doğa. Eski kadın kültürlerinde, sözde masum ama kurnaz ahlaksızlıkları için adlandırılan müstehcenlik tanrıçaları vardı.
Ancak, en azından İngilizce olan dil, "müstehcen Tanrıçalar"ı kaba bir dilden başka bir şekilde anlamayı çok zorlaştırıyor. İşte müstehcen kelimesinin ve diğer ilgili kelimelerin anlamı. Bu anlamlardan, eski Tanrıça tapınmasının bu yönünün neden yeraltına itildiğini anlayabileceğinizi düşünüyorum.

Bu üç sözlük tanımını göz önünde bulundurmanızı ve kendi sonuçlarınızı geliştirmenizi istiyorum:

- Kir: Orta İngilizce, drit, muhtemelen İzlandaca - dışkı. Pisliği içerecek şekilde genişletildi; genellikle toprak, toz, vb. ve her türlü müstehcenlik , özellikle dil.
- Kirli kelime: Şu anda sosyal veya politik olarak popüler olmayan veya popüler olmayan bir şey için kullanılan müstehcen bir kelime. genellikle haksız eleştiri ve aşağılama yoluyla ya da mevcut eğilimlere uymamaktan şüphelenir.
- Müstehcen: Eski İbranice'den Ob, büyücü, büyücü anlamına gelir.

Bütün bu karalamalara rağmen, dünya kültüründe çeşitli tasfiyelerden kurtulan hikayelerin kalıntıları var. bunlar bilgi verir müstehcenliğin hiç de kaba olmadığını, daha çok, sizi ziyaret etmesini ve en iyi arkadaşlarınızdan biri olmasını çok arzu ettiğiniz fantastik bir doğa yaratığı gibi görünüyor.

Birkaç yıl önce, "pis Tanrıça hikayeleri" anlatmaya başladığımda, kadınlar bir noktayı belirtmek, üzüntüyü hafifletmek için cinselliği, şehveti kullanan hem gerçek hem de mitolojik kadınların istismarlarını duyunca gülümsediler ve sonra güldüler. kahkahalara neden olmak ve bu şekilde psişede ters giden bir şeyi düzeltmek. Kadınların bu konularda gülmenin eşiğine nasıl yaklaştıklarına da hayran kaldım. İlk önce, böyle bir kahkahaya gülmenin hanımefendiye yakışmadığını söyleyen tüm eğitimlerini bir kenara bırakmak zorunda kaldılar.

Yanlış durumda hanımefendiliğin bir kadını nefes almasına izin vermek yerine nasıl boğazladığını gördüm. Gülmek için hızlı bir şekilde arka arkaya nefes alıp başka bir nefes alabilmeniz gerekir. Kinesiyolojiden ve Hakomi gibi çeşitli diğer vücut terapilerinden nefes almanın kişinin duygularını hissetmesine neden olduğunu, hissetmek istemediğimizde bunun yerine nefesimizi tuttuğumuzu biliyoruz.

Kahkaha sırasında bir kadın tamamen nefes alır ve aldığında onaylanmamış duygular hissetmeye başlayabilir. Ve bu duygular ne olabilir? Eh, çoğu zaman durmuş gözyaşlarının serbest kalmasına veya unutulmuş hatıraların yeniden canlanmasına veya şehvetli kişilik üzerindeki zincirlerin kırılmasına neden olan, duygular için rahatlama ve çareler olarak değiller.

Bu eski müstehcenlik tanrıçalarının öneminin, çok sıkı olanı gevşetme, kasvetliliği kaldırma, bedeni akla değil, bedenin kendisine ait bir tür mizah haline getirme yetenekleriyle kanıtlandığını anladım. , bu pasajları açık tutmak için. Çakal hikayelerine gülen bedendir, Trungpa Amca müstehcen Tanrıçaların yaramazlıkları ve mizahı, hayati bir ilaç yeterli enerji ve kronolojik sistemlerine yayılmasına neden olabilir.

Machine Translated by Google

Aşağıdaki üç hikaye, müstehcenliği, iyi duygusal duyguya neden olan bir tür cinsel/şehvetli büyü anlamında burada kullandığımız şekilde somutlaştırıyor. İkisi eski, biri modem. Onlar kirli Tanrıçalarla ilgili. Uzun zamandır yeraltında dolaştıkları için onlara öyle sesleniyorum. Olumlu anlamda, onlar verimli toprağa, çamura, ruhun çamuruna - tüm sanatın kaynağı olan yaratıcı maddeye - aittirler. Aslında, kirli Tanrıçalar, Vahşi Kadın'ın hem cinsel hem de kutsal olan yönünü temsil eder.

Baubo: Göbek Tanrıçası

Güçlü bir söz vardır: Ella habla por en medio en las ¡nemas, "Bacaklarının arasından konuşur." Küçük "bacaklar arası" hikayeler dünyanın her yerinde bulunur. Biri, antik Yunan'dan bir Tanrıça olan Baubo'nun hikayesidir, sözde “müstehcenlik tanrıçası”. Lambe gibi daha eski isimleri var ve görünüşe göre

Yunanlılar onu çok daha eski kültürlerden ödünç aldılar. Belleğin başlangıcından beri kutsal cinsellik ve Yaşam/Ölüm/yaşam doğurganlığının arketipsel vahşi Tanrıçaları olmuştur.

Eski zamanlardan kalma yazılarda Baubo'ya, kültünün yok edildiği ve çeşitli fetihlerin izdihamı altında gömülü olduğu izlenimini veren tek bir popüler referans vardır. Güçlü bir hissim var, bir yerlerde, belki de bunların altında

Avrupa ve Doğu'da 3 sylvan tepesi ve orman gölleri, ona ait eserler ve kemik ikonlarla dolu tapınaklar var.

Bu nedenle, Baubo'yu çok az kişinin duyması tesadüf değildir, ancak hatırlayın, bir arketip parçası bütünün imajını değiştirebilir.
Ve elimizde bir parça var, çünkü Baubo'nun göründüğü bir hikayemiz var. O, Olympus'ta yaşamış tüm yüceliklerin en sevimli ve pikaresklerinden biridir. Bu benim cantadoram, Baubo'nun anaerkillik sonrası Yunan mitoslarında ve Homeros ilahilerinde hâlâ parıldayan eski vahşi kalıntısına dayanan hikaye anlatımı versiyonum.

=====

TOPRAK ANNE Demeter'in bir gün çayırda oyun oynayan Persephone adında güzel bir kızı varmış. Persephone özellikle güzel bir çiçekle karşılaştı ve güzel yüzünü kavramak için parmak uçlarını uzattı. Aniden yer sallanmaya başladı ve dev bir zikzak toprak boyunca yırtıldı Yerin derinliklerinden yukarıya, Yeraltı Tanrısı Hades'e saldırdı. Hayalet renginde dört atın kullandığı siyah bir arabada dimdik ve kudretli duruyordu.

Hades Persephone'yi arabasına aldı, peçeleri ve sandaletleri havada uçuştu. Aşağı, aşağı, toprağa atlarını dizginledi.
Persephone'nin çığlıkları, sanki hiçbir şey olmamış gibi topraktaki yarık iyileşirken gitgide daha da zayıfladı.

Kızın haykıran sesi, dağların taşları arasında yankılandı, denizin altından sulu bir ay gibi köpürdü. Demeter, taşların çığlığını duydu. Sulu ağlamayı duydu. Ve sonra, tüm ülkeye ürkütücü bir sessizlik ve ezilmiş çiçeklerin kokusu geldi.

Ve ölümsüz saçlarından çelenkini koparıp

karanlık peçelerini her omzundan aşağı indirdi. Demeter büyük bir kuş gibi uçtu karaların üzerinden,

Machine Translated by Google

arıyor, kızını arıyor.

O gece bir mağaranın kenarında yaşlı bir kocakarı kız kardeşlerine o gün üç çığlık duyduğunu söyledi; biri, dehşet içinde haykıran genç bir ses; ve hüzünlü bir sesle başka bir çağrı; ve üçüncüsü, ağlayan bir anneninki.

Persephone hiçbir yerde bulunamayınca Demeter'in aylarca süren çılgın arayışı başladı.
sevgili çocuğu için. Demeter kudurdu, ağladı, bağırdı, sordu, altı, içi, üstündeki her toprak oluşumunu aradı, merhamet diledi, ölüm diledi ama ne olursa olsun gönlü çocuğunu bulamadı.

Böylece, her şeyi ebediyen büyütmüş olan o, dünyanın bütün bereketli tarlalarına lanet okuyarak, kederiyle haykırdı: "Öl! Ölmek! Ölmek!" Demeter'in laneti yüzünden hiçbir çocuk dünyaya gelemez, ekmek için buğday, şölen için çiçek, ölüler için dal çıkamaz. Her şey kurumuş ve kurumuş toprakta ya da kuru göğüslerde emiliyordu.

Demeter artık banyo yapmıyordu. Cüppesi çamura bulanmış, saçları dreadlocks sallıyordu.
Kalbindeki acı sarsıcı olsa da teslim olmuyordu. Hiçbir sonuca varmayan birçok soru, yalvarış ve olaydan sonra, nihayet tanınmadığı bir köyde bir kuyunun kenarına yığıldı. Ağrıyan vücudunu kuyunun soğuk taşına yaslarken, bir kadın, daha doğrusu bir tür kadın geldi. Ve bu kadın, kalçalarını cinsel ilişkiyi çağrıştıracak şekilde kıpırdatarak ve küçük dansında göğüslerini sallayarak Demeter'e kadar dans etti. Ve Demeter onu gördüğünde kendini tutamadı ve hafifçe gülümsedi.

Dans eden kadın gerçekten çok büyülüydü, çünkü hiçbir şekilde kafası yoktu ve meme uçları
gözleri ve vulvası ağzıydı. Demeter'i güzel, sulu şakalarla eğlendirmeye bu güzel ağız sayesinde başladı.
Demeter gülümsemeye başladı, ardından kıkırdadı ve ardından tam bir karın kahkahası attı. Ve iki kadın birlikte güldüler, küçük göbek Tanrıçası Baubo ve güçlü Toprak Ana Tanrıçası Demeter.

Demeter'i depresyondan çıkaran ve ona enerji veren işte bu gülüştü.
onu aramaya devam etmek için

Baubo, kocakarı Hekate ve güneş Helios'un yardımıyla sonunda başarılı olan kızı. Persephone annesine iade edildi. Dünya, toprak ve kadınların karınları yeniden canlandı.

Bu küçük Baubo'yu her zaman Yunan mitolojisindeki diğer tüm Tanrıçalardan daha çok sevdim, belki de herhangi bir figürden, dönemden daha iyi. Hiç şüphesiz başsız, bazen ayakları ve kolları olmayan gizemli figürler olan Neolitik göbek tanrıçalarından alınmıştır. Bunların “doğurganlık rakamları” olduğunu söylemek önemsizdir, çünkü bunlar bundan çok daha fazlasıdır. Onlar kadın konuşmasının tılsımlarıdır - bilirsiniz, alışılmadık bir durum olmadıkça kadınların bir erkeğin önünde asla, asla, asla söylemeyecekleri türden. Bu tür konuşma.

Machine Translated by Google

Bu küçük figürler, tüm dünyada eşi olmayan duyarlılıkları ve ifadeleri temsil ediyor; göğüsler, ve bu hassas yaratıklarda hissedilenler, vulvanın dudakları, burada bir kadın başkalarının hayal edebileceği ama sadece kendisinin bildiği hisleri hisseder. Ve göbek gülmesi bir kadının sahip olabileceği en iyi ilaçlardan biridir.

Her zaman kaffeeklatsch'ın eski kadınların birlikte olma ritüelinin bir kalıntısı olduğunu düşündüm, eskisi gibi bir göbek konuşması ritüeli, kadınların içgüdüsel olarak konuşması, yalan söylemesi, kendilerini aptalca gülmeleri, canlanmış hissetmeleri, tekrar eve gitmeleri, her şey daha iyi.

Bazen erkeklerin gitmesini sağlamak zordur, böylece kadınlar birbirleriyle yalnız kalabilirler. Sadece, eski zamanlarda kadınların erkekleri "balık avına" çıkmaya teşvik ettiğini biliyorum. Bu gül, bir kadının ya kendi başına ya da başka kadınlarla birlikte olabilmesi için çok eski zamanlardan beri erkeklerin bir süreliğine evden ayrılmasını sağlamak için kadınlar tarafından kullanılan bir gül. Kadınlar, zaman zaman yalnız başına ya da başkalarıyla birlikte, yalnızca kadınsı bir atmosferde yaşamak isterler. Bu doğal bir kadınsı döngüdür.

Erkek enerjisi güzeldir. Güzelden de öte; görkemlidir, görkemlidir. Ama bazen çok fazla Godiva çikolatası gibi. Birkaç günlüğüne biraz temiz soğuk pirinç ve damağı temizlemek için berrak bir sıcak et suyu için can atıyoruz. Bunu zaman zaman yapmalıyız.

Ek olarak, küçük göbek Tanrıçası Baubo,

Biraz müstehcenliğin depresyonu kırmaya yardımcı olabileceğine dair ilginç bir fikir. Ve kadınların birbirlerine anlattıkları tüm o hikayelerden gelen belirli türden kahkahaların, tamamen tatsız olacak kadar renksiz olan o kadın taşlarının... bu hikayeler libidoyu harekete geçiriyor. Bir kadının hayata olan ilgisinin ateşini yeniden alevlendirirler. Göbek Tanrıçası ve göbek kahkahası peşinde olduğumuz şey.

Bu nedenle, kendi kendini iyileştiren hazinenize küçük "kir hikayeleri", Baubo türü taşlar koyun. Bu küçücük hikaye biçimi güçlü bir ilaçtır. Komik, "kirli" hikaye sadece depresyonu kaldırmakla kalmaz, aynı zamanda siyah kalbi öfkeden kesip eskisinden daha mutlu bir kadın bırakabilir. Deneyin, göreceksiniz.

Şimdi Baubo hikayesinin sonraki iki yönü hakkında pek bir şey söyleyemem, çünkü bunlar küçük gruplar halinde ve sadece kadınlar arasında konuşulacak ama şu kadarını söyleyebilirim: Baubo'nun bir başka yönü daha var; meme uçlarından görüyor. Erkekler için bu bir muamma ama kadınlara böyle bir şey önerdiğimde heyecanla başlarını sallıyorlar ve "Ne demek istediğini anlıyorum!" diyorlar.

Meme uçlarını görmek kesinlikle duyusal bir özelliktir. Meme uçları sıcaklığa, korkuya, öfkeye, gürültüye duyarlı psişik organlardır. Baştaki gözler kadar onlar da bir duyu organıdır.

Ve "vulvadan konuşmak" ise, sembolik olarak, primae materia'dan , en temel, en dürüst gerçeğin seviyesi olan hayati os'dan konuşmaktır . Baubo'nun ana damardan, derin madenden, kelimenin tam anlamıyla derinliklerden konuştuğundan başka söylenecek ne var ki. Demeter arayışının hikayesinde

Machine Translated by Google

kızı için, Baubo'nun Demeter'e gerçekte ne söylediğini kimse bilmiyor. Ama bazı fikirlerimiz olabilir.

çakal sik

Sanırım Baubo'nun Demeter'e anlattığı fıkralar, güzel şekilli vericiler ve alıcılar hakkında kadınların şakalarıydı: cinsel organ. Eğer öyleyse, belki de Baubo, Demeter'e, birkaç yıl önce Nogales'teki eski bir karavan parkı yöneticisinden duyduğum buna benzer bir hikaye anlatmıştır. Adı Old Red'di ve Yerli kanı olduğunu iddia etti.

Dişlerini takmıyordu ve birkaç yıldır traş olmamıştı.

günler. Güzel yaşlı karısı Willowdean'ın güzel ama hırpalanmış bir yüzü vardı. Burnunun bir keresinde bir bar kavgasında kırıldığını söyledi. Hiçbiri kaçmayan üç Cadillac'a sahiplerdi. Mutfaktaki oyun parkında sakladığı bir Chihuahua köpeği vardı. Tuvalette otururken şapkasını takan türden bir adamdı.

Hikayeleri araştırıyordum ve küçük Napanee karavanımı arazilerine çekmiştim. "Öyle yap Bu parçalar hakkında herhangi bir hikaye biliyor musun?" Başladım, yani arazi ve çevre.

Yaşlı Kızıl, lastik gibi bir gülümsemeyle karısına çok kurnazca baktı ve onu küçümseyerek kışkırttı. "Ona Coyote Dick'ten bahsedeceğim." 5

"Red, ona bu hikayeyi anlatma. Red, ona söyleme."

Old Red, "Ona zaten Coyote Dick'ten bahsedeceğim," dedi.

Willowdean başını ellerinin arasına alıp masaya konuştu, "Ona o hikayeyi anlatma Red, ciddiyim."

"Ona şimdi söylüyorum Willowdean."

Willowdean, sanki kör olmuş gibi eli gözlerinin üzerinde, sandalyesinde yan yan oturdu.

Old Red'in bana söylediği buydu. Bu hikayeyi "Bunu bir Meksikalıdan duyan bir Navajo'dan, bir Hopi'den işiten bir Navajo'dan" duyduğunu söyledi.

Bir varmış bir yokmuş Coyote Dick vardı ve tanışmayı umabileceğiniz hem en zeki hem de en aptal yaratıktı. Her zaman bir şeylere açtır ve istediğini elde etmek için her zaman insanlara oyun oynardı ve diğer zamanlarda her zaman uyuyordu.

Machine Translated by Google

Bir gün Coyote Dick uyurken penisi çok sıkıldı ve ayrılmaya karar verdi.
Coyote ve kendi başına bir macera yaşayın. Böylece penis kendini Coyote Dick'ten ayırdı ve yoldan aşağı koştu. Aslında, sadece bir bacağı ve hepsi olduğu için yoldan aşağı atladı.

Böylece zıpladı ve zıpladı ve iyi vakit geçiriyordu ve yoldan çıkıp ormana doğru atladı, burada -Oh hayır!- doğrudan ısırgan otu korusuna atladı. "Ah!" ağladı.
“Ah, ah, ah!” çığlık attı. "Yardım! Yardım!"

Bütün bu ağlamaların sesi Coyote Dick'i uyandırdı ve kalbini alışılmış bir krankla başlatmak için uzandığında gitmişti! Coyote Dick kendini bacaklarının arasında tutarak yolda koştu ve sonunda hayal edebileceğin en büyük belada penisine rastladı. Coyote Dick, maceracı penisini ısırgan otlarının içinden nazikçe kaldırdı, okşadı, sakinleştirdi ve onu ait olduğu yere geri koydu.

Yaşlı Kızıl bir manyak gibi güldü, öksürük nöbeti geçirdi, gözleri şişti ve hepsi bu. "Ve bu eski Coyote Dick'in hikayesi."

Willowdean onu uyardı, "Ona sonunu söylemeyi unuttun."

"Ne sonu? Ona sonunu zaten söyledim," diye homurdandı Yaşlı Kızıl.

"Ona hikayenin gerçek sonunu söylemeyi unuttun, seni eski benzin deposu."

"Pekala, eğer bu kadar iyi hatırlıyorsan, ona söyle." Kapı zili çaldı ve gıcırdayan sandalyesinden kalktı.

Willowdean bana dik dik baktı ve gözleri parladı. “Hikayenin sonu ahlakidir.” O anda Baubo, Willowdean'ı tuttu, çünkü o kıkırdamaya başladı, sonra kahkaha attı ve sonunda o kadar uzun süre ve hatta gözyaşlarıyla gülmeye başladı ki, bu son iki cümleyi söylemesi iki dakikasını aldı. veya soluklar arasında üç kez.

Ahlaki şu ki, o ısırgan otları, Coyote Dick onlardan bir kez çıktıktan sonra bile, onun horozunu kaşındırdı. sonsuza kadar çılgın. İşte bu yüzden erkekler hep Kadınlara doğru kayıyor ve gözlerindeki o 'çok kaşınıyorum' bakışıyla onları ovmak istiyorlar. Biliyorsun, o evrensel horoz ilk kaçtığı andan beri kaşınıyor."

Beni etkileyen neydi bilmiyorum ama onun mutfağında çığlık atarak oturduk ve neredeyse tüm kas kontrolünü kaybedene kadar masaya vurmak. Daha sonra, bu his bana büyük bir lokma iyi yaban turpu yediğimi hatırlattı.

Bu gerçekten Baubo'nun anlattığını düşündüğüm türden bir hikaye. Repertuarında kadınları böyle güldüren her şey var, sınırsız,

bademciklerini göstermeyi umursamamak, göbeğinin sarkmasını sağlamak, göğüslerini sallamak. Cinsel bir kahkaha hakkında, daha uysal şeylere gülmekten farklı bir şey var. Bir "cinsel"

Machine Translated by Google

gülmek, her türlü şeyi sallayarak, kemiklerimizle oynayarak ve vücutta keyifli bir duygu akışı oluşturarak psişenin hem uzaklarına hem de derinlerine ulaşıyor gibi görünüyor. Her kadının psişik repertuarına ait olan vahşi bir zevk biçimidir.

Kutsal ve şehvetli/cinsel olan, psişede birbirine çok yakın yaşar, çünkü hepsi bir merak duygusuyla, entelektüelleştirme yoluyla değil, vücudun fiziksel yolları aracılığıyla bir şeyi deneyimleyerek, o an için ya da sonsuza kadar, bir öpücük, bir vizyon, bir göbek kahkahası ya da her neyse, bizi değiştirir, sarsar, zirveye çıkarır, çizgilerimizi düzeltir, bize bir dans adımı, bir ıslık, gerçek bir hayat patlaması verir. .

Kutsalda, müstehcende, cinselde her zaman vahşi bir kahkaha bekler, kısa bir sessiz kahkaha ya da kocakarı nahoş kahkaha ya da bir kahkaha olan hırıltı ya da vahşi ve hayvani bir kahkaha ya da müzikal ölçekte bir koşu gibi olan tril. Kahkaha, kadın cinselliğinin gizli bir yanıdır; fiziksel, temel, tutkulu, canlandırıcı ve dolayısıyla uyandırıcıdır. Genital uyarılma gibi bir amacı olmayan bir cinsellik türüdür. Bu bir neşe cinselliğidir, sadece o an için, özgürce uçan, yaşayan ve ölen ve kendi enerjisiyle yeniden yaşayan gerçek bir şehvetli aşktır. Kutsaldır çünkü çok şifalıdır. Bedeni ve duyguları uyandırdığı için şehvetlidir. Cinseldir çünkü heyecan vericidir ve zevk dalgalarına neden olur. Tek boyutlu değildir, çünkü gülmek kişinin kendisiyle ve başkalarıyla paylaştığı bir şeydir. Bir kadının en vahşi cinselliğidir.

İşte kadın hikayelerine ve kirli Tanrıçalara başka bir bakış. Bu, çocukken bulduğum bir hikaye. Çocukların duydukları, yetişkinlerin duymadıklarını düşündükleri şaşırtıcıdır.

Ruanda'ya Bir Gezi

Yaklaşık on iki yaşındaydım ve Michigan'da Big Bass Gölü'ndeydik. Kırk kişilik kahvaltı ve öğle yemeği hazırladıktan sonra

güzel ve yuvarlak kadın akrabalarım, annem ve teyzelerim güneşte şezlonglarda uzanıyor, güneşleniyor, konuşuyor ve şakalaşıyorlardı. Adamlar "balık tutuyordu" - bu da küfür ederek ve kendi şakalarını ve hikayelerini anlatarak iyi vakit geçirdikleri anlamına geliyordu. Kadınların yakınında bir yerde oynuyordum.

Aniden delici çığlıklar duydum. Alarmla dolu kadınların olduğu yere koştum. Ama acı içinde bağırmıyorlardı. Kadınlar gülüyordu ve bir teyzem çığlıklar arasında nefesini alabildiği zaman tekrar tekrar söyleyip duruyordu, .. yüzlerini örtün ... yüzlerini örtün!" Ve bu gizemli cümle, hepsini bir kez daha kahkahalara boğacaktı.

Uzun, uzun bir süre çığlık attılar, çığlık attılar, yutkundular ve biraz daha çığlık attılar. Teyzelerimden birinin kucağında bir dergi duruyordu. Çok sonra, tüm kadınlar güneşte uyuklarken, dergiyi uyuyan elinin altından çıkardım ve iri gözlerle kitap okumak için şezlongun altına uzandım. Sayfada

Machine Translated by Google

Dünya Savaşı'ndan bir anekdot. Bunun gibi bir şey gitti:

GENEL EISENHOWER Ruanda'daki birliklerini ziyaret edecekti. [Borneo olabilir. General Mac-Arthur olabilir. O zamanlar isimler benim için pek bir şey ifade etmiyordu.] Vali, tüm yerli kadınların toprak yolun kenarında durmasını, tezahürat yapmalarını ve cipiyle yanından geçen Eisenhower'ı selamlamak için el sallamalarını istedi. Tek sorun, yerli kadınların boncuktan bir kolye ve bazen de küçük bir tanga kemer dışında hiçbir kıyafet giymemeleriydi.

Hayır, hayır, bu asla olmaz. Bunun üzerine vali kabile reisini aradı ve ona durumu anlattı. "Endişelenme," dedi baş adam. Vali birkaç düzine etek ve bluz sağlayabilirse, kadınların bu tek seferlik özel etkinlik için onları giymelerini sağlayacaktı.
Ve bunları vali ve yerel misyonerler sağlamayı başardı.

Bununla birlikte, büyük geçit töreninin yapıldığı gün ve Eisenhower'ın cipiyle uzun yoldan aşağı inmesine sadece birkaç dakika kala, tüm yerli kadınların görev bilinciyle cips taktığı keşfedildi.

etekleri, bluzları beğenmeyip evde bırakmışlardı. Böylece şimdi bütün kadınlar yolun iki yanında sıraya dizilmişti, etekli ama göğüsleri çıplaktı ve başka bir dikiş atılmamış ve hiç iç çamaşırı yoktu.

Evet, vali duyduğunda donup kaldı ve öfkeyle muhtarı çağırdı, o da muhtarı kendisiyle görüştüğünü ve generalin yanından geçerken kadınların göğüslerini örtmek için bir plan üzerinde anlaştıklarını temin ettiğini söyledi. "Emin misin?" valiye bağırdı.

"Eminim. Çok, çok emin' [1] dedi muhtar.

Eh, tartışacak zaman kalmadı ve cipi hızla geçerken ve çıplak göğüslü kadın zarif bir şekilde eteğinin önünü kaldırıp yüzünü örttükten sonra General Eisenhower'ın tepkisini tahmin edebiliriz.

Kahkahalarımı bastırarak şezlongun altına uzandım. Duyduğum en saçma hikayeydi. Harika bir hikayeydi, heyecan verici bir hikaye. Ama sezgisel olarak kaçak olduğunu da biliyordum, bu yüzden yıllarca kendime sakladım. Ve bazen zor zamanların ortasında, gergin zamanlarda ve hatta üniversitede sınavlara girmeden önce, Ruandalı kadınları yüzlerini etekleriyle kapatarak ve şüphesiz onlara güldüklerini düşünürdüm. Ve gülerdim ve kendimi merkezlenmiş, güçlü ve gerçekçi hissederdim.

Bu da kuşkusuz kadınların şakalarının ve ortak kahkahalarının bir diğer armağanı. Hepsi zor zamanların ilacı, sonrası için güçlendirici oluyor. İyi, temiz, kirli eğlencedir. Cinselliği ve saygısızlığı kutsal olarak tasavvur edebilir miyiz? Evet, özellikle tıbbi olduklarında, bir bütünlüğe ve kalbin iyileşmesine yol açtığında Jung, birisinin ofisine bir şikayetle gelmesi durumunda,

Machine Translated by Google

cinsel sorun, asıl sorun daha çok bir ruh ve ruh sorunuydu. Bir kişi ruhsal bir sorundan bahsettiğinde, çoğu zaman bu gerçekten cinsel doğayla ilgili bir sorundu.

Bu anlamda cinsellik, ruh için bir ilaç olarak biçimlendirilebilir ve bu nedenle kutsaldır.
Cinsel kahkaha çare olmadığında, ilaç olduğunda, kutsal kahkahadır. Ve iyileştirici kahkahalara neden olan her şey de kutsaldır. Kahkaha zarar vermeden yardımcı olduğunda, kahkaha hafiflediğinde, yeniden düzenlendiğinde, yeniden düzenlendiğinde, gücünü ve gücünü yeniden ortaya koyduğunda, sağlığa neden olan kahkaha budur. Kahkahalar insanları hayatta olduklarına, burada olmaktan mutlu olduklarına, sevginin daha bilinçli olduklarına, eros ile yükseldiklerine sevindirdiğinde. üzüntülerini giderdiği ve öfkelerinden ayırdığı zaman, bu kutsaldır. Daha büyük, daha iyi, daha cömert, daha duyarlı hale getirildiklerinde, bu kutsaldır.

Wiki Kadın arketipinde, kirli Tanrıçaların doğasına çok yer vardır. İçinde
vahşi doğa, kutsal ve saygısız, kutsal ve cinsel birbirinden ayrı değildir, ama sanırım, yolun aşağısında bizim uğramamızı bekleyen bir grup yaşlı, yaşlı kadın gibi birlikte yaşarlar. Ruhunuzda oradalar, ortaya çıkmanızı bekliyorlar, hikayelerini birbirleri üzerinde deniyorlar ve köpekler gibi gülüyorlar.

BÖLÜM 12

Bölgeyi İşaretlemek: Öfke ve Bağışlamanın Sınırları

Hilal Ay Ayı

Wild Woman'ın vesayeti altında eski, sezgisel ve tutkulu olanı geri alıyoruz. Hayatlarımız onunkini yansıttığında, uyumlu hareket ederiz. Devam ediyoruz ya da nasıl olduğunu bilmiyorsak öğreniyoruz. Fikirlerimizi dünyada tezahür ettirmek için adımlar atıyoruz. Kaybettiğimizde odağı yeniden kazanırız, kişisel ritimlere katılırız, vahşi ve ayrılmaz ritimlerle uyumlu arkadaşlara ve arkadaşlara yaklaşırız. Yaratıcı ve içgüdüsel yaşamlarımızı besleyen ilişkileri seçiyoruz. Başkalarını beslemek için uzanıyoruz. Ve gerekirse, alıcı eşlere çılgın ritimler hakkında öğretmeye hazırız.

Ama ustalığın başka bir yönü daha var, o da sadece kadınların öfkesi olarak adlandırılabilecek şeyle uğraşmak. Bu öfkenin serbest bırakılması gerekiyor. Kadınlar öfkelerinin kökenini hatırladıklarında, dişlerini gıcırdatmayı asla bırakamayacaklarını hissederler. İronik olarak, öfkemizi dağıtmak için de çok endişeli hissediyoruz, çünkü bu üzücü ve zararlı geliyor. Acele edip ondan kurtulmak ist

Ama bastırmak işe yaramayacak. Bir çuval bezine ateş yakmaya çalışmak gibidir. Ne kendimizi ne de başkasını onunla haşlamak iyi değildir. Böylece, üzerimize istenmeyen bir şekilde geldiğini hissettiğimiz güçlü bir duyguyu tutuyoruz. Biraz zehirli atık gibidir; var, kimse istemiyor, ama var

Machine Translated by Google

bunun için birkaç bertaraf alanı. Mezarlık bulmak için çok uzaklara gitmek gerekir. İşte yıllar boyunca detaylandırdığım kısa bir Japon hikayesinin edebi bir versiyonu. ben buna derim

"Tsukina Waguma, Hilal Ayı." Bu konuda yolumuzu görmemize yardımcı olabileceğine inanıyorum. Hikayenin özü bana Çavuş tarafından "Ayı" olarak verildi. I. Sagara, İkinci Dünya Savaşı gazisi ve yıllar önce Illinois'deki Hines Veteran's Assistance Hastanesi'ndeki hasta.

Bir zamanlar güzel kokulu bir çam ormanında yaşayan genç bir kadın varmış. Kocası uzun yıllar savaşta savaştı. Sonunda görevinden serbest bırakıldığında, eve çok kötü bir ruh hali içinde yürüdü. Taşların üzerinde uyumaya alıştığı için eve girmeyi reddetti. Kendini tuttu ve gece gündüz ormanda kaldı.

Genç karısı, sonunda kocasının eve geleceğini öğrendiğinde çok heyecanlandı. Yemek pişirdi, alışveriş yaptı ve alışveriş yaptı ve pişirdi ve lezzetli beyaz soya peyniri ve üç çeşit balık ve üç çeşit deniz yosunu ve kırmızı biber serpilmiş pirinç ve güzel soğuk karideslerden tabaklar ve tabaklar ve kaseler ve kaseler yaptı, büyük ve turuncu.

Utangaç bir şekilde gülümseyerek yemeği ormana taşıdı ve savaş yorgunu kocasının yanına diz çöktü ve hazırladığı güzel yemeği ona sundu. Ama ayağa fırladı ve tepsileri tekmeledi, soya peyniri döküldü, balıklar havaya sıçradı, deniz yosunu ve pirinç kire döküldü ve büyük turuncu karidesler patikadan yuvarlandı.

"Beni yalnız bırakın!" diye kükredi ve ona sırtını döndü. O kadar sinirlendi ki ondan korktu. Zaman zaman bu oldu, sonunda genç kadın çaresizlik içinde köyün dışında yaşayan şifacının mağarasına giden yolu buldu.

Karısı, "Kocam savaşta ağır yaralandı" dedi. "Sürekli öfkeleniyor ve hiçbir şey yemiyor. Dışarıda kalmak istiyor ve eskisi gibi benimle yaşamayacak. Bana onu tekrar sevecen ve nazik yapacak bir iksir verebilir misin?"

Şifacı ona güvence verdi, "Bunu senin için yapabilirim, ama özel bir malzemeye ihtiyacım var. Maalesef, ben hilal ayının saçı bitti. Yani, dağa tırmanmalı, kara ayıyı bulmalı ve boğazındaki hilalden bir tek saçı bana geri getirmelisiniz. O zaman sana ihtiyacın olanı verebilirim ve hayat yeniden güzel olacak.*

Bazı kadınlar bu görevden yılmış hissederdi. Bazı kadınlar tüm çabanın imkansız olduğunu düşünürdü. Ama o değil, çünkü o seven bir kadındı. "Ey! Çok minnettarım" dedi.
"Bir şeylerin yapılabileceğini bilmek çok güzel."

Böylece yolculuğuna hazırlandı ve ertesi sabah dağa çıktı. Ve dağı selamlamanın bir yolu olan "Arigato zaisho"yu söyledi ve "Vücuduna tırmanmama izin verdiğin için teşekkür ederim."

Machine Translated by Google

Büyük somun ekmek gibi kayaların olduğu yamaçlara tırmandı. Ormanla kaplı bir platoya çıktı. Ağaçların uzun dökümlü dalları ve yıldızlara benzeyen yaprakları vardı.

"Arigato zaisho, " diye seslendi. Bu, ağaçların altından geçebilmesi için saçlarını kaldırdıkları için teşekkür etmenin bir yoluydu. Böylece ormanda yolunu buldu ve tekrar tırmanmaya başladı.

Artık daha zordu. Dağda kimonosunun eteğini saran dikenli çiçekler ve minik ellerini sıyıran kayalar vardı. Garip kara kuşlar alacakaranlıkta ona uçtu ve onu korkuttu.
Bunların muen-botoke, akrabası olmayan ölülerin ruhları olduğunu biliyordu ve onlar için dua etti: 'Ben senin akraban olacağım. Seni dinlenmeye bırakacağım"

Yine de tırmandı, çünkü seven bir kadındı. Dağın zirvesinde kar görene kadar tırmandı. Çok geçmeden ayakları ıslandı ve üşüdü ve yine de daha yükseğe tırmandı, çünkü o seven bir kadındı.
Bir fırtına başladı ve kar doğrudan gözlerinin içine ve kulaklarının derinliklerine esti. Kör, yine de daha yükseğe tırmandı. Ve kar durduğunda, kadın rüzgara onu kör etmeyi bıraktığı için teşekkür etmek için "Arigato zaisho" şarkısını söyledi.

Sığ bir mağaraya sığındı ve kendini zar zor içine çekebildi. Ona sahip olmasına rağmen bir paket yemek yemedi, yapraklarla örtündü ve uyudu. Sabah hava sakindi ve küçük yeşil bitkiler bile burada ve orada karda göründü. "Ah," diye düşündü, "şimdi, hilal ayı için."

Bütün gün aradı ve alacakaranlığa yakın kalın saç telleri buldu ve daha uzağa bakma ihtiyacı duymadı, çünkü devasa bir kara ayı, kar yağışı boyunca hantallaştı, arkasında derin ped ve pençe izleri bıraktı. bu

Hilal ayı şiddetle kükredi ve inine girdi. Bavuluna uzandı ve getirdiği yemeği bir kaseye koydu. Kaseyi çalışma odasının dışına koydu ve saklanmak için sığınağına koştu. Ayı yemeğin kokusunu aldı ve ininden yalpalayarak geldi, o kadar yüksek sesle kükredi ki, gevşek küçük taşları salladı. Ayı, yiyeceğin etrafında belli bir mesafeden döndü, rüzgarı birçok kez denedi, sonra yemeği bir dikişte yedi. Büyük ayı doğruldu, havayı yeniden kokladı ve sonra inine doğru gözden kayboldu.

Ertesi akşam kadın da aynısını yaptı, yemeği hazırladı, ama bu sefer geri dönmek yerine sığınağına ancak yarı yolda geri çekildi. Ayı yemeğin kokusunu aldı, kendini ininden dışarı attı, gökteki yıldızları sallamak için kükredi, daire çizdi, havayı çok dikkatli bir şekilde test etti, ama sonunda yemeği yuttu ve inine geri döndü. Bu birçok gece boyunca devam etti, ta ki lacivert bir gecede kadın kendini ayının inine daha da yakın bekleyecek kadar cesur hissetti.

Yiyecekleri oturma odasının dışındaki kaseye koydu ve açıklığın hemen yanında durdu. Ayı yemeğin kokusunu alıp dışarı çıktığında, sadece olağan yemeği değil, aynı zamanda bir çift küçük insan ayağını da gördü. Ayı başını yana çevirdi ve o kadar yüksek sesle kükredi ki, kadının vücudundaki kemikler vızıldadı.

Machine Translated by Google

Kadın titredi, ama olduğu yerde kaldı. Ayı kendini arka bacaklarına çekti, çenesini şapırdattı ve kükredi, böylece kadın ağzının kırmızı-kahverengi çatısını görebilsin.
Ama kaçmadı. Ayı daha da kükredi ve onu yakalamak istercesine kollarını uzattı, on pençesi on uzun bıçak gibi kafa derisine asılıydı. Kadın şiddetli rüzgarda yaprak gibi sallandı ama olduğu yerde kaldı.

"Ah, lütfen, sevgili ayı," diye yalvardı, "lütfen, sevgili ayı, bunca yolu geldim çünkü kocamın tedavisine ihtiyacım var.'' Ayı ön patilerini bir kar yağmuru halinde yere indirdi ve kadının korkmuş yüzüne baktı. Kadın bir an için ayının yaşlı, yaşlı gözlerinden yansıyan tüm dağ sıralarını, vadileri, nehirleri ve köyleri görebildiğini hissetti. İçine derin bir huzur çöktü ve titremesi durdu.

"Lütfen, sevgili ayı, bütün bu son gecelerde seni besledim. Lütfen boğazındaki hilal saçlarından birini alabilir miyim?" Ayı durakladı, Bu küçük kadın kolay yemek olurdu. Yine de birden ona karşı acımayla doldu. "Doğru" dedi

hilal ayı, "bana iyi davrandın. Saçlarımdan birine sahip olabilirsin. Ama çabuk al, sonra buradan ayrıl ve kendi işine dön."

Ayı, boğazındaki beyaz hilal görünecek şekilde büyük burnunu kaldırdı ve kadın orada ayının kalbinin güçlü nabzını görebiliyordu. Kadın bir elini ritmin boynuna koydu ve diğer eliyle parlak beyaz tek bir saçı tuttu. Çabuk, çekti. Ayı geri çekildi ve yaralı gibi bağırdı. Ve bu acı daha sonra sinirli hışırtılara dönüştü.

"Oh, teşekkür ederim, hilal ayı, çok teşekkür ederim." Kadın eğildi ve eğildi. Fakat ayı hırladı ve bir adım ileri gitti. Kadına anlayamadığı ama bir şekilde hayatı boyunca bildiği kelimelerle kükredi. Döndü ve olabildiğince hızlı bir şekilde dağdan aşağı kaçtı. Yaprakları yıldız şeklinde olan ağaçların altında koştu. Ve yol boyunca ağaçlara dallarını kaldırdıkları için teşekkür etmek için "Arigato zaisho" diye bağırdı. Büyük sözlü ve "Arigato zaisho" diye bağırdı. Büyük sözlü ve "Arigato zaisho" diye bağırdı. Büyük sözlü ve

Machine Translated by Google

parlak turuncu bir alev içinde tüketildi.

"Numara!" diye bağırdı genç karısı. "Sen ne yaptın!?'

"Sakin ol. Bu iyi. Her şey yolunda," dedi şifacı. “Dağa tırmanmak için attığın her adımı hatırlıyor musun? Hilal ayının güvenini kazanmak için attığınız her adımı hatırlıyor musunuz? Ne gördüğünü, ne duyduğunu ve ne hissettiğini hatırlıyor musun?'

"Evet," dedi kadın, "çok iyi hatırlıyorum."

Yaşlı şifacı ona nazikçe gülümsedi ve “Lütfen şimdi kızım, eve yeni anlayışlarınla git ve kocanla aynı şekilde devam et” dedi.

Öğretmen olarak öfke

Bu hikayenin ana motifi, büyülü bir eşya arayışı, dünyanın her yerinde bulunur. Bazı durumlarda yolculuğu yapan bir kadın, bazılarında ise bir erkektir. Aranan büyülü şey kirpik, burun kılı, diş, yüzük, tüy veya başka bir fiziksel unsurdur. Hazine olarak bir hayvan parçasının veya postunun motifindeki varyasyonlar Kore, Almanya ve Urallarda bulunur. Çin'de bağış yapan kişi genellikle bir kaplandır. Japonya'da hikayedeki hayvan bazen ayı, bazen tilkidir. Rusya'da aranan nesne bir ayının sakalıdır. Ailemden bir masalda, aranan saç Baba Yaga'nın çenesinden bir bıyıktır.

“Ayı Hilal” hikayesi, diyafram hikayeleri dediğim masallar kategorisine girer. diyafram hikayeler, sadece açık içeriklerinden ziyade gizli şifa yapılarını ve daha derin anlamlarını görmemize izin verir. Bu hikayenin içeriği bize sabrın öfkeye yardımcı olacağını gösteriyor, ancak daha büyük aktarım, bir kadının psişede düzeni yeniden sağlamak ve böylece öfkeli benliği iyileştirmek için ne yapması gerektiği hakkında.

Açıklık hikayelerinde, şeyler ifade edilmek yerine ima edilir. Bu masalda, altyapı, öfkeyle başa çıkmak ve öfkeden şifa bulmak için bütün bir model ortaya koyuyor: bilge ve sakin bir şifa gücü arayarak (şifacıya giderek), daha önce hiç yaklaşmadığınız psişik bölgeye girme zorluğunu kabul ederek (tırmanarak). dağ), illüzyonları tanımak (kayalara tırmanmakla uğraşmak, ağaçların altında koşmakla uğraşmak), kişinin eski ve takıntılı düşünce ve duygularını dinlendirmek (muen-botoke, onları gömmek için akrabaları olmayan huzursuz ruhlarla tanışmak), büyük şefkatli Benliği istemek. (ayıyı sabırla beslemek ve ayı nezaketine karşılık vermek), şefkatli psişenin kükreyen tarafını anlamak (ayının, şefkatli Benliğin evcil olmadığını kabul etmek).

Hikaye, bu psikolojik bilgiyi gerçek yaşamlarımızda (dağdan inip köye geri dönerken) yeryüzüne indirmenin, şifanın tek bir fikirde değil (düşlerin yok edilmesi) araştırma ve uygulama sürecinde olduğunu öğrenmenin önemini göstermektedir. saç). Hikâyenin özü şudur: “Bütün bunları öfkenize uygulayın, her şey iyi olacak” (şifacının tavsiyesi).

Machine Translated by Google

eve gidin ve bu ilkeleri uygulayın).

Bu hikaye, kahramanın şu ya da bu türden yaralı, yalnız bir yaratığa hitap etmesi ya da onu istemesiyle başlayan bir grup hikayeden biridir. Hikayeye tüm bileşenler bekar bir kadının ruhunun bir parçasıymış gibi bakarsak, savaştan eve dönen kocanın imajıyla temsil edilen psişenin çok öfkeli ve işkence gören bir kesimi olduğunu görebiliriz. Psişenin sevgi dolu ruhu, karısı, bu öfke ve öfkeye bir çare bulmayı kendine görev edinir, böylece o ve sevgisi bir kez daha barış içinde ve sevgiyle yaşayabilir. Bu, tüm kadınlar için değerli bir çabadır, çünkü öfkeyi tedavi eder ve çoğu zaman affetmenin yolunu bulmamızı sağlar.

Masal bize sabrın yeni ya da eski öfkeye yeni bir başlangıç yapmak için başvurmak için iyi bir şey olduğunu gösteriyor. iyileşmesi için bir arayış. Her kişinin iyileşmesi ve içgörüsü farklı olsa da, hikaye, süreç hakkında nasıl gidileceği hakkında bazı ilginç fikirler öneriyor.

Shotoku Taishi adında büyük bir filozof-prens, altıncı yüzyılın başında Japonya'da yaşıyordu.
Diğer şeylerin yanı sıra, kişinin hem iç hem de dış dünyada psişik çalışma yapması gerektiğini öğretti.
Ama dahası, her insana, her canlıya ve her duyguya karşı hoşgörüyü öğretti. Duyguların dengeli bir şekilde değerlendirilmesi kesinlikle bir öz saygı eylemidir.

Ham ve dağınık duygular bile bir ışık, çatırdayan ve patlayan bir form olarak anlaşılabilir.
enerji. Genelde göremediğimiz yerleri görmek için öfkenin ışığını olumlu bir şekilde kullanabiliriz. Öfkenin olumsuz kullanımı, asidin ülser oluşturması gibi, ruhun tüm hassas katmanlarında bir kara delik yakana kadar, küçük bir noktada yıkıcı bir şekilde yoğunlaşır.

Ama başka bir yol var. Tüm duygular, hatta öfke bile bazılarının aydınlanma dediği bilgi, içgörü taşır. Öfkemiz bir süreliğine öğretmen olabilir... o kadar çabuk kurtulmamız gereken bir şey değil, daha çok dağa tırmanmamız gereken bir şey, çeşitli imgeler aracılığıyla kişiselleştirdiğimiz, öğreneceğimiz, içsel olarak uğraştığımız bir şey, sonra

sonuç olarak dünyada faydalı bir şeye dönüşecek ya da toza dönüşmesine izin vereceksin. Tutarlı bir yaşamda, öfke tek başına bir öğe değildir. Dönüştürücü çabalarımızı bekleyen bir maddedir. Öfke döngüsü diğer döngüler gibidir; yükselir, düşer, ölür ve yeni enerji olarak salınır. Öfke konusuna dikkat, dönüşüm sürecini başlatır.

Kişinin öfkesinin kendisine öğretilmesine izin vermek, böylece onu dönüştürmek, onu dağıtır. enerji
diğer alanlarda, özellikle yaratıcılık alanında kullanıma geri döner. Bazı insanlar kronik öfkelerinden yaratabileceklerini iddia etseler de sorun şu ki, öfke kolektif bilinçaltına -bu sonsuz hayali imgeler ve düşünceler deposuna- erişimi sınırlar, böylece öfkeden yaratan bir kişi aynı şeyi tekrar tekrar yaratmaya meyleder. yeni bir şey gelmeden yeniden.

Dönüştürülmemiş öfke, ne kadar ezildiğimize, incindiğimize ve işkenceye maruz kaldığımıza dair sürekli bir mantra haline gelebilir. vardı.

Sonsuza kadar öfkeli olduğunu iddia eden arkadaşlarımdan ve performans sanatçılarından biri,

Machine Translated by Google

onunla başa çıkmak için her türlü yardımı reddeder. Savaşla ilgili senaryolar yazdığında, insanların ne kadar kötü olduğunu yazıyor; kültürle ilgili senaryolar yazdığında benzer kötü karakterler ortaya çıkıyor. Aşk hakkında senaryolar yazdığında, aynı kötü niyetli aynı kötü insanlar ortaya çıkıyor. Öfke, iyi bir şeyin olabileceğine olan güvenimizi sarsar. Umut'a bir şey oldu. Ve umudun yitirilmesinin arkasında genellikle öfke vardır; öfkenin arkasında, acı; acının ardında, genellikle şu ya da bu türden işkence, bazen yakın zamanda, ama daha sıklıkla uzun zaman öncesinden.

Fiziksel travma sonrası çalışmada, yaralanmanın ne kadar erken ele alınırsa, etkilerinin o kadar az olduğunu biliyoruz. yayılır veya kötüleşir. Ayrıca bir travma ne kadar çabuk kontrol altına alınır ve ele alınırsa, iyileşme süresi de o kadar hızlı olur. Bu psikolojik travma için de geçerlidir. Çocukken bir bacağımızı kırmış olsaydık ve otuz yıl sonra hala tam olarak oturmamış olsaydık ne durumda olurduk?

Orijinal travma, bağışıklık ve iskelet sistemleri, hareket kalıpları vb. gibi vücuttaki diğer sistemlerde ve ritimlerde muazzam bozulmalara neden olur. Eski psikolojik travmada durum tam olarak budur. Pek çoğu için, o zaman, cehaletten veya ihmalden olsun, ilgilenilmedi. Şimdi, deyim yerindeyse savaştan eve dönülür, ama insan zihninde ve bedeninde hâlâ savaştaymış gibi hisseder. Yine de öfke besleyerek—yani,

Travmanın serpintisine çözüm bulmak, ona neyin sebep olduğunu, onunla ne yapabileceğimizi araştırmak yerine, hayatımızın geri kalanında kendimizi travmayla dolu bir odaya kapatıyoruz. Bu, aralıklı veya başka türlü yaşamanın bir yolu değildir. Düşüncesiz öfkenin ötesinde bir hayat var. Masalda gördüğümüz gibi, bunları kontrol altına almak ve iyileştirmek bilinçli bir uygulama gerektirir. Ama yapabiliriz. Gerçekten her seferinde sadece bir adım tırmanmak gerekiyor.

Şifacıyı Getirmek: Dağa Tırmanmak

Bu yüzden, "davranmaya" ve öfkemizi hissetmemeye çalışmak ya da onu yüz millik bir yarıçap içindeki her canlıyı ezmek için kullanmaktansa, önce öfkeden yanımıza oturmasını, çay içmesini, konuşmasını istemek daha iyidir. Bir süre bu ziyaretçiyi neyin çağırdığını öğrenelim. İlk başta öfke, hikayedeki öfkeli koca gibi davranır. Konuşmak istemiyor, yemek yemek istemiyor, sadece orada oturmak ve bakmak, ya da raydan çıkmak ya da yalnız kalmak istiyor. İşte bu kritik noktada şifacı, en bilge benliğimiz, ego tahrişi ve öfkesinin ötesini görmek için en iyi kaynaklarımız diyoruz. Şifacı her zaman “uzak görendir”. Bu duygusal dalgalanmayı keşfetmekten bize nelerin iyi gelebileceğini söyleyebilecek kişi o.

Masallardaki şifacılar genellikle psişenin sakin ve sarsılmaz bir yönünü temsil eder. Dünya dışarıdan parçalara ayrılıyor olsa da, iç şifacı tüm bunlardan etkilenmez ve ilerlemenin en iyi yolunu bulmak için sakinliğini korur. Her kadının ruhu bu "düzeltici"yi içerir. Vahşi ve doğal psişenin bir parçasıdır ve biz onunla doğarız. Eğer yerinin izini kaybettiysek, öfkelenmemize neden olan duruma sakince bakarak, kendimizi geleceğe yansıtarak ve bu noktadan hareketle, geçmiş davranışlarımızla neyin gurur duymamızı sağlayacağına karar vererek ve sonra harekete geçerek onu tekrar çağırabiliriz. bu şekilde.

Yaşamın ve kültürün çeşitli yönleri hakkında doğal olarak hissettiğimiz öfke veya kızgınlık,

Machine Translated by Google

çocuklukta tekrarlanan saygısızlık, üzücü, ihmal veya yüksek 1 olayları olduğunda şiddetlenir . Bu
için tüm bebeklik yaşamanın bir kişi daha fazla, saygı ve
Şiddetli yaralanma Hayatta kalma ya karşı hassastır ve bunlardan kaçınmak
Büyük güç kayıpları, yani layık olduğumuz kesinlik kaybı

endişe, aşırı üzüntü ve öfkeli çocukluk yeminleri, bir kez büyüdüğünde, bir daha asla kendine böyle zarar verilmesine izin verme.

Ek olarak, bir kadın ailedeki diğerlerinden daha az olumlu beklentiye sahip olacak şekilde, özgürlükleri, davranışları, dili vb. konusunda sert kısıtlamalarla yetiştirildiyse, normal öfkesinin sorunlar, ses tonları, jestler, kelimeler üzerinde tırmanması muhtemeldir. , ve

Ona orijinal olayları hatırlatan diğer 3 duyusal tetikleyici. Bazen yetişkinlerin mantıksız bir şekilde öfkelerini yitirdikleri şeyleri yakından inceleyerek çocukluk yaraları hakkında eğitimli tahminler yapılabilir.

Öfkeyi yaratıcı bir güç olarak kullanmak istiyoruz. Onu değiştirmek, geliştirmek ve korumak için kullanmak istiyoruz. Yani, bir kadın mı uğraşıyor bir yavruyla ya da bir tür yakıcı uzun serseri ile anın şiddetlenmesiyle, şifacının bakış açısı aynıdır: Sakin olduğunda, öğrenme olabilir, yaratıcı çözümler olabilir, ancak ateş fırtınasının olduğu yerde, içeride veya dışarıda, sıcak yanar ve külden başka bir şey bırakmaz. Eylemlerimize onurla bakabilmek istiyoruz. Kızgın hissetmek için gösterilecek yararlı bir şey istiyoruz.

Bir öğrenme sakinliğine ilerlemeden önce bazen öfkemizi boşaltmamız gerektiği doğru olsa da, bunun bir tür çevreleme içinde yapılması gerekir. Aksi halde bu, benzine yanan bir kibrit atmak gibidir. Şifacı evet der, bu öfke değiştirilebilir, ama benim başka bir dünyadan, içgüdüsel dünyadan, hayvanların hala konuştuğu ve ruhların yaşadığı dünyadan bir şeye ihtiyacım var - insan hayal gücünden bir şeye.

Budizm'de nyiibu adında, kendini anlamak ve kendini anlamak için dağlara çıkmak anlamına gelen bir sorgulama eylemi vardır.
Kişinin Büyük ile bağlantılarını yeniden kurma Toprağı hazırlama, ekme ve hasat etme döngüleriyle ilgili çok eski bir ritüeldir.
Mümkünse gerçek dağlara çıkmak iyi olsa da, yeraltında, kişinin kendi bilinçaltında da dağlar var ve neyse ki hepimiz yeraltına girişi kendi psişemizde taşıyoruz, böylece dünyaya gidebiliriz. sevk ile yenileme için dağlar.

Mitoslarda, bir dağ, bazen, kişinin elde etmesi gereken ustalık seviyelerini tanımlayan bir sembol olarak anlaşılır.
bir sonraki seviyeye yükselmek. Dağın en alçak kısmı,

etekleri, genellikle bilince yönelik dürtüyü temsil eder. Eteklerde meydana gelen her şey, olgunlaşan bilinç açısından düşünülür. Dağın orta kısmı genellikle sürecin sarsıcı kısmı, daha düşük seviyelerde öğrenilen bilgileri test eden kısım olarak düşünülür. Daha yüksek dağ, yoğunlaştırılmış öğrenmeyi temsil eder; orada hava incedir, görevlerde kalmak dayanıklılık ve kararlılık ister. Dağın zirvesi, yaşlı kadının dağın tepesinde yaşadığı mitoslarda veya bu hikayede olduğu gibi, bilge yaşlı bruin'de olduğu gibi, nihai bilgelikle yüzleşmeyi temsil eder.

O yüzden başka ne yapacağımızı bilemediğimizde dağa çıkmakta fayda var. biz çizildiğinde hakkında çok az şey bildiğimiz arayışlara, bu hayatı güzelleştirir ve ruhu geliştirir. Bilinmeyen dağa tırmanırken, içgüdüsel psişe ve onun yetenekli olduğu yaratıcı eylemler hakkında gerçek bilgi ediniriz - hedefimiz budur. Öğrenme her insanda farklı şekilde gerçekleşir. Ancak vahşi bilinçdışından kaynaklanan ve döngüsel olan içgüdüsel bakış açısı, hayatı, hayatımızı anlamlandıran ve anlamlandıran tek bakış açısı olmaya başlar. Bundan sonra ne yapacağımız konusunda hatasız bir şekilde bizi bilgilendirir. Bizi özgürleştirecek bu süreci nerede bulabiliriz? Dağda.

Machine Translated by Google

Dağda, öfkenin incinme, olumsuzluk ve kin besleyen yönlerinin nasıl dönüştürüleceğine dair ek ipuçları buluyoruz; bunların hepsi genellikle başlangıçta hissedilir ve sıklıkla garanti edilir. Biri, kadının geçmesine izin verdiği için ağaçlara ve dağlara teşekkür etmek için söylediği "Arigato zaisho" tabiridir . Mecazi olarak tercüme edilen ifade, "Teşekkür ederim, İllüzyon" anlamına gelir. Japonca'da zaisho , kendimizi ve dünyayı daha derinden anlamamıza engel olan konulara bakmanın sevgili bir yolu anlamına gelir.

Bir şey gerçek olmayan bir görüntü oluşturduğunda, örneğin bir yüzeydeki ısı dalgaları gibi bir yanılsama oluşur. yolu dalgalı gösteren yol. Isı dalgalarının olduğu doğrudur, ancak yol gerçekten dalgalı değildir. İllüzyon budur. İlk bilgi parçası doğrudur, ancak ikinci parça, sonuç doğru değildir.

Hikâyede dağ kadının geçişine izin verir ve ağaçlar onun geçmesine izin vermek için kollarını kaldırır. Bu, kadının arayışına devam etmesine izin veren illüzyonların kaldırılmasını sembolize eder. Budizm'de illüzyonun yedi perdesi olduğu söylenir. Her biri atıldığında, bir kişinin yaşamın gerçek doğasının başka bir yönünü anladığı söylenir.

ve öz. Perdeleri kaldırmak, insanı hayatın ne hakkında olduğuna tahammül edecek kadar güçlü kılar; ve olayların, insanların ve şeylerin kalıplarını görmek; ve sonunda ilk izlenimi bu kadar ölümcül bir şekilde ciddiye almamayı, geriye ve ötesine bakmayı öğrenmek.

Budizm'de aydınlanma için perdelerin kaldırılması gereklidir. Bu masaldaki kadın, öfkenin karanlığına ışık getirmek için bir yolculuğa çıkıyor. Bunu yapmak için dağdaki gerçekliğin birçok katmanını anlaması gerekir. Hayatla ilgili çok fazla yanılsamamız var. "O güzel, bu yüzden arzu edilir" bir yanılsama olabilir. "Ben iyiyim, öyleyse kabul edileceğim" de bir yanılsama olabilir. Gerçeğimizi ararken, yanılsamalarımızı da ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. Budizm'de "aydınlanmanın önündeki engeller" olarak adlandırılacak olan bu yanılsamaları görebildiğimizde, öfkenin gizli tarafını keşfedebiliriz.

Bunlar öfkeyle ilgili bazı yaygın yanılsamalar. "Öfkemi kaybedersem değişeceğim: zayıflayacağım." (Birinci öncül doğru ama sonuç yanlış.) "Öfkemi babamdan [anne, büyükanne, vb.] öğrendim ve hayatım boyunca böyle hissetmeye mahkumum."
(Birinci ifade, doğru; sonuç, yanlış.) Bu yanılsamalar, sorgulayarak, sorarak, çalışarak, ağaçların altına bakarak ve dağın gövdesine tırmanarak meydan okunur. Doğamızın gerçekten vahşi olan yönü ile karşılaşma riskini aldığımızda yanılsamalarımızı kaybederiz; hayatın akıl hocası, öfke, sabır, şüphe, ihtiyat, gizlilik, uzaklık ve beceriklilik ... hilal ayı.

Kadın dağdayken kuşlar ona doğru uçar. Onlar muen-botoke, onları besleyecek, teselli edecek, teselli edecek bir ailesi olmayan ölülerin ruhlarıdır. Onlar için dua ettiğinde aileleri olur, onlarla ilgilenir ve onları teselli eder. Bu, psişenin öksüz ölülerini anlamanın yararlı bir yoludur. Bunlar, bir kadının hayatındaki erken ölüme maruz kalmış ve öfkesine derinden katkıda bulunan yaratıcı düşünceler, kelimeler ve fikirlerdir. Bir bakıma,

Machine Translated by Google

Öfkenin, dinlenmek için düzgün bir şekilde yatırılmamış hayaletlerin sonucu olduğu söylenebilir. Bu bölümün sonunda Descansos başlığı altında bir kadın ruhunun muen-botoke ile nasıl başa çıkılacağına dair öneriler var .

Hikâyede olduğu gibi, bilge ayıyı, içgüdüsel ruhu yatıştırmak ve ona ruhi gıda sunmaya devam et,

bunlar kilise, dua, arketipsel psikoloji, rüya hayatı, sanat, kaya tırmanışı, kano, seyahat veya başka herhangi bir şey olabilir. Ayının gizemine yaklaşmak için ona yiyecek verilir. Tam bir yolculuk, bu öfke sabitlemesi: yanılsamaları soymak, öfkeyi öğretmen olarak almak, içgüdüsel psişenin yardımını istemek, ölü geçmişi dinlenmeye bırakmak.

Ruh Ayı

Tilki, porsuk ya da quetzal'in aksine ayı sembolü, öfkeli benlikle başa çıkma konusunda bize ne öğretir? Eskilere göre ayı, dirilişi simgeliyordu. Yaratık uzun süre uyur, kalp atışı neredeyse sıfıra düşer. Erkek genellikle dişiyi kış uykusundan hemen önce hamile bırakır, ancak mucizevi bir şekilde yumurta ve sperm hemen birleşmez. Çok sonrasına kadar rahim suyunda ayrı ayrı yüzerler. Kış uykusunun sonuna doğru, yumurta ve sperm birleşir ve hücre bölünmesi başlar, böylece yavrular ilkbaharda anne uyandığında, tam zamanında yeni yavrularına bakmak ve öğretmek için doğarlar. Sadece kış uykusundan ölümden uyanır gibi uyanması nedeniyle değil, daha çok dişi ayı yeni yavrularla uyandığı için, bu yaratık, ölü gibi görünen bir şeyden gelen geri dönüş ve artış için yaşamlarımız için derin bir metafordur.

Ayı, birçok avcı tanrıça ile ilişkilidir: Yunanistan ve Roma'da Artemis ve Diana ve Latina kültürleri aracılığıyla aktarılan çamur kadın tanrıları Muerte ve Hecoteptl .
Bu Tanrıçalar kadınlara her şeyin psişik yönlerini takip etme, bilme, “kazma” gücü bahşetmiştir. Japonlar için ayı sadakat, bilgelik ve gücün sembolüdür. Ainu kabilesinin yaşadığı kuzey Japonya'da ayı, Tanrı ile doğrudan konuşabilen ve insanlara mesajlar gönderebilen bir ayıdır. Hilal ayı kutsal bir varlık olarak kabul edilir, Budist Tanrıça Kwan-Yin tarafından boğazındaki beyaz işarete amblemi verilmiştir.
bir hilaldir. Kwan-Yin Derin Merhamet Tanrıçasıdır ve ayı onun elçisidir.

Psişede ayı, kişinin yaşamını, özellikle de kendi yaşamını düzenleme yeteneği olarak anlaşılabilir. hayatı hissetmek. Ayı gücü, döngüler halinde hareket etme, tamamen uyanık olma veya kişinin enerjisini bir sonraki döngü için yenileyen bir kış uykusuna yatma yeteneğidir. Ayı görüntüsü, kişinin duygusal yaşamı için bir tür basınç göstergesi tutmanın mümkün olduğunu ve özellikle aynı anda hem şiddetli hem de cömert olabileceğini öğretir. Kişi suskun ve değerli olabilir. Kişi kendi bölgesini koruyabilir, sınırlarını netleştirebilir, gerekirse gökyüzünü sallayabilir. henüz mevcut olmak,

Machine Translated by Google

erişilebilir, hepsini aynı anda doğurur.

Ayının boğazındaki saç bir tılsımdır, kişinin öğrendiklerini hatırlamanın bir yoludur. Olarak
çok değerli olduğunu görüyoruz.

Dönüştürücü Ateş ve Doğru Eylem

Ayı, kadına karşı büyük bir şefkat göstererek saçlarından birini yolmasına izin verir. Aceleyle dağdan aşağı iner, dağa tırmanırken içinden kendiliğinden yükselen tüm jestleri, şarkıları ve övgüleri uygular. Şifacıya koşarak geliyor, çok endişeli. “Bak, yaptım, bana söylediklerini yaptım” diyebilirdi. dayandım. Ben zafer kazandım.” Aynı zamanda nazik olan yaşlı şifacı, bir an durur, kadının başarısının tadını çıkarmasına izin verir ve sonra zor kazanılan saçları ateşe atar.

Kadın şaşkındır. Bu çılgın şifacı ne yaptı? “Eve git” diyor şifacı. "Uygulama
ne öğrendin." Zen'de saçın ateşe atıldığı ve şifacının basit sözlerini söylediği an, gerçek aydınlanma anıdır. Aydınlanmanın dağda gerçekleşmediğine dikkat edin. Hilal ayının saçını yakarak, büyülü tedavinin izdüşümü çözüldüğünde meydana gelir. Hepimiz bu sorunla karşı karşıyayız, çünkü hepimiz çok çalışırsak ve yüksek bir kutsal arayışımız olursa, parlayacak bir şey, bir madde, maddi bir şey veya başka bir şey bulacağımızı umuyoruz! – her şeyi sonsuza kadar düzenli hale getirin.

Ama bu böyle değil. Tam olarak hikayede işlendiği gibi çalışır. Evrendeki tüm bilgilere sahip olabiliriz ve bu tek bir şeye iner: pratik. Eve gidip, bildiklerimizi adım adım uygulamaya başlıyoruz. Gerektiği kadar sık ve mümkün olduğu kadar uzun süre veya sonsuza kadar, hangisi önce gelirse, Bir kişinin öfkesi hızla arttığında, bu konuda ne yapılması gerektiğini tam olarak ve bir zanaatkarın becerisiyle bildiğini bilmek çok güven vericidir: bekle biraz. dışarı çıkın, illüzyonları serbest bırakın, onu dağa tırmanmaya götürün, onunla konuşun ona bir öğretmen olarak saygı gösterin.

Bu hikayede bize birçok işaret, dengeye gelmekle ilgili birçok fikir verildi: sabırlı olmak, öfkeli kişiye nezaket ve öfkesini iç gözlem ve sorgulama yoluyla yenmesi için zaman vermek. Eski bir söz vardır:

Zen'den önce dağlar dağ, ağaçlar ağaçtı. Zen döneminde dağlar ruhların tahtlarıydı.

ve ağaçlar bilgeliğin sesiydi.

Zen'den sonra dağlar dağ, ağaçlar ağaçtı.

Kadın dağdayken, öğrenirken, her şey sihirdi. Artık dağdan indiğine göre, sözde büyülü saçlar, yanılsamayı yok eden ateşte yanmıştır ve şimdi sıra “Zen sonrası”na gelmiştir. Hayatın tekrar sıradan olması gerekiyordu. Yine de dağdaki deneyiminin lütfuna sahip. Bildiği var. Öfkeye bağlı olan enerji kullanılabilir

Machine Translated by Google

başka şeyler için.

Artık öfkeyle hesaplaşan bir kadın, yeni bir bilgiyle, hayatını daha ustaca yaşayabileceğine dair yeni bir hisle sıradan hayata geri döner. Yine de gelecekte bir gün, bir şey - bir bakış, bir kelime, bir ses tonu, bir himaye edilme, takdir edilmeme ya da kişinin iradesi dışında manipüle edilme hissi, bunlardan biri - tekrar ortaya çıkacak. Sonra acı kalıntısı alev alacak. 6

Eski yaralanmalardan arta kalan öfke, şarapnel yarasının travmasına benzetilebilir. Bir kutu Füzeden neredeyse tüm paramparça metal parçalarını çıkarın, ancak en küçük kırıklar kalır. Çoğu kişi dışarıdaysa, bunun böyle olacağını düşünürdüm. Öyle değil. Bazı durumlarda, bu en küçük kırıklar bükülür ve içe döner ve orijinal yara gibi (öfke yükseliyor) yeniden hissedilen bir ağrıya neden olur.

Ancak bu kabarmaya neden olan orijinal ve büyük öfke değil, onun çok küçük parçacıkları, psişede hala kalan ve asla tam olarak çıkarılamayan tahriş edici maddelerdir. Bunlar, neredeyse orijinal yaralanmanınki kadar yoğun bir ağrıya neden olur. Sonra bir kişi ağrının tam darbesinden korkarak gerilir ve aslında daha fazla acıya neden olur. Üç cephede sert manevralar yapıyorlar: biri dışarıdaki olayı kontrol altına almaya çalışırken, biri eski yaradan yayılan acıyı içeride tutmaya çalışırken, diğeri

koşarak pozisyon güvenliğini sağlamaya çalışırken, psikolojik bir çömelme ile baş aşağı.

Tek bir kişiden üç kişilik bir çetenin eşdeğerini üstlenmesini ve hepsini aynı anda nakavt etmeye çalışmasını istemek çok fazla. İşte bu yüzden her şeyin ortasında durmak, geri çekilmek ve yalnızlık almak zorunludur. Aynı anda hem savaşmak hem de canı sıkılmış hissetmekle başa çıkmak çok fazla. Dağa tırmanan bir kadın geri çekilir, önce eski olayla, sonra daha yeni olayla ilgilenir, pozisyonuna karar verir, burnunu sallar, kulaklarını kaldırır ve onurlu davranmak için geri döner.

Hiçbirimiz tarihimizden tamamen kaçamayız. Onu kesinlikle arka plana koyabiliriz, ama yine de oradadır. Ancak, bunları kendiniz için yaparsanız, öfkeyi köprülersiniz ve sonunda her şey sakinleşir ve düzelir. Mükemmel değil ama iyi. İlerleyebileceksiniz. Şarapnel öfkesinin zamanı sona erecek. Her seferinde daha iyi ve daha iyi idare edeceksiniz çünkü şifacıyı tekrar çağırmanın, dağa tırmanmanın, şimdinin geçmişin kesin ve hesaplanmış bir tekrarı olduğu yanılsamasından kendinizi kurtarmanın ne zaman olduğunu bileceksiniz. Bir kadın aynı anda hem sert hem de cömert olabileceğini hatırlar. Öfke böbrek taşı gibi değildir - yeterince beklersen geçer. Hayır hayır. Doğru önlemi almalısın. O zaman geçecek ve hayatınıza daha fazla yaratım gelecek.

haklı öfke

Diğer yanağı çevirmek, yani haksızlığa veya kötü muameleye karşı sessiz kalmak, çok iyi tartılmalıdır. Gandhi gibi pasif direnişi politik bir araç olarak kullanmak bir şeydir.

Machine Translated by Google

kitlelere bunu yapmayı öğretti, ancak kadınların ailede, toplulukta veya dünyada imkansız bir yozlaşmış veya adaletsiz güç durumundan kurtulmak için susmaya teşvik edilmesi veya susmaya zorlanması tamamen başka bir konudur. Sonra vahşi doğadan kadınlar kesilir ve sessizlikleri huzur değil, zarar görmeye karşı muazzam bir savunmadır. Sırf bir kadının sessiz kalması, her zaman hayatı olduğu gibi onayladığı anlamına geldiğini düşünmek başkaları için bir hatadır.

Gökyüzünü sallayan bir öfkeyi serbest bırakmanın zorunlu olduğu zamanlar vardır. Var zaman - bu zamanlar çok nadir olsa da, kesinlikle bir zaman vardır - kişinin sahip olduğu tüm ateş gücünü serbest bırakması. Ciddi bir suça karşılık olmalıdır; suç büyük olmalı ve ruha veya ruha karşı olmalıdır. Önce değişim için diğer tüm makul yollar denenmelidir. Bunlar başarısız olursa, doğru zamanı seçmeliyiz. Tam bir öfke için kesinlikle doğru bir zaman var.
Kadınlar, aşağıdaki hikayedeki adam gibi içgüdüsel benliğe dikkat ettiklerinde, zamanın ne zaman geldiğini bilirler. Sezgisel olarak bilirler ve hareket ederler. Ve doğru. Yağmur kadar doğru.

Bu hikaye Ortadoğu'dan. Asya'da bunun versiyonları Sufiler, Budistler ve Hindular tarafından anlatılır. 7 Hayatı kurtarmak için yasaklanmış veya onaylanmamış eylemi gerçekleştirmeyi ele alan hikaye kategorisine aittir.

Solmuş Ağaçlar

Çok kötü huyu ona hayatındaki diğer unsurlardan daha fazla boşa zaman ve iyi arkadaş kaybına mal olan BİR RUH VARDI . Paçavralar içindeki yaşlı bir bilge adama yaklaştı ve “Bu öfke şeytanını nasıl kontrol altına alabilirim?” Diye sordu. Yaşlı adam, genç adama, çölde uzaktaki kavrulmuş bir vahada görev yapmasını ve orada, tüm kurumuş ağaçların arasında oturmasını ve oraya cesaret edebilecek herhangi bir yolcu için acı suyu çekmesini söyledi.

Ve adam, öfkesini yenmeye çalışarak çöle, kurumuş ağaçların olduğu yere gitti. Aylarca cübbeler giymiş ve uçuşan kuma karşı cübbe giymiş, ekşi suyu çekti ve yaklaşan herkese verdi. Yıllar geçti ve artık sinir krizi geçirmedi.

Bir gün karanlık bir binici ölü vahaya geldi ve ona bir kaseden su sunan adama kibirli bir bakış attı. Binici bulutlu suyla alay etti, reddetti ve sürmeye başladı.

Su sunan adam hemen öfkelendi, o kadar ki gözleri kör oldu ve su tuttu.
binici devesinden indi, onu oracıkta öldürdü. Ah la! Hemen mağdur edildi

böyle bir öfke tarafından tüketilmiş olduğunu. Ve bak ne hale geldi.

Machine Translated by Google

Aniden, başka bir binici büyük bir hızla yukarı çıktı. Binici, ölünün çehresine baktı ve "Allah'a şükür, kralı öldürmeye giden adamı öldürdün!" diye haykırdı. Ve o anda, vahanın bulutlu suyu berrak ve tatlı hale geldi ve vahanın solmuş ağaçları kızardı ve neşeli bir çiçek açtı.

Bu hikayeyi sembolik olarak anlıyoruz. İnsanları öldürmekle ilgili bir hikaye değil. Öfkeyi ayrım gözetmeksizin değil, doğru zamanda serbest bırakmakla ilgili bir öğretidir. Masal, adam kuraklık koşullarında bile su, hayat vermeyi öğrendiğinde başlar. Hayat vermek, çoğu kadında doğuştan gelen bir dürtüdür. Bu konuda çoğu zaman çok iyidirler. Ancak, fırtınanın da bir zamanı var.
bağırsak, haklı öfke, haklı öfke zamanı.

Pek çok kadın, kumun dalgaya karşı hassas olması, ağaçların havanın kalitesine karşı hassas olması, bir kurdun bir başka yaratığın bir mil öteden kendi alanına girdiğini duyması gibi hassastır. Bu kadar uyumlu kadınların muhteşem armağanı, görüntüleri, fikirleri ve duyguları yıldırım hızıyla görmek, duymak, hissetmek, almak ve iletmektir. Çoğu kadın bir başkasının mizacındaki en ufak bir değişikliği hissedebilir, yüzleri ve bedenleri okuyabilir - buna sezgi denir - ve çoğu zaman ona bilgi vermek için bir araya gelen çok sayıda küçük ipucundan, akıllarından ne geçtiğini bilir. Bu vahşi hediyeleri kullanabilmek için kadınlar her şeye açık kalırlar. Ama onların sınırlarını savunmasız bırakan, dolayısıyla onları ruhsal yaralara maruz bırakan işte bu açıklıktır.

Solmuş Ağaçlar hikayesindeki adam gibi, bir kadın da aynı sorunla az ya da çok yüzleşebilir. Onu bir anestezi gibi soğuğu seçmeye, toplamaya, toplamaya veya kullanmaya zorlayan ya da cezalandırmak ya da küçük düşürmek anlamında tatlı sözler söylemeye zorlayan bir çeşit dağınık öfke taşıyabilir. Kendi iradesini kendisine bağımlı olanlara zorlayabilir veya onları ilişkisini kesmekle veya sevgiyle tehdit edebilir. Övgüyü, hatta takdiri hak ettiği yerde takdir etmeyi reddedebilir ve genel olarak içgüdüsel olarak hareket edebilir.

yaralı. Başkalarına bu şekilde davranan bir kişinin, aynısını kendisine yapan bir iblis tarafından kendi psişesinde yoğun bir saldırı altında olduğu bir gerçektir.

Bu kadar etkilenmiş birçok kadın bir temizlik kampanyası başlatmaya karar verir ve artık küçük olmamaya, “daha iyi” olmaya, daha fazla verici olmaya karar verir. Bu, hikayedeki adam gibi fedakar bir kişi olarak aşırı özdeşleştirilmediği sürece etrafındakiler için değerli ve çoğu zaman bir rahatlamadır. Vahadadır ve başkalarına hizmet ederek kendini daha iyi hissetmeye başlar. Hayatının düzgünlüğü ama düzlüğü ile özdeşleşir.

Aynı şekilde, tüm yüzleşmelerden kaçınan bir kadın da kendini daha iyi hissetmeye başlar. Ama geçicidir. Peşinde olduğumuz öğrenme bu değil. Peşinde olduğumuz öğrenme, doğru öfkeye ne zaman izin vereceğimizi ve ne zaman vermeyeceğimizi bilmektir. Masal, nazik azizlik için çabalamakla ilgili değil. Ne zaman bütünsel ve vahşi bir şekilde hareket edeceğini bilmekle ilgilidir. Kurtlar çoğu zaman yüzleşmekten kaçınırlar, ancak bölgeyi zorlamaları gerektiğinde, bir şey veya biri sürekli olarak onları takip ettiğinde veya onlara geldiğinde, kendi güçlü yollarıyla patlarlar. Bu nadiren olur, ancak bu öfkeyi ifade etme yeteneği onların repertuarındadır ve bizim de olmalıdır.

Machine Translated by Google

Öfkeli bir kadının korku yaratma gücünün harika olduğuna dair çok fazla spekülasyon var.
ve etrafındakilerde titriyor. Ancak bu, herhangi bir kadının haklı olarak taşıması için izleyicinin kişisel kaygısının çok fazla yansımasıdır. İçgüdüsel psişesinde, bir kadın kışkırtıldığında dikkatli bir şekilde öfkelenme gücüne sahiptir - ve bu güçlüdür . Öfke, değer verdiği, gerçekten sevdiği her şeyi yaratmak ve korumak için uzanmaya başlamanın doğuştan gelen yollarından biridir.
Bu hem onun hakkı hem de belirli zamanlarda ve belirli koşullarda ahlaki bir görevdir.

Kadınlar için bu, kesici dişlerinizi, güçlü savunma yeteneğinizi ortaya çıkarmak için bir zaman olduğu anlamına gelir.
"Şu kadar uzakta ve öteye değil, kova burada durur ve şapkanıza tutun, söyleyecek bir şeyim var, bu kesinlikle değişecek" demek için.

Solmuş Ağaçlar'ın başındaki adam ve Hilal'deki savaşçı gibi.
Ay Ayı," çoğu kadının içinde, artık onu duymak istemeyen, onun hakkında konuşmak istemeyen, onunla uğraşmak istemeyen, yorgun, savaş yorgunu bir asker vardır. Kavrulmuş bir vaha psişede yükselir

bu nedenle. Bu, içeride veya dışarıda, her zaman büyük bir sessizlik alanıdır, sadece bekler, sadece kükreme olması için yalvarır, yeniden hayat yaratacak bir şeyin kırılması, parçalanması, sarsılması.

Hikayedeki adam başlangıçta biniciyi öldürme eylemiyle şaşırır. Ancak bu durumda "ilk düşünce, doğru düşünce"nin uygulandığını anladığında, çok basit olan "asla kızma" kuralından kurtulur. Hilal Ayı'da olduğu gibi, aydınlanma eylemin kendisi sırasında gerçekleşmez, illüzyon yok edildikten sonra gerçekleşir ve kişi altında yatan anlamın iç yüzünü kavrar.

ara vermek

Böylece gördük ki, öfkeyi bir yangın ateşi yerine, bir şeyler pişiren bir ateşe dönüştürmek istiyoruz. Bağışlama ritüeli olmadan öfke üzerine çalışmanın tamamlanamayacağını gördük. Kadınların öfkesinden, genellikle kendi ailesindeki durumdan, çevredeki kültürden ve bazen de yetişkin travmasından kaynaklanan öfkeden bahsetmiştik. Ancak öfkenin kaynağı ne olursa olsun, onu tanımak, kutsamak, kontrol altına almak ve salıvermek için bir şeyler olması gerekir.

İşkence gören kadınlar, genellikle, esrarengiz bir derinliğe ve genişliğe sahip, göz kamaştırıcı türden bir algı geliştirirler. Hiç kimsenin bilinçaltının içini ve dışını öğrenmek için işkence görmesini istemesem de, gerçek şu ki, büyük bir baskı altında yaşamak, telafi eden ve koruyan armağanların ortaya çıkmasına neden oluyor.

Bu bakımdan, ıstıraplı bir hayat yaşamış ve bu hayatın derinliklerine inmiş bir kadının kesinlikle paha biçilmez bir derinliği vardır. Acı çekerek bu noktaya gelse de, eğer bilince tutunmanın zor işini yaptıysa, derin ve gelişen bir ruh-yaşamına ve ara sıra ego dalgalanmalarına aldırmaksızın kendine karşı şiddetli bir inanca sahip olacaktır.

Machine Translated by Google

Hayatımızda, genellikle hayatın ortasında, bir kadının bir karar vermesi - muhtemelen gelecekteki yaşamının en önemli psişik kararı - ve bu, sert olup olmayacağına dair bir zaman vardır. Kadınlar buna genellikle otuzlu yaşlarının sonlarında veya kırklı yaşlarının başlarında gelirler. Her şeyi kulaklarına kadar doldurdukları ve "yaşadıkları" ve "son saman devenin belini kırdığı" ve "kızgın ve kakalarının olduğu" bir noktadalar. Onların

yirmili yaşlarının hayalleri buruşmuş olabilir. Kırılan kalpler, kırılan evlilikler, tutulmayan sözler olabilir.

Uzun süre yaşamış bir beden enkaz biriktirir. Önlenemez. Ama eğer bir kadın acıya batmak yerine içgüdüsel doğasına dönecek, yeniden dirilecek, yeniden doğacak. Kurt yavruları her yıl doğar. Genellikle bu küçük miyavlayan, uykulu gözlü, üzeri kir ve samanla kaplı, koyu renk tüylü yaratıklardır, ama hemen uyanırlar, oyun oynarlar ve sevecendirler, yakın olmak ve teselli etmek isterler. Oynamak istiyorlar, büyümek istiyorlar. İçgüdüsel ve yaratıcı doğaya dönen kadın hayata geri dönecektir. Oynamak isteyecek. Hala hem geniş hem de derin büyümek isteyecektir. Ama önce bir temizlik olmalı.

İşimde geliştirdiğim Descansos kavramını sizlere tanıtmak istiyorum . Eski Meksika'da, New Mexico'da, güney Colorado'da, Arizona'da veya Güney'in bazı bölgelerinde seyahat ettiyseniz, 9 Ayrıca küçük beyaz haçlar da görmüşsünüzdür. Bunlar descansos, dinlenme yerleridir. onları Yunanistan, İtalya ve diğer Akdeniz ülkelerindeki özellikle doğal ama tehlikeli yollar boyunca uçurumların kenarlarında bulabilirsiniz. Bazen haçlar ikişer, üçer veya beşerli kümelenir.

karayolunda

Üzerinde insanların isimleri yazılı - Jesus Mendez, Arthur Buenofuentes, Jeannie Abeyta.
İsimler bazen çivilerle yazılır, bazen tahtaya boyanır veya içine oyulur.

Genellikle yapay veya gerçek çiçeklerle bolca süslenirler veya ahşap çıtalara yapıştırılmış doğranmış yeni samanlarla parıldarlar ve güneşte altın gibi parlamalarını sağlarlar. Bazen descanso , sicim ile birbirine bağlanmış ve yere yapıştırılmış iki çubuk veya iki boru parçasıdır.
En kayalık geçişlerde, haç yol kenarındaki büyük bir kayaya boyanır.

Descansos , bir ölümü işaret eden sembollerdir. Tam orada, tam o noktada, birinin yaşam yolculuğu beklenmedik bir şekilde durdu. Bir araba kazası olmuş ya da biri yolda yürürken sıcaktan bitkinlikten ölmüş ya da orada bir kavga çıkmış. Orada o kişinin hayatını ve diğer insanların hayatlarını sonsuza dek değiştiren bir şey oldu.

Kadınlar yirmi yaşına gelmeden bin kez öldüler. Şu ya da bu yöne gittiler ve kesildiler

kapalı. Onların da kesilen umutları ve hayalleri var. Aksini söyleyen hala uykudadır. Descansos değirmeni için tüm bunlar .

Bütün bunlar bireyleşmeyi, farklılaşmayı, büyümeyi ve büyümeyi derinleştirirken.

Machine Translated by Google

çiçek açması, uyanması, farkında olması ve bilincine varması, aynı zamanda derin trajedilerdir ve bu şekilde kederlenmeleri gerekir.

Descansos yapmak , hayatınıza bir göz atmak ve küçük ölümlerin, las muertes chiquitas'ın ve büyük ölümlerin, las muertes grandotas'ın nerede gerçekleştiğini işaretlemek demektir . Büyük, uzun bir beyaz kasap kağıdına bir kadının hayatının bir zaman çizelgesini çıkarmayı ve bebeklik döneminden başlayarak günümüze kadar onun parçalarının ve parçalarının bulunduğu grafik boyunca yerleri bir çarpı ile işaretlemeyi seviyorum. kendisi ve hayatı öldü.

Gidilmeyen yolların, kesilen yolların, pusuların, ihanetlerin, ölümlerin olduğu yerleri işaretliyoruz. Yas tutulması gereken ya da hala yas tutulması gereken yerlerde zaman çizgisine küçük bir çarpı işareti koydum. Sonra kadının hissettiği ama henüz ortaya çıkmamış şeyleri arka plana “unutulmuş” olarak yazıyorum. Kadının büyük oranda serbest bıraktığı şeyler üzerine de “affedildim” yazıyorum.

Sizi descansos yapmaya , hayatınızın bir zaman çizgisiyle oturup “Nerede?” demeye teşvik ediyorum. haçlar mı? Hatırlanması, kutsanması gereken yerler nerelerdir?” Hepsi, bugün hayatınıza kattığınız anlamlardır. Hatırlanmaları gerekir ama aynı zamanda da unutulmaları gerekir. O zaman alır. Ve sabır.

"The Crescent Moon Bear"da kadının dua ettiğini ve gezgin öksüz ölüleri dinlenmeye bıraktığını hatırlayın Descansos'ta insan böyle yapar. Descansos , psişenizin öksüz ölülerine acıyan ve onları onurlandıran, onları en sonunda teselli eden bilinçli bir uygulamadır.

Kendinize karşı nazik olun ve bir yere giden ama bir türlü gelmeyen yönlerinizin dinlenme yerleri olan descansos'u yapın. Descansos ölüm yerlerini, karanlık zamanları işaretler, ama aynı zamanda acılarınıza dair aşk notlarıdır. Dönüştürücüdürler. Konuyu sabitlemek için söylenecek çok şey var.

bizi takip etmesinler diye yeryüzüne. Dinlenmeleri için söylenecek çok şey var.

Yaralı İçgüdü ve Öfke

Kadınlar (ve erkekler) “ellerinden gelenin en iyisini yaptım” diyerek eski dönemlere bir son vermeye çalışırlar. Ama “ellerinden geleni yaptılar” demek affetmek değildir. Doğru olsa bile, bu kesin ifade iyileşme olasılığını keser. Derin bir yaranın üzerine turnike uygulamak gibidir. Bir süre sonra o turnikeyi açık bırakmak, dolaşım yetersizliğinden dolayı kangrene neden olur. Öfkeyi ve acıyı inkar etmek işe yaramaz.

Bir kadın içgüdüsel olarak yaralandıysa, genellikle öfkeyle ilgili çeşitli zorluklarla karşı karşıya kalır. İlk olarak, sık sık izinsiz giriş tanıma ile ilgili bir sorunu vardır; bölge ihlallerini fark etmekte yavaştır ve öfkesi üzerine gelene kadar kendi öfkesini dışa vurmaz. The Withered Trees'in başındaki adam gibi, öfkesi bir tür pusuya düşer.

Bu gecikme, küçük kızlara anlaşmazlıkları fark etmemeleri, ne pahasına olursa olsun barışçıl olmaya çalışmamaları, müdahale etmemeleri ve her şey sakinleşene veya geçici olarak ortadan kalkana kadar acıya dayanmalarına yönelik öğütlerin yaraladığı içgüdülerin sonucudur. Tipik olarak, bu tür kadınlar hissettikleri öfkeyle hareket etmezler, ancak silahı atlarlar ya da haftalar, aylar hatta yıllar sonra gecikmiş bir tepki verirler, ne yapmaları gerektiğini, ne yapmaları gerektiğini, ne söylemeleri ya da yapmaları gerektiğini anlarlar.

Machine Translated by Google

Bu genellikle utangaçlık veya içe dönüklükten değil , çok fazla "beşinci ve altıncı tahmin" düşüncesinden, çok fazla kibar olmaya çalışmaktan kaynaklanır. kişinin kendi zararına ve ruhtan yeterince hareket etmemesi. Vahşi ruh, bir kadın sadece dinlerse ne zaman ve nasıl davranacağını bilir.
Doğru tepki, içgörü ve doğru miktarda şefkat ve gücü bir araya getirir. Yaralı içgüdü, güçlü sınırlar uygulayarak ve zorlayarak ve sağlam ve mümkün olduğunda cömert tepkiler, ancak yine de sağlam tepkiler uygulayarak düzeltilmelidir.

Bir kadın, kendi hayatını engellediğinde, takıntılı bir şekilde yaşamasına neden olsa bile, öfkesini serbest bırakmakta zorlanabilir.
Daha dün yaşanmış gibi yıllarca eski olaylar üzerine. Bir süre travma üzerinde durmak ve bunu yoğun bir şekilde yapmak,

iyileşmek için çok önemlidir. Ancak nihayetinde tüm yaralanmalara dikiş atılmalı ve yara dokusuna iyileşmesine izin verilmelidir.

toplu öfke

Kolektif öfke veya öfke de doğal bir işlevdir. Grup incinmesi, grup yası gibi bir fenomen var. Sosyal, politik veya kültürel olarak bilinçli hale gelen kadınlar, sık sık içlerinden tekrar tekrar yukarı doğru sızan kolektif bir öfkeyle uğraşmak zorunda olduklarını keşfederler.

Kadınların bu öfkeyi hissetmeleri ruhsal olarak sağlıklıdır. Bunu kullanmaları psişik olarak sağlamdır. Yararlı değişimi ortaya çıkarmanın yollarını bulmak için adaletsizliğe karşı öfke. Hissetmemeleri , dolayısıyla evrim ve değişim için baskı yapmamaları için öfkelerini nötralize etmeleri psikolojik olarak sağlıklı değildir. Kişisel öfkede olduğu gibi, kolektif öfke de bir öğretmendir. Kadınlar ona danışabilir, yalnızlık içinde ve başkalarıyla birlikte sorgulayabilir ve vardıkları sonuçlara göre hareket edebilirler. Eski bir iç öfkeyi taşımakla, ondan ne tür yapıcı kullanımlar gelebileceğini görmek için yeni bir sopayla karıştırmak arasında bir fark vardır.

Kolektif öfke, destek aramak veya teklif etmek, yeni yollar tasarlamak için motivasyon olarak iyi bir şekilde kullanılmaktadır. grupları veya bireyleri diyaloğa zorlamak veya hesap verebilirlik, ilerleme, iyileştirme talep etmek. Bunlar kadınların bilince ulaşma kalıplarındaki uygun süreçlerdir.
Bunlar, kendileri için neyin gerekli ve önemli olduğunu önemsemelerine uygundur. Saygısızlığa, tehdide, yaralanmaya karşı derin tepkiler vermek sağlıklı içgüdüsel psişenin bir parçasıdır. Dindar tepki, ruh ve psişenin kolektif dünyaları hakkında öğrenmenin doğal ve beklenen bir parçasıdır.

Eski Öfkede Sıkışmış

Öfke, yaratıcı düşünce ve eyleme yeniden engel olursa, yumuşatılmalı ya da değiştirilmelidir. Birinin gaddarlığı, ihmali, saygı eksikliği, pervasızlığı, kibiri, cehaleti ve hatta kaderinden kaynaklansın, bir travma üzerinde çalışmak için çok zaman harcayanlar için, psişeyi geri döndürmek için affetmenin zamanı gelir. normal bir sakinlik ve huzur durumuna.

Machine Translated by Google

Bir kadın öfkesini ya da öfkesini bırakmakta zorlanıyorsa, bunun nedeni genellikle öfkesini kendini güçlendirmek için kullanmasıdır. Bu başlangıçta bir bilgelik olsa da, şimdi dikkatli olmalı, çünkü devam eden öfke, kendi birincil enerjisini yakan bir ateştir. Bu durumda olmak, "metale pedal çevirerek" yaşamda hızlanmak gibidir; gaz pedalına sonuna kadar basıldığında dengeli bir hayat yaşamaya çalışmak.

Ne de öfkenin ateşi, tutkulu bir yaşamın yerini alacak bir yanılgı değildir. hayat değil
en iyisi; bu, korunmak için ona ihtiyaç duyma zamanı geçtiğinde, tutması çok pahalıya mal olan bir savunmadır. Bir süre sonra bitmez tükenmez bir şekilde yanıyor, kara dumanıyla fikirlerimizi kirletiyor ve diğer görme ve kavrama biçimlerini engelliyor.

Şimdi sana büyük, şişko bir yalan söylemeyeceğim ve bugün ya da gelecek hafta tüm öfkeni temizleyebileceğini ve sonsuza dek yok olacağını söylemeyeceğim. Geçmiş zamanların ıstırabı ve ıstırabı döngüsel olarak psişede yükselir. Derin bir arındırma, arkaik acı ve öfkenin çoğunu boşaltsa da, kalıntı hiçbir zaman tamamen temizlenemez. Ama aç bir ateş değil, çok hafif bir kül bırakmalıdır. Dolayısıyla, arta kalan öfkenin temizlenmesi periyodik bir hijyen ritüeli haline gelmelidir, bizi serbest bırakan bir ritüel olmalıdır, çünkü eski öfkeyi yararlılığının ötesine taşımak, bilinçsiz de olsa sürekli bir kaygıyı canlandırmak demektir.

Bazen insanların kafası karışır ve modası geçmiş bir öfkeye takılıp kalmanın yaygara ve duman çıkarmak, harekete geçmek ve bir şeyleri fırlatıp atmak anlamına geldiğini düşünür. Çoğu durumda bu anlamına gelmez. Sürekli yorulmak, kalın bir sinizm tabakası taşımak, umutluyu, şefkatliyi, umut vaat edeni savuşturmak demektir. Daha ağzını açmadan kaybedeceğinden korkmak demektir. Dışarıdan gösterseniz de göstermeseniz de içeride parlama noktasına ulaşmak demektir. Sadık, yerleşik sessizlikler anlamına gelir. çaresiz hissetmek demektir. Ama bir çıkış yolu var ve affetmekten geçiyor.

"Ah, ah, af mı?" diyorsun. Bundan başka bir şey? Ama kalbinde biliyorsun ki bir gün,
bir zaman, buna gelecek.

Ölüm vakti gelene kadar gelmeyebilir, ama gelecek. Şunu düşünün: Birçok insan bağışlama konusunda sorun yaşar, çünkü onlara bunun tek bir zamanda tamamlanması gereken tek bir eylem olduğu öğretilmiştir.

biri oturuyor. Bu öyle değil. Affetmenin birçok katmanı, birçok mevsimi vardır. Kültürümüzde affetmenin yüzde yüz bir önerme olduğu düşüncesi vardır. Ya hep ya hiç. Affetmenin, gözden kaçırmak, bir şey olmamış gibi davranmak olduğu da öğretilir.
Bu da doğru değil.

Birini ya da trajik ve zarar verici bir şeyi yüzde 95 oranında affetmeyi başarabilen bir kadın, azizlik olmasa bile, neredeyse kutsanmaya hak kazanır. Yüzde 75 affediciyse ve yüzde 25 "Tam olarak affedebilir miyim bilmiyorum ve isteyip istemediğimi bile bilmiyorum", bu daha çok normdur. Ama yüzde 60 "Bilmiyorum, emin değilim ve hala üzerinde çalışıyorum" ile birlikte yüzde 60 bağışlama kesinlikle iyi. Yüzde 50 veya daha az affetme düzeyi, devam eden çalışma statüsüne hak kazanır. Yüzde 10'dan az mı? Ya daha yeni başladınız ya da henüz gerçekten denemiyorsunuz.

Ancak, her durumda, yolun yarısından biraz fazlasına ulaştığınızda, geri kalanı genellikle küçük artışlarla zamanında gelecektir. Affetmenin önemli kısmı başlamak ve devam etmektir. Hepsini bitirmek bir yaşam işidir. Hayatının geri kalanını daha az oranda çalışmak zorundasın. Gerçekten, eğer her şeyi anlayabilseydik, her şey affedilebilirdi. Ancak çoğu insan için simya banyosunda buna gelmek uzun zaman alır. Sorun değil. Şifacımız var, bu yüzden onu görmek için sabrımız var.

Machine Translated by Google

Bazı insanlar doğuştan gelen mizaçları gereği diğerlerinden daha kolay affedebilir. Bazıları için bir hediyedir, çoğu için bir beceri olarak öğrenilmelidir. Temel canlılık ve hassasiyet, bir şeyleri aktarma yeteneğini etkiliyor gibi görünüyor. Yüksek canlılık ve yüksek hassasiyet, yanlışların her zaman kolayca geçiştirilmesine izin vermez. Kolayca affetmezseniz kötü değilsiniz. Eğer yaparsan bir aziz değilsin. Her biri kendi başına ve zamanı gelince.

Bununla birlikte, gerçekten iyileşmek için, gerçeğimizi söylemeliyiz ve sadece pişmanlığımızı ve acımızı değil, aynı zamanda hangi zararın neden olduğunu, hangi öfkeyi, hangi tiksintiyi ve ayrıca kendi kendini cezalandırma veya intikam alma arzusunu uyandırdı içimizde. Psişenin eski şifacısı, insan doğasını tüm zaaflarıyla anlar ve çıplak gerçeğin söylenmesine dayanarak affeder. Sadece ikinci bir şans vermekle kalmıyor, çoğu zaman birçok şans veriyor.

Bağışlamanın dört düzeyine bakalım. geçirdiğim bu aşamalar

yıllar boyunca travmatize olmuş insanlarla yaptığım çalışmalarda geliştirildi ve kullanıldı. Her seviyenin birkaç katmanı vardır. Bunlar hangi sırayla ve ne kadar uzun süre istenirse ele alınabilir, ancak bunları kendi müşterilerimi çalışmaya başlamaları için teşvik ettiğim sırayla listeledim.

Bağışlamanın Dört Aşaması

1. vazgeçmek-kendisine bırakmak-
2. ötesine bırakmak- cezalandırmaktan
3. kaçınmak-unutmak-hafızadan uzaklaşmak, yaşamayı
4. reddetmek, bağışlamak-borçtan vazgeçmek

VAZGEÇMEK [11]

Affetmeye başlamak için bir süre vazgeçmek iyidir. Yani kişi veya olay hakkında düşünmeye bir süre ara vermektir. Bir şeyi yarım bırakmak değil, daha çok ondan tatil yapmak gibi. Bu bizim tükenmemizi engeller, başka şekillerde güçlenmemizi, hayatımızda başka mutluluklara sahip olmamızı sağlar.

Bu, daha sonra affetme ile gelen son bırakma için iyi bir uygulamadır. Durumu, hafızayı, sorunu gerektiği kadar bırakın. Buradaki fikir, gözden kaçırmak değil, konudan ayrılma konusunda çevik ve güçlü olmaktır. Vazgeçmek, o dokumaya, o yazıya başlamak, o okyanusa gitmek, sizi güçlendirecek bir şeyler öğrenmek, sevmek ve konunun bir süreliğine gitmesine izin vermek demektir. Bu doğru, iyi ve şifalı. Yaralı psişeye, ona şimdi iyileştirici merhemler vereceğine ve kimin daha sonra hangi yaralanmaya neden olduğu meselesiyle ilgileneceğine dair güvence verirse, geçmiş yaralanma sorunları bir kadını çok daha az rahatsız edecektir.

ATA [12]

İkinci aşama, özellikle cezadan kaçınma anlamında temkinli olmaktır; ne onu düşünmek ne de küçük ya da büyük şekillerde hareket etmek. Bu tür bir sınırlama uygulamak son derece yararlıdır, çünkü konuyu her yere akmasına izin vermek yerine tek bir yerde birleştirir.
Bu, kişinin sonraki adımlara geçtiği zamana doğru odaklanmayı sağlar. Bu, kör olmak veya ölmek ve kendini koruyucu uyanıklığı kaybetmek anlamına gelmez. Duruma biraz lütuf vermek anlamına gelir ve

Machine Translated by Google

bunun nasıl yardımcı olduğunu görün.

Sabırlı olmak, tahammül etmek, duyguyu kanalize etmek demektir. Bunlar güçlü ilaçlardır. Yapabildiğiniz kadar yapın. Bu bir arınma rejimidir. Hepsini yapmanız gerekmez; birini seçebilirsiniz, örneğin sabır, Cezalandırıcı sözler söylemekten, mırıldanmaktan, kırgın, düşmanca davranmaktan kaçınabilirsiniz. Gereksiz cezalardan kaçınmak, hareketin ve ruhun bütünlüğünü güçlendirir. daha önce küçük tahrişten öfkeye kadar değişen duygulara neden oldu.

UNUTMAK[13]

Unutmak, hafızadan uzaklaşmak, yaşamayı reddetmek, başka bir deyişle, bir kişinin, özellikle hafıza üzerindeki tutuşunu gevşetmesi, bırakması demektir. Unutmak, kendinizi beyinsiz yapmak anlamına gelmez.
Bilinçli unutma olayı bırakmak, ön planda kalmasında ısrar etmek değil, sahneden uzaklaştırmak, arka plana atılmasına izin vermektir.

Ateşli malzemeyi çağırmayı reddederek bilinçli unutmayı uygularız, hatırlamayı reddederiz. Unutmak pasif değil aktif bir çabadır. Belirli malzemeleri taşımamak veya tekrar tekrar çevirmemek, kendini tekrar eden düşünceler, resimler veya duygularla çalışmamak anlamına gelir.
Bilinçli unutma, saplantı haline getirme, kasıtlı olarak ondan uzaklaşma ve onu gözden kaybetme, geriye bakmama, dolayısıyla yeni bir manzarada yaşama, eskiler yerine yeni yaşamlar ve düşünülecek yeni deneyimler yaratma pratiğini bilerek bırakmak demektir. Bu tür bir unutma hafızayı silmez, hafızayı çevreleyen duyguyu dinlenmeye bırakır.

AFFETMEK[14]

Bir insanı, bir toplumu, bir milleti bir suçtan dolayı bağışlamanın pek çok yolu ve bölümü vardır. “Nihai” bağışlamanın teslim olmadığını hatırlamak önemlidir. Bir borcu bağışlamayı ve misilleme yapma kararlılığından vazgeçmeyi içeren, küskünlüğe son vermek bilinçli bir karardır. Ne zaman affedeceğinize ve olayı işaretlemek için hangi ritüelin kullanılacağına karar veren sizsiniz.
Şimdi daha fazla ödenmesi gerekmediğini söyleyeceğiniz borcunuza siz karar verin.

Bazıları genel affı seçer: bir kişiyi herhangi bir şeyden serbest bırakmak.

şimdi ya da hiç iade. Diğerleri, süreç içinde, borcu terk ederek, ne yapıldıysa yapıldı ve geri ödemenin artık yeterli olduğunu söyleyerek, tazminat için bir durma çağrısı yapmayı seçiyor. Bir başka af türü de, herhangi bir duygusal veya başka bir tazminat ödemeden bir kişiyi serbest bırakmaktır.

Bazıları için, bağışlamayı kesinleştirmek, diğer hoşgörüyü kabul etmek anlamına gelir ve bu en kolay olanıdır. Nispeten iyi huylu suçlarla ilgili olarak. Bağışlamanın en derin biçimlerinden biri, kusurlu kişiye şu ya da bu biçimde şefkatli yardımda bulunmaktır. 15 Bu, başınızı yılanın sepetine sokmanız gerektiği anlamına gelmez, bunun yerine merhamet, güvenlik,

Machine Translated by Google

ve hazırlık.

Bağışlama, tüm önceki, hoşgörülü ve unutmanın doruk noktasıdır. Bu, kişinin korunmasından değil, soğukluğundan vazgeçmesi anlamına gelir. Bağışlamanın derin bir biçimi, diğerini dışlamayı bırakmaktır; bu, katı nişan almayı, görmezden gelmeyi veya ona karşı soğuk davranmayı, ne patronluk taslayan ne de sahtekarlıkta ısrar etmeyi içerir. Duygusuz bir manken gibi davranmaktansa, ruh-psişeniz için zamanı sıkı bir şekilde sınırlamak ve sizin için zor olan insanlarla karşılık vermek daha iyidir.

Affetmek bir yaratma eylemidir. Bunu yapmak için birçok zaman onurlu yolu arasından seçim yapabilirsiniz. Şimdilik affedebilirsiniz, o zamana kadar affedin, bir dahaki sefere affedin, affedin ama daha fazla şans vermeyin - başka bir olay varsa bu tamamen yeni bir oyun. Bir şans daha verebilirsin, birkaç şans daha verebilirsin, birçok şans verebilirsin, sadece eğer şans verirsen. Bir suçun bir kısmını, tamamını veya yarısını affedebilirsiniz. Bir battaniye bağışlama tasarlayabilirsiniz. Sen karar ver. 17

Affedip affetmediğini nasıl anlarsınız? Duruma öfke yerine üzüntü duyma eğilimindesiniz, o kişiye kızmak yerine ona acıma eğilimindesiniz. Her şey hakkında söylemek için hatırlayacak hiçbir şeyiniz kalmama eğilimindesiniz. En başta, suçu tetikleyen ıstırabı anlıyorsunuz. Ortamın dışında kalmayı tercih edersiniz. Hiçbir şey beklemiyorsun. Hiçbir şey istemiyorsun. Bileğinizin etrafında oradan buraya kadar uzanan bir kement kapanı yok. Gitmekte özgürsün. Sonsuza dek mutlu olmamış olabilir , ama kesinlikle bugünden itibaren sizi bekleyen taze bir Bir Zamanlar var.

BÖLÜM 13

Savaş Yaraları: Yara Klanına Üyelik

Gözyaşları seni bir yere götüren bir nehirdir. Ağlamak, ruh-yaşamınızı taşıyan teknenin etrafında bir nehir yaratır. Gözyaşları teknenizi kayalardan, kuru zeminden kaldırır, nehrin aşağısında yeni bir yere, daha iyi bir yere taşır.

Kadınların hiç ağlamadığı okyanuslar dolusu gözyaşı vardır, çünkü onlar annelerinin gözyaşlarını taşımak için eğitilmişlerdir. ve babanın sırları, erkeklerin sırları, toplumun sırları ve kendi sırları, mezara kadar. Bir kadının ağlaması, taşıdığı sırların kilitlerini ve sürgülerini gevşettiği için oldukça tehlikeli kabul edilir. Ama gerçekte, bir kadının vahşi ruhu uğruna ağlamak daha iyidir. Kadınlar için gözyaşları, her renkten, tüm uluslardan, tüm dillerden, çağlar boyunca büyük bir şey yaşamış ve yine de gururlu, hala gururlu duran kadınların zamansız kabilesi olan Yara Klanı'na başlamanın başlangıcıdır. .

Tüm kadınların, peri masallarındaki sayılar kadar kapsamlı ve güçlü kişisel hikayeleri vardır.

Machine Translated by Google

Ancak özellikle bir kadının sırlarıyla, özellikle de utançla bağlantılı olanlarla ilgili bir tür hikaye vardır; bunlar, bir kadının çözülmesi için zaman ayırabileceği en önemli hikayelerden bazılarını içerir. Çoğu kadın için bu gizli hikayeler, bir taçtaki mücevherler gibi değil, ruhun derisinin altındaki kara çakıllar gibi gömülü, kendi kişisel hikayeleridir.

Avcılar olarak Sırlar

Yirmi yıllık pratiğim boyunca, çoğunlukla yıllarca, bazen neredeyse bir ömür boyu saklı tutulan binlerce "gizli hikaye" dinledim. Bir kadının sırrı ister kendi kendine empoze edilmiş bir sessizlikte gizlenmiş olsun, ister kendisinden daha güçlü biri tarafından tehdit edilmiş olsun, haklarından mahrum kalmaktan, istenmeyen bir kişi olarak görülmekten, kendisi için önemli olan ilişkilerin bozulmasından ve hatta bazen fiziksel zarardan derinden korkar. sırrını ifşa ederse

Bazı kadınların gizli hikayeleri, kel yüzlü bir yalan söylemek ya da başkasının başına dert ya da acıya neden olan maksatlı bir alçaklık yapmakla ilgilidir. Ancak, deneyimlerime göre, bunlar nadirdir. Daha fazla kadın sırrı, kültürlerinin, dinlerinin veya kişisel değer sistemlerinin bazı sosyal veya ahlaki kurallarını ihlal etmeleri etrafında dönüyor. Bu eylemlerden, olaylardan ve seçimlerden bazıları, özellikle kadınların yaşamın her alanında özgürlüğüyle ilgili olanlar, kültür tarafından genellikle kadınlar için utanç verici bir şekilde yanlış olarak kabul edildi, ancak erkekler için değil.

Utançla çevrili gizli hikayelerin sorunu, bir kadını esas olarak neşeli ve özgür olan içgüdüsel doğasından koparmalarıdır. Psişede kara bir sır olduğunda, bir kadın onun yanına bile gidemez ve aslında kendisini, onu hatırlatacak veya zaten kronikleşmiş olan acısının daha da yoğun bir seviyeye çıkmasına neden olacak herhangi bir şeyle temas kurmaktan korur.

Bu savunma manevrası yaygındır ve travmanın sonraki etkilerinde olduğu gibi, kadınların dış dünyada neyi üstlenip üstlenmeyeceği konusundaki seçimlerini gizlice etkiler: hangi kitaplara, filmlere veya olaylara dahil olup olmayacağı; neye gülüp gülmeyeceğini; ve kendini hangi çıkarlara veriyor. Bu anlamda, istediğini yapmakta, olmakta, bakmakta özgür olması gereken vahşi doğanın bir tuzağı vardır.

Genel olarak, sırlar yüksek dramada bulunan aynı temaları takip eder. Sırların temalarından bazıları şunlardır: ihanet; yasak aşk; onaylanmamış merak; umutsuz eylemler; zorla eylemler; karşılıksız aşk; kıskançlık ve reddedilme; intikam ve öfke; kendine veya başkalarına zulüm; onaylanmayan arzular, dilekler ve hayaller; onaylanmayan cinsel ilgi alanları ve yaşam tarzları; planlanmamış gebelikler; nefret ve

Machine Translated by Google

saldırganlık; kaza sonucu ölüm veya yaralanma; bozulan sözler; cesaret kaybı; öfke kaybı; bir şeyin tamamlanmaması; bir şey yapamama; sahne arkası müdahale ve manipülasyon; ihmal; taciz; ve liste uzayıp gidiyor, temaların çoğu 1 hüzünlü hata kategorisine giriyor.

Peri masalları ve rüyalar gibi sırlar da dramada bulunanlarla aynı enerji kalıplarını ve yapılarını takip eder. Ancak sırlar, kahramanlık yapısını takip etmek yerine, trajik yapıyı takip eder. Kahramanlık dramı, bir yolculuğa çıkan bir kadın kahramanla başlar. Bazen psikolojik olarak uyanık değildir. Bazen çok tatlıdır ve tehlikeyi algılamaz. Bazen zaten kötü muamele görmüştür ve yakalanan bir yaratığın çaresiz hareketlerini yapar. Nasıl başlarsa başlasın, kadın kahraman sonunda her neyse ya da kim olursa olsun pençelerine düşer ve şiddetle sınanır.
Sonra, zekası sayesinde ve onunla ilgilenen insanlara sahip olduğu için özgürleşir ve sonuç olarak daha uzun durur.[2]

Bir trajedide kadın kahraman yakalanır, zorlanır veya doğrudan cehenneme sürülür ve ardından bunalır. Çığlıklarını kimse duymaz, yoksa yalvarışları dikkate alınmaz. Umudunu kaybeder, hayatının kıymeti ile bağını kaybeder ve yıkılır. Sıkıntılara karşı kazandığı zaferin ya da seçimler konusundaki bilgeliğinin ve dayanıklılığının tadını çıkarabilmek yerine, alçalmış ve ölmüştür. Bir kadının sakladığı sırlar, neredeyse her zaman, hiçbir yere varmayan trajedilere dönüşen kahramanlık dramlarıdır.

Ama iyi haberler var. Trajik bir dramı yeniden kahramanca bir dram haline getirmenin yolu, sırrı açmak, birilerine ondan bahsetmek, başka bir son yazmak, onun içindeki payını ve buna katlanmak için kişinin niteliklerini incelemektir. Bu öğrenmeler eşit parça acı ve bilgeliktir. Bunu yaşamış olmak, derin ve vahşi ruhun bir zaferidir.

Kadınların taşıdığı utanç dolu sırlar eski, eski masallardır. Sırlarını saklayan herhangi bir kişi kendi zararı utançla gömüldü. Bu evrensel kötü durumda, kalıbın kendisi arketipseldir: kadın kahraman ya bir şey yapmaya zorlanmıştır ya da içgüdü kaybı nedeniyle bir şeyin içine hapsolmuştur. Tipik olarak, üzücü durumu düzeltmek için güçsüzdür. Bir şekilde gizliliğe yemin ediyor ya da utanıyor. Sevgi kaybı, saygı kaybı, temel geçim kaybı korkusuyla uyuyor. Sırrı daha da mühürlemek için, bir lanet

ifşa edecek kişi veya kişilerin üzerine konur. Sır ortaya çıkarsa, korkunç bir şey veya başka bir şey tehdit edilir.

Kadınlara, yaşamlarındaki, genellikle seks, aşk, para, şiddet ve/veya insanlık durumunda yaygın olan diğer zorluklarla ilgili belirli olayların, seçimlerin ve koşulların en utanç verici nitelikte olduğu ve bu nedenle tamamen affı olmayan.
Bu doğru değil.

Herkes, daha iyisini bilmeden ve bilmeden önce, sözlerde veya eylemlerde kötü seçimler yapar. sonuçlarının ne olacağını anlayın. Bu gezegende ya da bu evrende hiçbir şey

Machine Translated by Google

affetme sınırlarının dışında. Hiç bir şey. "Oh hayır!" "Yaptığım bu tek şey kesinlikle affedilmemek " diyorsunuz . Bir insanın yapmış olabileceği, yapmakta olduğu veya yapabileceği hiçbir şeyin affetme sınırlarının dışında olmadığını söyledim . Hiç bir şey.

Benlik, kadınları, erkekleri ve çocukları cezalandırmak için acele eden cezalandırıcı bir güç değildir. Kendi yaratıkların doğasını anlayan vahşi bir Tanrı'dır. Özellikle sezgi de dahil olmak üzere temel içgüdüler kesildiğinde, "doğru davranmak" bizim için genellikle zordur. O zaman, olaydan sonra değil, öncesinde sonuç hakkında spekülasyon yapmak zordur. Vahşi ruhun bunu hesaba katan derinden şefkatli bir yanı vardır.

Sır arketipinde, bir tür büyü, bir kadının ruhunun bir kısmına kara bir ağ gibi atılır ve kadın, sırrın asla açığa çıkmaması gerektiğine inanmaya teşvik edilir ve dahası, eğer onu açığa vurursa, kadın buna inanması gerekir. karşısına çıkan tüm namuslu insanlar onu sonsuza kadar sövecekler. Bu ek tehdidin yanı sıra gizli utancın kendisi de bir kadının bir değil iki yük taşımasına neden olur.

Bu tür bir büyü tehdidi, yalnızca kalplerinde küçük ve karanlık bir boşlukta yaşayan insanlar arasında bir eğlencedir. İnsanlık durumuna sıcak ve sevgi dolu kişiler arasında, bunun tam tersi doğrudur. Sırrın ortaya çıkarılmasına yardımcı olacaklardı, çünkü bunun, mesele söz ve şahitlik verilene kadar iyileşmeyecek bir yara açacağını biliyorlar.

Ölüm alanı

Sır saklamak, bir kadını sevgisini, yardımını ve korumasını verecek olanlardan koparır. taşımasına neden olur

tek başına ve bazen de aile ya da kültür olsun tüm bir grup için keder ve korku yükü. Dahası, Jung'un dediği gibi sır tutmak bizi bilinçdışından koparır. Utanç verici bir sırrın olduğu yerde, kadının psişesinde her zaman ölü bir bölge vardır, kendi devam eden duygusal yaşam olaylarını ya da başkalarının duygusal yaşam olaylarını hissetmeyen ya da bunlara gerektiği gibi tepki vermeyen bir yer.

Ölü bölge büyük ölçüde korunur. Her biri yirmi kilitle kilitlenmiş sonsuz kapı ve duvarların olduğu bir yerdir ve kadınların rüyalarındaki küçük yaratıklar olan homunculi, gizli kaçış olmasın diye her zaman daha fazla kapı, daha fazla baraj, daha fazla güvenlik inşa etmekle meşguldür.

Ancak Vahşi Kadın'ı kandırmanın bir yolu yok. Bir kadının zihnindeki, ipler ve bantlarla yuvarlak ve yuvarlak bağlanmış karanlık demetlerin farkındadır. Bir kadının zihnindeki bu boşluklar, ışığa veya zarafete tepki vermezler, o kadar örtülüdürler ki. Ve elbette, psişe büyük ölçüde telafi edici olduğundan, sır, gerçek kelimelerle olmasa bile, o zaman ani melankoli, aralıklı ve gizemli öfkeler, her türlü fiziksel tikler, torklar ve ağrılar şeklinde bir çıkış yolunu bulacaktır. , aniden ve açıklama yapılmadan biten sarsıcı konuşmalar ve filmlere, filmlere ve hatta televizyon reklamlarına ani garip tepkiler.

Machine Translated by Google

Sır, doğrudan kelimelerle değilse de, somatik olarak ve çoğu zaman doğrudan ele alınabilecek ve yardım edilebilecek bir şekilde değil, her zaman çıkış yolunu bulur. Peki kadın sırrın ortaya çıktığını öğrenince ne yapar? Büyük bir enerji harcamasıyla peşinden koşar. Dövüyor, bir araya getiriyor ve tekrar ölü bölgeye geri gömüyor ve daha büyük savunmalar oluştu Daha fazla kapı, moloz duvar inşa etmek için homunculi'sini - iç koruyucuları ve ego savunucularını - çağırıyor . Kadın en son psişik mezarına yaslanmış, kan ter içinde ve bir lokomotif gibi nefes alıyor. Sır taşıyan bir kadın bitkin bir kadındır.

Nagynénik , teyzeler, bu sır meselesi hakkında küçük bir hikaye anlatırdı. Ona "Arányos Haj, Altın Saç, Altın Saçlı Kadın" dediler.

Eğilmiş altın kadar ince uzun altın saçlı, çok tuhaf ama güzel bir kadın vardı. Fakirdi, annesi ve babası yoktu ve ormanda tek başına yaşıyordu ve siyah ceviz dallarından yapılmış bir dokuma tezgahında dokuma yapıyordu. Kömür yakıcının oğlu olan bir vahşi, onu evliliğe zorlamaya çalıştı ve onu satın almak için altın saçlarından bir kısmını ona verdi.

Ama ona verdiği altınların parasal değil ruhsal olduğunu bilmiyordu ya da umursamıyordu, bu yüzden saçını altınla takas etmek istediğinde çarşıda mal satıyordu, insanlar onunla alay ediyor ve onu deli sanıyordu.

Öfkeyle, gece kadının kulübesine döndü ve kendi elleriyle onu öldürdü ve cesedini nehir kenarına gömdü.
Uzun bir süre kimse onun kaybolduğunu fark etmedi. Kimse onun kalbini ve sağlığını sormadı. Ama mezarında kadının altın rengi saçları uzadı ve uzadı. Güzel saçlar kara toprakta kıvrılıp yukarı doğru kıvrıldı ve mezarı sallanan altın sazlıklardan oluşan bir alanla kaplanana kadar giderek daha fazla ilmekledi, döndü ve yukarı ve yukarı çıktı.

Çobanlar flüt yapmak için kıvırcık sazları keser ve onları çaldıklarında minik flütler şarkı söyler ve şarkı söylemeyi bırakmaz,

Burada, yaşamak istediği için kömür ocağının oğlu tarafından öldürülen ve mezarında altın saçlı kadın yatıyor.

Ve böylece altın saçlı kadını öldüren adam keşfedildi ve bizim gibi dünyanın vahşi ormanlarında yaşayanların bir kez daha güvende olması için adalete teslim edildi.

Bu masal, açık bir şekilde, ormandaki ıssız yerlerde dikkatli olunması için olağan talimatı verirken, içsel mesaj derindir ve bu, saçlarıyla kişileştirilen güzel vahşi kadının yaşam gücünün büyümeye, yaşamaya ve bilinçli olarak yayılmaya devam etmesidir. açıkça susturulmuş ve gömülmüş olsa bile bilmek. Bu masalın ana motifleri, muhtemelen, bir dişi Tanrı'nın etrafında dönen çok daha büyük ve daha eski bir ölüm-ve-diriliş hikayesinin parçalarıdır.

Bu bölüm güzel ve değerlidir ve ayrıca bize doğanın doğası hakkında bir şeyler söyler. sırlar ve hatta belki de bir kadının hayatına gerektiği gibi değer verilmediğinde psişede öldürülen şeyin ne olduğu. Bu masalda, ormanda yaşayan kadının öldürülmesi sırdır. Bir koreli, evlenmeyecek olan kadını temsil ediyor . Kadın ruhunun bu yönü, yalnız başına kalmayı dileyen yönü temsil eder. Bu, iyi bir şekilde mistik ve yalnızdır, çünkü kore fikirlerin, düşüncelerin ve çabaların sınıflandırılması ve dokuması ile ilgilenir.

Travmadan ya da bir sır saklamaktan en çok yaralanan bu kendi kendine yeten vahşi kadındır... mutlu olmak için çevresinde fazla bir şeye ihtiyaç duymayan bu bütünsel benlik duygusu; ormanda siyah ceviz tezgahında dokuyan ve huzur içinde olan kadın ruhunun bu kalbi

Machine Translated by Google

orada.

Masalda hiç kimse bu hayat dolu kadının yokluğunu sormuyor. Bu perilerde olağandışı değil masallar veya gerçek hayatta. “Mavi Sakal”da ölen kadınların aileleri de kızlarını aramaya gelmiyor. Kültürel olarak, bunun yoruma ihtiyacı yoktur. Ne yazık ki hepimiz bunun ne anlama geldiğini biliyoruz ve pek çok kadın bu sorgulama eksikliğini ilk elden anlıyor. Çoğu zaman sır taşıyan kadın aynı tepkiyle karşılaşır. İnsanlar kalbinin tam ortasından delindiğini algılasalar da, kazara veya kasıtlı olarak onun yaralanmasının kanıtlarına karşı kör olabilirler.

Ancak vahşi psişenin mucizesinin bir parçası da, bir kadın ne kadar kötü "öldürülürse", ne kadar yaralı olursa olsun, psişik hayatı devam eder ve ruhani koşullarda şarkı söyleyerek tekrar yükseleceği yerden yükselir. Daha sonra yapılan haksız zarar bilinçli olarak kavranır ve psişe yenilenmeye başlar.

İlginç bir fikir, değil mi, bir kadının yaşam gücünün

görünüşte cansız olmasına rağmen büyümeye devam ediyor mu? En kansız koşullarda bile vahşi yaşam gücünün fikirlerimizi yeraltında bir süreliğine de olsa canlı tutacağına ve geliştireceğine dair bir sözdür. Hayat zaman içinde yerden yukarı doğru ilerleyecek ve tırmalayacaktır. Bu canlı güç, gömülü kadının nerede olduğu ve koşulları ortaya çıkana kadar meselenin dinlenmesine izin vermeyecektir.

Hikayedeki çobanlarda olduğu gibi, bu , ruhtaki gerçek durumu ve bundan sonra ne yapılması gerektiğini bilmek için bir nefes almayı ve ruh-nefesini veya pneuma'yı kamışların arasından geçirmeyi içerir. Ağlama işi bu. Ardından kazma işi gelir.

Bazı sırlar güçlenirken, örneğin, bir stratejinin parçası olarak kullanılanlar, rekabete dayalı bir hedef ya da sırf tadını çıkarmak için saklanan .mutlu olanlar—utancın sırları çok farklıdır, şeritli bir madalya ile kanlı bir bıçak kadar farklıdır. İkincisi, şefkatli insanlar tarafından cömert koşullar altında tanık olarak yetiştirilmelidir. Bir kadın utanç verici bir sır sakladığında, katlandığı muazzam miktarda kendini suçlama ve kendine işkenceyi görmek korkunçtur. Sırrını söylerse kadının üzerine çökeceği vaad edilen tüm suçlama ve işkenceler, kimseye söylemediği halde yine de olur; hepsi ona içeriden saldırır.

Vahşi kadın bununla yaşayamaz. Utanç verici sırlar, bir kişinin musallat olmasına neden olur. Uyuyamıyor, çünkü utandırıcı bir sır, kaçmaya çalışırken midesini bulandıran acımasız dikenli bir tel gibidir. Utancın sırları, sadece kadının ruh sağlığına değil, içgüdüsel doğasıyla olan ilişkilerine de zarar verir. Vahşi Kadın bir şeyleri kazar, havaya fırlatır, kovalar. Gömmez ve unutmaz. Eğer hiç gömülürse, neyi ve nerede olduğunu hatırlar ve onu tekrar gömmesi uzun sürmez.

Utancı bir sır olarak saklamak psişeyi derinden rahatsız eder. Rüya materyalinde sırlar ortaya çıkar.

Machine Translated by Google

Bir analist, rüyayı gören kişinin yüksek sesle söyleyemediği, söylemeye cesaret edemediği sırrı gerçekten yayınladığını görmek için çoğu zaman bir rüyanın tezahürünün ve hatta bazen arketipsel içeriğinin ötesine geçmelidir.

Analiz edildiğinde, rüyayı gören kişinin rüyasında gördüğü uçsuz bucaksız ve kapsamlı duygularla ilgili olduğu anlaşılan birçok rüya vardır.

gerçek hayat, çığlık atamaz. Bu rüyalardan bazıları sırlarla ilgilidir. Gördüğüm en yaygın rüya görüntülerinden bazıları ışıklar, elektrik ve diğer türlü, titreyen ve/veya sönen, rüya görenin bir şeyler yemekten hastalandığı, rüyayı görenin tehlikeden kurtulamadığı rüyalar ve içinde bulunduğu rüyalardır. hayalperest seslenmeye çalışır, ancak hiçbir ses sorunu çıkmaz.

Derin şarkı olan canto hondo'yu ve aç ruh olan hambre del alma'yı hatırlıyor musun ? Zamanla bu iki güç, rüyalar ve kadının kendi vahşi yaşam gücü aracılığıyla psişenin yüzeyine yükselir ve gerekli çığlığı, özgürleştirici çığlığı koparır. O zaman bir kadın sesini bulur. Şarkı söylüyor, sırrı haykırıyor ve duyuluyor. Psişik temeli geri yüklenecek.

Ailemin etnik ve dini uygulamaları geleneğinde, bu peri masalının temel anlamı
ve buna benzerleri ise gizli tutulan yaralara uygulanan ilaçlardır. Dua eden curanderismo'da teşvik , tavsiye ve çözüm olarak kabul edilirler. Masal bilgeliğinin oluşumunun arkasında yatan şey, hem kadınlar hem de erkekler için sırlar ve başka yollarla kendine, ruhuna ve ruhuna verilen yaraların çoğu insanın hayatının bir parçası olduğu gerçeğidir. Sonraki yara izi de önlenemez. Ama bu yaralar için yardım var ve kesinlikle şifa var.

Genel yaralar var, erkeklere özel yaralar var, kadınlara özel yaralar var. Kürtaj iz bırakır. Düşük, yara izi yapar. Herhangi bir yaşta bir çocuğu kaybetmek bir yara izi bırakır. Bazen başka birine yakın olmak yara dokusu bırakır.
Tuzağa düşmekten kaynaklanan naif seçimlerin yanı sıra doğru ama zor seçimlerin sonucu olarak geniş yara izleri olabilir. Psişik yaraların olduğu kadar çok yara izi şekli vardır.

Utanç, korku, öfke, suçluluk veya aşağılanma ile çevrili gizli materyali etkili bir şekilde bastırmak
Sır alanına yakın olan bilinçdışının tüm diğer kısımlarını kapatır. örneğin bir kişinin ayak [3] ateş etmek gibi bileğine ameliyat yapmak için anestezik. Ayak bileğinin üstündeki ve altındaki bacağın çoğu da anesteziden etkilenir ve artık hissi yoktur. Psişede sır saklama böyle çalışır. Söz konusu alandan çok daha fazla uyuşturan sürekli bir IV anestezik damlasıdır.

Ne tür bir sır olursa olsun, ne kadar acı olursa olsun

Sır saklamaya dahil olan ruh da aynı şekilde etkilenir. İşte bir örnek. Kocası kırk yıl önce öldürüldükten üç ay sonra intihar eden bir kadın

Machine Translated by Google

Evli, ailesi tarafından sadece majör depresif hastalığının kanıtlarını değil, aynı zamanda o andan itibaren derin duygusal kederini ve öfkesini de saklaması için ısrar etti. Sonuç olarak, onun ıstırabına, ıstırabına ve aynı zamanda toplumun tamamına iliştirilen kültürel damgaya karşı öfkesine ilişkin bir "ölü bölge" geliştirdi.
Etkinlik.

Kocasının ailesinin kendisine asla ihanet etmemesi şartını kabul ederek ona ihanet etmesine izin verdi. kocasına yıllar boyunca zalimce davrandıkları gerçeğini ortaya çıkarır. Ve her yıl kocasının intiharının yıl dönümünde aileden ölüm sessizliği vardı. Kimse arayıp "Nasıl hissediyorsun? Biraz şirket ister misin? Onu özlüyor musun? zorundasın biliyorum. Dışarı çıkıp birlikte bir şeyler yapalım mı?" Kadın, kocasının mezarını bir kez daha kazdı ve kederini her yıl tek başına gömdü.

Sonunda diğer anma günlerinden kaçınmaya başladı: kendi günleri de dahil olmak üzere yıldönümleri ve doğum günleri. Ölü bölge, sırrın merkezinden dışarıya doğru yayıldı, sadece açık bir şekilde anma olaylarını kapsamakla kalmadı, daha sonra kutlama olaylarına ve hatta ötesine uzandı. Tüm bu ailevi ve arkadaşlık olayları, onları açıkça zaman kaybı olarak gören kadın tarafından küçümsendi.

Ancak bilinçaltı için bunlar boş jestlerdi, çünkü umutsuzluk zamanlarında kimse ona yaklaşmamıştı. Kronik kederi, bu utanç verici sır, ruhunun akrabalığı yöneten alanını yiyip bitirmişti. Çoğu zaman kendimizi yaraladığımız yerde ya da çok yakınında başkalarını yaralarız.

Ancak bir kadın, psişesinde özgürce hareket etmek için tüm içgüdülerini ve yeteneklerini korumak isterse, sırlarını veya sırlarını güvenilir bir insana açabilir ve gerektiği kadar anlatabilir. Bir yara genellikle bir kez dezenfekte edilip sonra unutulmaz, iyileşirken birkaç kez eğilir ve yıkanır.

Sonunda bir sır söylendiğinde, ruhun hem anlatıcının hem de dinleyicinin “Hmmmmm, oh gerçekten, bu çok kötü” veya “Ah, pekala, hayat zor”dan daha fazla tepkiye ihtiyacı vardır. Veznedar konuyu amorti etmemeye çalışmalıdır. Dinleyen kişi ise bir nimettir

Kurtlarla Koşan Kadınlar

tüm kalbiyle dinleyebilen ve yüzünü buruşturabilen, titreyebilen ve bir acı ışını hissedebilen, kendi kalbinden geçen ve çökmeyen. Bir sırdan şifa vermenin bir kısmı, diğerlerinin ondan etkilenmesi için onu anlatmaktır. Bu şekilde bir kadın, ilk travma sırasında kaçırdığı yardım ve ilgiyi alarak utançtan kurtulmaya başlar.

Machine Translated by Google

Küçük ve gizli kadın gruplarında, kadınlardan bir araya gelip annelerinin, teyzelerinin, kız kardeşlerinin, eşlerinin, büyükannelerinin ve kendileri için önemli olan diğer kadınların fotoğraflarını getirmelerini isteyerek bu alışverişi gerçekleştiriyorum. Tüm resimleri sıralıyoruz. Bazıları çatlamış, bazıları soyulmuş, bazıları su veya kahve fincanı halkalarından zarar görmüş; bazıları ikiye bölünmüş ve tekrar bantlanmış, bazıları cam dokuya sarılmış. Birçoğunun arkasında “Oh, seni çocuk!” yazan güzel arkaik yazılar var. veya "Sonsuza kadar aşk" veya "Bu, Atlantic City'de Joe ile benim" veya "İşte harika oda arkadaşımla birlikteyim" veya "Bunlar fabrikadaki kızlar."

Her kadının “Bunlar benim soyundan gelen kadınlar” veya “Bunlar miras aldığım kadınlar." Kadınlar ailelerinin ve arkadaşlarının bu resimlerine bakarlar ve derin bir şefkatle her birinin hikayelerini ve sırlarını bildikleri gibi anlatmaya başlarlar: büyük sevinç, büyük acı, büyük sancı, her kadının hayatındaki büyük zafer. hayat. Birlikte geçirdiğimiz süre boyunca, daha ileri gidemediğimiz çok anlar oluyor, çünkü çok, çok gözyaşı birçok tekneyi kuru havuzdan kaldırıyor ve hep birlikte bir süreliğine yelken açıyoruz.[4]

Burada değerli olan, kadın çamaşırlarının bir kez ve herkes için gerçek bir şekilde temizlenmesidir. Ortak aile çamaşırlarının halka açık yerlerde yıkanmasının yasaklanması ironiktir, çünkü genellikle “kirli çamaşırlar” aile içinde de yıkanmaz. Bodrumun en karanlık köşesinde, "kirli çamaşırlar" ailesi, sonsuza dek sırrıyla orada kaskatı yatmaktadır. Bir şeyi gizli tutmakta ısrar etmek zehirdir. Gerçekte, bir kadının acısına neden olan sorunlarla başa çıkmak için çevresinde desteğinin olmadığı anlamına gelir.

Kadınların kişisel gizli hikayelerinin çoğu, aile ve arkadaşların tartışmak için yetersiz kaldığı türdendir; inanmazlar ya da onları hafife almaya ya da geçiştirmeye çalışırlar ve bunu yapmak için gerçekten anlaşılabilir sebepleri vardır. Onları tartışırlarsa, onları aydınlatırlarsa, onlarla çalışırlarsa, kederi onlarla paylaşmak zorunda kalacaklardı.

Kadın. Kompozisyon hakkında durmak yok. "Ohhh, wellll..." yok ve sonra sessizlik. Hayır “Meşgul olmaya çalışmalıyız ve bu tür şeyler üzerinde durmamalıyız.” Bunun yerine, bir kadının eşi, ailesi, topluluğu, altın saçlı kadının ölümünün acısını paylaşsa, hepsi kortejde yerlerini almak zorunda kalacaktı. Hepsi mezarda ağlamak zorunda kalacaktı. Kimse bundan sıyrılamazdı ve bu onlar için çok zor olurdu.

Kadınlar, ailelerinin veya topluluklarının diğer üyelerinden daha çok kendi gizli utançları üzerinde düşündüklerinde, bilinçli olarak acı çekerler. 5 Ailenin psikolojik amacı -bir araya getirmek- hiçbir zaman gerçekleşmez. Ancak vahşi doğa, insanın çevresinin tahriş edici ve tehditlerden arındırılmasını, baskı yapan konuların mümkün olduğunca azaltılmasını ister. Bu nedenle, bir kadının ruh kemiklerinden cesaretini toplaması, kendine altın bir kamış kesmesi ve sırrı kendi güçlü sesiyle çalması genellikle an meselesidir.

Ama "Mavi Sakal", "Mr. Fox,” “Soyguncu Damat,”

Machine Translated by Google

ve böylece sonunda 6 yaşındaki kayıp kızın yerini bulmak için yardım aldığı Jennifer, kaçamak bir şekilde sırrı saklamayı reddettiği “Mary Culhane”

Ne gördüğünü gör. Birine söyle. Hiç bir zaman geç değildir. Yüksek sesle söyleyemeyeceğinizi düşünüyorsanız, onlar için yazın. İçgüdüsel olarak güvenilir olduğuna inandığınız birini seçin. Açmaktan endişe ettiğiniz solucan kutusu, kendi içinizde iltihap kapmaktansa dışarıda olmaktan çok daha iyidir. Tercih ederseniz, sırlarla nasıl başa çıkacağını bilen bir terapist arayın. Bu, doğru ve yanlış hakkında herhangi bir dramı olmayan, suçluluk ve pişmanlık arasındaki farkı ve kederin doğası ve ruhun dirilişi hakkında bilgisi olan merhametli bir kişi olacaktır.

Sır ne olursa olsun, bunun artık yaşam boyu işimizin bir parçası olduğunu anlıyoruz. Kefaret iyileştirir bir zamanlar açık yara. Ama yine de bir yara izi olacak. Havanın değişmesiyle yara izi tekrar ağrıyabilir ve ağrıyacaktır. Gerçek bir kederin doğası budur.

Yıllarca, her türden klasik psikoloji, yasın bir kez, tercihen bir yıl boyunca yaptığınız bir süreç olduğunu ve sonra bittiğini ve bunu belirtilen süre içinde tamamlayamayan veya yapmak istemeyen herkesle yanlış bir şekilde düşündü.

dönem onlarda oldukça yanlış bir şeyler vardı. Ama artık insanların yüzyıllardır içgüdüsel olarak bildiklerini biliyoruz: Bazı acılar, zararlar ve utançlar asla kederlenmeden yapılamaz; bir çocuğun ölüm veya terk yoluyla kaybı, en kalıcı olmasa da en kalıcı olanlardan biridir.

destek sistemleri. Bu, uzun yıllar boyunca yazılmış ve yayınlanmış en iyi [illegible] zaman içinde birbirinden uzaklaşıp uzaklaşsa ve süre olarak kısalsa da, her tekrarlama, ilk olaydakiyle aynı yoğunlukta bir iç sarsıcı keder taşır.

Bu veriler, uzun süreli yasın normalliğini anlamamıza yardımcı oluyor. Bir sır söylenmediğinde, yas nasılsa ve ömür boyu devam eder. Sırların saklanması, psişenin ve ruhun doğal kendi kendini iyileştirme hijyenine müdahale eder. Bu, sırlarımızı söylemek için bir neden daha. Anlatmak ve yas tutmak bizi ölü bölgeden diriltir. Sırların ölüm kültünü geride bırakmamıza izin veriyorlar. Kederli ve kederli olabiliriz ve bundan utanç lekeli değil, gözyaşı lekeli çıkabiliriz. Derinleşmiş, tamamen kabul edilmiş ve yeni bir hayatla dolu olarak çıkabiliriz.

Biz yas tutarken Vahşi Kadın bizi tutacak. O, içgüdüsel Öz'dür. Çığlıklarımıza, feryatlarımıza, ölmeden ölmeyi dilememize dayanabilir. En iyi ilacı en kötü yerlere koyacak. Fısıldayacak ve kulaklarımıza mırıldanacak. Bizim acımız için acı duyacak. Dayanacak. O kaçmayacak. Yara izleri ve çok sayıda olmasına rağmen, gerilme mukavemeti ve basıncı emme kabiliyeti açısından bir yaranın deriden daha güçlü olduğunu hatırlamakta fayda var.

Machine Translated by Google

Pelerin

Bazen kadınlarla yaptığım çalışmalarda onlara kumaştan veya başka bir malzemeden nasıl tam boy bir günah keçisi yapacaklarını gösteriyorum . Günahkarlık, resim, yazı ve her türlü şeyin iğnelenip dikildiği, bir kadının hayatında katlandığı tüm lakapları, tüm hakaretleri, tüm hakaretleri, tüm hakaretleri detaylandıran bir cekettir.

travmalar, tüm yaralar, tüm yara izleri. Bu onun günah keçisi olma deneyiminin ifadesidir.
Bazen böyle bir palto yapmak sadece bir veya iki gün sürer, diğer zamanlarda aylar sürer. Bir kadının hayatındaki tüm acıları, çarpmaları ve kesikleri detaylandırmada fazlasıyla yardımcı oluyor.

İlk başta kendime bir günah keçisi yaptım. Çok geçmeden o kadar ağırlaştı ki, treni taşımak için bir İlham perisi korosuna ihtiyaç duydu. Bu günahkarlığı yapmayı ve sonra tüm bu psişik atıkları tek bir psişik nesnede bir araya getirdikten sonra, günahkarlığı yakarak eski yaralarımın bir kısmını dağıtmayı düşünüyordum. Ama biliyorsun, paltoyu koridorda tavandan sarkıttım ve her yanına yaklaştığımda kötü hissetmek yerine iyi hissettim. Böyle bir palto giyebilen ve hala dört kare yürüyen, şarkı söyleyen, yaratan ve kuyruğunu sallayan kadının yumurtalıklarına hayran kaldım.

Bunu birlikte çalıştığım kadınlar için de doğru buldum. Günah katlarını bir kez yaptıktan sonra asla yok etmek istemezler. Onları sonsuza kadar tutmak istiyorlar, ne kadar kötü ve kanlı olursa o kadar iyi. Bazen onlara savaş montları da deriz, çünkü bunlar tek tek kadınların ve akrabalarının dayanıklılığının, başarısızlıklarının ve zaferlerinin kanıtıdır.

Kadınların yaşlarını yıllara göre değil, savaş izlerine göre saymaları da iyi bir fikirdir. "Kaç yaşındasın?" insanlar bazen bana soruyor. "On yedi savaş yarası yaşındayım," diyorum. Genellikle insanlar çekinmezler ve mutlu bir şekilde kendi savaş yarası yaşlarını buna göre saymaya başlarlar.

Lakota kış olaylarını kaydetmek için hayvan postları üzerine glifler çizerken ve Nahuatl, Maya ve Mısırlılar kabilenin büyük olaylarını, savaşları, zaferleri kaydeden kodlara sahipken, kadınların günahkarları, savaş ceketleri vardır. Torunlarımızın ve torunlarımızın bu şekilde kaydedilen hayatlarımız hakkında ne düşüneceklerini merak ediyorum. Umarım her şey onlara açıklanmak zorunda kalır.

Bunda bir yanlışlık olmasın, çünkü onu hayatının zor seçimleriyle kazandın. Eğer sen uyruğunuz, etnik kökeniniz veya soyunuz sorulduğunda esrarengiz bir şekilde gülümseyin. "Yara Klanı" deyin.

Machine Translated by Google

BÖLÜM 14

La Selva Subterranea: Yeraltı Ormanında İnisiyasyon

Elsiz Bakire

Bir hikaye tohumsa, biz onun toprağıyız. Sadece hikayeyi duymak, onu sonunda bocalayan ya da kazanan kahraman bizmişiz gibi deneyimlememizi sağlar. Bir kurt hakkında bir hikaye duyarsak, daha sonra bir süre için dolaşıp kurt gibi biliriz. Sonunda yavrusunu bulan bir güvercin hakkında bir hikaye duyarsak, bir süre sonra tüylü göğüslerimizin arkasında bir şeyler hareket eder. Kutsal inciyi dokuzuncu ejderhanın pençesinin altından alma hikayesiyse, sonrasında kendimizi bitkin ve tatmin olmuş hissederiz. Çok gerçek bir şekilde, sadece hikayeyi dinleyerek bilmekle damgalanırız.

Jungcular arasında buna, antropologlardan ödünç alınan bir terim olan "katılım gizemi" denir. Levy-Bruhl—ve bu, "kişinin kendisini gördüğü nesneden veya şeyden ayrı olarak ayırt edemediği" bir ilişki anlamında kullanılır. Freudcular arasında buna "yansıtmalı özdeşleşim" denir. Antropologlar arasında buna bazen "sempatik büyü" denir.
Bütün bu terimler, zihnin bir süreliğine egosundan uzaklaşıp başka bir realiteyle, yani başka bir anlama, farklı bir anlama şekliyle kaynaşma yeteneği anlamına gelir. Mirasımdaki şifacılar arasında bu, dua eden veya sıradan olmayan bir zihin durumu aracılığıyla fikirleri deneyimlemek ve öğrenmek ve kişinin bu durumda edindiği içgörüleri ve bilgiyi rızaya dayalı gerçekliğe geri getirmek anlamına gelir.
1

"The Handless Maiden", eski gecenin ayak parmaklarını bulduğumuz olağanüstü bir hikaye. masalın katmanlarının altından bakan dinler . Hikâye , dinleyicilerin kadın kahramanın dayanıklılık testine katılacağı şekilde oluşturulmuştur , çünkü hikâye o kadar geniştir ki, anlatması uzun, özümsemesi daha da uzun sürer. Alışılmış olarak, bu hikayeyi yedi gece boyunca ve bazen dinleyicilere bağlı olarak yedi haftadan fazla ve bazen de yedi ay boyunca -hikayedeki her emek için bir gece, hafta veya ay harcayarak- öğretirim. bunun nedeni .

Hikaye bizi ağaçların köklerinin çok altında yatan bir dünyaya çekiyor . O açıdan biz Bakınız "The Handless Maiden" bir kadının tüm yaşam süreci için malzeme sunuyor. Bir kadının ruhunun önemli yolculuklarının çoğuyla ilgilenir . Birkaç gün veya hafta içinde gerçekleşen belirli bir görevi veya belirli bir öğrenmeyi konu alan bu eserde incelediğimiz diğer masalların aksine, "Kolsuz Kız" uzun yıllar süren bir yolculuğu -bir yolculuğun yolculuğunu kapsar. kadının tüm hayatı. Dolayısıyla bu hikaye özel bir şey ve onu özümsemek için iyi bir ritim, onu okumak ve ilham perinizle oturup cömert bir zaman diliminde parça parça çevirmektir.

"The Handless Maiden", kadınların ayin yoluyla yeraltı ormanına girişini konu alıyor.

Machine Translated by Google

dayanıklılık. Dayanıklılık kelimesi kulağa "durmadan devam etmek" gibi geliyor ve bu, masalın altında yatan görevlerin ara sıra bir parçası olsa da, dayanıklılık kelimesi aynı zamanda "sertleştirmek, sağlamlaştırmak, sağlamlaştırmak, güçlendirmek" anlamına da geliyor. ve bu, masalın başlıca itici gücü ve bir kadının uzun ruhsal yaşamının üretken özelliğidir. Sadece devam etmek için gitmiyoruz.
Dayanıklılık, önemli bir şey yaptığımız anlamına gelir.

Dayanıklılık öğretimi tüm doğada gerçekleşir. Kurt yavrularının patileri yumuşaktır.
yavrular doğduğunda kil olarak.

Onları sertleştiren, yalnızca ebeveynlerinin onları götürdüğü mesafeler, dolaşım ve yürüyüşlerdir.
Daha sonra keskin çakılların, ısırgan otlarının, hatta kırık camların üzerinden bile incinmeden tırmanabilir ve bağlanabilirler.

Kurt annelerin yavrularını hayal edilebilecek en soğuk nehirlere attığını, yavru olana kadar koştuğunu gördüm.
geniş bacaklıdır ve zar zor yetişebilir ve sonra biraz daha koşabilir. sertleştiriyorlar

tatlı küçük ruh, onu güç ve dayanıklılıkla donatan mitoslarda, dayanıklılık öğretisi Büyük Vahşi Anne, Vahşi Kadın arketipinin ayinlerinden biridir. Çocuğunu güçlü kılmak onun zamansız ritüelidir. Bizi sertleştiren, güçlü ve dayanıklı kılan odur.

Ve bu öğrenme nerede gerçekleşir, bu nitelikler nerede kazanılır? La selva subterranea, yeraltı ormanı, kadın bilgisinin yeraltı dünyası. Bu, ego tarafından algılanan dünyanın altında yaşayan vahşi bir dünyadır. Oradayken, içgüdüsel dil ve bilgi ile aşılanırız. Bu bakış açısından, yukarı dünyanın bakış açısından bu kadar kolay anlaşılmayan şeyleri anlıyoruz.

Bu masaldaki bakire birkaç inişe hakimdir. Bir iniş ve dönüşüm turunu tamamlarken,
Yine bir başka. Bu simya turları tamamlanmıştır, her biri bir nigredo, kayıp, rubedo, fedakarlık ve albedo ile birbirini takip eden ışığın ortaya çıkmasıyla tamamlanmıştır. Kralın ve kralın annesinin her birinin kendi yuvarlakları vardır. Tüm bu iniş ve kayıplar, bulma ve güçlenme, kadınların yaşam boyu vahşi doğanın yenilenmesine girişini tasvir ediyor.

“The Handless Maiden” hikayesi dünyanın farklı yerlerinde “Silver Hands”, “The Handless Bride” ve “The Orchard” olarak anılır.
Halkbilimciler, masalın yüzden fazla versiyonunu sayarlar. Burada yazdığım edebi versiyonun özü bana genç hayatımın en büyük kadın çiftçilerinden/ tarla işçilerinden biri olan Magdalena Teyzem tarafından verildi. Diğer varyasyonlar Doğu ve Orta Avrupa'da bulunur. Ama gerçeği söylemek gerekirse, hikayenin altında yatan derin kadınsı deneyim, Vahşi Anne'ye duyulan özlemin olduğu her yerde bulunur.

Teyzem Magdalena'nın kurnaz bir hikaye anlatma alışkanlığı vardı. “Bu oldu” diye bir peri masalı başlatarak dinleyicilerini hazırlıksız yakaladı. on yıl önce” ve ardından orta çağdan şövalyeler, hendekler ve her şeyle dolu bir hikaye anlatmaya başladı. Ya da “Bir varmış bir yokmuş, daha geçen hafta...” derdi ve sonra insanların kıyafet giymesinden önceki bir zaman hakkında bir hikaye anlatırdı.

İşte modern-antik “Handless Maiden”.

BİR ZAMAN , birkaç gün önce, yolun aşağısındaki adam hâlâ köylülerin tahıllarını un haline getiren büyük bir taşa sahipti. Değirmenci zor zamanlar geçirmişti ve bir kulübedeki büyük kaba değirmen taşı ve arkasındaki büyük çiçekli elma ağacından başka hiçbir şeyi kalmamıştı.

Bir gün, gümüş dudaklı baltasını ölü odun kesmek için ormana taşırken, garip bir yaşlı adam
bir ağacın arkasından çıktı. "Odun keserek kendine eziyet etmene gerek yok"

Machine Translated by Google

yaşlı adamı çıldırttı. "Değirmeninin arkasında duranı bana vermekten başka bir şey yapmazsan sana zenginlik giydiririm."

"Değirmenimin arkasında çiçek açan elma ağacından başka ne var?" değirmenciyi düşündü ve kabul etti yaşlı adamın pazarlığı.

"Üç yıl sonra gelip benim olanı alacağım," diye gıdıkladı yabancı ve topallayarak uzaklaştı. ağaçların basamakları arasında kayboluyor.

Değirmenci yolda eşiyle karşılaşmış. Evlerinden kaçmıştı, önlük uçuşuyordu, saçları çarpıktı. "Koca, koca, saatin başında evimize duvarda daha güzel bir saat geldi, rustik sandalyelerimizin yerini kadifeye asılmış sandalyeler aldı ve ufacık dolap şimdi oyunlarla dolu, sandıklarımız ve kutularımız dolup taşıyor. Dua edin, bu nasıl oldu?" Ve o anda bile parmaklarında altın yüzükler belirdi ve saçları altın bir taç şeklinde toplandı.

"Ah," dedi değirmenci, kendi yeleği satene dönerken huşu içinde baktı. Gözlerinin önünde, topuklu tahta ayakkabıları eskimiş, bu yüzden geriye doğru eğik yürüdü, onlar da güzel ayakkabılara dönüştü. "Eh, bir yabancıdan," diye soludu. "Ormanda koyu renk frak giymiş tuhaf bir adama rastladım ve ona değirmenimizin arkasında olanı verirsem büyük bir servet vaat etti. Elbette karıcığım, bir elma ağacı daha dikebiliriz."

"Ah, kocam!" diye feryat etti kadın ve sanki vurularak ölmüş gibi görünüyordu. "Siyah paltolu adam Şeytan'dı ve değirmenin arkasında duran ağaç, evet, ama kızımız da orada bir söğüt süpürgesiyle avluyu süpürüyor."

Ve böylece ebeveynler, tüm süsleri için gözyaşı dökerek eve tökezlediler. Kızları üç yıl kocasız kaldı ve baharın ilk tatlı elmaları gibi bir mizacı vardı. Şeytan onu almaya geldiği gün banyo yaptı, beyaz bir elbise giydi ve etrafına çizdiği bir tebeşir çemberinin içinde durdu. Şeytan onu yakalamak için uzandığında, görünmeyen bir güç onu avluya fırlattı.

Şeytan bağırdı, "Artık yıkanmamalı, yanına gelemem." Anne-baba ve kız çok korktular. Ve böylece birkaç hafta geçti ve kız, saçları keçeleşene, tırnakları siyah hilal gibi olana kadar banyo yapmadı. teni gri, giysileri kirden kararmış ve katılaşmıştı.

Sonra, bakire her geçen gün bir canavara daha çok benzeyen şeytanla birlikte tekrar geldi. Ama kız ağladı ve ağladı. Gözyaşları parmaklarının arasından ve kollarından aşağı süzüldü - o kadar ki kirli elleri ve kolları bembeyaz ve temiz hale geldi. Şeytan çıldırdı. "Ellerini kes, yoksa yanına gelemem." Baba dehşete düştü. "Kendi çocuğumun ellerini kesmemi mi istiyorsun?" İblis, "Sen, karın ve görebildiğin kadarıyla bütün tarlalar dahil, buradaki her şey ölecek." diye böğürdü.

Machine Translated by Google

Baba o kadar korkmuş ki itaat etmiş ve kızının affına sığınarak gümüş dudaklı baltasını bilemeye başlamış. Kız, “Ben senin çocuğunum, yapman gerekeni yap” diyerek boyun eğdi.

Ve bunu yaptı ve sonunda hiç kimse ıstırap içinde kimin daha yüksek sesle ağladığını söyleyemedi, kız mı baba mı. Böylece kızın bildiği hayatı sona erdi.

Şeytan tekrar geldiğinde, kız o kadar çok ağlamıştı ki, uzuvlarından geriye kalan kütükler tekrar temizlendi ve onu yakalamaya çalıştığında Şeytan tekrar avluya fırlatıldı.
Ormanda küçük yangınlar çıkaran kelimelerle lanetler okuyarak sonsuza dek ortadan kayboldu, çünkü onun üzerindeki tüm iddiasını kaybetmişti.

Babası yüz yaşındaydı, karısı da. Ormanın gerçek insanları gibi, ellerinden geldiğince devam ettiler. Yaşlı baba, kızını ömür boyu çok güzel ve zengin bir şatoda tutmayı teklif etti, ancak kızı, bir dilenci kız olmayı ve başkalarının iyiliğine bağlı olmayı daha uygun bulduğunu söyledi.

rızık. Böylece kollarını temiz gazlı bezle bağladı ve gün ağarırken bildiği gibi hayatından uzaklaştı.

Yürüdü ve yürüdü. Öğle vakti, terinin yüzündeki kiri bulaştırmasına neden oldu. Rüzgar saçlarını bir leylek dal yuvası gibi bir o yana bir bu yana birbirine dolanana kadar darmadağınık etti. Gecenin bir yarısı, ağaçlardan sarkan tüm meyvelere ayın parladığı bir kraliyet bahçesine geldi.

Bahçe bir hendekle çevrili olduğu için giremedi. Ama aç olduğu için dizlerinin üzerine düştü. Beyazlar içinde hayaletimsi bir ruh belirdi ve bent kapılarından birini kapattı, böylece hendek boşaltıldı.

Kız armut ağaçlarının arasında yürüdü ve bir şekilde her mükemmel armutun sayıldığını ve numaralandırıldığını ve onların da korunduğunu biliyordu. Yine de, bir dal eğildi, uzuvları gıcırdıyor, böylece ucundaki güzel meyveye ulaşabiliyordu. Dudaklarını armutun altın rengi derisine dayadı ve orada ay ışığında, kolları gazlı bezle bağlı, saçları ürkmüş, çamurlu bir kadın, elsiz bakire gibi dururken yemek yedi.

Bahçıvan her şeyi gördü, ama bakireyi koruyan ruhun büyüsünü tanıdı ve müdahale etmedi. Kız tek armudu yemeyi bitirdikten sonra hendekten geri çekildi ve ormanın sığınağında uyudu.

Ertesi sabah kral armutlarını saymaya geldi. Birini eksik buldu ve yüksekten ve aşağıdan bakarken kaybolan meyveyi bulamadı. Bahçıvan şöyle açıkladı: "Dün gece iki ruh hendeği boşalttı, ay yüksekte bahçeye girdi ve elleri olmayan biri ona sunulan armudu yedi."

Machine Translated by Google

Kral o gece nöbet tutacağını söyledi. Karanlıkta bahçıvanı ve ruhlarla nasıl konuşulacağını bilen sihirbazıyla birlikte geldi. Üçü bir ağacın altına oturdu ve izledi. Gece yarısı, genç kız ormanın içinden süzülerek geldi, giysileri kirli paçavralar, saçları dağınık, yüzü çizgili, kolları elsiz ve yanında bembeyaz ruh.

Daha önce olduğu gibi bahçeye girdiler. Yine, bir ağaç dallarından birini elinin uzanabileceği kadar zarif bir şekilde büktü ve armudu ucundan yedi.

Sihirbaz onlara yaklaştı, ama çok da yaklaşmadı ve sordu: "Siz bu dünyadan mısınız, değil misiniz? bu dünya?" ve kız

"Bir zamanlar dünyadandım, ama bu dünyadan değilim " diye yanıtladı.

Kral büyücüye sordu. “O insan mı yoksa ruh mu?” Sihirbaz, ikisinin de olduğunu söyledi. Kralın yüreği hopladı ve ona koştu ve haykırdı: “Seni terk etmeyeceğim. Bugünden itibaren seninle ilgileneceğim.” Şatosunda onun için kollarına bağlanmış bir çift gümüş el yapmıştı. Ve böylece kral, başıboş bakireyle evlendi.

Zamanla, kral uzak bir krallıkta savaşmak zorunda kaldı ve annesinden genç kraliçesine bakmasını istedi, çünkü onu tüm kalbiyle seviyordu. "Eğer bir çocuk doğurursa, hemen bana bir mesaj gönder."

Genç kraliçe mutlu bir bebek doğurdu ve kralın annesi krala iyi haberi haber veren bir haberci gönderdi. Ama krala giderken ulak yorgundu ve bir nehre varınca daha uykulu hissetti ve sonunda nehir kenarında tamamen uykuya daldı. Şeytan bir ağacın arkasından çıktı ve mesajı değiştirdi ve kraliçenin yarı köpek bir çocuk doğurduğunu söyledi.

Kral bu mesaj karşısında dehşete düştü, ancak bu korkunç zamanda kraliçeyi sevmesini ve onunla ilgilenmesini söyleyen bir mesaj gönderdi. Mesajla koşan delikanlı tekrar nehre geldi ve sanki bir ziyafet yemiş gibi ağır hissediyordu, çok geçmeden suyun kenarında uyuyakaldı. Bunun üzerine Şeytan tekrar dışarı çıktı ve mesajı “Kraliçeyi ve çocuğunu öldür” şeklinde değiştirdi.

Yaşlı anne, oğlunun emriyle sarsıldı ve onaylaması için bir haberci gönderdi. Haberciler ileri geri koştular, her biri nehirde uyuyakaldı ve Şeytan giderek daha korkunç hale gelen mesajları değiştirdi, sonuncusu “Kraliçenin öldürüldüğünü kanıtlamak için dilini ve gözlerini tut” oldu.

Yaşlı anne, tatlı genç kraliçeyi öldürmeye dayanamadı. Bunun yerine bir geyik kurban etti, dilini ve gözlerini gizledi. Sonra genç kraliçenin bebeğini göğsüne bağlamasına yardım etti ve onu örterek hayatı için kaçması gerektiğini söyledi. Kadınlar ağlayarak birbirlerine veda öpücüğü verdiler.

Machine Translated by Google

Genç kraliçe gördüğü en büyük, en vahşi ormana gelene kadar dolaştı. Bir yol bulmaya çalışırken yolunu tekrar tekrar seçti. Karanlığa yakın, beyazdaki ruh,

daha önce olduğu gibi, ortaya çıktı ve onu nazik orman halkı tarafından işletilen fakir bir hana götürdü. Beyaz elbiseli başka bir kız, kraliçeyi içeri aldı ve onu adıyla tanıdı. Çocuk yatırıldı.

"Kraliçe olduğumu nereden biliyorsun?" bakire sordu.

"Biz ormandan gelenler bu meseleleri takip ederiz kraliçem. Şimdi dinlen."

Böylece kraliçe handa yedi yıl kaldı ve çocuğundan ve hayatından memnundu. Elleri yavaş yavaş büyüdü, önce küçük bebek elleri, inci gibi pembe, sonra küçük kız elleri ve son olarak da kadın elleri.

Bu süre zarfında kral savaştan döndü ve yaşlı annesi ona ağladı:
bana iki masumu öldürdün mü?" ve ona gözleri ve dili gösterdi.

Korkunç hikayeyi duyan kral sendeledi ve teselli edilemez bir şekilde ağladı. Annesi onun kederini gördü ve ona bunların bir geyiğin gözleri ve dili olduğunu ve kraliçeyi ve çocuğunu ormana gönderdiğini söyledi.

Kral, onları bulmak için yemeden içmeden ve gökyüzünün masmavi olduğu kadar uzağa gitme sözü verdi. Yedi yıl aradı. Elleri karardı, sakalı yosun gibi küflü kahverengi, gözleri kıpkırmızı ve kuruydu. Bu süre boyunca ne yedi ne içti, ama yaşamasına yardım ettiğinden daha büyük bir güç.

Sonunda orman halkının koruduğu hana geldi. Beyazlı kadın içeri girmesini emretti ve o çok yorgun bir şekilde uzandı. Kadın yüzüne bir peçe koydu ve o uyudu. En derin uykunun nefesini solurken, peçe dalgalandı ve yüzünden yavaş yavaş kaydı. Güzel bir kadın ve ona bakan güzel bir çocuk bulmak için uyandı.

"Ben senin karınım ve bu senin çocuğun." Kral inanmaya istekliydi ama bakirenin elleri olduğunu gördü. "Çabalarım ve yine de iyi bakımım sayesinde ellerim yeniden büyüdü," dedi bakire. Ve beyazlı kadın gümüş elleri çok değerli oldukları bir sandıktan getirdi. Kral ayağa kalktı ve kraliçesini ve çocuğunu kucakladı ve o gün ormanda büyük bir sevinç vardı.

Bütün ruhlar ve hanın sakinleri güzel bir yemek yediler Daha sonra, kral, kraliçe ve bebek yaşlı anneye döndü, ikinci bir düğün yaptı ve daha birçok çocuğu oldu, hepsi bu hikayeyi yüzlerce kişiye anlattılar. bu hikayeyi anlattı

yüz kişi daha, tıpkı anlattığım yüz kişiden biri olduğun gibi.

Machine Translated by Google

=====

İlk Aşama—Bilmeden Pazarlık

Hikâyenin ilk aşamasında, duyarlı ve açgözlü değirmenci, Şeytan'la kötü bir pazarlık yapar. Kendini zenginleştirmeyi düşündü, ama çok geç, bedelin çok, çok yüksek olacağını fark etti.
Elma ağacını zenginlik için takas ettiğini sanır ama bunun yerine kızını Şeytan'a verdiğini öğrenir.

Arketipsel psikolojide, bir peri masalının tüm unsurlarını, tek bir kadının ruhundaki yönlerin tanımları olarak kabul ederiz. Dolayısıyla, bu hikayeyle ilgili olarak, kadınlar olarak, burada en başta kendimize sormalıyız , "Her kadın ne kadar kötü pazarlık yapar?"

Farklı günlerde farklı cevaplar verebilsek de, tüm kadınların hayatında değişmeyen bir cevap vardır. İtiraf etmekten nefret etsek de, tekrar tekrar hayatımızın en kötü pazarlığı, çok daha kırılgan biri için derin bilgili yaşamımızı kaybettiğimizde yaptığımız pazarlıktır; dişlerimizden, pençelerimizden, duyularımızdan, kokumuzdan vazgeçtiğimizde; Zengin görünen ama bunun yerine içi boş görünen bir şey vaadi için vahşi doğamızı teslim ettiğimizde. Masaldaki baba gibi biz de bu pazarlığı, bunun bize yaşatacağı üzüntüyü, acıyı ve yıkımı fark etmeden yaparız.

Dünyanın yollarında akıllı olabiliriz, ancak yarısı verilirse hemen hemen her annenin kızı bir şans, ilk başta zayıf pazarlığı seçer Bu korkunç pazarlığın yapılması, muazzam ve anlamlı bir paradoks meselesidir. Kötü seçim yapmak patolojik olarak kendi kendine zarar veren bir eylem olarak görülebilse de, çok daha sık olarak, içgüdüsel doğanın gücünü yeniden geliştirmek için büyük fırsatlar getiren bir dönüm noktasına dönüşür. Bu bakımdan kayıp ve hüzün olsa da, doğum ve ölüm gibi zavallı pazarlık, bir kadını vahşiliğinin derinliklerine çekmek için Ben'in planladığı uçurumdan oldukça faydacı bir adımdır.

Bir kadının erginlenmesi, uzun zaman önce hala uykudayken yaptığı kötü pazarlıkla başlar.
Neyin çekici geldiğini seçerek

zenginlik olarak ona, karşılığında, tutkulu, yaratıcı ve içgüdüsel yaşamının bazı ve çoğu zaman her parçası üzerindeki egemenliği teslim etti. Bu kadın psişik uykusu, somnambulizme yaklaşan bir durumdur. Bu sırada yürüyoruz, konuşuyoruz ama uyuyoruz. Seviyoruz, çalışıyoruz ama seçimlerimiz durumumuz hakkında doğruyu söylüyor; doğamızın şehvetli, sorgulayıcı, iyi ve kışkırtıcı yanları tam olarak duyarlı değildir.

Machine Translated by Google

Masaldaki kızın durumu budur. O, görülmesi gereken sevimli bir yaratık, bir masum. Yine de, değirmenin arkasındaki avluyu sonsuza kadar süpürebilirdi - ileri geri ve ileri geri - ve asla bilmeyi geliştiremezdi. Metamorfozunun metabolizması yok.

Böylece masal, genç dişinin, masumun istenmeyen ama şiddetli ihaneti ile başlar. bize dış dünyada rehberlik etmek, aslında dış dünya ile iç dünyanın birlikte nasıl çalıştığı konusunda çok cahildir. Psişenin babalık işlevi, ruh meseleleri hakkında bilgi sahibi olmadığında, kolayca ihanete uğrarız. Baba, ruh dünyası ile madde dünyası arasında aracılık eden en temel şeylerden birinin farkına varmaz - yani, kendilerini bize sunan pek çok şey ilk temasta göründüğü gibi değildir.

[2] Psişenin varsayılan işlevini simgeleyen babanın,

Bu tür bir bilmeye giriş, er ya da geç hepimizin alacağı inisiyasyon olsa da, hiçbirimizin istemediği inisiyasyondur. Pek çok hikaye—"Güzel ve Çirkin", "Mavi Sakal". "Tilki Reynard" - babanın kızını tehlikeye atmasıyla başlayın. baba [3] Ama bir kadının ruhunda, dünyanın karanlık tarafı ya da bilinçaltı hakkında hiçbir şey bilmediği için ölümcül bir anlaşmaya dalsa da, bu korkunç an onun için dramatik bir başlangıcın işaretidir; yaklaşan bir bilinç ve kurnazlık.

Bu dünyadaki hiçbir canlı varlığın sonsuza kadar masum kalmasına izin verilmez. Gelişmemiz için kendi içgüdüsel doğamız bizi şeylerin ilk göründüğü gibi olmadığı gerçeğiyle yüzleşmeye zorlar. Vahşi yaratıcı işlev, bizi varlığın, algının ve bilmenin birçok durumu hakkında bilgi edinmeye zorlar. Bunlar, Vahşi Kadın'ın bizimle konuştuğu birçok kanaldır. Kayıp ve ihanet, bizi yer altı ormanı olan la selva subterranea'ya sürükleyen uzun bir başlangıç sürecinin ilk kaygan adımlarıdır . Orada, bazen

Hayatımızda ilk kez, kendi yaptığımız duvarlara girmeyi bırakıp, duvarlardan geçmeyi öğrenme şansımız oluyor.

Modern toplumda bir kadının masumiyetini kaybetmesi genellikle göz ardı edilirken, yeraltı ormanında, masumiyetinin sonunu yaşamış bir kadın, kısmen incindiği için, ama daha çok, gittiği için özel biri olarak görülür. çünkü anlamak için çok çalışıyor, altında yatanı görmek için algılarının ve savunmalarının katmanlarını soyuyor. O dünyada, masumiyetini kaybetmesi bir geçiş ayini olarak kabul edilir. daha net görmek alkışlanır. Dayandığı ve öğrenmeye devam etmesi ona hem statü hem de onur veriyor.

[4] Artık yapabileceği

Kötü bir pazarlık yapmak sadece genç kadınların psikolojisini yansıtmakla kalmaz, aynı zamanda Bu konularda inisiyasyonu olmayan veya tamamlanmamış bir inisiyasyonda sallanan her yaştaki kadınlar için geçerlidir. Herhangi bir kadın kendini böyle bir pazarlığa nasıl dahil eder? Hikaye, değirmen ve değirmencinin sembolü ile açılır. Onlar gibi, psişe de bir fikir öğütücüsüdür; kavramları çiğneyip onları kullanılabilir besinlere böler. Hammadde alır,

Machine Translated by Google

fikirlerin, duyguların, düşüncelerin ve algıların biçimini alır ve onları beslenmemiz için kullanılabilir hale getirecek şekilde açar.

Bu psişik yeteneğe genellikle işleme denir. İşlediğimizde, psişedeki tüm hammaddeleri, öğrendiğimiz, duyduğumuz, özlediğimiz ve belirli bir süre boyunca hissettiğimiz her şeyi ayıklıyoruz. Bunları parçalara ayırıp "Bunu en iyi nasıl kullanmalıyım?" diye soruyoruz. Bu işlenmiş fikirleri ve enerjileri, en duygusal görevlerimizi gerçekleştirmek ve çeşitli yaratıcı çabalarımızı finanse etmek için kullanırız. Bu şekilde bir kadın hem sağlam hem de canlı kalır.

Ama hikayede değirmen öğütmüyor. Ruhun değirmencisi işsiz. Bu, günlük olarak hayatımıza giren tüm hammaddelerle hiçbir şey yapılmadığı, dünyadan ve yeraltı dünyasından yüzümüze üflenen tüm bilme zerrelerinin hiçbir anlam ifade etmediği anlamına gelir. Değirmenci 5'in işi yoksa, psişe kendisini kritik öneme sahip şekillerde beslemeyi bırakmıştır.

Tahılın öğütülmesi yaratıcı dürtüyle ilgilidir. Hangi nedenle olursa olsun, bir kadının ruhunun yaratıcı yaşamı durma noktasındadır. Böyle hisseden bir kadın, artık fikirlerin güzel kokmadığını, icatlarla ateşlenmediğini, şeylerin özünü bulmak için ince öğütmediğini hisseder. Değirmeni susturuldu.

İnsanların hayatlarının belirli zamanlarında başına gelen doğal bir uyku hali var gibi görünüyor. Kendimi yetiştirmekten ve aynı yetenekli çocuklar grubuyla yıllar boyunca yaptığım çalışmalardan, bu uykunun on bir ya da o civardaki çocukların üzerine çöktüğünü gördüm. Bu, başkalarıyla nasıl karşılaştırıldıkları konusunda keskin ölçümler yapmaya başladıkları zamandır. Bu süre zarfında gözleri açıktan kapüşonluya döner ve Meksika fasulyesi gibi her zaman hareket halinde olsalar da, genellikle ölümcül soğuktan ölürler. İster çok soğukkanlı olsunlar ister çok iyi huylu olsunlar, her iki durumda da derinlerde olup bitenlere karşı duyarlı değiller ve yavaş yavaş parlak gözlü, duyarlı doğalarını bir uyku kaplıyor.

Bu süre zarfında bize karşılıksız bir şey teklif edildiğini daha da düşünelim. Bir şekilde, uykuya dalarsak başımıza bir şeyler geleceğine inanmak için kendimizi bükmüşüzdür. Kadınlar bunun ne anlama geldiğini biliyor.

Bir kadın, ona evet demesi için doğru zamanı ve ne zaman söylemesi gerektiğini söyleyen içgüdülerinden vazgeçtiğinde hayır, içgörüsünden, sezgisinden ve diğer vahşi özelliklerinden vazgeçtiğinde, kendini altın vaat eden ama sonunda keder veren durumlarda bulur. Bazı kadınlar grotesk bir finansal evlilik için sanatlarından vazgeçerler ya da "fazla iyi" bir eş, kız ya da kız çocuğu olmak için hayatlarının hayallerinden vazgeçerler ya da daha fazlasını umdukları şeye liderlik etmek için gerçek çağrılarından vazgeçerler. kabul edilebilir, tatmin edici ve özellikle daha sıhhi bir yaşam.

Bu ve diğer yollarla içgüdülerimizi kaybederiz. Hayatımızın aydınlanma olasılığı ile dolup taşması yerine, bir tür "karartma" ile kaplanırız. Şeylerin doğasını görme konusundaki dış yeteneğimiz ve iç görme yeteneğimiz horluyor, öyle ki

Machine Translated by Google

Şeytan kapıyı çaldığında, uyurgezer bir şekilde kapıya gider ve onu içeri alırız.

Şeytan, bu masalda ne olduğu tanınmayan bir yırtıcı olan ruhun karanlık gücünü sembolize eder. Bu Şeytan, ışığa ihtiyaç duyan, isteyen, emen arketipsel bir hayduttur.
Teorik olarak, eğer ona ışık verilseydi -yani, aşk ve yaratıcılık olasılığı olan bir hayat- o zaman İblis artık İblis olmayacaktı.

Bu masalda Şeytan var çünkü genç kızın tatlı ışığı onu cezbediyor. onun ışığı herhangi bir ışık değil, uyurgezer bir duruma hapsolmuş bakire bir ruhun ışığıdır. Oh, ne lezzetli bir lokma. Işığı yürek burkan bir güzellikle parlıyor ama değerinin farkında değil. Böyle bir ışık, bir kadının yaratıcı yaşamının parıltısı, vahşi ruhu, fiziksel güzelliği, zekası veya cömertliği olsun, her zaman yırtıcıyı cezbeder. Aynı zamanda habersiz ve korumasız olan böyle bir ışık her zaman bir hedeftir.

Eş, çocuk, anne, baba ya da yabancı olsun, başkaları tarafından oldukça yararlanılan bir kadınla çalıştım. Kırk yaşındaydı ve hâlâ içsel gelişimin bu pazarlık/ihanet aşamasındaydı. Tatlılığı, sıcak ve davetkar sesi, sevimli tavrıyla sadece kendisinden bir kor çalanları cezbetmekle kalmadı, aynı zamanda ruhlu ateşinin önünde o kadar büyük bir kalabalık toplandı ki, onun sıcaklığından herhangi birini almasına engel oldular.

Yaptığı kötü pazarlık, sürekli olarak sevilmek için asla hayır dememekti. Kendi ruhunun yırtıcısı, "Yeter artık" diyen içgüdülerinden vazgeçerse sevilmenin altınını ona sundu. Kalabalığın içinde diz çökmüş, birinin bir köşeye fırlattığı değerli bir tacı almak için bacak ormanından geçmeye çalışıyordu.

Psişesinin içgüdüsel katmanı, kendi yaşamı üzerindeki egemenliğini kaybettiğine ve onu geri almak için el-diz çalışması olacağına işaret ediyordu. Bu kadının tacını geri alabilmesi için zamanını, vermesini ve başkalarına gösterdiği ilgiyi yeniden değerlendirmesi gerekiyordu.

Masaldaki çiçekli elma ağacı, kadınların güzel bir yönünü, doğamızın, aşağıdan beslendiği Vahşi Ana'nın dünyasına kök salmış tarafını simgelemektedir.
Ağaç, bireyleşmenin arketipsel simgesidir; ölümsüz kabul edilir, çünkü tohumları yaşar, kök sistemi barındırır ve canlandırır, tüm bir yaşam zincirine ev sahipliği yapar. Bir kadın gibi, bir ağacın da mevsimleri ve büyüme aşamaları vardır; onun kışı vardır, onun baharı vardır.

Northwoods elma bahçelerinde çiftçiler kısraklarına ve köpeklerine "Kız", çiçek açan meyve ağaçlarına "Leydi" derler. Meyve ağaçları baharın genç çıplak kadınlarıdır - eskiden dediğimiz gibi "ilk burun". Bahar anlamına gelen her şey arasında, kümelenmiş meyve çiçeklerinin kokusu, yan bahçede zıplayan çılgın ardıç kuşlarını geride bıraktı ve siyah toprakta küçük yeşil ateş alevleri gibi gelen yeni mahsulleri geride bıraktı.

Ayrıca elma ağaçlarıyla ilgili bir söz vardı: "İlkbaharda genç, acı meyve: diğer taraf, tatlı kadar tatlı.

Machine Translated by Google

buz." Bu, elmanın ikili bir doğası olduğu anlamına geliyordu. İlkbaharın sonlarında güzel ve yuvarlak görünüyordu ve sanki gün doğumu ile çiseliyordu. Yine de yemek için fazla ekşiydi; tüm sinirlerinizi ayağa kaldırır ve awk yapar! Ancak sezonun ilerleyen saatlerinde elmayı ısırmak, meyve suyuyla akan tatlı şekerleri kırmak gibiydi.

Elma ağacı ve kızlık, dişil Benliğin değiştirilebilir sembolleridir ve meyve, bu Benlik bilgimizin beslenmesinin ve olgunlaşmasının bir sembolüdür. Kendi ruhumuzun yolları hakkındaki bilgimiz olgunlaşmamışsa, ondan beslenemeyiz, çünkü bilgi henüz olgunlaşmamıştır.
Elmalarda olduğu gibi, olgunlaşması zaman alır ve köklerin zeminini bulması ve en azından bir, bazen birkaç mevsim geçmesi gerekir. Kızlık ruhu denenmemiş kalırsa, hayatımızda bundan daha fazlası olamaz. Ancak yeraltı dünyasından kökler edinebilirsek, olgunlaşabilir, ruhu, Benliği ve ruhu besleyebiliriz.

Çiçekli elma ağacı, doğurganlığın bir metaforudur, evet. Ama daha çok, yoğun şehvetli yaratıcı dürtü ve fikirlerin olgunlaşması anlamına gelir. Bütün bunlar, bilinçdışının sarp dağlarında , dağlarında derinlerde yaşayan kök kadınların, las curanderas'ın eseridir . Oradaki derin bilinçaltını kazıyorlar ve işi bize teslim ediyorlar. Bize verdikleri işi çalışır ve bunun sonucunda güçlü bir ateş, kurnaz içgüdüler ve derin bir bilgelik hayat bulur, hem iç hem de dış dünyada gelişir ve derinlemesine büyürüz.

Burada bir kadının psişesindeki vahşi ve özgür doğanın bolluğunu simgeleyen bir ağaç var ve bunun değeri psişe tarafından anlaşılmıyor. Tüm psişenin dişil doğadaki engin olasılıklara uykuda olduğu söylenebilir. Biz ne zaman

Ağacın simgesiyle ilişkili olarak bir kadının hayatından bahsedersek, bize ait olan ve psişik baharın psişik kışı takip etmesi gibi döngüler halinde bize gelen ve düzenli olarak geri çekilen ve bize geri dönen dişil çiçek açan enerjiyi kastediyoruz. Hayatımızdaki bu çiçek açan dürtünün yenilenmesi olmadan, umudun üzeri örtülür ve zihinlerimizin ve kalplerimizin toprağı hareketsiz kalır. Çiçekli elma ağacı bizim derin hayatımızdır.

Psişenin, genç temel dişiliğin değerini yıkıcı bir şekilde küçümsediğini görüyoruz.
- baba elma ağacı için "Elbette başka bir tane dikebiliriz" dediğinde. Psişe, çiçekli ağaç düzenlemesinde kendi yaratıcı-tanrıçasını tanımaz Genç seif, sevgililiğinin veya Vahşi Anne için kök haberci rolünün farkında olmadan takas edilir. Yine de, dayanıklılığın başlamasına neden olan bu bilme ihlalidir.

İşsiz değirmenci, şans eseri odun kesmeye başlamış. Odun kesmek zor iş, değil mi? Çok fazla kaldırma ve çekme var. Yine de bu odun kesmek, geniş psişik kaynakları, kişinin görevleri için enerji sağlama, fikirlerini geliştirme, rüyayı, her ne olursa olsun, ulaşılabilir hale getirme yeteneğini sembolize eder. Yani değirmenci kesmeye başladığında, psişenin kendisine ışık ve sıcaklık getirmek için çok zor bir işi yapmaya başladığını söyleyebiliriz.

Ancak, zavallı ego her zaman kolay bir çıkış yolu arar.

Machine Translated by Google

Cahil değirmenci de aynı fikirde, derin dişil ışığın karşılığında değirmenciyi çok çalışmaktan kurtarıyor. Kendi kaderimizi bu şekilde mühürleriz. Zihnimizin kış mevsiminde derinlerinde, bizler çetin varlıklarız ve işsiz dönüşüm diye bir şey olmadığını biliyoruz. Öyle ya da böyle yere yığılmamız ve bir zamanlar olduğumuzu sandığımız kişinin külleri arasında oturmamız ve oradan devam etmemiz gerektiğini biliyoruz.

Ancak, tabiatımızın bir başka yanı, daha çok tembellik arzusu, böyle olmayacağını umuyor, sıkı çalışmanın sona ermesini ve böylece uykunun devam etmesini umuyor. Yırtıcı geldiğinde, onun için zaten hazırız; belki daha kolay bir yol olduğunu hayal ederek rahatlıyoruz.

Odun kesmekten kaçındığımızda, bunun yerine psişenin elleri kesilecek ...
psişik çalışma olmadan, psişik eller solar. Ama bu çok çalışmak için pazarlık yapma arzusu

o kadar insani ve o kadar yaygın ki, sözleşmeyi yapmamış bir insanı canlı bulmak şaşırtıcı.
Seçim o kadar olağan ki, kadınların (ya da erkeklerin) odun kesmeyi bırakıp daha kolay bir yaşam sürmek ve böylece ellerini, yani kendi hayatlarına olan hakimiyetlerini kaybetmelerini örnek olarak verecek olursak, pekâlâ. , uzun süre burada olurduk.

Örneğin, bir kadın yanlış nedenlerle evlenir ve yaratıcı hayatını keser. bir kadın var
bir cinsel tercih ve kendini diğerine zorlar. Bir kadın olmak, gitmek, büyük bir şey yapmak
ister ve evde kalır ve onun yerine ataçları sayar. Bir kadın hayatı yaşamak ister ama küçük hayat kırıntılarını ip gibi kurtarır. Bir kadın kendi insanıdır, ancak kargıdan inen her sevgiliye bir kol, bir bacak veya bir göz küresi verir. Bir kadın parlak bir yaratıcılıkla akar ve vampir arkadaşlarını bir grup sifonuna davet eder. Bir kadının hayatına devam etmesi gerekir ve içindeki bir şey "Hayır, tuzağa düşmek güvende olmaktır" der. Bu Şeytan'ın "Ben sana bunu vereceğim, eğer bana bunu verirsen" bilmeden yaptığı pazarlıktır.

Yani psişenin besleyici ve çiçekli ağacı olması gereken şey gücünü kaybeder, çiçeklerini kaybeder, enerjisini kaybeder, tükenir, yaptığı pazarlığı anlamadan potansiyelini kaybetmeye zorlanır. Tüm drama neredeyse her zaman başlar ve güçlü tutuşunu bir kadının bilincinin dışında kurar.

Yine de, herkesin başladığı noktanın bu olduğunu vurgulamak gerekir. Bu masalda baba, dış dünya bakış açısını, kadınları vahşi olmaktansa solmaya zorlayan kolektif ideali temsil eder. Öyle olsa bile, çiçekli dalları verdiyseniz utanılacak ve suçlanacak bir şey yoktur.
Evet, bunun için acı çektiniz, şüphesiz. Ve onu yıllarca, hatta on yıllarca vermiş olabilirsiniz. Ama umut var.

Masaldaki anne, neler olduğunu tüm psişeye duyurur. Diyor ki, "Uyan! Ne yaptığına bak!" Ve herkes çok hızlı uyanıyor, bu acıtıyor. 6 Ama yine de iyi bir haber, çünkü bir zamanlar devam etmesine yardımcı olan psişenin dilsiz annesi, pazarlığın korkunç anlamını yeni fark etti. Şimdi bir kadının acısı bilinçli hale geliyor. Bilinçli olduğunda, onunla bir şeyler yapabilir. Öğrenmek için kullanabilir,

Machine Translated by Google

ile güçlenmek, bilen bir kadın olmak.

Uzun vadede, daha da iyi haberler olacak. Verilmiş olan şey olabilir
geri alındı. Psişedeki uygun yerine geri yüklenebilir. Göreceksin.

İkinci Aşama—Parçalanma

Hikâyenin ikinci aşamasında, ebeveynler tüm süsleri için gözyaşı dökerek eve tökezlerler. Şeytanın kızı almaya geldiği güne üç yıl var. Banyo yaptı ve beyaz bir elbise giydi.
Kendi etrafına çizdiği tebeşir çemberinin içinde duruyor. Şeytan onu yakalamak için uzandığında, görünmeyen bir güç onu avluya fırlatır. Ona banyo yapmamasını emreder. Hayvan benzeri bir duruma dönüşür. Ama ellerinde ağlar ve yine Şeytan ona dokunamaz. Babasına ağlamasın diye ellerini kesmesini emreder. Bu yapılır ve böylece bildiği gibi hayatı sona erer. Ama kollarının kütüklerinde ağlar ve Şeytan yine onu alt edemez ve pes eder.

Kız, koşullar göz önüne alındığında oldukça iyi iş çıkardı. Ancak bu aşamayı geçip bize yapılanları, yırtıcının ve korkmuş babanın iradesine nasıl teslim olduğumuzu anladığımızda hissizleşiriz ve çaresiz kalırız.

Bundan sonra ruh, hareket ettiğimizde hareket ederek, ulaştığımızda uzanarak, yürüdüğümüzde yürüyerek tepki verir, ancak buna karşı hiçbir hissi yoktur. Ne olduğunu anladığımızda uyuşuyoruz. Takasımızı yerine getirmekten korkuyoruz. İçsel ebeveyn yapılarımızın her zaman uyanık, duyarlı ve çiçek açan psişeye karşı koruyucu olması gerektiğini düşünüyoruz. Şimdi onlar olmadığında ne olduğunu görüyoruz.

Pazarlığın yapılması ile Şeytan'ın dönüşü arasında üç yıl geçer. Bu üç yıl, bir kadının kendisinin kurban olduğu konusunda net bir bilince sahip olmadığı bir zamanı temsil eder. O, bazı kötü pazarlıklar için yapılan yakmalık sunu. Mitolojide üç yıllık dönem, İskandinav mitolojisinde Tanrıların Alacakaranlığı Ragnarok'tan önceki üç kış yılında olduğu gibi, ivme kazanma zamanıdır. Bunun gibi mitlerde, üç yıllık bir şey olur, sonra bir yıkım gelir, sonra bu yıkımdan yeni bir barış dünyası doğar.

Bu yıl sayısı, bir kadının şimdi kendisine ne olacağını merak ettiği, en çok korktuğu şeyin -yıkıcı bir güç tarafından tamamen taşınmak- gerçekten gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini merak ettiği zamanın simgesidir. Üçlü peri masalı sembolü şu kalıbı takip eder: İlk deneme iyi değildir. İkinci deneme, hala iyi değil. Üçüncü dönüş, ah, şimdi bir şey olacak.

Yakında, sonunda yeterince enerji karıştırılacak, yeterince ruh rüzgarı yükseldi,

Machine Translated by Google

uzaklara ve uzaklara yelken açmak için psişik [8] şöyle der: “Birden iki, ikiden üç.
gemi. Lao-tzu Ve üçünden on bin gelir.” Herhangi bir şeyin "üç" gücüne, yani dönüştürücü ana geldiğimizde, atomlar sıçrar ve bir zamanlar gevşekliğin olduğu yerde şimdi hareket vardır.

Üç yıl boyunca kocasız kalmak, başka bir ilişki kurmanın çok zor ve dikkat dağıtıcı olacağı bir kuluçkadaki psişe olarak anlaşılabilir. Bu üç yılın işi, kendini olabildiğince güçlendirmek, tüm psişik kaynaklarını kendisi için kullanmak, mümkün olduğunca bilinçli olmaktır. Bu, ıstırabımızın dışına çıkmak ve bunun ne anlama geldiğini, nasıl gittiğini, nasıl bir örüntü izlediğini görmek, hepsinden aynı kalıba sahip olan başkalarını incelemek ve bizim için anlamlı olanı taklit etmek demektir.

Bir kadını kendi başına kalmaya zorlayan, çıkmazlara ve çözümlere ilişkin bu tür bir gözlemdir.
ve bu doğru, çünkü hikayede daha ileride bulacağımız gibi, kızın görevi damadı yeraltında bulmaktır, üst dünyada değil. Geriye dönüp bakıldığında, kadınlar, başlangıç inişleri için hazırlıkların uzun bir zaman periyodu boyunca, bazen yıllar boyunca, sonunda ve aniden kenardan aşıp, gittikleri akıntılara, çoğu zaman itilip kakılarak, ancak ara sıra zarif bir dalışla denizden girene kadar tırmandığını görürler.
uçurumlar ... ama nadiren.

Bu zaman periyodu bazen bir can sıkıntısı ile karakterize edilir. Kadınlar genellikle ruh hallerini söyler öyle ki, ister iş, ister sevgili, ister zaman, ister yaratıcı çalışma olsun, istediklerinin tam olarak ne olduğuna parmak basamıyorlar. Konsantre olmak zor. Üretken olmak zordur. Bu sinirsel huzursuzluk, bu ruhsal gelişim aşamasının tipik bir örneğidir. Yalnız ve yolun çok aşağısında olmayan zaman, bizi düşmemiz, adım atmamız veya atlamamız gereken kenara götürecektir.

Hikayenin bu noktasında eski geceden bir parça görüyoruz.

dinler. Genç kadın banyo yapar, beyaz giyinir, etrafına tebeşirle bir daire çizer. Yıkanmak - arındırmak - beyaz elbiseyi - ölüler diyarına iniş kıyafetini - giymek ve kendi etrafına sihirli bir koruma - kutsal düşünce - çemberi çizmek eski bir Tanrıça ritüelidir. Bakire, tüm bunları sanki çok uzaklardan bir zamanda talimat alıyormuş gibi transa benzer bir halde yapar.

Bizim yıkımımız, sonumuz olacağından emin olduğumuz şeyi beklerken bizim için bir kriz noktası vardır. Bu, tıpkı bakire gibi, atalardan gelen uzak bir sese, bize nasıl güçlü kalacağımızı, ruhu nasıl saf ve saf tutacağımızı söyleyen bir sese kulaklarımızı tıkamamıza neden olur. Bir keresinde kendi umutsuzluğumda, “Güneşe dokunun” diyen bir ses hayal ettim. Rüyadan sonra her gün nereye gidersem gideyim sırtımı ya da ayağımın tabanını ya da avucumu duvarlardaki, zemindeki ve kapılardaki güneş kedilerine -güneşin dikdörtgenlerine- dayadım. O altın şekillere yaslandım ve dinlendim. Ruhuma bir türbin gibi davrandılar, nasıl olduğunu söyleyemem, sadece öyleydi.

Rüya seslerini, görüntüleri, hikayeleri, özellikle kendi hayatımızdan olanları, sanatımızı, daha önce gidenleri ve birbirimizi dinlersek, bize bir şeyler dağıtılır, hatta

Machine Translated by Google

ritüel olan birkaç şey, kişisel psikolojik ayinler, bunlar sürecin bu aşamasını sabitlemeye hizmet ediyor.
9

Bu masalın kemikleri, Tanrıçaların ölümlü kadınların saçlarını taradığı ve onları çok sevdiği söylenen zamana aittir. O halde bu anlamda, bu masaldaki inişlerin, bir kadını kadim geçmişe, yeraltı dünyasındaki atalarının ana hatlarına çeken inişler olduğunu anlıyoruz.
Görevimiz, bizi bekleyen La Que Sabe'nin yerine, zamanın sisleri arasından geri dönmek . Ruhlarımız ve dış dünyada bizim için çok değerli olacak kapsamlı yeraltı öğretilerine sahiptir.

Eski dinlerde, temiz giyinmek ve ölüme hazırlanmak, insanı kötülüğe karşı bağışık, ulaşılmaz kılar. Vahşi Anne'nin eski korumasını kişinin kendi çevresine yerleştirmek -duadan oluşan tebeşir çemberi, en yüksek düşünce ya da ruhun iyiliği için faydalı bir sonuçla ilgili kaygı- bunlar, psikolojik inişimizin rotadan sapmadan, canlılığımız ölüm tarafından söndürülmeden devam etmesini sağlar. ruhun şeytani karşı gücü.

İşte buradayız, giyinik ve olabildiğince korunaklı,

kaderimizi bekliyor. Ama kız ağlar, ellerinde ağlar. İlk başta psişe bilinçsizce ağladığında, üzerimize çöken bir çaresizlik duygusu dışında onu duyamayız.
Kız ağlamaya devam ediyor. Gözyaşları, onu koruyan, aldığı yarayı temizleyenin filizidir.

CS Lewis, herhangi bir yarayı sadece bir damlayla iyileştiren bir şişe çocuk gözyaşı hakkında yazdı. Mitoslarda gözyaşları buzlu kalbi eritir. "Taş Çocuk"ta. 10 Yıllar önce sevgili Inuit madrina tarafından bana verilen bir şarkı şiirinden büyüttüğüm bir hikaye . Mary Uukalat, bir çocuğun sıcak gözyaşları, soğuk bir taşın kırılmasına neden olarak koruyucu bir ruhu serbest bırakır. "Mary Culhane" masalında, Meryem'i ele geçiren iblis, gerçek bir kalp tarafından gözyaşı dökülen hiçbir eve giremez; iblis bunları “kutsal su” olarak kabul eder. Tarih boyunca, gözyaşları üç iş yaptı: ruhları kendi tarafına çağırdı, basit ruhu susturup bağlayanları kovdu ve insanlar tarafından yapılan kötü pazarlıkların yaralarını iyileştirdi.

Bir kadının hayatında ağladığı, ağladığı ve ağladığı, sevdiklerinin yardımına ve desteğine sahip olmasına rağmen, hala ve yine de ağladığı zamanlar vardır. Bu ağlamadaki bir şey yırtıcıyı uzak tutar, onu mahvedecek sağlıksız arzuları veya kazanımları uzak tutar. Gözyaşları, enerjinin sızdığı ve sızdığı psişedeki yırtıkların onarılmasının bir parçasıdır. Mesele ciddi, ama en kötüsü olmuyor - ışığımız çalınmıyor - çünkü gözyaşları bizi bilinçlendiriyor. İnsan ağlarken tekrar uyuma şansı yoktur. Hangi uyku gelirse gelsin, o zaman sadece fiziksel beden için dinlenmedir.

Bazen bir kadın der ki, "Ağlamaktan bıktım usandım,

Durmasını istiyorum." Ama gözyaşı döken ruhudur ve onlar onun korumasıdır. Yani o gerekir

Machine Translated by Google

ihtiyaç zamanı bitene kadar devam et. Bazı kadınlar, ağladıklarında vücutlarının üretebildiği tüm suya hayret eder. Bu sonsuza kadar sürmeyecek, sadece ruh bilge ifadesi ile işini bitirene kadar.

Şeytan kıza yaklaşmaya çalışır ama yapamaz, çünkü kız hem yıkanmıştır hem de ağlamıştır. Gücünün böyle kutsal su tarafından zayıfladığını kabul ediyor ve artık banyo yapmamasını istiyor. Daha ziyade bu onu küçük düşürmektense, tam tersi bir etkisi var[11] benzemeye başlar

altında yatan vahşi doğanın güçleriyle aşılanmış bir hayvan ve bu da korumadır. Bu aşamada bir kadının görünüşüne daha az veya farklı bir ilgi duyması olabilir. Bir insandan çok bir dal parçası gibi giyinmiş olabilir. İçinde bulunduğu kötü durumu düşünürken, birçok eski meşguliyeti geri çekilir.

"Pekala," der Şeytan, "uygar katmanını soyarsam, belki hayatını sonsuza dek çalabilirim." Yırtıcı onu aşağılamak, yasaklarıyla zayıflatmak istiyor. Şeytan, eğer kız yıkanmaz ve kirlenirse, onu kendisinden çalabileceğini düşünür. Ama tam tersi olur, çünkü isli kadın, çamurlu kadın, Vahşi Kadın tarafından sevilir ve onun tarafından açıkça korunur. yasaklar onu yalnızca güçlü vahşi doğasına yaklaştırır. [12] Görünen o ki, yırtıcı, kendi

Şeytan vahşi benliğe yaklaşamaz. Böylece varlık, sonunda düşüncesiz veya yıkıcı enerjiyi iten bir saflığa sahiptir. Bunun ve saf gözyaşlarının birleşimi, daha dolu yaşayabilmesi için kıyametini isteyen aşağılık şeye erişimi engeller.

Daha sonra Şeytan, babaya kızının ellerini keserek sakat bırakmasını söyler. Baba uymazsa, iblis tüm psişeyi öldürmekle tehdit eder: "Sen, karın ve görebildiğin kadarıyla tüm tarlalar dahil buradaki her şey ölecek." Şeytanın amacı, kızın ellerini, yani kavrama, tutma, kendine veya başkalarına yardım etme psişik yeteneğini kaybetmesine neden olmaktır.

Psişenin baba unsuru olgun değildir, gücünü bu yoğun yırtıcıya karşı tutamaz ve kızının ellerini keser. Kızı için yalvarmaya çalışır, ancak bedeli -ruhunun tüm yaratıcı gücünün yok edilmesi- çok yüksektir. Kızı saygısızlığa boyun eğer ve eski zamanlarda yeraltı dünyasına tam bir iniş anlamına gelen kan kurbanı tamamlanır.

Ellerini kaybetme eyleminde, kadın yeraltı dünyasının inisiyasyon alanı olan la selva subterranea'ya girer. Bu bir Yunan oyunu olsaydı, trajik koro şimdi feryat eder ve ağlardı, çünkü hareket ona muazzam bir güç kazandırsa da, bu konuda

bir kadının masumiyeti katledildi ve bir daha asla aynı şekilde geri gelmeyecek.

Gümüş dudaklı balta, eski vahşi dişiliğin başka bir arkeolojik katmanından gelir.

Machine Translated by Google

gümüş, ruhlar dünyasının ve ayın özel rengidir. Eski zamanlarda gümüş dudaklı balta, demirle karartılmış çelikten yapılmıştı ve bıçağı parlak gümüşi bir renge dönene kadar bileytaşıyla bilenmişti. Eski Minos dininde, Tanrıça'nın baltası, inisiyenin ritüel yolunu işaretlemek ve kutsal olarak belirlenen yerleri işaretlemek için kullanıldı. Eski kadın dinlerinde, yeni doğan bebeğin göbek bağını kesmek için küçük bir ritüel baltanın kullanıldığını ve bu dünyada yaşayabilmesi için çocuğu yeraltı dünyasından kurtardığını iki eski Hırvat "talist"inden duydum. 13

Baltanın gümüşü, aslında bakireye ait olacak olan gümüş ellerle ilgilidir.
İşte zor bir pasaj, çünkü psişik ellerin çıkarılmasının bir ritüel olabileceği fikrini sunuyor. Doğu ve Kuzey Avrupa'daki yaşlı kadın şifa törenlerinde, genç fidanların daha dolgun büyümesi için baltayla budanması kavramı vardı. [14] Uzun zaman önce, yaşayan ağaçlara derin bir bağlılık vardı. Ölme ve hayata geri dönme yeteneğini simgeledikleri için değerliydiler. Isınmak ve yemek pişirmek için yakacak odun, beşik için asa, yürümek için değnek, barınak için duvar, ateş için ilaç gibi insanlara sağladıkları tüm canlandırıcı şeyler ve ayrıca uzağı görmek ve eğer düşmandan saklanmak için gereklidir. Ağaç gerçekten harika bir vahşi anneydi.

Eski kadın dininde bu tür baltalar doğuştan Tanrıça'ya aittir, babaya değil.
Masaldaki bu sekans, hikayede babanın balta sahipliğinin, eski ve yeni dinlerin karıştırılmasının bir sonucu olarak ortaya çıktığını, daha eski olanın kendisinin parçalanmış, kesinlikle hatırlanmadığını kuvvetle önerir. Yine de, zamanın sislerine ve/veya kadınların erginlenmesine ilişkin bu eski fikirlerin üzerini örten kaplamalara bakılmaksızın, buna benzer bir hikayeyi izleyerek ihtiyacımız olanı bu karışıklıktan çıkarabiliriz; iniş yolunu ve çıkış yolunu gösteren haritayı yeniden parçalara ayırabiliriz.

Psişik ellerin kaldırılmasını, sembolün eskiler tarafından anlaşıldığı şekilde anlayabiliriz. Asya'da,

göksel balta, kişiyi aydınlanmamış benlikten kesmek için kullanılırdı. İnisiyasyon olarak bu kesme motifi hikayemizin merkezinde yer alır. Modern toplumlarımızda, vahşi görevimizi, kadınsı duyularımızı yeniden kazanmak için egonun ellerinin ayrılması gerekiyorsa, o zaman, her ne olursa olsun, bizi ulaşabileceğimiz anlamsız şeylerin tüm ayartmalarından uzaklaştırmak için gitmelidirler. büyümemek için tutunabileceğimiz. Ellerin bir süreliğine gitmesi gerekiyorsa, öyle olsun. Bırak gitsinler.

Baba gümüş kesme aletini kullanır ve korkunç bir pişmanlık duygusuna sahip olsa da, ailemizdeki bazı hikaye anlatıcıları, kaybetmekten en çok korktuğu hayatın kendi hayatı olduğunu açıkça vurgulamasına rağmen, kendi hayatına ve etrafındaki psişenin hayatına daha çok değer verir. sahip olmak. Babayı düzenleyici bir ilke, dışsal ya da dünyevi psişenin bir tür hükümdarı olarak anlarsak, o zaman bir kadının açık benliğinin, onun dünyevi, egemen ben-benliğinin ölmek istemediğini görebiliriz.

Bu tamamen anlaşılabilir bir durumdur. Bir inişte durum her zaman böyledir. Ne olduğumuzdan bazıları güzel, karanlık ve buruk bir şeymiş gibi inişe çekilir. Aynı zamanda

Machine Translated by Google

Ondan tiksiniyoruz, ondan kaçınmak için psişik sokakları, otoyolları ve hatta kıtaları aşıyoruz. Yine de burada çiçek açan ağacın ampütasyona maruz kalması gerektiği gösteriliyor. Bunun düşüncesine dayanabilmemizin tek yolu, psişenin alt tarafında bir yerlerde birinin bizi beklediği, bize yardım etmek, bizi iyileştirmek için beklediği vaadidir. Ve bu böyle. Büyük Biri bizi onarmak, bozulanları dönüştürmek ve incinmiş uzuvları bağlamak için bekler.

Büyüdüğüm tarım arazilerinde şimşek ve dolu fırtınalarına “kesme fırtınası” deniyordu.
Bazen Azrail'de olduğu gibi "orakçı fırtınaları" da vardır, çünkü onlar etraftaki canlıları keserler: çiftlik hayvanları ve bazen de insanlar, ama çoğunlukla bitki ve ağaçlar taşırlar. Büyük bir fırtınadan sonra, bütün aileler mahzenlerinden sürünerek çıktılar ve ekinlerin, çiçeklerin ve ağaçların neye ihtiyacı olabileceğini görmek için toprağın üzerine eğildiler. En küçük çocuklar, yaprak ve meyvelerle dolu saçılmış dalları topladılar. Daha büyük çocuklar, hala yaşayan ancak kesik bitkileri desteklediler. Onları tahta dübeller, çıra atelleri ve beyaz bez sargılarla bağladılar. Yetişkinler, geri dönülmez bir şekilde yıkılanları söküp gömdüler:

Bakireyi bekleyen böyle sevgi dolu bir aile var.

göreceğimiz gibi yeraltı dünyası. Bu elleri kesme metaforunda, bundan bir şey çıkacağını görüyoruz. Yeraltı dünyasında, bir şey yaşayamazsa, başka bir şekilde kullanılmak üzere indirilir ve parçalara ayrılır. Hikâyenin bu kadını yaşlı değil, hasta değil ama artık eskisi gibi olamayacağı için de dağıtılması gerekiyor. Yine de güçler iyileşmesine yardım etmesini bekliyor.

Baba onun ellerini keserek inişi derinleştirir, çözülmeyi hızlandırır, kişinin en değerli değerlerinin zor bir şekilde kaybolmasını, yani her şey anlamına gelir, bakış açısının kaybı, ufuk çizgilerinin kaybı, kişinin inandığı şey hakkındaki yönünü kaybetmesi. ve hangi nedenlerle. Dünya çapındaki yerli ayinlerinde, fikir, mistik olanın inisiyelere kolayca tanıtılabilmesi için kesinlikle sıradan zihni karıştırmaktır. 15

Ellerin kesilmesiyle, psişik bedenin geri kalanının ve onun niteliklerinin önemi vurgulanır ve psişenin budala yönetici babasının fazla ömrü kalmadığını biliriz, çünkü derin ve parçalanmış kadın onu yapacaktır. onun yardımı ve koruması olsun ya da olmasın çalışır. Ve ilk bakışta ürkütücü görünse de vücudunun bu yeni versiyonu yardımcı olacak.

İşte bu inişte psişik ellerimizi, kendi içlerinde iki küçük insan gibi olan bedenlerimizi kaybederiz.
Eski zamanlarda parmaklar bacaklara ve kollara, bilek eklemi başa benzetilirdi. Bu varlıklar dans edebilir, şarkı söyleyebilir. Bir keresinde büyük bir flamenko gitaristi olan Reneé Heredia ile kadansı alkışlamıştım. Flamenko'da ellerin avuçları konuşur, "Daha hızlı, ah güzel olan, şimdi uç, daha derin ol, ah, hisset beni, bu müziği hisset, şunu ve dás ve şunu hisset" gibi kelimeler olan sesler çıkarırlar. Eller kendi başlarına varlıklardır.

Akdeniz'den kreş sahnelerini incelerseniz, çoğu zaman
çobanlar ve Bilgeler ya da Meryem ve Yusuf'un hepsi avuç içleri yüzlerine bakacak şekilde uzatılmıştır. İlahi Çocuk, sanki çocuk, cildinin içinden alınabilen bir ışıkmış gibi.

Machine Translated by Google

avuç içi. Meksika'da, büyük Tanrıça Guadalupe'nin avuçlarını göstererek şifa ışığını üzerimize yağdıran heykellerinde de bunu görürsünüz. Ellerin gücü tarih boyunca kayıtlara geçmiştir. Diñé (Navajo) rezervasyonunda Kayenta'da belli bir hogan var

kapının yanında eski bir kırmızı el iziyle. "Burada güvendeyiz" demektir.

Kadınlar olarak birçok insana dokunuyoruz. Avucumuzun bir çeşit sensör olduğunu biliyoruz. Sarılırken mi yoksa omzuna bir dokunuş ya da sadece bir dokunuş, dokunduğumuz kişilerin bir okumasını alıyoruz.
La Que Sabe'e herhangi bir şekilde bağlıysak, başka bir insanın ne hissettiğini avuçlarımızla hissederek anlarız. Bazıları için, görüntü ve hatta bazen kelimeler biçimindeki bilgiler onlara gelir ve onları başkalarının duygu durumu hakkında bilgilendirir. Ellerde bir tür radar olduğu söylenebilir.

Eller sadece alıcı değil aynı zamanda vericidir. Bir kişinin elini sıktığında, kişi bir mesaj gönderebilir. mesajı verir ve bunu genellikle bilinçsizce basınç, yoğunluk, süre ve cilt ısısıyla yapar.
Bilinçli veya bilinçsiz olarak kötülüğe niyet eden kişiler, sanki diğerinin psişik ruh-bedeninde delikler açıyormuş gibi hisseden dokunuşlara sahiptir. Diğer psikolojik kutupta, bir kişinin üzerine konan eller yatıştırabilir, rahatlatabilir, acıyı giderebilir ve iyileştirebilir. Bu, kadının yüzyıllar boyunca anneden kıza aktarılan bilgisidir.

Ruhun avcısı, ellerle ilgili derin gizem hakkında her şeyi bilir. Dünyanın pek çok yerinde, insanlık dışılığı göstermenin son derece patolojik bir yolu, masum bir insanı kaçırıp ellerini kesmektir; insanın duygu, görme ve iyileştirme işlevini parçalamak. Katil hissetmiyor, dolayısıyla kurbanının da hissetmesini istemiyor. Bu tam olarak Şeytan'ın niyetidir, çünkü psişenin kurtarılmamış yönü hissetmez ve bunu yapanlara karşı çılgın kıskançlığı içinde, keskin bir nefrete sürüklenir. Bir kadını keserek öldürmek pek çok masalın konusudur. Ama bu Şeytan bir katilden daha fazlasıdır, o bir sakatlayıcıdır. Süsleme gerektirir, dekoratif veya basit bir tesettür değil, bir kadını sonsuza kadar sakat bırakmaya niyetli.

Kadının eli koptu dediğimizde, kadının rahatından, eli kolundan koptuğunu kastediyoruz.
anında kendi kendini iyileştirme, asırlık yolu takip etmekten başka bir şey yapamayacak kadar çaresiz.
O halde bu süre içinde ağlamaya devam etmemiz yerindedir. Hiçbirimiz onun amacını veya varlık nedenini tam olarak kavrayamayacağımız kadar incitici bir iblise karşı basit ve güçlü korumamızdır.

Peri masallarında "fırlatılan nesne" denen bir ana motif vardır. Takip edilen kadın kahraman, saçından sihirli bir tarak alır ve arkasına fırlatır, öyle kalın bir ormana dönüşür ki, aralarına bir dirgen sokamazsınız. Ya da kahramanın küçük bir şişe suyu vardır, bu şişeyi açar ve koşarken içindekileri arkasına serper. Damlacıklar sele dönüşerek takipçisini etkili bir şekilde yavaşlatır.

Hikâyede genç kadın kütüklerinin her yerinde ağlar ve ağlar ve Şeytan,
onun etrafında bir çeşit güç alanı. Onu istediği gibi yakalayamaz. Burada gözyaşları "fırlatılan nesnedir", Şeytan'ı dışarıda tutan sulu duvardır, Şeytan onlar tarafından hareket ettirildiği veya yumuşatıldığı için değil - o değildir - ama gerçek gözyaşlarının saflığı hakkında bir şeyler olduğu için.

Machine Translated by Google

şeytanın gücü kırılır. Ufukta hiçbir şeyin, hiçbir şeyin en kasvetli, en karanlık ve kurtarılmamış olasılıklardan başka bir şey olmadığını ve yine de gözyaşlarının bizi toprağa yanmaktan kurtardığını Tanrı sevgisi için haykırdığımızda bunun doğru olduğunu görüyoruz. yararlı bir son yok. 17

Kızın üzülmesi gerekiyor. Bugünlerde kadınların ne kadar az ağlayıp sonra da özür dilemelerine şaşırıyorum. Utanç veya kullanmama böyle doğal bir işlevi çalmaya başladığında endişelenirim. Çiçekli bir ağaç olmak ve nemli olmak esastır yoksa kırılırsınız. Ağlamak güzeldir, doğrudur. İkilemi iyileştirmez, ancak sürecin çökmek yerine devam etmesini sağlar. Ve şimdi, kızın bildiği hayatı, bu noktaya kadar olan hayat anlayışı sona erdi ve yeraltı dünyasının başka bir seviyesine iniyor. Ve onun izinden devam ediyoruz. Kabuğundan sıyrılmış bir ağaç gibi, savunmasız ve ego korumasından soyulmuş olsak da ilerliyoruz. Yine de güçlüyüz, çünkü Şeytan'ı avludan geçirmeyi öğrendik.

Bu zamanda hayatımızda ne yaparsak yapalım ego planlarımızın elimizden kayıp gittiğini görüyoruz. Küçük mizaçlı şef-egonun bir sonraki hareket için ne kadar güzel planları olursa olsun, hayatımızda büyük bir değişiklik olacak. Kendi güçlü kaderimiz hayatımızı yönetmeye başlar - değirmen değil, süpürme değil, uyku değil. Bir zamanlar bildiğimiz gibi hayatlarımız sona erdi. Yalnız olmayı, belki de yalnız bırakılmayı arzuluyoruz. yapamayız

artık babalık baskın kültüre güveniyor; ilk kez gerçek hayatımızı öğrenmenin tam ortasındayız. Devam ediyoruz.

Değer verdiğimiz her şeyin değerini kaybettiği bir zamandır. Jung bize Herakleitos'un kullandığı terimi hatırlatıyor: enantiodromi - geriye doğru akmak anlamına gelir. Ancak bu geriye doğru akış, kişisel bilinçaltına bir gerilemeden daha fazlası olabilir, uygulanabilir eski değerlere, daha derinden tutulan fikirlere yürekten bir dönüş olabilir. 18 Dayanıklılığın başlamasının bu aşamasını geriye doğru bir adım olarak anlarsak, aynı zamanda on fersah aşağı ve Vahşi Kadın diyarına geri giden bir adım olarak da düşünülmelidir.

Bütün bunlar, Şeytan'ın kıçını omzunun üzerinden atmasına ve durmasına neden olur. Bu anlamda ne zaman bir kadın dokunuşunu kaybettiğini, dünyayla her zamanki yolunu kaybettiğini hisseder, ruhunun saflığında hala güçlüdür, kederinde ısrarında güçlüdür ve bu da onu yok etmek isteyen şeyin geri çekilmesine neden olur.

Psişik beden değerli ellerini kaybetti, bu doğru. Ancak ruhun geri kalanı kaybı telafi edecektir. Hala yolu bilen ayaklarımız, uzağı görmek için bir ruh-zihin, göğüsler ve karın hissetmek, tıpkı kadınların derin içgüdüsel doğasını temsil eden egzotik ve esrarengiz göbek tanrıçası Baubo gibi... ayrıca eli yoktur.

Bu cisimsiz ve tekinsiz bedenle ilerliyoruz. Bir sonraki inişi yapmak üzereyiz.

Machine Translated by Google

Üçüncü Aşama—Gezinme

Hikayenin üçüncü aşamasında, baba kızını ömür boyu zenginlik içinde tutmayı teklif eder, ancak kızı dışarı çıkacağını ve kadere bağlı olacağını söyler. Şafakta, kolları temiz gazlı bezle bağlı, bildiği gibi hayatından uzaklaşır.

Dağınık ve tekrar hayvan gibi olur. Gece geç saatlerde, açlıktan, bütün armutların numaralandırılmış olduğu bir meyve bahçesine gelir. 19 Bir ruh meyve bahçesinin etrafındaki hendeği kurutur ve şaşkın bahçıvan seyrederken genç kadın kendisine sunulan armudu yer.

İnisiyasyon, bilinçsiz kalmaya yönelik doğal eğilimimizden uzaklaştığımız ve ne olursa olsun -acı çekmek, çabalamak, tahammül etmek- bilinçli birliğin peşinden gideceğimize karar verme sürecidir.

daha derin bir zihinle, vahşi Benlikle. Masalda anne ve baba, bakireyi bilinçsiz bir duruma geri çekmeye çalışır: "Ah, burada bizimle kal, yaralısın ama sana unutturabiliriz." Artık Şeytan'ı yendiğine göre, tabiri caizse defnelerine yaslanacak mı? Elleri olmadan, yaralı olarak, yaşamının geri kalanında sadece sürüklenerek ve kendisine söyleneni yaparak bakılabileceği psişenin girintilerine mi çekilecek?

Hayır, asitle yaralanmış bir güzel gibi loş bir odaya sonsuza kadar çekilmeyecek. Giyinecek, elinden geldiğince kendini psişik olarak tedavi et ve psişenin daha da derin bir alanına başka bir taş merdivenden in. Psişenin eski baskın kısmı onu sonsuza dek güvende ve gizli tutmayı teklif eder, ancak içgüdüsel doğası buna hayır der, çünkü ne olursa olsun tamamen uyanık yaşamaya çabalaması gerektiğini düşünür.

Kızın yaraları beyaz gazlı bezle sarılmış. Beyaz, ölüm diyarının rengidir ve aynı zamanda simya albedo'nun rengidir, ruhun yeraltı dünyasından dirilişi. Renk, iniş ve dönüş döngüsünün habercisidir. Burada başlangıçta, bakire bir gezgin olur ve bu başlı başına yeni bir hayata diriliş ve eskide bir ölümdür. Gezmek çok iyi bir seçim.

Bu aşamadaki kadınlar, ne olursa olsun, bu içsel yolculuğa çıkmak için genellikle hem çaresiz hem de kararlı hissetmeye başlarlar. Ve öyle yaparlar, çünkü bir hayatı diğerine, hayatın bir aşamasını diğerine, hatta bazen bir sevgiliyi kendilerinden başka bir sevgiliye bırakmazlar. Ergenlikten genç kadınlığa ya da evli kadından evsizliğe ya da orta yaştan yaşlılığa ilerlemek, kocakarı sınırını aşmak, yaralı ama kendi yeni değer sistemiyle yola çıkmak - bu ölüm ve diriliştir. Bir ilişkiden ya da anne-babanın evinden ayrılmak, modası geçmiş değerleri geride bırakmak, kendi insanı olmak ve bazen de mecbur kaldığı için vahşi toprakların derinliklerine dalmak , tüm bunlar soyunun kaderidir.

Böylece, farklı bir dünyaya, farklı bir gökyüzünün altına, yabancı bir zemine iniyoruz.

Machine Translated by Google

çizmelerimizin altında. Yine de savunmasız bir şekilde gidiyoruz, çünkü kavramak yok, tutunmak yok, tutunmak yok, bilmek yok - çünkü ellerimiz yok.

Anne ve baba - psişenin kolektif ve bencil yönleri - artık
bir zamanlar sahip oldukları güç. Onlarda var

pervasız ilgisizlikleri sonucu dökülen kanla terbiye edilmişlerdir. Bakireyi rahat ettirmeyi teklif etseler de, artık onun hayatını yönlendirmekten acizdirler, çünkü kader onu bir gezgin olarak yaşamaya çeker. Bu anlamda annesi ve babası ölür. Yeni ebeveynleri rüzgar ve yol.

Gezgin takımyıldızlarının arketipi, bir başkasının ortaya çıkmasına neden olur: yalnız kurt ya da yabancı. Köylerin mutlu görünen ailelerinin dışında, sıcağın dışında 20 Odada ve dışarıda soğukta hayatı bu. yolculuk. Bir şekilde, etrafımızdaki kardanlıların bir parçası olarak hissetmeliyiz, şarkının Kalliope çok uzakta görünüyor, havlayanlar, dolandırıcılar, dış yaşamın tüm muhteşem sirki sallanıyor ve sonra yeraltı dünyasına daha da indikçe toza dönüşüyor.

Burada eski gece dini yine bizi karşılamak için yoldan çıkıyor. Hades'in Persephone'yi yeraltı dünyasına götürdüğü eski hikayesi güzel bir drama olsa da, İştar ve İnanna hakkında olanlar gibi anaerkil dinlerden çok daha eski hikayeler, kız ve erkek arasındaki kesin bir "aşk özlemi" bağına işaret eder. yeraltı dünyasının kralı.

Bu eski dini versiyonlarda, bakirenin yakalanması ve yeraltı dünyasına sürüklenmesine gerek yoktur. karanlık bir Tanrı tarafından. Bakire gitmesi gerektiğini biliyor, bunun ilahi ayinin bir parçası olduğunu biliyor. Her ne kadar korksa da, en başından beri yeraltındaki damadı olan kralıyla tanışmak istiyor . Kendi yolunda iniş yaparak orada dönüşür, orada derin bilmeyi öğrenir ve tekrar dış dünyaya yükselir.

Hem klasik Persephone efsanesi hem de “Kolsuz Kız” masalının özü, eski dinlerde tasvir edilen daha uyumlu olanlardan türeyen parçalı dramalardır.
Bir zamanlar yeraltı dünyasını bulma özlemi olan Sevgili, zamanla bir yerlerde, sonraki mitlerde bir şehvet ve ele geçirme haline geldi.

Büyük anaerkillikler döneminde, bir kadının doğal olarak evliliğe yönlendirileceği anlaşıldı.
derin dişil güçlerin orada ve orada rehberlik ettiği yeraltı dünyası. Bu bilgiyi ilk elden deneyim yoluyla kazanması, eğitiminin bir parçası ve en yüksek derecenin bir başarısı olarak kabul edildi. Nın doğası

bu iniş, hem “Kolsuz Kız” masalının hem de Demeter/Persephone mitinin arketipsel çekirdeğidir.

Şimdi masalda, kız yıkanmamış hayvan halinde ikinci kez dolaşıyor.

Machine Translated by Google

Bu, uygun iniş modudur - “Dünyayla ilgili şeyleri pek umursamıyorum” modu. Ve gördüğümüz gibi, güzelliği ne olursa olsun parlıyor. Yıkanmama fikri aynı zamanda eski zamanların ritüellerindendir; doruk noktası, Öz ile yeni veya yenilenmiş bir ilişkiye geçmeyi temsil etmek için banyo yapmak ve yeni giysiler giymektir.

Elsiz bakirenin tam bir iniş ve dönüşümden geçtiğini görüyoruz - bir uyanış. Bazı simya alanlarında, dönüşüm için gerekli olarak tanımlanan üç aşama vardır: zenci, siyah ya da karanlık çözülme aşaması, rubedo, kırmızı ya da kurban aşaması ve albedo, beyaz ya da yeniden dirilen aşama. Şeytanla yapılan pazarlık zenciydi, karartmaydı; ellerinin kesilmesi rubedo, kurbandı ; ve beyaza bürünmüş evden ayrılma, albedo, yeni hayattır. Ve şimdi, gezgin olarak, tekrar zencinin içine daldı . Ama şimdi eski benlik gitti ve derin benlik, çıplak benlik, güçlü gezgindir.

Şimdi bakire sadece bitkin değil, aç da. Bir meyve bahçesinin önünde sanki bir sunakmış gibi diz çöküyor - ve bu - vahşi yeraltı Tanrılarının sunağı. Birincil doğaya indikçe, kendimizi beslemenin eski, otomatik yolları ortadan kalkar. Eskiden bizim için yiyecek olan dünyadaki şeyler tadını kaybeder. Hedeflerimiz artık bizi heyecanlandırmıyor. Başarılarımız artık ilgi çekmiyor. Yukarı dünyada nereye baksak bize yiyecek yok. Yani, bu kadar savunmasız olduğumuzda yardımın tam zamanında ve tam zamanında gelmesi, psişenin en saf mucizelerinden biridir.

Savunmasız bakire ruhtan bir elçi tarafından ziyaret edilir, beyaz ruh. Beyazdaki bu ruh, beslenmesinin önündeki engelleri kaldırır. Bent kapağını ayarlayarak hendeği boşaltır.
Hendek gizli bir anlama sahiptir. Eski Yunanlılara göre, yeraltında Styx adı verilen nehir, yaşayanlar ülkesini ölüler diyarından ayırır. Suları, zamanın başlangıcından beri ölülerin tüm geçmiş eylemlerinin anılarıyla doludur. Ölüler bu anıları deşifre edebilir ve onları bir düzen içinde tutabilir.

maddi bedenden yoksun olmaktan kaynaklanan yüksek bir vizyona sahiptirler.

Ama yaşayanlar için nehir zehirdir. Yaşayanlara bir ruh rehberi eşlik etmedikçe, boğulacaklar ve yeraltı dünyasının bir sis gibi başka bir düzeyine batacaklar ve orada sonsuza dek dolaşacaklar. Dante'nin Virgil'i vardı, Coatlicue'nin ona ateş dünyasına eşlik eden yaşayan bir yılanı vardı ve elsiz bakirenin ruhu beyazdır. Görüyorsunuz, bir kadın önce uyanık olmayan anneden ve açgözlü, beceriksiz babadan kaçar ve sonra vahşi ruhun rehberliğine teslim olur.

Masalda, ruh rehberi, elleri olmayan bakireye dünyanın yeraltı dünyasına kadar eşlik eder. ağaçlar, kralın bahçesi. Bu da eski dinin bir kalıntısıdır. Eski dinlerde her zaman genç inisiyelere ruh rehberleri atanır. Yunan mitosu, genç kadınlara kurt kadınları veya aslan kadınları veya başlatıcı olarak hizmet eden diğer figürlerin eşlik ettiğine dair raporlarla doludur. Diñé (Navajo) arasında olduğu gibi, doğayla bir arada bulunan mevcut dini ayinlerde bile, gizemli yeibecheiler , inisiyasyona olduğu kadar inisiyasyona da eşlik eden hayvan elementleridir.

Machine Translated by Google

şifa ayinleri.

Burada somutlaşan psişik fikir, yeraltı dünyasının, insanların bilinçaltı gibi, girdaplar çizdiğidir.
birçok olağandışı ve zorlayıcı özellik, görüntü, arketip, baştan çıkarma, tehdit, hazine, işkence ve test ile. Bir kadının ruhsal sağduyuya sahip olması ya da bunu yapan bir rehberden yardım alması, bilinçaltının fantazmagorisi içine düşmemesi, bu cezbedici malzemede kendini kaybetmemesi için bireyleşme yolculuğu için önemlidir. Masalda gördüğümüz gibi, kişinin aç kalması ve oradan ileriye gitmesi daha önemlidir.

Önündeki Persephone ve önündeki Yaşam/Ölüm/Yaşam Tanrıçaları gibi, bakire sihirli meyve bahçelerinin olduğu ve bir kralın onu beklediği bir diyara yolunu bulur. şimdi eski din
bu masalda giderek daha yoğun bir şekilde parlamaya başlar. Yunan mitlerinde [22] iki ağaç vardı
yeraltı dünyasının kapısına dolanırdı ve erdemli bulunan ölülerin gönderildiği yer olan Elysium neyden oluşuyordu? - evet, meyve bahçeleri.

Elysium, ruhların istedikleri zaman yeryüzünde yeniden doğmayı seçebilecekleri sonsuz bir gün olarak tanımlanır. Doppelganger, üst dünyanın iki katı. zor şeyler olabilir

burada meydana gelir, ancak anlamları ve sağladıkları öğrenme, üst dünyadakilerden farklıdır. Tepe dünyasında, her şey basit kazançlar ve kayıplar ışığında yorumlanır. Yeraltı dünyasında veya diğer dünyada, her şey gerçek görüş, doğru eylem ve yoğun içsel güç ve bilgi sahibi bir kişi olmanın gelişiminin gizemleri ışığında yorumlanır.

Hikâyede şimdiki olay, eski zamanlarda "Ağaç Ağacı" olarak adlandırılan meyve ağacına odaklanıyor.
Hayat, Bilme Ağacı, Hayat ve Ölüm Ağacı veya Bilgi Ağacı. İğneli veya yapraklı ağaçların aksine, meyve ağacı, meyvesinde su depoladığı için, sadece yiyecek değil, bol gıda içeren bir ağaçtır. Büyümenin ve devamlılığın ilk sıvısı olan su, ağacı kılcal hareketle besleyen kökler tarafından emilir -görmek için çok küçük milyarlarca hücre pleksus ağı- ve su meyveye ulaşır ve onu güzel bir meyveye dönüştürür. şey.

Bu nedenle meyve, gelişen bir yaşam gücü ile ruhla dolu olarak kabul edilir.
bir miktar su, hava, toprak, yiyecek ve tohum içerir ve bunların hepsinin de tadı ilahidir . Yeraltı ormanlarında yapılan işin meyvesinden, suyundan ve tohumundan beslenen kadınlar psikolojik olarak buna göre dolgunlaşır; ruhları ağırlaşır ve sürekli bir olgunlaşmaya devam eder;

Bebeğine göğsünü sunan bir anne gibi, meyve bahçesindeki armut ağacı kıza meyvesini vermek için eğilir Bu annenin suyu yenilenme suyudur. Armut yemek bakireyi besler, ama daha dokunaklı bir eylem şudur: Onun meyvesi olan bilinçdışı onu beslemek için eğilir. Bu anlamda bilinçdışı onun dudaklarına bir öpücük kondurur. Ona Öz'ün bir tadı, kendi vahşi Tanrısının nefesi ve özü, vahşi bir komünyon verir.

Yeni Ahit'te Meryem'in akrabası Elizabeth 23 tarafından selamlanması muhtemelen bir kalıntıdır.

Machine Translated by Google

kadınlar arasındaki bu eski anlayıştan: “Rahminin meyvesi mübarek olsun” diyor. Önceki gece dinlerinde, henüz inisiye olmuş ve bilmeye hamile olan kadın, akrabalarından gelen güzel bir kutsama ile yaşayanların dünyasına geri döndürülürdü.

Hikâyenin dikkat çekici deyimi, en karanlık zamanlarda kadınsı bilinçdışının,
Rahim bilinçsiz, Doğa, bir kadının ruhunu besler. Kadınlar bunu hayatlarının ortasında anlatıyor

inişte en karanlık karanlıktadırlar ve bir kanat ucunun fırçasına dokunurlar ve aydınlanmış hissederler. İçsel bir beslenmenin gerçekleştiğini, kavrulmuş topraktan fışkıran kutsanmış bir su kaynağının... bilmedikleri bir yerden geldiğini hissederler. Bu bahar ıstırabı çözmez, aksine başka hiçbir şey gelmediğinde besler. Çölde mannadır. Taşlardan gelen sudur. Havadan çıkmış bir besindir. Açlığı bastırır, böylece devam edebiliriz. Ve tüm mesele bu... devam etmek. Bildiğimiz kaderimize doğru ilerlemek için.

Masal, çok eski bir vaadin anısını canlandırıyor; vaat, karanlık olsa da, kişi yolunu kaybettiğini hissetse de, inişin besleneceğidir. Bilmemenin, görmemenin, “kör gezinmenin” ortasında bile bir “Bir Şey”, ölçüsüzce mevcut bir “Biri” vardır, ayak uyduran. Sola gidiyoruz, sola gidiyor. Sağa gidiyoruz, bizi takip ediyor, bize bir yol açıyor.

Şimdi başka bir zenci başıboş dolaşıyoruz ve bize ne olacağını bilmiyoruz ve yine de bu çok perişan durumda Hayat Ağacı'nda yemek yemeye getiriliyoruz. Ölüler diyarında Hayat Ağacı'ndan yemek, eski bir emprenye metaforudur. Ölüler diyarında, bir ruhun kendisini bir meyveye ya da yenilebilir herhangi bir şeye yatırabileceğine, böylece müstakbel annesinin onu yemesine ve meyvenin içinde saklı ruhun onun etinde yenilenmeye başlayacağına inanılıyordu. Yani burada, neredeyse yarı noktada, armutun özü aracılığıyla bize Vahşi Ana'nın bedeni veriliyor, olacağımız şeyi yiyoruz.

Dördüncü Aşama—Yeraltında Aşkı Bulmak

Ertesi sabah kral armutlarını saymaya gelir. Biri kayıp ve bahçıvan gördüklerini ortaya koyuyor. "Dün gece iki ruh hendeği boşalttı, ay yüksekte bahçeye girdi ve elleri olmayan biri ona sunulan armudu yedi."

O gece kral, bahçıvanıyla ve ruhlarla nasıl konuşulacağını bilen sihirbazıyla nöbet tutar. Gece yarısı, genç kız ormanın içinden süzülerek gelir, giysileri kirli paçavralar, saçları dağılmış, yüzü çizgili, kolları elsiz ve yanında bembeyaz ruhla.

Machine Translated by Google

Yine, başka bir ağaç uzanmak için zarif bir şekilde eğilir ve

sups, armut dalının ucunda. Sihirbaz yaklaşır ama çok da yaklaşmaz ve sorar: "Bu dünyadan mısın, yoksa bu dünyadan değil misin?" Bakire cevap verir: "Bir zamanlar dünyadandım ama bu dünyadan değilim . "

Kral büyücüye sorar: "İnsan mı yoksa ruh mu?" Sihirbaz, her ikisi de olduğu yanıtını verir. Kral ona koşar, sadakatini ve sevgisini vaat eder: “Seni bırakmayacağım. Bugünden itibaren seninle ilgileneceğim.” Evlenirler ve ona bir çift gümüş el yapar.

Kral, yeraltı psişesinde bilge bir yaratıktır. O sadece herhangi bir yaşlı kral değil, aynı zamanda bir kadının bilinçaltının baş gözlemcilerinden biridir. Büyüyen ruhun botaniğine göz kulak olur - onun (ve annesinin) meyve bahçesi yaşam ve ölüm ağaçlarıyla zengindir. O, vahşi Tanrıların ailesindendir. Bakire gibi, çok fazla dayanabilir. Ve bakire gibi onun da önünde başka bir iniş var. Ama daha sonra.

Bir anlamda bakireyi takip ettiği söylenebilir. Psişe her zaman kendi sürecini gölgeler. Bu en kutsal bir öncüldür. Bu, dolaşıyorsanız, tecrübeli ve deneyimli ve sizin kapıyı çalmanızı, taşa vurmanızı, armut yemenizi ya da sadece ortaya çıkmanızı bekleyen bir başkası -en az biri ve çoğu zaman daha fazlası- olduğu anlamına gelir. Yeraltı dünyasına gelişinizi duyurmak için. Bu sevgi dolu mevcudiyet, gezgin arayıcıyı bekler ve izler. Kadınlar bunun çok iyi farkındadır. Ona küçük bir ışık titremesi ya da içgörü, bir önsezi ya da bir mevcudiyet diyorlar.

Bahçıvan, kral ve sihirbaz, arketipin üç olgun kişileşmesidir.
eril. Bakire, anne ve kocakarı tarafından kişileştirilen dişil kutsal üçlüsüne karşılık gelirler. Bu hikayede, antik üçlü Tanrıçalar veya Üç-Bir Arada Tanrıça bu şekilde temsil edilir: bakire elsiz kadın tarafından tasvir edilir, anne ve kocakarı, hikayeye daha sonra giren kralın annesi tarafından tasvir edilir. Hikâyedeki onu “modem” yapan bükülme, şeytan imgesinin, eski kadınların erginlenme törenlerinde normalde kocakarı tarafından çifte doğasıyla hayat veren ve can alan olarak tasvir edilen bir figürü tasvir etmesidir. Bu masalda Şeytan sadece can alan olarak tasvir edilir.

Ancak, puslu zamanlarda, bu tür bir hikayenin orijinal olarak gerçeği sunduğu iyi bir bahistir.
rolünü oynayan kocakarı

başlatıcı/tibuble-neden, tatlı genç kadın kahraman için işleri zorlaştırır, böylece yaşayanlar diyarından ölüler diyarına gemiye biniş meydana gelebilir. Psişik olarak, bu, Jung psikolojisi, teolojisi ve eski gece dinlerinde, Benliğin veya bizim tabirimize göre, Vahşi Kadın'ın, umutsuzluk içindeki insanın kendini tekrar aşağı çekmesi için psişeyi tehlikeler ve zorluklarla beslediği kavramlarla uyumludur. orijinal doğası cevaplar ve güç arıyor, böylece büyük vahşi Benlik ile yeniden birleşiyor ve bundan sonra mümkün olduğunca tek olarak hareket ediyor.

Bir bakıma, masaldaki bu çarpıtma, bir dönemin kadim süreçleri hakkındaki bilgilerimizi çarpıtır.

Machine Translated by Google

kadının yeraltı dünyasına dönüşü. Fakat aslında, kocakarı yerine şeytanın bu şekilde ikame edilmesi, bugün bizim için çarpıcı bir şekilde alakalıdır, çünkü bilinçdışının kadim yollarını keşfetmek için, kendimizi sıklıkla kültürel, ailevi ya da ruhiçi emirler biçiminde Şeytan'la savaşırken buluruz. vahşi dişinin ruh yaşamını değersizleştirir. Bu anlamda, hikaye her iki şekilde de çalışır, hem eski ritüelden yeterince kemik bırakarak onu yeniden inşa edebiliriz, hem de bize doğal yırtıcının bizi haklı güçlerimizden nasıl kesmeye çalıştığını, ruhumuzu nasıl almaya çalıştığını göstererek biz.

Bu zamanda meyve bahçesinde mevcut olan başlıca dönüşüm ajanları, yaklaşık görünüm sırasına göre şunlardır: bakire, beyazlı ruh, bahçıvan, kral, büyücü, anne/karı koca ve şeytan. Geleneksel olarak aşağıdaki psişik güçleri temsil ederler.

BAKİRE

Gördüğümüz gibi, kızlık içten ve eskiden uykulu ruhu temsil eder. Ama yumuşak dış görünüşünün altında bir savaşçı kahraman yatıyor. Yalnız kurdun dayanıklılığına sahiptir. İnisiyenin kiri, kiri, ihaneti, incinmesi, yalnızlığı ve sürgününe dayanabilir. Yeraltı dünyasını dolaşabilir ve zenginleşmiş olarak üst dünyaya geri dönebilir. İlk indiğinde bunları dile getiremese de, yaşlı Vahşi Anne, Vahşi Kadın'ın talimatlarını ve talimatlarını takip ediyor.

BEYAZ RUH

Efsane ve masallarda beyazlı ruh rehberdir, doğuştan gelen ve nazik bir bilgiye sahip olan, daha çok kadının yolculuğunda bir öncü gibidir. Bazı mese mondóklar arasında, bu ruhun hâlâ her insana yatırım yapan eski ve değerli, parçalanmış bir Tanrı'nın bir parçası olduğu düşünülüyordu. Giyinme yoluyla beyaz ruh, çeşitli kültürlerden hepsi parlak beyaz giyinmiş sayısız Yaşam/Ölüm/Yaşam Tanrıçası ile yakından ilişkilidir - La Llorona, Berchta, Hel vb. Bu, beyazlı ruhun, arketipsel psikolojide aynı zamanda bir Yaşam/Ölüm/Yaşam Tanrıçası olan annenin/kocanın yardımcısı olduğunu ima eder.

BAHÇIVAN

Bahçıvan ruhun yetiştiricisidir, tohum, toprak ve kökün yenileyici bir koruyucusudur. Her bahar köylere gelen ve gübreleyen kambur bir Ruh olan Hopi Kokopelli'ye benziyor.

Machine Translated by Google

kadınlar kadar ekinler de. Bahçıvanın işlevi yenilenmektir. Bir kadının ruhu, eski ve yıpranmış olanı değiştirmek için sürekli olarak yeni enerji ekmeli, eğitmeli ve hasat etmelidir.
Psişik parçaların doğal bir entropisi veya yıpranması ve tükenmesi vardır . Bu iyidir, psişenin böyle çalışması gerekir, ancak kişinin yeniden doldurulmaya hazır eğitimdeki enerjileri olmalıdır. Bahçıvanın psişik çalışmadaki rolü budur. Değişim ve yenileme ihtiyacını takip eder. İç-psişik olarak, sürekli yaşam, sürekli ölümle uğraşma, fikirlerin, görüntülerin, enerjilerin sürekli olarak değiştirilmesi vardır.

KRAL

Kral, [25] yeraltı dünyasında bir bilgi hazinesini temsil eder. İçe çekme yeteneği taşır
dünyayı bilerek ve kıymadan, mırıldanmadan veya özür dilemeden uygulamaya koydu.
Kral, ana kraliçenin / kocakarının oğludur. Onun gibi ve muhtemelen onun liderliğini takip ederek, psişenin hayati sürecinin mekanizmalarına dahil olur: başarısızlık, ölme ve bilincin geri dönüşü.
Hikayenin ilerleyen bölümlerinde kayıp kraliçesini ararken, onu medeni bir kraldan vahşi bir krala dönüştürecek bir tür ölüme uğrayacaktır. Kraliçesini bulacak ve yeniden doğacaktır. Psişik terimlerle bu, psişe daha fazlasını öğrendikçe psişenin eski merkezi tutumlarının öleceği anlamına gelir. Eski tutumların yerini ya yeni ya da yenilenmiş bakış açıları alacak.

bir kadının hayatındaki her şey hakkında. Bu anlamda kral, bir kadının ruhundaki egemen tutumların ve yasaların yenilenmesini temsil eder.

BÜYÜCÜ

Kralın gördüklerini yorumlaması için yanında getirdiği büyücü ya da büyücü, bir kadının gücünün doğrudan büyüsünü temsil eder. [26]
Anlık geri çağırma, bin fersahlık görüş, kilometrelerce öteden işitme, herhangi birinin -insan ya da hayvan- gözlerinin arkasından empatik görme yeteneği gibi şeylerin tümü, içgüdüsel dişillere aittir. Bunlara ortak olan ve aynı zamanda geleneksel olarak onların korunmasına ve dış dünyada sahnelenmesine yardımcı olan sihirbazdır. Büyücü her iki cinsiyetten de olabilse de, burada peri masallarındaki cesur erkek kardeşe benzeyen, kız kardeşini o kadar çok seven ki ona yardım etmek için her şeyi yapan güçlü bir erkek figürü var. Büyücünün her zaman geçiş potansiyeli vardır. Rüyalarda ve masallarda kadın olduğu kadar erkek olarak da karşımıza çıkar. Erkek, dişi, hayvan ya da mineral olabilir, tıpkı dişi muadili olan kocakarının da kolaylıkla kılık değiştirebilmesi gibi. Bilinçli yaşamda, büyücü bir kadının istediği her şeyi olma ve herhangi bir anda kendini istediği gibi tasvir etme yeteneğine yardımcı olur.

KRALİÇE ANNE/KORONA

Machine Translated by Google

Bu masaldaki kraliçe anne / kocakarı, kralın annesidir. Bu rakam, aralarında doğurganlık, yırtıcının hilelerini görme konusundaki geniş yetki ve küfürleri yumuşatma yeteneği gibi birçok şeyi temsil ediyor. Yüksek sesle söylendiğinde kulağa davul sesi gibi gelen doğurganlık kelimesi , bereketten daha fazlasını ifade eder, bu, toprağın döllenebilir olması anlamına gelir. O, mika ile parıldayan kara toprak, siyah kıllı kökler ve daha önce gitmiş, kokulu bir humus çamuruna bölünmüş tüm yaşam. Doğurganlık kelimesinin arkasında tohumlar, yumurtalar, varlıklar, fikirler duygusu vardır. Doğurganlık, tohumların atıldığı, hazırlandığı, ekildiği, kuluçkaya yatırıldığı, saklandığı temel maddedir. Bu nedenle yaşlı anneye genellikle en eski isimleriyle (Toz Ana, Toprak Ana, Mam ve Anne) anılır, çünkü o fikirlerin gerçekleşmesini sağlayan pisliktir.

ŞEYTAN

Bu hikayede, her ikisi de porsuk olan kadın ruhunun ikili doğası

ve onu iyileştirir, yerini tek bir figür olan Şeytan alır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu şeytan figürü kadın psişesinin doğal yırtıcısını, bir kontra naturam'ı, psişenin gelişimine karşı çıkan ve tüm ruhu öldürmeye çalışan “doğaya aykırı” bir yönü temsil eder. Hayat veren yönünden kopan bir güçtür O, üstesinden gelinmesi ve kontrol altına alınması gereken bir güçtür. Şeytan figürü, kadın psişesinde de devam eden başka bir doğal porsuk ve yem kaynağı ile aynı değildir, benim alter-ruh dediğim güç. Alt-ruh muhalif ve olumludur. Genellikle kadınların rüyalarında, peri masallarında ve mitoslarda, kadını en derin kaynaklarıyla yeniden bir araya gelmesiyle ideal olarak sona eren bir inişe çeken ve onu taciz eden, şekil değiştiren, biçim değiştiren bir figür olarak ortaya çıkar.

Yani, burada, bu yeraltı dünyasında, psişenin hem erkek hem de kadın güçlü parçalarının bir araya gelmesini bekliyor. Bir konjonktio oluştururlar. Bu kelime simyadan gelir ve benzer olmayan maddelerin daha yüksek dönüştürücü birliği anlamına gelir. Bu zıtlıklar birbirine sürtüldüklerinde, belirli intrapsişik süreçlerin aktivasyonu ile sonuçlanırlar. Ateş yakmak için kayaya vurulmuş çakmaktaşı gibi davranırlar. Ruhsal enerji, içgörü ve bilme, aynı psişik uzayda yaşayan farklı öğelerin birleşimi ve baskısı yoluyla gerçekleşir.

Bu hikayede sahip olduğumuz türden bir konjonktiyonun varlığı, yemyeşil bir bitkinin aktivasyonuna işaret ediyor. Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüsü. Bu ender ve kıymetli buluşmayı gördüğümüzde, manevi bir ölümün gerçekleşeceğini, manevi bir evliliğin yakın olduğunu, ayrıca yeni bir hayatın doğacağını biliriz.
Bu faktörler neyin geleceğini tahmin ediyor. Conjunctio , insanın dışarı çıkıp aldığı bir şey değildir. Bu, çok sıkı bir iş yapıldığından meydana gelen bir şeydir.

İşte buradayız, çamur giysilerimiz içinde, hiç görmediğimiz bir yolda yürüyoruz ve işaretle içimizden giderek daha fazla parlayan vahşi doğanın. Bu konjonktonun eski sen'in çarpıcı bir şekilde gözden geçirilmesinde ısrar ettiğini söylemek doğru olur . Burada, meyve bahçesindeyseniz ve sizinle birlikte bu tanımlanabilir psişik yönler varsa, geri dönüş yok - biz ilerliyoruz.

Machine Translated by Google

Şimdi bu armutlar hakkında daha fazla ne var? Uzun yeraltı yolculuklarında açlık çekenler için oradalar. Birkaç meyve vardır

geleneksel olarak kadın rahmini temsil etmek için kullanılır, çoğunlukla armut, elma, incir ve şeftali, ancak genel olarak dış ve iç formları olan herhangi bir nesne ve merkezinde canlı bir şeye dönüşebilen bir tohum - örneğin yumurta - olabilir. dişil olanın bu "yaşam içinde yaşam" niteliğini çağrıştırır. Burada armut, arketipsel olarak, yeni bir hayatın patlamasını, yeni bir benliğin tohumunu temsil eder.

Mitlerin ve masalların çoğunda meyve ağaçları Büyük Ana'nın egemenliği altındadır.
yaşlı Vahşi Anne ve kral ve adamları onun vekilharçlarıdır. Meyve bahçesindeki armutlar numaralandırılmıştır,
çünkü bu dönüşüm sürecinde her şeyle ilgilenilir. Bu gelişigüzel bir tasarım değil.
Her şey kaydediliyor ve sayılıyor. Yaşlı Vahşi Anne, bu dönüştürücü maddelerin ne kadarına sahip olduğunu biliyor. Kral armutları saymak için gelir, kıskanç mülkiyette değil, derin bir inisiyasyon başlatmak için yeraltı dünyasına yeni birinin gelip gelmediğini keşfetmek için gelir. Ruh dünyası her zaman acemi ve gezgini bekler.

Bakireyi beslemek için eğilen armut, yeraltı meyve bahçesinde çalan bir çan gibidir.
kaynakları ve güçleri -kral, büyücü, bahçıvan ve şu anda yaşlı anneyi- çağırmak; bunların hepsi çömezi selamlamak, sürdürmek ve ona yardım etmek için ileri atılır.

Çağlar boyunca kutsal figürler, dönüştürücü açık yolda "bizim için hazırlanmış bir yer" olduğuna dair bize güvence verir ve güvence verir. Ve bu yere, kokuyla, sezgiyle, kader tarafından sürükleniyoruz ya da canlanıyoruz. Sonunda hepimiz kralın bahçesine varıyoruz. Sadece doğru ve uygundur.

Bu bölümde, bir kadının ruhunun üç eril özelliği -bahçıvan, kral ve sihirbaz- hiçbir şeyin ilk göründüğü gibi olmadığı yeraltı yolculuğunda izleyiciler, sorgulayıcılar ve yardımcılardır. Bir kadının yeraltı psişesinin kral yönü, meyve bahçesinin düzeninde bir değişiklik olduğunu öğrendiğinde, insan ve ruh dünyalarını anlayabilen, psişenin büyücüsü ile birlikte gelir. psişik şu ve bu bilinçaltında.

Ve böylece ruhun hendeği tekrar boşaltmasını izlerler. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu hendek, ruhların üzerinde aktığı zehirli bir nehir olan Styx'inkine benzer sembolik bir anlam taşır.

ölüler, yaşayanlar diyarından ölüler diyarına götürülürdü. Ölüler için değil, sadece yaşayanlar için zehirliydi. O halde, insanları ruhsal bir eylemin ya da ruhsal bir döngünün tamamlanmasının, kişinin sonsuza dek durup onun defnelerine dayanabileceği bir nokta olduğu hissine kaptırabilecek olan dinlenme ve başarı hissinden sakının. Hendek ölüler için bir dinlenme yeridir, yaşamın sonunda bir tamamlamadır, ancak yaşayan kadın onun yakınında çok uzun süre kalamaz, yoksa ruh oluşturma döngülerinde uyuşuk hale gelir.

Bu dairesel nehir sembolü, hendek aracılığıyla masal, bu suyun herhangi bir su olmadığı konusunda bizi uyarır.

Machine Translated by Google

su ama belirli bir tür. Bu, tıpkı genç kızın Şeytan'ı uzak tutmak için kendi etrafında çizdiği çember gibi bir sınır suyudur. Kişi bir daireye girdiğinde veya bir dairenin içinden geçtiğinde, başka bir varlık durumuna, başka bir farkındalık durumuna veya birinin eksikliğine giriyor veya geçiyor.

Burada bakire, ölüler için ayrılmış şuursuzluk halinden geçmektedir. Bu sudan içmeyecek veya içinden geçmeyecek, kuru yatağından geçecektir. Bir kadın bir inişte ölüler diyarından geçmek zorunda olduğu için bazen kafası karışır ve sonsuza kadar ölmesi gerektiğini düşünür. Ama bu böyle değil. Görev, yaşayan bir varlık olarak ölüler diyarından geçmektir, çünkü bilinç böyle yapılır.

Dolayısıyla bu hendek çok önemli bir semboldür ve masaldaki ruhun onu tükettiği gerçeği, kendi yolculuğumuzda ne yapmamız gerektiğini anlamamıza yardımcı olur. Çalışmamızda şimdiye kadar elde edilenler için uzanıp mutlu bir uykuya dalmamalıyız. Süreci hızlandırmak için çılgınca bir çabayla nehre atlamamalıyız. Küçük d ile ölüm var ve büyük D ile Ölüm var. Psişenin bu Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüleri sürecinde aradığı şey la muerte por un instante, şimdilik ölüm, La Muerte Eterna değil, Ölüm Uzun zaman.

Sihirbaz ruha ve genç kadına yaklaşır ama çok da yaklaşmaz. “Bu dünyadan mısın , bu dünyadan değil misin? ” diye sorar. Egodan sıyrılmış bir criatura'nın dağınık ve vahşi kıyafetlerini giyen ve bir ruhun parıldayan beyaz bedeninin eşlik ettiği bakire, büyücüye, yaşayanlardan biri olmasına rağmen, ölüler diyarında olduğunu söyler. "Bir zamanlar dünyadandım ama yine de bu dünyadan değilim ." Kral sihirbaza sorduğunda, “O mu?

insan mı ruh mu?” sihirbaz, onun hem insan hem de ruh olduğu yanıtını verir.

Kızın şifreli yanıtı, onun yaşayanlar diyarına ait olduğunu ve buna rağmen Yaşam/Ölüm/Yaşam ritmine adım attığını ve bu nedenle de eski benliğinin gölgesi olduğu kadar soyundan gelen bir insan olduğunu kabul eder. Üst dünya günlerinde yaşıyor olabilir, ancak dönüşüm işi yeraltı dünyasında gerçekleşir ve her ikisinde de yaşayabilir, tıpkı La Que Sabe gibi, "kim bilir". Bütün bunlar onun yolunu öğrenmek, yolunu temizlemek, gerçek ve vahşi benliğe ulaşmak için.

Handless Maiden materyalinin anlamını araştırmak için, kadınların yeraltı dünyasındaki yolculuklarını netleştirmeye başlamalarına yardımcı olacak birkaç soru burada. Sorular, hem bireysel hem de toplu olarak cevaplanabilecek şekilde ifade edilmiştir. Soru sormak, kadınlar kendi aralarında konuşurken örülmüş ışıklı bir ağ yaratır ve bu ağı kolektif zihinlerine düşürürler ve içlerindeki ışıltı, akış, durağan, boğulmuş ve nefes alan formlarla doldururlar. herkesin görmesi ve birlikte çalışması için kadınların hayatları.

Bir soruyu cevaplarken başka sorular da gelir ve daha fazlasını öğrenmek için onlara da cevap veririz. İşte sorulardan bazıları: Bir insan aynı anda ve günlük olarak üst dünyada ve yeraltında nasıl yaşar? Yeraltı dünyasına kendi başına inmek için ne yapması gerekiyor? Hayattaki hangi koşullar inişte kadınlara yardımcı olur? hakkında bir seçeneğimiz var mı?

Machine Translated by Google

gitmek mi kalmak mı? Böyle bir dönemde içgüdüsel doğadan nasıl bir kendiliğinden yardım aldınız?

Kadınlar (veya erkekler) bu çifte vatandaşlık durumundayken bazen
Dünyadan uzaklaşmayı, işleri, aklın ötesinde sadece çağıran değil, sinirlendiren görevleriyle sıradan yaşamı terk etmenin, bunun çok değerli bir fikir olduğunu düşünmek. Ancak bu en iyi yol değildir, çünkü bu zamanlarda dış dünya, yeraltında dolaşan, çalışan, baş aşağı asılı duran kadının ayak bileğinde kalan tek iptir. Sıradan olanın, iyi bir sona ulaşmaya yardımcı olan "uhrevi" bir gerilim ve denge uygulamak için uygun rolünü oynaması gereken, dayanılmaz derecede önemli bir zamandır.

Ve böylece kendimize sorarak yolumuza devam ediyoruz - eğer doğruysa

bilinen, kendi kendimize gerçekten mırıldanan - "Ben bu dünyadan mıyım yoksa ötekinden miyim?" ve "Ben her ikisindenim" yanıtını vermek. Ve ilerledikçe bunu kendimize hatırlatıyoruz. Böyle bir süreçteki bir kadın her iki dünyadan da olmalıdır. Her direniş kırıntısını, kibir olasılığını ortadan kaldırmaya, aklımıza gelebilecek her son itirazı düzleştirmeye yardımcı olan, bu şekilde dolaşmaktır, çünkü bu şekilde gezinmek yorucudur. Ancak bu özel tür yorgunluk, sonunda ego korkularımızı ve hırslarımızı teslim etmemize ve sadece olanın peşinden gitmemize neden olur. Sonuç olarak, yeraltı ormanlarında geçirdiğimiz zamana dair anlayışımız derin ve eksiksiz olacaktır.

Masalda ikinci armut bakireyi beslemek için eğilir ve bu kral yaşlı Vahşi Ana'nın oğlu olduğu ve bu meyve bahçesi ona ait olduğu için genç bakire aslında yaşamın ve ölümün sırlarının meyvesini tadar. Meyve, çiçeklenme, büyüme, olgunlaşma ve gerileme döngülerinin ilk görüntüsü olduğu için, onu yemek, inisiyede Yaşam/Ölüm/Yaşam kalıplarını bilen ve zamanı geldiğinde sonsuza dek çalan psişik bir saati veya saati içselleştirir. bir şey ölür ve sonra başka bir şeyin doğuşuna döner.

Bu armudu nasıl buluruz? Kendimizi dişiliğin gizemlerine, dünyanın döngülerine, böceklerin, hayvanların, kuşların, ağaçların, çiçeklerin, mevsimlerin, nehirlerin akışının ve su seviyelerinin, yaşarken hayvanların tüylü ve incecik kürklerinin içine dalıyoruz. mevsimler, kendi bireyselleşme süreçlerimizdeki donukluk ve saflık döngüleri, cinsellik, dindarlık, yükseliş ve inişteki ihtiyaç ve azalma döngülerimiz.

Armut yemek, derin yaratıcı açlığımızı beslemek, yazmak, boyamak, heykel yapmak, dokumak, parçamızı söylemek, ayağa kalkmak, dünyanın daha önce benzerini görmediği umutlar, fikirler ve yaratımlar ortaya koymaktır. Doğuştan duyarlılığın ve şu anda yaşamlarımızı zenginleştiren döngülerin kadim kadınsı kalıpları ve ilkelerini modern yaşamlarımıza yeniden entegre etmek son derece besleyicidir.

Bu, psişik ağacın gerçek doğasıdır: büyür, verir, tükenir, tohumunu uğruna bırakır.
yeni; bizi seviyor. Yaşam/Ölüm/Yaşam gizemi böyledir. Bu bir kalıptır, sudan önce gelen kadim bir kalıptır, ışıktan önce, sarsılmaz bir kalıptır. Armut, ağaç, meyve bahçesi, bir kadının yaşamının evreleri ve yaşları olsun, bu döngüleri ve onların sembolik temsillerini bir kez eğip büktüğümüzde,

Machine Translated by Google

güvenmek

aynı döngüde ve aynı tarzda kendilerini tekrar tekrar tekrar etmeleridir. Kalıp şudur: Tüm ölümlerde, yolumuzu seçtikçe yararlı hale gelen bir yararsızlık vardır. Neye ulaşacağımızı bilmek, ilerledikçe kendini gösterir. Tüm canlılarda kayıp tam bir kazanç getirir. Bizim işimiz bu Yaşam/Ölüm/Yaşam döngüsünü yorumlamak, nasıl olduğunu bildiğimiz kadar zarif bir şekilde yaşamak, yapamadığımızda kuduz bir köpek gibi ulumak ve devam etmektir, çünkü önümüzde psişenin sevgi dolu yeraltı ailesi yatmaktadır. kucakla ve bize yardım et.

Kral, kızın işinin yeraltı dünyasında daha ustaca yaşamasına yardım eder. Ve bu iyidir, çünkü bazen inişte bir kadın kendini bir yardımcı gibi hissetmekten çok, yanlışlıkla deli doktorun laboratuvarından çıkmış zavallı bir canavar gibi hisseder. Ancak kendi bakış açısından, yeraltı dünyası figürleri bizi mücadele içinde kutsanmış bir yaşam olarak görüyor. Yeraltı manzaraları ile, onu kırmak ve özgürleşmek için koyu renkli bir cama çarpan güçlü bir aleviz. Ve alt yuvadaki tüm yardım güçleri bizi desteklemek için acele ediyor.

Eski zamanlarda, kadınların yeraltı dünyasına iniş hikayeleri, bunun kralla evlenmek için başlatıldığını ortaya çıkardı (bazı ayinlerde kral yok gibi görünüyordu ve rahip yardımcısı muhtemelen yeraltı dünyasının Vahşi Kadınının herhangi bir imago'su ile evlendi). ve burada masalda, kral bakireye bir kez baktığında ve hemen, zayıf bir kalp veya şüphe duymadan, onu kendi kızı gibi sevdiğinde, bunun bir kalıntısını görüyoruz. Onu kendisininmiş gibi kabul ediyor, onun elsiz, vahşi, başıboş durumuna rağmen değil , bu yüzden. Bu kadar onsuz ve bir o kadar da sürdürülebilir olma teması devam ediyor. Yıkanmamış, kimsesiz, yarı kör ve elimiz değmemiş bir halde dolaşsak da, Öz'den gelen büyük bir güç bizi sevebilir ve bizi kalbine hapsedebilir.

Bu durumdaki kadınlar genellikle büyük bir heyecan hissederler, bir kadının hayalini kurduğu şeyden çok daha fazlası olan bir eşle tanıştığında hissettiği türden. Garip bir zaman, paradoksal bir zaman, çünkü yerin üstünde ve yine de yerin altındayız. Geziyoruz, yine de seviliyoruz. Zengin değiliz ama karnımız doluyor. Jungcu terimlerle bu duruma, psişenin her kutbundan bir şeyin aynı anda bir araya gelerek yeni bir zemin yarattığı "karşıtların gerilimi" denir. Freudcu psikolojide buna "çatallanma" denir, burada psişenin temel eğilimi veya tutumu

iki kutupluluğa bölünmüştür: siyah ve beyaz, iyi ve kötü. Benim kültürümden hikaye anlatıcıları arasında bu duruma nació dos vesas denir, "iki kez doğmuş"tur. Bu, sihirli bir kaynak aracılığıyla ikinci bir doğumun gerçekleştiği ve bundan sonra ruhun, biri fiziksel dünyadan, biri de görünmeyen dünyadan olmak üzere iki soy üzerinde hak iddia ettiği zamandır.

Kral onu koruyacağını ve seveceğini söyler. Artık psişe daha bilinçli; Ölüler diyarının yaşayan kralı ile yaşayanlar diyarından elsiz kadın arasında çok ilginç bir evlilik olacak. Bu kadar farklı iki taraf arasındaki bir evlilik, iki insan arasındaki en muhteşem aşkı sınayacaktır, değil mi? Yine de bu evlilik, iki enerjik ama birbirine benzemeyen yaşamın birleştiği peri masallarındaki tüm o pikaresk evliliklerle ilgilidir. Kül kız ve prens, kadın ve ayı, genç kız ve ay, fok kızı ve balıkçı, çöl kızı ve çakal. Ruh, her varlığın bilgisini üstlenir. İki kez doğmakla kastedilen budur.

Peri masalı evliliklerinde, üst dünyada olduğu gibi, birbirine benzemeyen varlıklar arasındaki büyük aşk ve birlik sonsuza kadar ya da sadece ders tamamlanana kadar sürebilir. Simyada, karşıtların evliliği, bir ölüm ve doğumun yakında gerçekleşeceği anlamına gelir ve bunları bu masalda daha sonra göreceğiz.

Kral, kız için yeraltı dünyasında onun adına hareket edecek bir çift ruh-el sipariş eder. Bu aşamada bir kadın yolculukta hünerli hale gelir; ona boyun eğmesi tamamlandı, dedikleri gibi, ayağını ve ayrıca "elini" aldı. Yeraltı dünyasında kişinin "teslim edilmesi", o dünyanın güçlerini çağırmayı, yönlendirmeyi, rahatlatmayı ve onlara başvurmayı öğrenmekten, aynı zamanda uykululuk vb. Üst dünyadaki elin sembolü diğerlerine göre duyusal bir radar taşıyorsa, yeraltı dünyasının sembolik eli karanlıkta ve zamanda görebilir.

Kaybolan parçaları gümüş, altın ya da ahşap dallarla değiştirme fikrinin çağlar boyunca uzun, uzun bir geçmişi vardır. Avrupa ve çevre bölgelerden gelen peri masallarında gümüş işi, homunculi, ocaklar, dvergar, kobold , gremlinler ve elflerin sanatıdır ve psikolojik terimlere çevrildiğinde, ruhun derinlerinde yaşayan ve onu benimseyen ruhun temel yönleridir. değerli fikirler için

Bu yaratıklar küçük psikopatlardır, yani ruh-gücü ile insanlar arasında seyahat eden habercilerdir. zaman aşımına uğradığından beri

Machine Translated by Google

akıl, değerli metallerden yapılmış şeyler bu çalışkan, genellikle oldukça huysuz gelinciklerle ilişkilidir. Her zaman her iş yerinde bulunmasak da psişenin bizim adımıza işbaşında olduğunun bir başka örneğidir.

Ruha ait her şeyde olduğu gibi, gümüş eller hem tarihi hem de gizemi taşır. Nerede olduğunu gösteren birçok efsane ve hikaye var. onları şekillendiren, döken, taşıyan, döken, soğutan, cilalayan ve yerleştiren sihirli protezler ortaya çıktı.
Klasik Yunanlılar arasında gümüş, Hephaestus'un demirhanesinin değerli metallerinden biridir. Bakire gibi, Tanrı Hephaestus da anne babasıyla ilgili bir dramada sakatlandı. Hephaestus ve masaldaki kralın değiştirilebilir figürler olması muhtemeldir.

Hephaestus ve gümüş elleri olan kız, arketipsel olarak erkek ve kız kardeştir; her ikisinin de değerinin farkında olmayan ebeveynleri var. Hephaestus doğduğunda, babası Zeus onun başkasına verilmesini istedi ve annesi Hera, en azından çocuk büyüyene kadar buna uydu. Sonra Hephaestus'u Olympus'a geri verdi. Şaşırtıcı yeteneklere sahip bir kuyumcu ve gümüşçü olmuştu.
Zeus kıskanç bir Tanrı olduğu için Zeus ve Hera arasında bir tartışma çıktı. Hephaestus, anlaşmazlıkta annesinin tarafını tuttu ve Zeus, genç adamı bacaklarını parçalayarak eteklerine attı.

Şimdi sakat olan Hephaestus, pes etmeyi ve ölmeyi reddetti. Demir ocağını şimdiye kadar inşa ettiği en sıcak ateşle ateşledi ve orada oluştu. kendisi için dizden aşağısı gümüş ve altından yapılmış bir çift bacak. Her türlü büyülü şeyi yapmaya devam etti ve bir aşk ve mistik restorasyon Tanrısı oldu. Parçalanmış, parçalanmış, parçalanmış, çatlamış, yontulmuş ve çarpıtılmış şeylerin ve insanların hamisi olduğu söylenebilir. Doğuştan sakat olanlara, kalbi ya da hayalleri kırık olanlara özel bir sevgisi vardır.

Tüm bunlara, harika metal demirhanesinde şekillendirdiği ilaçları uygular, bir kalbi en iyi altın işçiliği damarlarıyla birleştirir, sakat bir uzvu altın ve gümüş kaplama ile güçlendirir ve ona yarayı telafi eden sihirli bir işlev verir.

Tek gözlü, topal, uzuvları solmuş veya diğer fiziksel farklılıkları olan kişilerin zaman içinde özel bir bilgiye sahip olarak aranması tesadüf değildir. Yaralanmaları veya farklılıkları onları erkenden psişenin normalde çok, çok yaşlılara ayrılmış bölümlerine zorlar.
Ve psişenin bu sevgi dolu zanaatkarı Hephaestus tarafından gözetlenirler. Bir noktada, uzuvları gümüş ve altından olan, yürüyen, konuşan ve konuşan on iki genç kız yaptı.
Efsane birine aşık olduğunu ve Tanrılardan onu insan yapması için ricada bulunduğunu söylüyor, ama bu başlı başına başka bir hikaye.

Gümüş ellere sahip olmak, ruh ellerinin becerileriyle - iyileştirici dokunuşla,
karanlıkta görme yeteneği, fiziksel algılama yoluyla güçlü bilme yeteneği. Besleyecekleri , iyileştirecekleri ve destekleyecekleri bütün bir psişik tıbba sahip olabilirler. Bu aşamada kız, yaralı şifacının dokunuşuyla kuşatılır. Bu psişik eller onun yeraltı dünyasının gizemlerini daha iyi kavramasını sağlayacak, ancak işini bitirip tekrar yükseldiğinde de hediye olarak kalacaklar.

Gelişen tekinsiz, tuhaf ve iyileştirici eylemlerin meydana gelmesi, inişin bu bölümünün tipik bir örneğidir. Egonun iradesinin dışından gelir ve bunlar ruh ellerine, yani mistik bir şifa gücü verilmesinin sonucudur. Eski zamanlarda bu mistik yetenekler köylerin yaşlı kadınlarına aitti. Ama onları ilk beyaz saçta kazanmadılar, bu çalışmanın, bu dayanıklılık çalışmasının zorlu ve uzun yıllarında birikmişlerdi. Ve biz de bununla ilgiliyiz.

Gümüş ellerin, bakirenin başka bir role taç giyme törenini temsil ettiğini söyleyebilirsiniz. O böylece başında bir taçla değil, kollarının ucunda gümüş eller ile taçlandırılmıştır.

Machine Translated by Google

Bu onun yeraltı dünyasının kraliçesi olarak taç giyme töreni. Bu noktada biraz daha paleo-mitoloji uygulamak için, Yunan mitolojisinde Persephone'nin sadece bir annenin kızı değil, aynı zamanda ölüler diyarının kraliçesi olduğunu düşünelim.

Onun hakkında daha az bilinen hikayelerde, ruhlarını derinleştirmeye yetecek kadar acı çekmeyen ruhları kurtarmak için üç gün Dünya Ağacına asılmak gibi çeşitli işkencelere katlanır. Bu kadın Cristo/ Crista , "The Handless Maiden"da yankılanıyor. Paralel, şu gerçekle daha da güçleniyor

Persephone'nin yeraltı dünyasında yaşadığı Elysium'un "elma-toprak" anlamına geldiği - alisier , sorb , elma için Galce öncesi bir kelimedir - ve Arthur Avalon da aynı anlama gelir. Elsiz bakire doğrudan çiçek açan elma ağacıyla ilişkilidir. .

Bu eski bir kriptolojidir. Onu okumayı öğrendiğimizde, elma diyarının Persephone'sinin, kulpsuz bakirenin ve çiçek açan elma ağacının aynı yabanıl diyarlarda misafir olduğunu görürüz. Bütün bunlarda, peri masallarının ve mitosların, geçmişin bilgi ve uygulamalarının ve şimdiki zamanda ilerlememizin yolunun bize açık bir haritasını bıraktığını görüyoruz.

Şimdi, burada, elsiz bakirenin dördüncü emeğinin sonunda , bakirenin inişteki iş tamamlandı, çünkü o yaşam ve ölümün kraliçesi yapıldı. O, gecenin içinde ne olduğunu bilen ay kadınıdır, gündüz için kendini yenilemek için güneşin bile yeraltından geçmesi gerekir. Ama bu hala lizis, çözüm değil. Biz sadece dönüşümün orta noktasındayız, aşık olunan bir yer, ancak başka bir uçuruma yavaş yavaş dalmaya hazırız. Ve böylece devam ediyoruz.

Beşinci Aşama—Ruhun Tırmığı

Kral, uzak bir krallıkta savaşa gider, annesinden genç kraliçesine bakmasını ister ve karısının çocuğu olursa kendisine bir mesaj gönderilmesini ister. Genç kraliçe mutlu bir bebek doğurur ve neşeli mesaj gönderilir. Ancak haberci nehirde uyuyakalır ve Şeytan dışarı çıkar ve mesajı değiştirerek "Kraliçe yarı köpek bir çocuk doğurmuştur" der.

Kral dehşete düşer, ancak kraliçeyi sevmesini ve onunla ilgilenmesini söyleyen bir mesaj gönderir. Korkunç zaman. Haberci tekrar nehirde uyuya kalır ve Şeytan tekrar dışarı çıkar ve mesajı "Kraliçeyi ve çocuğunu öldürün" olarak değiştirir. Bu istekle sarsılan yaşlı anne, onaylamak için bir haberci gönderir ve haberciler her seferinde nehirde uyuyakalır. Şeytan'ın değişen mesajları giderek daha şiddetli hale geliyor, sonuncusu "Kraliçenin öldürüldüğünü kanıtlamak için dilini ve gözlerini tut".

Machine Translated by Google

Kralın annesi tatlı genç kraliçeyi öldürmeyi reddediyor. Yerine

dilini ve gözlerini koruyarak ve onları saklayarak bir geyik kurban eder. Genç kraliçenin bebeğini göğsüne bağlamasına yardım eder ve onu örterek hayatı için kaçması gerektiğini söyler. Kadınlar ağlayarak birbirlerine veda öpücüğü verirler.

Mavisakal gibi, altın yapağı şöhretli Jason, "La Llorona"daki hidalgo ve diğer peri masalı ve mitolojik kocalar/aşıklar, kral evlenir ve sonra çağrılır. Bu efsane kocalar neden düğün gecesinden bu kadar çabuk kaçıyorlar? Sebep her hikayede farklıdır, ancak temel psişik gerçek aynıdır: Psişenin kral enerjisi geri düşer ve geri çekilir, böylece kadının sürecindeki bir sonraki adım, yeni bulunan psişik duruşunu test edebilir. Kralın durumunda, annesi yokluğunda ona göz kulak olduğu için onu terk etti.

Bir sonraki adım, bakirenin yaşlı Vahşi Anneyle ve doğumla ilişkisinin oluşumudur. Bakire ile kral ve bakire ile yaşlı anne arasındaki aşk bağının sınanması vardır. Biri karşıtlar arasındaki sevgiyle, diğeri ise derin dişi Benliğin sevgisiyle ilgili.

Kralın gidişi, peri masallarında evrensel bir ana motiftir. Hissettiğimizde, geri çekilme değil desteğin yakınlığının azalması, ancak bu desteğin yakınlığının azalması, bir test döneminin başlamak üzere olduğundan emin olabiliriz; Sevilen kişi dönene kadar kendimizi yalnızca ruh hafızasıyla beslememiz gerekecek. O zaman gece rüyalarımız, özellikle de en çarpıcı, delici olanlar, bir süreliğine sahip olacağımız tek aşktır.

İşte kadınların bu sonraki aşamada onları güçlü bir şekilde sürdürdüğünü söyledikleri rüyalardan bazıları.

Orta yaşlı, nazik ve ruhlu bir kadın, rüyasında toprağın balçıklarında bir çift dudak gördüğünü gördü. ve onun yerde yattığını ve o dudakların ona fısıldadığını ve sonra beklenmedik bir şekilde onu yanağından öptüklerini.

Çok çalışkan başka bir kadın, aldatıcı derecede basit bir rüya gördü: Bütün gece mükemmel bir uykuda uyudu. Rüyadan uyandığında, kendisini mükemmel bir şekilde dinlenmiş hissettiğini, ne bir kas demetinin, ne bir sinirin, ne bir hücrenin tüm sisteminin hiçbir yerinde yerinde olmadığını söyledi.

Bir başka kadın ise rüyasında açık kalp ameliyatı geçirdiğini ve ameliyathanenin çatısının olmadığını ve baş üstü ameliyathanenin ameliyathaneye alındığını gördü.

ışık güneşin kendisiydi. Güneşten gelen ışığın açıkta kalan kalbine dokunduğunu hissedebiliyordu. Cerrahın başka bir ameliyata gerek olmadığını söylediğini duydu.

Bunun gibi rüyalar, vahşi kadın doğasının ve her şeyi aydınlatan Kişi'nin deneyimleridir. Duygusal ve genellikle fiziksel olarak derin, bir yiyecek zulası gibi durumlar hissediyorlar.

Machine Translated by Google

Manevi rızık yedek olduğunda onlardan alabiliriz.

Kral bir maceraya atılırken, inişe yaptığı psişik katkısı yerinde tutulur.
sevgi ve hafıza ile. Kız, yeraltı dünyasının krallık ilkesinin kendisine bağlı olduğunu ve evlenmeden önce söz verdiği gibi onu terk etmeyeceğini anlar. Çoğu zaman bu zamanda bir kadın "kendiyle dolu"dur. Hamiledir, yani sadece işini sürdürürse hayatının nasıl olabileceğine dair yeni doğmakta olan bir fikirle doludur. Göreceğimiz gibi, bu büyülü ve sinir bozucu bir zamandır, çünkü bu bir iniş döngüsüdür, dolayısıyla virajın etrafında bir başkası daha vardır.

Yeni hayatın patlaması yüzünden bir kadının hayatı yeniden uçurumun kenarına çok yakın tökezler ve tekrar uçuruma atlar. Ama bu sefer, içsel eril ve eski Vahşi Benliğin sevgisi onu daha önce hiç olmadığı kadar destekleyecek.

Yeraltı dünyasının kral ve kraliçesinin birleşmesi bir çocuk doğurur. Yeraltında yaratılan bir çocuk, akut işitme ve doğuştan gelen algılama gibi yeraltı dünyasıyla ilişkili tüm potansiyele sahip sihirli bir çocuktur, ancak işte burada , ya da "olacak olan" aşamasındadır. Yolculuktaki kadınların yeni ve genç bakışlara ve beklentilere sahip olmanın sonucu olarak bazıları onları görkemli diyebileceği şaşırtıcı fikirlere sahip oldukları zaman. , boşanma, yeniden yapılanma ve sonsuza dek mutlu bir şekilde özelleştirilmiş bir trajikomik tecelli anlamına gelebilir.

Ruh bebeği, kırk beş yaşında yerleşik kadınları Alpler'e tırmanmaktan alıkoyuyor. Ruh bebeği, bir kadının yer cilası sabitleme hayatını bir kenara atmasına ve bunun yerine üniversiteye kaydolmasına neden olur. Güvenli olanı yaparak etrafta dolanan kadınların, tamirci çantasının altında bükülmüş açık yola çıkmalarına neden olan ruh-bebektir.

Doğurmak, kişinin kendisi, tek benliği, yani bölünmemiş bir varlık olmanın psişik eşdeğeridir.
ruh. Bu yeni hayatın doğuşundan önce

yeraltı dünyasında, bir kadının içindeki tüm parçaları ve kişilikleri, hayatına girip çıkan serserilerden oluşan bir karmaşa gibi düşünmesi muhtemeldir. Yeraltı dünyasında bir kadın, yanından geçen her şeyin onun bir parçası olduğunu öğrenir . Bazen psişenin tüm yönlerinin bu farklılaşmasını yapmak zordur, özellikle de itici bulduğumuz eğilimler ve dürtüler söz konusu olduğunda. Kendimizin çekici olmayan yönlerini sevme mücadelesi, herhangi bir kahramanın üstlendiği kadar büyük bir çabadır.

Bazen psişede birden fazla benlik tanımlamanın şu anlama gelmesinden korkarız.
biz psikoz. Psikotik bozukluğu olan kişilerin de birçok benlik deneyimlediği, onlarla oldukça canlı bir şekilde özdeşleştiği doğru olsa da, psikotik bozukluğu olmayan bir kişi tüm içsel benlikleri düzenli ve rasyonel bir şekilde tutar. İyi kullanılırlar; kişi büyür ve gelişir. Kadınların çoğu için annelik yapmak ve içsel benliklerini yetiştirmek yaratıcı bir iş, bir bilgi yoludur, sinir bozucu bir sebep değil.

Machine Translated by Google

Yani, elsiz bakire bir çocuk sahibi olmayı, yeni bir küçük vahşi benliği bekliyor. Hamilelikte vücut istediğini yapar ve yapmayı bilir. Yeni hayat kilitlenir, bölünür, şişer. Psişik sürecin bu aşamasında bir kadın başka bir enantiodromiye girebilir , bir zamanlar değerli sayılan her şeyin artık o kadar değerli olmadığı psişik durum artık çok değerli değildir ve dahası, yerini tuhaf ve olağandışı manzaralar, deneyimler için yeni ve aşırı istekler alabilir. , çabalar.

Örneğin, bazı kadınlar için evlenmek bir zamanlar her şeyin sonuydu. Ama bir enantiodromi, serbest bırakılmak istiyorlar: evlilik kötü, evlilik falan, evlilik kendinden geçmiş bir şey , kahretsin. Evlilik kelimesini sevgili, iş, beden, sanat, yaşam ve seçimler kelimeleriyle değiştirin ve bu zamanın tam zihniyetini görürsünüz.

Ve sonra istekler var. Ah, la! Bir kadın suya yakın olmak isteyebilir ya da yüzü toprağa gömülü, o vahşi kokuyu koklamak isteyebilir. Rüzgara doğru sürmesi gerekebilir. Bir şey dikmesi, bir şeyi otlaması, yerden bir şeyler çekmesi veya toprağa koyması gerekebilir. Yoğurması ve pişirmesi, dirseklerine kadar hamurla mest etmesi gerekebilir.

Kayadan kayaya atlayarak tepelere tırmanması gerekebilir.

sesini dağa karşı deniyor. Yıldızların siyah mermer zemine dökülen yüz pudrası gibi olduğu saatlerce yıldızlı gecelere ihtiyacı olabilir. Bir fırtınada çıplak dans etmez, kusursuz bir sessizlik içinde oturmaz, eve mürekkep lekeli, boya lekeli, gözyaşı lekeli, ay lekeli dönmezse öleceğini hissedebilir.

Yeni bir benlik yolda. Bildiğimiz gibi içsel yaşamlarımız değişmek üzere. Bu, bir tür çılgın ev temizliğinde hayatımızın nezih ve özellikle destekleyici yönlerini atmamız gerektiği anlamına gelmese de, inişte üst dünyanın ve ideallerin solgunlaştığı ve bir süre için huzursuz ve tatminsiz olacağımız anlamına gelir. çünkü tatmin, tatmin içsel gerçeklikte doğma sürecindedir.

Açlığımız olan şey, bir eş, bir iş, para, yeni bir şu ya da bu tarafından asla yerine getirilemez. Açlık duyduğumuz şey öteki dünyadan, kadınlar olarak hayatımızı sürdüren dünyadan. Ve beklediğimiz bu çocuk-Benlik tam da bu yolla –bekleyerek– ortaya çıkar. Hayatımızda ve yeraltındaki çalışmalarımızda zaman geçtikçe çocuk gelişir ve doğar. Çoğu durumda, bir kadının kabusları doğumun habercisidir; kadınlar kelimenin tam anlamıyla yeni bir bebek, yeni bir ev, yeni bir hayat hayal ederler.

Şimdi kralın annesi ve genç kraliçe birlikte kalıyorlar. Kralın annesi - tahmin et kim?—eski La Que Sabe. Hepsinin yollarını biliyor. Kraliçe anne , kadınların bilinçaltında hem Demeter benzeri bir anneliği hem de Hekate benzeri bir 28 taç giymeyi temsil eder.

Bakire , anne ve la curandera'nın bu kadınsı simyası, şifacı kocakarı, kulpsuz bakire ile kralın annesi arasındaki ilişki. Bunlar benzer bir psişik denklemdir. Bu hikayede kralın annesi, başlangıçtaki bakire gibi biraz yarım yamalak olsa da

Machine Translated by Google

beyaz elbise ve tebeşir daire ayiniyle masalın hikayesini anlatan yaşlı anne, göreceğimiz gibi, eski ayinlerini de biliyor.

ChildSelf doğduğunda, yaşlı kraliçe anne krala genç kraliçenin bebeği hakkında bir mesaj gönderir. Haberci yeterince normal görünüyor, ancak bir su akışına yaklaştıkça daha da uykulu hale geliyor, uykuya dalıyor ve Şeytan dışarı atlıyor. Bu, yeraltı dünyasındaki bir sonraki emeği sırasında psişeye yeniden bir meydan okuma olacağını söyleyen bir ipucudur.

Yunan mitolojisinde, yeraltında Lethe adında bir nehir vardır ve sularından içmek, söylenen ve yapılan her şeyi unutmanıza neden olur. Psikolojik olarak bu, kişinin gerçek yaşamına uykuya dalması anlamına gelir. Yeni psişenin bu iki ana bileşeni arasındaki iletişimi sağlaması beklenen koşucu, psişedeki yıkıcı/ baştan çıkarıcı güce karşı henüz kendini tutamaz. Psişenin iletişim işlevi uykulu hale gelir, uzanır, uykuya dalar ve unutur.

Öyleyse, tahmin edin kim her zaman dışarıda ve etrafta? Bakirelerin eski takipçisi, aç Şeytan. Hikayedeki Şeytan kelimesiyle , bu hikayenin nasıl daha yeni dini materyallerle kaplandığını görüyoruz.
Hikâyede haberci, akarsu ve unutkanlığa neden olan uyku, eski dinin hikayenin hemen altında, bir sonraki katmanda olduğunu ortaya koyuyor.

Bu, zamanın başlangıcından beri inişin arketipik modeli olmuştur ve biz de bu zamansız sistemi takip ediyoruz. Aynı şekilde, arkamızda korkunç işlerle dolu bir geçmişimiz var. Ölümün buharlı nefesini gördük. Sıkışan ormanlara, yürüyen ağaçlara, gezinen köklere, kör eden sislere göğüs gerdik. Madalyalarla dolu bir valizi olan psişik kahramanlarız. Ve şimdi bizi kim suçlayabilir? Dinlenmek istiyoruz. Dinlenmeyi hak ediyoruz çünkü çok şey yaşadık ve uzanıyoruz.
Güzel bir derenin yanında. Kutsal süreç unutulmuyor, sadece...sadece... Neyse, biraz ara vermek istiyoruz, bilirsiniz, sadece bir dakikalığına gözlerimizi kapatalım...

Ve biz farkına varmadan, Şeytan dört ayak üzerinde zıplar ve sevgiyi ve kutlamayı iletmek anlamına gelen mesajı tiksindirici bir mesaja dönüştürür. Şeytan, alay ederken bizi mahveden psişik şiddetlenmeyi temsil eder, “Artık sevildiğiniz için eski masumiyet ve saflık yöntemlerinize geri mi döndünüz? Şimdi sen doğurdun mu? Test edilmenin her şeyin bittiğini mi sanıyorsun, seni aptal kadın?”

Ve Lethe'nin yakınında olduğumuz için horluyoruz. Bu, tüm kadınların yaptığı hatadır - bir kez değil, bir cok zaman. Şeytanı hatırlamayı unutuyoruz. Mesaj, bir zaferden, "Kraliçe güzel bir çocuk doğurdu"dan, "Kraliçe yarım köpek doğurdu" şeklinde bir hakarete değiştirilir. Hikayenin benzer bir versiyonunda, değiştirilen mesaj daha da açıktır: "Kraliçe

ormandaki hayvanlarla çiftleştiği için yarı köpek doğurdu.”

Hikâyedeki bu yarı köpek imgesi bir tesadüf değil, aslında Avrupa'nın Asya'ya uzanan eski Tanrıça merkezli dinlerinin görkemli bir parçası. O zamanlar insanlar üç başlı bir Tanrıça'ya tapıyorlardı. Üç başlı Tanrıçalar çeşitli sistemlerde Hekate, Baba Yaga, Mother Holle, Berchta, Artemis ve diğerleri tarafından temsil edilir. Her biri yakın göründü veya yakındı

Machine Translated by Google

bu hayvanlarla ilişki.

Daha eski dinlerde, bu ve diğer güçlü ve vahşi dişi tanrılar, dişi erginlenme geleneklerini taşıdılar ve kadınlara, bakirelikten anneye ve kocakarıya kadar bir kadının hayatının aşamalarını öğrettiler. Yarım köpek doğurmak, içgüdüsel doğaları kutsal kabul edilen eski vahşi tanrıçaların çarpık bir aşağılanmasıdır. Yeni din, kutsalların hayvanlarla çiftleştiğinde ısrar ederek üçlü Tanrıçaların kutsal anlamlarını kirletmeye çalıştı ve takipçilerini de aynı şeyi yapmaya teşvik etti.

İşte bu noktada Vahşi Kadın arketipi aşağı itildi ve çok, çok yerin dibine gömüldü ve kadınlarda vahşilik sadece azalmaya değil, fısıltılarla ve gizli yerlerde konuşulmaya başlandı. Çoğu durumda, yaşlı Vahşi Anne'yi seven kadınların hayatlarını dikkatli bir şekilde korumaları gerekiyordu. Son olarak, bilgi yalnızca peri masallarında, folklorda, trans hallerinde ve gece rüyalarında ortaya çıktı. Ve bunun için The Goodness'a teşekkür edin.

“Mavi Sakal”da, kadınların fikirlerini, duygularını ve eylemlerini kesen doğal yırtıcıyı öğrendik.
“The Handless Maiden”, yırtıcının çok daha incelikli ama son derece güçlü bir yönünü inceliyoruz, psişemizde ve kendi dış toplumumuzda her gün daha fazla yüzleşmemiz gereken bir şey.

“The Handless Maiden”, yırtıcı hayvanın insan algılarını ve yaşamlarımızda ve dünyada ahlaki haysiyet, vizyoner kapsam ve duyarlı eylem geliştirmek için ihtiyaç duyduğumuz hayati kavrayışları nasıl değiştirebildiğini ortaya koyuyor. "Mavi Sakal"da avcı kimsenin yaşamasına izin vermez. “The Handless Maiden”da Şeytan hayata izin verir, ancak bir kadının otomatik bir algılama ve eylem doğruluğu içeren içgüdüsel doğanın derin bilgisi ile yeniden bağlantı kurmasını engellemeye çalışır.

Yani Şeytan masaldaki mesajı değiştirdiğinde, bir anlamda gerçek bir tarihsel olayın gerçek bir kaydı olarak düşünülebilir.
soy ve bilinçle ilgili psişik işlerinde modern kadınlarla özellikle alakalı olan bir şey. Dikkat çekici bir şekilde, kültürün birçok yönü (birbirlerini etkileyebilecek kadar yakın yaşayan bir grup insanın kolektif ve baskın inanç sistemi anlamına gelir) kadınların içsel çalışmaları, kişisel yaşamları ve psişik süreçleriyle ilgili olarak hâlâ Şeytan olarak hareket etmektedir. Bunu yontarak, bunu ortadan kaldırarak ve burada bir kökü keserek ve oradaki bir açıklığı mühürleyerek, kültürdeki “şeytan” ve intra-psişik yırtıcı, nesiller boyu kadınların korku duymasına, ancak hiçbir şeyle uğraşmamasına neden olur. sebepleri ya da vahşi doğayı kaybetmeleri hakkında, onlara her şeyi açığa vurabilecek en basit ipuçları.

Yırtıcı hayvanın bir şekilde ruhu aç, ruhu yalnız veya başka bir şekilde güçsüz bırakılmış bir av zevkine sahip olduğu doğru olsa da, peri masalları bize yırtıcının aynı zamanda bilince, reforma, salıvermeye ve özgürleşmeye çekildiğini gösterir. yeni özgürlük. Bunun farkına varır varmaz olay yerindedir.

Sayısız hikaye çizgisi yırtıcıya, bu eserdekilere ve “Cap of Russhes” ve “All Fur” gibi peri masallarına işaret ediyor ve
Yunan Andromeda ve Azteca Malinche hakkındaki mitlerle devam ediyor. Kullanılan araçlar, kahramanın amacını karalamak, avı tanımlamak için kullanılan aşağılayıcı dil, kör kararlar, yasaklar ve yersiz cezalardır.
Bunlar, yırtıcının can ve ruh arasındaki hayat veren mesajları, kalplerimizi parçalayan, utandıran ve daha da önemlisi bizi doğru hareket etmekten alıkoyan ölümle ilgili mesajlara dönüştürmesinin araçlarıdır.

Kültürel düzeyde, avcının kadınların ışığını çalmak için fikirleri ve duyguları nasıl şekillendirdiğine dair birçok örnek verebiliriz.

Doğal algı kaybının en çarpıcı örneklerinden biri, anneleri öğretme, hazırlama ve kızlarını kadın olmanın en temel ve fiziksel yönü olan adet görme geleneğini kıran nesillerdir. Bizim kültürümüzde ve diğer birçok kültürde, Şeytan mesajı değiştirdi, böylece ilk kan ve sonraki tüm kan döngüleri meraktan ziyade aşağılanma ile çevrili oldu. Bu, milyonlarca genç kadının mucizevi bedenden miras kalan mirasını kaybetmesine ve bunun yerine ölmekten, hastalandığından ya da ölümden korktuklarından korkmasına neden oldu.

Tanrı tarafından cezalandırıldı. Kültür ve kültür içindeki bireyler, Şeytan'ın çarpık mesajını incelemeden aldı ve büyük bir etkiyle iletti, böylece bir kadının duygusal ve cinsel olarak artan duygu zamanını bir utanç ve ceza zamanına dönüştürdü.

Hikâyeden görebileceğimiz gibi, yırtıcı, ister bir ruh, ister bir toplum olsun, bir kültürü istila ettiğinde,

Machine Translated by Google

o kültürün çeşitli yönleri ya da bireyleri, yırtıcının aşırı ama heyecan verici iddialarına kapılmamak için kurnaz içgörü kullanmak, satır aralarını okumak, kendi yerlerini korumak zorundadır.

Çok fazla yırtıcı hayvan olduğunda ve yeterince vahşi ruh olmadığında, kültürün ekonomik, sosyal, duygusal ve dini yapıları hem ruhta hem de dış dünyada en duygusal kaynakları yavaş yavaş bozmaya başlar. Doğal döngüler, doğal olmayan biçimlerde aç bırakılıyor, akılsızca kullanımlarla parçalanıyor ya da ölüme terk ediliyor. Vahşi ve vizyoner olanın değeri aşağılanıyor ve içgüdüsel doğanın gerçekte ne kadar tehlikeli olduğu konusunda karanlık spekülasyonlar yapılıyor. Böylece sahih kutsallık ve anlamdan arındırılmış, yıkıcı ve acı verici araçlar ve yöntemler, üstün olarak akılcılaştırılır.

Ancak şeytan ne kadar yalan söylerse yalan söylese de güzel mesajları değiştirmeye çalışsa da... Kadının gerçek hayatından kötü ruhlu, kıskanç ve hayat tüketen olanlara, kralın annesi olanları gerçekten görür ve kızını feda etmeyi reddeder. Modern anlamda, kızını susturmayacak, gerçeği söylememesi için onu uyarmayacak, daha fazla manipüle etmek için daha azmış gibi davranmaya teşvik etmeyecekti. Yeraltı dünyasından gelen bu vahşi anne figürü, en akıllıca yol olarak bildiği şeyi takip etmek için intikam alma riskini alır. Hile yapmak yerine yırtıcıyı zekasıyla alt eder.
O pes etmez. Neyin ayrılmaz olduğunu bilir, bir kadının gelişmesine neyin yardımcı olacağını bilir, bir yırtıcı gördüğünde onu tanır, bu konuda ne yapması gerektiğini bilir. En çarpık kültürel veya psişik mesajların baskısı altındayken, kültürde veya kişisel psişede başıboş bir yırtıcı olsa bile, hepimiz onun orijinal vahşi talimatlarını duyabilir ve onları takip edebiliriz.

Kadınların vahşi ve içgüdüsel doğayı kazdıklarında öğrendikleri şey budur.
derin inisiyasyon ve bilincin gelişimi işi. Kesintisiz görme, işitme, varlık,

ve yapıyor. Kadınlar yırtıcıyı kovmak, görmezden gelmek veya ona iyi davranmak yerine onu aramayı öğrenirler. Hileleri, kılık değiştirmeleri ve yırtıcının düşünme biçimlerini öğrenirler. Doğrudan manipülatife saptırılan mesajlarda, emirlerde, beklentilerde veya geleneklerde "satır aralarını okumayı" öğrenirler. O halde, yırtıcı ister kişinin kendi psişik ortamından, ister kendi dışındaki kültürden ya da her ikisinden kaynaklansın, biz kurnazız ve onunla yüz yüze görüşebilir ve yapılması gerekeni yapabiliriz.

Masaldaki Şeytan, derin dişil süreçlerin anlaşılmasını bozan her şeyi sembolize eder. Bilirsiniz, aynı zamanda yeni ama doğal olmayan yolların iyi niyetinin kadınlar üzerinde bir Tanrı için Da'ya yapabilir gerek yoktur, ki bunlar çok ileri götürüldüğünde bir kadının besleyici vahşi doğasını ve ruh yapma becerisini elinden alır. Bir kadının M.Ö. 1000 yılında doğmuş gibi yaşamasına gerek yoktur. Yine de eski bilgi evrensel bilgidir, ebedi ve ölümsüz bir bilgidir ve bugün olduğu kadar beş bin yıl sonra da, beş bin yıl önce olduğu gibi geçerli olacaktır. . Bu arketipsel bilmedir ve bu tür bilgi zamansızdır.

Avcının da zamansız olduğunu hatırlamakta fayda var.

Tamamen başka bir anlamda, mesajların değiştiricisi, doğuştan gelen ve karşıt bir güçtür.

Machine Translated by Google

Onu başkalarının acılarından ve özgürlüklerinden tecrit edin, böylece hayatını karşılaştıracak hiçbir şeyi kalmaz.

Ona tek bir bakış açısı öğretin.

Muhtaç olsun (ya da kuru ya da üşütsün) ve herkes görsün, ama kimse ona söylemesin.

Bırakın doğal bedeninden ayrılsın, böylece onu bu varlıkla ilişkisinden uzaklaştırsın.

Onu daha önce inkar ettiği şeyleri aşırı öldürebileceği bir ortamda serbest bırakın, her ikisi de heyecan verici ve tehlikeli.

Onun da aç ve ölçüsüz olmasını teşvik eden arkadaşlarını ona ver.

Yaralı sağduyu ve koruma içgüdüleri tamir edilmeden devam etsin.

Aşırılıkları nedeniyle, (yetersiz yemek, çok fazla yemek, sürüklenmeler, yetersiz uyku, çok fazla uyku, vb.) Bırakın Ölüm kendini yakınlarda ima etsin.

"İyi kız" kişiliğinin restorasyonu ile uğraşmasına ve başarılı olmasına izin verin, ancak zaman zaman.

Sonra ve son olarak, kendi içlerinde ya da kötüye kullanım (alkol, seks, öfke, itaat, güç, vb.) yoluyla körelten psikolojik ya da fizyolojik olarak bağımlılık yapan aşırılıklara çılgınca bir yeniden dönüş yapmasına izin verin.

Şimdi yakalandı. Süreci tersine çevirin ve özgür olmayı öğrenecektir. İçgüdülerini onar ve tekrar güçlenecek.

BÖLÜM DOKUZ

Homing: OneSelf'e Dönmek

1. Bu hikayenin ana teması, aşkın ve yuvanın bulunması ve ölümün yüz yüze gelmesi doğa, dünya çapında bulunan birçok doğadan biridir. (Ayrıca, "konuşmacının dudaklarından donmuş sözcükleri koparmak ve ne söylendiğini görmek için onları ateşte eritmek" aygıtı, dünyanın her yerinde soğuk ülkelerde bulunur.)
2. Ayrıca çeşitli etnik gruplar arasında ruhun ete ya da bedene bürünmediği söylenir. içinde yaşayacağı bedenin gerçekten zenginleştiğinden emin oluncaya kadar ruhu doğurur. En eski geleneklerimizde, bir çocuğun genellikle

Machine Translated by Google

doğumdan yedi gün sonra ya da iki ay döngüsünden sonra ya da daha uzun bir süre geçtikten sonra adlandırılır, böylece etin ruhla donatılacak kadar güçlü olduğu kanıtlanır ve bu da ruhu doğurur. Dahası, birçoğu, bu nedenle bir çocuğun asla dövülmemesi gerektiği, çünkü ruhu vücudundan çıkardığı için mantıklı bir fikre sahiptir ve onu geri almak ve tekrar hak ettiği eve geri döndürmek çok uzun ve zorlu bir süreçtir.

1. Başlatma süreci— inisiyasyon kelimesi Latince initiare'den gelir, yani Başlamak, tanıtmak, talimat vermek İnisiyedir (yeni bir yola başlayan, tanıtılmak ve talimat verilmek üzere öne çıkan ben . "nasıl yapılır" ve inisiyenin zorlukların üstesinden gelmesi ve böylece güçlenmesi için rehberlik eder.

2. Başarısız inisiyasyonlarda, başlatıcı bazen sadece inisiyenin zaaflarını arar ve inisiyasyonun diğer yüzde yetmişini unutur ya da gözden kaçırır: bir kadının yeteneklerinin ve armağanlarının güçlendirilmesi. Genellikle bir başlatıcı destek olmadan zorluk yaratır, tehlikeler planlar ve sonra arkasına yaslanır. Bu, parçalanmış bir erkek inisiyasyon tarzından bir aktarımdır; utanmanın ve aşağılanmanın insanı güçlendirdiğine inanan kimse. Zorluğu sağlarlar, ancak desteği vermezler. Ya da prosedüre çok dikkat edilir, ancak duygu ve ruh yaşamının kritik ihtiyaçları sonradan düşünülmüş gibi ele alınır. Ruhun ve ruhun bakış açısından, zalim veya insanlık dışı bir inisiyasyon asla kardeşliği veya yakınlığı güçlendirmez. Anlamanın ötesindedir.

Yetkin başlatıcılardan yoksun veya taciz edici prosedürleri öneren ve destekleyen bir başlatıcı ortamında, bir kadın kendi kendine başlatma girişiminde bulunacaktır. Onunki çok takdire şayan bir girişim ve dörtte üçü bile elde ederse göz kamaştırıcı bir başarı. Son derece övgüye değer, çünkü bir sonraki ve ondan sonra ve ondan sonra ne olacağı konusunda vahşi psişeyi yakından dinlemesi ve bu şekilde yapıldığına ve bin kez uygun etki yarattığına dair güvenceler olmadan onu takip etmesi gerekiyor. önceki.

1. Negatif mükemmeliyetçilik ve pozitif mükemmeliyetçilik vardır. Olumsuz sıralama genellikle yetersiz bulunma korkusu etrafında döner. Olumlu bir mükemmeliyetçilik en iyi çabayı gösterir, ustalık adına üretken bir şeyle kalır. Pozitif mükemmeliyetçilik, psişeyi işleri daha iyi yapmayı, daha iyi yazmayı, konuşmayı, resim yapmayı, yemek yemeyi, rahatlamayı, daha iyi ibadet etmeyi vb. öğrenmeye teşvik eder. Olumlu mükemmeliyetçilik, bir rüyayı tanımak için belirli eylemleri tutarlı bir şekilde yapar.
2. "Sutyen takmak", canlı bir terapist ve başlı başına iyi bir hikaye anlatıcısı olan Yancey Ellis Stockwell'in sıradan bir ifadesidir.
3. Women's Alliance ve birçok yetenekli şifacının sponsorluğunda, biri hapishanedeki çok nazik doktor Dr. Tracy Thompson ve enerjik şifacı-teller Kathy Park.
4. "Gölün Altında Yaşayan Kadın" şiirinden © 1980, CP Estés, Gece Deniz Yolculuğu İçin Kürek Şarkıları; Çağdaş İlahiler (Özel yayınlanmış, 1989).
5. "Gel Beni Vahşiliğinle Koru" şiirinden © 1980, CP Estés. age 6.
   The Black Bag adlı şiirden İngilizceye çevrilmiştir , © 1970, CP Estés. age
   Sözcük resimleri ve olduğu gibi söyle ifadeleri hem Hispanik 7'ye girdi.

Machine Translated by Google

ve ülkenin bu bölgesindeki Doğu Avrupa etnik grupları.

8. Çocuklar olması gerekmiyor. Her şey olabilir. "Ev bitkilerim. Benim köpeğim. Okulum. Benim arkadaşım. Petunyalarım." Hepsi sadece bir oyun. Kadın yüreğinde gitmek için titriyor, ama aynı zamanda kalmak için de titriyor.
9. "Herkes için her şey ol" kompleksi, bir kadının yeterliliğine saldırır.

Ama bir insanın bir arketipi canlandırmaya çalışması daha çok Tanrı olmaya çalışmak gibidir. Gerçekte bunu başarmak mümkün değildir ve böyle bir girişimde bulunmak için gösterilen çaba, psişe için tamamen tüketici ve çok yıkıcıdır.

Bir arketip, insan erkek ve kadının yansıtmalarına dayanabilirken, insanlar, insan gibi muamele görmeye dayanamazlar. kendileri birer arketiptirler ve bu nedenle yenilmez ve tükenmezdirler. Bir kadından büyük şifacının yorulmak bilmeyen arketipini canlandırması istendiğinde/beklendiğinde, onun külfetli ve olumsuz mükemmeliyetçi rollere büründüğünü görürüz. Herhangi bir idealin arketipsel cüppesinin lüks sınırlarına adım atmanız istendiğinde, uzaklara bakmak, başınızı sallamak ve eve doğru yürümeye devam etmek en iyisidir.

1. Adrienne Rich, The Fact of a Doorframe'den (New York: WW Norton, 1984), s. 162.
2. "Uyuyan Güzel" gibi diğer masallarda, uyuyan genç kadın prens tarafından öpüldüğü için değil, zamanı geldiği için uyanır... yüz yıllık lanet kalktı ve onun uyanma zamanı geldi. Kuleyi çevreleyen dikenli orman, kahraman üstün olduğu için değil, lanet sona erdiği ve zaman geldiği için düşer.Masallar bize defalarca talimat verir: zamanı geldiğinde, zamanıdır.
3. Klasik Jung psikolojisinde bu çocuğa psikopomp, yani anima veya animusun bir yönü denirdi. ruhları yeraltı dünyasına götüren Hermes'ten sonra. Diğer kültürlerde psikopomp juju, bruja , anqagok, tzaddik olarak adlandırılır . Bu kelimeler, bir nesnenin veya kişinin büyülü niteliğini tanımlamak için hem özel adlar hem de bazen sıfatlar olarak kullanılır.
4. Hikâyede fok derisinin kokusu, çocuğun annesinin duygulu sevgisinin tüm etkisini hissetmesine neden olur. bir şey ruhunun şekli onun içinden esiyor, onu incitmiyor, ama farkında olmasını sağlıyor. Yine de bazı çağdaş Inuit ailelerinde, sevilen biri öldüğünde, ölen kişinin kürkleri, başörtüleri, tozlukları ve diğer kişisel eşyaları hala yaşayanlar tarafından giyilir. Böyle giyinmiş aile ve arkadaşlar, bu ruhtan ruha geçişi ve yaşamın kendisi için gerekli olduğunu düşünüyorlar. Ölen kişinin giysisinde, postunda ve aletlerinde güçlü bir ruh kalıntısının tutulduğuna inanılır.
5. Mary Uukulat benim kaynağım ve bana eski nefesin şiirden yapıldığı fikrini verdi.
6. age
7. Oxford İngilizce Sözlük.
8. Kadınlar, fiziksel sağlık krizlerine, özellikle de başkalarının sağlığına yanıt vermek için yeterli zaman ayırma eğilimindedir, ancak kendi ruhlarıyla olan ilişkileri için bakım zamanı ayırmayı ihmal ederler. Ruhu, animasyonlarının ve enerjilerinin manyetosu veya merkezi jeneratörü olarak anlamama eğilimindedirler. Pek çok kadın ruhla ilişkilerini sanki çok önemli bir araç değilmiş gibi yönetir. Herhangi bir değerli araç gibi, korunmaya, temizlenmeye, yağlanmaya ve tamir edilmeye ihtiyaç duyar. Aksi takdirde, bir araba gibi, ilişki çamurlanır, kadının günlük hayatında yavaşlamaya neden olur, en basit işler için muazzam enerji harcamasına neden olur ve sonunda şehirden ya da telefondan uzakta kalp kırıklığı sırtında patlar. Sonra eve dönüş uzun, uzun bir yürüyüş.
9. The Bloomsbury Review'da (Ocak 1990) yayınlanan bir röportajda Robert Bly'den alıntı: "The Wild Man In the Black Coat Turns: A Conversation", yazan Clarissa Pinkola Estés, Ph.D. © 1989, CP Estés.